

प्रस्तावना.

इह खलु भारते वर्षे समस्तास्तिकप्रमादणीयानि श्रुतिस्मृतिवदुपादेयवचनानि श्रीमद्भगवत्परायणवतारं जगद्गुह्यं प्रवर्तमानेन योग-
चक्षुषाखिलं जगत्कारामलकवत्प्रपश्यता भगवता श्रीमद्भगवत्परायणान्युपपुराणानि च तत्त्वतो वेदार्थमधिजिज्ञासुभिरवश्यमे-
वालोचनीयानि धर्मार्थकाममोक्षचतुर्विधपुरुषार्थआमलौकिकं च व्यावहारिकं सदसदाचरणादिज्ञानमधीप्सुर्बुद्धिमाद्भिरिति सुप्रसिद्धमेव धर्मविदाम्
तदेषु दिवसेष्वस्माकं दौर्भाग्यविलासितेन सर्वेषां पुराणानां पुस्तकानि क्वचित्क्वचिदेवोपलभ्यमानान्यन्तशुद्धतया पारायणादौ तथैव सामा-
न्यव्युत्पत्तिमाद्भिः पौराणिकैः संहितादिपाठे विपरीतफलोत्पत्तिजनकानि जायन्त इति महानेपःऽस्मद्धर्मतस्महत्तरस्कन्धशाखाविच्छेद एवापब इति
सहृदयानां स्वधर्मकनिष्णातानां मान्यजनानामाकर्ण्य परिदेवनां मत्स्यादिपुराणानामत्यन्तशुद्धसुपरिष्कृतमुद्रणाय प्रवर्तमानेन मया पूर्वं मुद्रित-
मेव मत्स्यपुराणं मार्कण्डेयपुराणमथ च गणेशपुराणं, लिङ्गपुराणं च इदानीं तथैव वामनपुराणमपि मुद्रणीयमिति कृतनिश्चयेन कायस्थलिपि-
लिखितानि पुस्तकानि पुनश्च पुराणसंघाय शोधनादिविषयेऽभ्यधितैत्रत्यदाक्षिणविद्यालयप्रधानज्ञास्त्रिभारणसैयैः भारद्वाजगोविन्दशास्त्रि-
भिर्विषयमस्थलकृतविशेषटिप्पणं तथैव च वैराजक्षेत्रस्थकानडोपाभिश्चश्रीदामोदराचार्यैः संशोधितं विविच्य च तत्रतत्र पाठभेदान् युक्तायुक्तपुष्क-
लपुस्तकसंमतपाठांश्च बृहद्भिः सीसकाक्षैरस्मटिप्पणं सौपक्रमिकं मुद्रयितुं स्वीये जगद्धितेच्छुनाग्निं यन्त्रालये लोकोपकारार्थमारब्धमेतदगा-
दिदानीं समाप्तिमिति सोऽयं मे परिश्रमो मान्यविदुषां हर्षप्रकर्षदो भूयाच्चार्यजनानां पठनपाठनश्रवणादिविविधोपयोगेन सफल इति रावर्त-
न्यामिणं विश्वनाथमन्यथैव प्रीयतां च श्रीमान् जगन्निबन्ता विश्वनाथ एवमेव महता परिश्रमेण सर्वाणि पुराणान्यथ चोपपुराणानि मुद्रयितुम-
स्ति मनोषा यद्युपलभ्येत महोदारेभ्य आश्रय इति शम् ।

वामनपुराणस्यानुक्रमणिका.

अध्यायसंख्या. तदभिधेयम्.	पत्राङ्काः	अ. सं. तदभिधेयम्.	पत्राङ्काः	अ. सं. तदभिधेयम्.
१ हरललितम्.....	१-२	२० महिषासुरवधः.....	३७-३८	पत्राङ्काः १८-१९
२ नरोत्पत्तिप्रलयकथनम्.....	२-३	२१ जमासंभवः.....	३८-४०	३७ तीर्थानां माहात्म्यम्.....
३ हरिहरयोः संवादः.....	३-६	२२ सरोमाहात्म्यम्.....	४०-४२	३८ कश्यपस्य मासपुत्रेण संकणकेन कृता शिवस्य स्तुतिः.....
४ हरिवीरभद्रयुद्धम्.....	६-७	२३ बलिदैत्यवशवर्णनम्.....	४२-४३	३९ औन्नतसादिवासिष्ठान्तर्तीयसाहात्म्यम्.....
५ शिवस्य कालस्वरूपताकथनम्.....	७-९	२४ वलिजिताः सर्वेऽपि देवादयः कश्यपं शरणं जग्मुस्तता ब्रह्माणं शरणमियु- रिति कथाभागः.....	४३-४४	४० अरुणासरस्वतीसंगममाहात्म्यम्.....
६ कामदाहः.....	९-१२	२५ कश्यपादीनां क्षीरसागरं प्रति गमनम्.....	४४	४१ कृष्णमोचनादितीर्थानां तथा काम्य- कादिवनानां माहात्म्यम्.....
७ प्रल्हादयुद्धम्.....	१२-१४	२६ कश्यपकृतभगवत्स्तुतिः.....	४५	४२ दुर्गादितीर्थानां स्थाणुवटस्य च मा- हात्म्यम्.....
८ प्रल्हादवरमदानम्.....	१४-१६	२७ अदितिकृतभगवत्स्तुतिः.....	४५-४६	४३ मृष्टिवर्णनं तथा च धर्मनिरूपणम्.....
९ देवदानवयुद्धम्.....	१६-१८	२८ अदित्यै वरमदानम्.....	४६	४४ ब्रह्मादिदेवकृतशिवस्तुतिः.....
१० अथकाविजयः.....	१८-१९	२९ प्रल्हादकृतवलिनिन्दाशापदाने.....	४६-४८	४५ स्थाणुलिंगमाहात्म्यम्.....
११ पुष्करदीपवर्णनम्.....	१९-२१	३० ब्रह्मकृत वामनस्तुतिः.....	४८-४९	४६ नानाविधशिवलिंगात्स्थानमाहात्म्यम्.....
१२ कर्मविपाककथनम्.....	२१-२३	३१ वामनस्य बलेश्च चरितम्.....	४९-५२	४७ वेनचरितं तथा च तत्कृतशिवस्तुतिः.....
१३ युवनकोशवर्णनम्.....	२३-२५	३२ सरस्वतीस्तोत्रम्.....	५२-५३	४८ भूमाशः.....
१४ सुकेश्यनुशासनम्.....	२५-२८	३३ सरस्वतीमाहात्म्यम्.....	५३-५६	४९ चतुर्मुखकृतशिवस्तुतिः.....
१५ सुकोशचरितं लोलार्कजननं च.....	२८-३०	३४ नानातीर्थमाहात्म्यवर्णनम्.....	५६-५९	५० कुरुक्षेत्रमाहात्म्यम्.....
१६ अशून्यशयनद्वितीयाकालाष्टयव्रतव०.....	३०-३४	३५ नानातीर्थवर्णनमाहात्म्यम्.....	५९-६६	५१ भिषुरूपधारिशिवस्याभयमह संवादः स्वमुता शंकरस्य देयेति हिमालयं
१७ महिषासुरोत्थिः.....	३४-३६	३६ तीर्थानां माहात्म्यम्.....	६६-९८	
१८ देवीमाहात्म्यम्.....	३६-३९			
१९ देवीमाहात्म्यम्.....	३९-३७			

वामनपुराणस्यानुक्रमणिका.

अ. सं. तदभिधेयम्.	पत्राङ्काः	अ. सं. तदभिधेयम्.	पत्राङ्काः	अ. सं. तदभिधेयम्.	पत्राङ्काः
प्रति देवानां प्रार्थना.....	८०-८२	सदाशिवदशनम्.....	१११-११७	अ. सं. तदभिधेयम्.	८६
गौरीविवाहः.....	८२-८४	अन्यकसैन्यपराजयः.....	११७-११८	सारस्वतस्तोत्रम्.....	१५०-१५३
विनायकोत्पत्तिः.....	८४-८६	जम्बुकुजभवधः.....	११९-१२३	पापप्रक्षमनस्तवः.....	१५३-१५४
देवीमाहात्म्ये चण्डवधः.....	८६-८८	अंधकपराजयस्तद्वरप्रदानं च.....	१२३-१२६	पापनाशनस्तवः.....	१५४-१५५
देवीमाहात्म्ये शुभनिशुभवधः.....	८८-९१	मरुतुत्पत्तिः.....	१२६-१२७	वामनजन्म.....	१५५-१५७
क्रांतिकेयात्पत्तिस्तप्तनाधिपत्याधि- क्रांतः.....	९१-९३	मरुदुत्पत्तिः.....	१२७-१२९	वामनस्य त्रिविधस्वस्थानकथनम्.	१५७-१५८
महिषासुरवारकोपाख्याने कौचभेदनम्.....	९३-९७	कालनामिवधः.....	१२९-१३१	शुक्रवर्तिसंवादः.....	१५८-१६१
अन्यकासुरपराजयः.....	९७-९८	वर्णां प्रति प्रल्हादस्योपदेवः.....	१३१-१३२	बलिवंधनम्.....	१६१-१६३
मरुदानवचरितम्.....	९८-१००	बलिदैवमहिषकथनम्.....	१३२-१३४	वामनप्रादुर्भावः.....	१६३-१६४
मरुवधः.....	१००-१०२	अदितिवरप्रदानम्.....	१३४-१३५	भगवत्प्रज्ञासा.....	२६४-१६६
देवादीनां विष्णुहृदये शिवदर्शनम्	१०२-१०४	प्रल्हादस्य बलिशिक्षाप्रदानम्.....	१३५-१३७	पुराणसंपूर्तिः.....	१६६-१६७
शुक्रस्य संजीवनीविद्यालाभश्च.....	१०४-१०४	धुन्धदैवपराजयः.....	१३७-१३९		
अन्यकप्रल्हादसंवादं दण्डस्य नृप- तेरुपाख्यानम्.....	१०४-१०६	पुरुषवज्रपाख्यानम्.....	१४०-१४१		
अन्यकप्रल्हादसंवादं दण्डस्योपा- ख्यानम्.....	१०६-१०८	नक्षत्रपुरुषव्रतम्.....	१४१-१४३		
दण्डपाख्यानम्.....	१०९-११३	जलोज्ज्वलवधः.....	१४३-१४४		
दण्डप्रभस्मीकरणम्.....	११३-११२	श्रीदामचरितम्.....	१४४-१४५		
		प्रल्हादतीर्थयात्रावर्णनम्.....	१४५-१४६		
		प्रल्हादतीर्थयात्रावर्णनम्.....	१४६-१४७		
		गजेन्द्रमोक्षणम्.....	१४७-१५०		

॥ इत्यनुक्रमणिका ॥

अ॒नमः ॥ श्रीगजवदनभारतोभ्यानमः ॥ अ॒नमोभगवतेवासुदेवायनमः ॥ त्रैलोक्यराज्यमाच्छिद्यबलैरिन्द्रायोददौ ॥
 नमस्तस्मैसुरेशायसदा वामनरूपिणे ॥ १ ॥ पुलस्त्यमृषिमासीनमाश्रमेवाग्विदांवरम् ॥ नारदःपरिपप्रच्छपुराणं
 वामनाश्रयम् ॥ २ ॥ कथंभगवताब्रह्मन्विष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ वामनत्वंतुपूतन्ममाचक्ष्वपृच्छतः ॥ ३ ॥ कथंचवेषण-
 वोभूत्वाप्रह्लादोदैत्यसत्तमः ॥ त्रिदशैर्युधैर्युधैर्मादमत्रमेसंशयोमहान् ॥ ४ ॥ श्रूयतेचद्विजश्रेष्ठदक्षस्यदुहितासती ॥ शंक्-
 रस्यप्रियाभार्याबभूववरवर्णिनी ॥ ५ ॥ किमर्थंसापरित्यज्यस्वशरीरंवरानना ॥ जाताहिमवतोगेहिर्गिरीद्रस्यमहात्मनः
 ॥ ६ ॥ पुनश्चदेवदेवस्यपत्नीत्वमगमच्छुभा ॥ एतन्मेसंशयंछिधिसर्ववित्त्वमतोऽसिमे ॥ ७ ॥ तीर्थानांचैवमाहात्म्यंदा-
 नानांचैवसत्तम ॥ व्रतानांविधानांचविधिमाचक्ष्वमेद्विज ॥ ८ ॥ एवमुक्तो नारदेनपुलस्त्यो मुनि सत्तमः ॥ प्रोवाचवद-
 तांश्रेष्ठो नारदं तपसोनिधिम् ॥ ९ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ पुराणं वामनं वक्ष्ये क्रमात्त्रिखिलमादितः ॥ अवधानं स्थिरकृत्वा
 शृणुष्व मुनि सत्तम ॥ १० ॥ पुराहमवतीद्वीमंदरस्थं महेश्वरम् ॥ उवाच वचनं दृष्ट्वा ग्रीष्मकालमुपस्थितम् ॥ ११ ॥
 ग्रीष्मः प्रवृत्तो देवेश न च मे विद्यते गृहम् ॥ यत्र वा तात पौर्भीष्मौ स्थितयोर्नौ गमिष्यतः ॥ १२ ॥ एवमुक्तो भवान्यैतच्छंकरो
 वाक्यमब्रवीत् ॥ निराश्रयोऽहं मुदतिसदाऽऽण्यचरः शुभे ॥ १३ ॥ इत्युक्ता शंकरेणाथ वृक्षच्छाया सुनारद ॥ निदाघ-
 कालमनयत्समं शर्वणसासती ॥ १४ ॥ निदाघं तिसमुद्रूतो निर्जना च रिताद्भुतः ॥ घनांधकारिता शो वै प्रावृट्कालोऽति-
 राववान् ॥ १५ ॥ तंदृष्ट्वा दक्षतनुजा प्रावृट्कालमुपस्थितम् ॥ प्रोवाच वाक्यं देवं शंसती स प्रणयंतदा ॥ १६ ॥ सत्यु-

१ त्रयाणां लोकानां समाहारः त्रिलोकी सैव त्रैलोक्यं २ बलेराच्छिद्य बलिसकाशाद्गृहीत्वैत्यर्थः ३ वामनावतारधारिणे ४ समर्थेन अलंकाजित्यादिनेष्णुच प्रत्ययः । ५ भयंकरो
 भीमादयोपादाने इत्यनेन साधुः । ६ जनानामाचरितमिति तस्ततो देशान्तरेषु च संचारस्मर्त्तनिर्गतोयस्मात्सः । घनमंधकारिता अन्यकारपूरेता आशाः दिशो यास्मिन् म' अति अत्यन्तं
 रावो घनगर्जितं विद्यते यस्मिन् सः ७ प्रणयेन प्रार्थनया सहितं युक्तं

वाच ॥ निर्वातिवाताहृदयावदारणागर्जत्यमीतोयधरामहेश ॥ स्फुरंतिनीलाश्रगणेषुविद्युतोवाशतिककारवमेवबर्हिणः ॥ १७ ॥ पततिधारागगनात्परिच्युताबलाकाश्रभजतितोयदान् ॥ कंदंबसज्जर्जुनकतकीनांपुष्पाणिमुंचतिचमारुता-
हिना ॥ १८ ॥ श्रुत्वमेघस्यदृढतुर्जितत्यजंतिहंसाश्रसरांसितक्षणात् ॥ नीचोद्धतान्स्फुरषायथाश्रयान्प्रवृद्ध-
मूलानपिसंत्यजंति ॥ १९ ॥ इमानियथानितथामृगाणांत्वरंतिधावन्तिरमंतिशंभो ॥ धावंतिहृष्टानिवनस्थलीषुसर्वो-
भयस्तोयदसंप्रवृद्ध्या ॥ २० ॥ राजंतिशृण्वतसस्ययुक्तास्तथाऽचिराभाःसुतरांस्फुरंति ॥ रम्येषुनीलेषुधनेषुदेवन-
समृद्धिमालिनस्यदृष्ट्वा ॥ २१ ॥ चरंतिशरांस्तरणाद्गमेषुउद्धृतवेगाःसहसैवनिम्नगाः ॥ जाताःशशांकांकितचारुमौलिकि-
मत्रचित्रंयदनुज्वलजनम् ॥ २२ ॥ श्रयंतिनीचानुगताहियाषितोनीलेषुमेघेषुसर्माश्रितनभः ॥ पुष्पेषुसज्जामुकुलपुनी-
पाःफलेषुचश्रीश्रयस्स्वथापगाः ॥ २३ ॥ पत्रेषुपद्मेषुमहासरांसिसमुदुस्तरःसंप्रतिवर्षकालः ॥ इतीदृशंकरदुःसह-
दुतेकालेसुराद्रेननुतेब्रवीमि ॥ २४ ॥ गृहंकुरुष्वान्नमहाचलोत्तमेसुनिवृतायेनभ्रवामिशंभो ॥ इत्थंत्रिनेत्रश्रुतिरामणी-
यकंश्रुत्वावचोवाक्यमिदंवाषे ॥ २५ ॥ नमोऽस्तिवित्तगृहसंचयार्थेभृगारिचर्मोत्तदेहिनःप्रिये ॥ ममोपवीतभुजगेश्वरःफणी

१ इदं विदारयति भयकंपादिनेतिभावः वर्हिणोमयूराः मयूरो वर्हिणोवर्हिण्यमरः केकावर् व केकावर्भूत्स्यतिकोशः वाशन्ति भाषन्तइत्यर्थः ।
२ नीचान् निष्ठान् उद्धतान् असमीक्ष्यकारिण आश्रयभूतान् प्रवृद्धं प्रकर्षेणदृढं प्राप्तं मूलमाश्रयो येषु एवंभूतानपि सत्पुरुषास्त्यजन्तीत्यर्थः । ३ धावन्ति
शुद्धाभवन्ति वर्षोदकेन निर्मलाभवन्तीत्यर्थः धावुगतिशुद्ध्याः । वनस्थलीषु वनसंबन्धीनीज्वलादिमभूमिष्वित्यर्थः स्थलीत्यत्राकृत्रिमेयं जानपदेतिदृष्टिं धावन्ति पलायन्ते ।
४ शशौबाल्लृणैराहृताविद्यानिसस्यानैर्युक्ता भुवस्तोयदानां मेधानां संप्रवृद्ध्या भुवाराजन्ति शोभन्ते इत्यर्थः । ५ अचिरा क्षणनश्वरा आभाकान्तियांता विद्युत इत्यर्थः घमेषु
स्फुरन्तीत्यन्वयः । ६ शूरमालिनस्य दुर्जनस्य समृद्धिदृष्ट्वा तदपहरणार्थं चरन्ति तद्वत् । तरणैस्तरणसाधनमौकादिभिर्द्वेषेण गमेषु निम्नगाः नद्यः उद्धृतोत्यन्तो वेगोयासाभन
जाताः । ७ नीचानुगता नीचजनसहवासकृत्योयोषितानुज्वलं मालेन दुर्दृष्टमिति यावत् जनमाश्रयन्ति किमत्र चित्रमाश्रयं किमपिनास्तीत्यर्थः अमज्जनसहवासेन किंकटदुष्कर्म न
जायेतोऽपि तु सर्वं भवतीत्यर्थः । ८ मेघेषु नभः ममाश्रितं मेघविशिष्टमिति फलितोर्थः एवमप्येपि । ९ सुनिर्वृता स्वस्था । १० भृगुगतिः व्याघ्रः ।

कर्णोपि पद्मश्च तथैव पिङ्गलः ॥ २६ ॥ केयूरमेकममकं बलस्त्वहि द्वितीयमन्यो भुजगोधनजयः ॥ नागस्तथैवाश्वतरोंहि-
 कं सव्येतरैरक्षक उत्तरं तथा ॥ नीलोपि नीलांजन तुल्यवर्णः श्रोणीतेर राजति सुप्रतिष्ठः ॥ २७ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ इति
 वचनमथोग्रं शंकरात्सामृडानी श्रुतमपि तदसत्यं श्रीमदाकर्ण्यभीता ॥ अवनितलमेव ह्यस्वामिनो वासकृच्छात्परिवदति स-
 रोषं लज्जयोच्छ्रुत्य चोष्णम् ॥ २८ ॥ देव्युवाच ॥ किमेवं संश्रितायास्तु प्रावृट्कालो गमिष्यति ॥ वृक्षमूलैः स्थितायास्तु सु-
 नयेन वदाव्यय ॥ २९ ॥ शंकर उवाच ॥ घनार्वास्थिते देहायाः प्रावृट्कालः प्रयास्यति ॥ यथांबुधारा नतवनिपतिष्यति
 विग्रहे ॥ ३० ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ ततो हरस्तद्वनखंडमुन्नतमारुह्य तस्यौसहदक्षकन्यया ॥ ततोऽभवन्नाममहेश्वरस्य
 जीमूतकेतुस्त्विति विश्रुतं दिवि ॥ ३१ ॥ इति श्रीवामनपुराणे हरललिते प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥
 ततस्त्रिनेत्रस्य गतः प्रावृट्कालो घनोपरि ॥ लोकानंदकरीरभ्याशरत्समभवन्मुने ॥ १ ॥ त्यजंति नीलांबुधरानभस्तलं
 वृक्षाश्च कंकाः सरितस्तटानि ॥ पद्मानि गंधनिलया निवाय सारुर्विपाणं कलुषं जलाशयाः ॥ २ ॥ विकासमायांति च पंक-
 जानि चंद्रशवोभां तिलताः सुपुष्पाः ॥ नंदंति कृशान्यपि गोकुला निस्तंश्च संतोषमनुव्रजंति ॥ ३ ॥ सरस्सुपद्मगगने च
 तारकाजलाशये भवतथा पर्यासि ॥ सतांच चित्तिं हि दिशामुखैः समं वेमल्यमायांति शशांकान्तयः ॥ ४ ॥ एतादृशे हरः
 काले मेघपृष्ठाधिवासिनीम् ॥ सतीमादाय शैलद्रुमंदरं समुपाययौ ॥ ५ ॥ ततो मंदरपृष्ठेऽसौ स्थितः समशिलातले ॥ रे-
 मे सशंभुर्भगवान्सत्यासहमाधुतिः ॥ ६ ॥ ततो गतायां शरदि प्रबुद्धैश्चैव केशवे ॥ दक्षः प्रजापतिश्चैषोऽयं ध्रुमारभतक्रतुम् ॥ ७ ॥

१ पद्मापि कूलचलश्च न जयाश्वतरैरक्षकनीत्येति नागविशेषाणां भेदाः । २ वनानां मवानामुपधर्वास्थितो देहायस्याः मेवाप्यर्वागस्थितेति यावत् । ३ जीपूतानां मेषानां केतुरिव उप-
 रिस्थितत्वात् क्रतुमदृश इत्यर्थः । ४ रुरुमृगविशेषः । ५ नो धिन्येकादश्रुतम् ।

द्वादशैवसंचादित्याञ्जकादींश्चसुरोत्तमान् ॥ सकश्यपान्स्समार्म्यसदस्यान्समचीकरत् ॥ ८ ॥ अरुंधत्यानुसंहितव-
सिष्ठंशंसितव्रतम् ॥ सहानुसूयात्रिचसहधृत्याचकौशिकम् ॥ ९ ॥ क्षहल्ययागौतमंचभरद्वाजममायया ॥ चंद्रयासहितं
ब्रह्मन्ऋषिमगिरसंतथा ॥ १० ॥ आमंत्र्यकृतवान्दक्षः सदस्यान्यज्ञकर्मणि ॥ सदस्यानगुणसंपन्नान्वेदवेदांगपारगान्
॥ ११ ॥ धर्मवचसमाहूयभार्ययाऽहिंसयासह ॥ निमंत्र्ययज्ञवाटस्यद्वारपालार्थमादिशत् ॥ १२ ॥ अरिष्टनेमिनंचक्रेइध्माहर-
णकारिणं ॥ चंद्रयासहितंब्रह्मन्ऋषिमगिरसंतथा ॥ १३ ॥ मृष्टान्नपानसंस्कारेसम्यक्दक्षः प्रयुक्तवान् ॥ भृगुचस-
त्रसंस्कारेसम्यक्दक्षः प्रयुक्तवान् ॥ १४ ॥ तथाचंद्रमसंदेवेशंहिण्यासहितंशुचिम् ॥ धनानामाधिपत्येसयुक्तवान्हि
प्रजापतिः ॥ १५ ॥ जामातृनुदुहितृश्चैवदोहित्रांश्चप्रजापतिः ॥ सशंकरांसीर्तामुक्स्वामखेसर्वानन्यमंत्रयत् ॥ १६ ॥
नारदउवाच ॥ किमर्थलोकपतिनाधनाध्यक्षोमहेश्वरः ॥ ज्येष्ठःश्रेष्ठवरिष्ठोपिआद्योपिननिमंत्रितः ॥ १७ ॥ पुलस्त्य
उवाच ॥ ज्येष्ठःश्रेष्ठवरिष्ठोपिआद्योपिभगवज्जशिवः ॥ कपालीतिविदित्वेशोदक्षेनननिमंत्रितः ॥ १८ ॥ नारदउवाच ॥
किमर्थंदेवताश्रेष्ठःशूलपाणिस्त्रिलोचनः ॥ कपालीभगवान्जातःकर्मणोकिनशंकरः ॥ १९ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ शृणुष्वव-
हितोभूत्वाकथामेतांपुरातनीम् ॥ प्रोक्तांद्वादिपुराणेषुब्रह्मणाव्यकमूर्तिना ॥ २० ॥ पुरात्वेकार्णवेलोकेनष्टस्थावरजं-
गमे ॥ नष्टचंद्रार्केनक्षत्रेनप्रनष्टपवनानले ॥ २१ ॥ अप्रतर्क्यमविज्ञेयंभावाभावविवर्जितं ॥ निमग्नवीरुत्सतृणंतमोभूतं
सुदुर्दिनम् ॥ २२ ॥ तस्मिन्सशैतेभगवान्निशांवर्षसहस्रक्रीम् ॥ रात्र्यंतेसृजतेलोकान्राजसरूपमास्थितः ॥ २३ ॥
रेजसंपंचवदनोवेदवेदांगपारगः ॥ स्रष्टाचराचरस्यास्यजगतोद्भुतदर्शनः ॥ २४ ॥ तमोमयस्तथैवान्यःसमुद्भूतस्त्रिलो-

चनः ॥ शूलपाणिः कपर्दी च अक्षमालां च दर्शयन् ॥ २५ ॥ ततो महात्मा ह्यसृजदहंकारं सुदारुणं ॥ येनाक्रान्ता बुभौ देवौ
तावेव ब्रह्मशंकरौ ॥ २६ ॥ अहंकारावतोरुद्रः प्रत्युवाच पितामहम् ॥ को भवानिह संप्राप्तः केन सृष्टोऽसि मां वद ॥ २७ ॥
पितामहोऽप्यहंकारी प्रत्युवाचाथ को भवान् ॥ भवतो जनकः कोऽत्र जननी वा तदुच्यताम् ॥ २८ ॥ इत्यन्योन्यपुराताभ्यां
ब्रह्मेशाभ्यां किल प्रियः ॥ परिवादो भवन्तत्र उल्पत्तिर्भवतोऽभवत् ॥ २९ ॥ भवानप्यंतरिक्षं हि जातमात्रस्तदोत्पत्तत् ॥
धारयन्नतुलावीणां कुर्वन् किल किला ध्वनिम् ॥ ३० ॥ ततो विनिर्जितः शंभुर्मानिना ब्रह्मयोनिना ॥ तस्यावधो मुखो दीनो
ग्रहाक्रान्तोऽयथाशशी ॥ ३१ ॥ पराजिते लोकपतौ देवेन परमेष्ठिना ॥ क्रोधांधकारितं रुद्रं पंचमं मुखमब्रवीत् ॥ ३२ ॥
अहंते प्रतिजानामि, नो मूर्तौ त्रिलोचन ॥ दिग्वासावृषभारूढो लोकक्षयकरो भवान् ॥ ३३ ॥ इत्युक्तः शंकरः क्रुद्धो ब्रह्मा-
णं घोरचक्षुषा ॥ निर्दग्धकामस्त्वनिशं दर्शय भगवानजः ॥ ३४ ॥ ततस्त्रिनेत्रस्य समुद्रवति वक्राणि पंचाथ समुद्रदृशानि ॥
सितं चरकं कनकावदातं नीलं तथा पिजरकं च रौद्रम् ॥ ३५ ॥ वक्राणि दृष्ट्वाऽर्कसमानि सद्यः पितामहो वाक्यमुवाच रुद्रम् ॥
समाह तस्याथ जलस्य बहूदा भवति किं तेषु पराक्रमोऽस्ति ॥ ३६ ॥ तच्छ्रुत्वा क्रोधयुक्तेन शंकरेण महात्मना ॥ न स्वायेण
शिरश्छिन्नं ब्राह्मं परुषवादिनम् ॥ ३७ ॥ तच्छिन्नं शंकरस्यैव सव्ये करतलेऽपतत् ॥ पततेन कदाचिच्च तदा करतलाच्छिरः
॥ ३८ ॥ अथ क्रोधावृतेनाथ ब्रह्मणा द्रुतकर्मणा ॥ सृष्टस्तु पुरुषो धीमान् कवचकुंडलीशरी ॥ ३९ ॥ धनुःपाणिर्महा-
बाहुर्बाणशक्तिधरोऽव्ययः ॥ चतुर्भुजो महातूणी आदित्यसमदर्शनः ॥ ४० ॥ सत्वाहगच्छदुर्बुद्धेमात्वांशूलिन्निपातये ॥
भवान् पापसमायुक्तः पापिष्ठको जिघांसति ॥ ४१ ॥ इत्युक्तः शंकरस्तेन पुरुषेण महात्मना ॥ प्रियायुक्तो जगामाथ रुद्रो

बदरिकाश्रमम् ॥ ४२ ॥ नरनारायणस्थानं पर्वते हि हिमालये ॥ सरस्वतीयत्रपुण्यास्यंदते सरितां वश ॥ ४३ ॥ तत्र
 गत्वा च तदंश्वनारायणमुवाच ह ॥ शिक्षां प्रयच्छ भगवन् महाकारुणिको सिमो ॥ ४४ ॥ इत्युक्तो धर्मपुत्रस्तुरुद्रवचनम-
 ब्रवीत् ॥ सर्वभुजं ताडयस्व त्रिशूलेन मे हेश्वर ॥ ४५ ॥ नारायणवचः श्रुत्वा त्रिशूलेन मे हेश्वरः ॥ सर्वयनारायणभुजं ता-
 डयामास वेगवान् ॥ ४६ ॥ त्रिशूलाभिहतान्मागार्गत् तिस्रो धारा विनिर्ययुः ॥ एका गगनमाश्रित्य स्थिता ताराभिर्मंडितम्
 ॥ ४७ ॥ द्वितीयान्यपतद्भूमौ तां जग्राह तपोधनः ॥ अत्रिस्तस्मात्समुद्धूता दुर्वासा शंकरांशतः ॥ ४८ ॥ तृतीयान्यप-
 तद्धारकापालेरौ द्वदर्शने ॥ तस्माच्छिशुः समभवत्सनद्धः कवचीयुवा ॥ ४९ ॥ इयमावदा तः शरचापपाणिर्जनन्यथा
 प्रावृषितो यदोऽसौ ॥ इत्थं ब्रुवन् कस्य विनाशायामिस्कंधाच्छिरस्तालफलं यथैव ॥ ५० ॥ तं शंकरो वैत्यवचो बभाषे नरं हि
 नारायणबाहुजातं ॥ निपातयैनं नरं दुष्टवाक्यं ब्रह्मात्मजं सूर्यशतप्रकाशम् ॥ ५१ ॥ इत्येवमुक्तः स तूशंकरेण आघंधनु-
 स्वाजगंवंप्रासिद्धं ॥ जग्राहतूणानि तथाक्षयाणि युद्धाय दीरः समर्तिचकार ॥ ५२ ॥ ततः प्रबुद्धौ सुभृशं महाबलौ ब्रह्मा-
 त्मजो बाहुभवश्च शर्वः ॥ दिव्यं सहस्रं परि वत्सराणां ततो हरेणापि विरंचिरूच्ये ॥ ५३ ॥ जितस्वदीयः पुरुषः पितामह नरे-
 ण दिव्याद्भुतकर्मणा बली ॥ महापृथक् कैरभिपत्य ताडितः स्तदद्भुतं चेह दिशो दशैव ॥ ५४ ॥ ब्रह्मा तमं शिवं वचनं बभाषे न हा-
 स्य जन्मन्यजितस्य शंभो ॥ पराजितं चेप्यतेऽसौ त्वदीयो नरो मदीयः पुरुषो महात्मा ॥ ५५ ॥ इत्येवमुक्त्वा वचनं त्रिनेत्रं
 चिक्षेप सूर्ये पुरुषं विरंचिः ॥ नरं नरस्यैव तदा स विग्रहं चिक्षेप धर्मप्रभवस्य देवः ॥ ५६ ॥ इति श्रीवामनपुराणे हरललिते
 नरोत्पत्तिप्रलयोनाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

१ महाकारुणिक इति पाठे महाकारुणापात्रं महाकारुणिक इति पाठे ब्रह्मकपालधारिणमित्यर्थः । २ वा एत्य केत्य ओमाहो श्रेति पररूपम् + अवर्हीति दत्तातुः एत्य आगत्यन्त्यर्थः
 ३ नरोत्तमं बुध्यन्तं पृथक्पदम् । ४ अजेन ब्रह्मणा गम्यते प्राप्यते तदजगवं गम्यन्तीति तदो न्येव्यपि दृश्यते इति टः । अजगो विष्णुर्गतिशरत्वेन यस्य मन्त्रितेन गाण्ड्यजगतां तदज्ञायाभिर्देवैः

पुलस्त्यउवाच ॥ ततः करतलेरुद्रः कपालेदारुणेस्थिते ॥ संतापमगमद्ब्रह्मन्चितयाकुलितेन्द्रियः ॥ १ ॥ ततः समाग-
 तारौद्रानीलांजनचयप्रभा ॥ संरक्तमूर्धजाभिमाब्रह्महत्याहरांतिकम् ॥ २ ॥ तामागतां हरेदृष्ट्वा प्रच्छविकरालिनी-
 म् ॥ कासित्वमागता रौद्रेकेनाप्यर्थेन तद्ब्रह्म ॥ ३ ॥ कपालिनीमथोवाच ब्रह्महत्यासुदारुणा ॥ ब्रह्महत्यास्मि संप्राप्ता-
 मां प्रतीच्छत्रिलोचन ॥ ४ ॥ इत्येवमुक्त्वा वचनं ब्रह्महत्याविवेशतम् ॥ त्रिशूलपाणिनं रुद्रं संप्रतापितविग्रहम् ॥ ५ ॥
 ब्रह्महत्याभिभूतश्च शर्वो वदरिकाश्रमम् ॥ आगच्छन्नोददर्शाथनरनारायणावपी ॥ ६ ॥ अट्टाधर्मतनयौ चिंताशोक-
 समन्वितः ॥ जगाम यमुनां स्नातुं सापिशुष्कजलाऽभवत् ॥ ७ ॥ कालिंदिशुष्कसालिलां निरीक्ष्य वृषकेतनः ॥ प्रक्ष्णं
 स्नातुमगमदं अतद्धानं च सागता ॥ ८ ॥ ततोऽनुष्करण्यं मागधारण्यमेव च ॥ संधवारण्यमेवासौ गत्वा श्रुतिं यदृच्छया
 ॥ ९ ॥ तथैव निमिषारण्यं धर्मा रण्यं तथेश्वरः ॥ स्नातो नैव च सारौद्रा ब्रह्महत्याव्यमुंचत ॥ १० ॥ सरित्सुतीयेषु तथा श्र-
 मेषु पुण्येषु देवाय तेनेषु सर्वतः ॥ समाप्लुतो योगयुतोऽपि पापान्नावाप मोक्षं वृषभध्वजोऽसौ ॥ ११ ॥ ततोऽजगाम निविणः
 शंकरः कुरुजांगलम् ॥ तत्र गत्वा ददर्शाथ चक्रपाणिं स्वगस्थितम् ॥ १२ ॥ तं दृष्ट्वा पुंडरीकाक्षं शंखचक्रगदापाणिवासुदे-
 लिपुटो भूत्वा हरस्तोत्रमुदीरयत् ॥ १३ ॥ हरउवाच ॥ नमस्ते देवतानाथ नमस्तं गुरुद्वज ॥ शंखचक्रगदापाणिवासुदे-
 व नमोऽस्तुते ॥ १४ ॥ नमस्ते निर्गुणानंत अप्रतर्क्याय वेधसे ॥ ज्ञानाज्ञान निराशं सर्वालंबनमोऽस्तुते ॥ १५ ॥ रजोयुक्त-
 नमस्ते स्तु ब्रह्ममूर्ते सनातन ॥ त्वया सर्वमिदं नाथ जगत्सृष्टं चराचरम् ॥ १६ ॥ सर्वं धातिष्ठितलोकेश विष्णुमूर्ते अधोक्षज ॥ प्र-
 जापालमहाबाहू जनार्दन नमोऽस्तुते ॥ १७ ॥ तमोमूर्ते अंहं ह्येष त्वं दशक्रोधसंभवः ॥ गुणाभिपुक्तो देव श सर्वव्यापि भ-

१ रजोयुक्त रजोगुणप्रधान एतेन मृष्टिकरस्त्वमेवेति सूचितं तदेवाह ब्रह्ममूर्ते इति । २ सत्त्वाधिष्ठित मन्त्रगुणप्रधान । ३ तमाभूर्तेतमागुणप्रधान ।

मोऽस्तुते ॥ १८ ॥ भरियंत्वंजगन्नाथजलमम्बरपावको ॥ वायुर्बुद्धिर्मेतश्चापिशर्वेश्वंनमोस्तुते ॥ १९ ॥ धर्मायज्ञ-
स्तपःसत्यमार्हिसाशौचमार्जवम् ॥ क्षमादानंदयालक्ष्मीर्ब्रह्मचर्यत्वमीश्वरः ॥ २० ॥ त्वंस्तंगाश्रयचतुर्वेदास्त्वच्चैवेदपा-
रगः ॥ उपवेदाभवानोशसर्वोसित्वंनमोऽस्तुते ॥ २१ ॥ नमोनमस्तेऽयुतचक्रपाणेनमोऽस्तुतेवामनमीनमूते ॥ लोकेश-
वान्कारुणिकोमतोमेत्रायस्वमकिशवपापबंधात् ॥ २२ ॥ ममाशुभंनशयविग्रहसंशयद्रहस्यहत्याभिभवम्बु ॥ दग्ध-
स्मिनष्टोस्म्यसमोक्ष्यकारीपुनोहिनाथोसिनमोनमस्ते ॥ २३ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ एवंस्तुतश्चक्रधरःशंकरेणमहात्मना ॥
प्रोवाचभगवान्वाक्यंब्रह्महत्याक्षयायहि ॥ २४ ॥ हरिरुवाच ॥ महेश्वरशृणुन्वेमंममवाचंकलस्वेनं ॥ ब्रह्महत्याक्षयक-
र्तेशुभदांपण्यवर्द्धनीम् ॥ २५ ॥ योसौब्रह्मांडकेपुण्येमदंशप्रभवोऽव्ययः ॥ प्रयागेवसतेनित्यंयोगशासीतिविश्रुतः
॥ २६ ॥ चरणादक्षिणतस्यार्विनिर्यातासरिद्वरा ॥ विश्रुतावरणेत्येवंसर्वपापहराशुभा ॥ २७ ॥ सरिद्व्याद्वितीयाच
आसिरित्येवविश्रुता ॥ तेउभेतुसरिच्छ्रेष्ठलोकपूज्येवभूवतुः ॥ २८ ॥ तयोर्मध्येतुयोदशस्तक्षेत्रंयोगशायिनः ॥ तैलो-
क्यप्रवरंतोर्थसर्वपापप्रमोचनम् ॥ २९ ॥ ततादृशस्तिनगरीपुण्यावारुणसीशुभा ॥ यस्यांहिभोगिनोपिशशयातिभव-

१ कलेश्वरः स्वनोयस्यांसा १ योगयोगासने शयनरूपं व्रतं यस्य स योगशासी व्रते गितिः । ३ वेरुचतेऽनमोऽथ वरानमी अर्शोधरणरूपं तयोपद्वयप्रधानगरी वाराणसी
वरानमशब्दद्वन्द्वमवस्थेयम् । वरं चतुर्दशश्रृणुङ्गारूपं तस्यादूरमेवेतिवा । ४ भोगिनः संसारलपट्या अपि भवतः संसारतो लयं नाशं प्राप्नुवन्ति संसारविनिर्मुक्ता धान्तिन्यर्थः
काशीभरणान्मुक्तिरिति श्रुतेः यदाध्ययोध्यामधुरामायाकाशोकाच्चाहिवन्ति का । पुर्णद्वारावतीचैव सप्तैता योसदायका इति वचसा सप्तानामपि मुक्तिप्रदव्यमथापि वाराणसीत्यगिति ता-
नामपरजन्मनिकाशीमरणद्वारासुक्तिप्रयोगकत्वमेतस्या एव साक्षान्मुक्तिप्रदत्वमिति विभावनीयम् नच ऋते ज्ञानान्नमोऽस्त्विति श्रुतिविराजः मरणव्यवहितोत्तरकाले शिपकृतक्रतान्ते-
पदेशेन ज्ञानस्य सत्त्वात्काशीमरणमुक्तिबोधकत्वमथावदात्वं महापातकप्रयोजकत्वादविभावनीयमेवेत्यलम् ।

तोलयम् ॥ ३० ॥ विलासिनीनारसनास्वनेन श्रुतिस्वरोब्राह्मणपुंगवानाम् ॥ शुचिस्वरत्वंगुरोनिशम्यहास्यान्विताः
 सन्तिमहुर्मुहस्ताः ॥ ३१ ॥ ब्रजत्सुयोपित्सुचतुःपथेषुपदान्यलकारुणितानिदृष्ट्वा ॥ ययौशशीविस्मयमेवयस्यांकिस्वि-
 त्रयातास्थलपद्मनीयम् ॥ ३२ ॥ तुंगानियस्यांसुरमदिराणिरुंधतिचंद्रजनीमुखेषु ॥ दिवापिसूर्यपवनोन्विताभिर्दो-
 र्याभिरेवंसुपताकिकाभिः ॥ ३३ ॥ भृंगाश्चयस्यांशशिकांतभित्तौप्रलोभ्यमानाःप्रतिबिंबितेषु ॥ आलक्ष्ययोषिद्विमला-
 ननाब्जेष्वयुर्ध्वमानैवचपुष्पकांतरम् ॥ ३४ ॥ परिश्रमश्चापिपराजितेषुनरेषुसंमोहनखलेन ॥ यस्यांजलक्रीडनसंगता-
 सु नस्त्रीषुभंगोहृदीर्घिकासु ॥ ३५ ॥ नैवैकश्चित्परमंदिराणिरुणद्धिशंभोसहस्ररुतेनम् ॥ नचाबलानांतरसा-
 पराक्रमंकरोतियस्यांसुस्तंहिमुक्त्वा ॥ ३६ ॥ पाशंअथिर्गजेंद्राणांदानच्छेदोमदच्युतौ ॥ यस्यांमानमदौपुंसांकरिणां-

१ विलासिनीनां विलासवतीनां रसनानां काञ्चीनां स्वेनेन ध्वनिना संमिश्र इत्यध्याहारः ब्राह्मणपुंगवानां ब्राह्मणश्रेष्ठाना पठतां श्रुतिस्वरः श्रुतिपठनकालीनः शब्दः
 शुचिस्वरत्वं रमणीयशब्दत्वं प्राप्तस्तमध्यापकागुरवो निशम्य श्रुत्वा मुहुर्मुहस्ताश्च विलासिनीवीक्ष्येत्यध्याहारः हास्यान्विता हास्ययुक्ताः सन्ति हास्यविशिष्टा भवन्तीत्यर्थः ।
 एतेन वाराणस्यां पठनपाठनप्राप्त्युपयुक्त्येव देशोपदेशेति सूचितम् । २ पवनान्विताभिः पवनलोलाभिः सुपताकिकाभिः ध्वनैर्युक्तानिमन्दिराणिदिवादिवसेसूर्य रुच्यन्ति । काश्यां
 देवालयानां प्राचुर्येण तद्वच्चैः सूर्योपिनावलोकयितुं शक्यत इतिभावः । ३ चन्द्रकान्तमणिमयभित्तित्रितिविन्विते पुविमलरमणीमुखेषु सुरभिगन्धमालक्ष्य पर्यालोच्य पुष्पकान्तरं
 पुष्पमेव पुष्पकमन्यत्पुष्पकं पुष्पकान्तरं न इयुर्नर्गता भृङ्गाभ्रमराइत्यर्थः इण्वातोर्लित्युसि रूपम् । ४ संमोहनार्थं परवञ्चनार्थं खेलनं क्रीडनं तेन पराजितेषु परिश्रमे
 नाध्ययनादिवित्यर्थः गृहदीर्घिकासु वापीषु जलक्रोडार्थं प्राप्तासहे शोभो न परिश्रमो लक्ष्यते । ५ मारुतेन वायुनासह साकं परगृहाणे न काश्चिद्गुणद्धि केवलं वायुरेव गृहावरोधको
 न शत्रुतोवरोधादिकं तत्रेत्याशयः । तरसावगेन अबलानां विषये सुरतं मुक्त्वा सुरतं विहाय पराक्रममाक्रमणकाश्चिन्नकरोति । अवगाः सुरतसमये एव स्वस्वपतिभिराक्रम्यन्ते नान्यैः
 शत्रुभिरित्याशयः । ६ गजेन्द्राणां बन्धने इतिशेषः पाशग्रन्थिः कियते नतुचौरादिवन्धनेषु चौराभावादितिभावः । मदच्युतौ मदस्वप्ने सति
 दानच्छेदो मदनाशोभवति न तु ब्राह्मणेषुदानं वितरणं तस्य नाशोभवति किन्तु सदादानादिक्रियास्तत्र प्रवर्तन्तइतिभावः पुंसा पुरुषाणां करिणां गजानां च शौनगादे यौवनप्राप्तौ
 एवमदौस्तो नान्यत्र । अत्रत्याः सर्वेजना निरभिमाना निर्मदोऽतिभावः ।

ध्वेयनागमे ॥ ३७ ॥ प्रियदोषाः सदायेषां काशिकानि तरेजनाः ॥ तारागणेऽकुलीनत्वमेधवृत्तच्युतिर्विशो ॥ ३८ ॥
 भूतिलब्धाविलासिनो भुजंगपरिवारिताः ॥ चंद्रभूषितदेहाश्चर्यास्यांस्त्वामिशंकर ॥ ३९ ॥ इदं दशायां सुरेशानवाराण-
 स्यांमदाश्रमे ॥ वसते भगवान्लोलः सर्वपापहरो रविः ॥ ४० ॥ दशाश्वमेधं यत्प्राक्तं मंदशोधैत्रकेशवः ॥ तत्र गत्वा सुर-
 श्रेष्ठपापमोक्षमवाप्ससि ॥ ४१ ॥ इत्येवमुक्तो गरुडध्वजेन वृषध्वजस्तं शिरसा प्रणम्य ॥ जगाम वेगाद्गुह्यं दयायाऽसौ वारा-
 णसीपापविमोचनाय ॥ ४२ ॥ गत्वा सुपुण्यां नगरीं स्मृतीं दृष्ट्वा च लोलं सदाश्वमेधं ॥ स्नात्वा च तीर्थं पुविमुक्तपापः सके-
 शं चंद्रधुमपाजगाम ॥ ४३ ॥ केशवं शंकरो दृष्ट्वा प्रणित्येदं मब्रवीत् ॥ त्वत्प्रसादाद्दुर्घपकेशत्वत्प्रसादात्क्षयं गता ॥ ४४ ॥
 नेदं कपालं देवेश मद्रस्तं परिमुच्यते ॥ कारणं विद्विन्नैव तत्तन्मे त्वं कुंभहंसि ॥ ४५ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ महादेव चः श्रु-
 त्वा केशवो वाक्यमब्रवीत् ॥ विद्यते कारणं वत्स तत्सर्वं कथयामि ते ॥ ४६ ॥ योऽसौ मामाग्रातो दिव्यो हृद्पद्मोत्पलैर्वृतः ॥ ए-
 पतीर्थवरः पुण्यो देवगंधर्वपूजितः ॥ ४७ ॥ एतस्मिन् प्रवरे पुण्ये स्नानं शोभनमाचर ॥ स्नातमात्रस्य चाद्यैककपालपरिमो-
 क्षयति ॥ ४८ ॥ ततः कपाली लोके च ख्यातो रुद्रभविष्यसि ॥ कपालमोचनेत्येवं तीर्थं चेदं भविष्यति ॥ ४९ ॥ पुल-
 स्त्य उवाच ॥ एवमुक्तः सुरेशेन केशवेन महेश्वरः ॥ कपालमोचने स स्नो विदोक्तिविधिना मुने ॥ ५० ॥ स्नास्य ततो यं विपु-

१ कौशिका उलूकपक्षिविदोषाः प्रियादोषा रात्रयो येषां तेषां दिव्यन्वयारात्रिप्रित्वमितरे जन्मब्राह्मणादयो न प्रियदोषाः प्रियाः दोषा अभिनादिदोषा येषां तथान-
 त्याशयः । तारागणे नक्षत्रसमुदाये कुः पृथ्वीतस्यामलीनत्वं सदातेषामाकाशस्थितत्वं मितिभावः । न तु जनानामहुतीनत्वं किंतु तत्रत्याः सर्वे एव कुटीनादितिभावः । एतान्
 स्वगोलात् च्युतिर्मेषु घट्यर्थं न तु तत्रत्यानां जनानां वृत्ताच्युत्तिर्भवति सर्वे स्वस्वधर्मान्तरिता इत्यर्थः । २ भूतिरैश्वर्यं लुब्धा ऐश्वर्येच्छा वत्याचारिक्यामित्याचारवधो नान्यो
 भुजगीर्विदोश्च परिवारिना युक्ताः चन्द्रैश्चन्द्रकान्तमणि भित्तदाकाराभरणविशेषैर्भूषिता देहायासां तथाविधाः । त्वमिव त्वं यथाभूतिषु भस्मसु लुब्धो भस्मधूपः भुजगैः सर्वेश्वर
 वीष्टश्चन्द्रेण भूषितदेहस्तद्वत्ता इत्यर्थः । यद्वाभरणोत्तरं तत्रस्थानं जनानां सायुज्यमुक्त्या शिवस्य रूपत्वं केश्या जनानामपि भवतीत्याशयः । ३ लाटनमार्गविः
 लोलकीः असौ संगमे प्रसिद्धः । ४ यत्र वरणासंगमे ।

रंतकस्यपरिच्युतहस्ततलात्कपालम् ॥ नाम्नावभूवाथकपालमोचनंतत्तीर्थवर्षभगवत्प्रसादात् ॥ ५१ ॥ इतिश्रीवाम-
 नपुराणेपुलस्त्यनारदसंवादेहरललितोनामतृतीयोऽध्यायः ॥
 पुलस्त्यउवाच ॥ एवंकपालीसंजातोदेवर्षेभगवान्ह्रः ॥ अनेनकारणेनासौदक्षेणनिर्मंत्रितः ॥ १ ॥ एतस्मिन्नंतरेदे-
 वींद्रपुंगौतमनंदनी ॥ जयाजगामशैलेन्द्रमंदरंचारुकंदरम् ॥ २ ॥ तामागतांसर्तद्विष्टाजयामेकामुवाचह ॥
 किमर्थंविजयानागाज्जयंतीचापराजिता ॥ ३ ॥ सदेव्यावचनंश्रुत्वाउवाचपरमेश्वरी ॥ गतानिमंत्रिताःस-
 र्वमखेमातामहस्यताः ॥ ४ ॥ समंपित्रागौतमेनमात्राचैवाप्यहल्यया ॥ अहंसमागताद्रष्टुवांतत्रगमनोत्सुका-
 ॥ ५ ॥ किंत्वनब्रजसेतत्रथादेवोमहेश्वरः ॥ नामंत्रितासितातेनउताहोस्विदब्रजिष्यसि ॥ ६ ॥ गतास्तुऋषयःसर्वे-
 ऋषिपत्न्यस्तथासुराः ॥ मातृष्वस्त्रःशशांकश्चसपत्नीकोगतःक्रतुम् ॥ ७ ॥ चतुर्दशसुलोकेषुजंतवोयेचराचराः ॥ निम-
 त्रिताःक्रतौसर्वेकिंवात्वननिमंत्रिता ॥ ८ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ जयायास्तद्वचःश्रुत्वावज्रपातापमंसती ॥ मन्युनःभिप्लुताब्र-
 ह्मन्पंचत्वमगमत्तदा ॥ ९ ॥ जयामतांसर्तद्विष्टाक्रोधशोकपरिप्लुता ॥ मुंचतीवारिनेत्राभ्यांसुस्वरं विललापह ॥ ११ ॥
 आक्रंदितध्वनिंश्रुत्वाशूलपाणिस्त्रिलोचनः ॥ आःकिमेतदितीयुक्त्वाजयाभ्याश्रमपागतः ॥ ११ ॥ आगताददृशेदेवील-
 तामिववनस्पतेः ॥ कृत्तांपरशुनाभूमौश्लथांगीपतितांसतीम् ॥ १२ ॥ देवीनिपतितांश्चाजयांपत्रच्छशंकः ॥ किमियंपति-
 ताभूमौनिकृतेवलतासती ॥ १३ ॥ साशंकरवचःश्रुत्वाजयावचनमब्रवीत् ॥ श्रुत्वामखेचस्वावज्ञाभगिन्यःपतिभिःसह-
 ॥ १४ ॥ आदित्यास्त्रिपुलोकेषुसमंशक्रादिभिःसुरैः ॥ मातृष्वसाविपन्नयेयमंतदुःखेनदह्यती ॥ १५ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥

१ छिन्ना कृतच्छिदने । २ पतिभिः साकं भगिन्यो याताः शक्रादिभिः सुरैः साकमादित्यायाता इति स्यावज्ञां जाता मग्ने श्रुत्वात्यन्यथ ।

तदुत्थायैवैचारं रुद्रः क्रोधास्सुतोवभौ । क्रुद्धः स्य सर्वगात्रेभ्यो निश्चरुः पावकार्चिषः ॥ १६ ॥ ततः क्रोधात्रनेत्रिस्य गात्र-
 रोमोद्भवान्मुने ॥ गणसिंहमुखाजातावीरभद्रपुरोगमाः ॥ १७ ॥ गणैः परितृप्तस्तस्मान्मंदराद्विमसाह्वयम् ॥ ततः
 कनखलंतस्माद्यत्र दक्षोऽयजत क्रतुम् ॥ १८ ॥ ततो गणानामधिपो वीरभद्रो महो बलः ॥ दिशि प्रत्युत्तरायांचतस्रैश्शूल-
 धरो मुने ॥ १९ ॥ जयाक्रोधाद्गृह्यपूर्वदक्षिणतः स्थिता ॥ मध्ये त्रिशूलं भृच्छर्वस्तस्यैकुरुद्धो महाक्रतौ ॥ २० ॥
 मृगागारिव दनं ददृश्व देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ ऋषयो देवगंधर्वाः किमिदं त्यक्त्वा चिंतयन् ॥ २१ ॥ ततस्तु धनुर्गदायशराना-
 शीविषोपमान् ॥ द्वास्पालस्तदा धर्मो वीरभद्रमुपाद्रवत् ॥ २२ ॥ तमापतंतं सहसार्धमदृष्ट्वा गणेश्वरः ॥ करेणैकेन जग्रा-
 ह त्रिशूलं वज्रसन्निभम् ॥ २३ ॥ कार्मुकं च द्वितीयेन तृतीयेनाथ मार्गणान् ॥ चतुर्थेन गदां गृह्य धर्ममभ्यद्रवद्गणः ॥ २४ ॥
 ततश्चतुर्भुजं दृष्ट्वा धर्मराजो गणेश्वरम् ॥ तस्मावष्टभुजो भूत्वानानाधुधरो न्ययः ॥ २५ ॥ खड्गचर्मगदाप्रासपरश्वध-
 वरांकुक्षौः ॥ चापमार्गणभृतस्तस्याहंतुं कामो गणेश्वरम् ॥ २६ ॥ गणेश्वरोऽपि संक्रुद्धो हंतुं धर्मसनातनम् ॥ ववर्ष मार्गणां-
 स्तीक्ष्णान्यथा प्रासृषि तोयदः ॥ २७ ॥ तावन्त्योन्यं महात्मानो नैशरचापधरो मुने ॥ रुधिरारुणसिंहांगौ किं शकाविवरे-
 जतुः ॥ २८ ॥ मध्वेरास्त्रैर्गणनायकेन जितः स धर्मस्तस्मात्प्रसह्य ॥ पराङ्मुखो भूद्विमना मुनीन्द्रसर्वीरभद्रः प्रविश यज्ञम्
 ॥ २९ ॥ यज्ञवाटं प्रविष्टुं वीरभद्रगणेश्वरम् ॥ दृष्ट्वा तु सहसा देवा उत्तस्थुः सायुधामुने ॥ ३० ॥ वसवोऽष्टौ महाभाग-
 हानसुदारुणाः ॥ इंद्राद्या द्वादशादित्याः रुद्रास्त्वेकादशैव हि ॥ ३१ ॥ विश्वे देवाश्च साध्याश्च सिद्धगंधर्वपन्नगाः यक्षाः

१ निष्क्रान्ताः । २ ल्यप्लुञ्जन्त्यः धृत्वेति वा पाठः । ३ ल्यवापः । ४ हंतुं कामः इच्छा यस्य । लुपिदवस्थमः कृत्ये तु काममनसो रपीति मल्लोपः । ५ भूवं गृहे ।

किंपुरुषाभूताःखगाश्चक्रधरास्तथा ॥ ३२ ॥ नृपावैवस्वताङ्गशद्विविधयेचविश्रुताः ॥ सोमवंशोद्भवाश्चान्येभोजकी-
 र्तिमहीभुजः ॥ ३३ ॥ दितिजादानवाश्चान्येऽन्येतत्रसमागताः ॥ तैर्वेऽप्यद्रवन्गैर्द्रवीरभद्रमुदायुधाः ॥ ३४ ॥ तानाप-
 ततएवाशुबाणचापधरोगणः ॥ अभिद्रुद्रावेगेनसर्वानिवशोत्करैः ॥ ३५ ॥ तैश्चवर्षमनुलंगणशायसमृत्सृजन् ॥ ग-
 णेशोपिवरास्त्रैस्तांश्चिच्छेदचबिभेदच ॥ ३६ ॥ शरैश्चास्त्रैश्चसततंवध्यमानामहात्मना ॥ वीरभद्रेणदेवाद्यास्त्ववहार-
 मरोचयन् ॥ ३७ ॥ ततोविवेशगणपोयज्ञमध्यंसुविस्तृतम् ॥ जुह्वानाऋषयोयत्नहवीषिप्रतिबंधते ॥ ३८ ॥ ततो
 महर्षयोदृष्ट्वाभृगुंद्रवदंगणम् ॥ भीताहौतंपरित्यज्यजग्मुःशरणमच्युतम् ॥ ३९ ॥ तानार्तोश्चक्रभृदृष्ट्वा महर्षीस्त्रस्तमान-
 सान् ॥ नभेतव्यमितीत्युक्त्वासमुत्तस्थौवरायुधः ॥ ४० ॥ समानम्यततःशार्दूलशरानाशीविषोपमान् ॥ मुमोचवीरभद्राय
 कायावरणदारणान् ॥ ४१ ॥ तेतस्यकायमासाद्यअमोघावैहरेःशराः ॥ निपेतुर्भुविभग्नाशानास्तिकादिवयाचकाः
 ॥ ४२ ॥ शरांस्त्वमोघान्मोघत्वमापन्नावीक्ष्यकेशवः ॥ दिव्यैरस्त्रैर्वीरभद्रं प्रच्छादयितुमुद्यतः ॥ ४३ ॥ तानस्त्रान्वा-
 मुदेवेनप्रक्षिप्तान्गणनायकः ॥ वारयामासशूलेनगदयामार्गणैस्तथा ॥ ४४ ॥ दृष्ट्वाविपन्नान्यस्त्राणिगदांचिक्षेपमा-
 धवः ॥ त्रिशूलेनसमाहृत्यपातयामासभूतले ॥ ४५ ॥ तांगदांविफलांदृष्ट्वालांगलंप्राक्षिपद्वरिः ॥ लांगलंगणेभोऽपिगद-
 याप्रत्यवारयत् ॥ ४६ ॥ मुसलंवीरभद्रायसंचिक्षेपहलायुधः ॥ मुसलंसंहतंदृष्ट्वालांगलंचनिवारितम् ॥ वीरभद्राय
 चिक्षेपचक्रंक्रोधात्स्वगध्वजः ॥ ४७ ॥ तमापतंतंशतसूर्यकल्पसुदर्शनंप्रेक्ष्यगणेश्वरस्तु ॥ शूलंपरित्यज्यजगारचक्रंयथा

१ विवस्वतः सूर्याद्भवाः सूर्यवंशजाः । २ भोजकीर्तिनामनोराजानः । ३ गणेश्वरायवीरभद्राय तमुद्दिश्येत्यर्थः । ४ ततदेततोद्देशेनस्वजन्तीत्यर्थः । ५ अदृष्ट्वाव आपः ।

६ निर्गणिवान् यथा सुरेन्द्रः सुरश्रेष्ठो मत्स्यावतारवान् विष्णुर्मनुनामकं दैत्यं तद्वत् ।

मधुमीनवपुःसुरेन्द्रः ॥ ४८ ॥ चक्रेनिर्गोर्गेगणनायकेनक्रोधातिरक्तोऽसितशरुनेत्रः ॥ मुरारिरभ्येत्यगणाधिपेन्द्रमुत्क्षिप्य-
वेगाद्भुविनिष्पिपेष ॥ ४९ ॥ हरिबाहूरुवेगेनविनिष्पिपस्यभूतले ॥ सहितरुधिरोग्दोरैर्मुखाच्चक्रंविनिर्गतम् ॥ ५० ॥
ततोनिःसृतमालोक्यचक्रकैटभनाशनः ॥ समादायहृषीकेशोवीरभद्रमुमोचह ॥ ५१ ॥ हपीकेशेनमुक्तस्तुवीरभद्रजटा-
धरम् ॥ गत्वानिवेदयामासवासुदेवात्पराजयम् ॥ ५२ ॥ ततोजटाधरोदृष्ट्वागणशंशोणिताप्लुतं ॥ निश्चसंतयथानागं
क्रोधचक्रेतदाव्यग्रः ॥ ततःक्रोधाभिभूतेनवीरभद्रोऽयशंभुना ॥ पूर्वोद्विष्टे तदास्थानेसायुधस्तुनिवेजितः ॥ ५३ ॥ वी-
रभद्रमथादिश्यभद्रकालीचशंकरः ॥ विवेशक्रोधास्त्रास्त्राक्षयज्ञवाटत्रिशूलभृत् ॥ ५४ ॥ ततस्तुदेवप्रवरेजटाधरोत्रिशू-
लपणौत्रिपुरांतकारिणि ॥ दक्षस्ययज्ञविशतिक्षयंकरेजातोमुनीनांप्रवरोहिताध्वसः ॥ ५५ ॥ इतिश्रीवामनपुराणेपुल-
स्त्यनारदसंवादेहरललितोनामचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
पुलस्त्यउवाच ॥ जटाधरंहरिदृष्ट्वाक्रोधादारक्तलोचनम् ॥ तस्मात्स्थानादपाक्रम्यकुब्जाम्नेतर्हितःस्थितः ॥ १ ॥ वसवोऽष्टौह-
रंदृष्ट्वासमपूर्वेगतोमुने ॥ सातुजातासरिच्छेष्टासीतानामसरस्वती ॥ २ ॥ एकादशतथारुद्रास्त्रिनेत्रावृषकेतनाः ॥ कौं-
दिशीकालयंजगुःसमभ्येत्याथशंकरम् ॥ ३ ॥ विश्वेऽश्विनौचसाध्याश्चमरुतोऽनलभास्कराः ॥ समासाद्यपुरोडाशं
भक्षयंतोमहामुने ॥ ४ ॥ चंद्रःसमंक्रक्षगणनिर्गंशंसमुपदर्शयन् ॥ उत्पत्यारुद्रगगनंस्वमधिष्ठानमास्थितः ॥ ५ ॥ क-
श्यपाद्याश्चक्रुष्योजपंतःशतरुद्रियम् ॥ पुष्पांजलिपुटामूत्वाप्रणताःसंस्थितामुने ॥ ६ ॥ असकृदक्षदयितादृष्टारुद्रं
बलाधिकं ॥ शक्रादीनांसुरेशानांकपणं विललापह ॥ ७ ॥ ततःक्रोधाभिभूतेनशंकरेणमहात्मना ॥ तलप्रहारैरमराव-

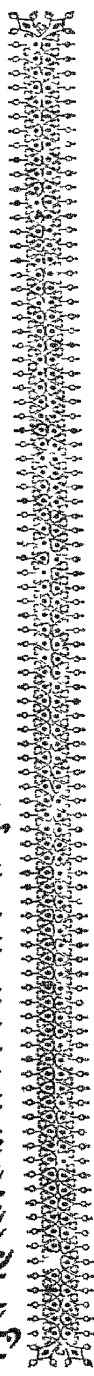
१ भयेन पलायिताः कां दिशं ग्रामइत्याहुयते तथोक्ताः । तदाहेतिमाशब्दादिभ्य उपसंख्यानमितिठक् । २ शतरुद्राः देवता यस्य तत्सूक्तम् ।

हवोविनिपातिताः ॥ ८ ॥ पादप्रहारैरपरेत्रिशूलानापरेमुने ॥ दृष्ट्वाग्निनातथैवान्येदेवाद्याः प्रलयंगताः ॥ ९ ॥ ततः पू-
षाहरं वीक्ष्य विनिघ्नतं सुरासुरान् ॥ क्रोधाद्बाहू प्रसायार्थं प्रदुद्रावमहेश्वरम् ॥ १० ॥ तमापतंतं भगवान्संनिरीक्ष्य त्रिलो-
चनः ॥ बाहुभ्यां प्रतिजग्माह करेणैकेन शंकरः ॥ ११ ॥ कराभ्यां प्रगृहीतस्य शंभुना शमतोऽपि हि ॥ करांगुलिभ्यो निश्चे-
रुरसृग्धाराः समंततः ॥ १२ ॥ ततो वेगेन महता अंशुमंतं दिवाकरम् ॥ आमयामास सततां सिंहो मृगशिशुं यथा ॥ १३ ॥
आमितस्यातिवेगेन नारदं शंभुमतोऽपि हि ॥ भुजौ हस्वत्वमापन्नौ त्रुटितस्नायुबंधनौ ॥ १४ ॥ रुधिरात्प्लुतसर्वांगमंशुमतं मेह-
श्वरः ॥ सन्निरीक्ष्योत्ससृज नमन्यतो भिजगामह ॥ १५ ॥ ततस्तु पृषा विहसन् दशनानि विदर्शयन् ॥ प्रोवाचैहो हि कापा-
लिन पुनः पुनरपीश्वरम् ॥ १६ ॥ ततः क्रोधाभिभूतेन पूष्णे वेगेन शंभुना ॥ मुष्टिनाऽऽहत्य दशनाः पातिताधरणीतले
॥ १७ ॥ भग्नदंतस्तथा पूषा रुधिराभिप्लुताननः ॥ पपात भुवि निःसंज्ञा वज्राहत इवाचलः ॥ १८ ॥ भग्नोऽपि वीक्ष्य प-
तितं पूषाणं रुधिराक्षितम् ॥ नेत्राभ्यां घोरा रूपभ्यां वृषभध्वजमैक्षत ॥ १९ ॥ त्रिपुरघ्नस्ततः क्रुद्धस्तलेनाहत्य चक्षुषी ॥
निपातयामास भुवि क्षोभयन् सर्वदेवताः ॥ २० ॥ ततो दिवाकराः सर्वे पुरस्कृत्य शतक्रतुम् ॥ मरुद्भिश्च हुताशैश्च भयाज्ज-
ग्मुर्दिशो दश ॥ २१ ॥ प्रतियातेषु देवेषु ब्रह्मादाद्यादितीश्वराः ॥ नमस्कृत्य ततः सर्वैस्तथुः प्रांजलयो मुने ॥ २२ ॥ ततस्तं यज्ञ-
वाटं तु शंकरो रघोरचक्षुषा ॥ ददर्श दग्धं कोपेन सर्वांश्चैव सुरासुरान् ॥ २३ ॥ ततो निलिलिख्य रे वीराः प्रणेमुर्दुद्रुवुस्तथा ॥
भयादन्ये हरं दृष्ट्वा गता वै स्वतक्षयम् ॥ २४ ॥ ततोऽग्नयस्त्रिभिर्नैर्दुःसमं समवैक्षत ॥ दृष्ट्वा त्रास्त्रिनेत्रेण भस्मीभू-
ता भवन् क्षणात् ॥ २५ ॥ अग्नौ प्रणष्टे यज्ञोऽपि भूत्वा दिव्यवपुर्मृगः ॥ दुद्राव विक्लवगतिर्दक्षिणा सहितोऽबरे ॥ २६ ॥ तमे-

१ लीना गुप्ता जाता इत्यर्थः । २ यमसदनम् । ३ अयमन्त्रितिच्छेदः । सांधिरार्घः

वानुससारेशश्चापमानम्यवेगवान् ॥ शरंपाशुपतंकृत्वाकालरूपीमहेश्वरः ॥ २७ ॥ अद्वैनयज्ञवाटातेजटाधरइतिश्रुतः ॥
 अद्वैनगगनेशर्वःकालरूपीचकथ्यते ॥ २८ ॥ नारदउवाच ॥ कालरूपीव्याख्यातःशंभुगनगोचरः ॥ लक्षणंचस्वरूपं
 चसर्वव्याख्यातुमर्हसि ॥ २९ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ स्वरूपंत्रिपुरघ्नस्यवद्विष्येकालरूपिणः ॥ येनांबरमुनिश्चव्यातं
 लोकहितेप्सुना ॥ ३० ॥ यत्राश्विनीचभरणीकृत्तिकायास्तथांशकः ॥ मेषोराशिःकुक्षेत्रंतच्छिरःकालरूपिणः ॥ ३१ ॥
 अग्नेयांशास्त्रयोब्रह्मन्प्राजापत्यंकवेर्गृहं ॥ सौम्यार्द्धवृषभमेदंवदनंपरिकीर्तितम् ॥ ३२ ॥ मृगार्धमाद्राऽदित्यांशास्त्र-
 यःसौम्यगृहंत्विदम् ॥ मिथुनंभूजयोस्तस्यगगनस्थस्थूलिनः ॥ ३३ ॥ आदित्यांशपुण्यंचआश्लेषाशशिनोगृह-
 म् ॥ राशिःकर्कटकोनामपार्थ्वेमस्विनाशिनः ॥ ३४ ॥ पित्र्यर्क्षभगदैवत्यमुत्तरांशश्चकेसरी ॥ सूर्यक्षेत्रविभोब्रह्मन्हृदयं
 परिगीयते ॥ ३५ ॥ उत्तरांशास्त्रयःपाणिश्चित्रार्द्धकन्यकात्विदं ॥ सोमपुत्रस्यसद्वैतद्वितीयंजठरंविभोः ॥ ३६ ॥ चि-
 त्रांशद्वितयंस्वातिविशाखायांशकत्रयं ॥ द्वितीयशुक्रसदनंतुलानाभिरुदाहता ॥ ३७ ॥ विशाखांशमनुषाधाज्येष्ठाभौ-
 मगृहंत्विदम् ॥ द्वितीयवृश्चिकोराशिर्मंदूंकालस्वरूपिणः ॥ ३८ ॥ मूलपूर्वोत्तरांशश्चदेवाचार्यगृहंधनुः ॥ ऊर्वोयुगलमीश-
 स्यअपरार्द्धंप्रगीयते ॥ ३९ ॥ उत्तरांशास्त्रयश्चर्क्षश्चवणमकरोमुने ॥ धनिष्ठादर्क्षनिक्षेत्रंजानुनीपरिकर्तिते ॥ ४० ॥
 धनिष्ठादर्क्षतमिषात्रोष्ठापादंशकत्रयं ॥ सौरैःसद्वापरमिदंकुंभोजंघेचविश्रुते ॥ ४१ ॥ प्रोष्ठपादंशमेकंतुत्तररेवती
 तथा ॥ द्वितीयजीवसदनंमीनस्तौचरणावभौ ॥ ४२ ॥ एवंकृत्वाकालरूपिनित्रोयज्ञक्रोधान्मार्गणैराजधान ॥ विद्व-
 द्वासौवेदनाबुद्धिमुक्तःस्वेसंतस्थौतारकभिश्चितांगः ॥ ४३ ॥ नारदउवाच ॥ राशयःकथिताब्रह्मस्त्वयाद्वादशैवम-
 म् ॥ तेषांविस्तरतोब्रूहि लक्षणानिस्वरूपतः ॥ ४४ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ स्वरूपंतववक्ष्यामिराशीनांशृणुनारद ॥ या-

दृशायत्रसंचारायस्मिन्स्थानेवसंतिच ॥ ४५ ॥ संचरस्थानमेवास्यधान्यरत्नाकरादिषु ॥ नवशाडूलसंछन्नवसुधायां
 चसर्वशः ॥ ४६ ॥ नित्यंचरतिफुल्लेषुसरसांपुलिनेषुच ॥ मेषःसमानमूर्तिश्चअजाविकधनादिषु ॥ ४७ ॥ वृषःसदृश-
 रूपेषुचरतेगोकुलादिषु ॥ तस्याधिवासभूमिस्तुकृषीवलधराश्रयः ॥ ४८ ॥ स्त्रीपुंसयोःसमरूपंशय्यासनपरिगृह-
 म् ॥ वीणावाद्यघट्टमिथुनंगीतनर्तनशिल्पिषु ॥ ४९ ॥ स्थितंक्रोडारतिनित्यंविहारंध्वनिकस्यतु ॥ मिथुनंनामविख्या-
 तंराशिद्वैधात्मकःशिवः ॥ ५० ॥ कार्किकःकुलीरेणसमःसलिलस्थःप्रकीर्तितः ॥ केदारवापीपुलिनविक्तावनिरेवच
 ॥ ५१ ॥ सिंहस्तुपर्वतारण्यदुर्गकंदरभूमिषु ॥ वसतेव्याधपल्लीषुहृद्रेषुगुहासुच ॥ ५२ ॥ ब्रीहिप्रदीपिककराभावारूढाच
 कन्यका ॥ चरतेस्त्रीरतिस्थानेवसतेनडूलेषुच ॥ ५३ ॥ तुलापाणिश्चपुरुषोवैथ्यापणविचारकः ॥ नगराध्वनिशाला-
 सुवसतेतवनारद ॥ ५४ ॥ श्वश्रवल्मीकसंचारीवृश्चिकोवृश्चिकाकृतिः ॥ विषगोमयकीटादिपाषाणादिषुसंस्थितः
 ॥ ५५ ॥ धनुस्तुरंगजघनोदीप्यमानोधनुर्धरः ॥ वाजिशरास्त्रविद्वीरःस्थायीगजरथादिषु ॥ ५६ ॥ मृगास्योमकरो
 नामदृषस्कंधेक्षणोगजः ॥ मकरोऽस्मौनदीचारीवसतेचमहोदधौ ॥ ५७ ॥ रिक्तकुंभश्चपुरुषःस्कंधचारीजलाप्लुतः ॥
 द्यूतशालाचरःकुंभःस्थायीशीर्षोडिकसद्मसु ॥ ५८ ॥ मीनद्वयमथासक्तमीनस्तीर्थोब्धिधंसंचरः ॥ वसतेपुण्यदेशेषुदेवब्राह्म-
 णसद्मसु ॥ ५९ ॥ लक्षणागदितास्तुभ्यमेषादीनामहामुने ॥ नकस्यचित्त्वयाख्येयंगुह्यमतत्पुरातनम् ॥ ६० ॥
 एतन्मयातेकार्थितसुरर्षेयथात्रिनेत्रःप्रथमोयज्ञम् ॥ पुण्यंपुराणंपरमंपवित्रमाख्यातवान्पापहरंशिवंच ॥ ६१ ॥ इति
 श्रीवामनपुराणेहरललितोनामपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

॥ पुलस्त्यउवाच ॥ बह्वृचो ब्राह्मणो यो सौधर्मो दिव्यवपुःसदा ॥ तस्य भार्या त्वहिंसा च तस्या मजनयत्सुतान् ॥ १ ॥ हरि-
 रिकृष्णं च देवर्षे नरनारायणौ तथा ॥ योगाभ्यासरतौ नित्यं हरिकृष्णौ बभूवतुः ॥ २ ॥ नरनारायणौ चैव जगतीहितकाम्य-
 या ॥ तप्येतां च तपःसौम्यौ पुराणऋषिस्तमौ ॥ ३ ॥ प्रालेयाद्रिं समागम्य तीर्थं बदरिकाश्रमे ॥ गणतौ तत्परं ब्रह्म नृगंगाया
 विपुले तटे ॥ ४ ॥ नरनारायणाभ्यां च जगदेतच्च राचरम् तापितं तपसा ब्रह्मन् संक्षोभं परमं ययौ ॥ ५ ॥ संक्षुब्धस्तपसा
 ताभ्यां क्षोभणा यशतऋतुः ॥ रंभामप्सरसां श्रेष्ठं प्रियत्समहाश्रमम् ॥ ६ ॥ कंदर्पश्च सुदुर्धर्षश्च तूनां क्रूरमहायुधः ॥ स-
 मंसहचरेणैव वसंते नाशुसंगतः ॥ ७ ॥ ततो माधवकंदर्पो सा चैवाप्सरसांवरा ॥ बदर्याश्रममागम्य विचिक्रीडुर्धयेच्छया
 ॥ ८ ॥ ततो वसंते संप्राप्ता किंशुका ज्वलनप्रभाः ॥ निष्पन्नाः सततं रेजुः शोभयंती धरातलम् ॥ ९ ॥ शिशिरनाममातंगं वि-
 दार्य नखरैरिव ॥ वसंतः केसरी प्रातः पलाशकुसुमैर्मुने ॥ १० ॥ मया तुषारैश्च करी निर्जितः स्वनतेजसा ॥ तमेव महस-
 ल्लो ध्रैर्वसंतः कुंदकुड्मलैः ॥ ११ ॥ वनानि कर्णिकाराणां पुष्पितानि विरेजरे ॥ यथानरेन्द्रं पत्राणि कनकाभरणा निवे-
 ॥ १२ ॥ तेषामनुतथानीपाः किंकरा इव रेजरे ॥ स्वामिं संलब्धं समानाभृत्याराजसुता इव ॥ १३ ॥ रक्ताशोकवनाभांति
 पुष्पिताः सहस्रोज्ज्वलाः ॥ भृत्या वसंतनृपतेः संप्रामासूक्ष्मता इव ॥ १४ ॥ भृगुदंष्ट्रां पि जस्तिराजं ते गहनेवने ॥ पुलका-
 भिवृता यद्वत्सज्जनाः सुहृदागमे ॥ १५ ॥ मंजरीभिर्विराजंते नदीकूलेषु वतसाः ॥ वक्षुका माद्वान्गुल्याकोऽस्माकं सद-
 शोनगः ॥ १६ ॥ रक्ताशोककरातन्वी देवर्षे किंशुकांघ्रिका ॥ नीलाशोककराश्यामाविकासिकमलानना ॥ १७ ॥
 नीलेंदीवरनेत्रा च ब्रह्मन् बिष्वक्फलस्तनी ॥ प्रोत्फुल्लकुंदं दशनमंजरीकरशोभिता ॥ १८ ॥ बंधुजीवाधराशुभ्रसिंदुवार-

१ स्तुवन्तावित्यर्थः । २ नरेन्द्राणां राज्ञां पत्राणि वाहनानि गजादीनि । ३ पुंस्त्वमर्षम् ।

नर्वाङ्कुरा ॥ पुंस्कोकिलस्वनादिव्याकंकोलवसनाशुभा ॥ १९ ॥ बहिर्दुन्दुकापावसारसस्वरनूपरा ॥ प्राग्वंशर-
 सनाब्रह्मन्मत्तहंसगतिस्तथा ॥ २० ॥ पुत्रजीवांशुकासंगरोमराजिविराजिता ॥ वसंतलक्ष्मीःसंप्राप्तातस्मिन्वदरि-
 काश्रमे ॥ २१ ॥ ततो नारायणोदृष्ट्वा आश्रमस्यानवद्यताम् ॥ समीक्ष्यसदिशःसर्वस्ततोऽनंगमपश्यत् ॥ २२ ॥ ना-
 रदुवाच ॥ कोऽसामनंगो ब्रह्मर्षे तस्मिन्वदरिकाश्रमे ॥ यंददर्शजगन्नाथो देवो नारायणोऽव्ययः ॥ २३ ॥ पुलस्त्यउ-
 वाच ॥ कंदर्पो हर्षतनयो योऽसौ कामो निगद्यते ॥ सशंकरेण संदग्धो ह्यनंगत्वमुपागतः ॥ २४ ॥ नारद उवाच ॥ कि-
 मर्थं कामदेवो सौ देवदेवेन शंभुना ॥ दग्धश्चकारणे कस्मिन्ननेतद्व्याख्यातुमर्हसि ॥ २५ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ यदा द-
 क्षसुता ब्रह्मन्सतीयातायमक्षयं ॥ विनाश्यदक्षयज्ञं तं विचचारित्रिलोचनः ॥ २६ ॥ ततो वृषध्वजं दृष्ट्वा कंदर्पः कुसुमायुधः ॥
 अपत्नीकं तदास्त्रेण उन्मादेनाभ्यताडयत् ॥ २७ ॥ ततो हरः शरेणाथ उन्मादेनाशुताडितः ॥ विचचारततोन्मत्तः कान-
 नानि स रासिच ॥ २८ ॥ स्मरन्सतीमहादेवस्तथोन्मादेन ताडितः ॥ नशर्मले भेदे वर्षे बाणविद्धवद्विपः ॥ २९ ॥ त-
 तः प्रपातदेवेशः कालिंदी सरित्मुने ॥ निमग्नो शंकरे चापो दग्धाः कृष्णत्वमागताः ॥ ३० ॥ तदा प्रभृतिकालिंधा भृंगांजन-
 निभंजलं ॥ आस्यंदतं पुण्यतीर्थं साकेशपाशइवावनेः ॥ ३१ ॥ ततो नदीषु पुण्यासु सरस्सु च सरित्सु च ॥ पुलिनेषु चर-
 म्येषु वापीषु नलिनीषु च ॥ ३२ ॥ पर्वतेषु चरम्येषु काननेषु च सानुषु ॥ विचरन्वेच्छयानवशर्मले भेमहेश्वरः ॥ ३३ ॥
 क्षणं गायति देवर्षे क्षणं रोदति शंकरः ॥ क्षणं ध्यायति तन्वंगीं दक्षकन्यां मनोरमां ॥ ३४ ॥ ध्यात्वा क्षणं स्वपिति च क्षणं
 स्वप्नाय ते हरः ॥ स्वप्ने ते ये दंगदतिदृष्ट्वादक्षस्य कन्यकां ॥ ३५ ॥ निर्घृणोतिष्ठ किं मेढृत्यजैः समामनिदिते ॥ मुग्धेत्यया विर-

१ संधिरार्षः २ परस्मैपदमार्षम् ३ आत्मनेपदमार्षम् ।

हितोदग्धोऽस्मि मदनग्निना ॥ ३६ ॥ सत्यं प्रकुपिता देवि माकोपं कुरु सुंदरि ॥ पादप्रणामावनतमभिभाषितमहसि ॥ ३७ ॥ श्रूयसे दृश्यसे नित्यं स्पृश्यसे वंद्यसे प्रिये ॥ आलिङ्ग्यसे च सती किमर्थं नाभिभाषसे ॥ ३८ ॥ विपलपंतजनं दृष्ट्वा कृपाकस्य न जायते ॥ विशेषतः पतिबालेन न त्वमतिनिर्वृणा ॥ ३९ ॥ त्वयोक्ता निवचस्येवं पूर्वमभक्तशोदरि ॥ त्वया विनानजिविद्यंतदसत्यं त्वया कृतम् ॥ ४० ॥ एह्यहिकामसतं तपरिष्वजसुलोचने ॥ नान्यथानश्यते तापः सत्येनापि शोभे प्रिये ॥ ४१ ॥ इत्थं विलभ्यस्व भ्रातृप्रतिबुद्धस्तु तत्क्षणात् ॥ उत्कृजति तत्तथा रण्यमुक्तकं ठु पुनः ॥ ४२ ॥ तं कूंजमानं विलपंतं मारात् समीक्ष्य कामो वृषकेतनां हि ॥ विव्याध चापंतरसा विनाम्य संतापनाम्ना सुशरेण भूयः ॥ ४३ ॥ संतापनास्त्रेण तदा स विद्वोभूयः स संतततरो बभूव ॥ संतापयंश्चापि जगत्समस्तं फलकृत्य फलकृत्य विवाशते रम् ॥ ४४ ॥ तं चापि भूयो मदनो जघान विजृम्भणास्त्रेण ततो विजृम्भे ॥ ततो भृंगं कामशरैर्वितुन्नो विजृम्भमाणः परितो भ्रमंश्च ॥ ४५ ॥ ददंश्च यक्षोऽधिपतेस्तनूजं पांचालिकं नाम जगत्प्रधानम् ॥ दृष्ट्वा त्रिनेत्रो धनदस्य पुत्रपार्थ्वसमभ्येत्य वचो बभौ ॥ भ्रातृव्यवक्ष्यामि वचो यदद्य तत्त्व कुरुष्वामिति विक्रमोऽसि ॥ ४६ ॥ पांचालिक उवाच ॥ यन्नाथ मां वक्ष्यसि तत्कारिष्ये सुदुष्करं यद्यपि देवसंघैः ॥ आज्ञापयस्वा तु लवीर्यं शोभादासोऽस्मि ते भक्तियुतस्तथेश ॥ ४७ ॥ ईश्वर उवाच ॥ नाशंगतायां वरदां बिक्रया कामाग्निना प्लुष्टमुविग्रहोऽस्मि ॥ विजृम्भणोन्मादशरैर्विभिन्नोऽधृतिनिर्विदामि रतिसुखं ॥ ४८ ॥ विजृम्भणपुत्रतथैव तपमन्मादमुग्रमदनप्रणुन्नं ॥ नान्यः पुमान् दाययितुं हि शक्नोमुक्त्वा भवंतं हिततः प्रतीच्छ ॥ ४९ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ इत्येवमुक्तो वृषभध्वजे नयक्षः प्रतीच्छन्सर्वविजृम्भणादीन् ॥ तोषंजगामाशु ततस्त्रिशूलं तुष्टस्तद्वचनं बभौ ॥ ५० ॥ हर

उवाच ॥ यस्मात्त्वयापुत्रसुदुर्धराणिविजृम्भणादीनिप्रतीच्छितानि ॥ तस्माद्वरंत्वांप्रतिपूजनायदास्यामिलोकस्यचदा-
 स्यकारी ॥ ५१ ॥ यस्त्वायदापथ्यतिचैत्रमासेरुष्टशेनरोवार्ययेतवभक्त्या ॥ दृष्टोऽथबालोऽथयुवाथयोषित्सर्वेतेदोन्मा-
 दधराभवन्ति ॥ ५२ ॥ गायतिनृत्यंतिरमंतिथक्षवाद्यानियत्नादपिवादयन्ति ॥ तवाग्रतोहास्यवचोऽभिरक्ताभवन्तितेयो-
 गयुतास्तुतेस्युः ॥ ५३ ॥ ममैवनाम्नाभवितासिपुज्यःपांचालिकेशःप्रथितःपृथिव्याम् ॥ ममप्रसादाद्वरदेनराणांभ-
 विष्यसेपूज्यतमोभिगच्छ ॥ ५४ ॥ इत्येवमुक्तोविभुनासयक्षोजगामदेशान्महसैवसर्वान् ॥ कालंजरस्योत्तरतःसुपु-
 ण्योदेशोहिमाद्रेरपिदक्षिणस्थः ॥ ५५ ॥ तस्मिन्सुपुण्येविषयेनिविष्टोरुद्रप्रसादादपिपूज्यतेऽसौ ॥ तस्मिन्प्रयातेभग-
 वांस्त्रिनेत्रोदेवोपिविंध्यंगिरिमभ्यगच्छत् ॥ ५६ ॥ तत्रापिमदनोगत्वाददर्शदृषकेतनम् ॥ दृष्ट्वाप्रहर्तुकामश्चततःप्रा-
 दुदुर्वेहरः ॥ ५७ ॥ ततोदारुवनंघोरंमदनाभिस्तोहरः ॥ विवेशऋषयोयत्रसपत्नीकाव्यवस्थिताः ॥ ५८ ॥ तेषापि
 ऋषयःसर्वेदृष्ट्वामूर्धनताम्रवन् ॥ ततस्तान्प्राहभगवान्भिक्षामेप्रतिदीयताम् ॥ ५९ ॥ ततस्तेमौनिनस्तस्थुः सर्वएवमह-
 र्षयः ॥ तदाश्रमाणिपुण्यानिपरिचक्रामनारद ॥ ६० ॥ तंप्रविष्टंदादृष्ट्वाभार्गवात्रेययोषितः ॥ प्रक्षोभमगमन्सर्वाही-
 नसत्त्वाःसमंततः ॥ ६१ ॥ ऋतेत्वरुंधतीमेकामनसूयांचभामिनीम् ॥ एतयोर्भर्तृपूजासुतच्चित्तासुस्थितमनः ॥ ६२ ॥
 ततःसंक्षोभिताःसर्वायत्नायातिमहेश्वरः ॥ तत्रप्रयांतिकामार्तामदविह्वलितेद्विधाः ॥ ६३ ॥ त्यक्त्वाश्रमाणिशून्या-
 निस्वानितामुनियोषितः ॥ अनुजगमुर्थथामत्तंकरिण्यइवकुंजरम् ॥ ६४ ॥ ततस्तुऋषयोदृष्ट्वाभार्गवांगिरसोमुने ॥ क्रोधा-
 न्वितौब्रुवन्सर्वैलिंगममापततांभुवि ॥ ६५ ॥ ततःपपातदेवस्यलिंगंपृथ्वीविदारयत् ॥ अंतर्द्धानंजगामाथत्रिशूलीनीलला-

हितः ॥ ६६ ॥ ततस्तत्पतितं लिङ्गं विभेद्यवसुधातलम् ॥ रसातलं विवेशाथ ब्रह्माण्डोऽध्वतो भिनत् ॥ ६७ ॥ ततश्चालप्राथ-
वी गिरयः स्मरितो नगाः ॥ पातालभुवनः शर्वजंगमाजंगमाश्रिताः ॥ ६८ ॥ संक्षुब्धान् भुवनान् दृष्ट्वा भूर्लोकान् पित-
महः ॥ जगाम माधवं द्रष्टुं क्षीरोदनामसागरम् ॥ ६९ ॥ तत्र दृष्ट्वा हृषीकेशं प्राणिपत्य च भक्तिः ॥ उवाच ददभुवनाः किम-
र्थं क्षुभिता विभो ॥ ७० ॥ अथोवाच हरिर्ब्रह्मन् ज्ञावो लिङ्गो महर्षिभिः ॥ पातितस्तस्य भारता संचालदं सुधरा
॥ ७१ ॥ ततस्तदद्भुततमं श्रुत्वा देवः पितामहः ॥ तत्र गच्छाम देवेश एवमाहु पुनः ॥ ७२ ॥ ततः पितामहो
देवः केशवश्च जगत्पतिः ॥ आजगमतुस्तमुद्देशं यत्र लिङ्गं भवस्य तत् ॥ ७३ ॥ ततोऽनंतं हरिं लिंगं दृष्ट्वा रुद्रस्वर्गेश-
रम् ॥ पातालं प्रविवेशाथ विस्मयांतरितो विभुः ॥ ७४ ॥ ब्रह्मापद्मविमानेन ऊर्ध्वमाक्रम्य सर्वतः ॥ नैवांतमलभद्वा
ह्माविस्मितं पुनरागतः ॥ ७५ ॥ विष्णुर्गत्वाथ पातालान् सप्तलोकपरायणः ॥ चक्रपाणिर्विनिष्क्रांतो लोभेऽंतनमहानु-
॥ ७६ ॥ विष्णुः पितामहश्च भौहो हरिं लिंगं समेत्य ह ॥ कृतांजलिपुटौ भूत्वा स्तोत्रं देवौ प्रचक्रतुः ॥ ७७ ॥ हरिर्ब्रह्माणावू-
चतुः ॥ नमोस्तुते शूलपाणे नमोस्तुष्टुषभध्वज ॥ जीमूतवाहनकवेशर्वत्र्यंबकशंकर ॥ ७८ ॥ महेश्वरमहेशानसुवर्णाक्षवृ-
षाकपे ॥ दक्षयज्ञक्षयकरकालरूपनमोस्तुते ॥ ७९ ॥ तस्मादिदं स्थजगतस्त्वं मध्यं परमेश्वर ॥ भवानंतश्च भगवानसर्व-
गस्त्वं नमोस्तुते ॥ ८० ॥ पुलस्त्य उवाचा ॥ एवं सस्तूयमानस्तु तस्मिन् दारुणे नर ॥ स्वरूपी ताविंदवाक्यमुवाच वदतां वर ॥ ८१ ॥
हर उवाच ॥ किमर्थं देवतानाथौ परिभूतं क्रमं लिह ॥ मास्तुवाते भूशः स्वस्थं कामतापित विग्रहम् ॥ ८२ ॥ देवावूचतुः ॥
भवतः पातितं लिङ्गं यदेतद्भुवि शंकर ॥ एतत्प्रगृह्यतां भूयः अतो देववदावहे ॥ ८३ ॥ हर उवाच ॥ यद्यर्चयंति त्रिदशाम-

१ परिभूतः त्यक्तः क्रमो मर्यादा येन तम् । २ भूशं निरन्तरमस्वस्थं संजायुक्तम् ।

मलिङ्गं सुरोत्तमौ ॥ तदेतत्प्रतिगृह्णीयानन्यथेतिकथंचन ॥ ८४ ॥ ततः प्रोवाच भगवानेवमस्त्वितिकेशवः ॥ ब्रह्मास्व-
 यंच जग्राह लिंगं कनकपिङ्गलम् ॥ ८५ ॥ ततश्चकार भगवांश्चातुर्वर्ण्यं हरार्चने ॥ शास्त्राणि चैषां मुख्यानि नानौक्तविदि-
 तानि च ॥ ८६ ॥ आद्यं शैवं परिरख्या तमन्यत्पाशुपतं मुने ॥ तृतीयं कालदमनं चतुर्थं च कपालिकम् ॥ ८७ ॥ शिवश्चासी-
 त्स्वयं शक्तिर्विषुप्तस्य प्रियः सुतः ॥ तस्य शिष्यो बभूव भूपायन इति श्रुतः ॥ ८८ ॥ महापाशुपतश्चासीद्ब्रह्मज्ञस्तपोधनः ॥
 तस्य शिष्योऽप्यभूद्राजाऋषयः सोमकेश्वरः ॥ ८९ ॥ कालास्ये भगवानासीदापस्तंबस्तपोधनः ॥ तस्य शिष्यो ब-
 भूव भूथनाम्नाऋथेश्वरो मुने ॥ ९० ॥ महाव्रती च नदस्तस्य शिष्यश्च वीर्यवान् ॥ अर्णोदर इति स्मृतो जात्या शूद्रो महत-
 पाः ॥ ९१ ॥ एवं स भगवानब्रह्मापूजनाय शिवस्य तत् ॥ कृत्वा तु चातुर्यं श्रम्यं स्वमेव भुवनं गतः ॥ ९२ ॥ गतब्रह्मणि-
 शर्वोऽपि उपसंहृत्य तत्तदा ॥ लिंगं चित्रवने सूक्ष्मं प्रतिष्ठाप्य चारह ॥ ९३ ॥ विचरंतं तदा भूयो महेशं कुसुमायुधः ॥ आरा-
 तस्थित्वा प्रतोदन् वीसंतापयितुमुद्यतः ॥ ९४ ॥ ततस्तमग्रतो दृष्ट्वा क्रोधा ध्मातृदृशः ॥ स्मरमालोकयामास शिखाग्राच-
 रणांतिकम् ॥ ९५ ॥ आलोकितस्त्रिनेत्रेण मदनोद्युतिमानपि ॥ प्रादह्य ततदा ब्रह्मन् पादादाराभ्यर्क्षेवत् ॥ ९६ ॥
 प्रदह्यमानौ चरणौ दृष्ट्वा सौकुसुमायुधः ॥ उत्ससर्ज धनुः श्रेष्ठं तज्जगामाथ पंचधा ॥ ९७ ॥ यदासीन्मुष्टिबंधं तद्रुक्मण्डं महा-
 प्रभम् ॥ स च म्पकतर्जुतः सुगंधाढ्यो महाद्युतिः ॥ ९८ ॥ नाभिस्थानं शुभाकारं यदासीद्वज्रभूषितम् ॥ तज्जातैकस-
 रारण्यं बकुलं नाम तोमुने ॥ ९९ ॥ याचकोटी शुभाद्यासीदिंद्रनीलविभूषिता ॥ जाता सा पाटलास्म्याभृंगराजिभिर्भूषि-
 ता ॥ १०० ॥ नाहोपरि तथा मुष्टौ स्थानं चंद्रमणिप्रभम् ॥ पंचगुल्माभ्रवज्जातीशं शंकिरणोज्ज्वला ॥ १०१ ॥ ऊर्ध्व

१ नानाकैरेन कोक्तिभिर्विदितानि प्रसिद्धानि । २ चातुर्वर्ण्यादित्याप्यत्र । ३ चित्रनामिग्रण्ये । ४ कदाशु पश्यतुणम्

मुष्ट्याऽधःकोट्योःस्थानं विद्रुमभूषितम् ॥ तस्माद्बहुपटामल्लीसंजाताविविधामुने ॥ १०२ ॥ पुष्पोपगानिरग्याणि
 सुरभीणि च नारद ॥ जातियुक्तानि देवेन स्वयमाचरितानि च ॥ १०३ ॥ सुमोचमार्गणान् न रम्यान् शरीरे दह्यति स्मरः ॥ फ्र-
 लोपगानि वृक्षाणि संभूतानि सहस्रशः ॥ १०४ ॥ चूतादीनि सुगंधीनि स्वादूनि विविधानि च ॥ हरप्रसादाज्जातानि भोज्या-
 न्यपि सुरोत्तमैः ॥ १०५ ॥ एवं दग्ध्यास्मरं रुद्रः संयम्य स्वतनुविभुः ॥ पुण्याथी शिशिराद्रिं सजगाम तपसेऽव्ययः ॥ १०६ ॥
 एवं पुरा देववरेण भुंक्ता कामस्तुदग्धः स शरः स चापः ॥ ततस्त्वनंगेति महधनुर्देशे देवस्ततो देववैस्तु पूजितः ॥ १०७ ॥
 इति श्रीवामनपुराणे पुलस्त्यनारदसंवादे वामनप्रादुर्भावकामदाहोनाम पष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥
 पुलस्त्य उवाच ॥ ततोऽनंगं विभुर्दृष्ट्वा ब्रह्मन्नाशयणामुनिः ॥ विहस्यैवं वचः श्रुत्वा कंदर्पद्वह आस्यतां ॥ १ ॥ तदक्षुब्धलम्बी-
 क्ष्यास्यकामो विस्मयमागतः ॥ वसंतोऽपि महार्चितां जगामाशु महामुने ॥ २ ॥ ततश्चाप्सरसो दृष्ट्वा स्वागतं न शिप्य च ॥
 वसंतमाह भगवानेह्ये हि स्थीयतामि तः ॥ ३ ॥ ततो विहस्य भगवान् भृमंजरिं कुसुमावृताम् ॥ आदाय प्राकसुवर्णां गीमर्दो-
 र्वालां विनिर्ममे ॥ ४ ॥ ऊरून् रूवांसं कंदर्पो दृष्ट्वा सर्वांगसुंदरीम् ॥ अभन्य ततदानंगः किमियं सा प्रियारतिः ॥ ५ ॥ तदेव
 वचनं चारुस्वक्षिभ्रूकुटिलालकम् ॥ सुनासां शशिरोष्ठमालोकिन पशयणम् ॥ ६ ॥ तावेवाहार्यविरलोपीवरो मन्मथचूको ॥
 राजते तस्याः कुचौ पीनौ सज्जनविषमहंतौ ॥ ७ ॥ तदेव तनुचार्वाक्यावलित्रयविभूषितम् ॥ उदरं राजते श्लक्ष्णं रोमावलि वि-
 भूषितम् ॥ ८ ॥ रोमावली च जघनाद्यातिस्तनतटद्वयम् ॥ राजते मृगमालेव पुलिनाल्कमलाकरम् ॥ ९ ॥ जघनं त्व-
 त्तिविस्तीर्णं भात्यस्यारसनावृतं ॥ क्षीरोदमथेन नंदं भुंजो नैव मंदरम् ॥ १० ॥ कदलीस्तंभसदृशैरुर्ध्वमूलैर्योरुभिः ॥

१ अत्र तृजन्तत्वमार्षम् २ अत्रेत्यर्थः सार्वविमाकिकेस्तामिः । ३ उर्वोर्मध्ये प्राक् प्रागग्रमादाय सुवर्णसदृशाङ्गीं वालां निर्मितवान् इत्यर्थः ४ सान्ध्यापः

विभातिसामुर्वाङ्गीपद्मकिंजल्कसन्निभा ॥ ११ ॥ जानुनीगुल्गुल्फेचशुभेजघेवरोमशे ॥ विभात्यस्यास्तथापादावल-
लक्तकसमन्वित्वौ ॥ १२ ॥ इतिसंचितयन्कामस्तामनिंदितलोचनां ॥ कामातुरोसौसंजातः किमुतान्योजनोमुने ॥ १३ ॥
माधवोप्युर्वशीदृष्ट्वा संचितयतिनारद ॥ किंस्वित्कामनरेद्रस्यराजानीस्वयंस्थिता ॥ १४ ॥ अज्ञाताशशिनोननमियं
कातिर्निशाक्षये ॥ श्वरिश्मिप्रतापातिर्भीताशरणमागता ॥ १५ ॥ इत्थंसंचितयन्नेव अवपृथ्वाप्सरोगणम् ॥ तस्यौ
मुनिरिवध्यानमास्थितः स तुमाधवः ॥ १६ ॥ ततः स विस्मितान्सर्वान्कंदर्पादीन्महामुने ॥ दृष्ट्वा प्रोवाच वचनं स्मितं कृत्वा
शुभव्रतः ॥ १७ ॥ इयं ममोरुसंभूता कामाप्सरसमाधवी ॥ नीयतां सुरलोकाय दीयतां वा सवायच ॥ १८ ॥ इत्युक्ताः कं-
पमानास्ते जग्मुर्गृह्योर्वशीदिवम् ॥ सहस्राक्षायते श्रेयचूरूपयौवनशालिनीं ॥ १९ ॥ आचक्षुश्चरितं ताभ्यां धर्मज्ञाभ्यां भा-
हामुने ॥ देवराजाय कामाद्यास्ततोर्भूद्विस्मयः परं ॥ २० ॥ एतादृशं हि चरितं श्रव्यातिमथ्यां जगाम ह ॥ पातले पुनः तथाम-
त्यादिद्वचष्टासु जगाम च ॥ २१ ॥ एकदार्निह ते रौद्रे हि रण्यकशिपौ मुने ॥ अभिपिक्तस्तदाराज्ये प्रह्लादो नाम दानवः
॥ २२ ॥ तस्मिन्शासतिदैत्ये द्रेदेव ब्राह्मणपूजके ॥ मखान् भूम्यान् पतयोजते विधिवत्तदा ॥ २३ ॥ ब्राह्मणाश्च तपो
धर्मतीर्थयात्रां च कुर्वते ॥ वैश्याश्च पशुवृत्तिस्थाः शूद्राः शुश्रूषणरताः ॥ २४ ॥ चतुर्थं ततस्तत्स्थवाश्रमे धर्मकर्मणि ॥
अवर्ततततो देवा हृत्या युक्ता भवन्मुने ॥ २५ ॥ ततस्तु च्यवनो नाम भार्गवो द्रोमहातपाः ॥ जगाम नर्मदां स्नातुं तीर्थैव न कु-
लेश्वरं ॥ २६ ॥ तत्र दृष्ट्वा महादेवं दर्शना तु मवातरत् ॥ अवतीर्णं प्रजग्राह नागः केकरलोहितः ॥ २७ ॥ गृहीतस्तेन
नागेन स स्मारमनसा हरिम् ॥ संस्मृते पंडरीकाक्षे निर्विपो भूम्न महोरगः ॥ २८ ॥ नीतस्तेन तिरो ब्रूण पन्नगेन

रसातलम् ॥ निर्विषश्चापितत्याजच्यवनंभुजगोत्तमः ॥ २९ ॥ संत्यक्तमात्रोनागेनच्यवनोभार्गवोत्तमः ॥
 चवारनागकन्याभिःपूज्यमानःसमततः ॥ ३० ॥ विचरन्प्रविवेशथादानवानांमहत्पुरम् ॥ संपूज्यमानोद्वैत्ये-
 द्रेःप्रह्लादोथददर्शतम् ॥ ३१ ॥ भृगुपुत्रोमहातेजाःपूजांचक्रयथाहृतः ॥ संपूजितोपविष्टश्चपृष्टश्चानामयंप्रति ॥ ३२ ॥
 सचोवाचमहातेजामहातीर्थमहाफलं ॥ स्नातुमेवागतास्म्यद्याद्रुष्ट्वेनाकुलेश्वरं ॥ ३३ ॥ नद्यामेवावतीर्णोस्मिगृहीत-
 श्राहिनावलात् ॥ समानीतोऽस्मिपातालदृष्टश्चात्रभवानपि ॥ ३४ ॥ एतच्छ्रुत्वाच्यवनंच्यवनस्यदिगीश्वरः ॥ प्रोवाचध-
 र्मसंयुक्तंसवाक्यंवाक्यकोविदः ॥ ३५ ॥ प्रह्लादउवाच ॥ भगवत्कानितीर्थानिप्रथिव्यांकानिचांबरे ॥ रसातलेचकानि
 स्युरेतद्वक्तुंत्वमर्हसि ॥ ३६ ॥ च्यवनउवाच ॥ पृथिव्यांनैमिषंतीर्थमंतरिक्षेचपुष्करम् ॥ चक्रतीर्थमहाबाहोरसातलसू-
 तंविदुः ॥ ३७ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ श्रुत्वातद्भागवचोदित्यराजोमहामुने ॥ नैमिषंगंतुकामोभूद्भानवानिदमब्रवीत् ॥ ३८ ॥
 प्रह्लादउवाच ॥ उत्तिष्ठध्वंगमिष्यामःस्नातुंतीर्थंनैमिषं ॥ द्रक्ष्यामःपुंडरीकाक्षपीतवाससमच्युतं ॥ ३९ ॥ पुलस्त्य
 उवाच ॥ इत्युक्तादानवैर्द्रुणसर्वैर्देवैस्तदानवाः ॥ चक्रुरुद्योगमतुलंनिर्जग्मुश्चरसातलात् ॥ ४० ॥ तेसमभ्येत्यदेतया
 दानवाश्चमहाबलाः ॥ नैमिषारण्यमागम्यस्नानंचक्रुर्मदान्विताः ॥ ४१ ॥ ततोद्वितीश्वरःश्रीमान्भृगयांसचचारह ॥
 चरन्स्मरस्वर्तपुण्यांददर्शविमलोदकाम् ॥ ४२ ॥ तस्यादूर्मेमहाशाखंसालवृक्षशरैश्चतम् ॥ ददर्शबाणानपराजन्मुल-
 शान्परस्परम् ॥ ४३ ॥ ततस्तानद्रुताकारान्बाणान्नागोपवीतकान् ॥ दृष्ट्वाऽनुलंतदाचक्रक्रोधैर्देवैश्चरःकिल ॥ ४४ ॥
 सददर्शततोदूरतत्कृष्णाजिनधरौमुनौ ॥ समुन्नतजटाभारैतपस्यासक्तमानसौ ॥ ४५ ॥ तयोश्चपार्श्वयोर्दिव्यधनुषी
 लक्षणांश्चिते ॥ शार्ङ्गमाजगवंचैवअक्षय्यौचमहेषुधी ॥ ४६ ॥ तौदृष्ट्वाभन्यततदादांभिकाविदिदानवः ॥ ततःप्रोवाचचचंता-

वुमैपुरुषोत्तमौ ॥ ४७ ॥ किंभवभ्यांसमारब्धोदंभोधर्मविनाशनः ॥ कतपःकजटाभारःकचेमौप्रवरायुधौ ॥ ४८ ॥ अ-
 थोवाचनरोदैत्यंकतिचिंतादितीश्वर ॥ सामर्थ्यैसतियत्कुर्यात्तत्संपद्येततस्यहि ॥ ४९ ॥ अयोवाचदितीशस्तौकाशक्ति-
 युवयोरिह ॥ मयितिष्ठतिदैत्येद्रधर्मसेतुप्रवर्त्तके ॥ ५० ॥ नरस्तंप्रत्युवाचाथआवाभ्यांशक्तिरुजिता ॥ नकश्चिच्छुक्ल-
 याज्जेतुंनरनारायणौयुधि ॥ ५१ ॥ दैत्येश्वरस्ततःक्रुधःप्रतिज्ञामारुरोहच ॥ यथाकथंविज्जेप्यामिनरनारायणोरणे
 ॥ ५२ ॥ इत्येवमुक्त्वावचनंमहात्मादितीश्वरःस्थायबलंवनाति ॥ वितत्यचापंगुणमाविकृष्यतलध्वनिघोरतरंचकार ॥ ५३ ॥
 ततो नरस्त्वाजगवंहिचापमानम्यबाणान्सुबहून्सिताग्रान् ॥ मुमोचतानप्रतिमैःपृप्तकैश्चिच्छेदैत्यस्तपनीयपुंखैः ॥ ५४ ॥
 छिन्नान्समीक्ष्याथनरःपृषत्कानदैत्येस्वरेणाप्रतिमेनसंख्ये ॥ क्रुधःसमानम्यमहाधनुस्ततोमुलोचचान्यान्विविधान्पृप-
 त्कान् ॥ ५५ ॥ एकंनरोद्वादितिजेश्वरश्चत्रीनधर्मसूनुःश्वतुरोदितीशः ॥ नरस्तुबाणान्प्रमुमोचपंचःपड्दैत्यनाथोनिशिता-
 न्पृषत्कान् ॥ ५६ ॥ सचर्षिमुख्योद्विचतुश्चैतान्नरस्तुषट्त्राणिचदैत्यमुख्ये ॥ षट्सप्तचाष्टौनवपण्णरेणाद्विसप्ततिदे-
 त्यपतिःससर्ज ॥ ५७ ॥ शतंनरस्त्रीणिशतानिदैत्यःषट्धर्मपुत्रोदशदैत्यराजः ॥ ततोथसंख्येयतरान्हिबाणान्मुमो-
 चतुस्तौसुभृशंहिकोपात् ॥ ५८ ॥ ततो नरोबाणगणैरसंख्यैरवास्तरद्भूमिमथोदिशःखं ॥ सचापिदैत्यत्रवरःपृप्तकैश्चि-
 च्छेदैवेगात्तपनीयपुंखैः ॥ ५९ ॥ ततःपतत्रिभिर्वीरोसुभृशंनरदानवौ ॥ तदावरास्त्रियुध्यैतांघोररूपैःपरस्परम् ॥ ६० ॥
 ततस्तदैत्येनवरास्त्रपाणिनाचोपेनियुक्तंतुपितामहास्त्रां ॥ नरस्तुचापेपरमायुधेषुनयुज्यो नारायणमस्त्रमुग्रम् ॥ ६१ ॥ महेश्वर-
 स्त्रपुरुषोत्तमेनसमसमाह्वयनिपेततुस्तौ ॥ ६२ ॥ ब्रह्मास्त्रेतुप्रशमितेप्रल्हादःक्रोधमूर्छितः ॥ गदांप्रगृह्यतरसाप्रचस्क-

दर्थोत्तमात् ॥ ६३ ॥ गदापाणिं समायातं दैत्यं नारायणस्तदा ॥ दध्वातल्लुप्ततश्चक्रं नरोद्धुमनाः स्वयम् ॥ ६४ ॥ त-
 तोदितीशः सगदः समाद्रवत्सशार्द्धबाणं तपसां निधानम् ॥ ख्यातं पुराणं पिमुदारविक्रमं नारायणं नारदलोकपालम् ॥ ६५ ॥
 इति श्रोवा मनपुराणे प्रल्हादयुद्धं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 पुलस्त्य उवाच ॥ शार्ङ्गपाणिनमायां तं दध्वाग्रे दाने वेश्वरः ॥ परिध्राम्य गदं विगान्मूर्ध्नि साध्यमताडयत् ॥ १ ॥ ताडित-
 स्याथ गदया धर्मपुत्रस्य नारदा ॥ नेत्राभ्यामपतद्वाश्विद्विषं निभं भुवि ॥ २ ॥ मूर्द्धिनारायणस्यापि सागदादानवापिता ॥
 जगाम शतधा ब्रह्मन् शैलशृंगे यथाशनिः ॥ ३ ॥ ततो निवृत्य दैत्यैः स मास्थाय शरं द्रुतम् ॥ आदाय कर्मुर्कं वीरस्तूणा-
 द्बाणं समाददे ॥ ४ ॥ आनम्य चापं वेगेन गर्दपत्रान् शिलीमुखान् ॥ मुमोच साध्याय तदा क्रोधाधीकृतमानसः ॥ ५ ॥
 तानापतत एवाशुबाणां श्रृङ्गार्द्धसन्निभान् ॥ चिच्छेद बाणैरपरैर्निबिदचदानवम् ॥ ६ ॥ ततो नारायणं दैत्यैः संनाराय-
 णशरैः ॥ आविध्येतां तदान्योन्यं मर्मभिर्द्भिरजिह्वैः ॥ ७ ॥ ततोऽबरे सानपातो देवानामभवन्मुने ॥ दिदृक्षुणां तदा
 युद्धं लघुचित्रं च सुष्ठु च ॥ ८ ॥ ततः मुराणां दुर्दुभ्यः स्ववाद्यं तमहास्वनाः ॥ पुष्पवर्षमनौपम्यं मुमुचुः साध्य दैत्ययोः ॥ ९ ॥
 ततः प्रश्यत्सु दैत्येषु गगनस्थेषु तावुभौ ॥ अप्रुध्येतां महेष्वासौ प्रेक्षकप्रीतिवर्द्धनं ॥ १० ॥ बन्धतुस्तदा काशं तावुभौ शर-
 दृष्टिभिः ॥ दिशश्च विदिशश्चैव छादयेतां शरैः ॥ ११ ॥ ततो नारायणश्चापं समाकृष्य महामुने ॥ विभेदमागणे स्ती-
 क्षणैः प्रह्लादं सर्वमर्मसु ॥ १२ ॥ तदा दैत्येश्वरः क्रुद्धश्चापमानम्यवेगवान् ॥ विभेदहृदये बाह्वोर्वेदने च नरोत्तमम् ॥ १३ ॥
 ततोऽस्य तो दैत्यपतेः कर्मुर्कं मुष्टिबंधनात् ॥ चिच्छेद केन बाणेन च द्वाधाकारवर्चसा ॥ १४ ॥ अपश्यत धनुश्छिन्नं चापमा-

दायचापरम् ॥ अधिज्यंलाघवात्कृत्वावर्षनिशितान्शरान् ॥ १५ ॥ तानप्यशरान्साध्यश्छित्वावर्षैरवाकित् ॥
 कार्मुकं चक्षुरेप्रेणचिच्छेदपुरुषोत्तमः ॥ १६ ॥ छिन्नछिन्नधनुर्देत्यस्त्वन्यदन्यत्समाददे ॥ समादत्तं तदासाध्योभुनेचि-
 च्छेदलाघवात् ॥ १७ ॥ संछिन्नेष्वथचपेषुजग्राहदिति जेश्वरः ॥ परिघं दारुणं दीर्घं सर्वलोहमथ दृढं ॥ १८ ॥ परि-
 गृह्याथ परिघं भ्रामयामास दानवः ॥ भ्राम्यमाणं सचिच्छेद नाराचेन महामुने ॥ १९ ॥ छिन्नेतु परिघे श्रीमान् ब्रह्मादो
 दानवेश्वरः ॥ मुहुरं भ्राम्यवेगेन प्रचिक्षेप नरोत्तमे ॥ २० ॥ तमापतंतं बलवान्मार्गणैर्दशभिर्मुने ॥ चिच्छेद दशधा ना-
 ध्यः सच्छिन्नोन्यपतद्भुवि ॥ २१ ॥ मुहुरेवितथेजाते पाशमादाय वेगवान् ॥ प्रचिक्षेप नराश्रयाय तंच चिच्छेद धर्मजः
 ॥ २२ ॥ पार्श्वे छिन्ने ततो दैत्यः शक्तिमादाय चिक्षिपे ॥ तांच चिच्छेद बलवान्क्षुरप्रेण महातपाः ॥ २३ ॥ छिन्ने पुते युगस्त्रे-
 षु दानवोन्यन्महद्भुनः ॥ समादाय ततो वार्ष्णेय तस्तारनारद ॥ २४ ॥ ततो नारायणो देवो दैत्यनाथं जगद्गुरुः ॥ नारा-
 चेनाजघानाथ हृदयेऽसुरतापनः ॥ २५ ॥ सभिन्नहृदयो ब्रह्मन् देवेनाद्भुतकर्मणा ॥ निपपात रथोपस्थे तमयो वाहसार-
 थिः ॥ २६ ॥ ससंज्ञां तु चिरेणैव प्रतिलभ्यदितीश्वरः ॥ सुदृढं चापमादाय भूयो योद्धुमुपागतः ॥ २७ ॥ तमा-
 गतं संनिरीक्ष्य प्रत्युवाच नराग्रजः ॥ गच्छ देवैर्द्रयोत्स्यामः प्रातस्त्वाद्विकभाचर ॥ २८ ॥ एवमुक्ते दितीश्वरस्तु
 साध्येनाद्भुतकर्मणा ॥ जगाम नैमिषारण्यं क्रियां चक्रे तदा द्विकीम् ॥ २९ ॥ एवं युध्यति देवेष्वब्रह्मादो
 थास्मरन्मुने ॥ रात्रौ चितयते युद्धे कथं जेष्यामि दांभिकम् ॥ ३० ॥ एवं नारायणेनासौ सहायुध्यत नारा-
 द ॥ दिव्यं वर्षसहस्रं तु दैत्यो देवं न चाजयत् ॥ ३१ ॥ ततो वर्षसहस्रं त्रिह्यजिते पुरुषोत्तमे ॥ पीतवाससमभ्येत्य दानवो

वाक्यमब्रवीत् ॥ ३२ ॥ किमर्थं देवदेवेश साध्यं नारायणं हरिम् ॥ विजेतुं नाऽद्य शक्नोमि एतन्मे कारणं वद ॥ ३३ ॥ पीतवा-
सा उवाच ॥ दुर्जयोऽसौ महाबाहुस्त्वया प्रल्हादधर्मजः ॥ साध्यो विप्रवरो धीमान्मृधे देवासुरैरपि ॥ ३४ ॥ प्रल्हाद उवाच ॥
यद्यसौ दुर्जयो देवमया साध्यो रणजिरे ॥ तत्कथं त्वत्प्रतिज्ञा तत्तदसत्यं भविष्यति ॥ ३५ ॥ हीनप्रतिज्ञो देवेश कथं जिवित-
मादृशः ॥ तस्मात्तवाग्रतो विष्णोः करिष्ये कायशोषणम् ॥ ३६ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा च न देवाग्नेदानवेश्वरः ॥ शि-
रः स्नातस्तदा तस्थौ गृणन् ब्रह्मसनातनम् ॥ ३७ ॥ ततो दैत्यपतिर्विष्णुर्पीति वासाऽब्रवीद्वचः ॥ गच्छ जेप्यसि भक्त्या तनय दुह-
नकदाचन ॥ ३८ ॥ प्रल्हाद उवाच ॥ असौ यद्यजयो देवत्रैलोक्येष्वपि सुव्रत ॥ न स्थातुं त्वत्प्रसादेन शक्यं किमु तरोपतः ॥ ३९ ॥
मया जितं देवदेवत्रैलोक्यमपि सुव्रत ॥ जितो यं त्वत्प्रसादेन शक्रः किमु तधर्मजः ॥ ४० ॥ पीतवासा उवाच ॥ सोऽहं दानव-
शार्दूलो कानामनुकंपया ॥ धर्मप्रवर्तनार्थाय तपश्चर्यासिमास्थितः ॥ ४१ ॥ तस्माद्यदीच्छसि जयं तमारामाय दानव ॥
तं पराजेप्यसे भक्त्या तस्माच्छुश्रूषधर्मजम् ॥ ४२ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ इत्युक्तः पीतवस्त्रेण दानवैर्द्रोमहात्मना ॥ अब्रवीद्वचं न ह-
ष्ठः समाहूया धंकमुने ॥ ४३ ॥ प्रल्हाद उवाच ॥ इत्याश्च दानवाश्चैव परिपाल्यास्त्वया धंक ॥ मयोत्सृष्टमिन्द्राज्यं प्रतीच्छ-
त्वं महीभुज ॥ ४४ ॥ इत्येवमुक्तो जग्राह राज्यं हरण्यलोचनः ॥ प्रल्हादोऽपि तदा गच्छन् पुण्यं वदरिकाश्रमम् ॥ ४५ ॥
दृष्ट्वा नारायणं देवं नरं चिदिति जेश्वरः ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा वंदे चरणौ तयोः ॥ ४६ ॥ तमुवाच महातेजा वाक्यं नारायणो-
व्ययः ॥ किमर्थं प्रणतोऽसि हि मामजित्वा महामुर ॥ ४७ ॥ प्रल्हाद उवाच ॥ करस्वर्जितुं प्रभो शक्तः करस्वतः पुरुषोऽ-
धिकः ॥ त्वं हि नारायणोऽनंतः पीतवासा जनार्दनः ॥ ४८ ॥ त्वं देवः पुंडरीकाक्षस्त्वं विष्णुः शार्दूलो चापधृक् ॥ त्वमव्ययो मे ह-

शानःशाश्वतःपुरुषोत्तमः ॥ ४९ ॥ त्वायोगिनश्चित्तयन्ति चार्चयन्ति मनीषिणः ॥ जपन्ति स्नातकास्त्वांचयन्ति त्वांचयाज्ञि-
 काः ॥ ५० ॥ त्वमच्युतो ह्यधीके शश्चक्रपाणिर्धराधरः ॥ महामीनो ह्यशिरास्त्वमेव वरकच्छपः ॥ ५१ ॥ हिरण्यक्ष-
 रिपुः श्रीमान् भगवान् कार्यसूकरः ॥ मत्पितुर्नाशमकरो भगवान् विभो नाथस्वर्गेद्रकेतो ॥ ५२ ॥ ब्रह्मात्रिनेत्रोऽमराड्डुताशः प्रेताधिपो-
 नीरपतिः समीरः ॥ सूर्योऽमृगांको चलजंगमाद्यो भवान् विभो नाथस्वर्गेद्रकेतो ॥ ५३ ॥ त्वं पृथ्वीज्योतिराकाशजलं भूत्वा-
 सहस्रशः ॥ त्वया व्याप्तं जगत्सर्वं कस्त्वां जेज्यति माधव ॥ ५४ ॥ भक्त्या यदि हृषीकेश तोपमेति जगद्गुरो ॥ नान्यथा
 त्वं प्रशक्तो सिजेतुं सर्वगताव्ययः ॥ ५५ ॥ भगवानुवाच ॥ परितुष्टोऽस्मि ते दैत्यस्तवे नानेन सुव्रत ॥ भक्त्या त्वनन्य-
 याचाहं त्वया दैत्यपराजितः ॥ ५६ ॥ पराजितश्च पुरुषो दैत्यदंडं प्रयच्छति ॥ दंडार्थं ते प्रयास्यामि वरं वृणुमि-
 च्छसि ॥ ५७ ॥ प्रल्हाद उवाच ॥ नारायणवरं याचेयस्व मे दातुमर्हसि ॥ तन्मे पापं लयं यातुशरीरं मानसं त-
 था ॥ ५८ ॥ वाचिकं च जगन्नाथयस्व यासहयुध्यतः ॥ नरेण्यद्वाप्यभवद्भरमेनं प्रयच्छ मे ॥ ५९ ॥ नारायण उवाच ॥
 एवं भवतु दैत्येन्द्रपापं ते यातु संक्षयं ॥ द्वितीयं प्रार्थय वरं तं ददामि तवासुर ॥ ६० ॥ प्रल्हाद उवाच ॥ याया जायेत मे बुद्धिः
 सा सा विष्णो त्वदाश्रिता ॥ देवार्चने च निरता त्वच्चित्ता त्वत्परायणा ॥ ६१ ॥ नारायण उवाच ॥ एवं भविष्यत्यसुरवरमन्य-
 यमिच्छसि ॥ तं वृणीष्व महाबाहो प्रदास्याम्य विचारयन् ॥ ६२ ॥ प्रल्हाद उवाच ॥ सर्वमेव मया लब्धं त्वत्प्रसादादधो-
 क्षज ॥ त्वत्पादपंकजाभ्यां हि स्याति रत्नसदामम ॥ ६३ ॥ नारायण उवाच ॥ एवमस्त्वपरां चास्तु नित्यमेवाक्षयो व्ययः ॥
 अजरश्चामरश्चापि मत्प्रसादाद्भविष्यसि ॥ ६४ ॥ गच्छ त्वं दैत्यशार्दूलस्वमावासां क्रियारतः ॥ न कर्मबंधो भवतो मच्चित्त-

स्थभविष्यति ॥ ६५ ॥ प्रशासयदमूनैद्यानराज्यपालयशाश्वतं ॥ स्वजातिसदृशैर्देत्यकुरुधर्ममनुत्तमम् ॥ ६६ ॥
 पुलस्त्यउवाच ॥ इत्युक्तोलोकनार्थेनप्रल्हादोदेवमब्रवीत् ॥ कथंराज्यंसमादास्येपरित्यक्तंजगद्गुरो ॥ ६७ ॥ तमु-
 वाचजगत्स्वामीगच्छर्वनिजमाश्रमम् ॥ हितोपदेशैर्देत्यानांदानवानांतथाभव ॥ ६८ ॥ नारायणेनैवमुक्तःसतदादे-
 त्यनायकः ॥ प्रणिपत्यविभुंतुष्टेजगामनगरंनिजम् ॥ ६९ ॥ दृष्टःसभाजितश्चापिदानवैरंधकेनच ॥ निमंत्रितश्चरा-
 ज्यायनप्रत्येच्छत्सनारद ॥ ७० ॥ राज्यंपरित्यज्यमहासुरैर्द्रोव्ययोजयत्सत्यार्थिदानवैर्द्रान् ॥ ध्यायन्स्मरन्केशवमप्रमे-
 यंतस्थौतदायोगविशुद्धदेहः ॥ ७१ ॥ एवंपुरानारददानवैर्द्रोनारायणेनोत्तमपूरुषेण ॥ पराजितश्चापिविमुच्यराज्यं
 तस्थौमनोधातरिसन्निवेश्य ॥ ७२ ॥ इतिश्रीवामनपुराणेप्रल्हादवरप्रदानोनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
 नारदउवाच॥नेत्रहीनःकथंराज्येप्रल्हादेनाधिकोमनो॥अभिषिक्तोजानतापिशजधर्मसनातनम्॥१॥पुलस्त्यउवाच॥लब्धच-
 क्षुरसौभूयोहिरण्याक्षेपिजीवति ॥ ततोऽभिषिक्तोदैत्येनप्रल्हादेननिजेपदे ॥ २ ॥ नारदउवाच ॥ सचराज्येभिषिक्तस्तु
 किमाचरतमुव्रत ॥ देवादिभिःसहकथंसमास्तेतद्वदाशुमे ॥३॥ पुलस्त्यउवाच ॥ राज्येऽभिषिक्तोदैत्येर्द्रोहिरण्याक्षस्तदां-
 धकः ॥ तपसाराध्यदेवेशंशूलपाणिंत्रिलोचनम् ॥ ४ ॥ अजेयत्वमवध्यत्वंसुरसिद्धिर्षिपन्नगैः ॥ अदात्वात्वंहुतशेनअच्छे-
 द्यत्वंजलेनच ॥ ५ ॥ एवंसवरलब्धस्तुदैत्योराज्यमपालयत् ॥ शुक्रंपुरोहितंकृत्वासमाध्यास्तेततोऽधकः ॥ ६ ॥ तत-
 श्चक्रसमुद्योगदेवानामंधकोऽसुरः ॥ आक्रम्यवसुधांसर्वानमनुजैर्द्रान्पराजयत् ॥ ७ ॥ पराजित्यमहीपालान्सहाया-
 र्थंनियोज्यच ॥ ततस्तुमेरुशिखरंजगामाद्भुतदर्शनम् ॥ ८ ॥ शक्रोपिसुरसैन्यानिस्समुद्योज्यमहागजम् ॥ समारुढ्याम-
 रावत्यांगुतिंकृत्वापुनर्ययौ ॥९॥ शक्रस्यानुतथैवान्येलोकपालामहौजसः॥आरुढ्यवाहनंस्वस्वायुधानिययुर्बाहिः॥१०॥

देवसेनापिचसमंशक्रेणाद्भुतकर्मणा ॥ निर्जगामातिवेगेनगजवाजिरथादिभिः ॥ ११ ॥ अग्रतोद्वादादित्याः पृष्ठतश्च
 त्रिलोचनः ॥ मध्येऽष्टौवसवोविश्वेसाध्याश्विमरुतांगणैः ॥ १२ ॥ यक्षविद्याधराद्याश्चस्वस्ववाहनमास्थिताः ॥ नारद
 उवाच ॥ रुद्रादीनांवदस्वेहवानानिचसर्वशः ॥ १३ ॥ एकैकस्यापिधर्मज्ञपरंकौतूहलंमम ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ गृणु-
 ष्वकथयिष्यामिसर्वेषामपिनारद ॥ १४ ॥ वाहनानिमामसेनैकैकस्यानपूर्वशः ॥ दनुहस्ततलोत्पन्नमहासत्त्वंमहागजम्
 ॥ १५ ॥ श्वेतवर्णमहावीर्यदेवराजस्यवाहनम् ॥ रुद्रौजःसंभवमीमं कृष्णवर्णमनोजवम् ॥ १६ ॥ पौंड्रकनाममहिषं
 धर्मराजस्यनारद ॥ रुद्रकर्णमलोद्भूतंश्यामंजलाधिसंज्ञकम् ॥ १७ ॥ शिशुमारंदिव्यगतिंवाहनंवरुणस्यच ॥ शैद्रंश-
 कटचक्राक्षशैलाकारंनरोत्तमम् ॥ १८ ॥ अबिकापादंभूतंवाहनंधनदस्यतु ॥ एकादशानारुद्राणांवाहनानिमहामुने
 ॥ १९ ॥ गंधर्वाश्चमहावीर्याभुजगेंद्राः सुदारुणाः ॥ श्वेतानिसौरभेयाणिवृषाण्युग्रजवानिच ॥ २० ॥ स्थंचंद्रमसश्चा-
 द्रसहस्रंहंसवाहनम् ॥ हयोष्टूरथवाहाश्चआदित्यामुनिसत्तम ॥ २१ ॥ कुंजरस्थाश्चवसवोयक्षाश्चनरवाहनाः ॥ कि-
 न्नराभुजगारूढाहयारूढौतथाश्विनौ ॥ २२ ॥ सारंगार्थिष्ठिताब्रह्मनरुतोघोरदर्शनाः ॥ शुकारूढाश्चकवयोगंधर्वाश्चपदाति-
 नः ॥ २३ ॥ आरुह्यवाहनान्येवंशानिस्वान्यमरोत्तमाः ॥ संनह्यनिर्ययुर्दृष्टायुद्धायुद्धायुद्धासुमहौजसः ॥ २४ ॥ नारदउवाच ॥ ग-
 दितानिसुरादीनांवाहनानित्वयामुने ॥ दैत्यानांवाहनान्येवयथावद्वक्तुमर्हसि ॥ २५ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ गृणुष्वदानवादीनां
 वाहनानिद्विजोत्तम ॥ कथयिष्यामि तत्त्वेनयथावच्छेदुमर्हसि ॥ २६ ॥ अंधकस्यरथोदिव्योयुक्तः परमवाजिभिः ॥ कृ-
 णवर्णः सहस्त्रारस्त्रिनल्वपरिमाणवान् ॥ २७ ॥ प्रह्लादस्यरथोदिव्यश्चंद्रवर्णैर्हयोत्तमैः ॥ उद्यमानस्तथाष्टाभिः श्वेतरु-
 क्ममयः शुभः ॥ २८ ॥ विरोचनस्यचगजः कुजंभस्यतुरंगमः ॥ जंभस्यतुरथोदिव्योहयैः कांचनसन्निभैः ॥ २९ ॥ शंकुक-

र्णस्यतुरगोहयग्रीवस्यकुंजरः ॥ रथोमयस्यविख्यातोदुन्दुभेश्वमहोरगः ॥ ३० ॥ शंबरस्यविमानोभूदयःशंकोर्मृगाधिपः
 बलिवृतौचबलिनौगदामुसलधारिणौ ॥ ३१ ॥ पद्भ्यादैवतसैन्यानिअभिद्रवितुमद्यतौ ॥ ततोरणभूतुमलःसंकुलो-
 तिभयंकरः ॥ ३२ ॥ रजसासंवृतोलोकोपिंगवर्णनारद ॥ नाज्ञासीच्चपितापुत्रंनपुत्रःपितरं तथा ॥ ३३ ॥ त्वानेवा-
 न्येनिजघ्नैर्वपरानन्येषुव्रत ॥ अभिद्रुतोमहावेगोरथोपरिरथस्तदा ॥ ३४ ॥ गजोमत्तगर्जेन्द्रचसादीसादिनमन्वगात् ॥ प-
 दातिरपिसंकुद्धःपदातिनथोल्वणम् ॥ ३५ ॥ परस्परंचत्रत्यघ्नन्नन्योन्यजयकाक्षिणः ॥ ततस्तुसंकुलतस्मिन्युद्धेद्वा-
 सुरेमुने ॥ ३६ ॥ प्रावर्ततनदीधोराशमयंतीरणेरजः ॥ असूक्तोयारथावत्तयोधसंधद्ववाहिनी ॥ ३७ ॥ गजकुं-
 भमहाकूर्माशरमीनादुरत्यया ॥ तीव्राग्रप्रसमकरामहासिग्राहवाहिनी ॥ ३८ ॥ अंत्रशेवालसंकीर्णपताकोफनमालिनी ॥
 गध्रकंकमहाहंसायेनचक्राह्वमंडिता ॥ ३९ ॥ वरवायसकादंबागोमायुश्चापदाकुला ॥ पिशाचमुनिसंकीर्णादुस्तराप्राकृ-
 तैर्जनेः ॥ ४० ॥ रथह्रवैःसंतरंतःशूरस्तांप्रजगाहिरे ॥ आगुल्फादवमज्जतःसूदयंतःपरस्परम् ॥ समुत्तरंतोवेगेनयोधाजयधने-
 प्सवः ॥ ४१ ॥ ततस्तुरैर्द्विसुरदैत्यसादनेमहाहवेभीरुभयंकरेऽथारक्षांसियक्षाश्चसुसंहृष्टाः पिशाचयूथास्त्वभिरेमिरेचा ॥ ४२ ॥
 पिबंत्यसृग्गाढतरंभटानामालिङ्ग्यमांसानिचभक्षयंति ॥ वसां विलुपंतिचविस्फुरंतिगर्जत्यथान्योन्यमथोवयांसि ॥ ४३ ॥
 मुंचंतिफेत्काररवाग्निवाश्चक्रंदतियोधाभुविवेदनात् ॥ शस्त्रप्रतप्तानिपिबंतिचान्येयुद्धंशमशानप्रतिमंबभूव ॥ ४४ ॥ त-
 स्मिन्निवाधोरतरेप्रवृत्तेसुरासुराणांभुभयंकरेहि ॥ युद्धेबभौप्राणपणोपविद्धद्वंद्वेतिशास्त्रज्ञगतंदुरोदरम् ॥ ४५ ॥ हिर-
 ण्यचक्षोस्तनयोरणेंधकोरथेस्थितोवाजिसहस्रयोजिते ॥ मत्तेभष्ठस्थितमुग्रतेजसंमेयिवान्दवपतिंशतक्रतुम् ॥ ४६ ॥

समापतंतमहिषाधिरूढयमप्रतीच्छन्बलवान्दितीशः ॥ प्रल्हादनामानुरगाष्टयुक्तरथंसमास्थायसमुद्यतास्त्रः ॥ ४७ ॥
विरोचनश्चापिजलेश्वरत्वगातृजंभस्त्वथागाढनदंबलाढ्यम् ॥ वायुंसमभ्याच्छतसंशरोथमयोहुताशंयुधेमुनीन्द्र ॥ ४८ ॥
अन्येहयत्रीवमुखामहाबलादितेस्तनूजादनुपंगवाश्च ॥ सुरानहुताशार्कवसूरेश्वरानृद्धसमासाद्यमहाबलान्विताः ॥ ४९ ॥
गर्जत्यथान्योन्यमुपेत्ययुद्धेचापानिकर्षयतिवेगिताश्च ॥ मुंचतिनाराचगणान्सहस्रश आगच्छेहेतिष्ठासिं
बिभेषि ॥ ५० ॥ शरैस्तुतीक्ष्णैरभितापयंतोमदाकिनीवेगनिभांवहतीं ॥ प्रावर्तयंतोभयदानदीचक्षस्त्रैरमोघैरभिताडयंतः ॥ ५१ ॥
त्रैलोक्यमाकांक्षिभिरुग्रवेगैःसुरासुरैर्नरदसंप्रबुद्धैः ॥ पिशाचशोभणपुष्टिवर्धनीमत्ततुमिच्छद्भिरसृङ्गनदीबभौ ॥ ५२ ॥
वाद्यंतितूर्याणिसुरासुराणांपश्यंतिस्रस्थामुनिसिद्धसंघाः ॥ नयंतितानप्सरसोरणाग्रातृहतारणेयभिमखास्तुशराः ॥ ५३ ॥
इतिश्रीवामनपुराणदेवासुरयुद्धनामनवमोऽध्यायः ॥ १॥ पुलस्त्यउवाच ॥ ततःप्रवृत्तेसंग्रामेभीरूणांभयवर्धन ॥
सहस्राक्षोमहाचापमादायव्यसृजच्छरान् ॥ १॥ अंधकोपिमहोवेगंधनुराकृष्यभास्वरम् ॥ पुरंदरायचिक्षेपशरान्वहिण-
वाससः ॥ २ ॥ तावन्योन्यंसुतीक्ष्णाग्रैःशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ रुक्मपुंस्वर्महवैरैराजघ्नतुरुभावापि ॥ ३ ॥ ततःक्रुद्धःशतम-
खःकुलिशंभ्राम्यपाणिना ॥ चिक्षेपदैत्यराजायतंदर्शतथांधकः ॥ ४ ॥ आजघानचबाणौघैरस्त्रैःशस्त्रैःसनारद ॥ तान्
भस्मसात्तदाचक्रेनागानिवहुताशनः ॥ ५ ॥ ततोतिवेगितंवज्रंदृष्ट्वाबलवतांवरः ॥ समाप्लुत्यरथात्तस्थौभुविबाहुसहाय-
वान् ॥ ६ ॥ रथंसारथिनासार्धसाश्वजसकूरम् ॥ भस्मकृत्वाथकुलिशमंधकंसमुपाययौ ॥ ७ ॥ तमापतंतवेगेन
मुष्टिनाहत्यभूतले ॥ पातयामासबलवान्जगर्जचतदांधकः ॥ ८ ॥ तंगर्जमानंवीक्ष्याथवासवःसायकैर्दृढम् ॥ व-
वर्षतान्वारयितुमभ्यायांतंशतक्रतुम् ॥ ९ ॥ आजघानतलेनभंकुंभमध्येयदाकरम् ॥ जानुनाचसमाहत्य

विषाणं प्रबभञ्च ॥ १० ॥ वाममस्य तथापार्थसमाहत्यांधकस्वरन् ॥ गजैर्द्रुपातयामास प्रहारैर्जरीकृतम् ॥ ११ ॥
 गजैर्द्रुत्पतमानाच्च अवह्रुत्पशतक्रतुः ॥ पाणिनावज्जमादाय प्रविशामशवतीम् ॥ १२ ॥ पराङ्मुखे स हस्त्राक्षैस्तद्वत-
 बलं महत् ॥ पातयामास दैत्यैः पादमुष्टितलादिभिः ॥ १३ ॥ ततो वै स्वतो दंडं परिभ्राम्य द्विजोत्तम ॥ समभ्यधावज्जलहा-
 दं हंतु कामः सुरोत्तमः ॥ १४ ॥ तमापतंत बाणौ धैर्ववर्ष विनदन् मुहुः ॥ हिरण्यकशिपोः पुत्रश्चापमानम्यवेगवान् ॥ १५ ॥
 तां बाणवृष्टिमतुला दंडेनाहृत्य भास्करिः ॥ शतयित्वा प्राचिक्षेप दंडं लोकभयंकरम् ॥ १६ ॥ सवयुपथमास्थाय धर्मराज-
 क्रोस्थितः ॥ ज्वालकालाग्निभोयद्दग्धुं जगन्नयम् ॥ १७ ॥ जाज्वल्यमानमायातं दंडं दृष्ट्वा दितेः सुताः ॥ प्राक्रोश-
 तिहतः कण्ठं प्रल्लादो यं येन हि ॥ १८ ॥ तमाक्रंदितमाकर्ण्य हिरण्यक्षमुतो धकः ॥ प्रोवाच भाभैष्टमयि स्थिते कोऽयं सुराध-
 मः ॥ १९ ॥ इत्येवमुक्त्वा वचनं वेगेनाभिससारच ॥ जग्राह पाणिना दंडं सव्यहस्तेन नारद ॥ २० ॥ तमादाय ततो विगाद-
 भ्रामयामास च धकः ॥ जगर्जय महानादं यथा प्रावृषि तोयदः ॥ २१ ॥ प्रल्लादं रक्षितं दृष्ट्वा दंडाद्वैत्ये श्वरेण हि ॥ साधुवा-
 दंतं दाचक्रुर्दस्य दानव यूथपाः ॥ २२ ॥ भ्रामयंतं महादंडं दृष्ट्वा भानुसुतो मुने ॥ दुःसहं दुर्धरं मत्वा अंतर्धानमगाद्यमः ॥ २३ ॥
 अंतर्हिते धर्मराजे प्रल्लादोऽपि महामुने ॥ दारयामास बलवान् देवसैन्यं समंततः ॥ २४ ॥ वरुणः शिशुमारस्यो बद्ध्वा पाशैर्महा-
 सुरान् ॥ गदया दारयामास तमभ्यागाद्विरोचनः ॥ २५ ॥ तोमरैर्वज्रसंस्पृशौ शक्तिभिर्मार्गेणैरपि ॥ जलशताडयामा-
 समुद्गरैर्वज्रसन्निभैः ॥ २६ ॥ ततस्तंगदयाभ्येत्य पातयित्वा धरातले ॥ अभिद्रुत्य बंधाशु पाशैर्मत्तगजबली ॥ २७ ॥
 तान् प्राशान् शतधा चक्रे वेगाच्च दनुजेश्वरः ॥ वरुणं च समभ्येत्य मध्ये जग्राह नारद ॥ २८ ॥ ततो दंती च दंताभ्यां प्राचिक्षे-
 प तथा व्ययः ॥ मम हंच तथापदभ्यां सगदं सलिलेश्वरम् ॥ २९ ॥ तंवध्यमानवीक्ष्याथ शशांकः शिशिरांशुमान् ॥ अभ्ये-

त्यताडयामासमागणैःकायदारुणैः ॥ ३० ॥ समर्धमानःशिशिरांशुजालैस्वापपीडांपरमांगर्जेद्रः ॥ छिष्टश्चवेगात्पय-
 सामधीशंमुहुर्मुहुःपादतलैर्ममई ॥ ३१ ॥ समर्धमानोवरुणोगर्जेद्रं प्रच्यांसुगाढजगृहेमहर्षे ॥ पादेषुभूमिकरयोःस्पृशंश्च
 मूर्धानमुल्लास्यबलान्महात्मा ॥ ३२ ॥ गृह्यांगुलीभिश्चगजस्यपुच्छं कृत्वेहबंधंभुजेश्वरेण ॥ उत्पाट्यचिक्षेपविशेचनं
 हिसंकुंजरखेसनियंतुवाहम् ॥ ३३ ॥ क्षिप्तोजलेशेनविरोचनस्तुसंकुंजरोभमितलेपपात ॥ स्वर्गात्स्वयंत्रागलहस्यभूमिपूरं-
 सुकेशरिवभास्करेण ॥ ३४ ॥ ततोजलेशःसगदःसपाशःसमभ्यधावद्वितिजनिहंतुम् ॥ ततःसमाक्रंदमनुत्तमहिमुक्तहिदे-
 त्यैर्धनरावतुल्यं ॥ ३५ ॥ हाहाहतोऽसौरुणेनवीरोविरोचनोदानवसैन्यपालः ॥ प्रह्लादहेजंभकुंजंभकाधारक्षध्वमभ्ये-
 त्यसहांधेकेन ॥ ३६ ॥ अहोमहात्माबलवाञ्जलेशःसंचूर्णयन्दैत्यभटान्सवाहनान् ॥ पाशेनबद्धागदयानिहंति-
 यथापशून्वाजिमखेमहेंद्रः ॥ ३७ ॥ श्रुत्वाथशब्दंदितिजैःसमीरितंजंभप्रधानादितिजेश्वरास्ततः ॥ समभ्यधावंस्वरि-
 ताजलेश्वरंयथापतंगज्वलितंहुताशनम् ॥ ३८ ॥ तानागतान्वैप्रसमीक्ष्यदेवःप्रल्हादिमुत्सृज्यवितत्यपाशम् ॥ ग-
 दांसमुद्राम्यजलेश्वरस्तुदुद्रावताञ्जंभमुखानरातीन् ॥ ३९ ॥ जंभंचपाशेनतथाविहत्यतारंतलेनाशनिसंनिभेन ॥
 पादेनचत्रंतरसाकुंजंभनिपातयामासबलंचमुष्ट्या ॥ ४० ॥ तेनार्दितादेवरेणदैत्याःसंप्राद्रवन्दिक्षुविमुक्तशस्त्राः ॥ त-
 तौऽधकःसुस्वरितोभ्युपेयाद्रणाययोद्धुंजलनायेकेन ॥ ४१ ॥ तमापतंतंगदयाजधानपाशेनबद्धावरुणाऽसुरेशम् ॥ तंपाश-
 माविद्धगदांप्रगृह्यचिक्षेपदैत्यःसजलेश्वराय ॥ ४२ ॥ तमापतंतंप्रसमीक्ष्यपाशंगदांचदाक्षायिणंनदनस्तु ॥ विवेशवेगा-
 त्ययसांनिधानंततोधकोदेवबलंममई ॥ ४३ ॥ ततोहुताशःसुरशत्रुसैन्यंददाहरोषात्पवनवधूतः ॥ तमभ्यधाद्दानववि-

नारद उवाच ॥ यदेतद्भवताम्रोक्तं सुकेशिपुर्मंवरात् ॥ पातितं भुवि सूर्येण तदा चक्षुर्वह्निजोत्तम ॥ १ ॥ सुकेशीति च कश्चा-
 सौ केन तदवरश्चसः ॥ किमर्थं पातितो भूम्या माकाशाद्वास्करेण हि ॥ २ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ शण्डवावहितो भूत्वा कथामे-
 तां पुरातनीम् ॥ यथा श्रुतां मया पूर्वकथ्यमानां महामुने ॥ ३ ॥ आसीन्निशाचरपतिर्विद्युत्सुकेशीति विश्रुतः ॥ तस्य पु-
 त्रो गुणज्येष्ठः सुकेशिरभवन्मुने ॥ ४ ॥ तस्य तुष्ठस्तथेशानः पुरमाकाशचारित्यत् ॥ प्रादादजेयत्वमपि शत्रुभिश्चाप्यवध्य-
 ताम् ॥ ५ ॥ सचापि शंकरात्प्राप्य वरंगनगंपुरं ॥ रमेनिशाचरैः सार्द्धं सदा धर्मपथि स्थितः ॥ ६ ॥ सकदाचिद्गतोरण्यं
 मागधं दानेव श्वरः ॥ तत्राश्रमांस्तु ददृशे ऋषीणां भावितात्मनाम् ॥ ७ ॥ महर्षीन्सतदा दृष्ट्वा प्रणिपत्य अभिवाद्य च ॥ प्र-
 त्युवाच ऋषीन्सर्वान्कृतासनपरिग्रहः ॥ ८ ॥ सुकेशिरुवाच ॥ प्रष्टुमिच्छामि भवतः संशयोऽयं हृदि स्थितः ॥ कथयंतु भवंतो मे
 न चैवं ज्ञापयाम्यहम् ॥ ९ ॥ किंस्विच्छेयः परलोकिकिमुचेह द्विजोत्तमाः ॥ केन पूज्यस्तथा सत्सुकेशोऽसौ सुखमेधते ॥ १० ॥
 पुलस्त्य उवाच ॥ इत्थं सुकेशिवचनं निशम्य परमर्षयः ॥ प्रोचुर्विस्मयश्रेयोऽर्थमिह लोके परत्र च ॥ ११ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ श्रू-
 यतां कथयिष्यामस्तवराक्षसपुंगव ॥ यद्विश्रेयो भवेद्दीरइह चामुत्र चाव्यय ॥ १२ ॥ श्रेयो धर्मः परलोके इह च क्षणदाचर ॥
 तस्मिन्समाश्रिते सत्सु पूज्यस्तेन सुखी भवेत् ॥ १३ ॥ सुकेशिरुवाच ॥ किलक्षणो भवेद्ब्रह्मः किमाचरणसंक्रियः ॥ यमा-
 श्रित्य न सीदंति देवाद्यास्तु तदुच्यताम् ॥ १४ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ देवानां परमो धर्मः सदा यज्ञादिकाः क्रियाः ॥ स्वाध्यायतत्त्ववे-
 दिवं विष्णुपूजा इति श्रुतिः ॥ १५ ॥ दैत्यानां बाहुशालित्वं मात्सर्यं युद्धसंक्रियाः ॥ वंदनं नीतिशास्त्राणां हरभक्तिरुदाह-
 ता ॥ १६ ॥ सिद्धानामुदितो धर्मो योगसिद्धिरनुत्तमा ॥ स्वाध्यायो ब्रह्मविज्ञानं भक्तिर्विष्णोर्हरेरथा ॥ १७ ॥ उत्कृष्टो-

*मेव नमिति पाठान्तम् ।

पासनज्ञेयं नृवाद्येषु वेदिता ॥ सरस्वत्यास्थिरामक्तिर्गांधर्वो धर्म उच्यते ॥ १८ ॥ विद्याधारिखमतुलं विज्ञानं पौरुषमे-
ति ॥ विद्याधराणां धर्मो भवान्यां भक्तिरेव च ॥ १९ ॥ गांधर्वविद्यावेदि त्वं भक्तिर्भानतथा स्थिरा ॥ कौशल्यं सर्वशिल्पा-
नां धर्मः किंपुरुषः स्मृतः ॥ २० ॥ ब्रह्मचर्यममानित्वं योगाभ्यासरतिदंढा ॥ सर्वत्र कामचारित्वं धर्मो यैः पत्रिकः स्मृतः ॥ २१ ॥
ब्रह्मचर्यं सदा सत्यं जप्यं ज्ञानं चराक्षस ॥ नियमो धर्मो वेदितव्यमार्पो धर्मः प्रचक्षते ॥ २२ ॥ स्वाध्यायो ब्रह्मचर्यचदानं यजन-
मेव च ॥ अकार्पण्यमनायासो दयाहिंसा क्षमादयः ॥ २३ ॥ जितेन्द्रियत्वं शौचं च मांगल्यं भक्तिरच्युते ॥ शंकरे भास्करे दे-
व्यां धर्मो यमानवः स्मृतः ॥ २४ ॥ धनाधिपत्यं भोगाश्च स्वाध्यायः शंकरार्चनम् ॥ अहंकारमशौडीर्धर्मो यंगुह्यकं ष्विति
॥ २५ ॥ परदारवमर्शित्वं पारक्यार्थं चलोलुपाः ॥ स्वाध्यायस्य बके भक्तिर्धर्मो यं राक्षसः स्मृतः ॥ २६ ॥ अविवेकस्तथा
ज्ञानं शौचहानिरसत्यता ॥ पिशाचानामयं धर्मः सदाचामिषगृध्रनुता ॥ २७ ॥ योनयो द्वादशैव तास्ता सुधर्माश्च राक्ष-
सः ॥ ब्रह्मणा कथिताः पुण्या द्वादशैव गतिप्रदाः ॥ २८ ॥ सुकेशिरुवाच ॥ भवद्विरुक्ता ये धर्माः शाश्वता द्वादशा न्ययाः ॥ त-
त्र ये मानवा धर्मास्तान् भूयो वक्तुमर्हथ ॥ २९ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ शृणुष्व मनजादीनां धर्मास्तु क्षणदाचर ॥ ये वसंति महीपृष्ठे नरा
द्वीपेषु सप्तसु ॥ ३० ॥ योजनानां प्रमाणेन पंचाशत्कोटिरायता ॥ जलोपरिमहीयं हि नो रिवारस्ते सरिज्जले ॥ तस्योपरि
चदेवेशो ब्रह्मा शैले द्रुमुत्तमं ॥ ३१ ॥ कर्णिकारमत्युच्चं स्थापयामास सप्तमः ॥ स च मानिर्मम पुण्यां प्राजान् देवश्चतुर्दशं
॥ ३२ ॥ स्थानानि द्वीपसंज्ञानि कृतवांश्च प्रजापतिः ॥ तत्र मध्ये च कृतवान् जंबूद्वीपमिति श्रुतं ॥ ३३ ॥ तल्लक्षं योजनानां
च प्रमाणेन निगद्यते ॥ ततो जलनिधिः क्षारो बाह्यतो द्विगुणः स्थितः ॥ ३४ ॥ तस्यापि द्विगुणः प्लक्षो बाह्यतः संप्रतिष्ठितः ॥ त-
तस्त्विक्षुरसो दश्च बाह्यतो वलयकृतिः ॥ ३५ ॥ द्विगुणः शाल्मलिद्वीपो द्विगुणोऽस्य महोदधिः ॥ सुरोदो द्विगुणस्तस्य तस्मा-

च्छद्विगुणःकुशः ॥ ३६ ॥ घृतोदोद्विगुणश्चैवकुशद्वीपात्रकीर्तितः ॥ घृतोदाद्विगुणःक्रौंचोदध्योदोद्विगुणस्ततः ॥ ३७ ॥
 समुद्रद्विगुणःशाकशकाद्गुग्धाब्धिरुत्तमः ॥ द्विगुणःसंस्थितोयत्रशेषपर्यंकगोहारिः ॥ ३८ ॥ तस्माच्चपुष्करद्वीपः
 स्वाद्बुदस्तदनंतरं ॥ एतेचद्विगुणाःसर्वेपरस्परमवस्थिताः ॥ ३९ ॥ चत्वारिंशदिमाःकोट्योलक्षाश्चनवतिःस्मृताः ॥ यो-
 जनानांराक्षसेंद्रपंचचातिसुविस्तृताः ॥ ४० ॥ जंबूद्वीपात्समारभ्ययावक्षीराब्धिरंतः ॥ कोट्यश्चतस्रो लक्षाणां द्वौपंचाश-
 च्छराक्षस ॥ ४१ ॥ पुष्करद्वीपमानोऽयंतावानेतैमहोदधिः ॥ लक्षमंडकटाहेनसमंतादभिपूरितं ॥ ४२ ॥ एवंद्वीपा-
 स्त्विमेसप्तपृथग्धर्माःपृथक्क्रियाः ॥ गदिष्यामस्तववयंशृणुष्वत्वंनिशाचर ॥ ४३ ॥ ह्रक्षादिपुनरावीरयेवसंतिसना-
 तनाः ॥ शाकतेषुनतेष्वस्तियुगावस्थाकथंचन ॥ ४४ ॥ मोदंतेदेवतेषांधर्मोदिव्यउदाहृतः ॥ कल्पातिप्रलयस्तेषां
 निगद्येतमहाभुज ॥ ४५ ॥ येजनाःपुष्करद्वीपेवसंतैरौद्रदर्शने ॥ पैशाचमाश्रिताधर्मकर्मतेतिविनाशिनः ॥ ४६ ॥
 सुकेशिरुवाच ॥ किमर्थंपुष्करद्वीपोभवद्भिःसमुदाहृतः ॥ दुर्दर्शःक्रौंचरहितोघोरःकर्मार्थनाशकृत् ॥ ४७ ॥ ऋषयउचुः ॥
 तस्मिन्निशाचरद्वीपेनरकाःसंतिदारुणाः ॥ रौरवाद्यास्ततोरौद्रःपुष्करेघोरदर्शनः ॥ ४८ ॥ सुकेशिरुवाच ॥
 क्रियंत्येतानिरौद्राणिनरकाणितपोधनाः ॥ कियन्मात्राणिमार्गेणकाचतेपुस्वरूपता ॥ ४९ ॥ ऋषयउचुः ॥
 शृणुष्वराक्षसश्रेष्ठप्रमाणंलक्षणंतथा ॥ सर्वेषारौरवादीनांसंख्ययात्वेकीर्तिशतिः ॥ ५० ॥ द्वेसहस्रेयेजना-
 नांज्वलितंगारविस्तृते ॥ रौरवोनामनरकः प्रथमः परिकीर्तितः ॥ ५१ ॥ तप्तताघमयीभूमिरधस्ता-
 द्बहितापिता ॥ द्वितीयोद्विगुणस्तस्मान्महारौरवउच्यते ॥ ५२ ॥ ततोपिविस्तृतश्चान्यस्तामिस्रो नरकः
 स्मृतः ॥ अंधतामिस्रकोनामचतुर्थोद्विगुणःपरः ॥ ५३ ॥ ततस्तुकालसूत्रेतिपंचमःपरिगीयते ॥ अत्रति-

ष्वचनरकंधटीयंत्रवसप्तमं ॥ ५४ ॥ असिपत्रवनचान्यत्सहस्राणिद्विसप्ततिः ॥ योजनानां परिख्यातमष्टमं नर-
 कोत्तमं ॥ ५५ ॥ नवमंततकुंभचंद्रशमंकण्डशाल्मलिः ॥ करपत्रस्तथैवोक्तस्तथान्यः श्वानभोजनः ॥ ५६ ॥ संदंशोलो-
 हपिंडश्चकरंभसिकता तथा ॥ घोराक्षारनदीचान्या तथाऽन्याकृमिभोजना ॥ तथाष्टादशमीप्रोक्ता घोरावैतरणी नदी ॥ ५७ ॥
 तथा परःशोणितपूयभोजनः शुभ्राग्रधारो निशितश्चक्रकः ॥ संशोषणो नाम तथा पिचति प्रोक्ता स्तवते नरकाः सुकोशिनः ॥ ५८ ॥
 इति श्रीवामनपुराणे पुष्करद्वीपवर्णनं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥
 मुकेशिरुवाच ॥ कर्मणानरकानेतां केन गच्छति वैकथं ॥ एतद्वदत विप्रद्राः परं कौतूहलं मम ॥ १ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ कर्मणा
 येन येनेह याति शालकटंकटं ॥ स्वकर्मफलभोगार्थं नरकान्मेघेषु प्लवतान् ॥ २ ॥ देवदेवद्विजातीनां यैर्निंदा सततं कृता ॥
 ये पुराणेतिहासार्थान्नाभि नंदंति पापिनः ॥ ३ ॥ गुरुनिंदा कराय च मखविघ्नकशाश्रये ॥ दातुं निवारकाये च ते पुते निपतं-
 ति हि ॥ ४ ॥ सुहृदं पति सौंदर्यस्वामिभृत्यपितासुतैः ॥ याज्याध्यापकयोश्चैव कृतो भेदो धर्ममिथः ॥ ५ ॥ कन्यामेकस्य
 दत्त्वा च ददत्यन्यस्य येऽधमाः ॥ करपत्रेण पाठ्यं तेति द्विधायमकिंकरैः ॥ ६ ॥ परोपतापजनका चंदनोशीरहारिणः ॥ बाल-
 व्यजनहर्तारः करंभसिकताश्रिताः ॥ ७ ॥ निमांत्रितोऽन्यतो भुंक्ते श्राद्धे देवथै पटके ॥ सद्बिधा कृष्यते मर्त्यस्तीक्ष्णतुंडैः ख-
 गोत्तमैः ॥ ८ ॥ मर्माणियस्तु साधूनां तु दुर्नवाग्भिर्निंक्रंतति ॥ तस्योपरितुदंतस्तुंडैस्तिष्ठति पत्रिणः ॥ ९ ॥ यः करोति
 च प्रैशुन्यं साधूनामन्यथा मतिः ॥ वज्रतुंडं निभाजि ह्वा मार्षतेऽस्य वायसाः ॥ १० ॥ पितृमातृगुरूणां च येऽवज्ञां च क्रुरुदताः ॥
 मज्जंति पूयविष्णुमंत्रैस्त्वक्प्रतिष्ठेद्ब्रधो मुखाः ॥ ११ ॥ देवतातिथिभूत्येषु भूतेष्वभ्यागतेषु च ॥ अभुक्त्वत्सु येऽभ्रंति बालपि-

१ यथा घटीतो जलं वारंवारमुपशुत्सिष्यते तथा पापी चक्रे संस्थाप्योत्सिष्यते इति ।

त्रिमातृषु ॥ १२ ॥ दुष्टासकपूयनिर्यासंभुजतेत्वधमादमे ॥ सूचीमुखश्चजायतेक्षुधातार्गिरिग्रहाः ॥ १३ ॥ एक-
 पंक्युपविष्टानांविषमंभोजयति ॥ विडभोजनंरक्षसंद्रनरकंतेव्रजंतिच ॥ १४ ॥ एकसार्धप्रयाताश्चपश्यंतश्चार्थिन-
 नराः ॥ असंविभज्यभुंजंतितीयातिष्ठेष्मभोजनं ॥ १५ ॥ गोब्राह्मणान्नयःस्पृष्टयैरुच्छिष्टैश्चकामतः ॥ क्षिप्यंतहिक-
 रास्तेषांतंक्षुभंमुदरुणे ॥ १६ ॥ स्यूदुतारकाष्टयैरुच्छिष्टैश्चकामतः ॥ तेषानेत्रगतोवह्निर्धम्यतेयमर्किकरैः
 ॥ १७ ॥ मित्रजायाथजननीज्येष्ठोभ्रातापितास्वसा ॥ जामयोगुरवोवृद्धयैःसंस्पृष्टाःपदानृभिः ॥ १८ ॥ बद्धाग्रस्ते-
 निगडैर्लोहैर्वह्निप्रतापितैः ॥ क्षिप्यंतरैरेवेधोरेद्वाजानुपरिदाहिनः ॥ १९ ॥ पायसंक्षरामांसंस्थभुक्तानियैरैः ॥ ते-
 षामयोगुडास्तप्ताः क्षिप्यंतेवदनेद्भुताः ॥ २० ॥ गुरुदेवद्विजातीनंविदानांचनराधमैः ॥ निंदानिशंश्रुतायैस्तुपापानाम-
 भिकुर्वतां ॥ २१ ॥ तेषालोहमयाःकीलावह्निवर्णाःपुनःपुनः ॥ श्रवणेषुनिखन्यंतेधर्मराजस्यर्किकरैः ॥ २२ ॥ प्रपादे-
 वकुलारामविप्रवेशमसभामठान् ॥ वापीकूपतडागांश्चभंक्त्वाविध्वंसयंति ॥ २३ ॥ तेषांवलपतांचर्मदहतःक्रियतेपृथ-
 क ॥ कर्तरीभिःसुतीक्ष्णाभिःसुरैर्द्रयमर्किकरैः ॥ २४ ॥ गोब्राह्मणार्कमग्निचयेहिमेहंतिमानवाः ॥ तेषांगुदेभ्यश्चात्राणिवि-
 निष्कृतंतिवायसाः ॥ २५ ॥ स्वपोषणपरोयस्तुपरित्यजतिमानवः ॥ पुत्रभृत्यकलत्रादिबंधुवर्गमर्किकचनम् ॥ २६ ॥ दु-
 र्भिक्षसंभ्रमेचापिसंश्रयोनीनिपात्यते ॥ शरणागतंत्यजंतिचबंधनपालकाः ॥ २७ ॥ पतंतियत्रपीठेताड्यमानास्तुर्किक-
 रैः ॥ क्षिप्यंतिहिंविप्रादीन्याज्यकर्मसुपापिनः ॥ २८ ॥ तेषेज्यंतेशिलायांविशंज्यंतेपिचशोपकैः ॥ न्यासापहारिणःपापावध्य-
 तेनिगडैरपि ॥ २९ ॥ क्षुक्षामाःशुष्कताल्वोष्ठाःपात्यंतेवृश्चिकाशने ॥ पर्वमैथुनिनःपापाःपरदाररताश्चये ॥ ३० ॥
 तेवह्नितांकूटाग्रामालिंगंतेचशाल्मलि ॥ उपाध्यायमधःकृत्यैरधीतद्विजाधमैः ॥ ३१ ॥ तेषामध्यापकोयश्चसंशिलां

शिरसावेहेत् ॥ मत्र श्लेष्मपुरीषाणि यैरुत्सृष्टानि वारिणि ॥ ३२ ॥ ते पात्यंते च विष्मन्ने दुर्गंधेऽप्यपरिते ॥ श्राद्धेतिथयमन्यो-
न्ययैर्भुक्तं भुवि मानवैः ॥ ३३ ॥ परस्परं भक्षयति ते स्वमांसां निबालिशाः ॥ वेदवद्भिर्गुरुत्यागीमातापित्रोस्तथैव च ॥ ३४ ॥
गिरिशंगादधः पातं पात्यंते यमकिंकरैः ॥ पुनर्भूतयो ये च कन्याविध्वंसकाश्च ये ॥ ३५ ॥ तद्गर्भश्राद्धभृग्ययश्च कृमीन् भ-
क्षेत्पिपीलिकाः ॥ चंडालादं त्यजाद्वापि प्रतिगृह्णाति दक्षिणां ॥ ३६ ॥ याजको यजमानश्च सस्यादभ्रमनि कीटकः ॥ पृष्ठ-
मांसांशिनो मूढास्तथैवोक्तोपजीविनः ॥ ३७ ॥ क्षिप्यंते तु कर्मक्षेते न के रजनीचर ॥ स्वर्णस्तेपी च ब्रह्मघ्नः सुरापो गुरुत्तल्पगः
॥ ३८ ॥ तथा गोभूमिहत्तारो गोस्त्रीबालहताश्च ये ॥ एते न राद्विजाये च गोषु विक्रियिणस्तथा ॥ ३९ ॥ सोमविक्रियणो ये
च वेदविक्रियिणस्तथा ॥ कूटसत्यास्वशौचाश्च नित्यनैमित्तनाशकाः ॥ ४० ॥ कूटसाक्षिप्रदाये च ते महारैरेव स्थिताः ॥
दशवर्षसहस्राणि तावता मित्रके स्थिताः ॥ ४१ ॥ तावच्चैवांधतामिस्त्रे असिपत्रवन्ततः ॥ तावच्चैव घटीयंत्रतप्तकुंभे ततः
परं ॥ ४२ ॥ प्रपातो भवते तेषां यैरिदं दुष्कृतकृतं ॥ ये ते न रकारौद्रारौ रवाद्यास्तवोदिताः ॥ ४३ ॥ ते सर्वे क्रमशः प्रोक्ताः कृतघ्ने-
लोकनिदिते ॥ यथासुराणां प्रवरो जनादर्दना यथा गिरिणामपिशिशिराद्रिः ॥ ४४ ॥ यथायुधानां प्रवरं सुदर्शनं यथा स्वगा-
मां विनता तनूजः ॥ महारगाणां प्रवरं ऐश्वर्यं यथा च भूतेषु महो प्रधाना ॥ ४५ ॥ नदीषु गंगजलजेषु पद्मसुरारिमुख्येषु
हरांश्चि मक्तः ॥ क्षेत्रेषु यद्बलं गलवं रतींषु यद्बलं प्रवरं पृथुकं ॥ ४६ ॥ सरस्सु च वीतरमानसं यथा वनेषु पुण्ये-
षु हिनंदनं यथा ॥ लोकेषु यद्बलं तदनं विरंचेः सत्यं यथा धर्मविधिक्रियासु ॥ ४७ ॥ यथाश्वमेधः प्रवरः कृतनानां पुत्रा-
यथा स्पर्शवतां विरष्टः ॥ तपोधनानामपि कुंभयोनिः श्रुतिर्वशयद्बलिहागमेषु ॥ ४८ ॥ मुख्यं पुराणेषु यथैव मा-

त्संस्वायंभवोकिस्वपिसंहितासु ॥ मनुःस्मृतीनांप्रवरोर्यथैवतिथीषुदशविबुधेषुवासवः ॥ ४९ ॥ तेजस्वि-
नांचप्रवरौर्कउक्तऋक्षेभुचंद्रोजलधिर्हंदेषु ॥ भवान्यथाराक्षसस्तमेषुशेषुनागस्तिमितेषुबंधः ॥ ५० ॥ धान्ये-
षुशालिद्धिपदेषुविप्रश्चतुष्पदेगौश्चयथामृगैः ॥ पुण्णेषुजातीनगरैषुकांचीनारीपुरंभाश्रमिणांगृहस्थः ॥ ५१ ॥ कुश-
स्थलीश्रेष्ठतमापुरेषुदेशेषुसर्वेष्वचमध्यदेशः ॥ फलेषुचूतामुकुलेष्वशोकःसर्वौषधीनांप्रवराचपथा ॥ ५२ ॥ मूलेषुकंदः
प्रवरोर्यथोक्तोव्याधिष्वजीर्णक्षणादाचरेद्रा ॥ श्वेतेषुदुग्धंप्रवरयथैवकार्पासिकंप्रावरणेहियद्दत् ॥ ५३ ॥ कलासुमुख्यागणि-
तज्ञांतचिज्ञानमुख्यंतुयथेंद्रजालं ॥ शाकेषुमुख्यात्वपिकाचमाचीरसेषुमुख्यंलवणंयथैव ॥ ५४ ॥ फलेषुतालोनलि-
नीषुपंपावनौकैसेष्वेवचऋक्षराजः ॥ महोरुहेष्वेवयथावटश्चयथाहारोज्ञानवतांवरीष्टः ॥ ५५ ॥ यथासतीनांहिमवत्सुता
हियथार्जुनीनांकपिलावरिष्ठा ॥ यथावृषाणामपिनीलवर्णस्तथैवसर्वेष्वपिदुःसहेषु ॥ ५६ ॥ दुर्गेषुराद्रेषुनिशाचेश-
यथानदीवैतरणीप्रधाना ॥ पापीयसांयद्विदिहकृतघ्नःसर्वेषुपापेषुनिशाचेंद्र ॥ ५७ ॥ ब्रह्मघ्नोग्नादिषुनिष्कृतिर्हि विद्ये-
तन्नेवास्यतुदुष्टचारिणः ॥ ननिष्कृतिश्चापिकृतघ्नवृत्तेःसुहृत्कृतं नाशयतोऽद्वकोटिभिः ॥ ५८ ॥ इति श्रीवामनपुराणकर्मवि-
पाको नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सुकेशिरुवाच ॥ भवद्भिरुदिताघोरापुष्करद्वीपसंस्थितिः ॥ जंबूद्वीपस्य संस्थानं कथं तु महर्षयः ॥ १ ॥ ऋषय ऊचुः ॥
जंबूद्वीपस्य संस्थानं कथ्यमानं निशामय ॥ नवभेदं सुविस्तीर्णं स्वर्गमोक्षफलप्रदं ॥ २ ॥ मध्ये त्विलावता वर्षो भद्रास्य पू-
र्वतोऽद्भुतः ॥ पूर्वदक्षिणतो वर्षो हि रण्मान राक्षसेश्वर ॥ ३ ॥ भारतो दक्षिणे प्रोक्तो हरिर्दक्षिण पश्चिमे ॥ पश्चिमे केतुमाल-

१ स्मृतीनां स्मृतिकर्तृणां यथा मनुः प्रवरः श्रेष्ठः ।

श्रचंपकः पश्चिमोत्तरे ॥ ४ ॥ उत्तरेण कुरो वर्षेः कल्पवृक्षसमावृतः ॥ पूर्वमुत्तरोरम्यो वर्षेः किंपुरुषः स्मृतः ॥ ५ ॥ पुण्या-
 रम्यानवैते वर्षाः सालकटंकट ॥ इलावृताद्याश्चैवाष्टावर्षमुक्त्वैव भारतं ॥ ६ ॥ नेतेष्वस्ति युगावस्थानामृत्युभयं न च ॥
 तेषां स्वाभाविकी सिद्धिः सुखप्राया ह्ययन्ततः ॥ ७ ॥ विपर्ययो नेतेष्वस्ति नोत्तमाधममध्यमाः ॥ यदेतद्भारतवर्षं न द्वीपं
 निशाचर ॥ ८ ॥ सागरांतरिताः सर्वे अगम्याश्च परस्परं ॥ इंद्रद्वीपः केशेरूणास्ताम्रपर्णो गभस्तिमान् ॥ ९ ॥ नामद्वी-
 पः कटहसिंहलो वारुणस्तथा ॥ अयंतु न वमस्तेषां द्वीपः सागरसंवृतः ॥ १० ॥ कुमारस्यः परिख्यातो द्वीपो यंदक्षिणो-
 त्तरे ॥ पूर्वकिंशतायस्यति पश्चिमे यवनाः स्मृताः ॥ ११ ॥ अंध्रदक्षिणतो वीरुष्कास्तत्त्वपि चोत्तरे ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वै-
 श्याः शूद्रास्त्वंतरवासिनः ॥ १२ ॥ इज्यायुद्ववणिज्याद्यैः कर्मभिः कृतपावनाः ॥ तेषां संव्यवहारश्च एभिः कर्मभिरि-
 प्यते ॥ १३ ॥ स्वर्गापवर्गप्राप्तिश्च पुण्यपापं तथैव च ॥ महेंद्रो मलयः सह्याः शक्तिमान् वृक्षपर्वतः ॥ १४ ॥
 विंध्यश्च पारियात्रश्च सप्तानु कुलपर्वताः ॥ तथान्ये शतसाहस्रा भूधरामध्यवासिनः ॥ १५ ॥ विस्तारो छायाणि रस्या-
 विपुलाः शुभसानवः ॥ कोलाहलश्च वैधवाजो मंदरो दुर्द्धराचलः ॥ १६ ॥ वातधूमौ वैद्युतश्च भैरवः ससस्तथा ॥ तुंगप्र-
 स्थो नागार्गिस्तथा गोवर्द्धनाचलः ॥ १७ ॥ उज्जयंतः पुष्पगिरि रिवुदरैव तस्तथा ॥ ऋष्यमूकः सगोमंतश्च त्रकूटः कृत-
 स्मरः ॥ १८ ॥ श्रीपर्वतः कोकणकः शतशोऽप्यपि पर्वताः ॥ तैर्विमिश्राज न पदाम्लेच्छाश्च आर्याश्च भागशः ॥ १९ ॥ तैः पी-
 यते सरिच्छ्रेष्ठायाः सम्यक्ता निशामय ॥ सरस्वती पंचरूपा कालिंदी च हरिश्चरति ॥ २० ॥ शतद्रुश्चंद्रिका नीलावितस्ते रा-
 वती कुहूः ॥ मधुराहाररावी च उशीरा धातुकी रसा ॥ २१ ॥ गोमती धूतपापा च बाहुदासा दृषदती ॥ निःस्वरा गंडकी चित्रा
 कौशिकी च धूसरा ॥ २२ ॥ संख्युश्च सलोहिल्या हिमवत्पादनिःसृताः ॥ वेदस्मृतिर्वेदसिनी वृत्रघ्नी सिंधुरेव च ॥ २३ ॥

पूर्णासानंदिनीचैवपावनीचमहीतथा ॥ शराचर्मण्वतीलूपीविदिशवेणुमत्यपि ॥ २४ ॥ चित्राह्योववतीरम्यापरिया-
 त्रोद्भवाःस्मृताः ॥ शोणोमहानदीचैव नर्मदासुरसाक्रिया ॥ २५ ॥ मंदाकिनीदशाणांचित्रकूटाहिदेविका ॥ चित्रोत्प-
 लावैतमसाकरतोयापिशचिका ॥ २६ ॥ तथान्यापिप्लश्रेणीविपाशावंजुलावती ॥ सत्संतजशुक्तिमतीचक्रिणी त्रिदिवावसुः
 ॥ २७ ॥ ऋक्षपादप्रसूताचतान्याबलवाहिनी ॥ शिवापयण्णीनिर्विध्यातापीसनिषधावती ॥ २८ ॥ वेणावैतरणी
 चैवसिनीबाहुःकुमुद्वती ॥ तोयारेवामहागौरीदुर्गधावाशिलातथा ॥ २९ ॥ विंध्यपादप्रसूताश्चनद्यःपुण्यजलाःशुभाः ॥
 गोदावरीभीमरथीकृष्णवेण्यासरिद्वती ॥ ३० ॥ विंशमद्रीसुप्रयोगावाह्याकावेरिरेवच ॥ दुग्धोदानलिनीचैववारिसेनाक-
 लस्वना ॥ ३१ ॥ एताश्चापिमहानद्यःसह्यपादविनिर्गताः ॥ कृतमालाताम्रपर्णीवंजुलाचोत्पलावती ॥ ३२ ॥ शुनी
 चैवसुदामाचशक्तिमत्प्रभवास्त्विमाः ॥ सर्वाःपुण्याःसरस्वत्यःपापप्रशमनास्तथा ॥ ३३ ॥ जगतोमातरःसर्वाःसर्वाः
 सागरयोषितः ॥ अन्याःसहस्रशश्चात्रक्षुद्रनद्याहिराक्षस ॥ ३४ ॥ सदाकालवहाश्चान्याःप्रावृट्कालवहास्तथा ॥
 एतामध्योद्भवादेशाःपिबंतित्वेच्छयाशुभाः ॥ ३५ ॥ यस्याःकुशूद्रःकिलकुंडलाश्चपंचालकाश्चसहकौशिवैश्च ॥ लुकाः
 शकावर्बर्कौरवाश्चकलिगवंगंगजनास्तथैते ॥ ३६ ॥ मर्मकामध्यदेशावाभीराःशाख्यधानकाः ॥ बाह्लीकावाटधानाश्च-
 अभीराःकालंतोयदाः ॥ ३७ ॥ अपरंतास्तथाशूद्राःपल्लवाश्चसखेटकाः ॥ गांधारायवनाश्चैवसिंधुसौवीरभद्रकाः
 ॥ ३८ ॥ शातद्रवाललित्याश्चपारावतसमूषकाः ॥ माठरेदकधाराश्चकैकेयादशमास्तथा ॥ ३९ ॥ क्षत्रियाःप्रतिवेश्या-
 श्वतथाशूद्रकुलानिच ॥ कांबोजादरदाश्चैववर्बराश्चांगलौकिकाः ॥ ४० ॥ वेणाश्चैवतुपाराश्चबहुधाबाह्यतादराः ॥ आ-

त्रेयाःसभरद्वाजाःप्रस्थलाश्चदशेरकाः ॥ ४१ ॥ लंपकास्तावकारामाश्रूडिकास्तंगणैःसह ॥ अलसाश्चालिभद्राश्च
 किरातानांचजातयः ॥ ४२ ॥ तामसाःकर्ममार्गाश्चसुपाश्वर्गणकास्तथा ॥ कुलताःकुहिकाश्चूर्णास्तूर्णपादाःसकुक्कुटाः ॥ ४३ ॥
 मांडव्याःपाणवीयाश्चउत्तरापथवासिनः ॥ अंगावंगामदुरवाःस्वतर्गिरिबहिर्गिराः ॥ ४४ ॥ तथाप्रवंगवांगयामांसादा-
 बलदंतिकाः ॥ ब्रह्मोत्तराःप्राविजयाभार्गवंगेयमर्पकाः ॥ ४५ ॥ प्राग्य्योतिषाःपृषथाश्चविदेहास्ताच्चलितकाः ॥ मालामग-
 धमानंदःप्रांच्याजनपदास्त्रिमे ॥ ४६ ॥ पुंड्राश्चकेरलाश्चैवचौडाःकुल्याश्चराक्षस ॥ जनुकामूषिकादाश्चकुमारादाम-
 हाशकाः ॥ ४७ ॥ महाराष्ट्रमाहिषिकाःकलिगाश्चैवसर्वशः ॥ आभीराःसहैवसक्याआरण्याःशबराश्चये ॥ ४८ ॥ पु-
 लिंदविध्यशैलेयावेदभोदंडकैःसह ॥ पौरिकाःसारिकाश्चैवअश्मकामोगवर्द्धनाः ॥ ४९ ॥ नैमिकाःकुंदलाआंध्राःउळिदान-
 लकारकाः ॥ दाक्षिणात्याजनपदास्त्रिमेशलकटकट ॥ ५० ॥ शूर्पारकावारिधानादुर्गाश्चालीकटैःसह ॥ पुलीयाश्चा-
 सिनीलाश्चतापसास्तामसास्तथा ॥ ५१ ॥ कारस्करास्तुभूमिनोनासिकांताःसुनर्मदाः ॥ दारुकच्छाःसुमाहेयाःसह
 सारस्वतैरपि ॥ ५२ ॥ वात्सीयाश्चसुराष्ट्राश्चआवंत्याश्चाबुदैःसह ॥ इत्येतेपश्चिमामाशास्थिताजनपदाजनाः ॥ ५३ ॥
 कारूषाश्चैकलव्याश्चमेकलाश्चैकलैःसह ॥ उत्तमर्णादशार्णाश्चगोताःकिकस्वैःसह ॥ ५४ ॥ तोशलाःकोशलाश्चैव
 त्रैपुराःखेळिशास्तथा ॥ तुरगास्तुंबराश्चैववहेलानैषधैःसह ॥ ५५ ॥ अनूपास्तुंडिकेराश्चवीतिहोत्रास्त्ववंतयः ॥ सुकेशवि-
 ध्यमूलस्थास्त्रिमेजनपदाःस्मृताः ॥ ५६ ॥ आद्यान्देशान्प्रक्षयामःश्वर्तश्रयिणस्तुये ॥ निराहाराहंसमार्गाकुपथा-
 स्तंगणाःश्वशाः ॥ ५७ ॥ कुथप्रावरणाश्चैवऊर्णाक्षुष्ठाःसुहूकाः ॥ त्रिगर्ताश्चकिराताश्चतोमराःशशिखाद्रिकाः ॥ ५८ ॥

इमेतवोक्ताविषयाः सुविस्तराद्वैपिकमारजनीचरेश ॥ एतेषुदेशेषु च देशधर्मान्संकीर्त्यमानाऽशृणुतच्चतौहि ॥ ५९ ॥
 इति श्रीवामनपुराणे भुवनकोशवर्णने त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ऋषय ऊचुः ॥ अहिंसासत्यमस्तेयदानं क्षान्तिर्दमः क्षमः ॥ अकार्षण्यं च शौचं च तपश्चरजनीचर ॥ १ ॥ दशांगो राक्षसश्चेष्ट-
 धर्मोऽसौ सार्ववर्णिकः ॥ ब्राह्मणस्यापि विहिता चातुराश्रम्य कल्पना ॥ २ ॥ सुकेशिरुवाच ॥ विप्राणां चातुराश्रम्यं विस्त-
 राग्नेतपोधनाः ॥ आचक्षध्वं न मे तृप्तिः शृण्वतः प्रतिपद्यते ॥ ३ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ कृतोपनयनः सम्यग्ब्रह्मचारी गुरौ वसेत् ॥
 तत्र धर्मोऽयस्तत्त्वं कथ्यमानं निशामय ॥ ४ ॥ स्वाध्यायोऽथाग्निशुश्रूषा स्नानं भिक्षाटनं तथा ॥ गुरोर्निवेद्य तच्चाद्यमनु-
 ज्ञातेन सर्वथा ॥ ५ ॥ गुरोः कर्मणि सोद्योगः सम्यक् प्रीत्युपपादनं ॥ तेनाहूतः पठेच्चैव तत्परो नान्यमानसः ॥ ६ ॥ ए-
 कं द्वौ स कलान्वापि वेदान् प्राप्य गुरोर्मुखात् ॥ अनुज्ञातो वरदत्वा गुरवे दक्षिणां ततः ॥ ७ ॥ गृहस्थाश्रमकामरतुगाहस्थ्या-
 श्रममावसेत् ॥ वानप्रस्थाश्रमं वापि चतुर्थं स्वेच्छयात्मनः ॥ ८ ॥ तत्रैव च गुरोर्गृहे हि द्विजो निष्ठामवाप्नुयात् ॥ गुरोर्भावे त-
 त्युत्प्रेतच्छिष्ये तत्सुतां विना ॥ ९ ॥ शूश्रूषन्नग्नीमानो ब्रह्मचर्याश्रमं वसेत् ॥ एवं जयति मृत्युं स द्विजः सालकटकटा ॥ १० ॥
 उपाद्यतस्ततस्तस्माद्गृहस्थाश्रमकाम्यया ॥ असमानां पंकुलजाकन्योद्वाह्यानि शाचर ॥ ११ ॥ स्वकर्मणा धनं लब्ध्या
 पितृदेवातिथीनपि ॥ सम्यक्संप्रीणयेद्भक्त्या सदाचाररतो द्विजः ॥ १२ ॥ सुकेशिरुवाच ॥ सदाचारोऽतिगदि तं युष्माभिर्म-
 मसुव्रताः ॥ लक्षणं श्रोतुमिच्छामि कथं ध्यंतं दधमे ॥ १३ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ सदाचारोऽतिगदि तस्तव योऽस्माभिरादरात् ॥

१ दक्षिणारूपं गुरोर्गृहेऽपि चतुर्विधं स्वेत्यर्थः । २ अयनैष्टिकब्रह्मचारीति विख्यातः । ३ संसारं । ४ आचार इति संप्राक्तः । कर्माङ्गत्वेन शुद्धिदः । अशुद्धिदस्त्वनाचार इति
 स्थितिः । आचारः परमो धर्म इति च ।

लक्षणंतस्यक्षयामस्तच्छृणुष्वनिशाचर ॥ १४ ॥ गृहस्थेनसदाकार्यमाचारपरिपालनं ॥ नद्याचारविहीनस्यभद्रमत्रप-
रत्रच ॥ १५ ॥ यज्ञदानतपांसीहपुरुषस्यनभृतये ॥ भवतियःसमुल्लंघ्यसदाचारं प्रवर्तते ॥ १६ ॥ दुराचारोहिपुरुषोने-
हनामुत्रनंदते ॥ कार्योयत्नःसदाचारआचारोहंत्यलक्षणं ॥ १७ ॥ तस्यस्वरूपंक्षयामःसदाचारस्यराक्षस ॥ शृणुष्वै-
कमनास्त्वंचयदिश्रेयोहिवांछसि ॥ १८ ॥ धर्मोस्यमूलंघनमस्यशाखाःपुष्पंचकामःफलमस्यमोक्षः ॥ असौसदाचारतरुः
सुकेशिन्संसेवितोयेनसपुण्यभोक्ता ॥ १९ ॥ ब्राह्मेमुहूर्तेप्रथमंविबुध्येदनुस्मरेद्देववरान्महर्षीन् ॥ प्राभातिकंमंगलमे-
ववाच्यंयदुक्तवान्देवपतिस्त्रिनेत्रः ॥ २० ॥ मुकेशिरुवाच ॥ किंतदुक्तंमुप्रभातंशंकरेणमहात्मना ॥ प्रभातेयत्पठन्व-
त्योमुच्यतेपापबंधनात् ॥ २१ ॥ ऋषयऊचुः ॥ श्रूयतांराक्षसश्चेष्टमुप्रभातंहरोदितं ॥ श्रुत्वास्मृत्यापठित्वाचसर्वपापैःप्र-
मुच्यते ॥ २२ ॥ ब्रह्मामुरारिस्त्रिपुरांतकारीभानुःशशीभुमिसुतोबुधश्च ॥ गुरुश्चशुक्रःसहभानुजेनकुर्वतुसर्वेभ्यःसुप्र-
भातं ॥ २३ ॥ भृगुर्वसिष्ठःऋतुरंगिराश्चमुनिःपुलस्त्यःपुलहःसर्गौतमः ॥ रैभ्योमरीचिश्च्यवनोरिभुश्चकुर्वतुसर्वेभ्यःसुप्र-
भातं ॥ २४ ॥ सनत्कुमारःसनकःसनंदनःसनातनोथासुरिपिंगलौचाःसप्तस्वराःसप्तसातलाश्चकुर्वतुसर्वेभ्यःसुप्रभातं ॥ २५ ॥
पृथ्वीसंगंधासरसास्तथापःसरूपशंवायुज्वलनःसुतेजाः ॥ नभःसशब्दंमहतासहवयच्छंतुसर्वेभ्यःसुप्रभातं ॥ २६ ॥ स-
प्तार्णवाःसप्तकुलाचलाश्चसप्तर्षयोदीपवराश्चसप्त ॥ भूरादयःसप्ततैथलोकायच्छंतुसर्वेभ्यःसुप्रभातं ॥ २७ ॥ इत्थंप्र-
भातेपरमंपवित्रंपठेत्स्मरेद्वाशृणुयाच्चभक्त्या ॥ दुःस्वप्ननाशोनिघसुप्रभातंभवेच्चसत्यंभगवत्प्रसादात् ॥ २८ ॥ ततःसमुत्था-
यविधितयेतधर्मतथार्थंचविहायशय्यां ॥ उत्थायपश्चाद्धारिरित्युदीर्यगच्छेत्तदोत्सर्गविधिहर्कतुं ॥ २९ ॥ नंदवगोलाह्वज-

वद्विभार्गेनराजमार्गेनचतुष्पथेच॥कुर्यादथोत्सर्गमपीहगोष्ठेपूर्वापरानैवसमाश्रितोर्गा॥३०॥ततस्तुशौचाभ्युपाहरेन्मृदुगुदे-
 त्रयंपाणिर्लेदशैवा॥तथोभयोःसप्ततथैवपादयोःलिंगेतथैकामृदमाहरेत्॥३१॥नांतर्जलाद्राक्षसमषकस्यबिलाच्चशौचाचर-
 णागतान्यैः॥वाल्मीकमृचैवहिशुद्धयेसदाग्राह्यासदाचारविदानरेण॥३२॥उदङ्मुखःप्राग्वदनोपिविद्वान्प्रक्षाल्यपादौभुवि-
 संनिविष्टः॥समाचमेदद्विरेफेनिलाभिर्मुखंत्रिरादौपरिमृज्यचक्षिः॥३३॥ततःस्पृशत्वानिशिरःकरणसंध्यामुपासीतततःक्र-
 मेण ॥ केशांश्चसंशोधयचंदतधावनंकृत्वातथादर्पणदर्शनं च ॥ ३४ ॥ कृत्वाशिरःस्नानमथांगिकंवासंपूज्यतोयेनपितृन्स-
 देवान् ॥ होमंचकृत्वालभनंशुभानांकृत्वाबहिर्निर्गमनंप्रशस्तं ॥ ३५ ॥ दूर्वादधिसैपिरथोदकुंभधेनुसवत्सांवृषभंसुवर्णं ॥
 मृदोमयंश्चास्तिकमक्षतानिलाजामधुब्राह्मणकन्यकाश्च ॥ ३६ ॥ श्वेतानिपुष्पाणिचशोभनानिहुताशनंचंदनमर्कविंबं ॥
 अश्वत्थवृक्षंचसमालभेतततस्तुकार्योनिजजातिधर्मः ॥ ३७ ॥ देशानुशिष्टकुलधर्ममथ्यस्वगोत्रधर्मनहिसंत्यजेत् ॥ ते-
 नार्थेसिद्धिसमुपाचरेत्तासत्प्रलापंचसत्यहीनं ॥ ३८ ॥ ननिष्ठुरं नागमशास्त्रहीनं वाक्यं वेदसाधुजनेनयेन ॥ निन्द्यो-
 भवेन्नैवचधर्मभेदीसंगंनचासत्सुनरेषुकुर्यात् ॥ ३९ ॥ संध्यासुवर्ज्यसुरतंदिवाचसर्वासुयोनीषुपराबलासु ॥ सर्वान्ययो-
 निष्वपरंराबलासुरजस्वलास्वेवजलेषुवीर ॥ ४० ॥ दृयाटनं दृयादानं दृयाचपशुमारणं ॥ नकर्तव्यं गृहस्थेन दृयादार-
 परिग्रहः ॥ ४१ ॥ दृयाटनमित्यहानिर्दृयादानाद्धनक्षयः ॥ दृयापशुघ्नः प्राप्नोति पातकं नरकार्थियत् ॥ ४२ ॥ संत-

१ पूर्वपाश्र्चिमादिगामिमुखौनकुर्वादिस्थः । २ गुदे त्रिवारं वा मपाणौ दशवारं मृदेया उभयोः पाणितल्लयोः मत्तमत्तवार तथैव पादयोः । ३ मूत्रे लिङ्गुचैका । तदुक्तं मनुना
 एका लिङ्गे गुदेति त्रिस्तथैकवकरोदेश । उभयोः सप्तदातव्यामूदः शुद्धिमभीप्सता इति । ४ अन्यैः शौचाचरणाया आगतानीतातदवीशष्ट्यपरं । ५ ततः क्रमेण केशान्मंशोर्ध्वदं
 तधावनं कृत्वा दर्पणदर्शनं कृत्वा शिरःस्नानं अथवाऽशक्तौ आगिकशिरोविनानानं कृत्वा संध्यामुपासीतेत्यन्वयः । ६ पुष्पाणीत्यस्या विशेषण लिगव्यत्ययो वा पुष्पनिचक्षता इत्यम-
 रोक्तेः । ७ शास्त्राविरुद्धं । ८ दुर्भाषणं । स्वासु । ९ वार्धक्यादिनासुरतासामर्थ्यस्वीकरणम् अतएवाग्रमंतनिहानि नपणमकरणोदृयादारापरिग्रहकल्पेनोक्तिः । मगच्छन् ।

त्याहानिरश्लाध्यावर्णसंकरतोभयं ॥ भेतव्यचमेवेल्लोकेतथादारपरिग्रहात् ॥ ४३ ॥ परस्वेपरदारपुनकार्याबुद्धिरु-
 मेः ॥ परस्वनरकायैवपरदारश्राश्मत्यवे ॥ ४४ ॥ नेक्षेत्परस्त्रियंनग्नानसंभाषेततत्स्करान् ॥ उदक्यादशनंस्पर्शसंभाषं
 चविवर्जयेत् ॥ ४५ ॥ नैकासनेतथास्थेयंसादर्यापरजायया ॥ तथासार्पलमातुश्चतथास्वदुहितृष्वपि ॥ ४६ ॥ नच
 स्नायेतवैनग्नोतशयीतकदाचन ॥ दिग्वाससोऽपिनतथापरिभ्रमणमिष्यते ॥ ४७ ॥ भिन्नाश्चशय्यासनभाजनीऽशु-
 द्धैरतःसंपरिवर्जयेत्तान् ॥ नंदासुनाभ्यंगमपाचरेतक्षौरं चरिकासुजयासुमांसं ॥ ४८ ॥ पूर्णासुयोषिपपरिवर्जनीयाभद्रा-
 सुसर्वाणिस्माचरेच्च ॥ नाभ्यंगमर्कनचर्भिमित्रेक्षौरं चशुक्रैरविजेचमांसं ॥ ४९ ॥ बुधेषुयाषिन्नसमाचरेतशेषेषुसर्वाणि
 सदैवकुर्यात् ॥ चित्रासुहस्तेश्रवणेनतलक्षारंविशाखास्वभिजित्सुवर्ज्यं ॥ ५० ॥ मूलमग्रेभाद्रपदसुमांसयोपिन्मघाकृ-
 तिकभोत्तरासु ॥ सदैववर्ज्यशयनेउदकशिरस्तथाप्रतीच्यारंजनीचरेण ॥ ५१ ॥ भुजीतनैवेहचदक्षिणामुखेनचप्रती-
 चोमभिभोजनीयं ॥ देवालयंचैत्यतरुंचतुष्पथंविद्याधिकं चापिगुरुंप्रदक्षिणं ॥ ५२ ॥ माल्यान्नपानंनवसनानियन्ततोऽधु-
 तानिचान्यैर्नहिधारयेद्बुधः ॥ स्नायाच्छिरःस्नानतयाचनित्यंनिष्कारणंनवमहानिशासु ॥ ग्रहोपरागेस्वजनापघातेमु-
 क्त्वाचजन्मक्षेपतेशांके ॥ नाभ्यंगितंकायमुपस्पृशेच्चस्नातोनेकेशान्वियुनीतचापि ॥ ५४ ॥ गात्राणिनैवांबरपाणि-
 नाचस्नातोविमृज्याद्रजनीचरेण ॥ वसेत्सुदेशेषुसुराजकेषुसुसंहितेष्वेवजनेषुनित्यं ॥ ५५ ॥ अक्रोधनान्यायपरविमत्स-
 राःकृषीवलाहौषधिजातयश्च ॥ नतेषुदेशेषुवसेतबुद्धिमान्सदानृपोऽंदरुचिस्वशक्तः ॥ ५६ ॥ जनोंपिनित्योत्सवद्व-
 वैरःसदाजिगीषुश्चनिशाचरेद्र ॥ ५७ ॥ यच्चवर्ज्यमहाबाहोसदार्धमस्थितनरैः ॥ यद्रोज्यचसमुद्दिष्टकथयिष्यामहेवयं

१ साक्षान्मातुरासनेस्थिजौमनोषिकारासंभवादनिषेधः ।

॥ ५८ ॥ भोज्यमन्नं पर्युषितं स्नेहाक्तं चिरसंभृतं ॥ अस्नेहाव्रीहयः श्लक्ष्णाविकाराः पयसस्तथा ॥ ५९ ॥ शशकः शल्यको गो-
धासमेधामस्य कच्छपौ ॥ तद्वद्विदलकादीनि भोज्यानि मनुरब्रवीत् ॥ ६० ॥ मणिवस्त्रप्रवालानां तद्वन्मुक्ताफलस्य च ॥
शैलदारुमयानां च तृणमूलौषधान्यपि ॥ ६१ ॥ शूर्पधान्यतृणानां च संहतानां च वाससां ॥ वल्कलानामशेषाणामंबुना
शुद्धिरिष्यते ॥ ६२ ॥ सस्नेहानामथोष्णैर्न तिलकल्केन चाविकं ॥ कार्पासिकानां वस्त्राणां शुद्धिः स्याद्बहिरंबुना ॥ ६३ ॥
नागदंतास्थिशृंगाणां तत्क्षणाच्छुद्धिरिष्यते ॥ पुनः पाकेन भांडानां मृन्मयानां च मेध्यता ॥ ६४ ॥ शुचिभैक्षं कारुहस्तः प-
ण्यं योषिन्मुखं तथा ॥ रथ्यागतमविज्ञातं दासवर्गैर्गणयत्कृतं ॥ ६५ ॥ वाक्यपूतं चिरानीतमेतं कतिरितं लघु ॥ चेष्टितं
बालवृद्धानां बालस्य तु मुखं शुचि ॥ ६६ ॥ कर्मतागारशालास्तुस्तनं धयसुतास्त्रियः ॥ वाग्विप्रुषो द्विजेंद्राणां संतप्ताश्चा-
बुविंदवः ॥ ६७ ॥ भूमिर्विशुद्ध्यते स्वातदाहमार्जनगोक्रमैः ॥ लेपादुल्लेखनात्सेकोद्वेगमसंमार्जनार्चनात् ॥ ६८ ॥ के-
शकीटावपन्ने ज्ञेगोघ्राते मक्षिकान्विते ॥ मृदंबुभस्मक्षराणि प्रक्षेप्तव्यानि शुद्धये ॥ ६९ ॥ उदुबराणां चाग्लेनक्षारेण
त्रपुसीसयोः ॥ भस्माद्विश्वैव कांस्यानां शुद्धिः स्त्रावोद्वस्य च ॥ ७० ॥ अमेध्याक्तस्य मृत्यौ र्गंधापहरणेन च ॥ अन्ये पा-
मपितृद्वयैः शुद्धिर्गंधापहारतः ॥ ७१ ॥ मातुः प्रस्त्रवणे वत्सशकुनिः फलपातने ॥ गर्दभो भारवाहित्वे श्वामृगग्रहणेशु-
चिः ॥ ७२ ॥ रथ्याकर्दमतोयानि गावः पथितृणानि च ॥ मारुतेन वशुद्ध्यति पक्वैः पृकचि तानि च ॥ ७३ ॥ पक्वैर्द्रोणा लक-
स्यान्नममेध्याभिष्ठुतं भवेत् ॥ अथ मुद्गृत्य संत्याज्यं शेषस्य प्रोक्षणं स्मृतं ॥ ७४ ॥ उपवासं त्रिरात्रादपि तांन्नस्य भोज-
ने ॥ अज्ञाते ज्ञातपूर्वैवानैव शुद्धिर्विधीयते ॥ ७५ ॥ उदक्यास्नातनं श्रांसूतिकां त्यावसायिनः ॥ स्पृष्ट्वा स्नानीतशौ-

चार्थतथैवमृतहारिणः ॥ ७६ ॥ सस्नेहमस्थिसंस्पृश्यसवासजलमाविशत् ॥ आचम्यैवतुनिःस्नेहगमालभ्याकर्ममीक्ष्य
 च ॥ ७७ ॥ नलंघयेन्नरनाम्कशरीरेद्वर्तनानिच ॥ गृहदुच्छिष्टविषमूत्रपादांशान्सिषिपेद्वहः ॥ ७८ ॥ पंचपिंडाननुद्धृत्यन-
 स्नायात्परवारिणास्नानीयतेदेवस्वतेषुसरःसुचसरित्सुच ॥ ७९ ॥ नोद्यानादौविकालेषुप्राज्ञास्तिष्ठेत्कदाचन ॥ नालपेज्जन-
 विद्विष्टवीरहीनतथास्त्रिया ॥ ८० ॥ देवतापितृसच्छास्त्रयज्ञसत्रादिर्निदकैः कृत्वातुस्पर्शमालापशुद्व्यतेर्कविलोकनात् ॥ ८१ ॥
 अमोज्याःसूतिकाःपंडोमार्जाराखूचकुक्कुटाः ॥ पतितापविद्वनश्चाश्वचंडालाद्याधमाश्चये ॥ ८२ ॥ सुकेशिरुवाच ॥ भवद्भिःकी-
 र्तिताभोज्यायतेसूतिकादयः ॥ अमीषांश्रोतुमिच्छामितत्त्वतोलक्षणानिहि ॥ ८३ ॥ ऋषयजुचुः ॥ ब्राह्मणीब्राह्मणश्चैव
 यावच्छेषत्वमागतौ ॥ तावुभौसूतिकेत्युक्तयोरन्नविगर्हितं ॥ ८४ ॥ नजुहोत्युचितकालेनस्नातिनददातिच ॥ पितृदे-
 वार्चनाद्वीनःसंपढःपरिगीयते ॥ ८५ ॥ दंभार्थजपतेयश्चतप्यतेपठेतथा ॥ नपरत्वार्यमुद्युक्तोमार्जारःपरिकी-
 र्तितः ॥ ८६ ॥ विभवेसतिनैवतिनददातिजुहोतिन ॥ तमादुराखुतस्यान्नंभुक्त्वाकृच्छ्रेणशुद्ध्यति ॥ ८७ ॥
 सभागतानांयःसभ्यःपक्षपातंसमाश्रयेत् ॥ तमाहुःकुक्कुटं देवास्तस्याप्यन्नविगर्हितम् ॥ ८८ ॥ स्वधर्मयःसमुत्सृज्य
 परधर्मसमाचरेत् ॥ अनापदिसविद्वद्भिःपतितःपरिकीर्यते ॥ ८९ ॥ देवत्यागीपितृत्यागीगुरुवद्भुक्नक्तस्था ॥ गो-
 ब्राह्मणस्त्रीवधकृदपविद्वःप्रकीर्यते ॥ ९० ॥ येषांकुलेनवेदोस्तिनशास्त्रनैवचव्रतं ॥ तेनन्नाःकीर्तिताःसद्भिस्तेषामन्नवि-
 गर्हितं ॥ ९१ ॥ आशान्तानामदाताचदातुश्चप्रतिषेधकः ॥ शरणागतंयस्यजतिसचंडालोऽधमोजनः ॥ ९२ ॥ योबांधवैःप-
 रित्यक्तःसाधुभिर्ब्राह्मणैरपि ॥ कुंडाशीयश्चतस्यान्नंभुक्त्वाचांद्रायणंचरेत् ॥ ९३ ॥ योनित्यकर्मणोहानिकुयान्नौमिनिकस्यच ॥

भुक्त्वान्नंतस्यशुद्धेति त्रिशत्रोपोषितो नरः ॥ १४ ॥ नित्यस्य कर्मणो हानिः केवलं मृतजन्मसु ॥ न तु नैमित्तिकोच्छेदः कर्त्तव्यो हि कथंचन ॥ १५ ॥ जाते पुत्रे पितुः स्नानं सचैलं तु विधीयते ॥ मृते च सर्वबंधूनामित्याह भगवान्भृगुः ॥ १६ ॥ प्रेताय सलिलं देयं बहिर्दग्धतुंगोत्रजैः ॥ प्रथमे हि चतुर्थे वा सप्तमे वा स्थिसंचयं ॥ १७ ॥ उर्द्धसंचयनात्तेषामंगस्पर्शो विधीयते ॥ सोदकैस्तु क्रियाकार्या अशुद्धैस्तु सपिंडकैः ॥ १८ ॥ विषोद्विधनं शस्त्रांबुविद्विपातमृतेषु च ॥ बाले प्रब्राजिसंन्यासे देशांतर-मृते तथा ॥ १९ ॥ सद्यः शौचं भवेद्वीरस्तच्चाप्युक्तं चतुर्विधं ॥ गर्भस्त्रावेतदेवोक्तं पूर्वकालेन वैचरेत् ॥ २० ॥ ब्राह्मणाना-महोरात्रं क्षत्रियाणां दिनत्रयं ॥ षड्रात्रं चैव वैश्यानां शूद्राणां द्वादशाह्निकं ॥ २१ ॥ दशद्वादशमासार्द्धमाससंस्थैर्दिनैर्गतैः स्वाः स्वाः कर्मक्रियाः कुर्युः सर्वे वर्णायथाक्रमं ॥ २२ ॥ प्रेतमुद्दिश्य कर्त्तव्यमेकोद्विष्टविधानतः ॥ सपिंडीकरणं कार्यं प्रेत आव-त्सरान्नरैः ॥ २३ ॥ ततः पितृलमापन्नैर्दशपूर्णादिभिर्दिनैः ॥ प्रीणनं तस्य कर्त्तव्यं यथाश्रुतिनिर्देशनात् ॥ २४ ॥ पितुरर्थस-मुद्दिश्य भूमिदानादिकं स्वयं ॥ कुर्याद्वेनास्य सुप्रीताः पितरो यातिराक्षस ॥ २५ ॥ यद्यदिष्टतमं किंचिद्यच्चास्य दयितं गृहे ॥ तत्तद्गुणवते देयं तदेवाक्षयमिच्छता ॥ २६ ॥ अध्येतव्यास्त्रयोनित्यं वेदाश्च विदुषा सदा ॥ धर्मतो धनमाहार्यं यष्ट-व्यं चापि शक्तिः ॥ २७ ॥ यच्चापि कुर्वतो नात्मा जुगुप्सामेति राक्षस ॥ तत्कर्त्तव्यमंशं कनयन्नगोप्यं महाजने ॥ २८ ॥ ए-वमाचरतो लोके पुरुषस्य गृहे सतः ॥ धर्मार्थकामसंप्राप्तिः परत्रेह च शोभना ॥ २९ ॥ एतद्वेशतः प्रोक्तो गृहस्थाश्रम उत्तमः ॥ वानप्रस्थाश्रमं धर्मं प्रवक्ष्यामोऽवधार्यतां ॥ ३० ॥ अपत्यसंततिं दृष्ट्वा प्राज्ञो देहस्य चानतिं ॥ वानप्रस्थाश्रमं गच्छेदात्मनः शुद्धिकारणं ॥ ३१ ॥ तत्रारण्योपभोगैश्च तपोभिश्चात्मदर्शनं ॥ भूमौ शय्याब्रह्मचर्यं पितृदेवातिथिः क्रियाः ॥ ३२ ॥ हो-

ततः प्रवृद्धिं सुतरामगच्छन्त निशाचराः ॥ पुत्रपौत्रार्थसंयुक्ताः सदाचारसमन्विताः ॥ ६ ॥ ततस्तु ते जसाते पांशुः क्षसानां
 हात्मनां ॥ गंतुं नाशकुर्वत्सूर्यो न क्षत्राणि न चंद्रमाः ॥ ७ ॥ ततस्त्रिभुवनं ब्रह्म निशाचरपुरं विभो ॥ दिवा सूर्यस्य सदृशं क्षण-
 दायां च चंद्रवत् ॥ ८ ॥ न ज्ञायेते गतिं व्योम्नि भास्करस्य ततो वरे ॥ शशांकमिव ते जत्वा दमन्यंत पुरोत्तमं ॥ ९ ॥ स्वविका-
 शं विमुंचंति निशामिति व्यचिंतयन् ॥ कमलाकरे च कर्मला मित्रमित्यभिगम्य हि ॥ १० ॥ रात्रौ विकसिता ब्रह्मन् विभूतिं दातुमी-
 ष्मिताम् ॥ कौशिकैः कारात्रिसमयं बुद्ध्वा निरगमनकिल ॥ ११ ॥ तान्वायसास्तदा ज्ञात्वा दिवानिघ्नं तिकौशिकान् ॥ स्नात-
 कारत्वापगास्वेव स्नानजप्यपरायणाः ॥ १२ ॥ आकंठमग्रास्तिष्ठंति रात्रिं ज्ञात्वाऽथ वासरं ॥ नव्ययुज्यंत चक्राह्वास्तदा वै
 पुरदर्शने ॥ १३ ॥ मन्यमानास्तु दिवसमिदमुच्चैर्ब्रुवंति च ॥ नूनं कांता विहीने न केनचिच्चक्रपत्रिणा ॥ १४ ॥ उत्सृष्टं जी-
 वितं शून्यैः फूत्कृत्य सस्ति स्तटे ॥ ततोऽनुकृपया विष्टो विवस्वांस्तीव्ररश्मिभिः ॥ १५ ॥ संतापयज्जगत्सर्वानास्तमेतिकथं
 च न ॥ अन्ये वदंति चक्राह्वानं कश्चिन्मृतोऽभवत् ॥ १६ ॥ तत्कांतया तपस्तप्तं भर्तृशोकार्त्तया ततः ॥ आराधितस्तु भग-
 वांस्तपसा वै दिवाकरः ॥ १७ ॥ तेनासौ शशिनं जित्वा नास्तमेति रविर्ध्रुवं ॥ यज्वानो होमशालासु सह विग्निभरथाध्वरे ॥ १८ ॥ प्रा-
 वर्तयंत कर्माणि रात्रावपि महामुने ॥ महाभागवताः पूजां विष्णोः कुर्वन्ति भक्तिः ॥ १९ ॥ रवौ शशिनौ चैवान्ये ब्रह्मणो न्येह रस्य
 च ॥ कामिनश्चाप्यन्यतसाधु चंद्रमसाकृतं ॥ २० ॥ यदि यं रजनीरम्या कृता संतत कौमुदी ॥ अन्येऽब्रुवच्छौकैर्गुरुरस्माभिश्च-
 क्रमृद्मही ॥ २१ ॥ निर्वर्जयेन महागंधै रार्चितः कुमुदैः शुभैः ॥ सह लक्ष्म्या महायोगी न भस्यादि चतुर्ज्वपि ॥ २२ ॥ अशून्यशयना
 नाम द्वितीया सर्वकामदा ॥ तेनासौ भगवान् प्रीतः प्रादाच्छयनमुत्तमं ॥ २३ ॥ अशून्यं च महाभोगै रनस्तमिति शस्वरं ॥

१ वायुं पिपशं नल्लिनिमित्वाभिधानान्पुंस्यार्पिकयलशब्दः । २ उल्लूकाः पक्षिविशेषाः । ३ मततं निरन्तरं कौमुदी ज्योत्स्ना यस्यांगा ।

अन्येऽब्रुवन्ध्रुवदेव्यारोहिण्याशशिनःक्षयं ॥२४॥ दृष्ट्वाततंतपोधोरंरुद्राराधनकाम्यया ॥ पुण्यायामक्षयाष्टम्यावेदोक्त-
विधिनास्वयं ॥ २५ ॥ तुष्टेनशंभुनादंतवरंचास्यैयदृच्छया ॥ अन्येऽब्रुवंश्र्यंभ्रमसाधुवमाराधितोहरिः ॥ २६ ॥ व्रतेन-
हृत्तखंडेनेताखंडःशशीदिवि ॥ अन्येऽब्रुवञ्जशकिनध्रुवरक्षाकृतात्मनः ॥२७॥ पदद्वयंसमभ्यर्च्यविष्णोरमिततेजसः ॥
तेनासौदीप्तिमांश्र्यद्रःपरिभूयद्विवाकरं ॥ २८ ॥ अस्माकमानंदकरोदिवातपतिसूर्यवत् ॥ लक्ष्यतेकारणैरभ्यैर्बहुभिःस-
त्यमेवहि ॥२९॥ शशांकिर्निजितःसूर्वो नविभातियथापुरा ॥ यथापद्माकराःलक्ष्णारणद्गुंगणाकुलाः ॥३०॥ विकचोऽप्र-
तिभासंतेजातःसूर्योदयोध्रुवं ॥ यथाचान्येविभाव्यतेविकचाःकुमुदाकराः ॥३१॥ अतोविज्ञायतेचंद्रउदितश्चप्रतापवान् ॥
एवंसंभाषतंतत्रसूर्योवाक्यानिनारद ॥ ३२ ॥ अमन्यतकिमेतद्विलोकोवक्तिशुभाशुभं ॥ एवंसंचित्यभगवान्दध्यौध्या-
नंदिवाकरः ॥ ३३ ॥ आसमंताजगद्ग्रस्तंत्रैलोक्यंरजनीचरैः ॥ ततस्तुभगवाञ्जालातेजसोऽप्यसहिष्णुतां ॥ ३४ ॥
निशाचरस्यद्यद्विंतामचितयतयोगवित् ॥ ततोज्ञात्वाचतान्सर्वान्सदाचारताञ्जुचीन् ॥ ३५ ॥ देवब्राह्मणपूजासुसं-
कान्धर्मसंयुतान् ॥ ततस्तुशश्वक्षयकृत्तिमिरद्विपकेसरी ॥ ३६ ॥ महार्शुनखरःसूर्यस्तद्विघातमचितयत् ॥ ज्ञातवांश्चत-
तश्छिद्रंराक्षसानां दिवस्पतिः ॥३७॥ स्वधर्मविविच्यतिनामसर्वमविघातकृत् ॥ ततःक्रोधाभिभूतेनभानुनारिपुर्भेदिना ॥३८॥
तद्वीतराक्षसपुरंतन्नष्टयथेच्छया ॥ सभानुनातददृष्टक्रोधाध्मात्मेनचभुषा ॥३९॥ निपपातांबराद्गुहःक्षीणपुण्यइवग्रहः ॥
एतदेतत्समालोक्यपुरंशालकटंकटः ॥ ४० ॥ नमोहरायशर्वायइदमुच्चरुर्दरीरयत् ॥ तदाक्रंदितमाकर्ण्यचारणागगनेच-
राः ॥ ४१ ॥ हाहेतिचुकुशुः सर्वहरभक्तःपतत्यसौ ॥ तच्चारणवचःशर्वःश्रुत्वान्सर्वगोव्ययः ॥ ४२ ॥ श्रुत्वासंचितया-

१ पद्मसमुद्रायाः । २ विकचाः प्रकुलाः । ३ तिमिरमेव द्विपा गजास्तेषु केसरी सिंहः । ४ महार्शवो महाकिरणा एव नखरा यस्य सः ।

मासकेनासौपात्यतेभुवि ॥ ज्ञातवान्देवपतिनासहस्रकिरणेनतत् ॥ ४३ ॥ पातिंराक्षसपुरंततःक्रुद्धस्त्रिलोचनः ॥
 क्रुद्धस्तुभगवाञ्शंभुभानुमंतमपश्यत् ॥ ४४ ॥ दृष्टमात्रस्त्रिनेत्रेणनिपपाततोबरात् ॥ गगनात्सपरिश्रष्टःपथिवायुनिषे-
 विते ॥ ४५ ॥ यदृच्छयानिपतितोयत्रमुक्तोयथोपलः ॥ ततोवायुपथान्मुक्तःकिंशुकोज्ज्वलविग्रहः ॥ ४६ ॥ निपपातांत-
 रिक्षात्सदृतःकिनरचारणैः ॥ अंशुभिर्विष्टोभानुःप्रविभात्यंबरात्पतन् ॥ ४७ ॥ अर्द्धपंकयथातालात्फलंकापिभिरादृतं ॥
 निपतस्त्वहरिक्षेत्रयदिश्रेयोभिवांछसि ॥ ततोऽब्रवीत्पतन्नेविवस्वांस्तांस्तपोधनान् ॥ ४८ ॥ किंत्क्षेत्रंहरःपुण्यंवदध्वंशीघ्र-
 मेवमे ॥ तमचूर्मुनयःसूर्यशृणुक्षेत्रंमहाफलं ॥ ४९ ॥ सांप्रतंवासुदेवस्यभावितंशंकरस्यच ॥ योगशायिनमारभ्ययाव-
 त्क्षेशवदर्शनं ॥ ५० ॥ एतत्क्षेत्रंहरःपुण्यंनाम्नावाराणसीपुरी ॥ तच्छ्रुत्वाभगवान्भानुर्भवेनेत्राभितापितः ॥ ५१ ॥
 वरणायास्तथैवास्यास्त्वन्तरेनिपपातह ॥ ततःप्रदह्यतिभानौनिमज्यास्यालुलुद्रविः ॥ ५२ ॥ वरणायांसमभ्येत्यनिम-
 ज्जतियथेच्छया ॥ भूयोसींवरणांभूयोभूयोपिवरणामसीम् ॥ ५३ ॥ लुलंस्त्रिनेत्रवह्न्यात्तोभ्रमतेऽलातचक्रवत् ॥ एतस्मि-
 न्तरेब्रह्मनृषयोयक्षराक्षसा ॥ ५४ ॥ नागाविद्याधराश्चापिपक्षिणोऽप्सरसस्तथा ॥ यावंतोभास्कररथेभूतप्रेतादयःस्थि-
 ताः ॥ ५५ ॥ तावंतोब्रह्मसदनंगतावेदयितुमेने ॥ ततोब्रह्मासुरपतिःसुरैःसार्द्धैसमभ्ययात् ॥ ५६ ॥ रम्यंमहेश्वरा-
 वासंसंदरंरविकारणात् ॥ गत्वादृष्ट्वाचदेवेशंकरंशूलपाणिनं ॥ ५७ ॥ प्रसाद्यभास्करार्थायवाराणस्यामुपानयन् ॥
 ततोदिवाकरंभूयःपाणिनादायशंकरः ॥ ५८ ॥ कृत्वानामास्यलोलेतिरथमारोपयत्पुनः ॥ आरोपितोदिनकरेब्रह्माभ्ये-
 त्यसुकेक्षिनं ॥ ५९ ॥ सर्वाध्वंसनगरंपुनरारोपयद्विवि ॥ समारोप्यसुकेक्षिंचपरिष्वज्यचशंकरः ॥ ६० ॥ प्रणम्यके-

१ असींवरणानाम्भ्योर्नयोर्नन्तराले । २ लुलंस्त्रित्वर्थः । ३ लोलाकोसोवामीमंगमे कारया प्रसिद्धः ।

शवंदेवैराजंस्वगृहगतः ॥ एवंपुरानारदभास्करेणपुरं सुकेशेभुविसन्निपातितं ॥ ६१ ॥ दिवाकरोभूमितलेभवेनक्षि-
प्तस्तुदृक्षानलसंप्रदग्धः ॥ आरोपितोभूमितलोद्भवेनभूयोपिभानुःप्रतिभासनाय ॥ ६२ ॥ स्वयंभवाचापिनिशाचरेद्र-
स्त्वारोपितःखेसपुरःसंबधुः ॥ ६३ ॥ इतिश्रीवामनपुराणसुकेशिचरितेलोकार्कजनननामपञ्चदशध्यायः ॥ १५ ॥
नारदउवाच ॥ यानेतान्भगवानाहकामिभिःशशिनंप्रति ॥ आराधनायदेवाभ्यांहरिशाभ्यांवदस्वतान् ॥ १ ॥ पुल-
स्त्यउवाच ॥ शृणुष्वकामिभिःश्रोक्तान्त्रतान्पुण्यान्कलिप्रिय ॥ आराधनायशर्वस्यकेशवस्यचधीमतः ॥ २ ॥ यदाषा-
ढीरविःप्राप्यव्रजतेचोत्तरायणं ॥ तदास्वपितिदेवेशोभोगिभोगेश्रियःपतिः ॥ ३ ॥ प्रतिमुह्येविभौतस्मिन्देवागधर्वगुह्य-
काः ॥ देवानांमातरश्चापिप्रसुप्ताश्चाप्यनुक्रमात् ॥ ४ ॥ नारदउवाच ॥ कथयस्वसुरादीनांशयनेविधिमुत्तमं ॥ सर्वा-
ननुक्रमेणैवपुरस्कृत्यजनार्दनं ॥ ५ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ मिथुनाभिमुखेसूयेशुक्लपक्षेत्तपोधन ॥ एकादश्यांजगत्स्वामी
शयनंपरिकल्पते ॥ ६ ॥ शेषाहिभोगपथकंकृत्वासंपूज्यकेशवं ॥ कृत्वापवित्रकंचेवसम्यक्संपूजयेद्विजान् ॥ ७ ॥
अनुज्ञां ब्राह्मणेभ्यश्चद्वादश्यांप्रयतःशुचिः ॥ लब्ध्वापीतांबरधरःस्वस्थोनिद्रांसमानयन् ॥ ८ ॥ त्रयादश्यांततःकामः
स्वपतेशयनेशुभे ॥ कंदवानांसुगंधानांकुमुमैःपरिकल्पते ॥ ९ ॥ चतुर्दश्यांततोयक्षाःस्वपन्तिमुखशीतले ॥ सौवर्ण-
पंकजकृतेसुखास्तीर्णोपधानके ॥ १० ॥ पूर्णमास्यामुमानाथःस्वपतेचर्मसंस्तरे ॥ वैयाघ्रेचजटाभारंसमुद्रयथान्यचर्म-
णा ॥ ११ ॥ ततोदिवाकरोराशिंसंप्रयातिचक्रेटं ॥ ततोऽमराणांरजनीर्भवतेदक्षिणायनं ॥ १२ ॥ ब्रह्मतथाप्रतिप-
दिनीलोत्पलमयेनच ॥ तल्पेस्वपितिलोकानांदर्शयन्मार्गमुत्तमं ॥ १३ ॥ विश्वकर्माद्वितीयायांततोयायांगिरःसुता ॥

१ स्वपते इत्यार्षम् । २ उपधानं द्रुपदहः इति कोशः । ३ भवते इत्यार्षम् ।

विनायकश्चतुर्थ्यातुपंचम्यामपिधर्मराट् ॥ १४ ॥ पष्ठ्यांस्कंदःप्रस्वपितिसप्तम्यांभगवान्प्रविः ॥ कात्यायनीतथाष्टम्यां
 नवम्यांकमलालया ॥ १५ ॥ दशम्यांभुजगैर्द्राश्रस्वपतेवायुभोजनाः ॥ एकादश्यांतुकृष्णायांसाध्याब्रह्मस्वपतिच
 ॥ १६ ॥ एषक्रमस्तेगदितोनभादौस्वपतांमने ॥ स्वपत्सुतत्रदेवेषुप्राट्कालःसमाययौ ॥ १७ ॥ बकाःसमंबलाका-
 भिरारोहंतिनगोत्तमान् ॥ वायसाश्चापिकुर्वीतनीडानिऋषिपुंगव ॥ १८ ॥ वायसाश्रस्वपत्येवभृतौगर्भभरालसाः ॥
 यस्यांतिथौप्रस्वपितिविश्चकर्माप्रजापतिः ॥ १९ ॥ द्वितीयासाशुभापुण्यासुपुण्याशयनोदिता ॥ तस्यांतिथावर्चयित्वा
 श्रीवत्सांकंचतुर्भुजं ॥ २० ॥ पर्यकस्थंसमलक्ष्म्यांगंधपुण्यादिभिर्मुने ॥ ततोदेवायशय्यायांफलानिप्रक्षिपेत्सुधीः
 ॥ सुरभोगिनिवेद्यैर्विज्ञाप्योमधुसूदनः ॥ २१ ॥ यथाहिलक्ष्म्यानविपुज्यसेत्वंत्रिविक्रमानंतजगन्निवास ॥
 तथात्वशून्यंशयनंसदैवत्वस्माकमेवहतवप्रसादात् ॥ २२ ॥ यथात्वशून्यंतवेदवल्बधंसमंहिलक्ष्म्याशयनंसुरेश ॥ सत्ये-
 नतेनामितवीर्यविष्णोर्गार्हस्थ्यनाशोनममास्तुदेव ॥ २३ ॥ इत्युच्चार्यचदेवेशंप्रसादयपुनःपुनः ॥ नक्तंभुजीतदेवपे
 तैलक्षारविवर्जितं ॥ २४ ॥ द्वितीयेद्विद्विजाभ्यायफलंदद्याद्विचक्षणः ॥ लक्ष्मीधरःप्रीयतामिइत्युच्चार्यनिवेदयेत् ॥ २५ ॥
 अनेनतुविधानेनचातुर्मास्यंत्रतंचरेत्॥यावदष्टाश्रिकराशिस्थःप्रतिभातिदिवाकरः॥२६॥ततोविबुध्यतिसुराःक्रमशःक्रमशो
 मुने ॥ तुलास्थेतुहरिःपूर्वकामःपश्चाद्विबुध्यते ॥ २७ ॥ तत्रदानंद्वितीयायामूर्तिलक्ष्मीधरस्यच ॥ शय्याचास्तरणो-
 पेतायथाविभवमात्मनः ॥ २८ ॥ एषव्रतस्तुप्रथमःप्रोक्तस्तवमहामुने ॥ यस्मिंश्चोणिवियोगस्तुनभवेदिहकस्यचित्
 ॥ २९ ॥ नभस्येमासिचतथायासाकृष्णाष्टमीशुभा ॥ युक्तामृगशिरैणैवसातुकालाष्टमीस्मृता ॥ ३० ॥ तस्यांसर्वेषु
 लिंगेषुतिथौस्वपितिशंकरः ॥ वसतेसन्निधानेतुतत्रपूजाऽक्षयास्मृता ॥ ३१ ॥ तत्रस्नायीतैवैविद्वान्गोमेत्रेणजलेन

च ॥ स्नातः संपूजयेत्पुष्पैर्धतूरस्य त्रिलोचनं ॥ ३२ ॥ धूपकैः सरनिर्यासं नैवेद्यं मधुसर्पिणी ॥ प्रीयतां मे विरूपाक्षस्त्रियु-
 च्चायचक्षिणां ॥ ३३ ॥ विप्राय दद्यान्नैवेद्यं सहिरण्यं द्विजोत्तम ॥ तद्ब्रह्म श्रुज्ये मासि उपवासी जितेन्द्रियः ॥ ३४ ॥ नवम्यां गो-
 मयस्नानं कुर्यात्पूजां तुंपंकजैः ॥ धूपयेत्सर्जनिर्यासं नैवेद्यं मधुमोदकैः ॥ ३५ ॥ कृत्वोपवासमष्टम्यां नवम्यां स्नानमाचरे-
 त् ॥ प्रीयतां मे हिरण्याक्षो दक्षिणासति लास्मृता ॥ ३६ ॥ कार्तिकेयसास्नानं करवीरेण चार्चनं ॥ धूपं श्रीवासनिवासं
 नैवेद्यं मधुपायसं ॥ ३७ ॥ स नैवेद्यं च रजतं दातव्यं दानमग्रजे ॥ प्रीयतां भगवान्स्थणुशिरिति वाच्यमनिष्ठुरं ॥ ३८ ॥ कृ-
 त्वोपवासमष्टम्यां नवम्यां स्नानमाचरेत् ॥ मासि मार्गशिरस्तनं रुद्राचार्यादधियास्मृता ॥ ३९ ॥ धूपं श्रीवृक्षनिर्यासं नैवे-
 द्यं मधुनोदनं ॥ सन्निवेद्यारक्तशालिर्दक्षिणापरिकीर्तिता ॥ ४० ॥ नमोस्तु प्रीयतां शर्वस्विति वाच्यं चंपादितैः ॥ पौषे स्नानं
 च हविषा पूजा स्यात्तर्गैः शुभैः ॥ ४१ ॥ धूपो मधु कानिर्यासो नैवेद्यं मधुसंकुक्कैः ॥ समुद्रादक्षिणा प्रोक्ता प्रीणनाय जगद्गुरोः
 ॥ ४२ ॥ वाच्यं नमस्ते देवेश त्र्यंबकोति प्रकीर्तयेत् ॥ मार्गेशो दक्षस्तनं कुमुदेन शिवाचर्चनं ॥ ४३ ॥ धूपः कंदर्बनि-
 र्यासो नैवेद्यं संतिलोदनं ॥ पयोभक्तं नैवेद्यं सरुभं प्रतिपादयेत् ॥ ४४ ॥ प्रीयतां मे महादेव उमापतिरिति-
 रयेत् ॥ एवमेव समुद्रिष्ठं षड्भिर्मासेस्तु पारणं ॥ पारणांते त्रिनेत्रस्य स्नपनं कारयेत् क्रमात् ॥ ४५ ॥ गो-
 रोचनाया सहिता गुडन देवं समालभ्य च पूजयेत् ॥ प्रीयस्व दीनोस्मि भवंतमीशं मच्छोकनाशं प्रकुरुष्वयोग्यं ॥ ४६ ॥
 ॥ ततस्तु फाल्गुने मासि कृष्णाष्टम्यां यतव्रतैः ॥ उपवासं समुदितं कर्तव्यं द्विजसत्तम ॥ ४७ ॥ द्वितीयं हित-
 तः स्नानं पंचगव्येन कारयेत् ॥ पूजयेत्कुंदकुसुमैर्धूपयेच्चंदनेन च ॥ ४८ ॥ नैवेद्यं सघृतं दद्यात्ताम्रपात्रे गुडोद-

नं ॥ दक्षिणांचद्विजातिभ्यानेवेधेसहितामुने ॥ ४९ ॥ वासायुगंप्रीणयेच्चरुद्रमुच्चार्यनामतः ॥ चैत्रेचो-
दुंबरजलैःस्नानमंदारकार्चनं ॥ ५० ॥ गुग्गुलुमहिषार्यंचवृत्ताक्तंधूपयेद्बुधः ॥ समोदकंतथासर्पिःप्रीणनंविनिवेदयेत्
॥ ५१ ॥ दक्षिणाचसनैवेद्यामृगाजिनमुदाहृतं ॥ नागेश्वरनमस्तेस्तुइदमुच्चार्यनारद ॥ ५२ ॥ प्रीणनंदेवनाथायकु-
र्याच्छ्रद्धासमन्वितः ॥ वैशाखेस्नानमुदितंसुगंधकुसुमांभसा ॥ ५३ ॥ पूजनंशंकरस्योक्तंचूतमंजरिरिभिर्विभोः ॥ धूपःस-
र्जस्यनिर्यासोनैवेद्यंसफलघृतं ॥ ५४ ॥ नामजप्यमपीशस्यशालघ्नोतिविपश्चिता ॥ जलंकुंभांस्नैवेद्यान्ब्राह्मणायनि-
वेदयेत् ॥ ५५ ॥ सवस्त्रांश्चैवसान्नाद्यांस्तच्चित्तैस्तत्परायणैः ॥ ज्येष्ठेस्नानंचामलकैःपूजांकुकुसुमैस्तथा ॥ ५६ ॥ पू-
जयेद्गुद्रनेत्रंचष्टांकंयुष्ठिकारकं ॥ सकूंश्चसघृतान्देवेदधाक्तान्विनिवेदयेत् ॥ ५७ ॥ उपानद्युगलंछवंदानंदद्याच्च
भक्तिमान् ॥ नमस्तेभगनेन्नप्रपूष्णोदशननाशन ॥ ५८ ॥ इदमुच्चारयेद्भक्त्याप्रीणनायजगत्पतेः ॥ आपादे
स्नानमुदितंश्रीफलेरर्चनंतथा ॥ ५९ ॥ धत्तूरकुसुमैःशुक्लैर्धूपयेत्सल्लिकेतथा ॥ नैवेद्यंसघृतापूपाःदक्षिणासघृतायवाः ॥ ६० ॥
नमस्तेदक्षयज्ञाग्रइदमुच्चैरुदीरेयत् ॥ श्रावणेभृंगराजेनस्नानंकृत्वाचयेद्बरं ॥ ६१ ॥ श्रीवृक्षपत्रैःसफळैर्धूपंदद्यात्तथागु-
रुं ॥ नैवेद्यंसघृतंदद्याद्विपूर्वाश्रमोदकान् ॥ ६२ ॥ दध्योदनंसकृशरमापधानाःसशङ्कुलीः ॥ दक्षिणांश्चेत्तत्प-
बंधेनुंचकापिलांशुभां ॥ ६३ ॥ कनकंरक्तवसनंप्रदद्याद्ब्राह्मणायहि ॥ गंगाधरेजितस्रव्यंनामशंभोश्चपंडितैः ॥ ६४ ॥ अमी-
भिःषड्भिरपरैर्मोसैःपारणमुत्तमं ॥ एवंसंवत्सरंपूर्णंसंपूज्यतृपभध्वजं ॥ ६५ ॥ अक्षयौल्लभतेलोकान्महेश्वरवचोय-
था ॥ इदमुक्तंत्रतंपुण्यंसर्वपापहरंशुभं ॥ स्वयंरुद्रेणदेवर्षेतत्तथानतदन्यथा ॥ ६६ ॥ इतिश्रीवामनपुराणेअशून्यश-
यनद्वितीयाकालाष्टमीव्रतवर्णनंनामषोडशोध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥

[illegible]

RECEIVED
DECEMBER 19

[illegible]

125

計

मि

15

5

पुलस्त्यउवाच ॥ मासिचाश्वयुजिब्रह्मन्यदापद्मं प्रजापतेः ॥ नाभ्यानिर्यातिहितदादेवानान्यथाभवन् ॥ १ ॥
 कंदर्पस्य कराग्रे तु कंदंबश्चारुदर्शनः ॥ तेन तस्य पराप्रीतिः कंदंबेन विवर्द्धते ॥ २ ॥ यक्षाणामधिपस्यापि मणिभद्रस्य ना-
 रदः ॥ वटवृक्षः समभवत्तस्मिंस्तस्य रतिः सदा ॥ ३ ॥ महेश्वरस्य हृदये धनुर्विदपः शुभः ॥ संजातः स च सर्वस्य रतिकृतस्य
 नित्यशः ॥ ४ ॥ ब्रह्मणो मध्यतो देहाज्जातो मरुतप्रभः ॥ खदिरः कंटकी श्रेयानभवद्विश्वकर्मणः ॥ ५ ॥ गिरिजायाः
 करतले कुंदगुल्मस्तज्जायत ॥ गणाधिपस्य कुंभस्थो राजते सिंयुवारकः ॥ ६ ॥ यमस्य दक्षिणे पाशे पालाशो दक्षिणे त्तरे ॥
 कृष्णो दुंबरकोरौ द्रोजातः क्षोभकरो व्ययः ॥ ७ ॥ स्कंदस्य बंधुजीवश्च रेखरश्च तथा एव च ॥ कात्यायन्याशमीजाता बिल्वो
 लक्ष्म्याः करेऽभवत् ॥ ८ ॥ नागानां प्रभुतो ब्रह्मजशरस्तंबो व्यजायत ॥ वामुकेर्विस्तृते पुच्छे पृष्ठे दूर्वासितासिता ॥ ९ ॥
 साध्यानां हृदये जातो वृक्षो हरितचंदनः ॥ एवं जातेषु सर्वेषु तेन तत्र रतिर्भवेत् ॥ १० ॥ तत्र रम्ये शुभे काले या शुक्लकादशी
 भवेत् ॥ तस्यां संपूजयेद्विष्णुं तेनाखंडोऽयमर्जते ॥ ११ ॥ पत्रैः पुष्पैः फलैर्वीपि गंधवर्णरसान्वितैः ॥ औषधीभिश्च म-
 र्याभिर्योवत्स्याच्छरदागमः ॥ १२ ॥ घृतं तिलाव्रीहियवाहिरण्यं कनकादियत् ॥ मणिमुक्ताप्रवालानि वस्त्राणि वि-
 विधानि च ॥ १३ ॥ रसानि स्वादुकटुम्लकषायलवणानि च ॥ तिक्तानि च निवेदानि तान्यखंडानि यानि च ॥ १४ ॥
 तत्पूजार्थं प्रदातव्यं केशवाय महात्मने ॥ यावत्संवत्सरं पूर्णमखंडं भवति गृहे ॥ १५ ॥ कृतोपवासो देवर्षिद्वितीयहनि सं-
 यतः ॥ स्नानेन येन स्नायी तेनाखंडं हिवत्सरं ॥ १६ ॥ सिद्धार्थैः कस्ति लवोपितेन वोद्वर्त्तनं स्मृतं ॥ हविषापद्मनाभस्य
 स्नानमेवं समाचरेत् ॥ १७ ॥ होमस्तेनैव गदितो दाने शक्तिर्निजा द्विज ॥ पूजयेद्वाथ कुसुमैः पादादारम्य केशवं ॥ १८ ॥
 धूपयेद्विधं धूपयेन स्याद्वत्सरं परं ॥ हिरण्यरत्नवासोभिः पूजयेच्च जगद्गुरुं ॥ १९ ॥ रागखांडवो ज्योष्पाणि हविष्याणि

निवेदयेत् ॥ ततःसंपूज्यदेवेशंपद्मनाभंजगद्गुरुं ॥ २० ॥ विज्ञापयेन्मनिश्रेष्ठमंत्रेणानेनसुव्रत ॥ नमोस्तुतेपद्मनाभपद्मा-
 धवमहाद्युते ॥ २१ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाभेद्यस्वःसंतुकेशव ॥ विक्रासिपद्मपत्राक्षयथास्वडोऽसिस्सर्वतः ॥ २२ ॥ ते-
 नसत्येनधर्माद्यास्वःसंतुकेशव ॥ एवंसर्वत्सरंपूर्णसोपवासोजितोद्भयः ॥ २३ ॥ अस्वडंपारयेद्ब्रह्मनतव्रतंसर्ववस्तुपु ॥
 अस्मिन्श्रेणीहिव्यक्तुपरितुष्यतिदेवताः ॥ २४ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाद्यास्वक्षयाःसंभवतिहि ॥ एतानितेमयोक्तानिब्रतान्यु-
 क्तानिकामिभिः ॥ २५ ॥ प्रवक्ष्याम्यधुनात्वेतद्वर्णवंपंजरंशुभं ॥ नमोनमस्तेदेवेशचक्रं गृह्यसुदर्शनं ॥ २६ ॥ प्राच्यांरक्षस्व
 मांविष्णोत्वा महंशरणं गतः ॥ गदांकौमुदकीं गृह्यपद्मनाभांमितद्युते ॥ २७ ॥ याम्यारक्षस्वमांविष्णोत्वा महंशरणं गतः ॥ प-
 द्ममादायसगदंनमस्तेपुरुषोत्तम ॥ २८ ॥ प्रतीच्यारक्षमांविष्णोत्वा महंशरणं गतः ॥ मुसलंशातनं गृह्यपुंडरीकाक्षरक्षमं ॥ २९ ॥
 उत्तरस्यांजगन्नाथभवंतशरणं गतः ॥ शार्ङ्गमादायचधनुस्त्रंनारायणं हरे ॥ ३० ॥ नमस्तेरक्षरक्षोद्भ्राष्ट्रान्यांशरणं गतः ॥
 पांचजन्यंमहाशंखमनुबोध्यचंपकजं ॥ ३१ ॥ प्रगृह्यरक्षमांविष्णोआग्नेय्यांयज्ञसूकर ॥ वर्मसूर्यशतं गृह्यखड्गं चर्मसमंतथा
 ॥ ३२ ॥ नैऋत्यांमांचरक्षस्वदिव्यमूर्तेनुकेसरिन् ॥ वैजयंतीं प्रगृह्यत्वंश्रीवत्संकंठभूषणं ॥ ३३ ॥ वायव्यारक्षमां दे-
 वअश्वशीर्षिनमोस्तुते ॥ वैनेतेयं समारुह्य अंतरिक्षेजनाईन ॥ ३४ ॥ मां तं रक्षानितसदानमस्तेत्वपराजित ॥ विशाला-
 क्षं समारुह्य रक्ष मां त्वं रसातले ॥ ३५ ॥ अक्षुपां रक्ष नमस्तेभ्यं महामीन नमोस्तुते ॥ करशीर्षीं ध्रिस्सर्वेपुतथाष्टबाहुपंजरं ॥ ३६ ॥
 कृत्वारक्षस्वमां देवनमस्तेपुरुषोत्तम ॥ एतदुक्तं भगवता वैष्णवं पंजरं महत् ॥ ३७ ॥ पुरारक्षार्थमीशेनकात्यायन्यैर्द्विजो-
 तम ॥ नाशयामाससायत्रदानं वर्महिषासुरं ॥ ३८ ॥ नमरं रक्तबीजं च तथा न्यान्सुरकंटकान् ॥ नारद उवाच ॥ कश्चा-

सौमहिषीनामरक्तबीजादयश्चके ॥ कासौकात्यायनीनामयाजघ्नेमहिषासुरं ॥ ३९ ॥ नमरंरक्तबीजं चतथान्यान्सुरकंट-
कान् ॥ कश्चासौमहिषीनामकास्तेजातश्चकस्यसः ॥ ४० ॥ कश्चासौरक्तबीजाख्योनमरःकस्यचात्मजः ॥ एतद्विस्त-
रतस्तातथावद्वक्तुमर्हसि ॥ ४१ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ श्रूयतांसंप्रक्ष्यामिकथांपापप्रणशनीं ॥ सर्वदावरदादुर्गायैयं-
कात्यायनीमुने ॥ ४२ ॥ पुरासुरवरौरोद्रौजगत्क्षोभकराबुभौ ॥ रंभश्चैवकरंभश्चद्वावास्तांसुमहाबलौ ॥ ४३ ॥ तावपु-
त्रौचदेवर्षेपुत्रार्थैतेपतुस्तपः ॥ बहून्वर्षगणान्दैत्यौस्थितौपंचनदेजले ॥ ४४ ॥ तत्रैकोजलमध्यस्थोद्वितीयोप्यग्निपंचमः ॥
करंभश्चैवरंभश्चक्षंसंमालवटंप्रति ॥ ४५ ॥ एकंनिमग्नंसलिलेग्राहुरूपेणवासवः ॥ चरणाभ्यांसमादायनिजधानयथे-
च्छया ॥ ४६ ॥ ततोभ्रातरिनष्टेचरंभःकोपपरिभ्रुतः ॥ वह्नौस्वशीर्षिसंच्छिद्यहोतुमैच्छन्महाबलः ॥ ४७ ॥ ततःप्रगृह्यकेशपु-
खड्गंचरविसप्रभं ॥ छेतुकामोनिजंशीर्षिवह्निनाप्रतिषेधितः ॥ ४८ ॥ उक्तश्चमार्दैत्यवरनाशयात्मानमात्मना ॥ दुस्तरा-
परवध्यापिस्ववध्याप्यतिदुस्तरा ॥ ४९ ॥ यच्चप्रार्थयसेवीरतद्वदामियथोप्सतं ॥ माम्भियस्वमृतस्येहनष्टाभवतिवैकथा ॥ ५० ॥
ततोब्रवीद्वचोरंभोवरंचेन्मेददामिहि ॥ त्रैलोक्यविजयीपुत्रःस्यान्मेत्वत्तेजसाऽधिकः ॥ ५१ ॥ अजेयोदैवतैःसर्वैःयुधिदैत्य-
श्चपावक ॥ महाबलोवायुरिवकामरूपीकृताश्रवित् ॥ ५२ ॥ तंप्रोवाचकविर्ब्रह्मन्बाढमेवंभविष्यति ॥ यस्यांचित्तंसमा-
लंब्यकरिष्यतिततोऽसुरः ॥ ५३ ॥ इत्येवमुक्तोदेवेनवह्निनादानवोययौ ॥ द्रष्टुमालवटंचक्षयक्षैश्चपरिवारितं ॥ ५४ ॥
तेषांपद्मनिधिस्तत्रवसतेनान्यचेतनः ॥ गजाश्चमहिषाश्चाश्वागावोजाविपरिभ्रुताः ॥ ५५ ॥ तानदृष्ट्वैवतदाचक्रेभावंदा-
नवपार्थिवः ॥ महिष्यांभावयुक्तायांत्रिहायण्यांतपोधन ॥ ५६ ॥ सासमागाच्चदैत्यद्रुंक्रामयंतीतरस्विनी ॥ सचापिग-
मनंचक्रेभविताव्यप्रणोदितः ॥ ५७ ॥ तस्यांसमभमवद्गुर्भस्तांप्रगृह्याथदानवः ॥ पातालंप्रविवेशाथततःस्वभवनंगतः

॥ ५८ ॥ पृष्ठश्चदानवैःसर्वैःपरित्यक्तश्चबन्धुभिः ॥ अकार्यकारीदित्येवंभूयोमालवटंगतः ॥ ५९ ॥ सापितेनैवपतिनाम-
 हिषीचारुदर्शना ॥ समंजगामतत्पुण्यक्षमंडलमुत्तमं ॥ ६० ॥ ततस्तुवसतस्तस्यस्थामासाधुवनेमुने ॥ अजीजनत्
 सुतंशुभ्रमहिषंकामरूपिणं ॥ ६१ ॥ एतामृतमुतीजातामहिषोऽन्योददर्शतां ॥ साचाभ्यगादितिर्वरक्षतीशीलमात्मनः
 ॥ ६२ ॥ तमुन्नामितनासंचमहिषंवीक्ष्यदानवः ॥ खट्वनिष्कृष्यतरसामहिषंतमुपाद्रवत् ॥ ६३ ॥ तेनापिदैत्यस्तीक्ष्णा
 भ्यांशृंगाभ्यांहृदिताडितः ॥ निर्भिन्नहृदयोभूमौपपातचममारच ॥ ६४ ॥ मृतेर्भर्तृरिसाश्यामायक्षाणांशरणंगता ॥
 रक्षितागुह्यकैःसार्धनिवार्यमहिषंततः ॥ ६५ ॥ ततोनिवारितोयक्षैर्हयारिमदनातुरः ॥ निपपातसरोदिव्यततोदित्योभव-
 न्मृतः ॥ ६६ ॥ नमरोनामविख्यातोमहाबलपराक्रमः ॥ यक्षानाश्रित्यतस्थौसाकालंगमयतीवने ॥ ६७ ॥ सचदैत्य
 श्वरोयक्षैर्मालववटपुरस्सरैः ॥ चितामारोपितःसाचश्यामातंचारुहत्पतिं ॥ ६८ ॥ ततोऽग्निमध्यादुत्तस्थौपुरुषोरौद्रदर्शनः
 ॥ व्यद्रावयत्सतान्यक्षान्खट्वापाणिर्भयंकरः ॥ ६९ ॥ ततोहतास्तुमहिषाःसर्वएवमहात्मना ॥ विनासरक्षितारंहिमहि-
 षंरंभनंदनं ॥ ७० ॥ सनामतःस्मृतोदैत्योरक्तबीजोमहामुने ॥ योऽजयत्सर्वतोदेवान्सेंद्ररुद्राकमारुतान् ॥ ७१ ॥
 एवंप्रभावोदनुपंगवोऽसौतेजोधिकस्तत्रबभौहयारिः ॥ राज्येऽभिपिकश्चमहासुरैर्द्रैर्विनिर्जितैःशंबरतारकाद्यैः ॥ ७२ ॥
 अशक्रुचद्भिःसहितैश्चदेवैःसलोकपालैःसहुताशभास्करैः ॥ स्थानानिमुक्तानिशशींद्रभास्करैस्तमश्चदूरप्रतियोजितंच
 ॥ ७३ ॥ इतिश्रीवामनपुराणेमहिषासुरोत्पत्तिर्नामसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥
 पुलस्त्यउवाच ॥ ततस्तुदेवामहिषेणनिर्जिताःस्थानानिसंत्यज्यसबाहनायुधाः ॥ जग्मुःपुरस्कृत्यपितामहंतेद्रुंगदाचक्र-
 धरंश्रियःपतिं ॥ १ ॥ गतात्वपश्यंश्चमिथःसुरोत्तमौस्थितौखगेंद्रासनशंकरौहि ॥ दृष्ट्वाप्रणम्यैवचसिद्धिसाधकौन्यवेदय-

स्तन्महिषारिचेष्टितं ॥ २ ॥ *प्रशोश्चिसूयैद्वनिलाग्निवेधसांजलेशशक्नादिसुराधिकारान् ॥ आक्रम्यनाकात्तुनिराकृताव-
यंकृतोर्वनिस्थामहिषासुरेण ॥ ३ ॥ एतद्भवतोशरणागतानां श्रुत्वाचोब्रूतहितसुराणां ॥ नचेद्व्रजामोधरसातलंहिसं-
काल्यमानायुधिदानवेन ॥ ४ ॥ इत्थंमुरारिः सहशंकरेण श्रुत्वाचोविभ्रुतचेतसाहि ॥ दृष्ट्वात्रचक्रसहसैवकोपंकालान्नि-
कल्पोहरिरव्ययात्मा ॥ ५ ॥ ततोऽनुकोपान्मधुसूदनस्यसशंकरस्यापिपितामहस्य ॥ तथैवशक्नादिपुद्गवतेपुमहर्षिते-
जोवदनाद्विनिःसृतं ॥ ६ ॥ तच्चैकतापर्वतकूटसन्निभंजगामतेजःप्रवराश्रमेमुने ॥ कात्यायनस्याप्रतिमेनतेजसामहर्षि-
णातेजउपाकृतंच ॥ ७ ॥ तेनर्षिसृष्टेनचेतजसातृज्वलत्प्रकाशार्कसहस्रतुल्यं ॥ तस्माच्चजातातरलायताक्षीकात्याय-
नीयोगविशुद्धदेहा ॥ ८ ॥ माहेश्वराद्वक्रमथोबभूवनेनत्रयंपावकतेजसाच ॥ याम्येनकेशाहरितेजसाचभुजस्तथा-
ष्टादशसंप्रजज्ञिरे ॥ ९ ॥ सौम्येनयुग्मंस्तनयोःसुसंहितमध्यंतथैद्रेणचेतजसाभवत् ॥ उरूरुजंघेचनितंबसंयुतौजातौज-
लेशस्यतुतेजसाहि ॥ १० ॥ पादौचलोकप्रपितामहस्यपद्माभिकोशप्रतिमौबभूवतुः ॥ दिवाकराणामपितेजसांगुलीः
करांगुलोर्वासवतेजसाच ॥ ११ ॥ प्रजापतीनांदशनाश्वतेजसायाक्षेणनासाश्रवणाचमारुतात् ॥ साध्येनचभ्रूयुगुलं
सुकांतितमत्कदर्पबाणासनसन्निभंभौ ॥ १२ ॥ तच्चापितेजोत्तमनुममंहन्नाम्नापृथिव्यामभवत्प्रसिद्धा ॥ कात्या-
यनीत्येवतदाबभौसा नाम्नाचेतनेजगत्प्रसिद्धा ॥ १३ ॥ ददौत्रिशूलंवरदस्त्रिशूलीचक्रंमुरारिर्वैरुणश्चशंखं ॥ शक्तिं
हुताशःश्वसनश्चपापंतूणं तथाऽक्षय्यशरौविवस्वान् ॥ १४ ॥ वज्रंतथैद्रःसहयंटयाचयमोथदंडधनदोगदांच ॥ ब्रह्मा-
क्षमालांसकमंडलंचकालोसिमृगंसहचर्मणाच ॥ १५ ॥ हारंचसोमःसहचामरेणमालांसमद्रोहिमवान्मृगेंद्रं ॥ घृडा-

* इत्युक्तप्रधानकं मार्कण्डेयपुराणाननुकूलम् । १ कृताः भवतिस्वा इतिच्छेदः संशिरार्कः । २ पीवरे उरुजंघे इत्यर्थः । ३ मथमाबहुवचनमाप्यम् ।

मणिकुंडलमर्द्धचंद्रं प्रादात्कुठारं सुरशिल्पकर्ता ॥ १६ ॥ गंधर्वराजोरजतानुलिप्तं पानस्य पूर्णसदृशं च भाजनम् ॥ भुजंग-
 हारं भुजगेश्वरोपि अम्लानपुष्पाभृतवः स्रजं च ॥ १७ ॥ तदति तुष्टासुरसत्तमासा अद्वाद्वासां समुचे त्रिनेत्रा ॥ तांतुषु वृद्ध-
 ववराः सहैन्द्राः सविष्णुरुद्रैर्द्वनिलाग्निभास्कराः ॥ १८ ॥ नमोस्तु देव्यै सुरपूजितायै यासंस्थिता योगविशुद्धदेहा ॥ नि-
 द्रास्वरूपेण महीवितत्यतृष्णात्रपाक्षुर्द्वयदाचर्कातिः ॥ १९ ॥ श्रद्धास्मृतिः पुष्टिरथोक्षमाचक्षायाचशक्तिः कमलालयाच ॥
 मेधास्मृतिः क्षातिरथेह मायानमोस्तु देव्यै भवितव्यतायै ॥ २० ॥ ततः स्तुता देववरे मृगेन्द्रमारुह्य देवी प्रगता वनाढ्यम् ॥ वि-
 ध्यं महापर्वतमुच्चैर्गच्छं च कारयन् निम्नतरं त्वगस्त्यः ॥ २१ ॥ नारद उवाच ॥ २२ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ पुराहि विंधे न दिवाकर-
 वान्महर्षिः ॥ कर्मैकृते केन च कारणेन एतद्ददस्वामलसत्त्वयुते ॥ २२ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ पुराहि विंधे न दिवाकर-
 स्य गतिं निरुद्धा गगने च रस्य ॥ रविस्ततः कुंभं भवं समेत्य होमावसाने वचनं बभार्ष ॥ २३ ॥ समागतोऽहं द्विजदूरतस्वांकु-
 रुष्वविश्वोद्धरणं मुनीन्द्र ॥ ददस्व दानं मम यन्मनीषितं चरामियेन त्रिदिवेषु निर्दृतः ॥ २४ ॥ इत्थं दिवाकरवचो गुणसंप्रयो-
 गि श्रुत्वा तदा कलशजो वचनं बभाषे ॥ दानं ददामि तव यन्मनसस्त्वभीष्टं नार्थं प्रयाति विमुखो मम काश्चिदेव ॥ २५ ॥ श्रुत्वा
 वचोऽमृतमयं कलशोद्भवस्य प्राह प्रभुः करतलं विनिधाय मूर्ध्नि ॥ एषोद्य मे गिरिवरः प्ररुणादि मार्गं विंध्य श्रनिन्नकरणे भगवन्
 यतस्व ॥ २६ ॥ इति रवि वचनादथाहं कुंभजन्मा कृतमिति विद्विमयाहिनी च शृंगं ॥ तव किरणजितो भविष्यति महीध्रो मम
 चरणसमाश्रितस्य काव्यथाते ॥ २७ ॥ इत्येवमुक्त्वा कलशोद्भवस्तु मूर्ध्नि हिंसस्तूय विनम्रभक्त्या ॥ जगाम संत्यज्य हिं-
 डकं तु विंध्या च लंछं द्वपुर्महर्षिः ॥ २८ ॥ गत्वा वचः प्राहुर्मुनिर्महीध्रं याम्ये महातीर्थं वरसुपुण्यं ॥ वृद्धोऽस्म्यश्वत्थतवाधि-
 रोऽतस्माद्भवान्नीचतरोस्तु सद्यः ॥ २९ ॥ इत्येवमुक्तो मुनिस्तमेन सनीचं शृंगं स्तुतुं भवन्महीध्रः ॥ समाक्रमन्मथापि महर्षि-

मुख्यः प्रोक्तं विध्यं विदुमाह शैलं ॥ ३० ॥ यावन्नभूयानि जमात्रजामिमहाश्रमं धौतवपुः सुतीर्यात् ॥ त्वयानतावच्चिहव-
धित्वं न चेद्विशस्येह मवज्ञायते ॥ ३१ ॥ इत्येवमुक्त्वा भगवाञ्जगामादिशं सयाम्यां संहसांतरिक्षम् ॥ आक्रम्य तस्योस-
हितांतदाशं काले ब्रजाम्यत्र यदामुर्नद्रः ॥ ३२ ॥ तत्राश्रमं रस्यतरं हि कृत्वा संशुद्धं जंबूनदतोरणांतं ॥ तत्रार्थानिक्षिप्य-
विदर्भपुत्रीं स्वमाश्रमं सौम्यमुपाजगाम ॥ ३३ ॥ ऋतावृतौ पूर्वकार्येषु नित्यं तमबरेह्याश्रममावसत्सः ॥ शेषं हि कालं
सहिदंडकस्थस्तपश्चाराभितकांतिमान्मुनिः ॥ ३४ ॥ विंध्योपि दृष्ट्वा गमने महाश्रमं वृद्धिं नयात्येव भयान्महर्षेः ॥ नासौ
निवृत्तेति मतिं विधाय स संस्थितो नोचतराग्रशृंगः ॥ ३५ ॥ एवं त्वगस्येन महाचलं द्रुमनीचशृंगो हि कृतो महर्षेः ॥ तस्यो-
र्ध्वशृंगे मुनि संस्तुता सा दुर्गा स्थिता दानवनाशनार्थं ॥ ३६ ॥ देवाश्च सिद्धाश्च महोरगाश्च विद्याधराश्च भूतगणाश्च सर्वे ॥ स-
र्वाप्सरोभिः प्रतियामयंतः कात्यायनं तस्थुरपेतशोकाः ॥ ३६ ॥ इति श्रीवामनपुराणे देवीमाहात्म्येऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥
पुलस्त्य उवाच ॥ ततस्तु तांतत्र तदावसंतो कात्यायनी शैलवरस्यशृंगे ॥ अपश्यतां दानवसत्तमौ द्वौ चंडश्च मुंडश्च तपस्विनीं
भृगुम् ॥ १ ॥ दृष्ट्वैव शैलादवतार्य शीघ्रमाजग्मतुः स्वभवनं मुरारी ॥ दृष्ट्वा चतुस्तौ महिषासुरस्यदूताविदं चंडमुडौ दितीशं
॥ २ ॥ स्वस्थो भवान् किं त्वसुरेन्द्रसांप्रतमागच्छ पश्यामचतत्र विध्यं ॥ तत्रास्ति देवी सुमहानुभावा कन्या सुरूपामुरमुद-
रीणां ॥ ३ ॥ जितस्तथा तोयधरोऽलकैर्हि जितः शशांको वदनेन तन्व्या ॥ नेत्रैश्चिभिर्स्त्रीणि हुताशनानि जितानि कंठेन जि-
तस्तु शंखः ॥ ४ ॥ स्तनौ सुवृत्तावथ निम्नचूयुर्कौ स्थितौ विजित्यैव गजस्य कुंभौ ॥ त्वांसर्वजैतारमिति प्रतर्क्य कुचौ स्मरे-
णैव कृतौ सुदुर्गौ ॥ ५ ॥ पीनाः सशस्त्राः परिधापमाश्च भुजास्तथाऽष्टादशभांति तस्याः ॥ पराक्रमं वै भवतो विदित्वा कामे-

नयंत्राड्वतेकृतास्तु ॥ ६ ॥ मध्यंचतस्यास्त्रिवलीतरंगविभातिद्व्येन्द्रसुरोमराजि ॥ भयात्तवारोहणकातरस्यकामेनसो-
पानमिवप्रयुक्तं ॥ ७ ॥ सारोमराजीनितरांहितस्यविराजतेपीनकुचावलम्बा ॥ आरोहणेत्वंद्रयकातरस्यस्वेदप्रवाहो-
सुरमन्मथस्य ॥ ८ ॥ नाभिर्गभीरानितरांविभातिप्रदक्षिणास्याःपरिवर्तमाना ॥ तस्यैवलावण्यगृहस्यमुद्राकंदर्प-
राज्ञास्वयमेवदत्ता ॥ ९ ॥ विभातिरम्यंजनंमृगाक्ष्याःसमंततोमेखलयावधृष्टं ॥ मन्येद्गृहंकामनराधिपस्यप्राकारगु-
ह्यंनगरंसुदुर्गं ॥ दृत्तावरोमौचमृदूकुमार्याःशोभेतऊरूस्समनुत्तमौहि ॥ १० ॥ आवासनार्थमकश्वजेनजनस्यदेशावि-
वसन्निविष्टौ ॥ तज्जानुयुग्मंमहिषासुरेंद्रह्यनुन्नतंभातिथैवतस्याः ॥ ११ ॥ सृष्ट्वाविधाताहिरूपणायश्रांतस्तथाहस्त-
तलौददौहि ॥ जंघेसुवृत्तेपिचरोमहीनिशुभेचदैत्येश्वरतेतदीये ॥ १२ ॥ आगम्यलोकानिवनिर्मितौयेःसूपंविजित्यैवकृते
वरेहि ॥ पादौचतस्याःकमलोदराभौप्रयत्नतस्तौहिकृतौविधात्रा ॥ १३ ॥ आज्ञायितस्यानस्वत्नमालानक्षत्रमालाग-
गनेयथैव ॥ एवंस्वरूपादनुनाथकन्यामहोग्रशस्त्राणिवधारयंती ॥ १४ ॥ दृष्ट्वायथेष्टंनचवोद्विक्तासासुतातथाकस्यचिदे-
वबाला ॥ तद्रूतलेरत्नमनुत्तमंस्थितंस्वर्गपरित्यज्यमहासुरेंद्र ॥ १५ ॥ गत्वाऽथिविंध्यंस्वयमेवपश्यकुरुष्वयत्तेभिमंतक्षमं
च ॥ श्रुत्वैवताभ्यांमहिषासुरस्तुदेव्याःप्रवृत्तिकमनीयरूपां ॥ १६ ॥ चक्रेमतिनात्रविचार्यमस्तिद्वयेवमुक्त्वामहिषो
महर्षे ॥ प्रागेवपुंसस्तुशुभाशुभानिस्थानेविधात्राप्रतिपादितानि ॥ १७ ॥ यस्मिन्नुपस्थायतिचसोथविप्रसनीयेतवाव्रज-
तिस्त्वयंवा ॥ ततो नमुंडनमरंसचंडबिडालेनत्रंकपिलंसबाष्कलं ॥ १८ ॥ उग्रायुधंविधुररक्तबीजौसमादिदेशाथमहासु-
रेंद्रः ॥ आहत्यभेरीरणकर्कशास्तेस्वर्गपरित्यज्यमहीधरंतु ॥ १९ ॥ आगम्यमूलेशिविरनिवेश्यतस्थुश्चसज्जादनुनंदना
स्ते ॥ ततस्तुदैत्योमहिषासुरेणसंप्रेषितोदानवयूथपालः ॥ २० ॥ मयस्यपुत्रोरिपुसैन्यमदीसंदुभिर्दुभिर्दुभिर्नस्वनस्तु ॥

अभ्येत्यदेर्वागगनस्थितोपिसदुदुभिर्वाक्यमवाचविप्र ॥ २१ ॥ कुमारिदूतोस्मिमहासुरस्यरंभाल्मजस्याप्रतिमस्य
युद्धे ॥ कात्यायनीदुंदुभिमित्युवाचएहोह्रैत्येन्द्रभयविमुच्य ॥ २२ ॥ वाक्यंचयद्रभसुतोबभर्षिवदस्वतस्त्वमपेतमोहः ॥
ततस्तुवाक्यादितिजःशिवायास्त्यक्त्वाम्बरंभमितलेनिषण्णः ॥ सुखोपविष्टःपरमासेनचरंभाल्मजेनोक्तमुवाचवाक्यं ॥ २३ ॥
दुंदुभिरुवाच ॥ एवंसमाज्ञापयतेसुरारिरस्त्वादिविदत्योमहिषासुरस्तु ॥ यथाऽमराहीनबलाःपृथिव्याभ्रमतियुद्धेविजिता
मयाते ॥ २४ ॥ स्वर्गोमहोवायुपथाश्चक्षयाःपातालमन्येचमहीश्वराद्याः ॥ इंद्रोस्मिरुद्रोस्मिदिवाकरोस्मिसर्वेपुलोके-
ष्वधिपोऽस्मिबाले ॥ २५ ॥ नसोस्तिनाकेनमहीतलेवास्वर्गेपिपालतलेपियुद्धे ॥ सर्वाणिमामद्यसमागतानिवीर्यो-
जितानीहविशालेनत्वे ॥ २६ ॥ स्त्रीरत्नमभ्यंभवतीचकन्याप्राप्तोस्मिशैलतवकारणेन ॥ तस्माद्भजस्वैवजगत्पतिमांपतिस्तवाहो-
स्मिविभुःप्रभुश्च ॥ २७ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ इत्येवमुक्तादितिजेनदुर्गाकात्यायनीप्राहमयस्यपुत्रं ॥ सत्यंप्रभुर्दानव-
राट्पृथग्व्यासत्यंचयुद्धेविजितामराश्च ॥ २८ ॥ किंत्वस्तिदैत्येशकुलस्मदीपेधर्मोहिशुल्काख्यइतिप्रसिद्धः ॥ तंचेत्प्र-
दद्यान्महिषोममाद्यभजामिसत्येनपतिंहरारिं ॥ २९ ॥ श्रुत्वाथवाक्यंमयजोब्रवीच्चिशुल्कंवदस्वायतपत्रनेत्रे ॥ दद्यात्स्वमू-
र्धानमपित्वदैर्किनामशुल्कंचयद्रस्यलभ्यं ॥ ३० ॥ पुलस्त्यउवाचाह्रित्येवमुक्तादननायकेनकात्यायनीसस्वनमुन्नदित्वा ॥
विहस्यचैतद्वचनंमर्षेहितायसर्वस्यचराचरस्य ॥ ३१ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ कुलोऽस्मदीयेशृणुदैत्यशुल्कंकृतंहियत्पूवतरः
प्रसह्य ॥ योजेज्यतेऽस्मत्कुलजार्णयेतस्याःपतिःसोपिभविष्यतीति ॥ ३२ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावचनदेव्या
दुंदुभिर्दानवेध्वरः ॥ गत्वानिवेदयामासमहिषायथयथं ॥ ३३ ॥ सचाभ्यगान्महातेजाःसर्वदैत्यपुरस्सरः ॥ आट्ट-
त्यविध्यशिश्वरंयोद्धुकामःसरस्वतीं ॥ ३४ ॥ ततःसेनापतिदैत्योविशुरोनामनारद ॥ सेनाग्रगामिनंचक्रेनमरंनमदा-

नवम् ॥३५॥ सचापितेनाधिकृतश्चतुरंगसमूजितं ॥ बलैकदेशमादायदुर्गदुद्रावंगतः ॥ ३६ ॥ तमापतंतवीक्ष्यायदे-
 वाब्रह्मपुरोगमाः ॥ ऊचुर्वीक्ष्यंमहादेवीवर्मबंधनमाश्रय ॥ ३७ ॥ अथोवाचसुरादुर्गानवधामिचदेवताः ॥ कथंचकोऽत्र
 संतिष्ठेन्ममाग्रेदानवाधमः ॥ ३८ ॥ यदानेदेव्याकवचंकृतंशस्त्रनिवारणं ॥ तदारक्षार्थमस्यास्तुविष्णुपंजरस्तुक्तं ॥ ३९ ॥
 सतिनरक्षिताब्रह्मन्दुर्गदानवसत्तमं ॥ अवध्यैदेवतैःस्वर्गमहिंप्रत्यपेयत् ॥ ४० ॥ एवंपुनश्चदेवैराशुभ-
 नातद्वैष्णवंपंजरमायतादयाः ॥ प्रोक्तयाचापिहिपादघातैर्नैपूदिताऽसौमहिपासुरैः ॥ ४१ ॥ एवंअभयोहिनीपु-
 ण्जरःसर्वासुरक्षार्वधिकोहिगीतः ॥ कस्तस्यकुर्याद्भुविदपहानियस्यस्थितश्चेतसिचक्रपाणिः ॥ ४२ ॥ इतिभीमार्जनसु-
 राणेदेवीमाहात्म्यपरिकीर्तननामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥
 नारदउवाच ॥ कथंकात्यायनीदेवीसानुगंमहिपासुरं ॥ सबाहनेहतवतीतथाविस्तरतोवद ॥ १ ॥ अयंचसंशयोब्रह्मन्
 हृदिमेपरिवर्त्तते ॥ विद्यमानेषुशस्त्रेषुयत्पद्मांतमद्वयत् ॥ २ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ शृणुष्वविहितोभूत्वाकथामेतांपुगतनीं ॥
 वृत्तादेवयुगस्यादौपुण्यांपापमयापहां ॥ ३ ॥ सएवमसुरःक्रुद्धःसमापततवेगवान् ॥ सगजाश्वरथोब्रह्मनदृष्टोदेव्या
 यथेच्छया ॥ ४ ॥ ततोदेवगणैर्देत्यान्समानम्याथकामुकं ॥ ववर्पदेवीबाणैर्येद्यौरिवांबुदृष्टिभिः ॥ ५ ॥ तद्भ-
 नुर्दानवैस्सैद्येदुर्गयानमितंबलात् ॥ सुवर्णपुष्पविवर्भौविद्युदंबुधरेष्विव ॥ ६ ॥ बाणैःसुररिपूनन्यांस्ताडयामासमु-
 व्रत ॥ गदयामुसलेनान्यान्स्वस्थानेभ्योन्यपातयत् ॥ ७ ॥ एकोप्यसौबहून्देत्यान्केसरीकालसन्निभः ॥ विद्युन्वन्केसर-
 सटानिषूदयतिदानवान् ॥ ८ ॥ कुलिशाभिहतादैत्याःशक्त्यानिभिन्नवक्षसः ॥ लंगलैर्दारित्रीवाद्विधाकृत्ताः
 श्वधैः ॥ ९ ॥ दंडानिभिन्नशिरसश्चक्रविच्छिन्नबन्धनाः ॥ चेलुःपेतुश्चमत्ताश्चतत्पुनश्चापरेरणं ॥ १० ॥ तेवध्यमानासुद्रा-

स्यादुर्गादेत्यदानवाः ॥ कालरात्रिमन्यमानादुद्रुर्भयपीडिताः ॥ ११ ॥ सेनान्यंभगमालोक्यदुर्गमग्रे तथास्थि-
तां ॥ दृष्ट्वाजगामनमरोमतद्विरदसंस्थितः ॥ १२ ॥ समागम्यचवेगेन देव्याशक्तिमोचह ॥ त्रिशूलमपिसिंहायप्राहि-
णोद्दानवोरणे ॥ १३ ॥ तावायानौततो देव्याहुंकारेणाथभस्मसात् ॥ कृतौतोगजद्वेगहीतामध्यतोहरिः ॥ १४ ॥
अथोत्पत्यचवेगेन तलेनाहत्यदानवं ॥ गतासुकुंजरस्कंधात्क्षिप्य देव्यै निवेदितः ॥ १५ ॥ गृहीत्वादानवं युद्धे ब्रह्मन्काल्या-
यनीरुषा ॥ सव्येन पाणिना भ्राम्याऽवा दयत्पटहयथा ॥ १६ ॥ ततोऽहसंमुचेतादशैवाद्यतांगते ॥ हास्यात्समुद्ग-
वंस्तस्याभूतानानाविधाः क्रमात् ॥ १७ ॥ केचिद्व्याघ्रमुखारौद्रावृत्तकारारस्तथापरे ॥ हयास्यामहिपास्याश्वराह-
वदनाः परे ॥ १८ ॥ आखुकुक्कुटवक्त्राश्च गोजाविकमुखास्तथा ॥ नानावक्त्राक्षिचरणानाना युधधरास्तथा ॥ १९ ॥
गायत्यन्येह संत्यजे क्रीडंत्यन्यतुसंहताः ॥ वादयत्यपरे तत्र स्तुवत्यन्ये तथांबिकां ॥ २० ॥ सातेर्भूतगणैर्देवी सार्धं तद्दानवं वलं ॥
शातयामास चंक्राम्यथा तृण्यां महाशनिः ॥ २१ ॥ सेनान्ये निहेतस्मिंस्तथा सेनाग्रगामिभिः ॥ चिक्षुरः सैन्यपाल-
स्तु योधयामास देवताः ॥ २२ ॥ कर्मुकंदहमार्कणमाकृष्य रथिनां वरः ॥ ववर्ष शरजालानियथा मेघावसुंधरां ॥ २३ ॥
तानदुर्गास्वशरैश्छिन्नाशरसंधान्सुपर्वभिः ॥ सौवर्णपुंखानपरान् शरान् जग्राह पोडश ॥ २४ ॥ ततश्चतुर्भिश्चतुरस्तु-
रंगानपि मामिनी ॥ हत्वा सारथिमेकै न चिच्छिदे ॥ २५ ॥ ततस्तु सशरं चापं चिच्छेदैकैः पुणंबिका ॥ छिन्ने
धनुषि खड्गं च र्चमाद तवान्बली ॥ २६ ॥ तं खड्गं चर्मणा साद्वैदेत्यस्याधुनो बलान् ॥ शरैश्चतुर्भिश्चिच्छेदं ततः शूलं
समाददे ॥ २७ ॥ समुद्यम्य महाशूलं सप्राद्रवत् तथांबिकां ॥ क्रोष्टुकोमुदितोरण्येऽसृग्गराजवधूं यथा ॥ २८ ॥ तस्याभि-

१ ल्यकार्षः । २ आममन्ताद्गामयित्वा । ३ अडमान् आर्षः । ४ सैन्यम् । ५ अभिक्तेत्यनुपपद्यते ।

पततः पादौ कैरौ शीर्षं च पंचभिः ॥ शरैश्चिच्छेदं संक्रुद्धान्यपतत्सहतोऽसुरः ॥ ७९ ॥ तस्मिन्सेनापतौ क्षुणेत दोशस्यो महा-
 सुरः ॥ समाद्रवत वेगेन करालास्यास्तुदानवाः ॥ ३० ॥ बाष्कलश्चोद्धतश्चैव उग्रस्यो योऽग्रकार्मुकः ॥ दुर्द्धरो दुर्मुखश्चै-
 वि विंडालनयनोऽपरः ॥ ३१ ॥ एतेऽन्ये च महात्मानो दानवा बलिनां वराः ॥ कात्यायनीमाद्रवंत नानाशस्त्रास्त्रपाणयः
 ॥ ३२ ॥ तान्दृष्ट्वा लीलाया दुर्गावीणां जग्राह पाणिना ॥ वादयामास हसती तथा डमरुं कंवरम् ॥ ३३ ॥ यथा यथा वा दयते
 देवी वाचानि तानि च ॥ तथा तथा भूतगणानृत्यंति च हसंति च ॥ ३४ ॥ ततोऽसुराः शस्त्रधराः समभ्येत्य सरस्वतीं ॥ अभ्य-
 म्रंस्तां श्रसादे वीजग्राह परमेश्वरी ॥ ३५ ॥ प्रगृह्य केशेषु महासुरास्तानुत्पत्य सिंहानुगस्यमानुं ॥ ननर्त वीणां परिवाद-
 यंती पौचपानं जगतां जनित्री ॥ ३६ ॥ ततस्तु देव्या बलिनो महासुरादौर्द्धनिर्वृतविशीर्णदर्पाः ॥ विशस्त्रवस्त्राव्यसवश्च-
 जाता ततस्तु तान्चीक्ष्य महासुरैर्द्रान् ॥ ३७ ॥ देव्या महौजामहिपामुरस्तु व्यद्राय द्रूतगणान् खुराग्रैः ॥ तुङ्गेन पुच्छे-
 न तथौजसान्यान्निश्वासवातेन च भूतसंघान् ॥ ३८ ॥ विषाणकोट्या च परान् प्रमथ्य दुद्रावसिंहं प्रतिहतुकामः ॥ ततोऽबि-
 काक्रोधशंजगाम चिक्षेप दैत्यसहस्रैस्स वलीलया ॥ ३९ ॥ ततः सकोपादथ तीक्ष्णशृंगः क्षिप्रं गिरो न भूमिमशीर्ययच्च ॥ सं-
 क्षोभयंस्तोयनिधीन् वनांश्च विध्वंसयन् प्राद्रवताथ दुर्गा ॥ ४० ॥ साचाथ पाशेन बन्धदुष्टं सचाप्यभूद्विन्नकटः करिद्रिः ॥
 करं प्रचिच्छेद च हस्तिनोऽग्रं सचापि भूयो महिषोऽभिजातः ॥ ४१ ॥ ततोऽस्य शूलं व्यसृज्ज्वानी सशीर्णमूलो न्यपतत् पृथि-
 व्यां ॥ शक्तिं प्रचिक्षेप हताशवक्त्रांसाकुंठिताग्रान्यपतन्महर्षे ॥ ४२ ॥ वक्रं हरद्वानवक्रहंतुः क्षिप्रं चक्रत्वमुपागतं हि ॥
 गदां समाविध्य धनेश्वरस्य क्षिताशुभन्नान्यपतत् पृथिव्यां ॥ ४३ ॥ जलेऽपाशोऽपि महासुरेण विषाणं तुङ्गाग्रखुरप्रणुन्नः ॥

१ आत्मनेपदमार्षम् । एवमग्रेऽपि बोध्यम् । २ देव्याः भूतगणानि खन्यः ।

चेमौ सुतो वीरौ ख्यातौ शुभनिशुभकौ ॥ एतन्मेतत्त्वतः सर्वयथावद्वक्तुमर्हसि ॥ ७ ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादेन देव्या श्रितमुत्त-
 मम् ॥ श्रुतं विस्तरतो ब्रूहि पावत्याः संभवमुने ॥ ८ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ दिष्ट्या संकथयिष्यामि पावत्याः संभवमुने ॥
 शृणुष्व अवहितो भूत्वा स्कंदोत्पत्तिं च शाश्वतीं ॥ ९ ॥ रुद्रः सत्यां प्रनष्टायां ब्रह्मचारित्रेति स्थितः ॥ निराश्रयत्वमापन्नस्तप-
 स्तप्तुं व्यवस्थितः ॥ १० ॥ स चासौ दिवसेनानीर्दित्यदृष्टं विनाशनः ॥ शिवरूपत्वमास्थाय सैनापत्यं समुत्सृजत् ॥ ११ ॥
 ततो विनाकृता देवाः सेनानाथेन शंभुना ॥ दानवैर्द्रणविक्रम्य निशुभेन पराजिताः ॥ १२ ॥ ततो जग्मुः सुरशानं द्रष्टुं चक्र-
 गदाधरं ॥ श्वेतद्वीपे महाहंसं प्रपन्नाः शरणं हरिं ॥ १३ ॥ तानागतान् सुरान् दृष्ट्वा ततः शक्रपुरोगमान् ॥ विहस्य मेघगंभी-
 रं प्रोवाच पुरुषोत्तमः ॥ १४ ॥ किं जिताः स्थसुरैर्द्रेण निशुभेन दुरात्मना ॥ येन सर्वसमस्त्येव मम पार्थ्वमुपागताः ॥ १५ ॥ तद्युष्मा-
 कं हितार्थाय यद्वदामि सुरोत्तमाः ॥ तत्कुरु ध्वंजयो यदि सस्मां श्रित्य भवेत्ततः ॥ १६ ॥ य एते पितरो देवास्त्वग्निप्राप्तेति विश्रुताः ॥
 अमीषां मानसी कन्या मेनाना म्नास्ति देवता ॥ १७ ॥ तामाराध्य महति ध्यां श्रद्धया परया मराः ॥ प्रार्थय च्यं सती मेनां
 प्रालेयाद्विमहार्थतः ॥ १८ ॥ तस्यां सारूपं संयुक्तं भविष्यति तपस्विनी ॥ दक्षकौपाद्ययामुक्तं मलवजीवितं प्रियं ॥ १९ ॥
 सा शंकरात्स तेजोऽंजनयिष्यति यं सुतं ॥ सह निष्यति देव्यैः शृंगं च सपदानुं ॥ २० ॥ तस्माद्गच्छतः पुण्यं तत्कुरु क्षेत्रं म-
 हाफलं ॥ तत्र पृथक् देवकीं पूज्यन्तां पितरो व्ययाः ॥ २१ ॥ महाति ध्यां महापुण्यं यदि शत्रुपराभवं ॥ भवनाथात्मना सर्वे
 इच्छय क्रियतामिति ॥ २२ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ इत्युक्त्वा वासुदेवेन देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ कृतांजलिपुटामूत्वा प्रच्छुः पर-
 मे श्वरं ॥ २३ ॥ देवा ऊचुः ॥ कित्तत्कुरु क्षेत्रमिति यत्र पुण्यं पृथक् ॥ उद्भवतस्तस्य तीर्थस्य भगवान् प्रब्रवीतुनः ॥ २४ ॥

१ तेषां देशेन स्वीयवामार्थेन सहितम् ।

केयंप्रोक्तामहापुण्यातिथीनामुत्तमातिथिः ॥ यस्यांहिपितरोदिव्याअद्भिः पूज्याः प्रयत्नतः ॥ २५ ॥ ततः सुराणां वचना-
 न्मुरारिः कैटभाईनः ॥ कुरुक्षेत्रोद्धवपुंयंप्रोक्तावांस्तांतिथीमपि ॥ २६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सोमवंशोऽब्रवीराजाऽक्षोनाम
 महाबलः ॥ कृतस्यादौ समभवदक्षात्संवरणो भवत् ॥ २७ ॥ सर्वापित्रा निजराज्ये बाल एवाभिपेक्षितः ॥ बाल्येऽपि धर्म-
 निरतो मद्रकश्च सदा भवत् ॥ २८ ॥ पुरोहितस्तु तस्यासीद्वसिष्ठो वरुणात्मजः ॥ स तमध्यापयामास सांगां न्वेदानुदरधीः
 ॥ २९ ॥ ततो जगाम चारण्यत्वनध्यायेन्नुपात्मजः ॥ सर्वकर्मसु निक्षिप्य वसिष्ठं तपसांनिधिं ॥ ३० ॥ ततोऽस्य व्या-
 क्षेपादेकाकी वाजिनावनं ॥ वैभ्राजं स जगामाथ मनोन्मादेन तन्मूने ॥ ३१ ॥ ततस्तु कौतुकाविष्टः सर्वतु कुसुमेवने ॥ अवि-
 तृप्तः सुगंधस्य समंताद्वचरद्धनं ॥ ३२ ॥ स वनं तं ददर्शार्थं फुल्लकाकनदारुतं ॥ कङ्कारपद्मकुमदैः कमलैर्दीवैरपि ॥ ३३ ॥
 तत्र क्रीडांति स ततमप्सरो मरकन्यकाः ॥ तासां मध्ये ददर्शार्थं कन्यासंवरणोऽधिकीं ॥ ३४ ॥ दर्शनादेव स नृपः काममार्ग-
 णपीडितः ॥ तथा सा च तमोक्ष्यैव कामबाणातुराभवत् ॥ ३५ ॥ उभौ तौ पीडितौ मोहं जग्मतुः काममार्गणैः ॥ राजा च लस-
 नो भूम्यानि पपात तुरंगमात् ॥ ३६ ॥ तमभ्येत्य महात्मानो गंधर्वाः कामरूपिणः ॥ सिसिचुर्वारिणा तेन लब्धसंज्ञोऽभव-
 दक्षणात् ॥ ३७ ॥ सा चाप्सरोभिरुत्पाद्य नीतापितु कुलं निजं ॥ ताभि राश्यासिता चापि मधुरैर्वचनान्बुभिः ॥ ३८ ॥ सचा-
 प्यारुह्य तुरंगं प्रतिष्ठानं पुरोत्तमं ॥ गतस्तु मेरुशिखरं कामचारी यथाऽमरः ॥ ३९ ॥ यदा प्रभृति सा दृष्टा च क्षुपातपती गि-
 रौ ॥ तदा प्रभृतिनाश्नाति दिवा स्वपिति वानिनि ॥ ४० ॥ ततः सर्वविदव्यग्रे विदिता वरुणात्मजः ॥ तपतीतापितं वीरं पा-
 थिवं तपसांनिधिः ॥ ४१ ॥ समुत्पत्य महायोगी गगनं रविमंडलं ॥ विवेश देवं तिग्मांशुं ददर्श स्य दने स्थितं ॥ ४२ ॥ तद-

दृष्टभास्करदेवंनामद्विजसत्तमः ॥ प्रतिप्रणमितश्चासौभास्करेणापिसद्वपिः ॥ ४३ ॥ ज्वलज्जटाकलापोसौदिवाकर-
 समीपगः ॥ शोभतेवारुणिःश्रीमान्द्वितीयइवभास्करः ॥ ४४ ॥ ततःसंपूजितोऽर्चाद्यैर्भास्करेणतपोधनः ॥
 पृष्ठश्चागमनेहेतुं प्रत्युवाचदिवाकरं ॥ ४५ ॥ समायातोऽस्मिदेवेशयाचितुं वामहाद्युते ॥ सुतांसंवरणस्यार्थे
 लंचतांदातुमर्हसि ॥ ४६ ॥ ततोवसिष्ठायदिवाकरेणनिवेदितासातपतीतनूजा ॥ गृहागतायद्विजपुंगवायराज्ञोऽर्थतः
 संवरणस्यचैव ॥ ४७ ॥ सावित्रमासाद्यवचोवसिष्ठःस्वमाश्रमं पुण्यमुपाजगाम ॥ साचापि संस्मृत्य नृपात्मजंतंकृतांज-
 लिर्वारुणिमाहदेवी ॥ ४८ ॥ तपत्युवाच ॥ ब्रह्मन्मयाखेदमुपेत्ययोहि सहाप्सरसोभिःपरिचारिकाभिः ॥ दृष्टो ह्यरण्येऽमर-
 गर्भतुल्यो नृपात्मजोलक्षणतोपिजाने ॥ ४९ ॥ पादौशुभौचक्रगदासिचिह्नौजंघेतथोरुकरिहस्ततुल्यौ ॥ कटिर्यथाकैस-
 रिणस्तथैवक्षामंचमध्यंत्रिवलीनिबद्धं ॥ ५० ॥ ग्रीवास्यशंखाकृतिमादधातिभुजौचपीनौकठिनौसुदीर्घौ ॥ हस्तौतथा
 पद्मदोलोद्भवांकौछत्राकृतिस्तस्यशिशोर्विभाति ॥ ५१ ॥ नीलाश्रकेशाःकुटिलाश्रतस्यकर्णौसमांसौसुसमाचनासा ॥
 दीर्घाश्चतस्यांगुलयःसुपर्वीःपद्मांकराभ्यांदशनाश्चशुभ्राः ॥ ५२ ॥ समुन्नतःषड्भिरुदारवीथिस्त्रिभिर्गीरस्त्रिपुचप्रलंबः ॥
 रक्तस्तथासप्तसुराजपुत्रःऋष्णश्चतुर्भिस्त्रिभिरानतोपि ॥ ५३ ॥ द्वाभ्यांचशुक्लःसुरभिश्चतुर्भिःसत्येवपद्मानिदशैवचास्य ॥
 द्रुतःसभर्ताभगवन्दिपूर्वतराजपुत्रंपरमंविचिंत्य ॥ ५४ ॥ ददस्वमांनानथतपस्विमुख्यगुणोपपन्नायसमीहिताय ॥ स्ने-
 हात्प्रकामंप्रवदंति संतांदातुं तथाऽन्यस्यविभोक्षमस्त्वं ॥ ५५ ॥ देवदेवउवाच ॥ इत्येवमुक्तःसवितुश्चपुत्र्याऋषिस्तदाध्यानप-
 रोबभूव ॥ जानेतमेवर्क्षसुतंसकाममुदायुतोवाक्यमिदंजगाद ॥ ५६ ॥ सएवपुत्रिक्षितिपात्मजस्त्वयादृष्टःपुराकामयसेयम-

१ पादयोः करयोश्चेत्यर्थः । अथोपलक्षणे तुतीये । २ एतद्व्याख्यातमार्परामायणे सुन्दरकाण्डे रामाभिरामांय द्रष्टव्यम् ।

पालोऽभूत्पशुपालः सएवहि ॥ सएवराजपालश्चअजापालोमहाबलः ॥१॥ ततोस्यबुद्धिरूपब्राह्मस्मिच्छोकैगरीयसी ॥
 यावत्कीर्तिः सुसंस्थाहितावद्वासस्तथासह ॥ १० ॥ अस्त्वेवंनृपतिश्चेष्टोयाथातथ्यममन्यत ॥ विचचारमर्हसिर्वाकीर्त्य-
 र्धतुनराधिपः ॥ ११ ॥ ततोद्धतवनंनमपुण्यलोकचरोवशी ॥ तदासावतिसंतुष्टोविवेशाभ्यंतरतः ॥ १२ ॥ तत्रदेवो
 दददर्शार्थपुण्यापापविमोचनीं ॥ ब्रह्मजांब्रह्मणः पुत्रांहरिजिह्वां सरस्वतीं ॥ १३ ॥ सुदर्शनस्यजननीं हृदं कृत्वा सुविस्तृ-
 तं ॥ तस्यास्तज्जलमासाद्यस्नात्वा प्रीतो भवन्नृपः ॥ १४ ॥ समाजगामचपुनर्ब्रह्मणो विदिमुत्तरं ॥ समंतपंचकंनामधम-
 स्थानमनुत्तमं ॥ १५ ॥ आसंमताद्योजनानि पंचपंचचसर्वतः ॥ देवा ऊचुः ॥ किमन्यावेदयो देवब्रह्मणः पुरुषोत्तम ॥ १६ ॥
 येनोत्तरतया वेदी गदिता सर्वपंचके ॥ हरिरुवाच ॥ वेदयो लोकनाथस्य पंचधर्मस्य सर्वतः ॥ १७ ॥ यासु यष्टुसुरेशेन लो-
 कनाथेन शंभुना ॥ प्रयागो मध्यमावेदिः पूर्वो वेदिर्गयाशिरः ॥ १८ ॥ विरजादक्षिणा वेदि रनंत फलदायिनी ॥ प्रतीची
 पुष्करा वेदि स्त्रिभिः कुंडै रलंकृता ॥ १९ ॥ समंतपंचके योक्ता वेदि रेवोत्तरा तथा ॥ तदमन्यतराजपि रिरिक्षेत्रं महाफलं
 ॥ २० ॥ करिष्यामि कृपिष्यामि सर्वां कानामानूयथेप्सितम् ॥ इति संचित्य मनसा त्यक्त्वा स्यंदनमुत्तमं ॥ २१ ॥
 चक्रे कीर्त्यर्थं मतुलं स्थानं तत्पार्थिवर्षभः ॥ कृत्वा सीरं ससौवर्णं गृह्य रुद्रवृषभुः ॥ २२ ॥ वोढारं याम्यमहि पंस्वयं क-
 षितुमुद्यतः ॥ तं कर्षंतं न रं सरं मभ्येत्य शतक्रतुः ॥ २३ ॥ प्रोवाच राजन् किमिदं भवान् कर्तुमिहोद्यतः ॥ राजा ब्रवीत्सुर-
 वरंतपः सत्यं क्षमां दयां ॥ २४ ॥ कृषामि शौचदाने च योगं च ब्रह्मचारिणां ॥ तंचोवाच हरिर्देवः कस्माद्बीजं नरेश्वर ॥ २५ ॥ ल-
 बधं वयेति सह साह्यं हस्यगतस्ततः ॥ गतेऽपि शक्रे नृपतिरहन्यहनि सीरयूक् ॥ २६ ॥ कृपतेऽन्यत्समं ताच्च सप्त क्रोशान्म-

हीपतिः ॥ ततोहमब्रुवंगत्वाकुरोकिमिदमित्यथ ॥ २७ ॥ तदाष्टांगं महार्धं समाख्यातं नृपेण हि ॥ ततो-
 मया स्य गदितं नृपबीजं कतिष्ठति ॥ २८ ॥ सचाहममदेहस्थं बीजं तमहमब्रुवं ॥ देहाहवापयिष्यामि सीरकृषतु
 वैभवान् ॥ २९ ॥ ततो नृपतिना बाहुदक्षिणः प्रसृतः कृतः ॥ प्रसृतं तं भुजद्वयमहाचक्रं वेगतः ॥ ३० ॥ सहस्रधा
 प्रविच्छेदयस्मादेकं भुजो भवत् ॥ ततः सव्यो भुजो राज्ञा दत्तश्चिन्नाप्यसौ मया ॥ ३१ ॥ तथैवोरुगुं प्रादान्मया च्छिन्नौ च
 तावुभौ ॥ ततः समेशिरः प्रादात्तेन प्रीतोऽस्मितस्य च ॥ ३२ ॥ वरदोऽसीत्येत्युक्ते कुरुर्वरमया चत ॥ कुरुत्वा च ॥ यावेद-
 तन्मया कृष्टमक्षेत्रं तदस्तु वः ॥ ३३ ॥ स्नातानां च मृतानां च महापुण्यफलं त्विह ॥ उपवासश्च दानं च रत्नानां जप्यं च माधव ॥
 ॥ ३४ ॥ होमयज्ञादिकं चान्यच्छुभं वाप्यशुभं विभो ॥ त्वत्प्रसादादृषीके शंखचक्रगदाधर ॥ ३५ ॥ अक्षयं प्रवरेक्षे-
 त्रे भवत्वन्नमहाफलं ॥ तथा भवान्सुरैः सार्द्धं समं देवेन शूलिना ॥ ३६ ॥ वसात्रपुंडरीकाक्षमन्नामव्यंजकेऽच्युत ॥ इत्ये-
 व मुक्तेन नाहं राज्ञा बाढमुवाचतं ॥ ३७ ॥ तथा च त्वोदव्यवर्धय भूय भूयो महीपते ॥ तथा तं काले मय्येवलय मेऽप्यसि सुव्रत
 ॥ ३८ ॥ शाश्वती तव कीर्तिश्च भविष्यति न संशयः ॥ तत्र वै याजको यज्ञान् यजिष्यसि सहस्रशः ॥ ३९ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥
 तस्य क्षेत्रस्य रक्षार्थं दौ स पुरुषोत्तमः ॥ यक्षं च चंद्रमानं वासुकिं चापि पन्नगं ॥ ४० ॥ विद्याधरं शंकरं सुकेशं राक्षसेश्वरं ॥
 अजावनं च नृपतिं महादेवं पावकं ॥ ४१ ॥ एतानि सर्वतोभ्येत्यरक्षंति कुरुजंगलं ॥ अमोषां बलिनोन्ये च भृत्याश्चैवानुयायिनः
 ॥ ४२ ॥ अष्टौ सहस्राणि धनुर्द्धराणां निवारयंती ह सुदुष्कृतान्वै ॥ स्नातुं न यच्छंति महो गुरुपास्त्वन्यस्य ते वीरचराचराणां ॥ ४३ ॥
 तस्यैव मध्ये बहुपुण्ययुक्तं पृथूदकं पापहरं शिवं च ॥ पुण्यानदी प्राङ्मुखतां प्रयाता जलोधियुक्तस्य सुता जलाब्ध्या ॥ ४४ ॥
 पूर्वमेदीयं प्रापिता मेहेन सृष्टा समं भूतगणैः समस्तैः ॥ महोजलं वहिः समीरमेव खल्वेवमादौ विबभौ पृथूदकं ॥ ४५ ॥ सर्वे त-

थातोयधयोमहान्तरस्तीर्थानिनद्यःत्रवणाःसरांसि ॥ संनिर्मितानीहमहाभुजेनसदेवमार्गःसलिलंहितेषु ॥ ४६ ॥ सरस्व-
 तीद्विषद्वत्योरंतरंकुरुजंगले ॥ मुनिप्रवरमासीनंपुराणंलोमहर्षणं ॥ ४७ ॥ अपृच्छंतद्विजवराःप्रभवंसुरत्तमाः ॥ ऋपय
 ऊचुः ॥ प्रमाणंसरसोब्रूहितीर्थानांचविशेषतः ॥ ४८ ॥ देवतानांचमाहात्म्यमुत्पत्तिंवामनस्यच ॥ एतच्छुलावचस्तेपां
 तान्द्विजौल्लोमहर्षणः ॥ ४९ ॥ प्रणिपत्यपुराणर्षिरिदंवचनमब्रवीत् ॥ लोमहर्षणउवाच ॥ ब्रह्माणमीशंकमलासनस्थं
 विष्णंचलक्ष्मीसाहितंतथैव ॥ ५० ॥ रुद्रंचदेवंप्राणिपत्यमुध्नीतीर्थवंग्रह्मसरःप्रवक्ष्ये ॥ रंतुकादौजसंवापिपावनाञ्चच-
 तुर्मुखं ॥ ५१ ॥ सरःसन्निहितंप्रोक्तंब्रह्मणापूर्वमेवतु ॥ कलिद्वापरायोर्मध्येव्यासेनचमहात्मना ॥ ५२ ॥ सरःप्रमाणंय-
 त्प्रोक्तंतच्छृण्वन्तुद्विजोत्तमाः ॥ विश्वेश्वराद्वस्तिपुंरं तथाकन्याजरुद्वी ॥ ५३ ॥ यावदोघवतीप्रोक्तातावत्संनिहितंसरः ॥
 मयाश्रुतंप्रमाणंतुकथ्यभानंतुवामनं ॥ ५४ ॥ तच्छृण्वंतुद्विजश्रेष्ठाःपुण्यंलद्धिकरंमहत् ॥ विश्वेश्वराद्वेवरात्पावनीच
 सरस्वती ॥ ५५ ॥ सरःसान्निहितंप्रोक्तंसमंतादर्दयोजनं ॥ एतदाश्रित्यदेवाश्चऋपयश्चसमागताः ॥ ५६ ॥ सेवंतेम-
 क्तिकामार्थस्वर्गार्थंचापरेस्थिताः ॥ ब्रह्मणासेवितमिदंसृष्टिकामेनयोगिना ॥ ५७ ॥ विष्णुनास्थितिकामेनहरिरूपेण
 सेवितं ॥ रुद्रेणचसरोमध्यंप्रविष्टेनमहात्मना ॥ ५८ ॥ सेव्यतीर्थमहातेजाःस्थानुलंप्राप्तवानह्रः ॥ आद्यौपाब्रह्मणो
 वेदिस्ततोरामहदःस्मृतः ॥ कुरुणाचयतःकुण्डंकुरुक्षेत्रंततःस्मृतं ॥ ५९ ॥ तंरंतुकारंतुकर्पोयंदंतरयंदंतरामहदस्यपं-
 चकात् ॥ एतत्कुरुक्षेत्रसमंतपंचकंपितामहस्योत्तरवेदिरुच्यते ॥ ६० ॥ इतिश्रीवामनपुराणेशरोमाहात्म्येद्वाविंशो-
 ऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ऋषय ऊचुः ॥ ब्रूहि वामनमाहात्म्यमुत्पत्तिच विशेषतः ॥ यथा बलिर्नियमितोदतराज्यशतक्रतोः ॥ १ ॥ लोमहर्षण उवा-
च ॥ शृण्वंतु मनयः प्रीता वामनस्य महात्मनः ॥ उत्पत्तिच प्रभावं च निवासं कुरु जंगले ॥ २ ॥ तथैव वंशदैत्यानां शृण्वंतु द्वि-
जसत्तमाः ॥ यस्मिन्वंशे समभवद्बलिवैरोचनिःपुरा ॥ ३ ॥ दैत्यानामादिपुरुषो हि रण्यकशिपुर्भवत् ॥ तस्य पुत्रा महाते-
जाः प्रह्लादो नाम दानवः ॥ ४ ॥ तस्माद्विरोचनो जज्ञे बलिर्जज्ञे विरोचनात् ॥ हतो हि रण्यकशिपौ देवानुत्सा-
द्य सर्वतः ॥ ५ ॥ राज्यं कृतं च तेनेष्ट्रद्वैलोक्ये स चरचरे ॥ कृतयज्ञेषु दैत्येषु वैलोक्ये दैत्यतां गते ॥ ६ ॥ जयेतथा बलवतो-
र्मयशं वरयोस्तथा ॥ शुद्धासु दिक्षु सर्वासु गृह्यते धर्मकर्मणि ॥ ७ ॥ संप्रवृत्ते दैत्यपथे अयनस्थे दिवाकरे ॥ प्रह्लाद-
शं वरमयैरनुरागेण चैव हि ॥ ८ ॥ दिक्षु सर्वासु गृह्यते धर्मकर्मणि ॥ वेदेषु मन्त्रां च स्वर्गस्थं दशैव-
त्सु च ॥ ९ ॥ प्रकृतिस्थे ततो लोके क्वर्तमाने च सत्पथि ॥ अभावे सर्वपापानां धर्मभावे स दाल्यते ॥ १० ॥
चतुःपादे स्थिते धर्मे द्वाधर्मे पादविग्रहे ॥ प्रजापालनयुक्तेषु भ्राजमाने पुराजसु ॥ स्वधर्मयुक्तेषु तथा सर्वेष्ववाश्रमवासिषु
॥ ११ ॥ अभिषिक्तोऽसुरैः सर्वदैत्यराज्ये बलिस्तदा ॥ हृष्टेऽसुरसंघेषु न दत्सुर्मदितेषु च ॥ १२ ॥ अथाभ्युपगता लक्ष्मी-
र्बलिपद्मान्तरप्रभा ॥ पद्मोदयतकरा देवी वरदासु प्रवेशिनी ॥ १३ ॥ श्रीरुवाच ॥ बले बलवतां श्रेष्ठदैत्यराजमहाद्युते ॥
प्रीतास्मि तव भद्रं ते देवराज पराजये ॥ १४ ॥ यत्त्वया युधि विविक्म्य देवराजः पराजितः ॥ दृष्ट्वा ते परमं सत्वं ततो हं स्वयमाग-
ता ॥ १५ ॥ नाश्रयं दानवव्याघ्र हि रण्यकशिपोः कुले ॥ प्रसूतस्यासुरेन्द्रस्य तव कर्मदमीदृशं ॥ १६ ॥ विशेषितस्त्व-
याराज न दैत्येन्द्रः प्रपितामहः ॥ येन युक्तं हि निखिलत्रैलोक्यमिदमव्ययं ॥ १७ ॥ एवमुक्त्वा तसा देवी लक्ष्मीर्दैत्यान् पंबलिं ॥

१ अडभावावधारः । २ हास्यं कुर्वन्सु । ३ प्रीतिषु । ४ निमित्ततत्तमो । देवराजस्य पराजयो यस्मिन्नेवं भूते युधि युद्धे इत्यर्थः ।

प्रविष्टावरदासेव्यासर्वदेवमनोरमा ॥ १८ ॥ तुष्टाश्चदेव्यःप्रवराःकीर्तिर्धृतिरेवच ॥ प्रभाधृतिःक्षमाशक्तिर्ऋद्धि-
 दिव्यामहामतिः ॥ १९ ॥ श्रुतिर्विद्यास्मृतिःकीर्तिःशांतिःपुष्टिस्तथाक्रिया ॥ सर्वाश्चाप्सरसादिव्यानृत्तगीतविशारदाः
 ॥ २० ॥ प्रपद्यतेतुदैत्यैर्द्रवैलोक्यंसचराचरं ॥ प्राप्तमैश्वर्यमनुलंबलिनाब्रह्मवादिना ॥ २१ ॥ इतिश्रीवामनपुराणस-
 रोमाहात्म्येत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ऋषय ऊचुः ॥ देवानांब्रह्मैकमेकमयदृत्तास्तेपराजिताः ॥ कथं देवाधिदेवोसौविष्णुर्वामनतांगतः ॥ १ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥
 बलिसंस्थंचत्रैलोक्यंदृष्टादेवःपुरंदरः ॥ मेरुसंस्थययौशक्रःस्वमातुर्निलयंशुभं ॥ २ ॥ समीपंप्राप्यमातुश्चकथयामास
 तांगिरं ॥ आदित्याश्रणे सर्वदानेन वेन पराजिताः ॥ ३ ॥ अदितिरुवाच ॥ यद्येवंपुत्रयुष्माभिर्नशक्योहंतुमाहवे ॥ ब-
 लिर्विरोचनसुतःसर्वैश्वर्यमरुद्गणैः ॥ ४ ॥ सहस्रशिरसाशक्यकेवलंहंतुमेवहि ॥ तेनैकनसहस्राक्षहंतुनान्येनशक्यते
 ॥ ५ ॥ तद्वत्पृच्छाद्यपितरंकथयंप्रब्रह्मवादिनं ॥ पराजयार्थदैत्यस्यबलेस्तस्यमहात्मनः ॥ ६ ॥ ततो देवाःसहसुराःसंप्राप्ताः
 कथयार्तिकं ॥ तत्रापश्यंश्चमारीचंमुनिर्दीप्ततपोनिधिं ॥ ७ ॥ आद्यं देवगुरुंदिव्यंप्रदीप्तं ब्रह्मतेजसा ॥ तेजसाभास्करा-
 कारंस्थितमग्निशिखोपमं ॥ ८ ॥ न्यस्तदंडंतपोयुक्तंबद्धकृष्णाजिनावरं ॥ वल्कलाजिनसंवीतंप्रदीप्तमिवतेजसा ॥ ९ ॥
 हुताशवहीप्यमानमाज्यगंधपुरस्कृतं ॥ स्वाध्यायवर्तपितरंवपुष्पमंतमिवानलं ॥ १० ॥ ब्रह्मवादिनमत्युग्रचराचरगुरुं
 प्रभुं ॥ ब्रह्मणाप्रतिमलक्ष्म्याकश्यपंप्रदीप्ततेजसं ॥ ११ ॥ यःस्त्रष्टासर्वलोकानांप्रजानांपतिरुत्तमः ॥ आत्मभावविश-
 षेणतृतीयोयंप्रजाप्रतिः ॥ १२ ॥ अथप्रणम्यते देवाःसहादित्याःसुरर्षभाः ॥ ऊचुःप्रांजलयःसर्वब्रह्मण्याःशिवमानसाः

१ कलिनान्मा । २ लक्ष्म्या (शोभया) ब्रह्मणा (वैधसा) प्रतिमं (तुल्यम्) इत्यन्वयः ।

॥ १३ ॥ अजेयौयुधिशक्रेण बलिदत्त्वा बलाधिकः ॥ तस्माद्विधत्तनः श्रेयो देवानां पुष्टिर्वर्धनं ॥ १४ ॥ श्रुत्वा तु वचनं तेषां पुत्राणां
 कथयः प्रभुः ॥ कथय प उवाच ॥ कुरुध्वं गमने बुद्धिं ब्रह्मलोकाय लोककृत् ॥ कथयिष्यत्युपायं वो यथा जेज्यथ दैत्यपम्
 ॥ १५ ॥ शक्रगच्छामसदनं ब्रह्मणः परमाद्भुतं ॥ यथा पराजयं सर्वं ब्रह्मणः ख्यातुमुद्यताः ॥ १६ ॥ सहादित्यास्ततो दे-
 वा याताः काश्यपमाश्रमं ॥ प्रस्थिता ब्रह्मसदनं ब्रह्मर्षिगणसेवितं ॥ १७ ॥ ते मुहूर्तन संप्राप्ता ब्रह्मलोकं सुवर्चसः ॥ दिव्यैः
 कामगमैर्योनैर्यथाहः सुमहाबलैः ॥ १८ ॥ ब्रह्माणं प्रष्टुमिच्छन्तस्तपोराशिं तमव्ययं ॥ अव्यगच्छन्तं विस्तीर्णा ब्रह्मणः पर-
 मां सभां ॥ १९ ॥ षट्पदोद्गीतमधुरां सामगैः समुदीरितां ॥ श्रेयस्करामिभिर्ब्रह्मर्षिदृष्टा संजहृषुस्तदा ॥ २० ॥ ऋचो बह्वृच-
 मुख्यैश्च प्रोक्ताः क्रमपदाक्षरैः ॥ शुश्रुवस्त्वमरव्याघ्राविते तेषु च कर्मसु ॥ २१ ॥ यज्ञविद्याविदविदः पदक्रमविदस्तथा ॥
 स्वरेण परमर्षीणां सा बभूव प्रणादिता ॥ २२ ॥ यज्ञसंस्तव विद्भिश्च शिक्षा विद्भिस्तथा द्विजैः ॥ छंदसां च तथा विद्भिः सर्व-
 विद्याविशारदैः ॥ २३ ॥ लोकायतिकमुख्यैश्च शुश्रुवुः स्वरमीरितं ॥ तत्र तत्र च विप्रैर्द्राघ्नियतान्संशितव्रतान् ॥ २४ ॥
 जपहोमपरान्मुख्यान्दृशुः कश्यपात्मजाः ॥ तस्यां सभायामास्ते सब्रह्मलोकपितामहः ॥ २५ ॥ चराचरगुरुः श्रीमान्
 विद्यया वेदमायया ॥ उपासेत यतत्रैव प्रजानां पतयो विभुं ॥ २६ ॥ दक्षः प्रचेताः पुलहो मरीचिश्च द्विजोत्तमाः ॥ भृगु-
 त्रिवृसिष्ठश्च गौतमो नारदस्तथा ॥ २७ ॥ विद्यास्तथा तारिक्षं च वायुस्ते जोजलमही ॥ शब्दः स्पर्शश्च रूपं च रसो गंधस्त-
 थैव च ॥ २८ ॥ प्रकृतिश्च विकाराश्च यच्चान्यत्कारणमहत् ॥ सांगोपांगाश्च चत्वारो वेदालोकपतिस्तथा ॥ २९ ॥ तपां-

१ उवाचेति शेषः । २ तदधिमानिन्या देवतया सरस्वत्येति यावत् । (एवमग्रेऽपि एतादृशशब्दैस्तदभिमानिनी देवताप्राह्या प्रकरणा नुमारेण) उपलक्षणेन तु तयोः ।

३ आतादिकवचनम् । लोकपाल इत्यर्थः ।

सिक्तवश्चैवं संकल्पः प्राण एव च ॥ ऐते चान्ये च बहवः स्वयं भुवमुपासते ॥ ३० ॥ धर्मो ह्यर्थश्च कामश्च क्रोधो हर्षश्च नित्यशः ॥ शुक्रो बृहस्पतिश्चैव सर्वतो बुधस्तथा ॥ ३१ ॥ शनैश्चरश्च राहुश्च ग्रहाः सर्वे व्यविस्थिताः ॥ मरुतो विश्वकर्मा च वसवश्चाद्विजोत्तमाः ॥ ३२ ॥ दिवाकरश्च सोमश्च दिनरात्रिस्तथैव च ॥ अर्द्धमासाश्च मासाश्च ऋतवः पट्चक्रसंस्थिताः ॥ ३३ ॥ तां प्रविश्य समादि व्याब्रह्माणः सर्वकामदा ॥ कथ्यपस्त्रिदशेशश्च पुत्राधर्मभूतावरः ॥ ३४ ॥ सर्व ते जोमयी दिव्या ब्रह्मार्पि गणसेविता ॥ ब्राह्मया श्रिया सेव्यमाना मर्चित्या विगतक्लमा ॥ ३५ ॥ ब्रह्माणंप्रेक्ष्य ते सर्वे परमासनमास्थितं ॥ शिरोभिः प्रणता देवं देवा ब्रह्मर्षिभिः सह ॥ ३६ ॥ ततः स स्पृश्य चरणौ नियताः परमात्मनः ॥ विमुक्ताः सर्वपापेभ्यः सर्वे विगतकल्मशाः ॥ ३७ ॥ दृष्ट्वा तु तान्सुरान् सर्वा नृकथयेन सहागतान् ॥ आह ब्रह्मामहा ते जादेवानां प्रभुरीश्वरः ॥ ३८ ॥ इति श्रीवामनपुराणे सरोमाहात्म्ये चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥

ब्रह्मो वाच ॥ यदर्थमिह संप्राप्ता भवंतः सर्व एव हि ॥ चिंतयाम्यहमव्यग्रमेतदर्थं महाबलाः ॥ १ ॥ भविष्यति च वः सर्वकाक्षितं यत्सुरोत्तमाः ॥ बलेदानं वमुख्यस्य योऽस्य जेतार्षिष्यति ॥ २ ॥ न केवलं सुराणां गातिर्मम सिद्ध्यच्छु ॥ त्रैलोक्यस्यापि नेता चेदेवानामपि सप्रभुः ॥ ३ ॥ यः प्रभुः सर्व लोकानां विश्वयश्च सनातनं ॥ पूर्वजं यं मम प्रादुरुदितं देवं सनातनं ॥ ४ ॥ तंदैवापि महात्मानं न विदुः कोऽस्य साविति ॥ देवानस्मान्श्च विश्वं च सर्वे निपुरुपोत्तमः ॥ ५ ॥ तस्यैव तु प्रसादेन प्रवक्ष्ये परमांगतिं ॥ यदि योगं समास्था यतपश्चरेति दुश्चरं ॥ ६ ॥ क्षीरोदस्योत्तरंकूल उदीच्यादिशि विवर्धुम् ॥ ततः श्रोष्यथ संचुष्टां मेघगंधी रनिःस्वनाम् ॥ ७ ॥ रक्षां पुष्ठाक्षरं रम्यामभयां सर्वदा शिवाम् ॥ बाणीं परमसंस्कारांवदतां ब्र-

कस्मेन सर्वभूतपते ध्रुव धर्म वैकुण्ठ दृषावर्त अनदिमध्यनिधन धनंजय शुचिश्रव दृष्टितेजः निजजय अमृतशय स-
 नातन त्रिधामन तुषित महातत्त्व लोकनाथ पद्मनाभ विरंचे बहुरूप अक्षय अक्षर हव्यभुक् खंडपरशो शक्र मुंज-
 केश हंस महादक्षिण हृषीकेश सूक्ष्म महानियमधर विरजः लोकप्रतिष्ठ अरूप अग्रज धर्मज धर्मानाम हव्यभुक्
 गभस्तिनाथ शतक्रतुनाथ चंद्ररथ सूर्यतेजः समुद्रवासः अज सहस्रशिरः सहस्रपाद अयोमुख महापुरुष पुरुषोत्तम
 सहस्रबाहो सहस्रमूर्ते सहस्रास्य सहस्रसंभव विश्वंत्नामाहुः पुष्पहास चरम त्वमेवौषट् वपटारंत्वामाहुरभ्यं मखे-
 षुप्राशितारं शतधारं सहस्रधारं बभूव भूनाथ भृगुपुत्र वेदवेद्य ब्रह्मशय ब्राह्मणप्रिय त्वमेवद्यौरसि मातरिश्वासि
 धर्मोसि होता पोता हंता मंता नेता होमहेतुस्त्वमेव अथ्यश्चयान्नात्वमेवक्रुग्भिः सुमांड इज्योऽसि सुनेधोसि समिधस्त्व-
 मेव मतिर्गतिर्दातात्वमसि मोक्षोऽसि योगोऽसि सृजसि धाता परमयज्ञोऽसि सोमोसि दीक्षितोऽसि दक्षिणासि विश्वमसि
 स्थविर हिरण्यगर्भ नारायण त्रिनयन आदिवर्ण आदित्यतेजः महापुरुष पुरुषोत्तम आदिदेव भूमिक्रम त्रिविक्रम
 प्रभाकर शंभो स्वयंभूः भूतादिमहाभूतोऽसि विश्वभूत विश्वत्वमेव विश्वगोप्तासि पवित्रमसि विश्वभव ऊर्ध्वकर्मन् अमृत
 दिवस्पते वाचस्पते घृताचै अनंतकर्मवंश प्राग्वंशधीः त्वमश्वमेधः वरार्थिनांवरदोऽसित्वं ॥ चतुर्भिश्चतुर्भिश्चद्वाभ्यांपं-
 चभिरेवच ॥ दूयतेचपुनर्द्वाभ्यांतुभ्यंहोत्रात्मनेनमः ॥ १ ॥ इति श्रीवामनपुराणसरोमाहात्म्येपांडिशोऽध्यायः ॥ २६ ॥
 लोमहर्षणउवाच ॥ नारायणस्तुभगवान्श्रुत्वैवंपरमंस्तवं ॥ ब्रह्मजेनद्विजेन्द्रेणकथ्येनसमीरितं ॥ १ ॥ उवाचवचनं स-
 म्यक्तुष्टःपुष्टपदाक्षरं ॥ श्रीमान्प्रीतमनादेवोयद्वदेत्रभुरीश्वरः ॥ २ ॥ वरंष्टुणध्वंमद्रंवेवदोस्मिसुरोत्तमाः ॥ कथ्यप
 उवाच ॥ सुप्रीतोसिसुरश्रेष्ठसर्वेषामेवनिश्चयात् ॥ ३ ॥ वासवस्यानुजोधाताज्ञातीनानंदवर्द्धनः ॥ अदित्याअपिच

श्रीमान्भगवानस्तुवैसुतः ॥ ४ ॥ अदितिर्देवमाताचतुर्मेवार्थमुत्तमं ॥ पुत्रार्थवरदंप्राहभगवन्तवर्गार्थिनी ॥ ५ ॥ दे-
 वाऊचुः ॥ निःश्रेयसार्थसर्वेषां देवतानां महेश्वरः ॥ त्राताभर्ता च दाता च शरणं भवनः सदा ॥ ६ ॥ लोमहर्षण-
 वाच ॥ ततस्तानब्रवीद्विष्णुर्देवांस्तान्स्वयमेव च ॥ सर्वेषामेव युष्माकं ये भविष्यंति शत्रवः ॥ मुहूर्तमपि ते सैनस्थास्यंति
 ममाग्रतः ॥ ७ ॥ हत्वा सुरगणाः सर्वान्यज्ञभागप्रभोजिनः ॥ हव्यादांश्चासुरान्सर्वान् कव्यादांश्च पितॄनापि ॥ ८ ॥
 करिष्ये विबुधश्रेष्ठाः पारमेष्ठिन कर्मणा ॥ यथायातेन मार्गेण निवर्तन्ध्वं सुरोत्तमाः ॥ ९ ॥ एवमुक्ते तु देवेन विष्णुना प्रभवि-
 षणुना ॥ ततः प्रहृष्टमनसः पूजयति स्म तं प्रभुं ॥ १० ॥ विश्वेदेवामहात्मानः कथ्यपोऽदितिरेव च ॥ नमस्कृत्य मुञ्चाय
 तस्मै देवाय रंहसा ॥ ११ ॥ प्रयाताः प्राग्दिशं सर्वे विपुलं कथ्यपाश्रमं ॥ ते कथ्यपाश्रमं गत्वा कुरुक्षेत्रवनं महत् ॥ १२ ॥
 संप्रसाद्यादितितत्र तपसे तान्ययोजयन् ॥ सा च चारुतपो वारं वर्षाणामयुतं तदा ॥ १३ ॥ तस्यानाम्नावनं दिव्यं सर्वकाम-
 प्रदं शुभं ॥ आराधनाय कृष्णस्य वाग्यता वायुभोजनाः ॥ १४ ॥ दैत्यैर्निगृह्यतान् दृष्ट्वा स भयान्नपि सत्तमान् ॥ दृष्ट्वा पुत्राह-
 मिति सानिर्वेदात्प्रणतहारिं ॥ १५ ॥ तुष्टाववाग्भिरिष्टाभिस्तुतिभिः सातपोधनाः ॥ शरण्यं शरणं विष्णुं प्रणतां भक्तवत्स-
 लं ॥ १६ ॥ देवदैत्यमयं चापि मध्यमांतस्वरूपिणं ॥ १७ ॥ अदितिरुवाच ॥ नमः कृत्यार्तिनां शायनमः पुष्करमालिने
 ॥ नमः परमकल्याणकल्याणाय दिव्यधसे ॥ १८ ॥ नमः गंकजनेत्राय नमः गंकजनाभये ॥ नमः गंकजसंभूतिसंभवाया-
 ल्मयोनेये ॥ १९ ॥ श्रियः कांताय दांताय दान्तदृश्याय चक्रिणे ॥ नमः पद्मासिहस्ताय नमः कनकवाससे ॥ २० ॥ तथा-
 ल्मज्ञानयज्ञाय योगिचिंत्याय योगिने ॥ निर्गुणाय विशेषाय हरये ब्रह्मरूपिणे ॥ २१ ॥ जगत्संतिष्ठेयत्रजगतो योनदृश्यते ॥
 नमः स्थूलातिमूक्ष्माय तस्मै देवाय शार्ङ्गिणे ॥ २२ ॥ यं न पश्यति पश्यतो जगदप्यखिलं नराः ॥ अपश्यद्भिर्जगद्यश्च दृश्य-

तेहृदिसंस्थितं ॥ २३ ॥ बहिर्ज्योतिरलक्ष्यो योलक्ष्यते ज्योतिरपः परः ॥ यस्मिन्नेव यतश्चैव यस्यैतदखिलजगत् ॥ २४ ॥
तस्मै समस्तजगतां सुनायाय नमो नमः ॥ आद्यः प्रजापतिर्यस्तु पितृणां यः परः पतिः ॥ २५ ॥ पतिः सुराणां यस्तस्मै नमः
कृष्णाय वेधसे ॥ यः प्रवृत्तैर्निवृत्तैश्च कर्मभिस्तु विरज्यते ॥ २६ ॥ स्वर्गापवर्गफलदो नमस्तस्मै गदाभृत ॥ यश्चित्यभा-
नो नमसा सद्यः पापं व्यपोहति ॥ २७ ॥ नमस्तस्मै विशुद्धाय परस्मै हरि मेधसे ॥ येषं यत्पुत्रास्विलाधारमीशानमजमव्ययं
॥ २८ ॥ न पुनर्जन्ममरणं प्राप्नुवंति न मामिति ॥ योगैर्ज्ञैश्च पुरुष इज्यते यज्ञमास्थितः ॥ २९ ॥ तं यज्ञं पुरुषं विष्णुं नमो-
मि प्रभुमीश्वरं ॥ गीयते सर्ववदेषु वेदविद्विर्विदांगतिः ॥ ३० ॥ यस्तस्मै वेदवेद्याय विष्णवे जिष्णवे नमः ॥ यतो विश्वं समु-
द्भूतं यस्मिन् प्रलयमेज्यति ॥ ३१ ॥ विश्वेन्द्रवप्रतिष्ठाय नमस्तस्मै महात्मने ॥ ब्रह्मादिस्तं वपर्यंतं व्याहृत्येन चराचरं ॥
३२ ॥ मायाजालं समुन्नद्धं तमुपेन्द्रं नमाम्यहं ॥ यस्तृतीयस्वरूपस्थो विभक्त्येखिलमीश्वरः ॥ ३३ ॥ विश्वं विश्वपतिं वि-
ष्णुं तं नमामि प्रजापतिं ॥ मूर्तं तमोऽसुरमयं तद्विना विनिहतियः ॥ ३४ ॥ रात्रिजं सूर्यरूपी च तमुपेन्द्रं नमाम्यहं ॥ यस्या-
क्षिणी चंद्रसूर्योऽसर्वलोकेशु भुवम् ॥ ३५ ॥ पश्यतः कर्मसततं तमुपेन्द्रं नमाम्यहम् ॥ यस्मिन् सर्वेश्वरे नित्यं सत्यमेतन्म-
योदितं ॥ ३६ ॥ नाचूतं तमजं विष्णुं नमामि प्रभुमव्ययं ॥ यदेतत्सत्यमुक्तं मे भूयश्चातो जनार्दन ॥ सत्येन तेन सकलाः पूर्य-
तां मे मनोरथाः ॥ ३७ ॥ इति श्रीवामनपुराणे सरोमाहात्म्ये सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

लोमहर्षण उवाच ॥ एवंस्तु तोयभगवान्वासुदेव उवाच तां ॥ अदृश्यः सर्वभूतानां तस्याः संदर्शने स्थितः ॥ १ ॥ श्रीभगवा-
नुवाच ॥ मनोरथांस्त्वमदितेयानिच्छस्य भिवाञ्छितान् ॥ तांस्वंप्राप्स्यसि धर्मज्ञो मत्प्रसादान्न संशयः ॥ २ ॥ शृणु त्वंच महा-
भागे वरो यस्तेहृदि स्थितः ॥ मद्वर्शनां हि विफलं न कदाचिन्न विज्यति ॥ ३ ॥ यश्चेहमद्वनस्थितात्रिरात्रवैकरिज्यति ॥ सर्वे

कामाः समृद्धते मनसा या निहेच्छति ॥ ४ ॥ दूरस्थोऽपि वनं यस्तु ह्यदिते स्मरते नरः ॥ सोऽपि याति परं स्थानं किं पुनर्निव-
 सन्नरः ॥ ५ ॥ यश्चेह ब्राह्मणान्पञ्चत्रीन्वाद्वावेकमेव वा ॥ भोजयेच्छूद्रया युक्तः स याति परमंगतिम् ॥ ६ ॥ अदितिरु-
 वाच ॥ यदि देवः प्रसन्नस्त्वं भक्त्या भो भक्तवत्सल ॥ त्रैलोक्याधिपतिः पुत्रस्तदस्तु मम वासवः ॥ ७ ॥ हतं राज्यं हतं आस्य य-
 ज्ञभाग इहासुरैः ॥ त्वयि प्रसन्ने वरद तत्प्राप्तोऽनुतो मम ॥ ८ ॥ हतं राज्यं नन्दुः खाय मम पुत्रस्य के शव ॥ प्रपन्नदाय विभ्रं-
 शः पीडामि कुरुते हृदि ॥ ९ ॥ भगवानुवाच ॥ कृतः प्रसादो हि मया तव देवि यथेप्सितं ॥ स्वार्शेन चैव ते गभसं भविष्यामि
 कथं पात् ॥ १० ॥ तव गभसमुद्धूतस्तस्तस्ते ये सुरारयः ॥ तानहं निह निज्यामि निवृत्ता भवन्ति ॥ ११ ॥ अदिति-
 रुवाच ॥ प्रसीद देव देवेश नमस्ते विश्वभावन ॥ नाहं त्वामदरे वोढुमीश शश्यामि केशव ॥ यस्मिन् प्रतिष्ठितं सर्वं विश्वयो-
 निस्त्वमोश्वरः ॥ १२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहं चत्वाविंश्यामि स्वात्मानं चैव नदिनि ॥ न च पीडां करिष्यामि स्वस्ति-
 तेऽस्तु ब्रजाम्यहं ॥ १३ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ इत्युक्त्वा तर्हि ते देवे दिदि तिर्गभसमादधे ॥ १४ ॥ गर्भस्थितं ततः कृष्णे च-
 चाल सकलाक्षितिः ॥ चकंपिरे महाशैलजग्मुः क्षोभं महाब्धयः ॥ १५ ॥ यतो यतोऽदिति र्याति ददाति पदमुत्तमं ॥ ततस्ततः
 क्षितिः खेदान्नानामद्विजपुंगवाः ॥ १६ ॥ दैत्यानामपि सर्वेषां गर्भस्थे मधुसूदने ॥ बभूव तेजसोऽहानि र्यथां कं परमात्मना
 ॥ १७ ॥ इति श्रीवामनपुराणे सरोमाहात्म्ये अष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥
 लोमहर्षण उवाच ॥ निस्तेजसोऽसुरान् दृष्ट्वा समस्तान् सुरेश्वरः ॥ प्रह्लादमथ प्रच्छ बलिरात्मपितामहम् ॥ १९ ॥ बलिरुवाच ॥
 तात निस्तेजसो दैत्या निर्दग्धा इव बहिना ॥ किमेतसह सैव घब्रह्मदं दहता इव ॥ २० ॥ दुरिष्टं किं नु दैत्यानां किं कृत्यासुरनिर्मिता ॥
 नाशायैषा समुद्धूता येन निस्तेजसोऽसुराः ॥ २१ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ इत्थं दैत्यवरस्तेन पृष्ठः पौत्रेण ब्राह्मणाः ॥ चिरं ध्यात्वा ज-

गदैवमसुरंततदाबलिं ॥४॥ प्रह्लादउवाच ॥ चलंति गिरयो भूमिर्जहाति सहजां स्थितिं ॥ नद्यः समुद्राः क्षुभिता दैत्यानि स्तेज-
 सः कृताः ॥ ५ ॥ सूर्यो दयेयथा पर्वतगच्छति न ग्रहाः ॥ देवतानां परालक्ष्मीः कारणानुमीयते ॥ ६ ॥ महदेतन्महाबाहो
 कारणं दानवैश्वर ॥ न ह्यल्पमिति मंतव्यं क्रियाकार्याकथंचन ॥ ७ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ इत्युक्त्वा दानवपतिं ब्रह्मा-
 दः सोऽसुरोत्तमः ॥ अत्यर्थं भक्तो देवशंजगाम मनसा हरिं ॥ ८ ॥ सध्यानं प्रथमं कृत्वा प्रह्लादं स्तुततोऽसुरः ॥ विचारया-
 मा स ततो यथा देवं जनार्दनं ॥ ९ ॥ सदृशो दरे तस्याः प्रह्लादो वा मनोऽकृतिं ॥ तदंतश्च वसनून् रुद्रान् धिनौ मरुतस्तथा
 ॥ १० ॥ साध्यान् विश्वांस्तथा देवान् गंधर्वो रगराक्षसान् ॥ विरोचनं च तनयं बलिं चासुरनायकं ॥ ११ ॥ जंभकुंजं भनरं कं-
 बाणमभ्यांस्तथा सुरान् ॥ आत्मानं गगनं वायुमनस्तोयं हुताशनं ॥ १२ ॥ समुद्राद्रिद्रुमद्वीपान्सरांसि च पशून्मर्हो ॥
 वयोमनुष्यान् खिलांस्तथैव च सरीसृपान् ॥ १३ ॥ समस्तलोकस्त्रिषारं ब्रह्माणं भवमेव च ॥ ग्रहनक्षत्रताराद्यानृपांश्चैव
 प्रजापतिं ॥ १४ ॥ संपश्यन् विस्मया विष्टः प्रकृतिस्थः क्षणात्पुनः ॥ प्रह्लादः प्राह दैत्यैर्ब्रह्मैर्वैरोचनं तदा ॥ १५ ॥
 वत्सज्ञातं मया सर्वं यदर्थं भवतामियं ॥ तेजसो हानिरुत्पन्ना तच्छृणुत्वमशेषतः ॥ १६ ॥ देवदेवो जगद्योनिर्जगदादिरजः
 प्रभुः ॥ अनादि रादिविश्वस्य वरेण्यो वरदो हरिः ॥ १७ ॥ परावराणां परमः परापरवतांगतिः ॥ प्रभुः प्रमाणं मानानां स-
 तलोकगुरोर्गुरुः ॥ स्थितिकर्तुं जगन्नाथो ह्यदित्यागर्भगः प्रभुः ॥ १८ ॥ प्रभुः प्रभूणां परमः पराणामनादि मध्यो भगवाननंतः ॥
 त्रैलोक्यमंशेन सनाथमेकः कर्तुमहात्मा दितिर्जावतीर्णः ॥ १९ ॥ नयस्य रुद्रानच पद्मयोनिरनेन्द्रो नमूयैतु मरीचिमिश्राः ॥ ज्ञानं-
 ति दैत्याधिपते स्व रूपं स वासुदेवः कलयावतीर्णः ॥ २० ॥ यमक्षरैव दिवो वदंति विशंति यत्रैव विधूतपापाः ॥ यस्मिन् प्रविष्टा

नपुनर्भवन्ति तं वा सुदेवं प्रणमामि चाद्यं ॥ २१ ॥ भूतान्यशेषाणि यतो भवन्ति यथोर्मयस्तोयनिधेरजस्रं ॥ लयंचयस्मिन् प्र-
लयप्रयाति तं वा सुदेवं प्रणतोऽस्म्यर्चित्यं ॥ २२ ॥ रूपंचक्षुर्ग्रहेण लगेषास्पर्शग्रहेऽथोरसना रसस्य ॥ घ्राणंच गंधग्रहणे
नियुक्तं त्वग्राणचक्षूषिणतानि यस्य ॥ २३ ॥ सर्वेश्वरो विदितव्यः सपुत्तया ह्यनादिमध्यं त्वनघंच देवं ॥ नमाम्यहंतं हरिमी-
शितारं लोकैकनाथं भवभोतिनाशनं ॥ २४ ॥ येनैकदंष्ट्रेण समुद्धृतं यंधराचलाधारयतीह विश्वं ॥ इदंच हर्तोऽसकलं जगद्य-
स्तमीड्यमीशं प्रणतोऽस्मि विष्णुं ॥ २५ ॥ अंशावतीर्णेन च येन गर्भे हतानि ते जांसि महासुराणां ॥ नमामि तं देवमनंतमी-
शमशेषं सारसरोः कुठारं ॥ २६ ॥ देवो जगद्यो निरयं महात्मा स षोडशं शोशनं महासुरेन्द्र ॥ सुरेन्द्रमा तु जठरं प्रविष्टो हता-
निवस्तेन बलवंपुंषि ॥ २७ ॥ बलिरुवाच ॥ तात कोऽयं हरिर्नाम यतो नो भयमागतं ॥ संति मे शतशो दैत्या वा सुदेव बला-
धिकाः ॥ २८ ॥ विप्रचित्तिः शिबिः शंभुर्जम्भः कुंभस्तथैव च ॥ हयशिराश्च शिराभंगकारो महाहनुः ॥ २९ ॥ वाता-
पिः प्रवशः शंभुः कृकराक्षश्च दुर्जयः ॥ एते चान्ये च मे सति दैते यादानवास्तथा ॥ ३० ॥ महाबलामहावीर्याभूभारधरणक्ष-
माः ॥ एषामेककशः कृष्णेन वीर्यबलसंमितः ॥ ३१ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ पौत्रस्यैतद्वचः श्रुत्वा प्रह्लादो दैत्यपुंगवः ॥
सक्रोधश्च बलिं प्राह वै कुंठाक्षेपवादिनं ॥ ३२ ॥ विनाशमुपयास्यति दैत्यास्ते चापि दानवाः ॥ येषां लमीह गोरान्जदुर्ब-
द्धिरविवेकवान् ॥ ३३ ॥ देवदेवं महाभागं वा सुदेवमर्जविभुं ॥ तामृते पापसंकल्पः को न्यएवं विद्विष्यति ॥ ३४ ॥ यए-
ते भवता प्रोक्ताः समस्ता दैत्या दानवाः ॥ सब्रह्मकास्तथा देवाः स्थावरांताश्च जातयः ॥ ३५ ॥ त्वंचांच जगच्चेदंसाद्रिद्रुम-
नदीवनं ॥ समुद्रद्वीपलोकाश्च यच्चैर्ज्यैष्ठ्यं च नेज्जति ॥ ३६ ॥ यस्याभिवादं वंद्यस्यापि नः परमात्मनः ॥ एकैकं शकला-

१ प्रलयकाले । २ एकैकस्येत्यर्थः । ३ वैकुण्ठो भावान्, वैकुण्ठो विष्टरश्चाः कोशः । ४ इति धितोर्गत्यर्थतया चराचरमित्यर्थः ।

जन्मकः कस्तमेव विद्विष्यति ॥ ३७ ॥ ऋते विनाशाभिमुखत्वा मेकमविवेकिनं ॥ दुर्बुद्धिजितात्मानं दृष्ट्वा नाशासनातिगं
 ॥ ३८ ॥ शोच्योऽहं यस्य मे गेहे जातस्तव पिताधमः ॥ यस्य त्वमीदृशः पुत्रो देवदेवावमानकः ॥ ३९ ॥ तिष्ठत्यनेकसंसार-
 रसंधातौ घविनाशिनी ॥ कृष्णे भक्तिरहं तावदेक्ष्यो भवतानकिं ॥ ४० ॥ न मे प्रियतरं कृष्णादपि देहमहात्मनः ॥ इति जा-
 नात्ययं लोको भवांश्च दिति जाधमः ॥ ४१ ॥ जानन्नपि प्रियतरं प्राणेभ्योऽपि हरिं मम ॥ निंदां करोषि तस्य त्वमकुर्वन् गौरव-
 मम ॥ ४२ ॥ विरोचनस्तव गुरुगुरुस्तस्याप्यहंबले ॥ ममापि सर्वजगतां गुरुर्नारायणो हरिः ॥ ४३ ॥ निंदां करोषि त-
 स्मिंस्त्वं कृष्णे गुरुगुरोर्गुरौ ॥ यस्मात्तस्मादिहैश्वर्यादिविशदं भ्रंशमेज्यसि ॥ ४४ ॥ स देवो जगतां नाथां बले मम जनार्दनः ॥
 न त्वहं प्रत्यवेक्ष्य स्तपितुमन्योऽत्र योगुरुः ॥ ४५ ॥ एतावन्मात्रमप्यत्र निंदता जगतोगुरुं ॥ नापेक्षितं त्वया यस्मात्तस्माच्छा-
 पं ददामि ते ॥ ४६ ॥ यथामेगिरसश्छेदिदं गुरुतरं वचः ॥ त्वयोक्तमच्युताक्षेपिराज्यभ्रष्टस्तथापत ॥ ४७ ॥ यथान-
 कृष्णादपरः परित्राणं भवार्णवे ॥ तथाऽचिरेण पश्येयं भवं तं राज्यविच्युतं ॥ ४८ ॥ इति श्रीवामनपुराणे सरोमाहात्म्ये ए-
 कोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 लोमहर्षण उवाच ॥ इति दैत्यपतिः श्रुत्वा गुरोर्वचनमग्निं ॥ प्रसादयामास गुरुं त्रणिपत्य पुनः पुनः ॥ १ ॥ बलिरुवाच ॥
 प्रसीदतां तामाकोपं कुरुमो ह हते मयि ॥ बलावलेपमूढेन मयैतद्वाक्यमीरितं ॥ २ ॥ मोहापहतविज्ञानः प्रापो हं दिति ज्ञो-
 त्तम ॥ यच्छक्षोस्मि दुराचारस्तत्साधुभवात्कृतं ॥ ३ ॥ राज्यभ्रंशं यशोभ्रंशं प्राप्स्यामीति तत्स्त्वहं ॥ विषण्णोऽसि यथाता-
 ततैवा विनयः कृतः ॥ ४ ॥ त्रैलोक्यैश्वर्यमन्यद्वा किमपीह न दुर्लभं ॥ संसारे दुर्लभास्तात गुरुवो भवद्विधाः ॥ ५ ॥

तत्प्रसीदनमेकोपकर्तुमर्हसिदत्तप ॥ त्वत्कोपपरिदग्धाहपरितप्येदिवानिशं ॥ ६ ॥ प्रह्लादउवाच ॥ वत्सक्रोपेनमे-
मोहोजनितस्तेनमेया ॥ दत्तशपोविवेकश्चमोहेनापकृतोमम ॥ ७ ॥ यदिमोहेनमेज्ञाननक्षितस्थान्महासुर ॥
तत्कथंसर्वजाननूहर्षिकचिच्छपाम्यहं ॥ ८ ॥ योऽयंशपोमयादत्तोभवतेदेत्यपुंगव ॥ भाव्यमेतेनतेननृत्तस्मात्स्वमा-
विषीदवै ॥ ९ ॥ अद्यप्रभृतिदेवेशभगवत्यच्युतेहरौ ॥ भवेस्त्वभक्तिमानीशेसतत्राताभविष्यति ॥ १० ॥ शपञ्जा-
प्यचमेवीरेदेवेशः संस्मृतंस्त्वया ॥ तथातथावदिष्यामिश्रेयस्त्वप्राप्स्यसेयथा ॥ ११ ॥ लोमहर्षणउवाच ॥ अदिति-
र्वेमासाद्यसर्वकामसमृद्धिदं ॥ क्रमेणैवहरिश्छिद्वेदवः प्राप्नोमहायशाः ॥ १२ ॥ ततोमासेचदशमेकालेप्रसूयमाणे
॥ अजायतसर्गोविदोभगवान्धामनाकृतिः ॥ १३ ॥ अवतीर्णेजगन्नाथेतस्मिन्सर्वामरेश्वरे ॥ देवाश्चमुमुचुदुःखंदेवमा-
ताऽदितिस्तथा ॥ १४ ॥ ववुर्वाताः सुखस्पर्शाः विरजस्कमभून्ममः ॥ धर्मेचसर्वभूतानांतदामतिरजायत ॥ १५ ॥ नोद्वे-
गश्चाप्यभूद्वेहमानवानाद्विजोत्तमाः ॥ तदाहिसर्वभूतानांधर्मेमतिरजायत ॥ १६ ॥ तंजातमात्रंभगवान्ब्रह्मालोकपि-
तामहः ॥ जातकर्मादिकांकृत्वाक्रियांतुष्टावचप्रभुः ॥ १७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जयाधीशजयाजयजयसर्वगुरोहरे ॥ जन्म-
मृत्युजरतीतजयानंतजयाच्युत ॥ १८ ॥ जयाजितजयाशेषजयाव्यक्तस्थितेजय ॥ परमार्थसर्वज्ञज्ञानज्ञेयार्थनि-
श्चित ॥ १९ ॥ जयाशेषजगत्साक्षिन्जगत्कर्तृर्जगद्गुरो ॥ जगतोऽजगत्तेश्वेशस्थितौपालयसेजय ॥ २० ॥ जयास्विल-
जयाशेषजयसर्वहृदिस्थित ॥ जयादिमध्यांतमयसर्वज्ञानमयोत्तम ॥ २१ ॥ मुमुक्षुभिरनिर्देश्यनित्यहृष्टजयेश्वर ॥ यो-
गिभिर्मुक्तिकामैस्तुदमादिगुणभूषण ॥ २२ ॥ जयातिसूक्ष्मदुर्ज्ञेयजगन्मूलजगन्मय ॥ जयसूक्ष्मातिमूक्ष्मत्वजययो-

गिन्नतीन्द्रिय ॥ २३ ॥ जयस्वमायायोगस्थशेषभोगशयाक्षर ॥ जयैकदंष्ट्राप्रांतेनसमुद्धृतवसुंधर ॥ २४ ॥ नृकेसरि-
 न्पुरारातिवक्षःस्थलविदारण ॥ सांप्रतजयविश्वात्मन्मायावामनकेशव ॥ २५ ॥ स्वमायापटलच्छन्नजगद्धातर्जनार्दन
 ॥ जयाचिंत्यजयानेकस्वरूपैर्कनिधेप्रभो ॥ २६ ॥ वर्द्धस्ववर्द्धितानेकविकारप्रकृतेहरे ॥ त्वयैषाजगतीशेषसंस्थिता
 धर्मपद्मतिः ॥ २७ ॥ नत्वामहंनचेशानोनेंद्राद्यास्त्रिदशहरे ॥ ज्ञातुमीशानऋषयःसनकाद्यानयोगिनः ॥ २८ ॥ त्वमा-
 यापटसंवीतजगत्यत्रजगत्पते ॥ कस्त्ववित्स्यतिसर्वेशत्वत्प्रसादंविनानरः ॥ २९ ॥ त्वमेवाराधितोयेनप्रसादसुमुखप्र-
 भो ॥ सएवकेवलंदेववेत्तित्वनितरोजनः ॥ ३० ॥ नंदीश्वरेश्वरेशानविभोवर्द्धस्ववामन ॥ प्रभवायास्यविश्वस्यविश्वा-
 त्मन्पृथुलोचन ॥ ३१ ॥ लोमहर्षणउवाच ॥ एवंस्तुतोहृषीकेशःसतदावामनाकृतिः ॥ प्रहस्यभावगंभीरमुवाचारूढ-
 संपदम् ॥ ३२ ॥ स्तुतोहंभवतापूर्वमिंद्राद्यैःकथ्यपेनच ॥ मयाचास्यप्रतिज्ञातिमिंद्रस्यभुवनत्रयं ॥ ३३ ॥ भयश्चाहं
 स्तुतोऽदित्यातस्याश्चापिमयाश्रुतं ॥ यथाशक्रायदास्यामित्रिलोक्यंहतकंटकं ॥ ३४ ॥ सोऽहंतथाकरिष्यामियथेद्रोज-
 गतःपतिः ॥ भविष्यतिसहस्राक्षःसत्यमेतद्व्रवीमिवः ॥ ३५ ॥ ततःकृष्णजिनंब्रह्माहृषीकेशायदत्तवान् ॥ यज्ञोपवीतं
 भगवान्ददौतस्यबृहस्पतिः ॥ ३६ ॥ आर्षाढमददाद्वंदमरीचिब्रह्मणःसुतः ॥ कर्मडलुवसिष्ठश्चक्रुशाश्चीरमथांगिराः ॥
 आसनंचैवपुलहःपुलस्त्यःगीतवाससी ॥ ३७ ॥ उपतस्थुश्चतर्वेदाःप्रणवोच्चारभूषणाः ॥ शास्त्राण्यशेषाणितासांस्य-
 योगोक्तयस्तथा ॥ ३८ ॥ स्वामनोजटीदंडीछत्रीधृतकर्मडलुः ॥ सर्वदेवमयोदेवोबलेरध्वरमभ्यगात् ॥ ३९ ॥ यत्र
 यत्रपदंविप्राभूभागेवामनोददौ ॥ ददातिभूमिर्विवरतत्रतत्राभिपीडिता ॥ ४० ॥ स्वामनोजडगतिर्मृदुगच्छन्सर्पवतां ॥

१ शेषस्य एतन्नाम्नो महानागस्य भोगः शरीरं तत्र शेते यस्तस्य संबुद्धिः । २ एकनिषे एकस्थान । ३ प्रतिश्रुतम् । ४ पालाशो दण्ड आषाढ । ५ जडा मन्दा गतियस्येत्यर्थ ।

साद्विद्वीपवनां सर्वांचालयामासमेदिनीं ॥ ४१ ॥ बृहस्पतिस्तुशनैर्कर्मैर्गदर्शयते शुभं ॥ तथा क्रीडाविनोदाथे गतिर्जगति
 सा भवत् ॥ ४२ ॥ ततः शेषो महानागो निःसृत्यासौ रसातलात् ॥ साहाय्यं कल्पयामास देवदेवस्य चक्रिणः ॥ ४३ ॥ त-
 दस्यापि च विख्यातं महाविपुलमुत्तमं ॥ तस्य संदर्शनं देवनागेभ्यो न भयं भवेत् ॥ ४४ ॥ इति श्रीवामनपुराणे सुरेश महा-
 त्ये त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 लोमहर्षेण उवाच ॥ स पर्वतवनामूर्ध्वदृष्टा संक्षुभितांबलिः ॥ पप्रच्छोशनसं शक्रं प्रणिपत्य कृतांजलिः ॥ १ ॥ आचार्यक्षोभ-
 मायाति साब्धिभूध्रनामही ॥ कस्माच्च नासुरान् भागान् प्रतिगृह्णति वह्नयः ॥ २ ॥ इति पृष्ठोऽथ बलिनकाकाव्यो वेदविदां
 वरः ॥ उवाच दैव्याधिपतिर्चिरंध्यात्वा महामतिः ॥ ३ ॥ अवतीर्णो जगद्वोनिः कथं पश्य गृहे हरिः ॥ वामनेन हरूपेण प-
 रमात्मा सनातनः ॥ ४ ॥ स नूनं यज्ञमायाति तव दानवपुंगवः ॥ यस्य पादप्रतिक्षेपादियं प्रचलितामही ॥ ५ ॥ कंपते
 गिरयश्चैव संक्षुब्धामकरालयाः ॥ नैनं भूतपतिं भूमिः समर्थो वोढुमीश्वरं ॥ ६ ॥ स देवासुरगंधर्वयक्षराक्षसपन्नगा ॥ अ-
 नैनं वधूताभूमिरापोऽग्निः पवनो नभः ॥ धारयत्यखिलान् देवान् मनुष्यांश्च महांसुरान् ॥ ७ ॥ इयमस्य जगद्धातुर्माया कृ-
 णस्य दुस्त्यजा ॥ धार्यधारकभवेन यथासंपीडितं जगत् ॥ ८ ॥ तत्सन्निधानादसुराभा गहाराः सुरेत्तमाः ॥ भुंजते ना-
 सुरान् भागान् पितृवैत्रेयो ग्नयः ॥ ९ ॥ शुक्रस्य वचनं श्रुत्वा हृष्टरो मा ब्रवीद्वलिः ॥ धन्योऽहं कृतपुण्यश्च यतो यज्ञपतिः
 स्वयं ॥ १० ॥ यज्ञमभ्यागतो ब्रह्मन् मत्क्रोड्योधिकः पुमान् ॥ ययोगिनः स दोद्युक्ताः परमात्मानमव्ययं ॥ ११ ॥ ब्र-
 हुमिच्छंति देवोऽसौ माध्वरमुपैष्यति ॥ यन्मया चार्यकृतं त्यंतं न ममादेषु महसि ॥ १२ ॥ अक्रुतवाच ॥ यज्ञभागभुजो

१ नहुतं च यथाग्रयः—इति पाठे भागान् अहुतम् इति च्छेदः । यथा अहुतं न भुञ्जते फलपूर्वहेतुकनाशंति वक्ष्यस्व आभुगान् भागान् न भुञ्जते इत्यन्वयः ।

देवावेदप्रामाण्यतोऽसुर ॥ त्वयातुदानवादैत्ययज्ञभागभुजःकृताः ॥ १३ ॥ अयंवेदेवःसत्वस्थःकरोतिस्थितिपालनं ॥
 विसृष्टचतथैवातिस्वयमतिप्रजाःप्रभुः ॥ १४ ॥ त्वयातुवांचितादेवाननंविष्णुःस्थितौस्थितः ॥ विदित्वैतन्महाराजकुरु-
 नेमनोगतं ॥ १५ ॥ त्वयाचदैत्याधिपतेस्वल्पकेपिहिवस्तुनि ॥ प्रतिज्ञानवोढव्यावाच्यंसामतथाफलं ॥ १६ ॥ क-
 तकृत्यस्यदेवस्यदेवार्थापिकुर्वतः ॥ नालंदातुमहंदेवत्वयावाच्यंतुयाचता ॥ कृष्णस्यदेवभूत्यर्थं प्रवृत्तस्यमहासुर
 ॥ १७ ॥ बलिरुवाच ॥ ब्रह्मन्कथमहंब्रह्मामन्येनापिहियाचितः ॥ नास्तीतिकिमुद्देशसंसारार्थौघहारिणं ॥ १८ ॥ ब्र-
 तोपवासैर्विविधैर्यःप्रभुर्गृह्यतेहरिः ॥ सचेद्वक्ष्यतिदेहीतिगोविंदःकिमतोऽधिकं ॥ १९ ॥ यत्प्रीतिकरणयैवपुंभिःशौच-
 गुणान्वितैः ॥ यज्ञाःक्रियंतेदेवश्चसमादेहीतिवक्ष्यति ॥ २० ॥ तत्साधुसुकृतंकर्मतपःसुचरितंचनः ॥ यन्मयादत्तमीशश्च
 स्वयमादास्यतेहरिः ॥ २१ ॥ नास्तीत्यहंगुरोवक्ष्येकथमागतमीश्वरं ॥ प्राणत्यागकरिष्यामिननास्तीतिनमेकचिन्
 ॥ २२ ॥ तदेतद्वाञ्छितंप्राप्तंनूनंचात्रनसंशयः ॥ यज्ञेऽस्मिन्यदियज्ञेशोयाचेतेमांजनाद्दिनः ॥ २३ ॥ निजमूर्द्धानमभ्य-
 स्मैदास्याभ्येवाविचारितम् ॥ समेवक्ष्यतिदेहीतिगोविंदःकिमतोऽधिकं ॥ २४ ॥ नास्तीति यन्मयानोक्तमन्येपामपिया-
 चतां ॥ वक्ष्यामिकथमायातेतस्मिन्नभ्यागतेऽच्युते ॥ २५ ॥ श्लाघ्यएवहिधीराणांदानाच्चापत्समागमः ॥ २६ ॥
 नवाधाकारियद्दानंतदंगबलवत्स्मृतं ॥ मद्राज्येनासुखीकश्चिन्नदरिद्रोनचातुरः ॥ २७ ॥ नाभूपितो न चोद्विभ्रानप्रसा-
 दविवर्जितः ॥ हृष्टस्तुष्टःसुगंधीचतुस्तःसर्वगुणान्वितः ॥ २८ ॥ जनःसर्वोमहाभागकिमुताहंसदासुधीः ॥ एतद्विशिष्ट-
 मत्रापदानबीजफलमया ॥ २९ ॥ विदितुमनिशार्दूलयथैतत्त्वन्मुखाच्छतं ॥ एतद्बीजवरंदानबीजंपततिचक्रुरा ॥ ३० ॥
 जनार्दनमहापात्रेकिंनप्राप्तंत्वतोमया ॥ विशिष्टंममतद्दानंपरितुष्टाश्चदेवताः ॥ ३१ ॥ उपभोगाच्छतगुणंदानंमुखकरं

स्मृतं ॥ मत्प्रसादपरो नूनं यज्ञेनाराधितो हरिः ॥ ३२ ॥ तेनाभ्येतिसंदेहो दर्शनादुपकारकृत् ॥ अथकोपेन चाभ्येति
 देवभागोपरोधि नं ॥ ३३ ॥ मानिहंतुंततो हि स्याद्द्वयः श्लाघ्यतमोऽच्युतात् ॥ समाहंतु हर्षीकेशः कथं वै समुपेयति ॥ ३४ ॥
 एतज्ज्ञात्वामुनिश्रेष्ठदानविघ्नपरेण न ॥ त्वया भाव्यं जगन्नाथे गोविंदे समुपस्थिते ॥ ३५ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ इत्ये-
 वं वदतस्तस्य यज्ञवाटमुपागतः ॥ सहैवामरवृद्धैः सबहस्पतिपुरस्सरैः ॥ ३६ ॥ बलिः पुनरुवाचे दंशं क्रुनिजपुरोहितं ॥
 मां च याचि तुमभ्येतियतां गेहागतो हरिः ॥ ३७ ॥ स यथा त्वमेच्छया सर्वचेतः साक्षी जनार्दनः ॥ सर्वदेवमयोऽचित्यामायावा-
 मनरूपधृक् ॥ ३८ ॥ तं दृष्ट्वा यज्ञवाटं तु प्रविष्टमसुराः प्रभुं ॥ जग्मुः प्रभावतः क्षोभं ते जसा तस्य निष्प्रभाः ॥ ३९ ॥ वेपथुश्च
 मनयस्तत्र ये समेता महाधरे ॥ वसिष्ठो गाधिजो गर्गस्तथान्ये मुनि सत्तमाः ॥ ४० ॥ बलिश्चैवाखिलं जन्म मेने सफलमा-
 त्मनः ॥ ततः संक्षोभमापन्नो न कश्चिर्लिकिचिदुक्त्वान् ॥ ४१ ॥ प्रत्येकं देवदेवेशं पूजयामास तेजसा ॥ अथासुरपतिं ब्रह्म-
 दृष्ट्वामुनिवरंश्च तान् ॥ ४२ ॥ देवदेवपतिः साक्षाद्विष्णुर्वा मनरूपधृक् ॥ तुष्टावयज्ञं वदंश्च यजमानमर्थत्विजः ॥ ४३ ॥
 यज्ञकर्माधिकारस्थान्सदस्यान्द्रव्यसंपदः ॥ सदस्याः यात्रमाखिलं वामनं प्रतितक्षणात् ॥ ४४ ॥ यज्ञवाटस्थिता विप्राः
 साधुसाध्वित्युदरयन् ॥ स चार्धमादाय बलिः प्रोदतु पुलकस्तथा ॥ पूजयामास गोविंदं प्राहृचेदं महासुरः ॥ ४५ ॥ बलिरुवाच
 ॥ सुवर्णरत्नसंघातान् गजांश्च महिषांस्तथा ॥ स्त्रियो वस्त्राण्यलंकारान् गावः कुप्यं च पुष्कलं ॥ ४६ ॥ सर्वैश्च सकलां पृथ्वीं
 भवतो वायदीप्सितं ॥ तद्ददामि शृणु श्रेष्ठममार्थाः संति ते प्रियाः ॥ ४७ ॥ इत्युक्तौ तेत्यपतिना प्रीतिगर्भमिदं वचः ॥ प्राह
 सस्मितगंभीरं भगवान् वामनाकृतिः ॥ ४८ ॥ ममाग्निशरणार्था यदेहिराज न्यदत्रयं ॥ सुवर्णत्रायामरत्नादितदर्थिभ्यः प्र-

१ सुवर्णरूप्यव्यतिरिक्तास्ता आदिधातवः । २ अमीनां शरणं रक्षणं तद्रूपैर्धः प्रयोजनं यस्य तस्मादर्थः ।

दीयतां ॥ ४९ ॥ बलिरुवाच ॥ त्रिभिः प्रयोजनं किं ते पदैः पदवतांवर ॥ शतं शतसहस्रं वापदानां मार्गतांभवान् ॥ ५० ॥
 श्रीवामन उवाच ॥ एतैः पदैर्देवैस्त्यपतेकृतकृत्योस्मि मार्गणे ॥ अन्येषामर्थिनां वित्तमिच्छया दास्यते भवान् ॥ ५१ ॥ ए-
 तच्छ्रुत्वा तु गदितं वामनस्य महात्मनः ॥ ददौ तस्मै महाबाहुर्वामनाय पदत्रयं ॥ ५२ ॥ पाणौ तु पतितौ ये वामनो भूद-
 वामनः ॥ सर्वदेवमयं रूपं दर्शयामास तत्क्षणात् ॥ ५३ ॥ चंद्रसूर्यौ तनयनेद्यौः शिरश्चरणौ क्षितिः ॥ पादांगुल्यः पिशा-
 चास्तु हस्तांगुल्यश्च गुह्यकाः ॥ ५४ ॥ विश्वे देवाश्च जानुस्थानघोसाध्याः सुरोत्तमाः ॥ यज्ञाश्चोगे पुंसं भूतले स्वाश्राप्स-
 रसस्तथा ॥ ५५ ॥ दृष्टिर्ऋक्षाण्यशेषाणि केशाः सूर्यो शवः प्रभो ॥ तारकारो मकूपानि रोमे पुचमहर्षयः ॥ ५६ ॥ बाह-
 वो विदिशस्तस्य दिशः श्रोत्रौ महोत्तमः ॥ आश्विनौ श्रवणेतस्य नासा वायुर्महाबलः ॥ ५७ ॥ प्रसादे चंद्रमा देवो मनोय-
 मः समाश्रितः ॥ सत्यमस्या भवद्वाणी जिह्वा देवी सरस्वती ॥ ५८ ॥ श्रीवादि तित्ति देवमाता विद्यास्तद्वलयस्तथा ॥ स्वर्ग-
 द्वारमभून्मैत्रं त्र्यष्टापूषा च वैभ्रवौ ॥ ५९ ॥ मुखैश्चानरश्चास्य तृपणौ तु प्रजापतिः ॥ हृदयं च परं ब्रह्म पुंस्त्वैकं श्यपो मुनिः
 ॥ ६० ॥ पृष्ठे स्य वसवो देवामरुतः सर्वसंधिषु ॥ वक्षःस्थले तथारुद्रा धैर्यं चास्य महार्णवाः ॥ ६१ ॥ उदरे चास्य गंधर्वा
 मरुतश्च महोत्तमाः ॥ लक्ष्मीर्मेधा धृतिः कांतिः सर्वविद्याश्च वैकटिः ॥ ६२ ॥ सर्वज्योतिरसौ देवस्तपश्च परमं महत् ॥ त-
 स्य देवाधिदेवस्य तेजः प्रोद्धूतमुत्तमं ॥ ६३ ॥ तनौ कुक्षिषु वेदाश्च जानुनीचमहा मखाः ॥ इष्टयः पशुबंधाश्च द्विजानां चोष्टि-
 तानि च ॥ ६४ ॥ तस्य देवमयं रूपं पृष्ठविष्णोर्महाबलः ॥ नोपसर्पति ते देव्याः पतंगा इव पावकं ॥ ६५ ॥ चिक्षुरस्तु
 महोदैत्यः पादांगुष्ठं गृहीतवान् ॥ दंताभ्यां तस्य वै ग्रीवामंगुष्ठे नाहनद्वरिः ॥ ६६ ॥ प्रमथ्य सर्वानसुरान् पादहस्ततले वि-

भुः ॥ कृत्वारूपमहाकायसंजहाराशुमेदिनी ॥ ६७ ॥ तस्यविक्रमतोभूमिचंद्रादित्यौस्तनांतरे ॥ नभोविक्रममाणस्य
 सक्थिदेशेस्थितावुभौ ॥ ६८ ॥ परविक्रममाणस्यजानुमूलप्रभाकरौ ॥ विष्णोरास्तास्थितस्येतौदेवपालनकर्मणि
 ॥ ६९ ॥ जित्वालोकत्रयंकृत्स्नहत्वाचासुरपुंगवान् ॥ पुरंदरायत्रैलोक्यंदौविष्णुरुक्रमः ॥ ७० ॥ सुतलनामपा-
 तालमधस्ताद्वसुधातलात् ॥ बलेदंतंभगवताविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ ७१ ॥ अथैतयेश्वरप्राहविष्णुःसर्वेश्वरेश्वरः ॥
 यत्त्वयासलिलंदंतग्रहीतंपाणिनामया ॥ ७२ ॥ कल्पप्रमाणंतस्मात्तेभविष्यत्यायुरुत्तमं ॥ वैवस्वतेतथातीतकालेभ-
 न्वंतरेतथा ॥ ७३ ॥ सावर्णिकेतुसंप्राप्तेभवानिंद्रोभविष्यति ॥ इदानींभुवनंदंतसंवशक्रायवैततः ॥ ७४ ॥ चतुर्गु-
 नव्यवस्थाचसाधिकात्वेकसततिः ॥ नियंतव्यामयासर्वेयेतस्यपरिपंथिनः ॥ ७५ ॥ तेनाहंपरयाभक्त्यापूर्वमारोधाधिवा-
 ले ॥ सुतलनामपातालंसमादायवचोमम ॥ ७६ ॥ वसामुस्ममादेशंयथावत्परिपालयन् ॥ तत्रदेवासुरेपेतेप्रासाद-
 शतसंकुले ॥ ७७ ॥ प्रोक्लृपंकजसरोद्रुमशुद्धसरिद्वरे ॥ सुगंधीरूपसंघोहेमाभरणभूषितः ॥ ७८ ॥ रत्नकुंदनादि-
 दिग्धंगोनृत्यगीतमनोहरः ॥ उपभुंजमहाभोगान्विपुलानन्दानेश्वर ॥ ७९ ॥ ममाज्ञयाबलेतत्रतिष्ठस्त्रीशतसंवृतः ॥
 यावत्सुरैश्चविप्रैश्चविरोधंनकरिष्यसि ॥ ८० ॥ तावत्त्वमुंश्चसंभोगान्सर्वकामसमन्वितान् ॥ यदासुरैश्चविप्रैश्चविरो-
 धंवंकरिष्यसि ॥ बंधकृच्चतदापाशोदारुणोघोरदर्शनः ॥ ८१ ॥ बलिरुवाच ॥ तत्राशनंमेपातालेभगवन्भवदाज्ञया
 ॥ किंभविष्यत्युपादानमुपभोगोपपादकं ॥ ८२ ॥ आप्यायितोऽतोदेवेशस्मरेयंत्वामहंसदा ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ दा-
 नान्यविधिदत्तानिश्राद्धान्यश्रोत्रियाणिच ॥ ८३ ॥ हुतान्यश्रद्धान्यानिदानिदास्यतितेफलं ॥ अदक्षिणास्तथायज्ञाःक्रि-

याश्चाविधिनाकृताः ॥ ८४ ॥ फलानितवदास्यंतिअधीतान्यव्रतानिच ॥ उदकेनविनापूजाविनादर्भेणयाःक्रियाः ॥
 ८५ ॥ आज्येनचविनाहोमःफलंदास्यंतितेबले ॥ यश्चेदंस्थानमाश्रित्यक्रियाःकाश्चित्करिष्यति ॥ ८६ ॥ नतत्रचा-
 सुरोभागोभविष्यतिकदाचन ॥ ज्येष्ठाश्रममहापुण्यं तथाविष्णुपदंद्दृढं ॥ ८७ ॥ येचश्राद्धानिदास्यंतिव्रतंनियममेव
 च ॥ क्रियाकृताचयाकाचिद्विधिनाचमहात्मना ॥ ८८ ॥ सर्वतदक्षयंतस्यभविष्यतिनसंशयः ॥ ज्येष्ठमासेसितेपक्षेका-
 दश्यामुपोषितः ॥ ८९ ॥ द्वादश्यांवा मनंदृष्ट्वास्त्वाविष्णुपदेतथा ॥ दत्त्वादानंयथाशक्तिप्राप्तोतिपरमपदं ॥ ९० ॥
 लोमहर्षणउवाच ॥ बलयेऽमुंवरंदत्त्वाशक्रायचत्रिविष्टपं ॥ व्यापिनातेनरूपेणजगामादर्शनहरिः ॥ ९१ ॥ शशासच
 यथापूर्वमिंद्रस्त्रैलोक्यपूजितः ॥ अवससच्चयथास्थानंबलिःपातालमाश्रितः ॥ ९२ ॥ इत्येतत्कथितंतस्यविष्णोर्मोहात्म्यमु-
 त्तमं ॥ शृणुयाद्योवामनस्यसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ९३ ॥ बलिप्रह्लादसंवादंमंत्रितंबलिशक्रयोः ॥ बलेर्निष्णोश्चक्रथितं
 येस्मरिष्यंतिमानवाः ॥ ९४ ॥ नाधयोव्याधयस्तेषांनचमोहाकुलंमनः ॥ भविष्यतिद्विजश्रेष्ठाःपापंतस्यकदाचन ॥ ९५ ॥
 च्युतराज्योनिजराज्यमिष्टप्राप्तिवियोगवान् ॥ समाम्नोतिमहाभागानरःश्रुत्वाकथामिमाम् ॥ ९६ ॥ ब्राह्मणोवेदमा-
 न्नोतिजयतिक्षत्रियोमहीम् ॥ वैश्वोधनसमृद्धिचशूद्रःसुखमवाप्नुयात् ॥ वामनस्यचमाहात्म्यंशृण्वन्पापैःप्रमुच्यते
 ॥ ९७ ॥ इतिश्रीवामनपुराणेशरोमाहात्म्येवामनबलिचरितंनारैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ॥
 ऋषयऊचुः ॥ कथमेषासमुत्पन्नानदीनामुत्तमानदी ॥ सरस्वतीमहाभागकुरुक्षेत्रप्रयाथिनी ॥ १ ॥ कथंचसरआसा-
 द्यकृत्वातीर्थानिपार्थ्वतः ॥ प्रयातापश्चिमामाशांदृश्यादृश्यगतिःशुभा ॥ एतद्विस्तरतोब्रूहितीर्थब्रह्मविदांवर ॥ २ ॥ लो-
 महर्षणउवाच ॥ वृक्षवृक्षात्समुद्धूतासारिच्छेष्टासनातनी ॥ सर्वपापक्षयकरोस्मरणादपिनित्यशः ॥ ३ ॥ सैपाशैलस-

हस्त्राणि विदार्य च महानदी ॥ प्रविष्टा पुण्यतोयैषा नन्दतमिति श्रुतं ॥ ४ ॥ तस्मिन् ह्यक्षे स्थिता दृष्ट्वा मार्कण्डेयो महामुनिः ॥
 प्रणिपत्य तदाम्भूतं तुष्टावाथ सरस्वतीं ॥ ५ ॥ तदेविसर्वलोकानामाता वेदारणिः शुभा ॥ सदसद्विविक्किंचिन्मो-
 क्षबोधाय यत्पदं ॥ ६ ॥ यथा जलं सागरे हितथा तत्त्वयि संस्थितं ॥ अक्षरं परमं ब्रह्म विश्वं चैतत्क्षरात्मकं ॥ ७ ॥ दारु-
 ण्यवस्थितो वह्निर्भूमांगो यथा ध्रुवं ॥ तथा त्वयि स्थितं ब्रह्म जगच्चेदमशेषतः ॥ ८ ॥ उक्त्वा राक्षसं स्थानं यत्र देवि स्थिरा-
 स्थिरं ॥ तत्र मात्रात्रयं सर्वमस्ति यद्देवि नास्ति च ॥ ९ ॥ त्रयो लोकास्त्रयो वैदोस्त्रैविधं पावकत्रयं ॥ त्रीणि ज्योतीः पिवर्गा-
 श्वत्रयो धर्मादयस्तथा ॥ १० ॥ त्रयो गुणान्त्रयो वर्णान्त्रयो देवास्तथा क्रमात् ॥ त्रिधा तव स्तथा वस्थाः पितरश्चाणिमादयः
 ॥ ११ ॥ एतन्मात्रात्रयं देवितवरूपं सरस्वति ॥ विभिन्नदर्शना आद्या ब्रह्मणो हि सनातना ॥ १२ ॥ सोमं संस्थाहविः सं-
 स्थाः पाकं संस्थाः सनातनाः ॥ तास्त्वदुच्चारणाद्विविक्रियं ते ब्रह्मवादिभिः ॥ १३ ॥ अनिर्देश्यं तथा चान्यदर्थमात्राश्रितं पर-
 म् ॥ अविकार्यं क्षयं दिव्यं परिणामविवर्जितम् ॥ १४ ॥ तथैतत्परमं रूपं यन्न शक्यं मयोदितुम् ॥ न चान्येन तथा जिह्वा-
 तालवोष्ठादिभिरुच्यते ॥ १५ ॥ सविष्णुः स शिवो ब्रह्मा च द्रक् ज्योतिरेव च ॥ विश्वावांसं विश्वरूपं विश्वात्मानं महेश्वरं ॥
 ॥ १६ ॥ सांख्यसिद्धांतो वेदोक्तं बहुशाखास्थिरकृतं ॥ अनादिमध्यनिधनं सदसच्च सदैव तु ॥ १७ ॥ एकं त्वेन कथाप्येकं
 भावभेद समाश्रितं ॥ अनाख्यं षड्गुणाख्यं च बहुषड्विगुणाख्यं त्रिगुणाश्रयं ॥ १८ ॥ नानाशक्तिविभावज्ञानाशक्तिविभावकं ॥
 सुखात्सौख्यं महसौख्यं रूपं तत्त्वगुणात्मकं ॥ १९ ॥ एवं देवितया व्याप्तं निष्कलं सकलं जगत् ॥ अद्वैतावस्थितं ब्रह्म यच्च
 द्वैतव्यवस्थितं ॥ २० ॥ यथोक्तितया ये विनश्यन्ति चान्ये यथार्थाः स्थूला ये विनश्यन्ति सूक्ष्माः ॥ ये वा भूमौ ये न्तरिक्षे न्यतो वा ते पा-

दृश्यासात्वमेवोपलब्धिः ॥ २१ ॥ यद्वामूर्तयच्चर्मतैसमस्तं यद्वाभूतेष्वेव कर्मास्ति किंचित् ॥ यद्वादेवैष्वस्ति लेखे न्यतो वा
 तत्संबद्धत्वं क्षैरैर्व्यजेनैश्च ॥ २२ ॥ एवंस्तु तात दादियी विष्णोर्जिह्वा सरस्वती ॥ प्रत्युवाच महात्मानं मार्कण्डेयं महामुनिं ॥
 यत्र त्वनेप्यसे विप्र तत्र यास्यास्य तं द्विता ॥ २३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ आद्यं ब्रह्म सरः पुण्यं ततो नागदूदं स्मृतं ॥ कुरुणा ऋषि-
 णा कुष्ठं कुरुक्षेत्रं ततः स्मृतं ॥ तस्य मध्ये न वै याहि पुण्या पुण्यजलावहा ॥ २४ ॥ इति श्रीवामनपुराणे सरोमाहात्म्ये सरस्वती-
 स्तोत्रं नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ॥ ॥
 लोमहर्षण उवाच ॥ इत्युर्षेर्वचनं श्रुत्वा मार्कण्डेयस्य धीमतः ॥ नदी प्रवाहं संयुक्ता कुरुक्षेत्रा विवेश ह ॥ १ तत्र सारंतु कं प्राप्य
 पुण्यतोया सरस्वती ॥ कुरुक्षेत्रं समाह्लाव्य प्रयातापश्चिमां दिशं ॥ २ ॥ तत्र तीर्थं सहस्राणि ऋषिभिः सेवितानि च ॥ ता-
 न्यहं कीर्त्तयिष्यामि प्रसादात्परमेष्ठिनः ॥ ३ ॥ तीर्थो नास्मरणं पुण्यं दर्शनं पापनाशनं ॥ स्नानं पुण्यकरं प्रोक्तमपि दुष्कृत-
 कर्मणः ॥ ४ ॥ ये स्मरिष्यन्ति तीर्थानां देवताः प्रीणयन्ति च ॥ स्नानं च श्रद्धाधानाश्च ते याति परमां गतिम् ॥ ५ ॥ अपवित्रः
 पवित्रो वा सर्वविरस्यांगतोऽपि वा ॥ यः स्मरेत्पुंडरीकाक्षं स बाह्याभ्यन्तरः शुचिः ॥ ६ ॥ कुरुक्षेत्रं गमिष्यामि कुरुक्षेत्रे वसाम्य-
 हं ॥ अप्येतां वाचमुत्सृज्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ७ ॥ ब्रह्मज्ञानं गया श्राद्धं गोश्रमं हरणं ध्रुवं ॥ वासः पुंसां कुरुक्षेत्रे मुक्तिरुक्ता
 चतुर्विधा ॥ ८ ॥ सरस्वती दृष्ट्वा ह्येत्योर्द्वयोर्न धोर्यदंतरं ॥ तं देवनिर्मितं देशं ब्रह्मावर्त्तं प्रचक्षते ॥ ९ ॥ दूरस्थोऽपि कुरुक्षेत्रं ग-
 मिष्यामि वसाम्यहं ॥ एवं यः सततं ब्रूयात् सोऽपि पापैः प्रमुच्यते ॥ १० ॥ तत्रैव च वसन्धीरः सरस्वत्यास्तटे स्थितः ॥ तस्य
 ज्ञानं ब्रह्म मयं भविष्यति न संशयः ॥ ११ ॥ देवता ऋषयः सिद्धाः सेवते कुरुजांगलं ॥ तस्य संसेवनां न्नित्यं ब्रह्म चात्मनि पश्यति

तीर्थस्यचप्रभावेनपुण्याहोताःसरिद्धराः ॥ शृण्वंतुमनयःप्रीतास्तीर्थस्नानफलमहत् ॥ गमनंस्मरणंचैवसर्वकल्मषनाशनं
 ॥ १० ॥ रंतुकंचनरोदृष्टाद्वारपालमहाबलं ॥ यक्षंसमभिवाद्यैवतीर्थयात्रांसमारभेत् ॥ ११ ॥ ततो गच्छेद्विप्रेन्द्राना-
 म्नादितिवनमहत् ॥ आदित्यायत्रपुत्रार्थकृतंधोरमहत्तपः ॥ १२ ॥ तत्रस्नात्वाचसंपूज्यह्यदिनिदेवमातरम् ॥ पुत्रंजन-
 यतेशूरंसर्वदोषविवर्जितम् ॥ १३ ॥ आदित्यशतसंकाशंविमानचाधिरोहति ॥ ततो गच्छेद्विप्रेन्द्राविष्णुस्थानमनुम-
 म् ॥ १४ ॥ सततं नाम विख्यातं यत्र संनिहितो हरिः ॥ विमलेचनरः स्नात्वा दृष्ट्वा च विमले श्वरम् ॥ निर्मलः स्वर्गमायाति
 रुद्रलोकं च गच्छति ॥ १५ ॥ हरिं च बलदेवं चाप्येकादश्यां समन्वितौ ॥ दृष्ट्वा दापे विमुच्येत कलि कल्मष संभवैः ॥ १६ ॥
 ततः पारिप्लवंगच्छेतीर्थैर्त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ तत्र स्नात्वा च दृष्ट्वा च ब्रह्माणवे दस्युतम् ॥ १७ ॥ ब्रह्मयज्ञफलं प्राप्य निर्मलः
 स्वर्गमाप्नुयात् ॥ तत्रापि संभवं स्वर्ग्यं कौशिक्यास्तीर्थसंभवं ॥ १८ ॥ संगमेच नरः स्नात्वा प्राप्नोति परमपदम् ॥ अरण्ये
 चापराधायैकृताहिपुरुषेण वै ॥ सर्वास्तां नक्षमते तत्र स्नात्वा तमात्रस्य देहिनः ॥ १९ ॥ ततो दक्षाश्रमं गत्वा दृष्ट्वा दक्षश्वरं शिवम्
 ॥ अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ २० ॥ ततः शालू किं गच्छेत् स्नात्वा तीर्थद्विजोत्तमः ॥ हरिहरं संयुक्तं पूज-
 यित्वा तु भक्तिः ॥ २१ ॥ प्राप्नोत्यभिमंतलोकं सर्वपापविवर्जितः ॥ सार्पदीधिसमासाद्य न गानां तीर्थमुत्तमम् ॥ २२ ॥
 तत्र स्नानं नरः कृत्वा मुक्तो नागभयाद्भवेत् ॥ ततो गच्छेच्च विप्रेन्द्रानरकोद्वारं तु कम् ॥ २३ ॥ तत्रापि रजनीमेकां स्नात्वा तीर्थ-
 वरेशु मे ॥ तत्र द्वितीयं संपूज्य द्वारपालं प्रयन्ततः ॥ २४ ॥ ब्राह्मणाभोजयित्वा च प्राणिपत्यक्षमापयेत् ॥ तव प्रसादाद्य-
 क्षेद्रमुक्तो हं सर्वकिल्बिषैः ॥ २५ ॥ सिद्धिर्मया भिलषिता संसरेतां लभाम्यहं ॥ एवं प्रसाद्य यक्षेद्रंततः पंचनदं व्रजेत् ॥ २६ ॥
 पंचनद्यश्च रुद्रेण कृतादानवभीषणाः ॥ तेन सर्वे पुलोकैः पुतीर्थं पंचनदं स्मृतं ॥ २७ ॥ कोटितीर्थानि रुद्रेण समाजह्येतस्ततः

॥ तेनत्रैलोक्यविख्यातंकोटितीर्थप्रचक्षते ॥ २८ ॥ तस्मिंस्तीर्थनरःस्नात्वात्वष्टृकोटीश्वरहरम् ॥ पंचयज्ञानवाप्नोति
 नित्यंश्रद्धासमन्वितः ॥ २९ ॥ तत्रैवामनोदेवःसर्वदेवैःप्रतिष्ठितः ॥ तत्रापिचनरःस्नात्वाह्यशिष्टोमफलंलभेत् ॥ ३० ॥
 अश्विनोस्तीर्थमासाद्यश्रद्धावान्योजितेन्द्रियः ॥ रूपवान्भाग्ययुक्तश्चस्यशस्वीनसंशयः ॥ ३१ ॥ वराहतीर्थमाख्या-
 तंविष्णुनापरिकल्पितम् ॥ तस्मिन्स्नात्वाश्रद्धधानःप्रयातिपरमार्गतिम् ॥ ३२ ॥ तत्रगच्छेच्चविंश्रद्धाःसोमतीर्थमनन-
 म् ॥ यत्रसोमस्तपःस्तत्त्वाव्याधिमुक्तोभवत्पुरा ॥ ३३ ॥ तत्रसोमैश्वरंदृष्ट्वास्नात्वातीर्थवरशुभे ॥ राजसूयस्ययज्ञस्य
 फलं प्राप्नोतिमानवः ॥ ३४ ॥ व्याधिभ्यश्चविनिर्मुक्तःसर्वदोषविवर्जितः ॥ सोमलोकमवाप्नोतिचंद्रणरमतेचिरं ॥ ३५ ॥
 भूतेश्वरंचतत्रैवज्वालामालेश्वरंतथा ॥ तच्चालिंगंसमभ्यर्च्यनभूयोजन्मचाप्नुयात् ॥ ३६ ॥ एकहंसेनरःस्नात्वागोसहस्र-
 फलंलभेत् ॥ कुतशौचःसमासाद्यतिथेःसर्वीद्विजोत्तमाः ॥ ३७ ॥ पौंडरीकमवाप्नोतिऋतशोचोभवेन्नरः ॥ ततोमंजवटंनाम
 महादेवस्यधीमतः ॥ ३८ ॥ उपोष्यरजनीमिकांगाणपत्स्यमवाप्नुयात् ॥ तत्रैवचमहाभागायक्षिणीलोकंविश्रुता ॥ ३९ ॥
 स्नात्वाभिगम्यतत्रैवमहापातकनाशनं ॥ कुरुक्षेत्रस्यतद्वारंविश्रुतंपुण्यवर्द्धनं ॥ ४० ॥ प्रदक्षिणमुपवत्सब्राह्मणान्
 भोजयेत्ततः ॥ पुष्करंचततो गलाह्यभ्यर्च्यपितृदेवताः ॥ ४१ ॥ जामदग्न्येनरामेणकृतंतच्चमहात्मना ॥ कृतकृत्योभवे-
 द्राजाअश्वमेधंचविदति ॥ ४२ ॥ कन्यादानंचयस्तत्रकार्त्तिकेयवैकिरिष्यति ॥ प्रसन्नादेवतास्तस्यदास्यंत्यभिमतंफलं
 ॥ ४३ ॥ कपिलश्चमहायशोद्वारपालःस्वयंस्थितः ॥ विघ्नकरोतिपापानांदुर्गतिंचप्रयच्छति ॥ ४४ ॥ पत्नीतस्यमहा-
 यक्षीनाम्नोलूखलमेखला ॥ आहत्यदुंदुभिंसातुभ्रमतेनित्यमेवहि ॥ ४५ ॥ साददर्शस्त्रियैचकांसपुत्रांपापदेज्जां ॥

१ पौंडरीककतुफलम् । २ अश्वमेधफलम् । ३ एकादशीमारस्य पौर्णिमातीपर्यन्तमित्यर्थः बोधिन्येकादश्युत्तरं विवाहविधानात् ।

तामुवाचतदायक्षीआहत्यनिशिदुर्भुभि ॥ ४६ ॥ युगंधरेदधिप्राशयउपित्वाचाच्युतस्थले ॥ तद्वद्भूतालयेस्नात्वासपुत्रा
 वस्तुमिच्छसि ॥ ४७ ॥ दिवामयातेकथितंरात्रौभक्ष्यामिनिश्चितं ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंप्रणिपत्यचयक्षिणीं ॥ ४८ ॥ उ-
 वाचदीनयावाचाप्रसादंकुरुभामिनि ॥ ततःसायक्षिणीतांतुप्रोवाचकृपयान्विता ॥ ४९ ॥ यदासूर्यस्यग्रहणंकालेनभविता
 कचित् ॥ सरस्वत्यांतदाल्नात्वापूतास्वर्गगमिष्यसि ॥ ५० ॥ इतिश्रीवामनपुराणेशरोमाहात्म्येचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥
 लोमहर्षणउवाच ॥ ततोऽरामन्हृदंगच्छेत्तीर्थसेवीद्विजोत्तमः ॥ तत्ररामेणविप्रेतरसादीप्तेजसा ॥ १ ॥ क्षत्रभुत्सा-
 द्यविप्रेणहृदाःपंचनिवेशिताः ॥ पूरयित्वानख्याध्रुधिरेणितिनःश्रुतं ॥ २ ॥ पितरस्तर्पितास्तेनतथैवचपितामहाः ॥
 ततस्तेपितरःप्रीताराममचूडुर्द्विजोत्तमाः ॥ ३ ॥ रामराममहाबाहोप्रीताःस्मस्तवभार्गव ॥ अनयापितृभक्त्याचविक्रमे-
 णचतेविभो ॥ ४ ॥ वरंरुणीष्वभद्रंतेकमिच्छसिमहायशः ॥ एवमुक्तस्तुपितृभौरामःप्रभवतांवरः ॥ ५ ॥ अत्रवीत्प्रा-
 जलिर्वाक्यंसपितृगगनस्थितान् ॥ भवंतोयदिमेप्रीतास्तदनुग्राह्यतामयं ॥ ६ ॥ पितृप्रसादादिच्छेयंतपसोऽस्यापनंपु-
 नः ॥ यतोरोपाभिभूतेनक्षत्रमुत्सादितंमया ॥ ७ ॥ ततस्तुपापान्मुच्येयंयुष्माकंतेजसाह्वहं ॥ हृदाश्र्येतेतीर्थभूताभवेयुर्भू-
 विविश्रुताः ॥ ८ ॥ एवंश्रुत्वाशुभंवाक्यंरामस्यपितरस्तदा ॥ प्रत्युच्चुःश्रमप्रीतारामंहर्षपुरस्कृताः ॥ ९ ॥ तपस्तेवद्व-
 तांपुत्रपितृभक्त्याविशेषतः ॥ यच्चरोषाभिभूतेनक्षत्रमुत्सादितंत्वया ॥ १० ॥ ततश्चपापान्मुक्तस्त्वंपातितास्तेस्वकर्मभिः
 ॥ हृदाश्र्येतेद्यतीर्थलंगमिष्यंतिनसंशयः ॥ ११ ॥ हृदेष्वेतेषुयःस्नात्वास्वान्पितृस्तर्पयिष्यति ॥ तस्यदास्यतिपितरो
 यथाभिलषितंफलं ॥ १२ ॥ ईप्सितान्मानसान्कामान्स्वर्गवासंचशाश्वतं ॥ एवंदत्त्वावरान्विप्रा रामस्यपितरस्तदा

॥ १३ ॥ रामं सुभार्गवं प्रीतास्तत्रैवातदधुस्तदा ॥ एवंगमहदागुण्याभार्गवस्य महात्मनः ॥ १४ ॥ स्नात्वा ह देपुराम-
स्य ब्रह्मचारीशुचिव्रतः ॥ रामं समभ्यर्च्य तथा विदेद्वहसुवर्णकम् ॥ १५ ॥ वंशमूलं समासाद्य तीर्थं सेवी सुसंयतः ॥ स्ववंश-
मुद्धरेद्विप्राः स्नात्वा चैव समूलकं ॥ १६ ॥ कायशोधनमासाद्य तीर्थत्रैलोक्यविश्रुतं ॥ शरीरशुद्धिमाप्नोति स्नातस्तस्मिन्नसंशयः
॥ १७ ॥ शुद्धदेहश्च संयाति यस्मान्नावर्तते पुनः ॥ तावद्भूमति तीर्थेषु सिद्धास्तीर्थपरायणाः ॥ यावन्नप्राप्नुवतीह तीर्थं तत्कायशोधनं
॥ १८ ॥ तस्मिंस्तीर्थे च संस्त्राव्य कायं संयतमानसः ॥ परंपदमवाप्नोति यस्मान्नावर्तते पुनः ॥ १९ ॥ ततो गच्छेच्च विप्रेन्द्रास्ती-
र्थत्रैलोक्यविश्रुतं ॥ लोकाय त्रौढृताः सर्वे विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ २० ॥ लोकोद्धारं समासाद्य तीर्थं स्मरणतत्परः ॥ स्नात्वा
तीर्थवरे तस्मिन्लोकं पश्यति शाश्वतं ॥ २१ ॥ यत्र विष्णुः स्थितो नित्यं शिवो देवश्च शश्वतः ॥ तौ देवा प्रणिपातेन प्रसाद्य मु-
क्तिमाप्नुयात् ॥ २२ ॥ श्रीतीर्थं तु ततो गच्छेच्छालिग्राममनुत्तमं ॥ यत्र स्नातस्य सान्निध्यं सदा देवः प्रयच्छति ॥ २३ ॥ कपिला-
ह्रदमासाद्य तीर्थत्रैलोक्यविश्रुतं ॥ तत्र स्नात्वा च यिलाच देवतानि पितृस्तथा ॥ २४ ॥ कपिलां सहस्रस्य फलं विदति
मानवः ॥ तत्र स्थितं महादेवं कपिलं वपुराश्रितं ॥ २५ ॥ दृष्ट्वा मुक्तिमवाप्नोति ऋषिभिः प्रजितं शिवं ॥ सूर्यतीर्थं समासाद्य
स्नात्वा नित्यतमानसः ॥ २६ ॥ अर्चयित्वा पितृदेवान् पवास परायणः ॥ अग्निश्चाममवाप्नोति सूर्यलोकं च गच्छति
॥ २७ ॥ सहस्रकिरणं देवं भानुं त्रैलोक्यविश्रुतं ॥ दृष्ट्वा मुक्तिमवाप्नोति नरो ज्ञानसमन्वितः ॥ २८ ॥ भवानीवनमासा-
द्य तीर्थं सेवी यथाक्रमं ॥ तत्राभिषेकं कुर्वणो गोसहस्रफलं लभेत् ॥ २९ ॥ पितामहस्य पिबतो ह्यमृतं पूवं मेव हि ॥ उद्वारा-
त्सुरभिर्जाता सा च पातालमाश्रिता ॥ ३० ॥ तस्याः सुरभयो जाता मातरो लोकमातरः ॥ ताभिस्तत्सकलं व्याप्तं पातालं सु-

१ कपिलानां गवां सहस्रदानं स्वैर्यथैः । सहस्रकपिलाषष्ठीव्रतानामित्यर्थो वा ।

निरंतरं ॥ ३१ ॥ पितामहस्ययजतोदक्षिणाथमुपाहृताः ॥ आहूता ब्राह्मणास्ते च विश्रान्ता विवरेण हि ॥ ३२ ॥ तस्मिन्विद-
 रद्वारतुस्थितोगपतिः स्वयं ॥ यदृष्ट्वासकलान्कामान् प्राप्नोति नियतेन्द्रियः ॥ ३३ ॥ संगिनी तु समासाद्य तीर्थमुक्तिसमा-
 श्रयं ॥ देव्यास्तीर्थे नरः स्नात्वा लभते रूपमुत्तमं ॥ ३४ ॥ अनन्तां श्रियमाप्नोति पुत्रपौत्रैः समन्वितः ॥ भोगंश्च विपुलां ल-
 ब्ध्या प्राप्नोति परमं पदं ॥ ३५ ॥ ब्रह्मावर्ते नरः स्नात्वा ब्रह्मज्ञानं समन्वितः ॥ जायते न त्रसं देहः प्राणान्मुचति चेच्छया ॥ ३६ ॥
 ततो गच्छेद्विप्रेन्द्राद्वारपालं चरंतुकं ॥ तत्र तीर्थे सरस्वत्याय श्रेष्ठं महात्मनः ॥ ३७ ॥ तत्र ज्ञानं समासाद्य ह्युपवासप-
 रायणः ॥ यक्षस्य च प्रसादे न लभते कामिकं फलं ॥ ३८ ॥ ततो गच्छेद्विप्रेन्द्रा ब्रह्मावर्तं मुनिस्तुतं ॥ ब्रह्मावर्ते नरः स्नात्वा
 ब्रह्माचाप्नोति निश्चितं ॥ ३९ ॥ ततो गच्छेच्च विप्रेन्द्राः सुतीर्थं कमनुत्तमं ॥ तत्र सन्निहिता नित्यापि तरो देवतैः सह ॥ ४० ॥
 तत्राभिषेकं कुर्वीत पितृदेवाच नरतः ॥ अश्वमेधं मवाप्नोति पितृन् प्रीणति शाश्वतम् ॥ ४१ ॥ ततोऽब्रवत्यां धर्मज्ञा समासाद्य
 यथाक्रमं ॥ कामेश्वरस्य तीर्थे तु स्नात्वा श्रद्धां समन्वितः ॥ ४२ ॥ सर्वव्याधिविनिर्मुक्तो ब्रह्मचाप्नोति निश्चितं ॥ मातृतीर्थे
 च तत्रैव यत्र स्नातस्य भक्तिः ॥ ४३ ॥ प्रजाविवर्द्धते नित्यमनन्तां चानुयाच्छ्रयं ॥ ततः सीतावनं गच्छेन्नियतो नियताशनः
 ॥ ४४ ॥ तीर्थं तत्र महाविप्रा महदप्यत्र दुर्लभं ॥ पुनाति दर्शनादेव पुरुषानेकं विशतिं ॥ ४५ ॥ केशानभ्युक्ष्यैवैकस्मिन्पू-
 तो भवति पातः ॥ तत्र तीर्थं वरं चान्यच्छुनो मापहमहत् ॥ ४६ ॥ तत्र विप्रामहाप्राज्ञा विद्वांसस्तोत्रं तत्पराः ॥ श्रवि-
 लो मापहेतीर्थे विप्रास्त्रैलोक्यं विश्रुते ॥ ४७ ॥ प्राणायामैर्निहरंति स्वलोमानि द्विजोत्तमाः ॥ पूतात्मानश्च ते विप्राः प्रयांति प-
 रमं भगतिं ॥ ४८ ॥ दशश्रमेधिकं चैव तत्र तीर्थं सुविश्रुतं ॥ तत्र स्नात्वा भक्तिं युक्तस्तदेव लभते फलम् ॥ ४९ ॥ ततो गच्छे-

१ संनिधाविति शेषः । २ अश्वमेधं पुण्यम् । ३ प्रीणयतीत्यर्थः ।

द्विश्रद्धावान्मानुषं लोकविश्रुतम् ॥ दर्शनात्तस्य तीर्थस्य मुक्तो भवति किल्बिषैः ॥ ५० ॥ पुरा कृष्णमृगास्तत्र व्याधेन शर-
 पीडिताः ॥ अवगाह्य सरस्य स्मिन्मानुषत्वमुपागताः ॥ ५१ ॥ ततो व्याधाश्च ते सर्वे तान् पृच्छन् द्विजोत्तमान् ॥ मृगाः क-
 ऋषयो याता अस्माभिः शरपीडिताः ॥ ५२ ॥ निमग्नास्ते सरः प्राप्य किं तद्वृत्तद्विजोत्तमाः ॥ तेऽब्रुवन् तत्र वै पृष्टावयंते च
 द्विजोत्तमाः ॥ ५३ ॥ अस्य तीर्थस्य माहात्म्यान्मानुषत्वमुपागताः ॥ तस्माद्युपश्रद्धधानाः स्नात्वा तीर्थैर्विविक्तसराः
 ॥ ५४ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्ता भविष्यथ न संशयः ॥ ततः स्नाताश्च ते सर्वे शुद्धदेहा दिवंगताः ॥ ५५ ॥ एतत्तीर्थस्य माहात्म्यं
 मानुषस्य द्विजोत्तमाः ॥ येषु गन्वन्ति श्रद्धधानास्तेऽपि यान्ति परांगतिं ॥ ५६ ॥ इति श्रीवामनपुराणे सरोमाहात्म्ये पंचत्रि-
 शोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 लोमहर्षण उवाच ॥ मानुषस्य तु पूर्वैर्गणक्रोशमात्रं द्विजोत्तमाः ॥ आपगानाम विख्यातानदी द्विजनिषेविता ॥ १ ॥ श्यामा-
 कंपयसा सिद्धमाज्येन च परिश्रुतं ॥ यत्र यच्छति विप्रैर्भ्यस्तेषां पापं न विद्यते ॥ २ ॥ ये तु श्राद्धं करिष्यन्ति प्राप्य तामापागान-
 दीं ॥ ते सर्वकामसंयुक्ता भविष्यन्ति न संशयः ॥ ३ ॥ स्मरन्ति पितरस्तस्य स्मरन्ति च पितामहाः ॥ अस्माकं च कुले पुत्रः पौत्रो
 वापि भविष्यति ॥ ४ ॥ य आपगानं दां गत्वाऽस्मांस्तिलैस्तर्पयिष्यति ॥ तेन तृप्तान् भविष्यामो यावत्कुलशतं भवेत् ॥ ५ ॥
 न भस्ये मासि संप्राप्ते कृष्णपक्षे विशेषतः ॥ चतुर्दश्यां तु मध्याह्ने पिण्डो मुक्तिमाप्नुयात् ॥ ६ ॥ ततो गच्छेच्च विप्रैर्ब्राह्मणः
 स्थानमुत्तमं ॥ ब्रह्मोदुम्बरमित्येवं सर्वलोकेषु विश्रुतं ॥ ७ ॥ तत्र ब्रह्मर्षिर्कुण्डेषु स्नातस्य द्विजसत्तमाः ॥ सप्तर्षीणां प्रसादेन स-
 त्सोमफलं लभेत् ॥ ८ ॥ भरद्वाजो गौतमश्च जमदग्निश्च कश्यपः ॥ विश्वामित्रो वसिष्ठश्च अत्रिश्च भगवान् चपिः ॥ ९ ॥
 एते समेत्य तत्कुण्डं कलितं भुवि दुर्लभं ॥ ब्रह्मणा सेवितं तस्माद्ब्रह्मोदुम्बरमुच्यते ॥ १० ॥ तस्मिन् स्तीर्थे वरे स्नात्वा ब्रह्मणाऽ-

व्यक्तजन्मनः ॥ ब्रह्मलोकमवाप्नोतिनात्रकार्योविचारणा ॥ ११ ॥ देवान्पितॄन्समुद्दिश्ययोविप्रं पूजयिष्यति ॥ पितर-
 स्तस्यसुखितादास्यतिभुविदुर्लभम् ॥ १२ ॥ सप्तर्षींश्चसमुद्दिश्यपृथक्स्नानं समाचरेत् ॥ ऋषीणांचप्रसादेनसप्तलोका-
 धियोभवेत् ॥ १३ ॥ कपिलस्थेतिविख्यातंसर्वपातकनाशनं ॥ यस्मिन्स्थितःस्वयंदेवोत्तुङ्गकेदारसंज्ञितः ॥ १४ ॥ तत्र
 स्नात्वाऽर्चयित्वाचरुद्रं दंडिसमन्वितं ॥ अंतर्धानमवाप्नोतिशिवलोकसमोदते ॥ १५ ॥ यस्तत्रतर्पणं कृत्वापिबतेचुलकत्रयं ॥
 दवेदवंनमस्कृत्येकेदारस्यफलं लभेत् ॥ १६ ॥ यस्तत्रकुरुतेश्राद्धं शिवमुद्दिश्यमानवः ॥ चैत्रशुक्लचतुर्दश्यांप्राप्नोतिपरमं
 पदं ॥ १७ ॥ कलस्यांतुतोगच्छेद्यत्रदेवीचसंस्थिता ॥ दुर्गाकाल्यायनीभद्रानिद्रामायासनातनी ॥ १८ ॥ कलस्यांच
 नरः स्नात्वाष्टदुर्गांतटस्थितां ॥ संसारगहनंदुर्गनिस्तरेन्नात्रसंशयः ॥ १९ ॥ ततो गच्छेद्विसरकं त्रैलोक्यस्यापिदुर्लभं ॥
 कृष्णपक्षेचतुर्दश्याष्टद्वारदेवं महेश्वरं ॥ २० ॥ लभतेसर्वकामांश्चशिवलोकंसगच्छति ॥ तिस्रःकोट्यस्तुतीर्थानांसरकेद्विजस-
 तमाः ॥ २१ ॥ रुद्रकोटिस्तथाकूपेसरोमध्येव्यवस्थिता ॥ तस्मिन्सरसि यः स्नात्वा रुद्रकोटिरसरेन्नरः ॥ २२ ॥ पूज-
 यित्वा रुद्रकोटिं भविष्यतिनसंशयः ॥ रुद्राणांचप्रसादेनसर्वदोषविवर्जितः ॥ २३ ॥ एंद्रयानेनसंयुक्तः परंपदमवाप्नुयात् ॥
 इडास्पदंचतत्रैवतीर्थपापभयापहं ॥ २४ ॥ यस्मिन्मुक्तिमवाप्नोतिदर्शनादेवमानवः ॥ तत्रस्नात्वाचयित्वाचपितृदेवगणा-
 नपि ॥ २५ ॥ नदुर्गतिमवाप्नोतिचितितं मनसाप्नुयात् ॥ केदारंचमहातीर्थंसर्वकल्मषनाशनं ॥ २६ ॥ तत्रस्नात्वातुपु-
 रुषः सर्वदानफलं लभेत् ॥ किरूपंचमहातीर्थं तत्रैव भुविदुर्लभं ॥ २७ ॥ तस्मिन्स्नातस्तुपुरुषः सर्वयज्ञफलं लभेत् ॥ सरक-
 स्यतुपूर्वेणतीर्थैत्रैलोक्यविश्रुतं ॥ २८ ॥ अस्यजन्मभुविख्यातंसर्वपापप्रणाशनं ॥ नारसिंहवपुः कृत्वाहत्वादानवमूर्जि-

तम् ॥ २९ ॥ तिर्यग्योनस्थितो विष्णुः सिंहपुरतिमाप्तवान् ॥ ततो देवाः सगंधर्वाः अराध्यवरदंशिवं ॥ ३० ॥ उचुः प्र-
णतसर्वा गा विष्णुदेहस्य लभने ॥ ततो देवो महात्मा सौशारभरूपमास्थितः ॥ ३१ ॥ युद्धं चकार सुमहद्व्यवर्षसहस्रकं ॥
युद्धयमानो ततो देवौ पतितौ हृदमध्यतः ॥ ३२ ॥ तस्मिन्सरस्तटे विप्रो देवर्षिर्नारदः स्थितः ॥ अश्वत्थानमाश्रित्य ध्या-
नस्थस्तौ ददर्श ॥ ३३ ॥ विष्णुश्चतुर्भुजो जज्ञेलिंगाकारः शिवः स्थितः ॥ तौ दृष्ट्वा तत्र पुरुषौ तुष्टावभक्तिभावतः ॥ ३४ ॥
नमः शिवाय देवाय विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ हरये च उमाभर्त्रे स्थितकालभृते नमः ॥ ३५ ॥ हराय बहुरूपाय विश्वरूपाय वि-
ष्णवे ॥ त्र्यंबकाय सुसिद्धाय कृष्णाय ज्ञानहेतवे ॥ ३६ ॥ धन्योऽहं सुकृतो नित्यं यद्दृष्टौ पुरुषोत्तमौ ॥ ममाश्रममिदं पुण्यं यु-
वाभ्यां विमलीकृतं ॥ ३७ ॥ अद्य प्रभृति त्रैलोक्ये धन्यजन्मेति विश्रुतं ॥ यद्वागत्य च स्नात्वा पितृन्संतर्पयिष्यति ॥ ३८ ॥
तस्य श्रद्धा नित्यं स्पृहं ज्ञानमिदं भविष्यति ॥ अश्वत्थस्य च यन्मूलं सदा तत्र वसाम्यहं ॥ ३९ ॥ अश्वत्थवंदनं कृत्वा शिवैक-
र्णं नमस्यति ॥ ततो गच्छेद्विप्रैर्द्राणां गस्य हृदमुत्तमं ॥ ४० ॥ पुंडरीकाभसि स्नात्वा यज्ञस्य फलमाप्नुयात् ॥ दश-
म्यां शुक्लपक्षस्य चैत्रस्य तु विशेषतः ॥ ४१ ॥ स्नानं जपस्तथा श्राद्धं मुक्तिमार्गप्रदायकं ॥ ततस्त्रिविष्टपंगच्छेत्तीर्थं देवनिषे-
वितं ॥ ४२ ॥ तत्रैतरेणीपुण्यानदीपापप्रमोचनी ॥ तत्र स्नात्वा चैयिवाचशूलपाणिं वृषध्वजं ॥ ४३ ॥ सर्वपापविशु-
द्धात्मा गच्छेच्च परमार्गतिं ॥ ततो गच्छेद्विप्रैर्द्रां रसावर्तेन मुत्तमम् ॥ ४४ ॥ तत्र स्नात्वा भक्तियुक्तः सिद्धिमाप्नोत्यनुत्तमा-
म् ॥ चैत्रशुक्लचतुर्दश्यातीर्थं स्नात्वा ह्यलेपके ॥ ४५ ॥ पूजयित्वा शिवं तत्र पापलेशो न विद्यते ॥ ततो गच्छेद्विप्रैर्द्राः फल-
कीवनमुत्तमं ॥ ४६ ॥ यत्र देवाः सगंधर्वाः साध्याश्च ऋषयस्तथा ॥ तपश्चरति विपुलं दिव्यवर्षसहस्रकं ॥ ४७ ॥ द-

१ तमोगुणयुताय । २ यमं रौद्रं नपश्यति इति पाठान्तरम् ।

षड्व्यांनरःस्नात्वातर्पयित्वाचदेवताः ॥ अग्निष्टोमातिरात्रस्यफलंविंदतिमानवः ॥ ४८ ॥ सोमक्षयेचसंप्राप्तेसोमस्यच
 दिनेतथा ॥ यःश्राद्धंकरुतेमर्त्यस्तस्यपुण्यफलंशृणु ॥ ४९ ॥ गयायांचयथाश्राद्धंपितृन्प्रीणातिनित्यशः ॥ तथाश्राद्धंच
 कर्तव्यंफलकीवनमाश्रितैः ॥ ५० ॥ मनसास्मरतेयस्तुफलकीवनमुत्तमं ॥ तस्यैवपितरस्तृप्तिंप्रयास्यंतिनसंशयः
 ॥ ५१ ॥ तत्रापितीर्थसुमहत्सर्वदैवलंकृतं ॥ तस्मिन्स्नातस्तुपुरुषोसहस्रफलंलभेत् ॥ ५२ ॥ पाणिखतेनरःस्ना-
 त्वापितृन्संतर्प्यमानवः ॥ अवाप्नुयाद्राजसूयंसांख्ययोगंचविंदति ॥ ५३ ॥ ततोगच्छेद्विसुमहत्तीर्थमिश्रकमुत्तमं ॥ त-
 त्रतीर्थानिमिनानामिश्रितानिमहात्मना ॥ ५४ ॥ व्यासेनमुनिशार्दूलदधीचार्थमहात्मना ॥ सर्वतीर्थेषुसस्नातोमिश्रके
 स्नातियोनरः ॥ ५५ ॥ ततोव्यासवनंगच्छेन्नियतोऽनियताशनः ॥ मनोजवेनरःस्नात्वादृष्ट्वादिवमनीषिणं ॥ ५६ ॥ मन-
 साचिंतितंसर्वसिद्ध्यतेनात्रसंशयः ॥ गत्वामधुवनंचैवदेव्यास्तीर्थनरःशुचिः ॥ ५७ ॥ तत्रस्नात्वाचैवदेवान्पितृन्तृप्रय-
 तोनरः ॥ सदेव्यासमनूज्ञातोयथासिद्धिलभेन्नरः ॥ ५८ ॥ कौशिक्याःसंगमेयस्तुदृष्टव्यांनरोत्तमः ॥ स्नायोतनिय-
 ताहारःसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ५९ ॥ ततोव्यासस्थलींगच्छेद्यत्रव्यासेनधोमता ॥ पुत्रशोकमिभूतेनदेहत्यागायनिश्चयः
 ॥ ६० ॥ कृतोदैवैश्चविप्रेन्द्रपुनरुत्थापितस्तदा ॥ अभिगम्यस्थलींतस्यपुत्रशोकंनविंदति ॥ ६१ ॥ किंदत्तरूपमासाद्य
 तिलप्रस्थंप्रदायच ॥ गच्छेच्चपरमांसिद्धिततोमुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ६२ ॥ अन्नंचसुदिनंचैवद्वेतीर्थभुविदुर्लभे ॥ तयोः
 स्नात्वाविशुद्धात्मासूर्यलोकमवाप्नुयात् ॥ ६३ ॥ कृतपुण्यंततोगच्छेत्त्रिपुलोकेषुविश्रुतं ॥ तत्राभिपेकंकुर्वीतंगंगायां
 प्रयतःस्थितः ॥ ६४ ॥ अर्चयित्वामहादेवमश्वमेधफलंलभेत् ॥ कोटितीर्थंचतत्रैवदृष्ट्वाकोटीश्वरंप्रभुं ॥ ६५ ॥ तत्र
 स्नात्वाश्रद्धधानःकोटियज्ञफलंलभेत् ॥ ततोवामनकंगच्छेत्त्रिपुलोकेषुविश्रुतं ॥ ६६ ॥ यत्रवामनरूपेणविष्णुनाप्रभ-

विष्णुना ॥ बलेरपहंराज्यमिन्द्रायप्रतिपादितं ॥ ६७ ॥ तत्रविष्णुपदेस्नात्वाअर्चयित्वाचवामनं ॥ सर्वपापविशुद्धा-
 त्माविष्णुलोकमवाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ ज्येष्ठाश्रमंचतैर्वसर्वपातकनाशनं ॥ तंतुदृष्टानरोमुक्तिसंप्रयातिनसंशयः
 ॥ ६९ ॥ ज्येष्ठमासेसितेपक्षेएकादश्यामुपोषितः ॥ द्वादश्यांचनरःस्नात्वाज्येष्ठबलभतेनृषु ॥ ७० ॥ तत्रप्रतिष्ठितावि-
 प्राविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ दीक्षाप्रतिष्ठासंयुक्ताविष्णुप्रीणनतत्पराः ॥ ७१ ॥ तेभ्योदत्तानिश्राद्धानिदानानिदिविविधा-
 निच ॥ अक्षयाणिभविष्यतियावन्मन्वंतरस्थितिः ॥ ७२ ॥ तत्रैवकोटितीर्थत्रिषुलोकैषुविश्रुतं ॥ तस्मिंस्तीर्थेनरःस्ना-
 त्वाकोटियज्ञफलंलभेत् ॥ ७३ ॥ कोटीश्वरंनरोदृष्टातस्मिंस्तीर्थेमहेश्वरं ॥ महादेवप्रसादनगणपत्यमवाप्नुयात् ॥ ७४ ॥
 तत्रैवसुमहतीर्थसूर्यस्थचमहात्मनः ॥ तस्मिन्स्नात्वाभक्तियुतःसूर्यलोकमहीयते ॥ ७५ ॥ ततोगच्छेच्चविप्रेन्द्रास्तीर्थक-
 ल्मषनाशनं ॥ कुलोत्तारणकंनाम्नाविष्णुनाकल्पितंपुरा ॥ ७६ ॥ वर्णानामाश्रमाणांचतारणायसुनिर्मलं ॥ तेपितृती-
 र्थमासाद्यपश्यतिपरमंपदं ॥ ७७ ॥ ब्रह्मचारीगृहस्थश्चवानप्रस्थोयतिस्तथा ॥ कुलानितारयेत्स्नातःसप्तसप्तचसप्तचै-
 ॥ ७८ ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःस्त्रियःशूद्राश्चतत्पराः ॥ तीर्थस्नाताभक्तियुताःपश्यतिपरमंपदं ॥ ७९ ॥ दूरस्थोपि
 स्मरेद्यस्तुकुरुक्षेत्रंसवामनं ॥ सोपिभुक्तिमवाप्नोतिकिंपुनस्तुवसन्नरः ॥ ८० ॥ इतिश्रीवामनपुराणेश्वरोमाहात्म्ये
 षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 लोमहर्षणउवाच ॥ पवनस्यहृदेस्नात्वादृष्टादंवमहेश्वरं ॥ विमुक्तःसर्वकलुषैर्भैवंपदमवाप्नुयात् ॥ १ ॥ पुत्रशोकैनपव-
 नोयस्मिंल्लीनोबभूवह ॥ ततःसब्रह्मकैदेवःस्तुवातंभक्तिसंयुतः ॥ २ ॥ ततोगच्छेद्ब्रह्मनुमस्थानंतच्छूलपाणिनः ॥ य-

१ श्रैष्ठ्यमिति यावत् । २ एकविकृतिरित्यर्थः । ३ पनस्येति पाठान्तरम् ।

त्रदेवैःसंगधर्वैर्नमान्प्रकटीकृतः ॥ ३ ॥ तत्रतीर्थनरःस्नात्वाअमृतत्वमवाप्नुयात् ॥ कुलोत्तारणमासाद्यतीर्थेसेवीद्विजो-
 त्तमः ॥ ४ ॥ कुलानितारेयेत्सर्वान्मातामहपितामहान् ॥ शालिहोत्रस्यराजर्षेस्तीर्थैर्लोक्यविश्रुतं ॥ ५ ॥ तत्रस्नात्वा
 विमुक्तस्तुकुलुर्षेर्देहसंभवैः ॥ श्रीकुंजंतुसरस्वत्यातीर्थैर्लोक्यविश्रुतं ॥ ६ ॥ तत्रस्नात्वा नरोभक्त्याह्यग्निष्टोमफलंलभे-
 त् ॥ ततोर्नमिषकुंजंतुसमासाद्यनरःशुचिः ॥ ७ ॥ नैमिषस्यचस्नाननयत्पुण्यतत्समाप्नुयात् ॥ तत्रतीर्थमहत्स्वयांतंवेद-
 वत्यानिषेवितं ॥ ८ ॥ रावणेनगृहीतायाःकेशेषुद्विजसत्तमाः ॥ तद्वधायचसाप्राणान्मुमुचेशोककर्षिता ॥ ९ ॥ ततोजा-
 तागृहेराज्ञोजनकस्यमहात्मनः ॥ सीतानामेतिविख्यातारामपत्नीपतिव्रता ॥ १० ॥ साह्यतारावणेनैवविविनाशायाल्म-
 नःस्वयं ॥ रामेणरावणंहत्वाअभिषिच्यविभीषणं ॥ ११ ॥ समानीतागृहंसीताकीर्तिरात्मवनयथा ॥ तस्यारतीर्थेनरः
 स्नात्वाकन्यार्यज्ञफलंलभेत् ॥ १२ ॥ विमुक्तःकलुषैःसर्वैःप्राप्नोतिपरमंपदं ॥ ततो गच्छेच्चसुमहद्ब्रह्मणःस्थानमुत्तमं ॥ १३ ॥
 यत्रवर्णावरःस्नात्वाब्राह्मणंलभतेनरः ॥ ब्राह्मणश्चविशुद्धात्मापरंपदमवाप्नुयात् ॥ १४ ॥ ततो गच्छेत्सोमतीर्थैर्लोक्ये-
 चापिदुर्लभं ॥ यत्रसोमस्तपस्तत्त्वाद्विजराज्यमवाप्नुयात् ॥ १५ ॥ तत्रस्नात्वाऽर्चयित्वाचस्वपितृन्देवतानिच ॥ निर्मुक्तः
 स्वर्गमायातिकातिक्वांवा मनयथा ॥ १६ ॥ सप्तसारस्वतंतीर्थैर्लोक्यस्यापिदुर्लभं ॥ यत्रसप्तसरस्वत्यएकीभूतावहति
 च ॥ १७ ॥ सुप्रभाकांचनाक्षीचिविमलामानसहृदा ॥ सरस्वतोयनाम्नीचसुवर्णाविमलोदका ॥ १८ ॥ पितामहस्यय-
 जतःपुष्करेषुस्थितस्यह ॥ अब्रुवन्नृपयःसर्वेनायंज्ञोमहाफलः ॥ १९ ॥ नदश्यतेसरिच्छेष्टापुरस्थवैसरस्वती ॥ तच्छ-
 त्वाभगवान्प्रीतःसस्माराथसरस्वती ॥ २० ॥ पितामहेनयजताह्याहूतापुष्करेषुच ॥ सुप्रभानामसादेवीतत्रख्यातासरस्व-

ती ॥ २१ ॥ तांष्टुमुनयः प्रीतविगयुक्तां सरस्वतीं ॥ पितामहं मानयन्ती तनुता बहुमे निरे ॥ २२ ॥ एवमेपासरिच्छेष्टा
 पुष्करस्था सरस्वती ॥ समानीता कुरुक्षेत्रं मार्कण्डेन महात्मना ॥ २३ ॥ नैमिषे मुनयः स्थित्वा शौनकाद्यास्तपोधनाः ॥
 तेष्टुच्छंति महात्मानं पुराणं लोमहर्षणं ॥ २४ ॥ कथं नः स्याद्यज्ञफलं वर्त्ततां सत्ये मुने ॥ ततो ब्रवीन्महाभागः प्रणम्य शि-
 रसामुनोन् ॥ २५ ॥ सरस्वती स्थिता यत्र तत्र यज्ञफलं महत् ॥ एतच्छ्रुत्वा तु मनयोनाना स्वाध्याये वेदिनः ॥ २६ ॥ समा-
 गम्य ततः सर्वे संस्मरन्ति सरस्वतीं ॥ सा तु ध्याता तस्तत्र ऋषिभिः सत्रयौ जिभिः ॥ २७ ॥ समागता ह्यवनाथ्यै ज्ञेते पां महा-
 त्मनां ॥ नैमिषे कांचनाक्षी तु मंके नमहौजसा ॥ २८ ॥ समायाता कुरुक्षेत्रं पुण्यतोया सरस्वती ॥ गयस्य जमानस्य गयायां
 च महाक्रतौ ॥ २९ ॥ आहूता च सरिच्छेष्टा गययज्ञे सरस्वती ॥ विशालां नामतां प्राहुर्ऋषयः संशितव्रताः ॥ ३० ॥ स-
 रिता हि समाहूता मंके नमहात्मना ॥ कुरुक्षेत्रं समायाता प्रविष्टा च महानदी ॥ ३१ ॥ उत्तरे कोशलाभागे पुण्ये देवपि-
 सेविते ॥ उद्दालके नमुनिना तत्र ध्याता सरस्वती ॥ ३२ ॥ आजगाम सरिच्छेष्टा तं देशं मुनि कारणात् ॥ पूज्यमाना मुनि-
 गणैर्वल्कलाजिनसंघतैः ॥ ३३ ॥ मनोहरेति विख्याता केदारे या सरस्वती ॥ सर्वपापक्षयज्ञाया ऋषिसिद्धिनिषेविता
 ॥ ३४ ॥ सापितेन ह मुनिना द्वाराध्यपरमेश्वरं ॥ ऋषीणामुपकारार्थं कुरुक्षेत्रं प्रवेशिता ॥ ३५ ॥ दक्षेण यजता सापिगं-
 गाद्वार सरस्वती ॥ विमलोदाभगवती दक्षेण प्रकटीकृता ॥ ३६ ॥ समाहूता ययौ तत्र मंके नमहात्मना ॥ कुरुक्षेत्रे तु क-
 रुणायजता च सरस्वती ॥ ३७ ॥ सरोमध्ये समानीता मार्कण्डेयेन धीमता ॥ अभिष्टूय महाभागः पुण्यतोयां सरस्वतीं ॥
 यत्र मंकेण कः सिद्धः सप्तसारस्वते स्थितः ॥ ३८ ॥ इति श्रीवामनपुराणे सरोमाहात्म्ये सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥

ऋषय ऊचुः ॥ कथंमंकणकःसिद्धःकस्माज्जातोमहानृषिः ॥ नृत्यमानस्तुदेवेनकिमर्थसन्निवारितः ॥ १ ॥ लोमहर्षणउ-
 वाच ॥ कथ्यपाञ्चसुतो जज्ञेमानसोमंकणोमुनिः ॥ स्नानकर्तुंव्यवसितोगृहीत्वावलकलंद्विजाः ॥ २ ॥ तत्रागताह्यप्सर-
 सोरंभाद्याःप्रियदर्शनाः ॥ स्नात्येवरुचिराकारामुक्तवस्त्राअनिदिताः ॥ ३ ॥ ततोमुनेस्तदाक्षोभाद्रेतःस्कन्नयदंभसि ॥
 व्याधोजग्राहैतद्रेतःकलशेन्यक्षिपत्तथा ॥ ४ ॥ सतधाप्रविभागंतुकलशस्थंजगामह ॥ तत्रर्षयःसप्तजाताविदुर्योन्मरुतो ग-
 णान् ॥ ५ ॥ वायुवेगोवायुबलोवायुहावायुमंडलः ॥ वायुकालोवायुरेतावायुचक्रश्चवीर्यवान् ॥ ६ ॥ एतेनयास्तस्यपैर्धर-
 यंतिचराचरं ॥ पुरामंकणकःसिद्धःकुशाग्रैणेतिमेश्रुतं ॥ ७ ॥ क्षताल्लिकरेविप्रास्तस्यशाकरसोस्त्रवत् ॥ सवैशाकरसं
 दृष्ट्वाहर्षविष्टःसन्ततयान् ॥ ८ ॥ ततःसर्वप्रनृतंचस्थावरंजंगमंचयत् ॥ प्रनृतंचजगददृष्टुतेजसातस्यमोहितं ॥ ९ ॥
 ब्रह्मादिभिःसुरैस्तत्रऋषिभिश्चतपोधनैः ॥ विज्ञप्तोवैमहादेवोमुनेरर्थेद्विजोत्तमाः ॥ १० ॥ नायंनृत्यद्यथादेवतथात्वंक-
 र्तुमर्हसि ॥ ततोदेवोमुनिदृष्ट्वाहर्षविष्टमतिंदा ॥ ११ ॥ सुराणांहितकामार्थमहादेवोभ्यभापत ॥ हर्षस्थानंकिमर्थंच
 तवैवंमुनिसत्तम ॥ तपस्विनोर्धर्मपथिस्थितस्यद्विजसत्तम ॥ १२ ॥ ऋषिरुवाच ॥ किंनपश्यसिमैब्रह्मन्कराच्छाकरसं
 स्तुतं ॥ यंदृष्ट्वाचप्रनृतोवैर्षेणमहतान्वितः ॥ १३ ॥ तंप्रहस्याब्रवीदेवोमुनिंरगेणमोहितं ॥ अहंनाविस्मयंविप्रगच्छा-
 मीहप्रपश्यमां ॥ १४ ॥ एवमुक्त्वामुनिश्रेष्ठदेवदेवोमहाद्युतिः ॥ अंगुल्यग्रैर्विप्रेन्द्राःस्वांगुष्ठस्ताडितोऽभवत् ॥ १५ ॥
 ततोभस्मक्षतात्तस्मान्निर्गतंहिमसन्निभं ॥ तंदृष्ट्वाव्रीडितोविप्रःपादयोःपतितोऽब्रवीत् ॥ १६ ॥ नान्यदेवादहंमन्येगूल-
 पाणेर्महात्मनः ॥ चराचरस्यजगतोगुरुस्त्वमसिगूलधृक् ॥ १७ ॥ तदाश्रयाश्रयदृश्यतेसुराब्रह्मादयोऽनघ ॥ सर्वस्त्व-

१ स्नायंति राधिरादिश्वास्तेन सार्वभौमनिन्दिताः ॥ इति पा० २ तद्रेतः स्तु जग्राह कलशेनैव महातपाः ॥ इति पा०

मसिदेवानां कर्त्ता कारयितामहान् ॥ १८ ॥ त्वत्प्रसादात्सुराः सर्वमोदंते ह्यकुतोभयाः ॥ सुरासुरस्य चाधीश न तपो मे भक्षे-
 न्महत् ॥ १९ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ एवंस्तु त्वामहादेव मृषिः स प्रणतोऽभवत् ॥ ततो देवः प्रसन्नात्मा तदृषिं वाक्यमब्रवीत्
 ॥ २० ॥ ईश्वर उवाच ॥ तपस्ते वदंतां विप्रम त्प्रसादात्सहस्रधा ॥ आश्रमे च वै हवत्स्यामि त्वया साद्विमहं सदा ॥ २१ ॥
 स त्तसारस्वते स्नालायो मामर्चिष्यते नरः ॥ न तस्य दुर्लभं किंचिदिह लोके परत्र च ॥ २२ ॥ सारस्वतं चेत्तलोकं गमिष्यंति न
 संशयः ॥ शिवस्य च प्रसादेन प्राप्नोति परमं पदं ॥ २३ ॥ इति श्रीवामनपुराणे सरोमाहात्म्ये अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥
 लोमहर्षण उवाच ॥ ततश्चौशनसं तीर्थं गच्छेत्तु श्रद्धयान्वितः ॥ उशनाय त्रसंसिद्धो ग्रहत्वं समवाप्तवान् ॥ १ ॥ तस्मि-
 न्पुण्ये कुरुक्षेत्रे पातकैर्जन्मसंभवैः ॥ मुक्तो याति परं ब्रह्म यतो नावर्त्तते पुनः ॥ २ ॥ रहोदरो नाम नुनिर्यत्र सिद्धो बभूव ह ॥ म-
 हता शिरसा ग्रस्तस्तीर्थमाहात्म्यदर्शनात् ॥ ३ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ कथं रहोदरो ग्रस्तः कथं मोक्षमवाप्तवान् ॥ तीर्थस्य तस्य
 माहात्म्यं श्रोतुमिच्छामहे वयं ॥ ४ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ पुरा वै दंडकारण्ये राघवेण महात्मना ॥ वसतां द्विजशार्दूलरा-
 क्षसास्तत्र हिंसाः ॥ ५ ॥ तत्रैकस्य शिरश्छिन्नं राक्षसस्य दुरात्मनः ॥ क्षुरेण शतधारेण तत्पपात महावने ॥ ६ ॥ रहोद-
 रस्य तच्छृंगं ग्रीवायां च दृच्छया ॥ वने विचरतस्तस्य ह्यस्थिभिर्वा विवेश ह ॥ ७ ॥ स तेन लभेन तदा विहर्त्तुं न शशाक ह ॥
 अभिगम्य महाप्राज्ञां स्तीर्थान्यायत नानि च ॥ ८ ॥ स तु तेनापि स्त्रवता वेदना तोमहामुनिः ॥ जगाम सर्वतीर्थानि पृथिव्यां
 यानि कानि चित् ॥ ९ ॥ ततः सकथयामास ऋषीणां भावितात्मनां ॥ तेऽब्रुवन् ऋषयो विप्रयादौ शनसंप्रति ॥ १० ॥ ते-
 षां तद्वचनं श्रुत्वा जगाम सरहोदरः ॥ तत औशनसं तीर्थं तस्योपस्पृशतस्तदा ॥ ११ ॥ तच्छिरः शरणं मुक्त्वा पपातार्जले
 द्विजाः ॥ ततः स विरजाम्भूत्वा पूतात्मा वीतकल्मषः ॥ १२ ॥ आजगामाश्रमं प्रीतः कथयामास चाखिलं ॥ ते श्रुत्वा ऋषयः

सर्वेतीर्यमाहात्म्यमुत्तमं ॥ १३ ॥ कपालमोचनमितिनामचक्रःसमागताः ॥ तत्रापिसुमहतीर्थविश्वामित्रस्यविश्रुतं
॥ १४ ॥ ब्राह्मण्यंलब्धवान्यत्रविश्वामित्रोमहामुनिः ॥ तस्मिंस्तीर्थेवरेस्नात्वाब्राह्मण्यंलभतध्रुवं ॥ १५ ॥ ब्राह्मणस्तु
विशुद्धात्मापरंपदमवाप्नुयात् ॥ ततःपृथूदकंगच्छेन्नियतोनियताशनः ॥ १६ ॥ तत्रसिद्धस्तुब्रह्मर्षिःऋषंगुरितिनामतः ॥
जातिस्मरऋषंगुस्तुगंगाद्वारेसदास्थितः ॥ १७ ॥ अंतकालंततोदृष्ट्वापुत्रान्वचनमब्रवीत् ॥ स्मृत्वातीर्थगुणान्सर्वो-
न्नाहेदमृषिसत्तमान् ॥ १८ ॥ सरस्वत्युत्तरेतीर्थस्यज्जेदाल्मनस्तनुम् ॥ पृथूदकेजप्यपरोनैतस्यमरणंभवेत् ॥ १९ ॥
तत्रैवब्रह्मयोन्यस्तिब्रह्मणायत्रवैपुरा ॥ पृथूदकंसमाश्रित्यसरस्वत्यास्तटेस्थितम् ॥ २० ॥ चातुर्वर्ण्यस्यसृष्ट्यर्थमात्मज्ञा-
नपरोऽभवत् ॥ तस्याभिध्यायतःसृष्टिब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥ २१ ॥ मुखतोब्राह्मणजाताबाहुभ्यांक्षत्रियास्तथा ॥
ऊरुभ्यावैश्यजातीयाःपद्भ्यांशूद्रास्ततोऽभवन् ॥ २२ ॥ चातुर्वर्ण्यंततोदृष्ट्वाआश्रमाःस्थापितास्ततः ॥ एवंप्रतिष्ठिततीर्थब्र-
ह्मयोनीतिसंज्ञितं ॥ २३ ॥ तत्रस्नात्वामुक्तिकामःपुनर्योनिनपश्यति ॥ तत्रैवतीर्थविख्यातमवकीर्णितिनामतः ॥ २४ ॥
यस्मिंस्तीर्थेबकोदाल्भ्योराष्ट्रवैचित्यधर्षणात् ॥ जुहावब्राह्मणैःसार्धतत्राबुध्यतोनृपः ॥ २५ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ कथंप्र-
तिष्ठितंतीर्थमवकीर्णितिनामतः ॥ धृतराष्ट्रेणराज्ञासकिमर्थनप्रसादितः ॥ २६ ॥ लोमहर्षणउवाच ॥ नैमिषयाश्रुप-
योदक्षिणार्थयुयुपुरा ॥ तत्रैववबकोदाल्भ्योधृतराष्ट्रमयाचत ॥ २७ ॥ तेनापितत्रनिदार्थमुक्त्यच्चवृंततुत् ॥ ततःक्रो-
धेनमहतामांसान्युक्कृत्यतत्रह ॥ २८ ॥ पृथूदकमहातीर्थेअवकीर्णितिनामतः ॥ जुहावधृतराष्ट्रस्यराष्ट्रंनरपतेस्ततः
॥ २९ ॥ दूयमानेतदाराष्ट्रेप्रवृत्तेयज्ञकर्मणि ॥ अक्षीयतततोराष्ट्रंनृपतेर्दुष्कृतेनवै ॥ ३० ॥ ततःसंचितयामासब्राह्म-
णस्यविचेष्टितं ॥ पुरोहितेनसाहितोरत्नान्यादायसर्वशः ॥ ३१ ॥ प्रसादनार्थविप्रस्यह्यवकीर्णययौतदा ॥ प्रसादितः

सराज्ञाचतुष्टुःप्रोवाचतन्मृपं ॥ ३२ ॥ ब्राह्मणानावमंतव्याः पुरुषेण विजानता ॥ ब्राह्मणश्चेदवज्ञातो ह न्यात् त्रिपुरुषकुलं
 ॥ ३३ ॥ एवमुक्त्वा स नृपतिमाज्येन पयसा पुनः ॥ उत्थापयामास मृतांस्तस्य राज्ञो हि ते स्थितः ॥ ३४ ॥ तस्मिंस्तीर्थतुयः
 स्नाति श्रद्धधानो जितेन्द्रियः ॥ स प्राप्नोति नरो दिव्यं मनसा चितितं फलं ॥ ३५ ॥ तत्र तीर्थसु विख्यातं यथोक्तं नामनामतः ॥
 यस्येह यजमानस्य मधुसुस्रावै नदी ॥ ३६ ॥ तस्मिन्स्नातो भक्त्या तु मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ फलं प्राप्नोति यज्ञस्य ह्यश्व-
 मेधस्य मानवः ॥ ३७ ॥ मधुस्रवं च तत्रैव तीर्थं पुण्यतमं द्विजाः ॥ तस्मिन्स्नात्वानरो भक्त्या मधुना तर्पयेत्पितृन् ॥ ३८ ॥
 तत्रापि सुमहतीर्थं वसिष्ठोद्वाहं संजितं ॥ तत्र स्नातो भक्तियुतो वासिष्ठलो कमाप्नुयात् ॥ ३९ ॥ इति श्रीवामनपुराणे सरामा-
 हात्म्ये एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥
 ऋषय ऊचुः ॥ वसिष्ठस्यापवाहोऽसौ महविगे बभूव ह ॥ किमर्थं सासरिच्छेष्टा तस्मिं प्रस्यवाहयत् ॥ १ ॥ लोमहर्षेण उ-
 वाच ॥ विश्वामित्रस्य राजर्षेर्वसिष्ठस्य महात्मनः ॥ भृशं वैरं बभूव ह तपःस्रद्धाकृते महत् ॥ २ ॥ आश्रमौ वै वसिष्ठस्य स्थाणु-
 तीर्थे बभूव ह ॥ तस्य पश्चिमदिग्भागे विश्वामित्रस्य धीमतः ॥ ३ ॥ यत्रेष्टा भगवान्स्थायः पूजयित्वा सः स्वर्तः ॥ स्थापया-
 मासे देवेशोऽलिङ्गाकारः सरस्वती ॥ ४ ॥ वसिष्ठस्तत्र तपसा घोररूपेण संस्थितः ॥ तस्येह तपसा हीनो विश्वामित्रो बभूव ह
 ॥ ५ ॥ सरस्वती समादूय द्रवचनमब्रवीत् ॥ वसिष्ठं मुनिशार्दूलं स्वै न वेगेन चानय ॥ ६ ॥ इहायातं मुनिश्रेष्ठं ह निष्या-
 मिन संशयः ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं व्यथितासानदी किल ॥ ७ ॥ तथा तां व्यथितां दृष्ट्वा वैपमानं महानदीं ॥ विश्वामित्रोऽ-
 वदत् क्रुद्धो वसिष्ठं शीघ्रिमानय ॥ ८ ॥ ततो गत्वा सरिच्छेष्टा वसिष्ठं मुनिमतमं ॥ कथयामास रुदती विश्वामित्रस्य तद्वचः

१ यथा ते रिदं यायात् तस्येदमित्यण् । २ यत्र वसिष्ठस्यारुंधत्या सह विवाहस्तत् ।

१ ॥ तपःकृशाविवर्णाचभृशंशोकसमन्वितां ॥ उवाचतांसारिच्छेष्टांविश्वामित्रायमांवह ॥ १० ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वा
 कृपाशीलस्यसास्रित् ॥ ह्लावयामासतत्स्थानंप्रवाहेणांभसस्तदा ॥ ११ ॥ सचकूलापहारेणमैत्रावरुणिरुद्यतः ॥ वह-
 मानश्चतुष्टावतदादेवीसरस्वती ॥ १२ ॥ पितामहस्यसरसःप्रवृत्तासिसरस्वति ॥ व्याप्तंत्वयाजगत्सर्वतैवेवाभोभिरुत्त-
 मैः ॥ १३ ॥ त्वमेवकामगादेवीमेघेषुसृजसेपयः ॥ सर्वास्त्वापस्त्वमेवेतित्वत्तोवयंमहामहे ॥ १४ ॥ पुष्टिर्धृतस्तथावीर्त्तिः
 सिद्धिःकांतिःक्षमातथा ॥ स्वधास्वाहातथावाणीतवायत्तमिदंजगत् ॥ १५ ॥ त्वमेवसर्वभूतेषुवाणीरूपेणसंस्थिता ॥ ए-
 वंसरस्वतीतेनस्तुताभगवतीतदा ॥ १६ ॥ सुखेनोवाहतंविप्रंविश्वामित्राश्रमंप्रति ॥ न्यवेदयत्तदार्चित्वाविश्वामित्रायतं
 मुनिम् ॥ १७ ॥ तमानीतंसरस्वत्यादृष्ट्वाकोपसमन्वितः ॥ अथान्विपत्प्रहरणंवसिष्ठातकरंतदा ॥ १८ ॥ तंतुक्रुद्धमभि-
 प्रेक्ष्यब्रह्महत्याभयान्नदी ॥ अपोवाहवसिष्ठमपिसत्तमं ॥ १९ ॥ उभयोःकुर्वतीवाक्यंवंचयित्वाचगाधिजं ॥
 ततोऽपवाहितंदृष्ट्वावसिष्ठमपिसत्तमं ॥ २० ॥ अब्रवीक्रोधरक्ताक्षोविश्वामित्रोमहातपाः ॥ यस्मान्मांसगितांश्रुष्टवंच-
 यित्वाविनिर्गता ॥ २१ ॥ शोणितंवहकल्याणिरक्षोग्रामसुसंयुता ॥ ततःसरस्वतीशतविश्वामित्रेणधीमता ॥ २२ ॥ अवह-
 च्छोणितोन्मिश्रंतोयंसंवत्सरंतदा ॥ अथर्षयश्चेदवाश्रयगंधवाप्सरसस्तदा ॥ २३ ॥ सरस्वतीतदादृष्ट्वावभूवुर्भूशदुःखिताः ॥
 तस्मिंस्तीर्थवरेस्स्येशोणितंसमुपावहत ॥ २४ ॥ ततोभूतपिशाचाश्चाराक्षसाश्चसमागताः ॥ ततस्तेशोणितंसर्वपिबंतिसु-
 खमासते ॥ २५ ॥ दृष्टाश्चेतेनसुभृशंसुखिताविगतज्वराः ॥ नृत्यंतश्चहसंतश्चयथास्वर्गजितरतथा ॥ २६ ॥ कम्यचि-
 त्वथकालस्यमुनयःशतयोजनात् ॥ तीर्थयात्रांसमाजग्मुःसरस्वत्यांतपोधनाः ॥ २७ ॥ तांदृष्ट्वागक्षसैर्घोरैःप्रीयमानांम-

हानदौ ॥ परित्राणेसरस्वत्याःपरंयत्नंप्रचक्रिरे ॥ २८ ॥ तेतुसर्वमहाभागाःसमागम्यमहाव्रताः ॥ आश्रित्यसरितांश्रे-
 ष्ठामिदंवचनमब्रुवन् ॥ २९ ॥ किंकारणंसरिच्छेष्टशोणितेनवहस्यथो ॥ एवमाकुलतांयातांश्रुत्वापृच्छामहेवयं ॥ ३० ॥
 ततःसासर्वमावष्टविश्वामित्रविचेष्टितं ॥ ततस्तेमुनयःप्रीताःसरस्वत्यांसमानयन् ॥ ३१ ॥ अरुणांपुण्यतौयौघांसर्वदुष्कृ-
 तनाशनी ॥ दृष्ट्वातोयंसरस्वत्याराक्षसादुःखिताभृशं ॥ ३२ ॥ ऊचुस्तान्वैमुनीन्सर्वान्दैत्ययुक्ताःपुनःपुनः ॥ वयंहिंक्षु-
 धिताःसर्वधर्महीनाश्चशाश्वताः ॥ ३३ ॥ नचनःकामकारोयद्वयपापकारिणः ॥ युष्माकंचप्रसादेनदुष्कृतेनचकमणा
 ॥ ३४ ॥ पक्षोयंवर्धतेऽस्माकंयतश्चब्रह्माराक्षसाः ॥ एवैश्याश्चशूद्राश्चक्षत्रियाश्चविकर्मभिः ॥ ३५ ॥ यब्राह्मणान्प्रद्वि-
 षंतितेभवतीहराराक्षसाः ॥ आचार्यमातरंचवपितरयेद्विषंतिह ॥ ३६ ॥ दृढानामवमानेनतेभवतीहराराक्षसाः ॥ योषितांचै-
 वपापानांयोनिदोषेणवर्द्धते ॥ ३७ ॥ अक्ताभवंतःसर्वेषांलोकानामपितारणे ॥ तेषांतेमुनयःश्रुत्वाकृपाशीलाःपुनश्चते ॥ ३८ ॥
 ऊचुःपरस्परंसर्वतप्यमानाश्चतेद्विजाः ॥ क्षुतकीटावपन्नंचयच्चशिष्टाशितंभवेत् ॥ ३९ ॥ केशवपन्नमाधूतमारुतश्वास-
 दुषितं ॥ एतैःसंसृष्टमन्नंचभागैर्वैराक्षसोभवेत् ॥ ४० ॥ तस्माज्ज्ञात्वासदाविद्वांस्तान्येतानिविवर्जयेत् ॥ राक्षसा-
 न्वभोजयेतयोभुंक्तेस्वयमोदशम ॥ ४१ ॥ शोधयित्वातुत्तीर्थमृष्यस्तेतपोधनाः ॥ मोक्षार्थंराक्षसांतंपांसंगमंचाप्यकल्पयन्
 ॥ ४२ ॥ अरुणायाःसरस्वत्याःसंगमेलोकविश्रुते ॥ त्रिरात्रोपोषितःस्नातोमुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ॥ ४३ ॥ प्राप्तेकलियुगेघो-
 रद्वधर्मंप्रत्युपस्थिते ॥ अरुणासंगमेस्नात्वामुक्तिमाप्नोतिमानवः ॥ ४४ ॥ ततस्तेराक्षसाःसर्वेस्नाताःपापविवर्जिताः ॥
 दिव्यमालांबरधराःस्वर्गस्त्रीभिःसमन्विताः ॥ ४५ ॥ इतिश्रीवामनपुराणेशरोमाहात्म्येचवार्तिशोऽध्यायः ॥ ४० ॥

१ पापमित्यध्याहारः योषितां योनिदोषेण यत्पापं वर्द्धते तेन पापेन पापानां पापिनामित्यर्थः ।

लोमहर्षणउवाच ॥ समुद्रास्तत्रचत्वारऋषिणा निर्मिताःपुरा ॥ प्रत्येकं च नरः स्नातो गोसहस्रफलं लभेत् ॥ १ ॥ यत्किंचित् क्रियते तस्मिन्स्तपस्तीर्थद्विजोत्तमाः ॥ परिपूर्णं हितं सर्वमपि दुष्कृतकर्मणः ॥ २ ॥ शतसाहस्रं कतीर्थं तत्रैव शतिकां द्विजाः ॥ उभयोरिह सुस्नातो गोसहस्रफलं लभेत् ॥ ३ ॥ सोमतीर्थं च तत्रापि सरस्वत्यारतौ स्थितं ॥ यस्मिन् स्नातस्तु पुरुषो राजसूयफलं लभेत् ॥ ४ ॥ रेणुकाष्टकमासाद्य श्रद्धधानो जितेन्द्रियः ॥ मातृभक्त्या तु यत्पुण्यं तत्पुण्यं प्राप्नुयान्नरः ॥ ५ ॥ ऋणमोचनमासाद्य तीर्थं ब्राह्मणसेवितं ॥ कुमारस्याभिपेकं च ओजसं नाम विश्रुतं ॥ ६ ॥ तस्मिन् स्नातस्तु पुरुषो यशसा च समन्वितः ॥ कौमारं पुरमाप्नोति कृत्वा स्नानं तु मानवः ॥ ७ ॥ चैत्रपक्षां शुक्लपक्षे यस्तु श्राद्धं करिष्यति ॥ गयाश्राद्धे च यत्पुण्यं तत्फलं प्राप्नुयान्नरः ॥ ८ ॥ सन्निहत्या यथा श्राद्धं वा युना कथितं पुरा ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन श्राद्धं तत्र समाचरेत् ॥ ९ ॥ यस्तु स्नानं श्रद्धधानः चैत्रपक्षां करिष्यति ॥ अक्षयं चोदकं तस्य पितृणामुपजायते ॥ १० ॥ तत्र पंचवटं नाम तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतं ॥ महादेवः स्थितो यत्र योगमूर्तिधरः स्वयं ॥ ११ ॥ तत्र स्नात्वा ऽर्चयित्वा च देवदेवं महेश्वरं ॥ गाणपत्यमवाप्नोति देवैः सह मोदते ॥ १२ ॥ कुरुक्षेत्रं च विख्यातं कुरुणायत्रवैतपः ॥ तप्तं सुघोरं क्षेत्रं तस्य कर्पणार्थं द्विजोत्तमाः ॥ १३ ॥ तस्य घोरं तपसा तुष्टं द्रोक्ष्य वीद्वचः ॥ राजपैपरितुष्टास्मिन् तपसानेन सुव्रतः ॥ १४ ॥ यज्ञं च ये कुरुक्षेत्रे करिष्यन्ति शतक्रतुः ॥ ते गमिष्यन्ति मुक्तौ लोकां न्यापयिष्यन्ति तान् ॥ १५ ॥ अवहस्य ततः शक्रो जगाम त्रिदिवं प्रभुः ॥ आगम्य गम्य चैवैनं भूयो भूयोऽवहस्य च ॥ १६ ॥ शतक्रतुरनिर्विण्णः पृष्ठाः पृष्ठजगाम ह ॥ यदा तु तपसोऽग्रेण संतप्तं देहमात्मनः ॥ ततः शक्रोऽब्रवीत् प्रीतो ब्रूहि यत्ते चिकीर्षितं ॥ १७ ॥ कुरुत्वा च ॥ ये श्रद्धधानास्तीर्थेऽस्मिन् मानवानि वसन्ति ह ॥ ते प्राप्नुवंति सदनं ब्रह्मणः परमात्मनः ॥ १८ ॥ अन्यत्र कृतपापा ये पंचपातकदूषिताः ॥ अस्मिन्स्तीर्थे नरः स्नाता मुक्ता यान्तु परांगतिं

॥ १९ ॥ कुरुक्षेत्रे पुण्यतमे कुरुक्षेत्रे द्विजोत्तमाः ॥ तदष्टा मुक्तपापस्तु परंपदमवाप्नुयात् ॥ २० ॥ कुरुक्षेत्रे नरः स्नात्वा मुक्तो भवति किल्बिषैः ॥ कुरुणा समनुज्ञातः प्राप्नोति परमं पदं ॥ २१ ॥ ततो गच्छेद नरकं तीर्थत्रैलोक्यविश्रुतं ॥ यत्र पूर्वास्थितो ब्रह्मा ऋषीणां च महेश्वरः ॥ २२ ॥ रुद्रपत्नी पार्थिवमतः पद्मनाभोत्तरस्थितः ॥ मध्ये ह्यनरकं तीर्थत्रैलोक्यस्यापि दुर्लभं ॥ २३ ॥ यस्मिन् न्नातास्तु पुरुषाः प्रमुच्यन्ते च पातकैः ॥ वैशाखे च यदाष्टम्यां मंगलस्यादि न भवेत् ॥ २४ ॥ तदा स्नानं तत्र कृत्वा मुक्तो भवति पातकैः ॥ यः प्रयच्छेच्च कनकं तु र्यभागेन संयुतं ॥ २५ ॥ कलशं च तथा दद्यादपूपैः परिशोभितं ॥ देवताः प्रीणयेत् पूर्वकरैरुत्तमसंयुतैः ॥ २६ ॥ ततस्तु कलशौ दद्यात्सर्वपातकनाशनौ ॥ अनेनैव विधानेन यस्तु स्नानं समाचरेत् ॥ २७ ॥ समुक्तः कलुषैः सर्वैः प्रयाति परमं पदं ॥ अन्यत्रापि यदा षष्ठी मंगलेन भविष्यति ॥ २८ ॥ तत्रापि मुक्तिफलदा कृत्या तस्मिन् भविष्यति ॥ तीर्थे च सर्वतीर्थानां यस्मिन् न्नातो द्विजोत्तमाः ॥ २९ ॥ सर्वदेवैरनुज्ञातः परमं चाप्नुयात्पदं ॥ काम्यकंच वनं पुण्यं सर्वपातकनाशनं ॥ ३० ॥ यस्मिन् प्राविष्टमात्रस्तु मुक्तो भवति किल्बिषैः ॥ समाश्रित्य वनं पुण्यं स विता प्रकटस्थितः ॥ ३१ ॥ पूषानामाद्विजश्रेष्ठा दर्शनं न्मुक्तिमाप्नुयात् ॥ आदित्यस्य दिने प्राप्ति तस्मिन् न्नातस्तु मानवः ॥ विशुद्धमानसोऽभ्येति मनसा चितं फलं ॥ ३२ ॥ इति श्रीवामनपुराणे सेशमाहात्म्ये एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ काम्यकस्य तु पूर्वपूणकुंजं देवीं विधेयं ॥ तस्य तीर्थस्य संभूतिं विस्तरं ब्रवीहि नः ॥ १ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ शृण्वंतु मनयः सर्वे तीर्थमाहात्म्यं मतमं ॥ ऋषीणां चरितं श्रुत्वा मुक्तो भवति किल्बिषैः ॥ २ ॥ नैमिषे याश्च ऋषयः कुरुक्षेत्रं समागताः ॥ सरस्वत्यां च स्नानार्थं प्रवेशं च लोभिरं ॥ ३ ॥ ततस्तु कल्पयामासुस्तीर्थं यज्ञोपवीतिनं ॥ शेषास्तु मनयस्तत्र न प्रवेशं हिलेभिरं ॥ ४ ॥ रंतुकस्याश्च माद्यावता वतीर्थं च क्रकं ॥ ब्राह्मणैः परिपूर्णं तु दृष्ट्वा देवी सरस्वती ॥ ५ ॥ हितार्थं सर्वे-

विप्राणांकृत्वाकुंडानि सानदी ॥ प्रयातापश्चिममार्गं सर्वभूतहिते स्थिता ॥ ६ ॥ पूर्वप्रवाहयः स्नाति गंगा स्नानफलं लभेत् ॥
 प्रवाहेदक्षिणे तस्यानन्मर्मदा सरितां वरा ॥ ७ ॥ पश्चिमे तु दिशामगे यमुना चाश्रितानदी ॥ यदा ह्युत्तरतो याति सिंधुर्भवेति
 सानदी ॥ ८ ॥ एवं दिशाप्रवाहेण ह्यतिपुण्या सरस्वती ॥ तस्यां स्नातः सर्वतीर्थैः स्नानो भवति मानवः ॥ ९ ॥ ततो गच्छे-
 द्विजश्चेष्टमदनस्य महात्मनः ॥ तीर्थैः त्रैलोक्यविख्यातं विहारं नामनामतः ॥ १० ॥ यत्र देवाः समागम्य शिवदर्शनं कालां शि-
 णः ॥ समागतान चापश्यन् देवदेव्या समन्वितं ॥ ११ ॥ तेस्तु वतो महादेवं नंदिनं गणनायकं ॥ ततः प्रसन्नो नंदीशः कथं
 ग्रामासं चोष्ठितं ॥ १२ ॥ भवस्य उमया सर्वविहारे क्रीडितं महत् ॥ तच्छ्रुत्वा देवताः सर्वाः पत्नीमाहूय ते गताः ॥ १३ ॥ तेषां क्री-
 डाविनो देन तुष्टः प्रोवाच शंकरः ॥ योऽस्मिंस्तीर्थे नरः स्नाति विहारे श्रद्धयान्वितः ॥ १४ ॥ धनधान्यत्रयैर्युक्ता भवेत्तेन त्र-
 संशयः ॥ दुर्गातीर्थे ततो गच्छेद्दुर्गायां सेवितं महत् ॥ १५ ॥ यत्र स्नात्वा पितृन् पूज्यं न दुर्गातिमवाप्नुयात् ॥ तत्रापि च सरस्व-
 त्याः कूर्तत्रैलोक्यविश्रुतं ॥ १६ ॥ दर्शनान्मुक्तिमाप्नोति सर्वपातकवर्जितः ॥ यस्तत्र तपेद्देवान्पितॄन् अथ ह्यनरः ॥ १७ ॥
 अक्षय्यलभते सर्वपितृतीर्थं विशिष्यते ॥ मातृहापितृहायश्च ब्रह्महा गुरुतल्पगः ॥ १८ ॥ स्नात्वा शुद्धिमवाप्नोति यत्र प्रा-
 ची सरस्वती ॥ देवमार्गं प्रतिष्ठाय देवमार्गेण निःसृता ॥ १९ ॥ प्राची सरस्वती पुण्या अपि दुष्कृतकर्मणां ॥ त्रिरात्रं ये करि-
 ष्यन्ति प्राचीं प्राप्य सरस्वतीं ॥ २० ॥ तेषां न दुष्कृतं किंचिद्देहमाश्रित्य तिष्ठति ॥ नरनारायणौ देवौ ब्रह्मा स्थाणुस्तथा ऋ-
 षिः ॥ २१ ॥ प्राचीं दिशं निषेवंतः सदा देवाः सवासवाः ॥ ये तु श्राद्धं करिष्यन्ति प्राचीमाश्रित्य मानवाः ॥ २२ ॥ तेषां न दु-
 र्लभं किंचिद्दिह लोके परत्र च ॥ तस्मात् प्राचीं सदा सेव्या पंचम्यां च विशेषतः ॥ २३ ॥ पंचम्यां सेवमानस्तुलक्ष्मी वांश्च भवे-

१. जायते इति पाठः । भवते इति पाठे भूप्राप्त्या वात्मनेपदी इत्यस्य रूपम् । २. ल्यवार्पः पूजयित्वैत्यर्थः । ३. स्नाननादिकामित्यध्याहारः ।

न्नरः ॥ तीर्थमौशनसंतत्रत्रैलोक्यस्यापिदुर्लभं ॥ २४ ॥ उदनायत्रसंसिद्धिआराध्यपरमेश्वरं ॥ ग्रहमध्येपूच्यतेसतस्यतीर्थ-
 स्यसेवनात् ॥ २५ ॥ एवंशुक्रेणमुनिनासेवितंतार्थमुत्तमं ॥ येसेवन्तेश्रद्धधानास्तेयांतिपरमार्गतिं ॥ २६ ॥ यस्तुश्राद्धन-
 रोभक्त्यातस्मिन्स्तीर्थैकरिष्यति ॥ पितरस्तापितार्तेनभविष्यतिनसंशयः ॥ २७ ॥ चतुर्मुखंब्रह्मतीर्थंयत्रमर्यादयास्थि-
 तं ॥ येसेवन्तेचतुर्द्वंथांसोपवासावसंतिच ॥ २८ ॥ अष्टम्यं कृष्णपक्षस्यचैत्रमासिद्विजोत्तमाः ॥ तेपश्यंतिपरंसूक्ष्मंयस्मा-
 न्नावर्त्तनंपुनः ॥ २९ ॥ स्थाणुतीर्थंतोगच्छेत्सहस्रालिंगशोभितं ॥ तत्रस्थाणुवटंदृष्ट्वा मुक्तोभवति किल्बिषैः ॥ ३० ॥
 इति श्रीवामनपुराणेसरोमाहात्म्येद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥
 ऋषय ऊचुः ॥ स्थाणुतीर्थस्यमाहात्म्यंवटस्यापिमहामुने ॥ सन्निहत्याःपुरोत्पत्तिं पूरणं पांशुनाततः ॥ १ ॥ लिगानां दर्श-
 नात्पुण्यं स्पृशनेनचकिंफलं ॥ तथैवसरैर्माहात्म्यं ब्रूहि सर्वमशेषतः ॥ २ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ शृण्वंतु देवताः सर्वे पुरा-
 णं वामनं महत् ॥ यच्छत्वामुक्तिमाप्नोति प्रसादाद्वात्मनस्थतु ॥ ३ ॥ सनत्कुमारमासीनं स्थानोर्वटसमीपतः ॥ ऋषि-
 भिर्बालिखिल्याद्यैर्ब्रह्मपुत्रैर्महात्मभिः ॥ ४ ॥ मार्कण्डेयो मुनिस्तत्र विनयेनाभिगम्य च ॥ पप्रच्छ सरमाहात्म्यं प्रमाणं च
 स्थितं तथा ॥ ५ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ब्रह्मपुत्रमहाभाग सर्वशास्त्रविशारद ॥ ब्रूहि मे सरमाहात्म्यं सर्वपापभयापहं ॥ ६ ॥
 कानि तीर्थानि दृश्यानि गुह्यानि द्विजसत्तम ॥ लिगानि कतिपुण्यानि स्थानि यो र्यानि समीपतः ॥ ७ ॥ येषां दर्शनमात्रेण मुक्तिं
 प्राप्नोति मानवः ॥ वटस्य दर्शनं पुण्यमुत्पत्तिकथयस्व मे ॥ ८ ॥ प्रदक्षिणायां यत्पुण्यं तीर्थस्नानेन यत्फलं ॥ गुह्येषु देव
 दृष्टेषु यत्पुण्यमभिजायते ॥ ९ ॥ देवदेवो यथा स्थाणुः सरमध्ये व्यवस्थितः ॥ किमर्थं पांशुना शक्रस्तीर्थं पूरितवान् पुनः

॥ १० ॥ स्थाणुतीर्थस्यमाहात्म्यंचक्रतीर्थस्ययत्फलं ॥ सूर्यतीर्थस्यमाहात्म्यं सोमतीर्थस्य ब्रूहि मे ॥ ११ ॥ शंकर-
 स्यचगुप्तानि विष्णोः स्थानानि यानि च ॥ कथयस्व महभाग सरस्वत्याः सविस्तरं ॥ १२ ॥ त्वंदेही चापि देवस्य
 माहात्म्यं वेदतत्त्वतः ॥ विरंचस्य प्रसादेन विदितं सर्वमेव च ॥ १३ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ मार्कंडेय वचः श्रुत्वा ब्रह्मात्मा
 समहामुनिः ॥ अतिभक्त्या तु तीर्थस्य प्रबलीकृतमानसः ॥ १४ ॥ पर्यैकं शिथिलीकृत्य नमस्कृत्वा महेश्वरं ॥ कथयामास तत्
 सर्वयच्छतं ब्रह्मणः पुरा ॥ १५ ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ नमस्कृत्वा महोदयमीशानं वरदं शुभं ॥ उत्पत्तिं च प्रवक्ष्यामि तीर्था-
 नं ब्रह्मभीषितां ॥ १६ ॥ पूर्वमेकार्णवे चोरेनष्टस्थावरजंगमे ॥ बृहदंडमभूदकंप्रजानां बीजसंभवं ॥ १७ ॥ तस्मिन् ब्रंडे
 स्थितो ब्रह्माशयनायोपचक्रमे ॥ सहस्रयुगपर्यंतं सुस्वासप्रत्यबुध्यत ॥ १८ ॥ सत्त्वोद्विक्तस्तथा ब्रह्माशून्यलोकमपश्यत ॥
 सृष्टिं चिंतयतस्तस्य रजसामोहितस्य च ॥ १९ ॥ रजःसृष्टिगुणं प्रोक्तं सत्त्वं स्थितिगुणं विदुः ॥ उपसंहारकाले च प्रवर्तते
 तमोगुणः ॥ २० ॥ गुणातीतः स भगवान् व्यापकः पुरुषः स्मृतः ॥ तेनेदं सकलं व्याप्तं यत्किंचिज्जीवसंज्ञितं ॥ २१ ॥
 स ब्रह्मा स च गोविंद ईश्वरः स सनातनः ॥ यस्तं वेदमहात्मानं सर्वं वेदनिश्चितं ॥ २२ ॥ गुणातीतः स पुरुषः परमात्मा स-
 नातनः ॥ यस्तं वेदमहात्मानं सर्वं वेदमोक्षवित् ॥ २३ ॥ किंतेषां सकलैस्तीर्थैराश्रमैर्वा प्रयोजनं ॥ येषां चानंतं किंचित्त-
 मात्मन्येव व्यवस्थितं ॥ २४ ॥ आत्मानदीप्तं यमप्युपयतीर्थस्योदकाशीलशमादिभुक्ता ॥ तस्यां स्नातः पुण्यकर्मपुनरिति
 नवारिणां शुद्धयति चांतरात्मा ॥ २५ ॥ एतत्प्रधानं पुरुषस्य कर्म यदात्मसंबोधसुखे प्रविष्टं ॥ ज्ञयंतं देवप्रवर्दति संतस्तत्रा-
 प्य देही विजहाति कामान् ॥ २६ ॥ नैतादृशं ब्राह्मणस्य अस्ति चिंतयैकतासमतासत्यता च ॥ शीलं स्थितिदंडनिधानमा-

१ ब्रूहि देवातिदेवस्य माहात्म्यं देव तत्त्वतः इति पा० । २ आत्मरूपैकब्रह्म इति रूपकम् ।

ज्वंततस्ततश्चोपरमः क्रियासु ॥ २७ ॥ अपिब्रह्मसमासेनयदुक्तं तद्विजोत्तम ॥ यज्जालाब्रह्मपरमं प्राप्स्यसित्वं न संशयः ॥ २८ ॥ इदानीं शृणु चोत्पत्तिं ब्रह्मणः परमात्मनः ॥ इमं चोदाहरंस्तत्र श्लोकं नारायणं प्रति ॥ २९ ॥ आपो नारादिति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः ॥ तामुशेते स यस्माच्च ते न नारायणः स्मृतः ॥ ३० ॥ विशुद्धसलिले तस्मिन् विज्ञायां तर्गतं जगत् ॥ अंडविभज्य भगवांस्तस्मादोमित्यजायत ॥ ३१ ॥ ततो भूरभवत्तस्माद्बुध इत्यपरः स्मृतः ॥ स्वशब्दश्चतुर्थी भूद्रुर्भुवः स्वतिसंज्ञिताः ॥ ३२ ॥ तस्य तेजः समभवत्तत्सवितुर्वरेण्यं यत् ॥ उदकं शोषयामास यत्तेजो णिविनिःसृतं ॥ ३३ ॥ तेजसा शोषितं शेषं कललं लवमुपागतं ॥ कललाद्बुधं दुदं ज्ञेयं ततः काठिन्यतांगतः ॥ ३४ ॥ काठिन्याद्वरिणि ज्ञेया भूतानां धारिणी हि सा ॥ यस्मिन् स्थाने स्थितं ह्यंडं तस्मिन् सन्निहितं सरः ॥ ३५ ॥ यदा दानिः सृतं तेजस्तस्मादादित्य उच्यते ॥ अंडमध्ये समुत्पन्ना ब्रह्मालोकि पितामहः ॥ ३६ ॥ तस्योत्वं मेरुर्भवत्जरायुः पर्वताः स्मृताः ॥ गर्भोदकं समुद्राश्च तथा नद्यः सहस्रशः ॥ ३७ ॥ नाभिस्थानाद्यदुदकं ब्रह्मणो निर्मलं महत् ॥ महत्सरस्तेन पूर्णं विमलेन वरांभसा ॥ ३८ ॥ तस्मिन्मध्ये स्थानुरूपी वटवृक्षो महामनाः ॥ तस्माद्विनिर्गता वर्णा ब्राह्मणाः क्षत्रिया विंशः ॥ ३९ ॥ शूद्राश्च तस्मादुत्पन्नाः शुश्रूषार्थं द्विजन्मनां ॥ ततश्चितयतः सृष्टिं ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥ ४० ॥ वालखिल्याः समुत्पन्ना मानसाः शुद्धिरूपिणः ॥ अष्टाशीति सहस्राणि बभूवुश्चोर्ध्वरेतसः ॥ ४१ ॥ ततः सृष्टिं चितयतो ब्रह्मणो व्यक्तजन्मनः ॥ मनसो मानसा जाताः स नकाद्या महर्षयः ॥ ४२ ॥ पुनश्चितयतस्तस्य प्रजाकामस्य धीमतः ॥ ऋषयः सप्त चोत्पन्नास्ते प्रजापतयोऽभवन् ॥ ४३ ॥ पुनश्चितयतस्तस्य राजसामोहितस्य च ॥ वालखिल्याः समुत्पन्नास्तपःस्वाध्यायतत्पराः ॥ ४४ ॥ ते सदा स्नान निरस्ता देवाः चैनपरायणाः ॥ उपवासैर्ब्रतैस्तीव्रैः शोषयंतिकलेवरं ॥ ४५ ॥ दिव्यवर्षसहस्रं तैश्चैव कृशाधमनि संतताः ॥ आराधयंत देव-

शंनचतुष्यतिशंकरः ॥ ४६ ॥ ततःकालेनमहताउमयासहशंकरः ॥ आकाशमार्गेणतदादृष्टादेवीसुदुःखिता ॥ ४७ ॥
 प्रसाद्यदेवदेशंशंकरंप्राहसुव्रता ॥ क्लिश्यंतितेमुनिगणदेवदारुनाश्रयाः ॥ ४८ ॥ तेषांक्षयंदेवविधेहिकुरुमेद-
 यां ॥ किंदेवधर्मेनिष्ठानामनंतदेवदुष्कृतं ॥ ४९ ॥ नाद्यापियेनसिद्धंतिशुष्कस्त्राव्यस्थिशोपिताः ॥ तच्छ्रुत्वावचनेद्व्याःपि-
 नाकीपतितांतकः ॥ प्रोवाचप्रहसन्मूर्ध्नाचारुचंद्रांशुशोभितः ॥ ५० ॥ श्रीमहादेवउवाच ॥ नवेत्सिदेवितत्त्वेनधर्मस्य
 गहनंगतिं ॥ नैतेधर्म्मविजानंतिनचकामविर्वजिताः ॥ ५१ ॥ नचक्रोधेननिर्मुक्ताःकेवलंमूढबुद्धयः ॥ एतच्छ्रुत्वाब्रवीद्दे-
 वीमामेवंसंशितव्रतं ॥ ५२ ॥ देवप्रदर्शयात्मानंपरंकौतूहलंहिमे ॥ सइत्युक्तउवाचेदंदेवदेवःस्मिताननः ॥ ५३ ॥ ति-
 ष्ठत्वमत्रयास्यामियत्रैतेमुनिपुंगवाः ॥ साधयंतितपोघोरंदर्शयिष्यामिचष्टितं ॥ ५४ ॥ इत्युक्ताततोदेवीशंकरेणमहा-
 त्मना ॥ गच्छस्वेत्याहमुदिताभर्त्तांरंभुवनेश्वरी ॥ ५५ ॥ यत्रतेमुनयःसर्वेकाष्ठलोपुसमाःस्थिताः ॥ अधीयानामहाभा-
 गाहुताग्निसदनक्रियाः ॥ ५६ ॥ तान्विलोक्यततोदेवोनम्रःसर्वांगसुंदरः ॥ वनमालाकृतापीडोयुग्राभिक्षाकपालभूत-
 ॥ ५७ ॥ आश्रमेपर्यटनभिक्षांमुनीनामाश्रमंप्रति ॥ देहिभिक्षांततश्चोक्तासभ्रमन्नाश्रमंययौ ॥ ५८ ॥ तं विलोक्य
 श्रमगतंयोषितोब्रह्मयादिनां ॥ सकौतुकस्यभावेनतस्यरूपेणमोहिताः ॥ ५९ ॥ प्रोचुःपरस्परंनार्थएहिपश्यामिभिक्षुकं
 ॥ परस्परमितिप्रोक्त्वागृह्यमूलफलंबहु ॥ ६० ॥ गृहाणभिक्षामुच्यतास्तदेवंमुनियोपितः ॥ सतुभिक्षारूपालंततत्पार्थ
 बहुसादरं ॥ ६१ ॥ देहिभिक्षांशिवंघोस्तुभर्त्ताभ्यस्तपोधनाः ॥ हसमानस्तुदेवेशस्तत्रदेव्यानिरीक्षितः ॥ ६२ ॥ त-
 त्रदेवैवतांभिक्षापत्रच्छुस्ताःस्मरानुराः ॥ नार्थजुचुः ॥ कोऽसौनामव्रतविधिस्त्वयातापससेव्यते ॥ ६३ ॥ यत्रनमोभलि-

गेनवनमालाविभूषितः ॥ भवान्वैतापसोहृद्योब्रूहिस्मयदिमन्यसे ॥ ६४ ॥ इत्युक्तस्तापसस्ताभिः प्रोवाच हस्तिनानः ॥ इदं मव्रतं किंचिन्नरहस्यं प्रकाशते ॥ ६५ ॥ शृण्वन्ति बहवो यत्र तत्राख्यानं विद्यते ॥ अस्य व्रतस्य सुभग इति मत्वा गमिष्यथ ॥ ६६ ॥ एवमुक्तास्तदा तेन प्रत्युच्युस्ततः तदामुनिं ॥ ततोभ्येहि गमिष्यामो मुनेनः कौतुकं महत् ॥ ६७ ॥ इत्युक्तास्तास्तदा तैर्वैजगृहुः पाणिपल्लवैः ॥ काचिकंठैः सकंदर्पाचिक्लामपरा तथा ॥ ६८ ॥ जानुभ्यामपरा नारीकेशेषु ललितापरा ॥ अपरा तु कटीं श्रेष्ठपरा पादयोरपि ॥ ६९ ॥ क्षोभं विलोक्य मुनय आश्रमे तु स्वयं योपिताम् ॥ हन्यतामिति संभाष्य काष्ठपाषाणपाणयः ॥ ७० ॥ पातयन्ति स्म देवस्य लिंगमूर्ध्वं विभीषणं ॥ पातिते तु तालिङ्गे गतो तर्धानमीश्वरः ॥ ७१ ॥ देव्या जहास भगवान् कैलासं नगमाश्रितः ॥ पतिते देवदेवस्य लिंगपृष्ठे चाररे ॥ ७२ ॥ क्षोभो भवमवसु महानृषीणां भावितात्मनां ॥ एवं विदित्वा ते तत्र वर्तते व्याकुलाः स्मृताः ॥ ७३ ॥ उवाचैको मुनिव रस्तत्र बुद्धिमतां वरः ॥ न वयं विद्मः सद्भारं तापसस्य महात्मनः ॥ ७४ ॥ विरिञ्चि शरणं यामः सहिज्ञास्यति चेष्टितं ॥ एवमुक्ताः सर्वे एवमुनयः सजितेन्द्रियाः ॥ ७५ ॥ ब्रह्मणः सदंनं जग्मुर्देवैः सर्वे निषेवितं ॥ प्राणिपत्याथ देवं शलज्जयाधोमुखाः स्थिताः ॥ ७६ ॥ अथ तान् द्रुखितान् दृष्ट्वा ब्रह्मावचनमब्रवीत् ॥ अहो मृगयादाय यं क्रोधेन कलुषीकृताः ॥ ७७ ॥ न धर्मचक्रियां कां चिज्जानते मूढबुद्धयः ॥ श्रूयतां धर्मसर्वस्वं तापसाः क्रूरकर्मणः ॥ ७८ ॥ विदित्वा यद्बुधः क्षिप्रं धर्मस्य फलमाप्नुयात् ॥ योऽसावात्मनि देहोऽस्मिन् विभुर्नित्यो व्यवस्थितः ॥ ७९ ॥ सोऽनादिः समहास्थानुः पृथक्ते परिसंचितः ॥ मणिर्यथोपधानेन धनेन धनो ज्वलोपिवै ॥ ८० ॥ तन्मयो भवेत्तद्वत्त्वात्मापि मनसा कृतः ॥ मनसो भिदमाश्रित्य कर्मभिश्चोपवीयते ॥ ८१ ॥ ततः कर्मवशाद्भुक्तेयः श्लोकांस्वर्गनारकान् ॥ तन्मनः शोधयेद्दीमानं ज्ञानयोगमुपक्रमैः ॥ ८२ ॥ तस्मिन् बुद्धेः शतशः स्वयमेव निराकुलः ॥ न श-

रीरस्यसंक्षेपेतिनिर्दहनात्मकः ॥ ८३ ॥ शुद्धिमाप्नोतिपुरुषःसंशुद्धयस्यनोमनः ॥ क्रियानियमनार्थोपायपातकेभ्यःप्र-
 कीर्तिताः ॥ ८४ ॥ यस्मादत्याविलं देहं न शीघ्रं शुद्ध्यते किल ॥ तेन लोकेषु मार्गो यस्य सत्यस्य प्रवर्तकः ॥ ८५ ॥ वर्णाश्र-
 मविभागोऽयं लोकाध्यक्षेण केनचित् ॥ निमित्तं मोहमाहात्म्यं निद्रुवोत्तमभागिनां ॥ ८६ ॥ भवंतः क्रोधकामाभ्यामभिभू-
 ताश्रमे स्थिताः ॥ ज्ञानिनामाश्रमो वैश्रमवेशमाश्रमयोगिनां ॥ ८७ ॥ क्वचन्यस्तसमस्तेच्छाक्वचनारीमयोश्चमः ॥ क्व
 क्रोध ईदृशो घोरो येनात्मानं न जानथ ॥ ८८ ॥ यत्क्रोधो नो यजति यच्च ददाति नित्यं द्वातपस्तपति यच्च जुहोति तस्य ॥ प्राप्नो-
 तिनो तस्य फलं हिलोके मोघं फलं तस्य हि कोपनस्य ॥ ८९ ॥ इति श्रीवामनपुराणे सरोमाहात्म्ये त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ८३ ॥
 सनत्कुमार उवाच ॥ ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा ऋषयः सर्व एव ते ॥ पुनरेव च प्रच्छुर्जगतः श्रेयकारणं ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 गच्छामः शरणं देवं शूलपाणिं त्रिलोचनं ॥ प्रसादो देवे देवस्य भविष्यथ यथापुरा ॥ २ ॥ इत्युक्ता ब्रह्मणा सा द्वैकलासंगिरि-
 मुत्तमं ॥ ददृशुस्ते समासीनममया सहितं हरं ॥ ३ ॥ ततः स्तोतुं समारब्धो ब्रह्मालोकपितामहः ॥ देवाधिदेवं रदत्रैलो-
 क्यस्य शिवं प्रभुं ॥ ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अनंताय नमस्तुभ्यं वरदाय पिनाकिने ॥ महादेवाय देवाय स्थाने वे परमात्मने ॥ ५ ॥
 नमोऽस्तु भुवने शायतुभ्यं तारक सर्वदा ॥ ज्ञानानां दायको देवस्त्वमेकः पुरुषोत्तमः ॥ ६ ॥ नमस्ते पद्मगर्भाय ह्यल्पशायिने
 नमः ॥ घोरशान्तिपापाय च ढक्रोधनमोस्तुते ॥ ७ ॥ नमस्ते देव विश्वेश नमस्ते शूनायक ॥ शूलपाणे नमस्तेऽस्तु नम-
 स्ते विश्वभावन ॥ ८ ॥ एवं स्तुतो महादेवो ब्रह्मणा ऋषिभिस्तदा ॥ उवाच ताना ब्रजतल्लिंगं वो भविता पुनः ॥ ९ ॥ क्रियतां
 मद्यच्च शीघ्रं येन मे प्रीतिरुत्तमा ॥ भविष्यति प्रतिष्ठायां लिंगस्यात्र न संशयः ॥ १० ॥ येल्लिंगं पूजयिष्यति मामकं भक्तिमा-
 श्रिताः ॥ न ते पादुर्लभं किंचिद् भविष्यति कदाचन ॥ ११ ॥ सर्वेषामपि पापानां कृतानामपि जानता ॥ शुद्ध्यन्तं लिंगपूजायाना-

त्रकार्योविचारणा ॥ १२ ॥ युष्माभिःपातितंलिङ्गंतरयित्वामहत्सरः ॥ सन्निहत्यानुविख्यातंस्मिन्शीघ्रंप्रतिष्ठितं
 ॥ १३ ॥ यथाभिलषितं कामंततःप्राप्स्यथब्राह्मणाः ॥ स्थाणुनाम्नाहिलोकेषुपूजनयोदिवौकसां ॥ १४ ॥ स्थाण्वीश्वर
 स्थितोयस्मात्ततःस्थाण्वीश्वरःस्मृतः ॥ येस्मरंतिसदास्थाणुंतेमुक्ताःसर्वकालिषेः ॥ १५ ॥ शुद्धदेहाभिविष्यतिदर्शना-
 न्मोक्षगामिनः ॥ इत्येवमुक्तादेवेनऋषयोब्रह्मणासह ॥ १६ ॥ तस्मादाख्यनाल्लिंगंतेसमुपचक्रमुः ॥ तंचालयितुमशक्ता-
 स्तेदेवाऋषिभिःसह ॥ १७ ॥ श्रमेणमहतायुकाब्रह्माणंशरणंययुः ॥ तेषांश्रमाभिपन्नानामिदंब्रह्माब्रवीद्वचः ॥ १८ ॥
 किंवाश्रमेणमहतानयूयंवहनक्षमाः ॥ स्वेच्छयापतितंलिङ्गंदेवदेवेनशूलिना ॥ १९ ॥ तस्मान्तमेकशरणंयास्यामःसहि-
 ताःसुराः ॥ प्रसन्नश्चमहादेवःस्वयमेवमनेष्यति ॥ २० ॥ इत्येवमुक्ताऋषयोदेवाश्चब्रह्मणासह ॥ कैलासंगिरिमासा-
 द्यरुद्रदर्शनकांक्षिणः ॥ २१ ॥ नचपश्यंतितेदेवंतताश्चितासमन्विताः ॥ ब्रह्माणमचूर्मुनयःकसदेवोमहेश्वरः ॥ २२ ॥
 ततोब्रह्माचिरंध्यात्वादेवदेवंमहेश्वरं ॥ हस्तिरूपेणतिष्ठंतमुनिभिर्मानसैस्तुतं ॥ २३ ॥ अथतेऋषयःसर्वेदेवाश्चब्रह्मणा
 सह ॥ गतामहत्सरःपुण्यंयत्रदेवःस्वयंस्थितः ॥ २४ ॥ नचपश्यंतितेदेवमन्विषंतस्ततस्ततः ॥ ततश्चितान्वितादेवाब्रह्म-
 णासहितास्तथा ॥ २५ ॥ पश्यंतितेदेवोसुप्रीतांकमंडलुविभूषितां ॥ प्रीथ्यमाणास्तदादेवमिदंवचनमब्रुवन् ॥ २६ ॥ कंदे-
 विमार्तेदेवोदृश्यतेसर्वदःसमः ॥ श्रमेणमहतायुकाअन्विषंतोमहेश्वरं ॥ २७ ॥ ततस्तुऋषयाविष्टादेवीवचनमब्रवीत्
 ॥ अत्रैवाद्यमहाभागास्तंद्रक्ष्यथमहेश्वरम् ॥ २८ ॥ पीथताममृतंदेवास्ततोज्ञास्यथशंकरं ॥ एतच्छुत्वातुवचनंभवान्या-
 समुदाहृतं ॥ २९ ॥ सुखोपविष्टास्तेदेवाःपुस्तदमृतंशुचि ॥ अनंतरंसुखासीनाःप्रचक्षुःपरमेश्वरं ॥ ३० ॥ कसदे-
 वइहायातोहस्तिरूपधरःस्थितः ॥ दर्शितश्चतदादेव्यासरोमध्येव्यवस्थितः ॥ ३१ ॥ दृष्ट्वादेवंहर्षयुक्ताःसर्वेदेवाःसवा-

सवाः ॥ ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा इदं वचनमब्रुवन् ॥ ३२ ॥ त्वया त्यक्तं महादेव त्रैलोक्यं वंदितं ॥ तस्य चानयेन नान्यः स-
 मर्थः स्यान्महेश्वर ॥ ३३ ॥ इत्येवमुक्त्वा भगवान् देवो ब्रह्मादिभिर्हरः ॥ जगाम ऋषिभिः सार्द्धं देवदारुवनाश्रयं ॥ ३४ ॥
 तत्र गत्वा महादेवो हस्तिरूपधरो हरः ॥ करेण जग्राह ततो लीलया परमेश्वरम् ॥ ३५ ॥ तमादाय महादेवः स्तूयमानो मह-
 र्षिभिः ॥ निवेशयामास तदा सरः पार्श्वे तु पश्चिमे ॥ ३६ ॥ ततो देवाः सर्व एव ऋषयश्च न पोधनाः ॥ आत्मानं सफलं हृद्ग्रास्तां त्रं-
 चक्रुर्महेश्वरे ॥ ३७ ॥ नमस्ते परमात्मन् अनंतयोने लोकसाक्षिन् परमेष्ठिन् भगवन् सर्वज्ञ क्षेत्रज्ञ ज्ञानज्ञेय सर्वेश्वर
 महाविरंचे महाविभूते महाक्षेत्रज्ञ महापुरुष सर्वभूतावास मनोनिवास आदिदेव महादेव सदाशिव ईशान दुर्विज्ञेय
 दुराराध्य महाभूतेश्वर परमेश्वर महायोगेश्वर त्र्यंबक महायोगिन् परब्रह्म परमज्योतिः ब्रह्मविदुत्तम अकार वपट-
 कार स्वाहाकार स्वधाकार परस्मकारण सर्वगत सर्वदर्शन सर्वशक्त सर्वदेव अज सहस्रार्चिः सुधामन् हरधाम वंश-
 वर्त्त संवर्त्त संकर्षण वडवानल अग्नीषोमात्मक पवित्र महापवित्र महामेघ महाकामहन् हंस परमहंस महाराजिक
 महेश्वर महाकामुक महाहंस भवक्षयकर सुरसिद्धाचिंतित हिरण्यवाह हिरण्यरेतः हिरण्यनाभ हिरण्यात्रकेश मुंजक-
 शिन् सर्वलोकवरप्रद सर्वानुग्रहकर कमलेशय हृदयेशय ज्ञानोदधे शंभो च विभो महायज्ञ महायाज्ञिक सर्वयज्ञमय
 सर्वयज्ञसंस्तुत निराश्रय समुद्रेश अत्रिसंभूत भक्तानुकंपक अभययोग योगधर वासुकि महाहविर्विद्योतिविग्रह ह-
 रितनयन त्रिलोचन जटाधर नीलकंठ चंद्रार्धधर उमागरीशार्धधर शूलधर पिनाकधर खड्गचर्मधर गजचर्मधर दुस्त-
 रसंसारमहांसंहारकर प्रसीद भक्तजनवत्सल ॥ ३१ ॥ एवं स्तुतो देवगणैः स्वभक्तया सब्रह्ममुख्यैश्च पितामहेन ॥ त्यक्त्वा तदा-
 हस्तिरूपं महात्मा लिंगे तदा संनिधानं चकार ॥ ३८ ॥ इति श्रीवामनपुराणे सरोमाहात्म्ये चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥

सनत्कुमारउवाच ॥ अथोवाचमहादेवोदेवानब्रह्मपुरोगमान् ॥ ऋषीणांचैवप्रत्यक्षतीर्थमाहात्म्यमुत्तमं ॥ १ ॥ एतस्मि-
न्निहितश्रोक्तंसरःपुण्यतममहत् ॥ मयोपवेक्षितयस्मात्तस्मान्मुक्तिप्रदायकं ॥ २ ॥ इहयेपुरुषाःकेचिद्ब्राह्मणाःक्षत्रियाविशः॥
लिंगस्यदर्शनादेवपश्यतिपरमंपदं ॥ ३ ॥ अहन्यहनितीर्थानिआसमुद्रात्सरांसिच ॥ स्थानतीर्थैस्सम्यंतिमध्यप्राप्तेदि-
वाकरे ॥ ४ ॥ स्तोत्रेणानेनसततयेमांस्तोष्यतिभक्तितः ॥ तस्याहंसुलभोनित्यंभविष्यामिनसंशयः ॥ ५ ॥ इयुक्ताभग-
वान्रुरुद्रोहार्तार्थानंगतःप्रभुः ॥ देवाश्चऋषयःसर्वेस्वानिस्थानानिभेजिरे ॥ ६ ॥ ततोनिरंतरंस्वर्गमानुषैर्मिश्रितंकृतं ॥ स्थान-
लिंगस्यमाहात्म्यदर्शनात्स्वर्गमाप्नुयुः ॥ ७ ॥ ततोदेवगणाःसर्वेब्रह्माणंशरणंययुः ॥ तानुवाचतदाब्रह्माकिमर्थमिहचाग-
ताः ॥ ८ ॥ ततोदेवाःसर्वेएवइदंचनमब्रुवन् ॥ मानुषेभ्योभयंतीर्थैरक्षरमाकंपितामह ॥ ९ ॥ तानुवाचतदाब्रह्मादेवांत्रि-
दशनायकं ॥ पांशुनापूर्यतांशीघ्रंसाक्षिक्रेहिहंतकुरु ॥ १० ॥ ततोववर्षभगवान्पांशुनापाकशासनः ॥ सप्ताहंपूरयामा-
मुःसैद्वादेवास्तदास्मृताः ॥ ११ ॥ तंदृष्ट्वापंशुवर्षचदेवदेवोमहेश्वरः ॥ करेणधारयामासलिंगंतीर्थवटंतथा ॥ १२ ॥
तस्मात्पुण्यतमंतीर्थपाद्यंयत्रोदकंस्थितं ॥ तस्मिन्नातःसर्वतीर्थैस्त्रातोभवतिमानवः ॥ १३ ॥ यस्तत्रकुरुतेश्चाद्ववटलिं-
गस्यचांतरे ॥ तस्यप्रीताश्चपितरोदास्यतिभविदुर्लभं ॥ १४ ॥ पूरितंचततोदृष्ट्वाऋषयःसर्वेएवते ॥ पांशुनासर्वगात्रा-
णिस्पृशंतिश्रद्धयान्विताः ॥ १५ ॥ तेपिनिर्धूततपापाश्चपांशुनामुनयोगताः ॥ पूज्यमानाःसुरगणैःप्रयताब्रह्मणःपदं
॥ १६ ॥ येतुसिद्धामहात्मानस्तेलिंगंपूजयंतिच ॥ व्रजंतिपरमांसिद्धिपुनरावृत्तिदुर्लभां ॥ १७ ॥ एवंज्ञात्वातदाब्रह्मा
लिंगंशैलमयंतदा ॥ आद्यलिंगंतदास्थाय्यतस्योपरिविधायते ॥ १८ ॥ ततःकालेनमहततेजसात्तस्यरंजितं ॥ तस्या-
पिस्पर्शनात्सिद्धाःपरंपदमवाप्नुयुः ॥ १९ ॥ ततोदेवैःपुनर्ब्रह्माविज्ञप्तोद्विजसत्तमाः ॥ एतेयानिपरांसिद्धिलिंगस्यदर्शना-

त्परां ॥ २० ॥ तच्छ्रुत्वाभगवानब्रह्मादेवानांहितकाम्यया ॥ उपयुपरिलिंगानिसप्ततत्रचकरह ॥ २१ ॥ ततोयमुक्ति-
कामाश्चसिद्धाश्चमपरायणाः ॥ सेव्यपशुं प्रयत्नेन प्रयाताः परमपदं ॥ २२ ॥ पाशवोपिकुरुक्षेत्रेवायुनासमदीरिताः ॥
महादुष्कृतकर्माणः प्रयाति परमपदं ॥ २३ ॥ अज्ञानाज्ज्ञानतोवापिस्त्रियावापुरुषस्यवा ॥ नश्यतेदुष्कृतं सर्वस्थाणुतीर्थ-
प्रभावतः ॥ २४ ॥ लिंगस्य दर्शनान्मुक्तिः स्पर्शनाच्चवटस्यच ॥ तत्सन्निधौ जले स्नात्वा प्राप्नोत्यभिमतं फलं ॥ २५ ॥
पितृणां तर्पणं यस्तुजले तस्मिन्करिष्यति ॥ विदैर्विदौ तु तोयस्य ह्यनंतं फलभागभवेत् ॥ २६ ॥ यस्तुकृष्णतिलैः श्राद्धं स्था-
णोल्लिंगस्य पश्चिमे ॥ तर्पयेच्छ्रद्धया युक्तः स प्रीणयेद्युगत्रयं ॥ २७ ॥ यावन्मन्वंतरं प्रोक्तं यावल्लिंगस्य च स्थितिः ॥ ता-
वत्प्रीताश्च पितरः पिबंते जलमुत्तमं ॥ २८ ॥ कृत्युगे सान्निह्यं त्रेतायां वायुसंज्ञितं ॥ कलिद्वापारयोर्मध्ये कूपेरुद्रहृदं स्मृतं
॥ २९ ॥ चैत्रस्य कृष्णपक्षे चतुर्दश्यां नरोत्तमः ॥ स्नात्वा रुद्रक रेतीर्थं परंपदमवाप्नुयात् ॥ ३० ॥ यस्तु वटं स्थितो रात्रौ
ध्यायते परमेश्वरं ॥ स्थाणोर्वटप्रसादेन मनसा चितितं फलं ॥ ३१ ॥ इति श्रीवामनपुराणे सरोमाहात्म्ये पंचवत्यारि-
शोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
सनत्कुमार उवाच ॥ स्थाणोर्वटस्योत्तरतः शुक्लतीर्थं प्रकीर्तितं ॥ स्थाणोर्वटस्य पूर्वैर्षणव्यामतीर्थं द्विजोत्तमाः ॥ १ ॥ स्थाणो-
र्वटं दक्षिणतो दक्षतीर्थमुदाहृतम् ॥ स्थाणोः पश्चिमदिग्भागेन कुलस्य गणः स्मृतः ॥ २ ॥ एतानि पुण्यतीर्था निमज्ज्ये स्थाणु-
रिति स्मृतः ॥ तस्य दर्शनमात्रेण प्राप्नोति परमपदं ॥ ३ ॥ अष्टम्यां च तदुद्गंयां यत्स्वेतानि परिक्रमेत् ॥ उमाचलं गुरुप-
णहरपार्थ्वं नमुंचति ॥ ४ ॥ तस्यादर्शनमात्रेण सिद्धिं प्राप्नोति मानवः ॥ वटस्य उत्तरे पाथ्वेतक्षेण महात्मना ॥ ५ ॥

१ प्राप्नुयादित्यमवर्तनीयम् । २ शुक्रनीर्यमिति पाठा० । ३ सामतीर्यमिति पा० । ४ स्थानोर्वेट पश्चिमत. स्कन्द तोनप्रतिष्ठितम् ।

३ सौमत्तार्थमिति पा० ।

२ शुक्रनीर्यामित पाठा० ।

१ प्राप्तुयादित्यनुवर्तनीयम् ।

प्रतिष्ठितं महालिंगं सर्वकामप्रदायकं ॥ वटस्य पूर्वदिग्भागे विश्वकर्मकृतं महत् ॥ ६ ॥ लिंगं प्रत्यङ्गवद्वृष्टासिद्धिमाप्ना-
 तिमानवः ॥ तत्रैव लिंगरूपेण स्थिता देवी सरस्वती ॥ ७ ॥ प्रणम्य तां प्रयत्नेन बुद्धिमेधां च विंदति ॥ वटपार्श्वे स्थितं लि-
 गं ब्रह्मणा तत्प्रतिष्ठितं ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा वटेश्वरं देवं प्रयाति परमं पदं ॥ ततः स्थाणुवटं दृष्ट्वा कृत्वा चापि प्रदक्षिणं ॥ ९ ॥ प्रद-
 क्षिणीकृता तेन सप्तद्वीपा वसुंधरा ॥ स्थाणोः पश्चिमदिग्भागे न कुलीशो गणः स्मृतः ॥ १० ॥ तमभ्यर्च्य प्रयत्नेन सर्वपापैः प्र-
 मुच्यते ॥ तस्य दक्षिणदिग्भागे तीर्थं रुद्राकरं स्मृतं ॥ ११ ॥ तस्मिन् स्नातः सर्वतीर्थस्नातो भवति मानवः ॥ तस्य चोत्तरदि-
 ग्भागे रावणेन महात्मना ॥ १२ ॥ प्रतिष्ठितं महालिंगं गोकर्णनामानमतः ॥ आषाढमासे या कृष्णा भाविष्यति चतुर्दशी
 ॥ १३ ॥ तत्र स्नात्वा सोपवासो भवति किल्बिषैः ॥ तत्रैव सिद्धिदं लिंगं मेघनादेन स्थापितं ॥ १४ ॥ संपूजयित्वा य-
 त्नेन लभते महतां श्रियं ॥ तस्य पश्चिमदिग्भागे कुंभकर्णेन पूजितं ॥ १५ ॥ ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे अष्टम्यां श्रद्धया नरः ॥
 सोपवासो वसेद्यस्तु तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ १६ ॥ पदे पदे यज्ञफलं संप्राप्नोति न संशयः ॥ एतानि मुनिभिः साध्यैरादित्यैर्व-
 सुभिस्तथा ॥ १७ ॥ मरुद्विर्वाहिभिश्चैव सेवितानि प्रयत्नतः ॥ अन्येऽपि प्राणिनः केचित्प्रविष्टाः स्थाणुमुत्तमं ॥ १८ ॥ ते
 सर्वपापनिर्मुक्ताः प्रयाति परमं पदं ॥ अस्तित्यत्संनिधौ लिंगं देवदेवस्य शूलिनः ॥ १९ ॥ उमासालिङ्गरूपेण हरपार्श्वे न मु-
 चति ॥ यश्च पश्यति गोकर्णं तस्य पुण्यफलं लभेत् ॥ २० ॥ कामतोऽक्रामतो वापि यत्पापं तेन संचितं ॥ तस्माद्विमुच्यते पा-
 पात्पूजयित्वा हरं शुचिः ॥ २१ ॥ कौमारे ब्रह्मवर्षेण यत्पुण्यं प्राप्यते नरैः ॥ तत्पुण्यं शंकरे तस्यासप्तम्यां योऽर्चयेच्छिवं
 ॥ २२ ॥ यदीच्छेत्परमं रूपं सौभाग्यं धनं संपदं ॥ कुमारेश्वरमाहात्म्यात् सिद्धयते न त्रासं शयः ॥ २३ ॥ तस्य चोत्तरदि-
 ग्भागे लिंगं पूज्य बिभीषणः ॥ अजरश्चामरश्चैव कल्पयित्वा बभूव ह ॥ २४ ॥ आषाढस्य तु मासस्य शुक्लाया चाष्टमी भवे-

त् ॥ तस्यांपूज्यः सोपवासश्चासृत्तत्त्वमाप्नुयात् ॥ २५ ॥ पूर्णपूणैरिति लिंगं तस्मिन् स्थाने द्विजोत्तम ॥ तं पूजयित्वा यत्ने-
 न सर्वकामानवाप्नुयात् ॥ २६ ॥ दूषणस्त्रिशिराश्चैव तत्र पूज्यमहेश्वरं ॥ यथाभिलषितान् कामानाप्तुं स्तौमुदान्वितौ
 ॥ २७ ॥ चैत्रमाससिते पक्षे यो न रस्तत्र पूजयेत् ॥ तस्य तौ वरदौ देवौ प्रयच्छतेऽभिवाञ्छितं ॥ २८ ॥ स्थानोर्वेदस्य पूर्वो गृह-
 स्तिपादेश्वरः शिवः ॥ तद्वद्वामुच्यते पापैरन्यजन्मनि संभवैः ॥ २९ ॥ तस्य दक्षिणतो लिंगं हारीतस्य ऋषेः स्थितं ॥ यत्र-
 णम्यप्रयत्नेन सिद्धिं प्राप्नोति मानवः ॥ ३० ॥ तस्य दक्षिणपार्श्वे तु वापीतस्य महात्मनः ॥ लिंगं त्रैलोक्यविख्यातं सर्वपाप-
 हरं शिवं ॥ ३१ ॥ कंकालरूपिणा चापिरुद्रेण सुमहात्मना ॥ प्रतिष्ठितं महालिंगं सर्वपापप्रणाशनं ॥ ३२ ॥ भुक्तिदं मु-
 क्तिदं प्रोक्तं सर्वकिल्बिषनाशनं ॥ लिंगस्य दर्शनादेव ह्यग्निष्टोमफलं लभेत् ॥ ३३ ॥ तस्य पश्चिमदिग्भागे लिंगं सिद्धप्रतिष्ठा-
 तं ॥ सिद्धेश्वरं तु विख्यातं सर्वसिद्धिप्रदायकं ॥ ३४ ॥ तस्य दक्षिणदिग्भागे मृकंडेन महात्मना ॥ तत्र प्रतिष्ठितं लिंगं दर्श-
 नात् सिद्धिदायकम् ॥ ३५ ॥ तस्य पूर्वदिग्भागे आदित्येन महात्मना ॥ प्रतिष्ठितं लिंगं सर्वकिल्बिषनाशनं ॥ ३६ ॥
 चित्रांगदस्तु गंधर्वो रंभाचाप्सरसां वरा ॥ परस्परं सानुरागौ स्थाणुदर्शनकाक्षिणौ ॥ ३७ ॥ दृष्ट्वा स्थाणुं पूजयित्वा सानुरा-
 गौ परस्परं ॥ आगम्य वरदं देवं त्रिष्टायमहेश्वरं ॥ ३८ ॥ चित्रांगदेश्वरं दृष्ट्वा तथारंभेश्वरं द्विज ॥ सुभगादर्शनीयश्च कु-
 लेजन्मसमाप्नुयात् ॥ ३९ ॥ तस्य दक्षिणतो लिंगं वज्रिणा स्थापितं पुरा ॥ तस्य प्रसादात् संप्राप्तं मनसा चिंतितं फलं
 ॥ ४० ॥ परादरेण मुनिना तथैवाराध्यशंकरं ॥ प्राप्तं कविलं परमं दर्शनाच्छंकरस्य च ॥ ४१ ॥ वेदव्यासेन मुनिना आ-
 राध्य परमेश्वरं ॥ सर्वज्ञत्वं ब्रह्मज्ञानं प्राप्तं देवप्रसादतः ॥ ४२ ॥ स्थानोः पश्चिमदिग्भागे लिंगं हिमवतेश्वरं ॥ प्रतिष्ठितं

त्समुत्तस्थौ पुरुषो ह स्वदर्शनः ॥ तमुच्युः ऋषयः सर्वे निषीदतु भवानिति ॥ १९ ॥ तस्मान्निषादा उत्पन्ना वेनकल्मषसंभवाः ॥ ततस्ते ऋषयः सर्वे ममंथुर्दक्षिणं करं ॥ २० ॥ मथ्यमाने करे तस्मिन्नुत्पन्नः पुरुषोऽपरः ॥ बृहच्छैलप्रतीकाशो द्रव्यलक्षणलक्षितः ॥ २१ ॥ धनुर्बाणांकितकरश्चक्रध्वजसमन्वितः ॥ तमुत्पन्नं तदा दृष्ट्वा सर्वदेवाः सवासवाः ॥ २२ ॥ अभ्यर्चिषन् प्रथिव्यं तं राजानं भूमिपालकं ॥ ततः संजयामास धर्मं प्रार्थित्वा तदा ॥ २३ ॥ पित्रा विरजिता तस्य तेन सा परिपालिता ॥ ततो राजेति शब्दोऽस्य प्रार्थित्वारंजनादभूत् ॥ २४ ॥ स राज्यं प्राप्य नैव स्तुचितं यामास पार्थिवः ॥ पितामम अधर्मि शेषज्ञा विच्छित्तिकारकः ॥ २५ ॥ कथं तस्य क्रियाकार्या परलोकसुखावाहा ॥ इत्येवं चिंतयानस्य नारदोऽभ्याजगामह ॥ २६ ॥ तस्मै सचासनं दत्त्वा प्राणिपत्यं च पृष्ठवान् ॥ भगवन्सर्वलोकस्य जानासि त्वं शुभाशुभं ॥ २७ ॥ पिताममदुराचारो देवब्राह्मणानंदकः ॥ स्वधर्मरहितो विप्रपलोकमवाप्नुयात् ॥ २८ ॥ ततोऽब्रवीन्नारदस्तं ज्ञात्वा दिव्येन चक्षुषा ॥ स्लेच्छमध्यै समुत्पन्नः क्षयकुष्ठसमन्वितः ॥ २९ ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य नारदस्य महात्मनः ॥ चिंतयामास दुःखार्तः कथं कार्यमया भवेत् ॥ ३० ॥ इत्येवं चिंतयानस्य मतिर्जाता महात्मनः ॥ पुत्रः सकथ्यते लोके यः पितृन्नायते भयात् ॥ एवं संचित्य सतदानारदं पृष्ठवान्मुनिं ॥ ३१ ॥ नारद उवाच ॥ गच्छ त्वं तस्य तदेतं हार्थं पुंशु कुरु निर्मलं ॥ यत्र स्नातो महतीं शिरःसंनिहितं प्रति ॥ ३२ ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं नारदस्य महात्मनः ॥ चिंतयामास तं देशं राजा सच जगामह ॥ ३३ ॥ सगत्वा उत्तरं देशं स्लेच्छमध्यै दर्शह ॥ कुष्ठरोगेण तं वीक्ष्य क्षयेण च समन्वितं ॥ ३४ ॥ ततः शोकेन महता संतोषो वाक्यमब्रवीत् ॥ हा स्लेच्छानौ मिपुरुषं स्वगृहं च नयाम्यहं ॥ ३५ ॥ तत्राहमेनं निरुजं करिष्ये यदि मन्यथ ॥ तथेति सर्वतोऽम्लेच्छाः पुरुषं तं दद्यापरं ॥ ३६ ॥ ऊचुः प्रणतसर्वा गायथा जानासि तत्कुरु ॥ तत आनीय पुरुषान् शिबिकावाहनो चितान् ॥ ३७ ॥ द-

लाशुल्कं च द्विगुणं सुखेनानीयतां द्विजः ॥ ततः श्रुत्वा तु वचनं तस्य राज्ञो दयावतः ॥ ३८ ॥ गृहीत्वा शिविकां क्षिप्रं क्रुरुक्षेत्र-
 णयांति ते ॥ तत्र नीलास्थानुतीर्थं मवतीर्थं ततो गताः ॥ ३९ ॥ ततः सराजामध्याह्नं तस्नापयितुमुद्यतः ॥ ततो वायुरन्तरिक्षे इदं
 वचनमब्रवीत् ॥ ४० ॥ माता तसाहं संकार्षींस्तीर्थैरक्षप्रयत्नतः ॥ अयं पापेन घोरं अतीव परिप्लुतः ॥ ४१ ॥ वेदनिं-
 दामहृत्पापं तस्यातो नैव लभ्यते ॥ सोऽयं स्नातो महतीर्थाशयिष्यति तत्क्षणात् ॥ ४२ ॥ एतद्वा योर्वचः श्रुत्वा दुःखेन मह-
 तान्वितः ॥ उवाच शोकं संतप्तस्तस्य दुःखेन दुःखितः ॥ एष घोरं पापेन ह्यतीव परिप्लुतः ॥ ४३ ॥ प्रायश्चित्तं करिष्येऽ-
 हं यद्वादिष्यति देवताः ॥ ततस्ता देवताः सर्वा इदं वचनमब्रुवन् ॥ ४४ ॥ स्नात्वा स्नात्वा च तीर्थं त्वमभिषिचस्व वारिणा ॥ आग-
 सो लुम्पनं यावत्प्रतिकूलां सरस्वतीं ॥ ४५ ॥ स्नात्वा मुक्तिमवाप्नोति पुरुषः श्रद्धयान्वितः ॥ एष स्वर्गोपणपरां देवदृष्टुं पण-
 तत्परः ॥ ४६ ॥ ब्राह्मणैश्च परित्यक्तो नैष शुद्धयति कर्हि चित् ॥ तस्मादेनं समुद्दिश्य स्नात्वा तीर्थं पुनर्भक्तिः ॥ ४७ ॥ अ-
 भिषिचस्व तोयेन ततः पूतो भविष्यति ॥ इत्येतद्वचनं श्रुत्वा कृत्वा तस्याश्रमं ततः ॥ ४८ ॥ तीर्थयात्रां ययौ राजा उद्दिश्य ज-
 नकं स्वकं ॥ स तेज्वाह्वनं कुर्वन् स्तीर्थेषु च दिने दिने ॥ ४९ ॥ अभ्यर्षिचत्स्वपितरं तीर्थतोयेन नित्यशः ॥ एतस्मिन्नेव काले तु
 सारमे योजगाम ह ॥ ५० ॥ स्थानोर्मठे कौलपतिं देवद्रव्यस्य रक्षिता ॥ परिग्रहस्य द्रव्यस्य परिपालयिता सदा ॥ ५१ ॥
 प्रियश्च सर्वलोकेषु देवकार्यपरायणः ॥ तस्यैवं वर्तमानस्य धर्ममार्गोऽस्थितस्य च ॥ ५२ ॥ कालेन चलितान्बुद्धिर्देवद्रव्य-
 स्य नाशने ॥ तेनाधर्मेण युक्तस्य परलोकगतस्य च ॥ ५३ ॥ दृष्ट्वा यमोऽब्रवीद्वाक्यं श्रव्येति त्रजमचिरं ॥ तद्वाक्यानन्तरं
 जातः श्वैव सौगंधिकवने ॥ ५४ ॥ ततः कालेन महता श्वयूथपरिवारितः ॥ परिभूतः सारमं यो दुःखेन महता वृतः ॥ ५५ ॥
 त्यक्त्वा द्वैतवन्पुण्यं सानिहल्यं ययौ सरः ॥ तस्मिन् प्राविष्टमात्रस्तु स्थानोरेव प्रसादतः ॥ ५६ ॥ अतो वत्पथा युक्तः सरस्व-

त्यांममज्जह ॥ तत्रसंस्तुतदेहस्तुविमुक्तः सर्वकिल्बिषैः ॥ ५७ ॥ आहारलोभेनतदाप्रविशेशकुलमटं ॥ प्रविशेत्तदाट्टद्व-
 श्वानंभयसमन्वितं ॥ ५८ ॥ सतंपरस्पर्शशनैः स्थाणुतीर्थममज्जह ॥ पतितः पर्वतीर्थेषुविभ्रुपैः परिपचितः ॥ ५९ ॥
 शुभोऽस्यगात्रसंभूतैरब्बिंदुभिः समसिंचितः ॥ विरक्तदृष्टिः सशुनः क्षणेनचततः परं ॥ ६० ॥ स्याणुतीर्थेऽस्यमाहात्म्यात्स-
 पुत्रेणचतारितः ॥ नियतस्तत्क्षणाज्जातो दिव्यदेहसमन्वितः ॥ प्राणिपत्यतदास्थानंस्तुतिकर्तुं प्रचक्रमे ॥ ६१ ॥ वेन
 उवाच ॥ प्रपद्येदेवमीशानंत्वामजंचंद्रभूषणं ॥ महादेवंमाहात्मानं विश्वस्यजगतः पतिं ॥ ६२ ॥ नमस्तदेवदेवशस्य-
 शत्रुनिषूदन ॥ देवेशबलिविष्ठीभिनंदेदेवदेवस्यैश्वर्यप्रिय ॥ सर्यतः पाणिमा-
 दत्वं सर्वतोऽक्षिशिरोमुख ॥ ६४ ॥ सर्वतः श्रुतिमल्लोकैः सर्वमावृत्यतिष्ठसि ॥ शंकुकर्णमहाकर्णकुंभकर्णार्णवाल्य
 ॥ ६५ ॥ गजेंद्रकर्णगोकर्णपाणिकर्णनमोस्तुते ॥ शतजिह्वशतवर्तेशतोदरशतानन ॥ ६६ ॥ गायंति त्वांगायत्रि-
 णोद्व्यर्कयत्त्यर्कमर्किणः ॥ ब्रह्माणं त्वाशतक्रतोरुर्ध्वत्वा मिहमेनिर ॥ ६७ ॥ मत्तोहितेमहामूर्तेः समुद्रास्तुशतथा ॥ देवताः
 सर्वेऽप्यत्रगोष्ठेगावइवास्ते ॥ ६८ ॥ शरीरेतवपश्यामिमिमग्निजलेश्वरं ॥ नारायणं तथासूक्ष्मब्रह्माणंचबृहस्पतिं
 ॥ ६९ ॥ भगवन्कारणं कार्यक्रियाकारणमेवतत् ॥ प्रभवः प्रलयश्चैवसदसच्चापिदेवतं ॥ ७० ॥ नमोभवायशर्वोद्यवर-
 दायोग्यरूपिणे ॥ अंधकासुरहंत्रेचपशूनांपतयेनमः ॥ ७१ ॥ त्रिजटायत्रिशीर्पायत्रिशूलसंरूपणये ॥ त्र्यंबकायत्रि-
 नेत्रायत्रिपुरघ्नमोऽस्तुते ॥ ७२ ॥ नमोदंडायचंडायअंडायोत्पत्तिहेतवे ॥ डिंडिमसकहस्तायदंडिमुंडायतेनमः ॥ ७३ ॥
 नमोर्ध्वकेशदंष्ट्रायशुक्लायविकृतायच ॥ धूम्रलोहितकृष्णायनीलायतेनमः ॥ ७४ ॥ नमोस्त्वप्रतिरूपायविरूपायशि-

वायच ॥ सूर्यमालायसूर्यायस्वरूपध्वजमालिने ॥ ७५ ॥ नमोर्नानाभिरामायनमःपटुतरायच ॥ नमोगणेंद्रनाथायवृ-
 षस्कंधायधन्विने ॥ ७६ ॥ संक्रंदनायचंडायपर्णधारपुटायच ॥ नमोहिश्यवर्णायनमःकनकवर्चसे ॥ ७७ ॥ नमः
 स्तुतायस्तुत्यास्तुतिस्थायनमोस्तुते ॥ सर्वायसर्वभक्षायसर्वभूतशरीरिणे ॥ ७८ ॥ नमोहोत्रेचहोत्रेचसितोदप्रताकि-
 ने ॥ नमोर्नमायमंत्रायनमःकटकटायच ॥ ७९ ॥ नमोऽस्तुक्शनशायशयितायोत्थितायच ॥ स्थितायधामसारामं-
 डायकुटिलायच ॥ ८० ॥ नमोर्नर्तनशीलायलयवादित्रशालिने ॥ नाट्योपहारलुब्धायमुखवादित्रशालिने ॥ ८१ ॥ नमो
 ज्येष्ठायश्रेष्ठायबलातिबलघातिने ॥ कालनाशायकालायसंसारक्षयरूपिणे ॥ ८२ ॥ हिमवद्बहिर्भूतैरवायनमोस्तुते ॥
 उग्रायचनमोर्नित्यंनमोस्तुदशबाहवे ॥ ८३ ॥ चितिभस्मप्रियायैवकपालासक्तपाणये ॥ विभीषणायभीष्मायहिमव्रत-
 षरायच ॥ ८४ ॥ नमोर्विकृतवक्त्रायवैक्त्रप्रांतोग्रदृष्टये ॥ पक्काममांसलुब्धायनुवीणीप्रियायच ॥ ८५ ॥ नमोर्वा-
 षांकवृष्टायगोमितेनमतेनमः ॥ कटकटायभीमायनमःपचपचायच ॥ ८६ ॥ नमःसर्ववरिष्ठायवरायवरदायिने ॥ नमो
 विरक्तवक्त्रायभावनायाक्षमालिने ॥ ८७ ॥ विभेदभेदभिन्नायछायायैतपनायच ॥ अघोरघोररूपायघोरघोरतराय
 च ॥ ८८ ॥ नमःशिवायशंतायनमःशांततमायच ॥ बहुनेत्रकपालायएकमूर्तेनमोस्तुते ॥ ८९ ॥ नमःक्षुद्रायलुब्धा-
 ययज्ञभागप्रियायच ॥ पंचालायसितांगायनमोयमनियामिने ॥ ९० ॥ नमश्चित्रोरुघंडायघंडानघंतिने ॥ सह-
 स्रशतघंडायघंडामालाविभूषिणे ॥ ९१ ॥ प्राणिसंघद्वंद्वंदायनमःकिलकिलप्रिय ॥ हुंकारायपारायहुंकारायप्रि-
 यायच ॥ ९२ ॥ नमःसमसमेनित्यंग्रहवृक्षनिकेतने ॥ गर्भमांसशृगालायतारकायतारायच ॥ ९३ ॥ नमोयज्ञायय-

जिनेहुतायप्रहुतायच ॥ यज्ञवाहायहव्यायतप्यायतपनायच ॥ ९४ ॥ नमस्तुंडायतुंड्यायतुंडानांपतयेनमः ॥ अन्नदा-
यान्नपतयेनमानान्नभोजिने ॥ ९५ ॥ नमःसहस्रशीर्षायसहस्रचरणायच ॥ सहस्रोद्यतशूलायसहस्राभरणायच
॥ ९६ ॥ बालानुचरणोपूत्रेचबाललीलविलासिने ॥ नमोबालायरुद्रायधुब्धायक्षोभणायच ॥ ९७ ॥ गंगालुलितकेशा-
यमंजुकेशायैवनमः ॥ नमःषट्कर्मतुष्टायत्रिकर्मनिरतायच ॥ ९८ ॥ नमःप्राणायचंडायकृश्यास्फोटनायच ॥ धर्मार्थ-
काममोक्षाणांकंठ्यायकथनायच ॥ ९९ ॥ सांख्यायसांख्यमुख्यायसांख्ययोगमुख्यायच ॥ नमोविरथरथ्यायचतुष्प-
थरथायच ॥ १०० ॥ कृष्णजिनोत्तरीयायहरिकेशनमोस्तुते ॥ त्र्यंबिकांबिकनाथायव्यक्तायकायवेधसे ॥ १०१ ॥
कामकामदकामघ्नतृप्तातृप्तविचारिणे ॥ नमःसर्वदयापद्मैकल्पसंध्याविचारिणे ॥ १०२ ॥ महासत्वमहाबाहोमहाबल
नमोस्तुते ॥ महामेघधरप्रख्यमहाकालमहाद्युते ॥ १०३ ॥ मेघावर्तयुगावर्तचंद्रार्कपतयेनमः ॥ त्वमन्नमन्नभोक्ताच
पक्वभुक्पावनोऽनलः ॥ १०४ ॥ जरायुजाश्र्यांढजाश्रस्वेदोद्भिजाश्रतेनमः ॥ त्वमेवदेवदेशभूतग्रामश्रुतुर्विधः ॥ १०५ ॥
स्रष्टाचराचरस्यास्यपाताहंतातथैवच ॥ त्वामाहुर्ब्रह्मविद्वांसःपरंब्रह्मविदांगतिः ॥ १०६ ॥ मनसःपरमंज्योतिर्ज्योतिस्त्वं
ज्योतिषामपि ॥ हंसोवृक्षोमधुकरःप्राहुरत्वांब्रह्मवादिनः ॥ १०७ ॥ यज्ञेष्टकाःश्रेष्ठकश्चत्वामाहुर्मनयस्तथा ॥ पठ्यसे
स्तुतिभिर्नित्यवेदोपनिषदांगणः ॥ १०८ ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्रावर्णावराश्रये ॥ त्वमेवमेघसंधाश्रुविद्युतोऽ-
ग्निगर्जितं ॥ १०९ ॥ संवत्सरस्त्वमृतवोमासोमासार्धमेवच ॥ युगानिमेघाःकाष्ठाश्चनक्षत्राणिग्रहाबलाः ॥ ११० ॥
वृक्षाणांककुभोसित्वंगिरीणांहिमवान्गिरिः ॥ व्याघ्रोऽसृगाणांपततांताक्ष्योऽनंतश्चभोगिनां ॥ १११ ॥ क्षीरोदोऽस्युद-

धीनांचयंत्राणांधनुरेवच ॥ वज्रं प्रहरणानांचव्रतानांसत्यमेवच ॥ ११२ ॥ तमेवद्वेष्टच्छाचरागोमोक्षःक्षमाक्षमे ॥ व्य-
 वसायोधृतिलोभः कामक्रोधौजयाज्यौ ॥ ११३ ॥ त्वंशरीर्वंगदीचापिखटांगीचशरासनी ॥ छेत्ताभेत्ताप्रहर्तासिमन्ताने-
 तासनातनः ॥ ११४ ॥ दशलक्षणसंयुक्तोऽर्थोऽर्थः कामएवच ॥ समुद्राः सरितो गंगापर्वताश्चसरांसिच ॥ ११५ ॥ ल-
 तावह्यस्तृणौषध्यः पशवोमृगपक्षिणः ॥ पृथुकर्मगुणारंभः कालः पुष्पफलप्रदः ॥ ११६ ॥ आदिश्चांतश्चवेदानं गाय-
 त्रीप्रणवस्तथा ॥ लोहितोहरितोनीलः कृष्णः पीतः सितस्तथा ॥ ११७ ॥ कद्रुश्चकपिलश्चैवकपोतोमेचकस्तथा ॥ स्वर्ण-
 आभ्यवर्णश्चकर्ताहर्तात्वमेवहि ॥ ११८ ॥ त्वमिंद्रश्चयमश्चैववरुणोधनदोनिलः ॥ उपप्लवस्तत्रभानुः स्वर्भानुर्भानुरेवच
 ॥ ११९ ॥ शिष्याहौत्रात्रिसौपर्णयजुषांशतरुद्रियं ॥ पवित्रंचपवित्राणामंगलानांचमंगलं ॥ १२० ॥ तितुकोगिरिजो
 वृक्षोमूढंचाखिलजीविनां ॥ प्राणाः सत्त्वरजश्चैवतमश्चप्रतिपत्तिः ॥ १२१ ॥ प्राणोऽपानः समानश्चउदानोव्यानएवच ॥
 उन्मेषश्चनिमेषश्चक्षुतंजंभितमेवच ॥ १२२ ॥ लोहितांतर्गतो दृष्टिर्महावक्रोमहोदरः ॥ शुचिरौमाहारिश्चमश्रुध्वक्केशश्चलाच-
 लः ॥ १२३ ॥ गीतवादित्रनृत्यज्ञो गीतवादित्रकप्रियः ॥ मत्स्यो जालोजलौकाश्चकालकलिः कलाकलिः ॥ १२४ ॥ अका-
 लश्चविकालश्चदुष्कालः कालएवच ॥ मृत्युश्चमृत्युकर्ताचयज्ञोयज्ञभयंकरः ॥ १२५ ॥ संवर्तकोऽतकश्चैवसंवर्तकबलाहकः ॥
 घंटोघंटीमहाघंटीचरीमालीचमातलिः ॥ १२६ ॥ ब्रह्मकालयमाग्नीनांदंडीमुंडीत्रिमुंडधृक् ॥ चतुर्युगश्चतुर्वेदश्चातुर्होत्रप्रवर्त-
 कः ॥ १२७ ॥ चातुराश्रम्यनेताचातुर्वर्ण्यकरस्तथा ॥ नित्यलक्षप्रियोमूर्त्तोगणाव्यक्षाणाधिपः ॥ १२८ ॥ रक्तमाल्या-
 बधरो गिरिको गैरिकप्रियः ॥ शिल्पीचशिल्पिनां श्रेष्ठः सर्वशिल्पप्रवर्तकः ॥ १२९ ॥ भगनेत्रां कुशः कंभुः पुष्पादंतविना-
 शनः ॥ स्वाहास्वधावपट्टारो नमस्कारो नमो नमः ॥ १३० ॥ गूढव्रतो गूढातपास्तारकस्तारकामयः ॥ धाताविधातासं-

जितश्वासाः सत्वस्थाः सजितेन्द्रियाः ॥ ज्योतिःपथ्यंतियुजानास्तस्मै योगात्मने नमः ॥ १४८ ॥ यामूर्त्तयश्च सूक्ष्मास्ते
 न शक्यायानिदर्शितुं ॥ ताभिर्मांसततरक्षपिता पुत्रमिवौरसं ॥ १४९ ॥ रक्षमारक्षणी यो यंतवानघनमोरुते ॥ भक्ता-
 नुकं पीभगवान्भक्तश्चाहंसदात्वयि ॥ १५० ॥ जटिनेदं डिने नित्यं लंबोदर तथा क्रतो ॥ दीर्घजिह्वमहाद्रुतस्मै रुद्रात्मने
 नमः ॥ १५१ ॥ यस्य केशेषु जीमूतानघः सर्वांगसंधिषु ॥ कुक्षौ समुद्राश्च त्वास्तस्मै तोयात्मने नमः ॥ १५२ ॥ संभक्ष्य
 सर्वभूतानि युगंते पर्युपस्थिते ॥ यः शैतेजलमध्यस्थस्तत्र प्रचेष्टुं शायिनं ॥ १५३ ॥ प्रविश्य वदनं राहो र्यः सोमं पिवते निशि
 ॥ ग्रसन्नर्कं च स्वर्भानूरक्षितस्ते च तेजसा ॥ १५४ ॥ ये चानुपतिता गभैरुद्रतो कस्य रक्षिणः ॥ नमस्तस्तु स्वधास्त्राहा प्रा-
 न्प्रव्रंति मुदं तुते ॥ १५५ ॥ येऽगुष्ठमात्राः पुरुपादे हस्था वरदेहिनां ॥ रक्षंतु देहिनां नित्यं ते ममाप्यायं तु वै ॥ १५६ ॥
 येन दीपुः समुद्रेषु पर्वतेषु गुहासु च ॥ वृक्षमूलेषु गोष्ठिपुकांतारगहनेषु च ॥ १५७ ॥ चतुष्पथेषु रथ्यासु च त्वरेषु समभासु च ॥
 हस्त्यश्वरथशालासु जीर्णोद्याना लयेषु च ॥ १५८ ॥ ये च पंचसु भूतेषु दिशासु विदिशासु च ॥ चंद्रार्कयार्मध्यगता ये च चंद्रा-
 र्करश्मिषु ॥ १५९ ॥ रसातलगता ये च ये च तस्मात्परंगताः ॥ नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यश्च नित्यशः ॥ १६० ॥
 येषां न विद्यते संख्या प्रमाणं रूपमेव च ॥ असंख्येयै र्गणारुद्रानमस्तेभ्योऽस्तु नित्यशः ॥ १६१ ॥ प्रसीद मम भद्रं ते तव भा-
 वगतस्य च ॥ त्वयि मे हृदयं देव त्वयि बुद्धिर्मतिस्त्वयि ॥ स्तुत्वैवं समहो देवं विरामद्विजोत्तमः ॥ १६२ ॥ इति श्रीवामनपु-
 राणे सरोमाहात्म्ये सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ॥

सनत्कुमार उवाच ॥ अथैनम ब्रवीद्देवस्त्रैलोक्याधिपतिर्भवः ॥ आश्वासनकरं चास्य वाक्यं विद्वाक्यमुत्तमं ॥ १ ॥ शिव उवा-

च ॥ अहोतुष्टोस्मि ते राजन्स्त्वैनानेन सुव्रत ॥ बहुना त्राकिमुक्तेन मत्समीपे विष्मसि ॥ २ ॥ उपित्वा सुचिरं कालं मम गा-
त्रोद्भवः पुनः ॥ असुरोद्बन्धको नाम भविष्यसि सुरांतकृत् ॥ ३ ॥ हिरण्याक्षगृहे जन्म प्राप्य दृष्ट्वा द्विगमिष्यसि ॥ पूर्वाधमेण
धोरेण वेदं निदाकृतेन च ॥ ४ ॥ साभिलाषे जगन्मातुर्भविष्यसि यदा तदा ॥ देहं शूलेन हत्वाऽहं पातयिष्ये समाबुद्धं ॥ ५ ॥
ते त्रापि कल्मषं त्यक्त्वा दृष्ट्वा मां भक्तिः पुनः ॥ ख्यातां गणाधिपे भूत्वानाम्ना भृगुरिति स्मृतः ॥ ६ ॥ मत्संनिधाने स्थि-
त्वा तंतः सिद्धिं गमिष्यसि ॥ वेन प्रोक्तं स्तवमिमां कीर्तयेद्यः शृणोति च ॥ ७ ॥ नाशं भ्रातृपुत्रा किंचिद्दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥
यथा सर्वेषु देवेषु विशिष्टो भगवान् शिवः ॥ ८ ॥ तथा स्तवो वारिष्ठो यं स्तवानं विन निर्मितः ॥ यशोराज्यसुखैश्च यं धनमनार्थ-
कांक्षिभिः ॥ ९ ॥ श्रोतव्यो मक्तिमास्थाय विद्याकामैश्च यत्नतः ॥ व्याधितो दुःखितो दीनश्चौरराजभयान्वितः ॥ १० ॥
राजकार्यं विमुक्तो वा मुच्यते महतो भयात् ॥ अनेनैव तु देहेन वर्णानां श्रेष्ठतां व्रजेत् ॥ ११ ॥ तेजसा यशसा चैव युक्तो भवति नि-
र्मलः ॥ नराक्षसाः पिशाचा वानभूतान विनायकाः ॥ १२ ॥ विघ्नं कुर्युर्गृहे तत्र यत्रायं पठ्यते स्तवः ॥ शृणुयाच्चा स्तवं नारी
अनुज्ञां प्राप्य भर्ततः ॥ १३ ॥ मातृपक्षे पितुः पक्षे पूज्या भवति देविवत् ॥ शृणुयाद्यः स्तवं दिव्यं कीर्तयेद्वासमाहितः ॥ १४ ॥
तस्य सर्वपाणि कार्याणि सिद्धिं गच्छन्ति नित्यशः ॥ मनसा चित्तं यच्च यच्च वाचानुकीर्तितं ॥ १५ ॥ सर्वसंपद्यते तस्य स्तवन-
स्यानुकीर्तनात् ॥ मनसा कर्मणा वाचा कृतमेनो विनश्यति ॥ वरं वरय भद्रं ते यच्च यच्च मनसे प्सितं ॥ १६ ॥ वेन उवाच ॥
अस्य लिंगस्य महात्म्या तथालिंगस्य दर्शनात् ॥ मुक्तो हं पातकैः सर्वस्तव दर्शनतः किल ॥ १७ ॥ यदि तुष्टोसि देव शय-
दि देवो वरो मम ॥ देवस्वभक्षणजातं श्रयो नौ तव सेवकं ॥ १८ ॥ एतस्यापि प्रसादं लंकुर्न महसि शंकर ॥ एतस्यापि भ-

१ तत्रापि कल्पं संभूत्वा स्तुत्वा मां भक्तिः पुनः ॥ इति पा० ।

यान्मधेसरसोहंनिमज्जितः ॥ १९ ॥ देवैर्निवारितःपूर्वतीर्थेस्मिन्स्नानकारणात् ॥ अयंकृतोपकारश्चएतदर्थेदृणोम्यहं
 ॥ २० ॥ तस्यैतद्वचनंश्रुत्वातुष्टःप्रोवाचशंकरः ॥ एषोऽपिपापनिर्मुक्तोभविष्यतिनसंशयः ॥ २१ ॥ प्रसादान्मेमहाबाहोशि
 वलोकंगमिष्यति ॥ तथास्तवमिमंश्रुत्वामुच्यतेसर्वपातकैः ॥ २२ ॥ कुरुक्षेत्रस्यमाहात्म्यंसरसोऽस्यमहीपते ॥ मम
 लिंगस्यचोत्पत्तिंश्रुत्वापापैःप्रमुच्यते ॥ २३ ॥ सनत्कुमारउवाच ॥ इत्येवमुक्त्वाभगवान्सर्वलोकनमस्कृतः ॥ पश्यतां
 सर्वलोकानांतत्रैवांतरधीयत ॥ २४ ॥ सचश्वातक्षणादेवस्मृत्वाजन्मपुरातनं ॥ दिव्यमूर्तिधरोभूत्वांतराजानमुपस्थितः
 ॥ २५ ॥ कृत्वास्नानंततोवैन्यःपितृदर्शनलालसः ॥ स्थाणुतीर्थेकुटीशून्यांदृष्ट्वाशोकसमन्वितः ॥ २६ ॥ दृष्ट्वाब्रवीततोवा-
 क्यंहर्षेणमहतान्वितः ॥ सत्पुत्रेणत्वयावत्सत्रातोहंनरकाणवात् ॥ २७ ॥ त्वयाभिपिंचितोनित्यंतीर्थस्थपुलिनेस्थितः ॥
 अस्यसाधोःप्रसादेनस्थाणोदेवस्यदर्शनात् ॥ २८ ॥ मुक्तपापश्चस्वलोकंयास्येयत्रशिवःस्थितः ॥ इत्येवमुक्त्वा राजानं प्रति
 स्थाप्यमहेश्वरं ॥ २९ ॥ स्थाणुतीर्थेययौसिद्धितेनपुत्रेणतारितः ॥ सचश्वापरमांसिद्धिंस्थाणुतीर्थप्रभावतः ॥ ३० ॥ वि-
 मुक्तःकलुषैःसर्वैर्जगामभवमंदिरं ॥ राजापितृऋणैर्मुक्तःपरिपाल्यवसुंधरां ॥ ३१ ॥ पुत्रानुत्पाद्यधर्मेणकृत्वायज्ञानिरगं-
 लं ॥ दत्वाकामांश्चविभ्रेभ्योभुक्त्वाभोगान्पृथग्विधान् ॥ ३२ ॥ सुहृदोद्रविणैर्युक्तान्कामैःसंतर्प्यचस्त्रियः ॥ अभिषि-
 च्यसुंतराज्येकुरुक्षेत्रंययौनृपः ॥ ३३ ॥ तत्रतत्त्वातपोधोरंपूजयित्वाचंकरं ॥ आत्मेच्छयातनृत्यक्त्वाप्रयातःपरमंपदं
 ॥ ३४ ॥ एतत्प्रभावंतीर्थस्यस्थाणोर्थेऽगृण्यन्नरः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःप्रयातिपरमंगतिं ॥ ३५ ॥ इतिश्रीवामनपुराणे
 सरोमाहात्म्येअष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ॥
 मार्कण्डेयउवाच ॥ चतुर्मुखानामुत्पत्तिंविस्तरेणममानव ॥ पृथ्वीश्वराणांचतथाश्रोतुमिच्छाप्रवर्तते ॥ १ ॥ सन-

त्कुमारउवाच ॥ शृणुसर्वमशेषेण कथयिष्यामि ते न च ॥ ब्रह्मणः स्रष्टुकामस्य यद्भूतं पद्मजन्मनः ॥ २ ॥ उत्पन्न एव भगवान्
 ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ससर्ज सर्वभूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ ३ ॥ पुनश्चितयतः सृष्टियज्ञे कन्यामनोरमा ॥ नीलो-
 त्पलदलश्यामा तनुमभ्यासुलोचना ॥ ४ ॥ तां दृष्ट्वा भिमतां ब्रह्मामैथुनाया जुहावतां ॥ तेन पापेन महता शिरा शीयते वेदसः
 ॥ ५ ॥ तेन शीर्णेन स यौतीर्थात्र लोका य विभ्रुतं ॥ सान्निहल्यं सरः पुण्यं सर्वपापक्षया वहं ॥ ६ ॥ तत्र पुण्यस्थान तीर्थं क्षपि-
 सिद्वनिषेधिते ॥ सरस्वत्युत्तरे तीरे प्रतिष्ठाप्य चतुर्मुखः ॥ ७ ॥ आराधयामास तदा धूपैर्धर्मनारमैः ॥ उपहारैस्तथा लब्धे
 रुद्रसूक्तैर्दिने दिने ॥ ८ ॥ तस्यैवं भक्तियुक्तस्य शिवपूजार्तस्य च ॥ स्वयमेवाजगामाथ भगवान्नीललोहितः ॥ ९ ॥ तमाग-
 तं शिवं दृष्ट्वा ब्रह्मालोकपितामहः ॥ प्रणम्य शिरसा भूमौ स्तुतिं तस्य चकार ह ॥ १० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नमस्ते स्तुमहादेव भूतभ-
 व्यभवाश्रय ॥ नमस्ते स्तुतिं नित्याय नमस्त्रैलोक्यपालिने ॥ ११ ॥ नमः पवित्रदेहाय सर्वकल्मषनाशिने ॥ चराचरगुणो-
 गुह्यं गुह्यानां च प्रकाशकृत् ॥ १२ ॥ रोगानयति भिषजैः सर्वरोगविनाशन ॥ शौरवाजिनसंवीतवीतशोकनमोस्तुते
 ॥ १३ ॥ वारिकल्लोलसंक्षुब्धमहाबुद्धि विघट्टन ॥ त्वन्नामजापिनो देवनभवंति भवाश्रयाः ॥ १४ ॥ नमस्ते नित्यनित्या-
 यनमस्त्रैलोक्यनाशिने ॥ शंकराया प्रमेयाय व्याधीनां शमनाय च ॥ १५ ॥ पराथापरिमेयाय सर्वभूतप्रियाय च ॥ योगेश्व-
 राय देवाय सर्वपापक्षयाय च ॥ १६ ॥ नमः स्थानेषु प्रसिद्धाय सिद्धिबन्दिस्तुताय च ॥ भूतसंसारदुर्गाय विश्वरूपाय ते नमः
 ॥ १७ ॥ फणीन्द्रोक्तमहिम्नैते फणीन्द्रांगदधारिणे ॥ फणीन्द्रवरहाराय भास्कराय नमो नमः ॥ १८ ॥ एवं स्तुतो महादेवो
 ब्रह्माणं प्राह शंकरः ॥ न च मन्युस्तथा कार्यो भाविन्यर्थे कदाचन ॥ १९ ॥ पुरा वाराहकल्पे ते यन्मया पकृतं शिरः ॥ चतुर्मु-
 खं च तद्भूतकदाचिन्नशिष्यति ॥ २० ॥ अस्मिन्सन्निहिते तीर्थे लिङ्गानि मम भक्तिः ॥ प्रतिष्ठाप्यात्रिभुक्तस्त्वं सर्वपापैर्भ-

विष्यसि ॥ २१ ॥ सृष्टिकामेनचलयायतोहंप्ररितःकिल ॥ तेनाहंवतथेत्युक्त्वाभूतेभ्योदर्शनगतः ॥ २२ ॥ दीर्घका-
 लंतपस्तह्वामग्रसंनिहितेस्थितः ॥ सुमहांतंततःकालंवंप्रतीक्षाममाकरोः ॥ २३ ॥ स्रष्टाहंसर्वभूतानामनसाकल्प-
 तस्त्वया ॥ सोब्रवीच्चांतदादृष्ट्वाभामंनचंततोभिसि ॥ २४ ॥ यदैनैवाग्रजस्त्वैभ्यस्ततःस्रक्ष्यामहेप्रजाः ॥ त्वैवोक्त-
 श्रनैवास्तिवदन्यःपुरुषोभ्रजः ॥ २५ ॥ स्थानुरेपजलेमभोविवशःकुरुमाद्वितं ॥ ससर्वभूतानसृजद्वक्षादश्वप्रजापतीन्
 ॥ २६ ॥ यैरिमंप्राकरोत्सर्वभूतग्रामंचतुर्विधं ॥ ताःसृष्टमात्राःक्षुधिताःप्रजाःसर्वाःप्रजापतिं ॥ २७ ॥ जिघत्सवस्त-
 दाब्रह्मन्सहस्राप्राद्रवंस्तदा ॥ संभक्ष्यमाणस्त्राणार्थीपितामहमुपाद्रवत् ॥ २८ ॥ अथासांचमहावृत्तिःप्रजानांसंविधी-
 यतां ॥ दत्तंताभ्यस्त्वयाह्यन्नस्थावराणामहौषधीः ॥ २९ ॥ जंगमानिचभूतानिदुर्बलानिबलीयसां ॥ विहितान्नाः
 प्रजाःसर्वाःपुनर्जग्मुर्यथागतं ॥ ३० ॥ ततोवृद्धिरसर्वाःप्रीतियुक्ताःपरस्परं ॥ भतग्रामेविवृद्धेतुष्टेलोकगुरौत्वयि
 ॥ ३१ ॥ समुत्तिष्ठन्जल्यत्तस्मात्प्रजाःसंदृष्टवानहं ॥ ततोऽहंताःप्रजादृष्ट्वाविहिताःस्वेनतजसा ॥ ३२ ॥ क्रोधेनमहता
 युक्तोल्लिंगमुत्पाद्यचाक्षिपम् ॥ तत्क्षिप्तंसरसोमध्येऊर्ध्वमेवयदास्थितं ॥ ३३ ॥ तदाप्रभृतिलोकेऽस्मिन्स्थानुरित्येषवि-
 श्रुतः ॥ सकृदर्शनमात्रेणविमुक्तःसर्वकिल्बिषैः ॥ ३४ ॥ प्रयातिपरममोक्षंयस्मान्नावर्त्तेतपुनः ॥ यश्चेहतीर्थेनिवसेत्कृ-
 ष्णाष्टम्यांसमाहितः ॥ ३५ ॥ समुक्तःपातकैःसर्वैरगम्यागमनोद्भवैः ॥ इत्युक्त्वाभगवान्देवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ३६ ॥
 ब्रह्माविशुद्धपापस्तुपूज्यदेवंचतुर्मुखं ॥ लिंगानिदेवदेवस्यससृजेशरमध्यतः ॥ ३७ ॥ आद्यंब्रह्मसरःपुण्यंहरःपाश्वेप्र-
 तिष्ठितं ॥ द्वितीयंब्रह्मसदनंस्वकीयेह्याश्रमेकृतम् ॥ ३८ ॥ तस्यैवपूर्वदिग्भागेतृतीयंचप्रतिष्ठितम् ॥ चतुर्थंब्रह्मणो
 ल्लिंगंसरस्वत्यास्तटेस्थितं ॥ ३९ ॥ कृतमेतानितीर्थानिपुण्यानिपावनानिच ॥ येषथ्यंतिनिराहारास्तेयातिपरमंगतिं

॥ ४० ॥ कृतेयुगेहरेःपाथैत्रेतायांब्रह्मणाश्रमे ॥ द्वापरेतस्यपूर्वेणसरस्वत्यास्तटेकलो ॥ ४१ ॥ एतानिपूजयित्वातुह-
 द्वाभक्तिसमन्विताः ॥ विमुक्ताःकलुषैःसर्वैःप्रयातिपरमां गतिं ॥ ४२ ॥ सृष्टिकालेभगवतापूजितस्तुमहेश्वरः ॥ सरस्व-
 ल्युत्तरेतेरिनाम्नाख्यातश्चतुर्मुखः ॥ ४३ ॥ तंपूजयित्वायत्नेनसोपवासोजितेन्द्रियः ॥ अगम्यागमनैर्दोषैर्मुच्यतेनात्रसंशयः
 ॥ ४४ ॥ तत्तत्त्रेतायुगेप्राप्तस्थानोर्देवसमोपतः ॥ पूजितंसुमहल्लिंगंतत्रापिचतुर्मुखं ॥ ४५ ॥ तंप्रणम्यश्रद्धधानोमु-
 च्यतेसर्वकिल्बिषैः ॥ लीलाशंकरसंभूततथावैभानुशंकरं ॥ ४६ ॥ तथैवद्वापरेप्राप्तेस्वाश्रमेप्राप्यशंकरं ॥ विमुक्तोरा-
 जसैर्भविर्वर्णसंकरसंभवैः ॥ ४७ ॥ ततःकृष्णचतुर्दश्यांपूजयित्वातुमानवः ॥ विमुक्तःपातकैःसर्वैरभोज्यस्यान्नसंभवैः
 ॥ ४८ ॥ कलिकालेतुसंप्राप्तेवसिष्ठाश्रममास्थितः ॥ चतुर्मुखंस्थापयित्वायुगौसिद्धिमनुत्तमां ॥ ४९ ॥ तत्रापियेनि-
 राहाराःश्रद्धधानाजितेन्द्रियाः ॥ पूजयन्तिमहादेवंतेयांतिपरमंपदं ॥ ५० ॥ इत्येतत्स्थानुतीर्थस्यमाहात्म्यंकीर्तितंव
 ॥ तच्छ्रुत्वासर्वपापेभ्योमुक्तोभवातिमानवः ॥ ५१ ॥ इतिश्रीवामनपुराणोसरोमाहात्म्येएकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥
 सनत्कुमारउवाच ॥ ततोऽब्रवीद्देववरस्तुतीर्थयस्माद्भवानेकतयाप्रयाति ॥ पृथदकेत्येवचनामतुभ्यंभविष्यतेतीर्थवरःपु-
 थिन्याः ॥ १ ॥ एवंपृथदंकंदेवाःपुण्यंपापभयापहं ॥ तंगच्छध्वंमहतीर्थयाचिष्यंतोनिबोधय ॥ २ ॥ यदासृगशिरौ
 ऋक्षेशशिसूयौबृहस्पतिः ॥ तिष्ठन्तिमातिथिःपूर्वावक्षयापरिगीयते ॥ ३ ॥ तद्गच्छध्वंसुरश्रेष्ठायत्रप्राचीसरस्वती ॥ पित-
 नाराधयध्वंचतत्रश्राद्धेनभक्तितः ॥ ४ ॥ ततोमुरारिचनंदद्वन्द्वदेवाःसवासवाः ॥ समाजग्मुःकुरुक्षेत्रेपुण्यंतीर्थेपृथदकं
 ॥ ५ ॥ तत्रस्नात्वासुराःसर्वेबृहस्पतिमचोदयन् ॥ विवस्वन्भगवन्नृष्यमिदंमृगशिरःकुरु ॥ ६ ॥ पुण्यांतिथिपापहरां

१ ब्रह्मणा युक्ते आश्रमे इत्यर्थः ।

तवकालोऽयमागतः ॥ प्रवर्त्तेरविस्तत्रचंद्रमापिविशत्यसौ ॥ ७ ॥ तवायतंगुरोकार्यसुराणांतकुरुष्ववः ॥ इत्येवमु-
 कोदेवैस्तुदेवाचार्योऽब्रवीदिदं ॥ ८ ॥ यदिवर्षाधिपोऽहंस्यांतोयास्यामिदेवताः ॥ बाढमचूःसुराःसर्वेतांस्सौप्राक्रमन्मु-
 गं ॥ ९ ॥ आपाढेमासिमार्गक्षेचंद्रक्षयतिरिहया ॥ तस्यांपुंरंदरःप्रीतःपिंडं पितृपुभक्तितः ॥ १० ॥ प्रादान्तिलमधू-
 न्मिष्टंहविष्यान्कुरुष्वच ॥ ततःप्रीतास्तुपितरस्तांप्राहुस्तनयानिजां ॥ ११ ॥ मेनादेवाश्शैलायहिमयुक्तायवैददुः ॥
 तामेनांहिमवौल्लब्ध्वाप्रसाददैवतेष्वथ ॥ प्रीतिमानभवद्वासौरेमेस्तुयथेच्छया ॥ १२ ॥ ततोहिमाद्रिःपितृकन्ययास-
 मंसंतर्पयन्वैविषयान्थेष्टं ॥ अजीजनत्सातनयाश्चत्स्नोरूपतियुक्ताःसुरयोपितस्तु ॥ १३ ॥ इतिश्रीयामनपुंगणे
 उमासंभवेकुरुक्षेत्रमाहात्म्यं नामपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥
 पुलस्त्यउवाच ॥ मेनायांकन्यकास्तिस्त्रोजातारूपगुणान्विताः ॥ सुनाभइतिचख्यातश्चतुर्थस्तनयोभवत् ॥ १ ॥ रक्त-
 गीरक्तेनत्राचरक्तांबरविभूषिता ॥ रागिणीनामसंजाताज्येष्ठामेनासुतामुने ॥ २ ॥ शुभांगीपद्मपत्राक्षीनीलकुंचितम-
 र्धजा ॥ श्वेतमाल्यांबरधराकुटिलानामचापरा ॥ ३ ॥ नीलांजनचयप्रख्यानीलेंद्रीवरलोचना ॥ रूपेणानुपमाकाली
 जघन्यामेनकामुता ॥ ४ ॥ जातास्ताःकन्यकास्तिस्त्रःषडब्दात्पुत्रतोमुने ॥ कर्तुतपःप्रयाताश्चदेवास्ताददृशुःशुभाः
 ॥ ५ ॥ ततोदिवाकरैःसर्वैर्वसुभिश्चतपस्विनी ॥ कुटिलाब्रह्मलोकंतुनीताशशिकरप्रभा ॥ ६ ॥ अथोचुदेवताःसर्वाः
 किंविजनयिष्यते ॥ पुत्रमहिषहंतारंब्रह्मन्व्याख्यातुमर्हसि ॥ ७ ॥ ततोब्रवीत्सुरपतिर्नैयंशकातपस्विनी ॥ शार्वा-
 धारयितुंतेजोवराकीमुच्यतांविंशति ॥ ८ ॥ ततस्तुकुटिलाक्रुद्धाब्रह्माणप्राहनारद ॥ तथायतिष्येभगवन्यथाशर्वसुदुर्द्धरं

॥ ९ ॥ धारयिष्याम्यहं ते जस्तथैव शणु सत्तम ॥ तपसा हंसुते ते न समाराध्य जनार्दन ॥ १० ॥ यथाहरस्य मूर्धनान्नम-
यिष्येऽपि तामह ॥ तथा देवकारिण्यामि सत्यं सत्यं मयोदितं ॥ ११ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ ततः पितामहः क्रुद्धः कुटिलः प्राह दा-
रुणां ॥ भगवानादिः कृद्ब्रह्मा सर्वैशोऽपि महामुने ॥ १२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्मान्मद्वचनं पापेन क्षांतं कुटिले त्वया ॥ तस्मा-
न्मच्छापनिर्दग्धा सर्वस्वापो भविष्यसि ॥ १३ ॥ इत्येवं ब्रह्मणः शताहिमवद्बुद्धि तामुने ॥ आपो मया ब्रह्मलोकं ज्ञावयामा-
सुर्वेगिनी ॥ १४ ॥ तामुद्धत्त जलादृष्ट्वा प्रबन्धं पितामहः ॥ ऋक्सामाथर्वयजुर्भिर्बन्धनैः सर्वतो दटं ॥ १५ ॥ सा बद्धा सं-
स्थिता ब्रह्मन्तत्रैव गिरिकन्यका ॥ आपो मया ज्ञावयन्ती ब्रह्मणो विमलालयं ॥ १६ ॥ या सारागवती नाम स पिनीता सुरै-
र्दिवं ॥ ब्रह्मणे तां निवेद्यैव तामप्याह प्रजापतिः ॥ १७ ॥ सापि क्रुद्धाऽब्रवीच्चैनं तथा तपस्ये महत्तपः ॥ यथा मन्नामसंयुक्तो
महिषघ्नो भविष्यति ॥ १८ ॥ तां शशापाथ स ब्रह्मा संध्या रागवती ततः ॥ यामद्वाक्यमलंघ्यैव सुरैर्लघय से बलात्
॥ १९ ॥ सापि जाता मुनिश्रेष्ठ संध्या रागवती ततः ॥ प्रतीच्छन्कृत्तिका भागेऽल्लेख्या विप्रहृष्टं ॥ २० ॥ ततो गते कन्यके
द्वे ज्ञात्वामेना तपस्विनी ॥ तपसो वारयामास उमेत्येवा ब्रवीच्च सा ॥ २१ ॥ तदेव मार्ताना मास्थाय श्रेक्रोपितु श्रुता शुभा ॥ उमे-
त्येव हि कन्यायाः सा जगाम तपो वनं ॥ २२ ॥ ततः सामनसा देवं शूलपाणिं वृषध्वजं ॥ रुद्रं चेत्तसि संधारय तपस्तेऽपि सुदुष्करं
॥ २३ ॥ ततो ब्रह्मा ब्रवीद्देवान् गच्छध्वं हिमवत्सुतां ॥ इहानयध्वं तत्कालं तपस्यंती हिमालये ॥ २४ ॥ ततो देवाः समाज-
गमुर्ददृशुः शैलानंदिनीं ॥ तेजसा विजितास्तस्यानशे कुरुपसर्पितुं ॥ २५ ॥ इंद्रो मरुद्गणैः सार्धं निद्वीतस्तजसा तथा ॥ ब्र-
ह्मणोऽधिक तेजो स्यादिति विधेयं प्रतिष्ठितः ॥ २६ ॥ ततो ब्रह्मा ब्रवीद्देवान् ध्रुवं शंकरं वल्लभा ॥ यूयं स तेजसो नूनं विक्षिप्तास्तनु-

१ तदेव मेना नामास्या श्रेष्ठे पुण्याः स्वभावतः ॥ इति पा० ।

तप्रभाः ॥ २७ ॥ तस्माद्भजध्वंस्वहस्थानं भो विगतज्वराः ॥ सतारकं हि महिषं विदध्वनिहतरं ॥ २८ ॥ इत्यवमुक्ता
 देवेन ब्रह्मणा सेंद्रकाः सुराः ॥ जग्मुः स्वान्ये विधिष्यन्ति सद्यो वै विगतज्वराः ॥ २९ ॥ उमामपि तपस्यंती हिमवान्पर्वतेश्व-
 रः ॥ निवर्त्य तपसस्तस्मात्सदारो ह्यनयद्ब्रह्म ॥ ३० ॥ देवोऽप्याश्रित्य तद्रौद्रं तं नाम निराश्रयं ॥ विचचार महाशैला-
 न्मेरुप्राथ्यान्महामतिः ॥ ३१ ॥ सकदाचिन्महाशैलं हिमवंतं समागतः ॥ तेनार्चितः श्रद्धया सौतारां त्रिमवसद्भरः ॥ ३२ ॥
 द्वितीयो हि निगिरीशेन महादेवो निमंत्रितः ॥ इहैव तिष्ठस्व विभो तपःसाधनकारणात् ॥ ३३ ॥ इत्यवमुक्तो गिरिणा ह श्र-
 क्रमति च तां ॥ तथा चाश्रममाश्रित्य त्यक्त्वा सस्वं निराश्रमं ॥ ३४ ॥ वसतोऽप्याश्रमे तस्य देवदेवस्य शूलिनः ॥ तं दशम-
 गमत्काली गिरिजसुता शुभा ॥ ३५ ॥ तामागतां हरो हृद्वभूयोजातां प्रियां सतीं ॥ स्वागतं नाभिसंपूज्य तस्थौ योगर-
 तो हरः ॥ ३६ ॥ सा चाभ्येत्य वरारोहा कृतांजलिं परिग्रहा ॥ वंदं देव रणौ शैले सखिभिः सह भामिनी ॥ ३७ ॥ ततस्तु मु-
 चिराच्छर्वः समीक्ष्य गिरिकन्यकां ॥ नयुक्तं वै मुक्त्वा यत्स गणो न्तर्दधे ततः ॥ ३८ ॥ सापिशर्ववचो रौद्रं श्रुत्वा ज्ञानसमन्विता
 ॥ अंतर्दुःखेन दह्यतीति पितरं प्राह पार्वती ॥ ३९ ॥ तातयास्ये महारण्ये तमुधोरं महत्तपः ॥ आशधनाय देवस्य शंकरस्य पि-
 नाकिनः ॥ ४० ॥ तथेत्युक्तं वचः पित्रा पादे तस्यैव विस्तृते ॥ ललिताख्यातपस्ते पेहराशधनकाम्यया ॥ ४१ ॥ तस्याः
 सख्यस्तदा देव्याः परिचर्यां तु कुर्वते ॥ समित्कुशफलं चापि मूलहरणमादितः ॥ ४२ ॥ विनोदनाथं पार्वत्या मृन्मयः शूल-
 धृग्वरः ॥ कृतश्च ते जोयुक्तश्च रुद्रो मेऽस्त्विति सा ब्रवीत् ॥ ४३ ॥ पूजां करोति तस्यैव तपश्चरन्ती मुहुर्मुहुः ॥ ततोऽस्यास्तुष्टिमगम-
 च्छूदयान्निपुरांतं कृत् ॥ ४४ ॥ बटुरूपं समाधाय आपादौ मुंजमेखली ॥ यज्ञोपविती छत्री च मृगाजिनधरस्तथा ॥ ४५ ॥

कमंडलुव्यग्रकरोभस्मारुणितविग्रहः ॥ प्रत्याश्रमपर्यटनस्तंकाल्याश्रममागतः ॥ ४६ ॥ तमुत्थायतदाकालीसखी-
 मिःसहनारद ॥ पूजयित्वायथान्यायंपथेष्टच्छदिदंततः ॥ ४७ ॥ उमोवाच ॥ कस्मादागम्यतेभिक्षोक्तुत्रस्थानेनवाश्र-
 मः ॥ कुतस्त्वंपरिगतासिममशीघ्रनिवेदय ॥ ४८ ॥ भिक्षुरुवाच ॥ ममाश्रमपदंबालेवाराणस्यांशुचिव्रते ॥ अथैतत्ती-
 र्थयात्रायांगमिष्यामिपृथूदकं ॥ ४९ ॥ देव्युवाच ॥ किंपुण्यंतत्रविप्रेन्द्रयद्यासित्वंपृथूदके ॥ पथिस्नानेनचफलेकपु
 किलब्धानसि ॥ ५० ॥ भिक्षुरुवाच ॥ मयास्नानंप्रयोगेतुष्टुतंप्रथमेमेवहि ॥ ततोर्थाथैकुब्जाम्नेजयतेचंडिकेश्वरे
 ॥ ५१ ॥ बंधुष्टुदचर्कधेतीर्थेकनखलेतथा ॥ सरस्वत्यामश्रिकुडंभद्रायानुत्रिविष्टपे ॥ ५२ ॥ कौनेटकाटितीर्थेचतक्षके
 चक्षुशोदरि ॥ निष्कामेनकृतंस्नानंततोभ्यागानवाश्रमं ॥ ५३ ॥ इहस्थात्वांसमाभाष्यगमिष्यामिपृथूदकं ॥ पृच्छामिय-
 दंहत्वंवितत्रनक्रोदुमहसि ॥ ५४ ॥ अहंयस्तपसात्मानंशोषयामिक्षुशोदरि ॥ बाल्येऽपिसंयततनुस्ततःश्लाघ्यद्विजन्म-
 नां ॥ ५५ ॥ किमर्थमवतीरौद्रंप्रथमेवयसिस्थिता ॥ तपःसमाश्रिताभीरुसंशयःप्रतिभातिमे ॥ ५६ ॥ प्रथमेवयसि
 स्त्रीणांसहभर्त्राविलासिनि ॥ सुभोगाभोगिताःकालाव्रजंतिस्थिरयौवने ॥ ५७ ॥ तपसावांछयंतीहगिरिजेसचराचरा ॥
 रूपाभिजनमैश्वर्यतच्चैवतेबहु ॥ ५८ ॥ तत्किमर्थमपास्यैतानलंकारान्जटाधृताः ॥ चीनांशुकंपरित्यज्यकिंत्वव-
 ल्कलधारिणी ॥ ५९ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ ततस्तुतपसाष्टद्व्यःसोमप्रभासखी ॥ भिक्षवेकथयामासयथावत्साहि
 नारद ॥ ६० ॥ सोमप्रभोवाच ॥ तपश्चर्याद्विजश्रेष्ठपार्वत्यायेनंहेतुना ॥ तंशृणुष्वमहाकालीहरंभर्तारमिच्छति ॥ ६१ ॥
 पुलस्त्यउवाच ॥ सोमप्रभायावचनंश्रुत्वासंकंभ्यवैशिरः ॥ विहस्यचमहाहासंभिक्षुराहवचस्विदं ॥ ६२ ॥ भिक्षरुवा-
 च ॥ वदामितेपार्वतिवाक्यमेवैकनप्रदत्तातवबुद्धिरेषा ॥ कथंकरःपल्लवकोमलस्तेसमेज्यतेशावर्कंससर्प ॥ ६३ ॥ त-

धादुकूलांबरशालिनीस्वमृगारिचर्माभिरुतस्तुरुद्रः ॥ त्वंचंदनाकासचभस्मभूषितोनयुक्तरूपंप्रतिभातिमेत्विदं ॥ ६४ ॥
 पुलस्त्यउवाच ॥ एवंवादिनिवित्रेद्रपार्वतीभिक्षुमब्रवीत् ॥ मामैवंवदभिक्षोर्त्वंहरःसर्वगुणाधिकः ॥ ६५ ॥ शिवोवाप्य-
 थवाभीमःस्वधनोनिर्धनोथवा ॥ अलंकृतोवादेवशस्तथाप्यनलंकृतः ॥ ६६ ॥ यादृशस्तादृशोवापिसेमनाथोभविष्यति
 ॥ निवार्यतामयंभिक्षुर्विवक्षुःस्फुरिताधरः ॥ नतथानिंदकःपापीयथाश्रोताशशिप्रभे ॥ ६७ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ इत्येवमु-
 क्त्वावरदासमुत्थातुमथैच्छत ॥ ततोऽत्यजक्षिरूपंस्वरूपस्थोऽभवच्छिवः ॥ ६८ ॥ भूत्वोवाचप्रियेगच्छस्वमेवभवनंपितुः
 ॥ तवार्थायप्रहेष्यामिमहर्षीन्हिमवद्गृहे ॥ ६९ ॥ यच्चेहरुद्रमीहंत्यामृन्मयश्चेश्वरःकृतः ॥ असौभिद्रेश्चरत्येवंख्यातोलो-
 केभविष्यति ॥ ७० ॥ देवदानवगंधर्वायक्षाःकिंपुरुषोरगाः ॥ पूजयिष्यंतिसततमानवाश्चशुभेःसवः ॥ ७१ ॥ इत्येवमु-
 क्त्वादेवेनगिरिराजसुतामुने ॥ जगामांबरमाविश्यस्वमेवभवन्नपितुः ॥ ७२ ॥ शंकरोपिमहातेजाविसृज्यगिरिकन्यकां
 ॥ पृथूदकंजगामाथस्नानंचक्रैविधानतः ॥ ७३ ॥ ततस्तुदेवप्रवरांमहेश्वरःपृथूदके ॥ कृतंतेनतदास्नानमपास्तसर्वक-
 ल्मषः ॥ ७४ ॥ कृत्वासनंदीसगणःसवाहनोमहागिरिर्मंदरमाजगाम ॥ आयातित्रिपुरांतकेसहगणैःपर्यायुतैःसप्तभिरा-
 रोहपुलकोबभौगिरिवरःसंहृष्टचित्तःक्षणात् ॥ चक्रेदिव्यफलैर्जलेनशुचिनामलैश्चकंददिभिःपूजांसर्वगणेश्वरैःसहवि-
 भोरद्विस्त्रिनेत्रस्यतु ॥ ७५ ॥ इतिश्रीवामनपुराणेउमासंभवेमंदरगिरिप्रवेशोनामएकपञ्चाशत्तमाऽध्यायः ॥ ५१ ॥
 पुलस्त्यउवाच ॥ ततःसंपूजितोरुद्रःशैलेनप्रीतिमानभूत् ॥ सस्मारचमहर्षीस्तुअरुंधत्यासमंततः ॥ १ ॥ तेसंस्मृतास्तु
 ऋषयःशंकरेणमहात्मना ॥ समाजग्मुर्महाशैलमंदरचारुकंदरं ॥ २ ॥ तानागतान्समीक्ष्यैवदेवस्त्रिपुरनाशनः ॥ अ-
 भ्युत्थायाभिपूज्यैतानिदंवचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ धन्योयंपर्वतश्रेष्ठःश्लाघ्यःपूज्यश्चदेवतैः ॥ धृतपापस्तथाजातोभवतांपा-

दपंकजैः ॥ ४ ॥ स्वीयताविस्तृतेरम्येगिरिप्रस्थेसमेशुभे ॥ शिलासुपद्मवर्णासुलक्षणासुचमृदुष्वय ॥ ५ ॥ पुलस्त्य
उवाच ॥ इत्येवमुक्तादेवेनशंकरेणमहर्षयः ॥ समवेत्यत्वरुंधयविशिशुःशैलसानुनि ॥ ६ ॥ उपविष्टेषुऋषिपुत्रदी-
वगणाग्रणोः ॥ अर्ध्यादिभिःसमभ्यर्च्यस्थितःप्रयतमानसः ॥ ७ ॥ ततोऽब्रवीत्सुरपतिर्धर्म्यवाक्यंहितंसुरान् ॥ आ-
त्मनोयशसोवृद्धैस्तर्षीन्विनयान्वितान् ॥ ८ ॥ हरउवाच ॥ कश्यपात्रेवारुणेयगाधेयशृणुगौतम ॥ भरद्वाजशृणु-
ष्वत्बमंगिरस्त्वंशृणुष्वच ॥ ९ ॥ ममासीदक्षतनुजाप्रियासादक्षकोपतः ॥ उत्ससर्जसतोप्राणान्यंगदृष्ट्वापुराकिल
॥ १० ॥ साद्यभूयःसमुद्रतःशैलराजसुताउमा ॥ तांमदर्थयशैलद्रोयाच्यतांद्विजसत्तमाः ॥ ११ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥
सप्तर्षयश्चैवमुक्ताबाढमित्यब्रुवन्वचः ॥ अ०नमःशंकरायैतिप्रोक्त्वाजग्मर्हिमालयं ॥ १२ ॥ ततोप्यरुंधतीशर्वःप्राहग-
च्छस्वसुंदरि ॥ पुरंध्रयोहिपुरंध्रीणांगतिर्धर्मस्यवैविदुः ॥ १३ ॥ इत्येवमुक्तादुर्लब्ध्यलोकचारात्वरुंधती ॥ नमस्तेरुद्रइ-
त्युक्त्वाजगामपतिनासह ॥ १४ ॥ गत्वाहिमाद्रिशिखरमोषधिप्रस्थमेवच ॥ ददृशुःशैलराजस्यपुरंदरपुरीमिव ॥ १५ ॥
ततःसंपूज्यमानांस्तैलयोषिद्विरादरात् ॥ सुनाभादिभिरव्यग्रैःपूज्यमानानातुपावती ॥ १६ ॥ गंधर्वैःकिंनरैश्चैस्तथा-
न्यैस्तत्पुंरसरैः ॥ विविशुर्भुवनंरम्यंहिमोद्रहाटकोज्ज्वलं ॥ १७ ॥ ततःसर्वमहात्मानस्तपसाधौतकल्मषाः ॥ समा-
साद्यमहाद्वारंस्तस्थुर्धास्थकारणात् ॥ १८ ॥ ततस्तुबशितोभ्यागाद्द्वारस्थोद्रिगंधमादनः ॥ धारयन्वैकरंदं पद्मराग-
मयंमहत् ॥ १९ ॥ ततस्तमचूर्मचुर्मुनयोगत्वाशैलपतिशुभं ॥ निवेदयास्मान्संप्राप्तान्महत्कार्यार्थिनोवयं ॥ २० ॥ इत्ये-
वमुक्तःशैलद्रष्टृपिभिर्गंधमादनः ॥ जगामतत्रयत्रास्तेशैलराजोऽद्रिभिर्धृतः ॥ २१ ॥ निषण्णोभुविजानुभ्यां दत्वाहस्तौ
मुखेगिरिः ॥ दंडंनिक्षिप्यकक्षायामिदं वचनमब्रवीत् ॥ २२ ॥ गंधमादनउवाच ॥ इमेहिऋषयःप्राप्ताशैलराजतवा-

जिरे ॥ द्वारेस्थिताः कार्ष्णिगस्तैतवदर्शनलालसाः ॥ २३ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ द्वास्थवाक्यंसमाकर्ण्यसमुत्थायाचलेश्वरः ॥ स्वयमभ्यागमद्वारिसमादायार्धमुत्तमं ॥ २४ ॥ तानर्च्यार्ध्यादिनाशैलः समानीयसभातलं ॥ उवाचवाक्यंवाक्य-
 ज्ञः कृतासनपरिग्रहान् ॥ २५ ॥ हिमवानुवाच ॥ अनभ्रवृष्टिः किमियमुताहोऽकुसुमफलं ॥ अप्रतर्क्यमचित्यंचभव-
 दागमनंविदं ॥ २६ ॥ अद्यप्रभृतिधन्योस्मिशैलराजोस्मिसत्तमाः ॥ संशुद्धंदेहोऽस्म्यधैवयद्भवतोममाजिरं ॥ २७ ॥
 असत्संसर्गसंशुद्धकृतवतोद्विजोत्तमाः ॥ दृष्टिपूतंपदाक्रांतंतोर्यसारस्वतंयथा ॥ २८ ॥ दासोहंभवतांविप्राः कृतपुण्यश्च
 सांप्रतं ॥ येनार्थिनोहितेयूयंतन्मानुजातुमर्हथ ॥ २९ ॥ सदारोहंसमपुत्रैर्भृत्येनंप्रभुरव्ययः ॥ किंकरोऽस्मिस्थितोपु-
 ष्मदाज्ञाकारीतदुच्यतां ॥ ३० ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ शैलराजवचः श्रुत्वाऋषयः संशितव्रताः ॥ ऊचुरंगिरसंवृद्धकार्यमद्रो
 निवेदय ॥ ३१ ॥ इत्येवंनोदितः सर्वैर्ऋषिभिः कथ्यपादिभिः ॥ प्रत्युवाचपरंवाक्यंगिरिराजंतमंगिराः ॥ ३२ ॥ अंगि-
 राउवाच ॥ श्रूयतांपर्वतश्चेष्टयेनकार्येणवैवयं ॥ समागतास्त्वत्सदनमरुंधत्यासमंगिरि ॥ ३३ ॥ योऽसौमहात्मासर्वा-
 त्मादक्षयज्ञक्षयंकरः ॥ शंकरः शूलघृक्षर्वस्त्रिनेत्रोत्पवाहनः ॥ ३४ ॥ जीमतेकेतुः शत्रुघ्नोयज्ञभोकास्वयंप्रभुः ॥ यमी-
 श्वरंवदन्यैकेशिवस्याणुवरंहरं ॥ ३५ ॥ भीममुग्रमहेशानंमहादेवंपशोःपतिं ॥ वयंतेनंप्रीपिताः स्मस्त्वत्सकाशंगिरीश्वर
 ॥ ३६ ॥ इयंयात्वत्सुताकालीसर्वलोकेषुमुंदरी ॥ तांप्रार्थयतिदेवेशस्तांभवान्दानुमर्हसि ॥ ३७ ॥ सएवधन्योहिपिता-
 यस्यपुत्रीपतिंशुभं ॥ रूपाभिजनसंपत्त्याप्राप्नोतिगिरिसत्तम ॥ ३८ ॥ यावंतो जंगमागम्याभूताः शैलचतुर्विधाः ॥ ते-
 षांमातात्वियदेवीयतः प्रोक्ताः पिताहरः ॥ ३९ ॥ प्रणम्यशंकरदेवाः प्रणमंतुसुतांतव ॥ कुरुष्वपादंशत्रूणांमूर्ध्नभस्मपर्णि-

स्तुतं ॥ ४० ॥ याचितारोवयंशर्व्वेरोदातात्वमप्युमा ॥ वधूःसर्व्वजगन्माताकुरुयच्छूयसेनव ॥ ४१ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥
 तद्वचोऽगिरसःश्रुत्वाकालीतस्थवयोमुखी ॥ हर्षमागम्यसहसापुनर्देन्यमुपागता ॥ ४२ ॥ ततःशैलपतिःप्राहपर्व्वतंगंध-
 मादनं ॥ गच्छशैलानुपमंत्र्यसर्व्वानाहर्तुमर्हसि ॥ ४३ ॥ ततःशीघ्रतरशैलगृहाद्गृहमगाज्जवी ॥ मेर्व्वोद्यान्पर्व्वतश्रेष्ठा-
 नाजुहावसमंततः ॥ ४४ ॥ तेष्याजगमुस्स्वरावंतःकार्यमत्वामहत्तदा ॥ विविशुर्विस्मयाविष्टाःसौवर्णेष्वासेनपुत्र ॥ ४५ ॥
 उदयोहेमकूटश्चरम्यकोमंदरस्तथा ॥ उद्दालकोवारुणश्चवराहोऽगुरुडासनः ॥ ४६ ॥ शक्तिमान्वेगमानुश्रुदृशंगो-
 पिशृंगवान् ॥ चित्रकूटस्त्रिकूटश्चतान्येक्षुद्रपर्व्वताः ॥ ४७ ॥ उपविष्टाःसभायावैप्रणिपत्यऋषींश्चतान् ॥ ततोऽगिरशः
 स्वभायार्थमेनामाहूतवान्स्वयं ॥ ४८ ॥ समागच्छतुकल्याणीसमंपुत्रेणभामिनी ॥ साभिवंद्यऋषीणांचवरणांश्चतपरिव-
 नी ॥ ४९ ॥ सर्वानज्ञातोन्समाभाष्यविवेशस्वसुतातव ॥ ततोद्दिषुमहाशैलउपविष्टुषुनारद ॥ उवाचवाक्यंवाक्यज्ञः
 सर्वानाभाष्यसुस्वरं ॥ ५० ॥ हिमवानुवाच ॥ इमेसप्तर्षयःपुण्यायाचितारःसुतांमम ॥ महेश्वरार्थंकन्यांतुतच्चावेद्यंभ-
 वत्सुवै ॥ ५१ ॥ तद्वद्व्यंथान्यायंज्ञातयोयमेवमे ॥ नोऽल्लघ्ययुष्मानुदास्यामितक्षमंवक्तुमर्हथ ॥ ५२ ॥ पुलस्त्य
 उवाच ॥ हिमवद्वचनंश्रुत्वाभेर्व्वोद्याःस्थवरोत्तमाः ॥ सर्व्वेवाब्रुवन्वाक्यंस्थितास्तेष्वासेनपुत्रे ॥ ५३ ॥ याचिनारश्च
 मुनयोवरास्त्रिपुरहाहरः ॥ दीपतशैलकालीयंजामाताभिमतोहिनः ॥ ५४ ॥ मेनाथप्राहभर्तारंशृणुशैलेन्द्रमेवच ॥ पि-
 तृभिस्तनयामह्यदत्तानेनैवहेतुना ॥ ५५ ॥ यस्तस्यांभूतपतिनापुत्रोदतोभविष्यति ॥ सहनिष्यतिदैत्येन्द्रमहिपंतार-
 कंतथा ॥ ५६ ॥ इत्येवंमेनयाप्रोक्तःशैलेऽशैलेश्चरःसुतां ॥ प्रोवाचपुत्रिदत्तासिशर्वायवंमयाधुना ॥ ५७ ॥ ऋषीनवा-
 चकालीयंममपुत्रप्रीतिपोधनाः ॥ प्रणामंशंकरवधूर्भक्तिनच्चाकरोतिवः ॥ ५८ ॥ ततोऽधरुंधतीकालीमंकमारोच्यचारुकैः ॥

विलज्जमानामाश्वास्यहरनामोचितैःशुभैः ॥ ५९ ॥ ततःसप्तर्षयःप्रोचुःशैलराजनिशामय ॥ जामित्रगुणमंयुक्तांतिथिं
 पुण्यांसुमंगलां ॥ ६० ॥ उत्तराफाल्गुनीयोगंतृतीयेहिहिमांशुमान् ॥ गमिष्यतिचतत्रोक्तोमुहूर्तोमित्रनामकः ॥ ६१ ॥
 तस्यातिथौहरःपाणिग्रहीष्यतिसमंत्रकं ॥ तवपुत्र्यावयंयामस्तदनुज्ञातुमर्हसि ॥ ६२ ॥ ततःसंपूज्यविधिनाफलमूलादि-
 भिःशुभैः ॥ विसर्जयामासशनैःशैलराड्ढृषिपुंगवान् ॥ ६३ ॥ तेष्याजग्मुर्महविगात्वाक्रम्यमहादालयं ॥ आसाद्य
 मंदरगिरिभूयोऽपश्यंतशंकरं ॥ ६४ ॥ प्रणम्योचुर्महेशानंभवान्भर्ताद्विजावधूः ॥ सब्रह्मकास्त्रयोलोकाद्रक्ष्यंतिघनवा-
 हनं ॥ ६५ ॥ ततोमहेश्वरःप्रीतःशुभेनसर्वाननुक्रमात् ॥ पूजयामासविधिनाअरुंधत्यासमंहरः ॥ ६६ ॥ ततःसंपू-
 जिताजग्मुःसुराणामंत्रणायते ॥ तेष्याजग्मुर्हरदृष्टुंब्रह्मविष्णुर्विद्रुमास्कराः ॥ ६७ ॥ ततःसमभ्येत्यमहेश्वरस्यकृतप्रणा-
 माविविशुर्महर्षे ॥ सस्मारनंदिप्रमुखांश्चसर्वानभ्येत्यतेवंधहरनिपण्णाः ॥ ६८ ॥ देवैर्गणैश्चापिचुतागणेशःसंशोभते
 मुक्तजटाग्रभारः ॥ यथावनेसर्जकदंबमध्येप्ररोहमूलोऽथवनस्पतिर्वा ॥ ६९ ॥ इतिश्रीवामनपुराणेंउभासंभवेगौरीवि-
 वाहेद्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ॥
 पुलस्त्यउवाच ॥ समागतान्सुरान्दृष्ट्वानंदिराख्यातवान्विभो ॥ अथोत्थायहरिभक्त्यापरिष्वज्यन्यपीडयत् ॥ १ ॥
 ब्रह्माणंशिरसान्वासमाभाष्यशतक्रतुं ॥ आलोक्यान्यान्सुराणान्संभावयत्संशंकरः ॥ २ ॥ गणाश्चजयंदेवतिथीर-
 भद्रपुरोगमाः ॥ शैवाःपाशुपताद्याश्चविविशुर्मंदराचलं ॥ ३ ॥ ततस्तस्मान्महाशैलकैलासंसहदेवतैः ॥ जगामभगवा-
 न्शर्वकर्तुंवैवाहिकंविधिं ॥ ४ ॥ ततस्तस्मिन्महाशैलेदेवमातादितिःशुभा ॥ सुरभिःसुरमाचान्याश्चक्रमंडनमाकुलाः
 ॥ ५ ॥ महास्थिशेखरीचारुरोचनानिलकोहरः ॥ सिंहाजिनीचातिनीलभुजंगकृतकुंडलः ॥ ६ ॥ महाहिरत्नचलयो

हारकेयूरनूपुरः ॥ समुन्नतजटाभारोवृषभस्थोविराजते ॥ ७ ॥ तस्याग्रतो गणाः स्वैः स्वैरारूढायांतिवाहनैः ॥ देवाश्च
 पृष्ठतो जग्मुर्दुताशनपुरोगमाः ॥ ८ ॥ वैनेतेयं समारूढः सहलक्ष्म्या जनार्दनः ॥ प्रयाति देवपार्श्वे स्थो हं सेनचपितामहः
 ॥ ९ ॥ गजाधिरूढो देवैश्च त्रिशूळपटविभो ॥ धारयामास विततं सह द्राण्यासहस्रधृक् ॥ १० ॥ यमुनासरितांश्चैष्टवा-
 लव्यजनमुत्तमं ॥ श्वेतप्रगृह्य हस्तेन कच्छपेसां स्थितायौ ॥ ११ ॥ हंसकुन्दं दुसंकाशवालव्यजनमुत्तमं ॥ सरस्वतीस-
 रिच्छेष्टा गजारूढा समादधे ॥ १२ ॥ ऋतवः षट्समादाय कुसुमगंधसंयुतं ॥ पंचवर्णमहेशार्थं जग्मुस्ते कामचारिणः
 ॥ १३ ॥ मत्तमैरावण निभंगजमारूढवै गवान् ॥ अनुलेपनमादाय ययौ तत्र पृथुदकः ॥ १४ ॥ गंधर्वान्तु वरुखागाय-
 तो मधुरस्वरं ॥ अनुजग्मुर्महादेवं वादयंतश्च किं नराः ॥ १५ ॥ नृत्यं त्यप्सरसश्चैवस्तुवंतो मुनयश्चतं ॥ गंधर्वायांति दे-
 वेशं त्रिनेत्रं गूलपाणिनं ॥ १६ ॥ एकादशतथा कोट्यो रुद्राणां तत्र वै ययुः ॥ द्वादशैवादि ते यानामष्टौ कोट्यो वसूनापि ॥ १७ ॥
 सप्तषष्ठिस्तथा कोट्यो गणानामृषिसत्तमाः ॥ चतुर्विंशततदा जग्मुर्गणानामध्वरेत्तसां ॥ १८ ॥ असंख्यातानि यथानियक्ष-
 किन्नररक्षसां ॥ अनुजग्मुर्महेशानं विवाहाय समाकुलाः ॥ १९ ॥ ततः क्षणेन देवेशः क्षमाधराधिपतेस्तलं ॥ संप्राप्तश्चा-
 गमनशैलाः कुंजरस्थाः समंततः ॥ २० ॥ ततो नानामभगवांस्त्रिनेत्रः स्थावराधिपं ॥ शैलः प्रणे मुरीशानंततोऽसौ मुदितोऽ
 भवत् ॥ २१ ॥ समंसुरैः पार्श्वैश्च विविश वृषकेतनः ॥ नदिनादि शि ते मार्गैश्चैल राजपुरं महत् ॥ २२ ॥ जीमत्केतुरायात
 इत्येवं नगरास्त्रियः ॥ निजकर्मपरित्यज्य दर्शनाया दत्ताभवन् ॥ २३ ॥ माल्यदामसमादाय करेणैकेन भामिनी ॥ केश-
 पांश्च द्वितीयं शंकराभिमुखी गता ॥ २४ ॥ अन्यालंकरागाब्जपादं कृत्वा कुलक्षणा ॥ अनलं कर्मकं हि हरं द्रष्टुमुपागता

॥ २५ ॥ एकेनाक्षणाजितेनैव श्रुत्वा भीममुपागतं ॥ सांजनां च प्रगृह्णान्याशलाकां सुप्रधावति ॥ २६ ॥ अन्यासरसनं
 वासः पाणिनादाय सुंदरी ॥ उन्मत्ते वागमन्नग्राहरदर्शनलालसा ॥ २७ ॥ अन्यातिक्रान्तीमीशानं श्रुत्वा स्तनभरालसा ॥
 अनिदं तकुचौ बालायौ वनस्वच्छोदरी ॥ २८ ॥ इत्थं सनागरस्त्रीणां क्षोभं संजनयन्हरः ॥ जगाम वृषमारूढो दिव्यशु-
 रमंदिरं ॥ २९ ॥ ततः प्रविष्टप्रसमीक्ष्य शंभुं शूलैर्द्रवश्मन्यबलाब्रुवति ॥ स्थाने तपोदुश्चरमं बिकायाश्चोर्णमहानेपसुर-
 स्तु शंभुः ॥ ३० ॥ स एष येनांगमनंगतां कृतकं दर्पनाम्नः कुसुमायुधस्य ॥ क्रतोः क्षयीदक्षविनाशकर्ता भिगाक्षिहाशूलधरः
 पिनाकी ॥ ३१ ॥ नमो नमः शंकरशूलपाणे भृगारिचर्मो बरकालशत्रो ॥ महाहिहारां कितकुंडलाय नमो नमः पार्वतिव-
 ल्लभाय ॥ ३२ ॥ इत्थं संस्तूयमानः सुरपतिविधृतेनातपत्रेण शंभुः सिद्धैर्वेद्यः स पक्षैरहि कृतवलयी चारुभस्मोपलितः
 ॥ अग्रस्थेनाग्रजेन प्रमुदितमनसा विष्णुना चानुगेन वैवाहीमंगलाढ्यां हुतवहसहितामारुरोहाथवेदो ॥ ३३ ॥
 आयाति त्रिपुरांतके सहचरैः सार्धं च सप्तर्षिभिरव्यग्रो भूद्विरिराजवेश्मनि जनः कन्यासमालंकृतौ ॥ व्याकुल्यं समुपागताश्च
 गिरयः पूजादिना देवताः प्रायोव्याकुलिता भवंति सुहृदः कन्याविवाहोत्सुकाः ॥ ३४ ॥ प्रसाध्य देवीं गिरिजांततः स्त्रियोदु-
 कलशुक्लाभिवृतांगयष्टिकां ॥ भ्रात्रा सुनाभेन ततोत्सवे कृते साशंकराभ्यासमथोपपादिता ॥ ३५ ॥ ततः शुभे हर्म्ये न-
 लेहिरण्मये स्थिताः सुराः शंकरकालिचेष्टितं ॥ पश्यन्ति देवापि समं कृशांग्यालोकानुष्टुपदमाससाद ॥ ३६ ॥ यत्र क्री-
 डाविविचित्राः सकुसुमतरवो वारिणो बिंदुपतैर्गंधाढ्यैर्गंधचूर्णैः प्रविरलमवनौगुंडितौ गुंडिकायां ॥ मुक्तादामैः प्रकामं हरिग-
 रितनया क्रीडनार्थं तदाम्नन् पश्चात्सिंदूरपूजैरविरतविततैश्च क्रतुः क्षमांसुरकां ॥ ३७ ॥ एवं क्रीडां हरः कृत्वा समंच गिरिक-
 न्यया ॥ आगच्छद्दक्षिणां वेदिमृषिभिः सेवितां दृढां ॥ ३८ ॥ अध्याजगाम हिमवानशुक्लंबरधरः शुचिः ॥ पवित्रपाणि-

रादायमधुपर्कमथाकुलं ॥ ३९ ॥ उपविष्टस्त्रिनेत्रस्तुशार्क्रीदिशमपश्यत ॥ सप्तर्षिकांश्चशैलैर्द्रःसूपविष्टोविलोकयन् ॥ ४० ॥ सुखासीनस्यशर्वस्यकृतांजलिपुटो गिरिः ॥ प्रोवाचवचनंश्रीमान्धर्मसाधनमात्मनः ॥ ४१ ॥ हिमवानुवाच ॥ मत्पुत्रीभगवन्कालिपौत्रौचपुलहाग्रजे ॥ पितृणामपिदौहित्रीप्रतीच्छेमामंभयोदितां ॥ ४२ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ इत्येवमुक्त्वाशैलैर्द्रोहस्तंहस्तेनयोजयन् ॥ प्रादात्प्रतीच्छभगवन्इदमुच्चैरुदीरयन् ॥ ४३ ॥ हरउवाच ॥ नमेऽस्तिमानानपितातथैवमज्ञातयोवापिचबांधवाद्याः ॥ निराश्रयोऽहंगिरिशृंगवासीसुतांप्रतीच्छामितवाद्रिराज ॥ ४४ ॥ इत्येवमुक्त्वावरदोऽप्यीडयत्करेणाद्रिकुमारिकायाः ॥ साचापिसंस्पर्शमवाप्यशंभोःपशमंदलब्धवतीसुरर्षे ॥ ४५ ॥ तथाधिरूढोवरदोऽथवेदिंसहाद्रिपुत्र्यामधुपर्कमभूत् ॥ दत्वाचलाजान्कलमस्यशुक्लांस्ततोर्विरचोगिरिराजमुवाचह ॥ ४६ ॥ कालिपश्येशवदनरन्यशशधरप्रभं ॥ समदृष्टिःस्थिराभूत्कुरुष्वान्नेःप्रदक्षिणां ॥ ४७ ॥ ततोऽबिकहाहरमुखेदृष्टैस्त्यमुपागता ॥ यथार्करश्मिसंतप्ताप्राप्यवृष्टिमिवावनिः ॥ ४८ ॥ भूयःप्राहविभोर्वक्त्रमीक्षस्वेतिपितामहः ॥ लज्जयासापिदृष्टेतिशनैर्ब्रह्माणमब्रवीत् ॥ ४९ ॥ समंगिरिजयातेनहुताशस्त्रिःप्रदक्षिणं ॥ कृतोलाजाश्चहविषासमंक्षिताहुताशने ॥ ५० ॥ ततोहराग्निर्मालिन्यागृहीतोदायकारणात् ॥ कियचसिचदास्यामिमंचस्वेतिहरोब्रवीत् ॥ ५१ ॥ मालिनीशंकरंप्राहमत्सख्यादेहिशंकर ॥ सौभाग्यनिजगोत्रीययोस्यास्तंशृणुवच्मिन्ते ॥ ५२ ॥ अथोवाचमहादेवोदत्तंमालिनिमुंचमां ॥ सौभाग्यनिजगोत्रीययोस्यास्तंशृणुवच्मिन्ते ॥ ५३ ॥ योऽसौपीतांबरधरःशंखधृड्मधुसूदनः ॥ एतदीयं हिंसौभाग्यंदत्तंमद्गोत्रमेवहि ॥ ५४ ॥ इत्येवमुक्तेवचनेप्रमुमोचवृषध्वजं ॥ मालिनीनिजगोत्रस्यशुभचारित्रमालिनी ॥ ५५ ॥ यदाहरोहिमालिन्यागृहीतश्चरणशुभे ॥ तदाकालीमुखंब्रह्माददर्शशशिनोऽधिकं ॥ ५६ ॥ तदष्टमोक्षमग-

मच्छुक्रच्युतिमवापच ॥ तच्छुक्रंवालुकायांचखिलीचक्रैससाध्वसः ॥ ५७ ॥ ततोब्रवीद्वरोब्रह्मन् न द्विजानंहंतुमर्हसि ॥
अमीमहर्षयोधन्यावालखिल्याःपितामह ॥ ५८ ॥ ततोमहेशवाक्यतिसमुत्तस्थुस्तपस्विनः ॥ अष्टाशीतिसहस्राणि
वालखिल्याइतिस्मृताः ॥ ५९ ॥ ततोविवाहेनिवृत्तेप्रविष्टःकौतुकंहरः ॥ रमेसहोमयारात्रिंप्रभातेपुनरुत्थितः ॥ ६० ॥
ततोद्विपुत्रीसमवाप्यशंभुःसर्वैःसमंभूतगणैश्चपृष्टः ॥ संपूजितःपर्वतपार्थिवेनस्वर्मादिरंशीघ्रमुपाजगाम ॥ ६१ ॥ ततः
सुरान्ब्रह्महरीन्द्रमुख्यानप्रणम्यसंपूज्यथाविभागं ॥ विसृज्यभूतैःसहितोमहीध्रमध्यावसन्मंदरमष्टमूर्तिः ॥ ६२ ॥
इतिश्रीवामनपुराणेउमासंभवेगौरीविवाहोनामत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ॥
पुलस्त्यउवाच ॥ ततोगिरौवसन्नरुद्रःस्वेच्छयाविचरन्मुने ॥ विश्वकर्माणमामाहूयअघोचतुकुरुमेगृहं ॥ १ ॥ ततश्चकार
शर्वस्यगृहंस्वस्तिकलक्षणं ॥ योजनानिचतुषष्टिःप्रमाणेनहिरण्यं ॥ २ ॥ दंततोरणनिर्व्यूहंमुक्ताजालांतरंशुभं ॥
शुद्धस्फटिकसोपानंवेदूयैकतारूपकं ॥ ३ ॥ सप्तकक्षंसुविस्तीर्णसर्वसमुदितंगुणैः ॥ ततोदेवपतिश्चक्रयज्ञगार्हस्थ्यलक्षणं
॥ ४ ॥ तंपूर्वचरितंमार्गमनुयातिस्मशंकरः ॥ तथासतस्त्रिनेत्रस्यमहान्कालोभ्यगान्मुने ॥ ५ ॥ रमतःसहपार्वत्याधर्मा-
पेक्षीजगत्पतिः ॥ ततःकदाचिद्वह्मार्थकालोत्पुकाभवेनहि ॥ ६ ॥ पार्वतीमन्युनाविष्टाशंकरंवाक्यमब्रवीत् ॥ संरोहती-
षुणाविद्वंवनंपरशुनाहतं ॥ वाचादुरुक्तंभीभत्संनप्ररोहतिवाक्क्षतं ॥ ७ ॥ वाक्सायकावदनाग्निष्पतंतितैराहतःशो-
चातिरात्र्यहानि ॥ नतान्विमुंचेतहिपांडितोजनस्तदद्यधर्मवितथंत्वयाकृतं ॥ ८ ॥ तस्माद्भ्रजामिदेवशतपस्तप्तुमनुत्तमं ॥
तथायतिष्येनयथाभवान्कालीतिवक्ष्यति ॥ ९ ॥ इत्येवमुक्त्वागिरिजाप्रणम्यचमहेश्वरं ॥ अनुज्ञातात्रिनेत्रेणदिवमे-

वोत्पपातह ॥ १० ॥ समुत्पत्यचवेगेनहिमाद्रेःशिखरंशिवं ॥ टंकच्छिन्नंप्रयत्नेनविधात्रानिर्मितंयथा ॥ ११ ॥ ततोऽ-
 वतीर्यसस्मारजयांचविजयांतथा ॥ जयतींचिमहापुण्यांचतुर्थीमपराजितां ॥ १२ ॥ ताःसंस्मृताःसमाजग्मुःकालींद्रुहि-
 देवताः ॥ अनुज्ञातास्तथादेव्याःशुश्रूषांचक्रिरेशुभाः ॥ १३ ॥ ततस्तपसिपार्वत्यांस्थितायांहिमवद्भनात् ॥ समाजग-
 मन्तदेशंव्याघ्रोदंशानखायुधः ॥ १४ ॥ एकपादस्थितायांवेदेव्यांव्याघ्रस्त्वचिंतयत् ॥ यदापतिय्यतेचेष्टतदादास्यामिवै-
 अहं ॥ १५ ॥ इत्येवंचितयेन्नेवदत्तदृष्टिर्मृगाधिपः ॥ पश्यमानस्तद्वदनमेकदृष्टिरजायत ॥ १६ ॥ ततोवर्षशतदेवीगृणं-
 तीब्रह्मणःपदं ॥ तपोऽतप्यन्ततोभ्यागाद्ब्रह्मात्रिभुवनेश्वरः ॥ १७ ॥ पितामहस्तथोवाचदेवार्प्रीतोस्मिशाश्वते ॥ तप-
 साधूतपापासिवरंवृणुयथेप्सितं ॥ १८ ॥ अयोवाचवचःकालीव्याघ्रस्यकमलोद्भव ॥ वरदोभवतेनाहयास्येप्र्रीतिमनु-
 तमां ॥ १९ ॥ ततःप्रादाद्वरंब्रह्माव्याघ्रस्याद्भुतकर्मणः ॥ गाणपत्यंत्रिभोभक्तिमजेयत्नचधर्मांतां ॥ २० ॥ वरंव्याघ्राय
 दत्तैर्वशिकांतामथाब्रवीत् ॥ वृणीष्ववरमव्यग्रावरंदारस्येतवांबिके ॥ २१ ॥ ततोवरंगिरिमुताप्राहदेवीपितामहं ॥ वरः
 प्रदीयतांब्रह्मन्वर्णकनकसर्पिभं ॥ २२ ॥ तथेयुक्त्वागतोब्रह्मापार्वतीचाभवत्ततः ॥ कोशंकृष्णंपरित्यज्यपद्माकिंजल्कसन्नि-
 भा ॥ २३ ॥ तस्मात्कोशाच्चसाजाताभूयःकाल्यायनीमुने ॥ तामभ्येत्यसहस्राक्षःप्रतिजग्राहदक्षिणां ॥ प्रोवाचगिरिजां
 देवोवाक्यंस्वर्गायवासवः ॥ २४ ॥ इंद्रउवाच ॥ इयंप्रदीयतांमद्भंगिनिमित्तकौशिकी ॥ तत्कोशासंभवाचेयंकौशिकी
 कौशिकोप्ययं ॥ २५ ॥ तांप्रादादितिसंश्रुत्यकौशिकीरूपसंयुतां ॥ सहस्राक्षोऽपितांगृह्यादिविध्यंवेगाज्जगामच ॥ २६ ॥
 तत्रगत्वातथोवाचतिष्ठचात्रमहाचले ॥ पूज्यमानासुरैर्नान्नाख्यातात्वंविध्यवासिनी ॥ २७ ॥ तत्रस्थाप्यहरिर्देवीदत्वा
 सिंहचवाहनं ॥ भवामरारिंहंत्रिचैत्युक्त्वास्वर्गमुपागमत् ॥ २८ ॥ उमापितंवरंलब्ध्वामंदिरंपुनरेत्यच ॥ प्रणम्यचम-

देशानंस्थितासविनयमुने ॥ २९ ॥ ततोऽमरगुरुःश्रीमान्पार्वत्यासहितोव्ययः ॥ तस्थौवर्षसहस्रंहिमहामोहनकमुने
 ॥ ३० ॥ महामोहस्थितेरुद्रेभुवनाश्चेलुरुद्धताः ॥ क्षुभुःसागराःसप्तदेवाश्चभयमागमन् ॥ ३१ ॥ ततःसुरामहेन्द्रण-
 ब्रह्मणःसदनंगताः ॥ प्रणम्योचुर्महेशानंजगत्क्षुब्धतुकिविदं ॥ ३२ ॥ तानुवाचभवोनूनंमहामोहनकेस्थितः ॥ तेना-
 क्रांतास्त्विमेलोकाजग्मुःक्षोभंदुरत्ययं ॥ ३३ ॥ इत्युक्त्वासोभवन्तूर्णीततोप्युचुःसुराहरिं ॥ आगच्छशक्रगच्छामोयावन-
 त्रसमाप्यते ॥ ३४ ॥ समाप्तेमोहनेबालोयःसमुत्पत्स्यतेऽव्ययः ॥ सनूनंदवराजस्यपदमैद्रहरिष्यति ॥ ३५ ॥ ततोऽ-
 मराणांविचनादिवौकोबलघातिनः ॥ भयाज्ज्ञानंतोनष्टंभाविकर्मप्रचोदनात् ॥ ३६ ॥ ततःशक्रःसुरैःसार्धवन्हिनाच
 सहस्रदृक् ॥ जगाममंदरगिरिंतच्छृणुष्वपि सत्तम ॥ ३७ ॥ अशक्ताःसर्वएवैतेप्रवेदुंतद्भवाजिरं ॥ चिंतयित्वातुसुचिरं
 पावकंतेव्यसर्जयन् ॥ ३८ ॥ सचाभ्येत्यसुरश्रेष्ठोदृष्ट्वाद्वारेचनंदिनं ॥ दुष्प्रवेशंचतंदृष्ट्वाचिंतावन्हिःपरंगतः ॥ ३९ ॥
 सतुचिंतांणैवेमग्नःप्रापश्यच्छंभुसद्मनः ॥ निष्क्रामंतीमहापकिंहंसानांविमलांतथा ॥ ४० ॥ असावुपायइत्युक्ताहं
 सरूपीहुताशनः ॥ वंचयित्वाप्रतीहारंप्रविवेशहराजिरं ॥ ४१ ॥ प्रविश्यसूक्ष्ममूर्तिश्चशिरोदेशेकपादिनः ॥ प्राहप्रहस्य
 गंभीरं देवाद्वारिस्थिताइति ॥ ४२ ॥ तच्छत्वासहसोत्थायपरित्यज्यगिरैःभुतां ॥ विनिष्क्रांतो जिराच्छर्वोवह्निनासह
 नारद ॥ ४३ ॥ विनिष्क्रांतेसुरपतोदेवामुदितमानसाः ॥ शिरोभिरवनीजग्मुःसंद्रार्कशशिपावकाः ॥ ४४ ॥ ततःप्रीत्या
 सुरानाहवदध्वंकार्यमाशुमे ॥ प्रणामावनतावोहिदास्येहंवरमुत्तमं ॥ ४५ ॥ देवाञ्जुः ॥ यदितुष्टोसिदेवानांवरंदतुमि-
 हेच्छसि ॥ तदिहत्यज्यतांतावन्महामैथुनमीश्वर ॥ ४६ ॥ ईश्वरउवाच ॥ एवंभवतुसंत्यक्तमयाभावोऽमरोत्तमाः ॥ म-
 मेदंतेजउद्रिकंश्चिदेवप्रतीच्छतु ॥ ४७ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ इत्युक्ताःशंभुनादेवाःसंद्रचंद्रदिवाकराः ॥ असीदंतयथा

मग्नाः पंकटुदारकादिव ॥ ४८ ॥ सोदत्सु देवतष्वेव हुताशोभ्येत्यशंकरं ॥ प्रोवाच मुंचयते जस्त्वं त्रीच्छाभ्ये वशंकरं ॥ ४९ ॥ ततो मुमोच भगवांस्तद्देवतः स्कन्धमेव तु ॥ जलं तृषातं विधत्ते लपानं पिपासतः ॥ ५० ॥ ततः पीते रतसि वै शार्ङ्गे देवेन वर्हिना ॥ स्वस्थाः सुराः समा मन्थ्य हरं जग्मुस्त्रिविष्टपं ॥ ५१ ॥ संप्रयातेषु देवेषु हरोपनिजमंदिरं ॥ समभ्येत्य महादेवीमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ५२ ॥ देवी देवैरिहाभ्येत्य लप्स्ये ह्यहुताशनं ॥ ततः प्रोक्तो निषिद्धस्तु त्रयोत्यन्तं वेदरात ॥ ५३ ॥ सापि भर्तुर्वचः श्रुत्वा क्रुद्धा रक्तांतलोचना ॥ शशापे देवताः सर्वानष्टु त्रोद्धवा शिवा ॥ ५४ ॥ यस्मान्नेच्छन्ति ते दुष्टा मपुत्रं मौरसं ॥ तस्मान्तेन जनिष्यंति स्वासुयोषित्सु पुत्रकान् ॥ ५५ ॥ एवं शत्वा सुरागरीशो च शालाभुपागमत ॥ आहूय मालिनीं स्नातुं मतिचक्रे तपोधन ॥ ५६ ॥ मालिनी सुरभिर्गृह्यारूढः क्षणमुद्रतं न शुभा ॥ देव्यगमुद्रतयतेकराभ्यां कनकप्रभा ॥ ५७ ॥ तच्छौचं पार्वती नैवं मे न कीदृशेन हि ॥ उद्धृत्य पार्वती तं तु शुभेनोद्धते न च ॥ ५८ ॥ मालिनी तूर्णमगमद्रुहं स्नानस्य कारणात् ॥ तस्यांगतायां शैलेयीमलाच्चैरंगजाननं ॥ ५९ ॥ चतुर्भुजं पीनवक्षपुरुषं पलक्षणां न्वितं ॥ कुत्सोत्ससर्ज तं भूम्यां स्थिता भद्रा सने पुनः ॥ ६० ॥ मालिनी तच्छिरः स्नानं ददौ विहसती तदा ॥ इषद्धासमुखी दृष्ट्वा मालिनीं प्राह नारद ॥ ६१ ॥ किमर्थं भोरुशनकैर्हससि त्वमतीव च ॥ साथो वाचहसाम्ये भवत्यास्तनयः किल ॥ ६२ ॥ भविष्यतीति देवेन प्रोक्तो नंदिगणाधिपः ॥ तच्छ्रुत्वा समहासोऽयं संजातो द्यकृशोदरि ॥ ६३ ॥ यस्माद्वै विपुत्रक्रमाच्छं करो विनिवारितः ॥ एतच्छ्रुत्वा वचो देवी सस्त्रौ तत्र विधानतः ॥ ६४ ॥ स्नात्वा च्यंशं करं भक्त्या समभ्यागाद्गृहं प्रति ॥ ततः शंभुः समागत्य तस्मिन् भद्रासेन पच ॥ ६५ ॥ स्नातस्तस्य ततस्तस्मात्स्थितः समलपूरुषः ॥ उमास्वेदं भवस्वेदं जलभूमिसमन्वितं ॥ ६६ ॥ तत्संपर्कं तस्मिन् तस्थौ फूळकृत्य करमुत्तमं ॥ अपत्यं हि विदित्वा च त्रीतिमान् भुवनेश्वरः ॥ ६७ ॥

तंचादायहरोर्नादिमुवाचभगनेत्रहा ॥ रुद्रःस्नात्वाच्यदेवादीनवाद्भिरभिपीतनपि ॥ ६८ ॥ जत्वासहस्रनामानमुमा-
 पार्श्वमुपागतः ॥ समेत्यदेवीविहसनशंकरञ्जलधृग्वचः ॥ ६९ ॥ ब्राह्मत्वंपश्यशैलेयित्वत्सुतंगणसंयुतं ॥ इत्युक्ताप-
 रैतमुताह्रयेत्यापश्यदद्भुतं ॥ ७० ॥ यस्त्वदंगमलाद्विव्यक्तोगजमुखोनरः ॥ ततःप्रीतागिरिसुतातंपुत्रपरिपरस्वजे
 ॥ ७१ ॥ मर्द्ध्यैचैनमुपाग्रायततश्चर्वाब्रवीदुमां ॥ नायकेनविनादेवीमयाभूतोपिपुत्रकः ॥ ७२ ॥ यस्माज्जातस्ततोना-
 स्माभविष्यतिविनायकः ॥ एषविघ्नसहस्राणिदेवादीनाहंनिष्यति ॥ ७३ ॥ पूजयिष्यतिदेवाश्चदेविलोकाश्चराचराः ॥
 इत्येवमुक्त्वादेव्यास्तुदत्तवांस्तनयसहि ॥ ७४ ॥ सहायंतुगणश्रेष्ठनाम्नाख्यातघटोदरं ॥ तथामातृगणाघोराभूता
 विघ्नकराश्चये ॥ ७५ ॥ तेसर्वेपरमेशेनदेव्याःप्रीत्यापपादिताः ॥ देवीचतसुतंदृष्ट्वापरांमुदमवापच ॥ ७६ ॥ रेमेतश-
 भुनासाईमदिरेचारुकंदरे ॥ एवंभयोभवद्देवीद्वयंकात्यायनीविभो ॥ याजघानमहादेव्यौपुराशंभनिशुभकौ ॥ ७७ ॥
 एतत्तवोक्तंवचनंसुभाष्ययथोद्भवःपत्रततोमृडान्याः ॥ स्वर्ग्ययशस्यंचतथाऽघहारिआख्यानमूर्जस्करमद्रिपुञ्ज्याः ॥ ७८ ॥
 इतिश्रीवामनपुराणेउमासंभवेविनायकोत्पत्तिर्नामचतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥
 पुलस्त्यउवाच ॥ कश्यपस्यदनुर्नाम्नाभार्यासीद्विजसत्तम ॥ तस्याःपुत्रत्रयंचासीत्सहस्राक्षाद्बलाधिकं ॥ १ ॥ ज्येष्ठः
 शंभुइतिख्यातोनिशुभश्चापरोऽसुरः ॥ तृतीयोनमुविर्नाममहाबलसमन्वितः ॥ २ ॥ यांऽसौनमुचिरित्येवंख्यातोदनु-
 सुतोऽसुरः ॥ तंहंतुमिच्छतिहरिःप्रगृह्यकुलिशंकरं ॥ ३ ॥ त्रिदिवेशंसमायांतंनमुचिस्तुभयादथ ॥ त्रिविदेशरथंभानोस्त-
 नानाशकदच्युतः ॥ ४ ॥ शक्रस्तेनाथसमयंप्रचंचक्रेसमहामनाः ॥ अवधत्वंवरंप्रादाच्छस्त्रैश्चैश्चनारदः ॥ ५ ॥ ततोऽ

वपुरस्सरः ॥ २४ ॥ सचोभौप्राहदैत्योसौशुभोनामसुरार्दनः ॥ कनीयानस्यचभ्राताद्वितीयोहिनिशुभकः ॥ २५ ॥
 एतावाश्रित्यतांदुष्टांमहिषघ्नानसंशयः ॥ अहंविवाहयिष्यामिरत्नभूतांजगत्रये ॥ २६ ॥ चंडउवाच ॥ नसम्यगुक्तंभव-
 तारत्नाहोसिनसांप्रतं ॥ यःप्रभुःस्यात्सरत्नार्हस्तस्माच्छुभाययोज्यतां ॥ २७ ॥ तदाचचक्षेःशुभायनिशुभायचकौशि-
 की ॥ भूयोपितद्विधाजातांकौशिकीरूपशालिनीं ॥ २८ ॥ ततःशुभोनिजंदूतंमुग्रीवंनामदानवं ॥ दैत्यंचप्रेषयामास
 सकाशंविध्यवासिनीं ॥ २९ ॥ सगलातद्वचःश्रुत्वादेव्यागत्यमहासुरः ॥ निशुभंभावाहंदमन्युनाभिपरिहृतः ॥ ३० ॥
 मुग्रीवउवाच ॥ युवयोर्वचनाद्वेवीप्रदिष्टादैत्यनायकौ ॥ गतवानहमधैवतामहंवाक्यमब्रुवं ॥ ३१ ॥ यथाशुभातिविव्या-
 तःककुंददानवेष्वपि ॥ सत्वांप्राहमहाभागेप्रभुरस्मिजगत्रये ॥ ३२ ॥ यानिस्वर्गेमहीष्टुष्टपातालेचापिसुंदरि ॥ र-
 त्नानिसांतितावंतिममवेश्मनिनित्यशः ॥ ३३ ॥ त्वमुक्ताचंडमुंडाभ्यांरत्नभूताकृशोदरी ॥ तस्माद्भजस्वमांवात्वंनिशुभं-
 वाममानुजं ॥ ३४ ॥ साचाहमांविहसतीशृणुमुग्रीवमद्वचः ॥ सत्यमुक्तंत्रिलोकेशःशुभेरत्नार्हएवच ॥ ३५ ॥ किं-
 स्तिदुर्विनीतायाहृदयेमेमनोरथः ॥ योमांविजयतेयुद्धेसभर्तास्यान्महासुरः ॥ ३६ ॥ मयाचोक्ताऽवलित्तासि योजयेत्स-
 सुरासुरान् ॥ सत्वांकथंनजयतेसालमुत्तिष्ठमामिनी ॥ ३७ ॥ साऽथमांप्राहकिंमुमयदनालोचितःकृतः ॥ मनोरथस्तु-
 तद्गच्छशुभायत्वंनिवेदय ॥ ३८ ॥ तयैवमुक्तस्त्वभ्यागांलत्सकाशंमहासुर ॥ तांचाग्निकोटिसंकाशमवैवंकुरुयत्क्षमं
 ॥ प्राहदूतंविदंशुभोदानवंधूष्यलोचनं ॥ ३९ ॥ शुभउवाच ॥ धूम्राक्षगच्छतांदुष्टांकेशाकर्षणविव्हलां ॥ सापराधांय-
 थादासींकृत्वाशीघ्रमिहानय ॥ ४० ॥ यश्चास्याःपक्षकृत्कश्चिद्भविष्यतिमहाबलः ॥ सहंतव्योऽविचायैवयदिहस्यात्पि-
 तामहः ॥ ४१ ॥ सएवमुक्तःशुभेनधूमाक्षोऽक्षौहिणीशतैः ॥ वृतःषड्भिर्महातेजाविध्यंगिरिमुपाद्रवत् ॥ ४२ ॥ तत्रह-

वध्यत्वमाज्ञायाश्चैरस्त्रैश्चानारद ॥ संत्यज्यभास्कररथपातालमुपयादथ ॥ ६ ॥ सनिमज्जन्निपजलेसामुद्रंफेनमुत्तमं ॥
 दृढशेदानवपतिस्तं प्रगृह्येदमब्रवीत् ॥ ७ ॥ यदुक्तं देवपतिना वासेन वचोस्तु तत् ॥ अयं स्पृशतु मां फेनः करं भागं हृदा-
 नवः ॥ ८ ॥ मुखनासादिकर्णादीन् समापूर्यथ च्छया ॥ तस्मिन् शक्रोऽसृजद्भ्रमंतर्हितमपीश्वरः ॥ ९ ॥ तेनासौरु-
 द्धनासास्यः पपात च ममारच ॥ समयेन तथानष्ट ब्रह्महत्यास्पृशद्दरिं ॥ १० ॥ स चैतत्तीर्थमासाद्य स्नातः पापादमुच्यत ॥
 ततोऽस्य भ्रातरौ वीरौ क्रुद्धौ शंभुनिशुभकौ ॥ ११ ॥ उद्योगं समुहं कृत्वा सुरान् बाधितुमागतौ ॥ सुरास्तोपि सहस्रांशुपु-
 स्कृत्य विनिर्ययुः ॥ १२ ॥ जितास्त्वाक्रम्य दैत्याभ्यां सबलाः सपदानुगाः ॥ शक्रस्याहृत्य च गजोयाम्यश्रमहिषो बलात्
 ॥ १३ ॥ वरुणस्य मणिच्छत्रं गदां विमाध वस्य च ॥ निधयः शंखपद्माद्याहतास्त्वाक्रम्य दानवैः ॥ १४ ॥ त्रिलोकीवशगा
 चास्तेऽनयोर्नारदैत्ययोः ॥ आजग्मतुर्महीपृष्ठं दशतेमहासुरं ॥ १५ ॥ रक्तबीजमथोचुस्ते को भवानिति सोऽब्रवीत् ॥
 स चाह दैत्योस्मि विभो सचिवोमहिषस्य तु ॥ १६ ॥ रक्तबीजेति विख्यातोमहावीर्योमहाभुजः ॥ अमात्यौ रुरुचिरौ वीरौ चं-
 डमुंडाविति श्रुतौ ॥ १७ ॥ तावास्तां सलिलमग्नौ भयादेव्यामहाभुजौ ॥ यस्त्वासीत्प्रभुरस्माकं महिषो नाम दानवः ॥ १८ ॥
 निहतः समहादेव्या विध्यशैले सुविस्तृते ॥ भवतौ कस्य तनयौ किं वानाम्नापारिश्रुतौ ॥ किं वीर्यै किं प्रभावौ च एतच्छंसितु-
 मर्हथ ॥ १९ ॥ शंभुनिशुभावूचतुः ॥ अहं शंभु इति ख्यातोदनोऽपुत्रस्तथैरसः ॥ निशुभोऽयं मम भ्राता कनीयान् शक्रद-
 र्पहा ॥ २० ॥ अनेन बहुशो देवाः सैरुद्रा दिवाकराः ॥ समेत्य निर्जिता वीरा ये चान्ये बलवन्तराः ॥ २१ ॥ तदुच्यतां कथं
 दैत्यो निहतो महिषासुरः ॥ यावत्तान् घातयिष्यावः स्वसैन्यपरिवारितौ ॥ २२ ॥ इत्थं तयोस्तु वदतोर्नर्मदायास्तटे मुने ॥
 जलवासाद्विनिष्क्रांतौ चंडमुंडौ च दानवौ ॥ २३ ॥ ततोऽभ्येत्यासुरश्रेष्ठैररक्तबीजं समाश्रितौ ॥ ऊचतुर्वचनं श्लक्ष्णं कायंत-

तंचादायहरोर्नादिमुवाचभगनेत्रहा ॥ रुद्रः स्नात्वा च्यवेदेवादीन्वाङ्गिरग्निपीतनपि ॥ ६८ ॥ जत्वा सहस्रानामानमुमा-
पार्श्वमुपागतः ॥ समेत्य देवीं विहसन् शंकरः शूलधृग्वचः ॥ ६९ ॥ प्राह त्वं पश्य शैलेयि त्वत्सुतं गणसंयुतं ॥ इत्युक्ता प-
र्वतसुता ह्युपेत्यापश्य दद्भुतं ॥ ७० ॥ यस्त्वदंगमलहिव्यः कृतो गजमुखो नरः ॥ ततः प्रीता गिरिसुता तं पुत्रं परिपश्य जे-
षा ॥ ७१ ॥ मग्निं चैनमुपाग्राय ततश्चार्जुनं वीदुमां ॥ नायेकेन विना देवीमया भूतोऽपि पुत्रकः ॥ ७२ ॥ यस्माज्जातस्ततो ना-
स्माभविष्यति विनायकः ॥ एष विघ्नसहस्राणि देवादीनां हनिष्यति ॥ ७३ ॥ पूजयिष्यति देवाश्च देविलोकाश्चराचराः ॥
इत्येवमुक्त्वा देव्यास्तु दत्तवांस्तनयं संहि ॥ ७४ ॥ सहायं तु गणश्रेष्ठनाम्ना ख्यातं घटोदरं ॥ तथामातृगणाघोराभूता
विघ्नकराश्च ये ॥ ७५ ॥ ते सर्वे परमेशेन देव्याः प्रीत्योपपादिताः ॥ देवी च तं सुतं दृष्ट्वा परमं मुदमवापच ॥ ७६ ॥ रमेथ शं-
भुना सार्द्धं मदिरेचारु कंदरे ॥ एवं भूयो भवेद्देवीद्वयं कात्यायनी विभो ॥ याजघानमहादेव्यौ पुराशुभनिशुभकौ ॥ ७७ ॥
एतत्तवोक्तं वचनं मुभाष्यं यथोद्भवः पर्वततो मृडान्याः ॥ स्वर्ग्ययशस्यं च तथाऽघहारि आख्या नमूर्जस्करमद्रिपुत्र्याः ॥ ७८ ॥
इति श्रीवामनपुराणे उमासंभवे विनायकोत्पत्तिर्नाम चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥

पुलस्त्य उवाच ॥ कश्यपस्य दनुर्नाम्ना भार्यासीद्विजसत्तम ॥ तस्याः पुत्रत्रयं चासीत् सहस्राक्षालाधिकं ॥ १ ॥ ज्येष्ठः
शुभ इति ख्यातो निशुभश्चापरोऽसुरः ॥ तृतीयो नमुचिर्नाम महाबलसमन्वितः ॥ २ ॥ योऽसौ नमुचिरित्येवं ख्यातो दनु-
सुतोऽसुरः ॥ तंहं तुमिच्छति हरिः प्रगृह्य कुलिशं करे ॥ ३ ॥ त्रिदिवेशं समायांतं नमुचिस्तु भयादथ ॥ प्रविवेश रथं भानोस्त-
तो नाशकदच्युतः ॥ ४ ॥ शक्रस्तेनाथ समयं प्रचक्रे समहामर्गः ॥ अवध्यत्वं वरं प्रादाच्छत्रैश्चैश्चनारद ॥ ५ ॥ ततोऽ

सिखट्वांगेनमहासुरं ॥ सपपातहतोभूम्याच्छिन्नमलइवद्रुमः ॥ ६१ ॥ ततस्तपतितदंष्ट्रापशोरिविविभावरी ॥ कोशमु-
 त्कर्तयामासकरादिचरणान्तिकं ॥ ६२ ॥ साचकोशंसमादायबन्धविमलाजटाः ॥ एकानबन्धमगमत्तामुत्पाट्याक्षिप-
 न्द्रुवि ॥ ६३ ॥ साजातासुतरारौद्रतैलाभ्यक्तशिरोरुहा ॥ कृष्णार्धमर्धशुक्लचधारयंतीस्वकंवपुः ॥ ६४ ॥ साब्रवी-
 द्रमेकंतुमारयामिमहासुरं ॥ तस्यानामतदाचेकचंडमारीतिविश्रुतं ॥ ६५ ॥ प्राहगच्छस्वसुभगेचंडमुंडाविहानय ॥
 स्वयंहिमारयिष्यामितावानेतुंबवर्हसि ॥ ६६ ॥ श्रुत्वैवंचनदेव्याःसाभ्यद्रवततावुभौ ॥ प्रदुद्रुवतुर्भयात्तोदिशमाश्रि-
 त्यदक्षिणां ॥ ६७ ॥ ततस्तावपिवेगेनप्राधावत्यक्तवाससा ॥ साधिरुहमहावेगंरासभंगरुडोपमं ॥ ६८ ॥ यतो-
 तौहितौदेव्यौतत्रैवानुययौशिवा ॥ साददर्शतदापौंड्रमहिषैवैयमस्यच ॥ ६९ ॥ सातस्थोत्पाटयामासविपाणंभुजगा-
 त्ति ॥ तंप्रगृह्यकरेणैवदानवानन्वगाज्जवात् ॥ ७० ॥ तौचापिभूमिसंत्यज्यजग्मतुर्गनंतदा ॥ वेगेनाभिसृतासाचरा-
 सभेनमहेश्वरी ॥ ७१ ॥ ततोददर्शगरुडपन्नगेंद्रंविषादिषु ॥ कर्कोटकंसदृष्टैवऊर्ध्वरोमाव्यजायत ॥ ७२ ॥ भयान्तंश्रैव
 गरुडोमांसपिंडोपमोवभौ ॥ न्यपतंस्तस्यपत्राणिरौद्राणिहिपतत्रिणः ॥ ७३ ॥ स्वगेंद्रपत्राण्यादायनागंकर्कोटकं तथा ॥
 वेगेनाथासरेह्वीचंडमुंडौभयातुरौ ॥ ७४ ॥ संप्राप्तौचितदादेव्याचंडमुंडौमहासुरौ ॥ बद्धौकर्कोटकैर्नवबद्धाविध्यमुपा-
 गमत् ॥ ७५ ॥ निवेदयित्वाकौशिक्याःकोशमादायभैरवं ॥ शिरोभिर्दानेवद्राणांतादर्थ्यपत्रैश्चशोभनैः ॥ ७६ ॥
 कृत्वास्त्रजमनौपम्यांचंडिकायैन्यवेदयत् ॥ घर्घरांचमृगेंद्रस्यचर्मणःसासमर्पयत् ॥ ७७ ॥ स्रजमन्यांस्वगेंद्रस्यपत्रैर्मूर्ध्नि-
 निबध्यच ॥ आत्मनासापौपाणंरुधिरंदानेवेष्वपि ॥ ७८ ॥ चंडलादायमुंडचमुंडाचसुरनायकौ ॥ चकारकुपितादु-
 र्गाविशिरस्कौमहासुरौ ॥ ७९ ॥ तयोरेवतदादेव्याशेखरःशिरसाकृतः ॥ कृत्वाजगामकौशिक्याःसकाशंशिवयासह

॥ ८० ॥ समेत्यसाऽब्रवीद्विविग्द्व्यतांशेखरोत्तमः ॥ ग्रथितोदृत्यशीर्षाभ्यांनगराजेनवेष्टितः ॥ ८१ ॥ तंशेखरशिवागृ-
ह्यचामंडामूर्ध्निर्विस्तृतं ॥ बबंधप्राहचैवैनांकृतं कर्मसुदारुणं ॥ ८२ ॥ शेखरंचंडमुंडाभ्यांयस्माद्वारयते शुभं ॥ तस्माच्छो-
केतवस्थ्यातिश्यामंडेतिभिर्विष्यति ॥ ८३ ॥ इत्येवमुक्त्वावचनं त्रिनेत्रांतंचंडमुंडमन्त्रजधारिणीं वि ॥ दिग्वासं संचाभ्यवदत्
प्रतोतानिषदूयस्वारिबलान्यमूर्नि ॥ ८४ ॥ सात्वेवमुक्ताऽथविषाणकोट्यासवेगयुक्तेनशरासनेन ॥ निषदूयंतोरिषुसै-
न्यमुग्रंचचारचान्यानसुरांश्चखाद ॥ ८५ ॥ ततोविकायास्त्वथचंडमुंडौमार्याचसिंहेनचभूतसंधैः ॥ निपात्यमानानादनु-
पुंगवास्तेककुब्जिनंसिंहमुपाश्रयंतं ॥ ८६ ॥ इतिश्रीवामनपुराणेदेवीमाहात्म्येचंडमुंडवधोनामपञ्चपञ्चाशत्तमोऽ-
ध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
पुलस्त्यउवाच ॥ चंडमुंडौचनिहतौदृष्टासैन्यंचविद्रुतं ॥ समादिदेशातिबलरक्तबीजंमहासुरं ॥ १ ॥ अक्षौहिणीनां त्रि-
शङ्खिकोऽटिभिः परिवारितं ॥ तमापतंतदृत्यानांबलं दृष्ट्वचंडिका ॥ २ ॥ मुमोचसिंहनादैवैकाल्यासहसहेश्वरी ॥ नि-
नंदत्यास्ततोदेव्याब्रह्माणीमुखतोऽभवत् ॥ ३ ॥ हंसयुक्तविमानस्थासाक्षसूत्रकमंडलुः ॥ माहेश्वरीत्रिनेत्राचष्टपारूढा
त्रिशूलिनी ॥ ४ ॥ महाहिमलयागैर्द्राजताकुंडलिनीक्षणात् ॥ ततोऽथजाताकौमारोर्बिहपत्राचशक्तिनी ॥ ५ ॥ स-
मुद्भूताचदेवैषमयूरवरवाहना ॥ बाहुभ्यांगरूढाशंखचक्रगदासिनी ॥ ६ ॥ शार्ङ्गबाणधराजातवैष्णवीरूपशालिनी
॥ महेश्वरमुशालारौद्रादंशैल्लिखितभूतला ॥ ७ ॥ वाराहोष्टतोजाताशेषनागोपरिस्थिता ॥ विक्षिपतेऽसदाक्षैर्षैर्ग्रहन-
क्षत्रतारकाः ॥ ८ ॥ नखिनीहृदयाज्जातानारसिंहीमुदारुणा ॥ ताभिर्निपत्यमानंतुनिरीक्ष्यबलमासुरः ॥ ९ ॥ नना-
दभूयोनादानवैचंडिका निर्भयारिपूत्र ॥ तन्निनादंमहच्छृत्वात्रैलोक्यप्रतिपूरकं ॥ १० ॥ समाजगामदेवेशः शूलपाणि-

स्त्रिलोचनः ॥ अभ्येत्यवद्यच्चैवनांप्राहवाक्यवदंबिके ॥ ११ ॥ समायातोस्मिद्वैगुदेह्याज्ञांकिकरोरिमेते ॥ तद्वाक्यस-
 मकालंचदेव्यादेहोद्भवाशिवा ॥ १२ ॥ जातासाचाहदेवशंगच्छदौत्येनशंकर ॥ ब्रूहिशंभुनिशंभचयदिजीवितुमिच्छथ
 ॥ १३ ॥ तद्गच्छध्वंदुराचाराःसप्तमंहिरसातलं ॥ वासवोलभतांस्वर्गदेवाःसंतुगतव्यथाः ॥ १४ ॥ यजंतुब्राह्मणाद्यामी
 वर्णायज्ञांश्चासांप्रतं ॥ नोचेद्वलावलेपेनभवतोयोद्धुमिच्छथ ॥ १५ ॥ तदागच्छध्वमव्यग्राएषाहंविनिषूदये ॥ यतस्तु
 साशिंवदौत्येन्ययोजयतनारद ॥ १६ ॥ ततोनाममहादेव्याःशिवदूतीत्यजायत ॥ तेचापिशंकरवचःश्रुत्वागर्वसमन्वि-
 तं ॥ हुंकृत्वाभ्यद्रवन्सर्वेयत्रकाल्यायनीस्थिता ॥ १७ ॥ ततःशरैःशक्तिभिरंकुशैर्वैःपरश्वधैःशूलभृशंडिपट्टिशैः ॥ प्रासैः
 सुतीक्ष्णैःपरिधैश्चविस्तृतैर्ववर्षतुदैव्यवरैःसंस्वतीं ॥ १८ ॥ साचापिबाणैर्वरकामुकच्युतैश्चिच्छदशस्त्राण्यथबाहुभिःसह ॥
 जघानचान्यानूर्णचंडविक्रमामहासुरान्बाणशतैर्महेश्वरी ॥ १९ ॥ मारीत्रिशूलेनजघानचान्यानूर्खटांगपातैरपरांश्च
 कौशिकी ॥ महाजलक्षेपहतप्रभावान्ब्राह्मीतथान्यानसुरांश्चकार ॥ २० ॥ माहेश्वरीशूलविदारितोरसश्चकारदग्धा-
 श्वपरांश्चवैष्णवी ॥ शक्त्याकुमारीकुलशेनचंडीतुंडेनचक्रेणवराहरूपिणी ॥ २१ ॥ नखैर्विभिन्नानपिनारसिंहीअट्टा-
 द्दहासैरपिरुद्रदूती ॥ रूद्रस्त्रिशूलेनतथैवचान्यानविनायकश्चापिपरश्वधेन ॥ २२ ॥ एवंहिदेव्याविविधैस्तुरूपैर्नीपा-
 त्यमानादनुपुंगवास्ते ॥ पेतुःपृथिव्यांभुविचापिभूतैस्तेभक्ष्यमाणाःप्रलयंप्रजग्मुः ॥ २३ ॥ तेवध्यमानास्त्वथदेवता-
 भिरमहासुरास्तात्भिराकुलाश्च ॥ विमुक्तकेशास्तरलक्षणाभयान्तेरक्तबीजंशरणांहिजग्मुः ॥ २४ ॥ सशक्तबीजःसहस्राभ्यु-
 पेत्यवरास्त्रमादायचमातुमंडलं ॥ विद्रावयन्भूतगणान्समंताद्विवेशकोपात्स्फुरिताधरश्च ॥ २५ ॥ तमापतंतंअस-

मीक्ष्यमातरः शस्त्रैः शिताग्रैर्दित्तजवर्षुः ॥ योरक्तबिंदुन्यपत्तलपृथिव्यांसतत्प्रमाणस्त्वपरोऽपि जज्ञे ॥ २६ ॥ ततश्चमा-
रीस्त्रयमंबिकाऽथ प्रहन्यतां संप्रतमित्युवाच ॥ पिबस्व च डेरुधिरं त्वरातेर्वितन्यवक्रं वडवानलाम् ॥ २७ ॥ सा त्वेव मुक्ता
वरदांबिका हि वितत्यवक्रं विकरालमुग्रं ॥ तुष्टं भः स्पृक् पृथिवी स्पृगास्यं कृत्वा चिरं तिष्ठति चर्ममुंडा ॥ २८ ॥ ततोऽंबिका
केशविकर्षणा कुलं कृत्वा रिपुं प्राक्षिपस्त्ववक्रे ॥ बिभेद शूलेन तथा प्युरस्तः क्षतोऽब्रवो न्यपत्तं श्रवक्रे ॥ २९ ॥ ततस्तु शोषं
प्रजगाम रक्तं रक्षयेहीनबलो बभूव ॥ तं हीनवीर्यं शतधा चकार चक्रं गचामीकरं भूषितेन ॥ ३० ॥ तस्मिन् हतैवैदं नृसै-
न्यनथैते दानवा दीनतरं विनेदुः ॥ हातत हाभातरि तिब्रुवंतः क्रयासितिष्ठस्व मूहूर्तमहि ॥ ३१ ॥ तथा परे विलुलितकेश-
पाशा विशीर्णचर्मभरणादिगंबराः ॥ निपातिता धरणि तलं मृडान्या प्रदुदुवुर्गिरि वरमुद्गदय्याः ॥ ३२ ॥ विशीर्णचर्मा-
युधभूषणं तद्वलं निरीक्ष्यैव हि दानवैर्द्रः ॥ विकीर्णचक्राक्षरथे निशुभः क्रोधान्मृडानोऽसमुपाजगाम ॥ ३३ ॥ खड्गं समादाय
चर्मभास्वरंधुन्वन् शिरः प्रेक्ष्य च रूपमस्याः ॥ संस्तभ्य मोहं ज्वरपीडितोऽथ चित्रयथासौ लिखितो बभूव ॥ ३४ ॥ तं स्तं-
भितं वीक्ष्य सुराग्रिमग्रे प्रोवाच देवीवचनं विहस्य ॥ अनेन वीर्येण सुरास्त्वया जिता अनेन मां प्रार्थय मे बलेन ॥ ३५ ॥ श्रुत्वा तु
वाक्यं कौशिक्या दानवः सुचि शदि व ॥ प्रोवाच चिंतयित्वा थवचनं वदतां वरः ॥ ३६ ॥ सुकुमारशरीरे हं मच्छस्त्रपतनाद-
पि ॥ शतधा यास्यते भीरुशामप्राप्तिमिवांभसि ॥ ३७ ॥ एवं संचिंतयन्नर्थत्वां प्रहर्तुं न सुंदरि ॥ करोमि बुद्धितस्मात्त्वमांभ-
जस्वायतेक्षणे ॥ ३८ ॥ मम खड्गं निपातं हि नो द्रोधारयितुं क्षमः ॥ निवर्तय मतिं युद्धाद्वा द्वायमिभवं संप्रतं ॥ ३९ ॥ इत्थं नि-
शुंभवचनं श्रुत्वा योगेश्वरी मुने ॥ विहस्य भावगंभीरं निशुंभं वाक्यमब्रवीत् ॥ ४० ॥ नाजिताऽहरणवीरमेव भाग्यो हि कस्य
चित् ॥ भवान् यदीह भार्या र्थी ततो मां जयसंयुगे ॥ ४१ ॥ इत्येवमुक्ते वचने खड्गमुद्गम्य दानवः ॥ प्रचिक्षेप तदा वेगात् कौ-

शिकीप्रतिनारद ॥ ४२ ॥ तमापतंतनिस्त्रिशंषद्धिर्बहणवाजिभिः ॥ चिच्छेदचर्मणासाद्धतदद्भुतमिवाभवत् ॥ ४३ ॥
 खड्गसचर्मणिच्छिन्नेगदागृह्यमहासुरः ॥ समाद्रवत्कोशभावांयुवेगसमोजवे ॥ ४४ ॥ तस्यापततएवाशुकरौश्लिष्टौस-
 मौद्वौ ॥ गदयासहचिच्छेददक्षुरप्रणरणैविका ॥ ४५ ॥ तस्मिन्निपतितेरैद्रिसुरशत्रौभयंकरे ॥ वंज्याद्यामातरौहृष्टा-
 श्वक्रुःकिलकिलाध्यनिं ॥ ४६ ॥ गगनस्थास्ततोदेवाःशतक्रतुरुरोगमाः ॥ जयस्वविजयेत्यूहृष्टाःशत्रौनिपातिते
 ॥ ४७ ॥ ततस्तूर्याण्यवाधंतभूतसंघैःसमंततः ॥ पुष्पवृष्टिंचमुमुचुःसुराःकात्यायनीप्रति ॥ ४८ ॥ निशुभंपतितंदृष्ट्वा
 शुभःक्रोधान्महामुने ॥ वृंदारंकंसमारुह्यप्रासपाणिःसमभ्यगात् ॥ ४९ ॥ तमापतंतंदृष्ट्वाथसगजंदानवेष्वरं ॥ जग्राह
 चतुरोबाणान्चंद्रार्धाकारवर्चसः ॥ ५० ॥ क्षुरप्राभ्यांसमंपादौद्वौचिच्छेदद्विपस्यसा ॥ द्वाभ्यांकुंभजयानाथहसतीलीलायां-
 बिका ॥ ५१ ॥ निकृताभ्यांगजःपद्भ्यानिपपातयथेच्छया ॥ शक्रवज्रसमाक्रांतशैलराजशिशोयथा ॥ ५२ ॥ तस्या-
 वर्जितनागस्यशुभस्याप्युत्पतिष्यतः ॥ शिरश्चिच्छेदबाणेनकुंडलालंकृतंशिवा ॥ ५३ ॥ छिन्नेशिरसिदैत्यैर्द्रोनिपपातस
 कुंजरः ॥ ययासमहिषःक्रौंचोमहासेनेनसंहतः ॥ ५४ ॥ श्रुत्वासुरासुररिपूनिहतौमृडान्यासिंद्राःससूर्यमरुदश्ववसुत्र-
 धानाः ॥ आगत्यतंगिरिवरंविनयावनघ्रादेव्यास्तदाश्रुतिसुखंत्विदमीरयंतः ॥ ५५ ॥ देवाऊचुः ॥ ५६ ॥ नमोस्तुते
 भगवतिपापनाशिनिनमोस्तुतेसुररिपुदपशतानि ॥ नमोस्तुतेहरिहरराज्यदायिनिनमोस्तुतेमखभुजकार्यकारिणि ॥
 ५६ ॥ नमोस्तुतेत्रिदशरिपुक्षयंकरिनमोस्तुतेशतमखपादपूजिते ॥ नमोस्तुतेमहिषविनाशकारिणिनमोस्तुतेहरिहय
 भास्करस्तुते ॥ ५७ ॥ नमोस्तुतेऽष्टादशबाहुशालिनिनमोस्तुतेशुभनिशुभघातिनि ॥ नमोस्तुतेचातिहरेरिन्निगल्लिनि
 नमोस्तुनारायणिचक्रधारिणि ॥ ५८ ॥ नमोस्तुवारहिसदाधराधरैर्वानारसिंहिप्रणतानमोस्तुते ॥ नमोस्तुतेवज्रव-

रेगजध्यजेनमोस्तुकोमारिमयश्वाहिनि ॥ ५९ ॥ नमोस्तुपतामहिहसवाहनेनमोस्तुमालाविकटमुंकाशिनि ॥ नमोस्तुते
 रासभपृष्ठवाहनिनमोस्तुसर्वाचिहरेजगन्मये ॥ ६० ॥ नमोस्तुविश्वेश्वरिपाहिविश्वनिषूदयारिद्विजदेवतानां ॥ नमो
 स्तुतेसर्वमयित्रिनेत्रेनमो नमस्तेवरदेप्रसीद ॥ ६१ ॥ ब्रह्माणीत्वंमुडानीशरशिखिगमनशक्तिहस्ताकुमारीवारहीत्वं
 सुवक्त्राखगपतिगमनावैष्णवीत्वंसशार्ङ्गं ॥ दुर्दर्शानारसीहोद्युरुयिरितरवात्वंतथैद्रीसवज्जाल्वंमारीचममुंडाशवगमनरता
 योगिनीयोगसिद्धा ॥ ६२ ॥ अ॥ नमस्तेत्रिनेत्रेभगवतितवचरणानुच्छिन्नायैअहरहर्विनतशिरोधरांसनद्याः ॥ नहिनहि
 परमस्यशुभं सततं स्तुतिबलिकुसुमकराः सततये ॥ ६३ ॥ अ॥ एवंस्तुतामुरवरैः सुशत्रुनाशिनोप्राहप्रहस्यसुरसिद्धमहर्षि-
 र्वर्यान् ॥ प्राप्तामयाद्भुततमोभवातांप्रसादात्संश्राममग्निं सुशत्रुजयः प्रमर्दात् ॥ ६४ ॥ इमांस्तुतिभक्तिपरानरेत्तमाभव-
 द्भिरुक्तामनुकीर्तयति ॥ दुःस्वप्ननाशोभवितानसंशयावरस्तथान्योव्रियतामभीप्सितः ॥ ६५ ॥ देवाऊचुः ॥ यदिवर-
 दाभवतीत्रिदशानां द्विजशिशुगोषुयतस्त्वंहिताय ॥ पुनरपिदेवरिपूनपरांस्त्वंप्रददुहताशनतुल्यशरीरे ॥ ६६ ॥ देव्यु-
 वाच ॥ भूयोविधिष्यामिसुरारिमुत्तमंसंभूयनंदस्यगृह्यशोदया ॥ तत्रावतीर्णालवणंतथापशैशुभंनिशुभं दशनप्रहारिणी
 ॥ ६७ ॥ भूयः सुरास्तिष्ययुगेनिराशानां त्रिरीक्ष्यमारीचगृहेशतक्रतोः ॥ संभूयदेव्याद्वतिसप्तधामयासुरान्भरिष्यामि
 चशकसंकरैः ॥ ६८ ॥ भूयोविपक्षपणाय देवाविधिष्याम्यपिरक्षणार्थं ॥ दुष्टतत्तेषान्विनिहत्यैदेत्यन्भूयः समे-
 ष्यामिमुराजयंहि ॥ ६९ ॥ यदारुणाक्षोभवितानमहासुरस्तदाभविष्यामिहिताये देवताः ॥ महालिखेणविनष्टजीवि-
 तं कृत्वासमेष्ट्यामिपुनस्त्रिविष्टपं ॥ ७० ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ इत्येवमुक्त्वावरदासुराणांकृत्वाप्रणामं द्विजपुंगवानां ॥ वि-
 सृज्यभूतानि जगाम देवीस्वसिद्धसंधैरनुगम्यमाना ॥ ७१ ॥ इदं पुराणं परमं पवित्रं देव्याजयं मंगलदायिपुंसां ॥ श्रोतव्य-

भेतन्नि यतैः सदैव रक्षोघ्नमेतद्गवानुवाच ॥ ७२ ॥ इति श्रीवामनपुराणे देवीमाहात्म्ये शुभनिशुभवधोनाम पट्पञ्चाशत्-
 मोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 नारद उवाच ॥ कथं समहिषः क्रौंचो भिन्नः स्कंदेन सुव्रतः ॥ एतन्मे विस्तरा ब्रह्मन् कथय स्वाभितद्युते ॥ १ ॥ पुलस्त्य उ-
 वाच ॥ शृणुष्व कथयिष्यामि कथां पुण्यां पुरातनीं ॥ यशोद्विं कुमारस्य कार्तिकेयस्य नारद ॥ २ ॥ यत्तत्पितृहताशेन
 स्कन्नं शुक्रं पिनाकिनः ॥ तेनाक्रांतो भव ब्रह्मन् मदं ते जाहुताशनः ॥ ३ ॥ ततो जगाम देवानां सकाशमभितद्युतिः ॥ तैश्चा-
 पि प्रहितस्तूर्णब्रह्मलोकं जगाम ह ॥ ४ ॥ सगच्छन् कुटिलो देवो दर्शयथि पावकः ॥ तां दृष्ट्वा प्राह कुटिले ते जेतस्मदुद्धरं
 ॥ ५ ॥ महेश्वरेण संत्यक्तं निर्देहे ह्रुवनान्यपि ॥ तस्मात्प्रतीच्छ पुत्रो यं तव धन्यो भविष्यति ॥ ६ ॥ इत्यग्निना सा कुटिला
 स्मृत्वा स्वमतमुत्तमं ॥ प्रक्षिप स्वांभिसि मम प्राह वह्निं महापगा ॥ ७ ॥ ततस्त्वधारय द्वे वीशोर्वितेजस्त्वपुपुषत् ॥ हुताश-
 नोऽपि भगवान् कामचारी परिधमन् ॥ ८ ॥ पंचवर्षसहस्राणि धृतवान् हव्यभुक्ततः ॥ मांसमस्थीनिरुधिरमेदं मिज्जाथ
 तस्य हि ॥ ९ ॥ रोमश्मश्रुश्चक्षिकेकाद्याः सर्वजाता हिरण्मयाः ॥ हिरण्यरेतालो केषु ते न गीतश्च पावकः ॥ १० ॥ पंचवर्ष-
 सहस्राणि कुटिलाज्वलनोपमं ॥ धारयंती तदा गर्भं ब्रह्मणः स्थानमागता ॥ ११ ॥ तां दृष्ट्वा नृपद्मजन्मा संतृप्यंतीं महापगां ॥
 दृष्ट्वा प्रच्छ केनायं तव गर्भः समाहितः ॥ १२ ॥ सा चाहं शंकरं यत्तच्छुक्रं पीतं हि वह्निना ॥ तदशकेन तेनाद्य निक्षिप्तमयि
 सत्तम ॥ १३ ॥ पंचवर्षसहस्राणि धारयंत्यापि तामह ॥ गर्भस्य वर्त्तते कालो नायं पतति किं हि चित् ॥ १४ ॥ तच्छत्वा भग-
 वानाह गच्छ त्वमुदयगिरिं ॥ तत्रास्ति योजनशतं रौद्रशखणं महत् ॥ १५ ॥ तत्रैनं क्षिपुः सुश्रोणिर्विस्तीर्णे गिरिसानुनि ॥

दशवर्षसहस्रात्ततोबालोभविष्यति ॥ १६ ॥ साश्रुत्वाब्रह्मणोवाक्यरूपिणीगिरिमागता ॥ आगत्यगर्भतत्याजमुखेन-
 वाद्रिनादिनी ॥ १७ ॥ सातुसंत्यज्यतंबालंब्रह्माणसहस्रागमत् ॥ आपोमयीमंत्रवशात्संजाताकुटिलासती ॥ १८ ॥
 तेजसाचापिशर्वेणरौक्मंशरवणंमहत् ॥ तन्निवासरताश्रान्येपादपासृगपक्षिणः ॥ १९ ॥ ततोदशसुपूर्णेषुशरदांहिश-
 तेष्वथ ॥ बालार्कदीप्तिःसंजातोबालःकमललोचनः ॥ २० ॥ उत्तानशायीभगवान्दिव्येशरवणेस्थितः ॥ मुखेऽङ्गुल-
 माक्षिप्यरुरोदघनराडिव ॥ २१ ॥ एतस्मिन्नंतरेदिव्याःकृतिकाःषट्सुतेजसः ॥ ददृशुःस्वेच्छयायान्त्योबालंशरवणोस्थि-
 तं ॥ २२ ॥ कृपायुक्ताःसमाजगमुर्गत्ररुक्दःस्थितोऽभवत् ॥ अहंपूर्वमहंपूर्वतस्मैस्तन्यविचुक्रुशुः ॥ २३ ॥ विवदंतीः
 सतादृष्ट्वाषण्मुखःसमजायत ॥ अबीभंरंश्चताःसर्वाःशिशुस्नेहाञ्चकृत्तिकाः ॥ २४ ॥ भ्रियमाणःसताभिस्तुबालोवृद्धिम-
 गान्मुने ॥ कार्तिकेयइतिख्यातोजातःसबलिनांवरः ॥ २५ ॥ एतस्मिन्नंतरेब्रह्मन्पावकंप्राहपद्मभूः ॥ कियत्प्रमाणः
 पुत्रस्त्वर्तत्सांप्रतंगुहः ॥ २६ ॥ सतद्वचनमाकर्ण्यजानन्नपिहिचात्मजं ॥ प्रोवाचवह्निर्देवेशनवेद्विकतमोगुहः ॥ २७ ॥
 तंप्राहभगवान्प्रीतस्तेजःपीतंपुरात्वया ॥ त्रयंबकंत्रिलोकेशोजातःशरवणेशिशुः ॥ २८ ॥ श्रुत्वापितामहवचःपावक-
 स्त्वरितोऽभ्यगात् ॥ वेगिनमेषमारुह्यकुटिलांतददर्शह ॥ २९ ॥ ततःप्रच्छकुटिलाशीघ्रंक्षत्रजसंकेवे ॥ सोऽब्रवीत्पुत्र-
 दृष्ट्यर्थजातःशरवणेशिशुः ॥ ३० ॥ साब्रवीतनयोमह्यममेत्याहचपावकः ॥ विवदंतौददर्शोयस्वेच्छाचारीजनादनः
 ॥ १३ ॥ तौपप्रच्छकिमर्थवाविवादमिहचक्रतुः ॥ तावूचतुःपुत्रहेतोरुद्भूशक्रोद्धवोयदि ॥ ३२ ॥ तावुत्राचहरिर्देवो-
 च्छतंत्रिपुरांतकं ॥ सयद्वक्ष्यतिदेवेशस्तत्कुरुध्वमसंशयं ॥ ३३ ॥ इत्युक्तौवसुदेवेनकुटिलाशीहरांतिके ॥ समभ्येत्योच-
 तुस्तथ्यंकस्यपुत्रेतिनारद ॥ ३४ ॥ रुद्रस्तद्वाक्यमाकर्ण्यहर्षनिर्भरमानसः ॥ दिक्ष्यादिष्येतिगिरिजांप्राद्वृतपुलकोब्र-

वीत् ॥ ३५ ॥ ततोऽबिकाप्राहहरंदेवगच्छावतशिंशु ॥ प्रष्टुंसमाश्रयेद्यंसतस्यपुत्रोभविष्यति ॥ ३६ ॥ बाढमित्येवम-
 गवान्समुत्तस्थौतृषध्वजः ॥ सहोमयाकुटिलायापावकेनचधीमता ॥ ३७ ॥ संप्राप्तास्तेशरवणंहरोमाकुटिलाग्रयः ॥
 दृष्टशुःशिंशुकंतंचकृत्तिकोत्संगशायिनं ॥ ३८ ॥ ततःसबालकस्तेषांमत्वाचिंतितमादरात् ॥ योगाच्चतुर्भूतिरभूच्छिशुर्वेपि
 चषण्मुखः ॥ ३९ ॥ कुमारःशंकरमगाद्विशालोगिरिजामगात् ॥ कुटिलामभ्यगाच्छाखेनैगमेयोऽग्निमभ्यगात् ॥ ४० ॥
 ततःप्रीतियुतोरुद्रउमाचकुटिलातथा ॥ पावकश्चापिदेवेशःपरमुदमवापह ॥ ४१ ॥ ततोब्रुवन्कृतिकास्ताःषण्मुखः
 किंहरात्मजः ॥ ततोऽब्रवीद्धरःप्रीत्याविशेषवचनंमुने ॥ ४२ ॥ नाम्नातुकार्तिकेयेतियुष्माकंचामवत्वसौ ॥ कुटिलायाः
 कुमारैतिपुत्रोयंभविताव्ययः ॥ ४३ ॥ स्कंदइत्येवविख्यातोऽगौरीपुत्रोभवत्वसौ ॥ गुहइत्येवनाम्नाचममासौतनयःस्क-
 तः ॥ ४४ ॥ महासेनइतिख्यातोऽहुताशस्यास्तुपुत्रकः ॥ सारस्वतइतिख्यातःपुत्रःशरवणस्यच ॥ ४५ ॥ एवमेषमहा-
 योगीपृथिव्याख्यातिमेप्स्यति ॥ षडंशत्वात्महाबाहुःषण्मुखोनामगीयते ॥ ४६ ॥ इत्येवमुक्त्वाभगवान्शूलपाणिःपि-
 तामहं ॥ सस्मारदैवतैःसार्द्धतेप्याजग्मुस्त्वरान्विताः ॥ ४७ ॥ प्राणिपत्यचकारिमुमांचगिरिनंदिनीं ॥ दृष्ट्वाहुताशनं
 प्रीत्याकुटिलांकृतिकास्तथा ॥ ४८ ॥ दृष्टशुर्बालमत्युग्रंषण्मुखंस्वर्यसन्निभं ॥ मुष्णंतमिवचक्षूंषितेजसास्त्वेनदेवताः
 ॥ ४९ ॥ कौतुकाभिहृताःसर्वेएवमचूःसुरोत्तमाः ॥ देवकार्यैर्ययादेवकृतोदिव्याग्निनातदा ॥ ५० ॥ तदुतिष्ठव्रजामोद्य
 तीर्थमौजसमव्ययं ॥ कुरुक्षेत्रंरसरस्वत्यामभिषिचामषण्मुखे ॥ ५१ ॥ सेनायाःपतिरस्त्वेवदेवगंधर्वकिंनराः ॥ महिषं
 घातयत्येषतास्कंचसुदारुणं ॥ ५२ ॥ बाढमित्यब्रवीच्छर्वःसमुत्तस्थुःसुरास्ततः ॥ कुमारसहिताजग्मुःकुरुक्षेत्रंमहाफलं
 ॥ ५३ ॥ तत्रैवदेवताःसैद्रारुद्रब्रह्मजनार्दनः ॥ यत्नमस्याभिषेकार्थंचक्रुर्मनिर्गणैःसह ॥ ५४ ॥ ततोबुनासप्तसमुद्र-

बाहिनानदीजलेनापिमहाफलेन ॥ वनौषधिष्वेवसहस्रमूर्तिभिस्तमभ्यर्पितहराच्युताद्याः ॥ ५५ ॥ अभिषिक्तैतुसेना-
 न्यांकुमारेदिव्यरूपिणि ॥ जगूर्ध्वऋषयोननुत्थाप्सरोगणाः ॥ ५६ ॥ अभिषिक्तकुमारंहिगिरिपुत्रीनिरोदयहि
 ॥ स्नेहादुत्संगंस्कंधमूर्ध्न्यजिघ्रन्मुहुः ॥ ५७ ॥ जिघ्रतीक्रांतिकेयस्यअभिषेकार्द्रमाननं ॥ भ्रात्यद्विजायथेंद्र-
 स्यदेवमातादितिःपुरा ॥ ५८ ॥ तदाभिषिक्तनयंदृष्ट्वाशर्वोमुदयौ ॥ पावकःकृतिकाश्चैकटिलाचयशस्विनी
 ॥ ५९ ॥ ततोभिषिक्तश्चहरःसेनापत्येगुहस्यच ॥ प्रमथांश्चतुरःप्रादाच्छक्रतुत्यपराक्रमान् ॥ ६० ॥ घंटाकर्णैलोहि-
 ताक्षनंदिषेणंचदारुणं ॥ चतुर्थबलिनांमुख्यंख्यातंकुमुदमालिनं ॥ ६१ ॥ हरदतान्गणान्दृष्ट्वादेवाःस्कंदस्यनारद ॥
 प्रददुःप्रमथान्स्वांश्चैवैव्रह्मपुरोगमाः ॥ ६२ ॥ स्थाणुंब्रह्माणंप्रादाद्विष्णुःप्रादाद्गणत्रयं ॥ संक्रमंविक्रमंचैवतृतीयंच
 पराक्रमं ॥ ६३ ॥ उक्तेशंपंकजौशक्रोरविदंडकापिंजलौ ॥ चंद्रोमणिंवसुमणिमश्विनौवत्सनंदिनौ ॥ ६४ ॥ ज्यो-
 तिर्हुताशनःप्रादाज्ज्वलजिह्वं तथापुरं ॥ कुंदंमुकुंदंकुसुमंत्रोन्वातानुचरान्ददौ ॥ ६५ ॥ चक्रानुचक्रौलषाचवेधानि-
 स्थिरसुस्थिरौ ॥ पाणित्यजंकालिकंचप्रादात्पूषामहाबलौ ॥ ६६ ॥ स्वर्णमालंयनाद्वृंहिमवान्प्रमथोत्तमौ ॥ प्रादा-
 देवोच्छ्रितोर्विध्यस्वतिकृष्णंचपार्षदं ॥ ६७ ॥ सुवर्चसंचवरुणःप्रददौचातिवर्चसं ॥ संग्रहंविग्रहंचापिनागाजयपरा-
 जयौ ॥ ६८ ॥ उन्मादंशंकुर्गर्णचपुष्पदंतं तथाबिका ॥ घसंचातिघसंवायुःप्रादादनुचरावुभौ ॥ ६९ ॥ परिघंवटकंभी-
 मंदाहातिदहनौ तथा ॥ प्रददावंशुमान्पंचप्रमथान्पुष्पमखायहि ॥ ७० ॥ यमःप्रमथमुन्माथंकालसेनंमहामुखं ॥ ताल-
 पत्रंकालजंघंषेडवानुचरान्ददौ ॥ ७१ ॥ सुप्रभंशुभकर्माणंददौधातागणेश्वरौ ॥ सुव्रतंसत्यसंधंचमित्रःप्रादाद्विजो-
 त्तम ॥ ७२ ॥ अनंतःशंकुपीठश्चानिकुंभःकुमुदोबुजः ॥ एकाक्षःकुनटीचक्षुःकिरीटीकलशोदरः ॥ ७३ ॥ सूचीवक्रःकोक-

नदःप्रहासःप्रियकोऽच्युतः ॥ गणाःपंचदशैतेहियक्षैर्देत्तागुहस्यतु ॥ ७४ ॥ कालिंघाकलंकदश्चनर्मदायारणोत्कटः ॥
गोदावर्यासिद्धयात्रतमसासाद्रिकंपकौ ॥ ७५ ॥ सहस्रबाहुःशीतायाःवंजुलायाःस्मितोदरः ॥ मंदाकिन्यास्तदांगधो
विपाशायाःप्रियंकरः ॥ ७६ ॥ ऐरावत्याश्चतुर्दंष्ट्रःषोडशाख्योवितस्तथा ॥ माजरिंकौशिकीप्रादात्क्रथक्रौंचौचगौतमी
॥ ७७ ॥ बाहुदाशतशीर्षचवाहागोनंदनंदिकौ ॥ भीमभीमरथीप्रादाद्वेगारिसरपूददौ ॥ ७८ ॥ अष्टबाहुंददौकाली
सुबाहुमपिगंडकी ॥ महानदीचित्रदेवंशिशिप्राचित्ररथंददौ ॥ ७९ ॥ कुहूःकुवलयंप्रादान्मधुवर्णमधूदका ॥ जंबकंधूत-
पापाचवेत्राश्वेताननंददौ ॥ ८० ॥ स्तुतंचप्रथमंवर्णरिवासागरवेगिनं ॥ प्रभावार्थसंहंप्रादात्कांचनाकनकक्षणं
॥ ८१ ॥ गृध्रवक्त्रचैवमलाचारुपत्रमनोहरा ॥ धूतपापामहारावर्णविद्रुमसन्निभं ॥ ८२ ॥ सुप्रसादंसुवर्णचूर्जि-
ष्णुमोघवतीददौ ॥ यज्ञबाहुंविशालाचसरस्वत्योददुर्गणान् ॥ ८३ ॥ कुटिलातनयान्प्रादाद्विशच्छक्रबलान्गणान् ॥
करालंसितकेशंचकृष्णकेशंजटाधरा ॥ ८४ ॥ मेघनादंचतुर्दंष्ट्रविद्युज्जिह्वदृशाननं ॥ सोमाप्यायनमेवोग्रं देवयाजिनमेव
च ॥ ८५ ॥ हंसास्यंकुंडजठरंमुद्गग्रीवंहयाननं ॥ कूर्मग्रीवंचपंचैतान्ददुःपुत्रायकृत्तिकाः ॥ ८६ ॥ स्थाणुजंघंकुंभवक्रं
लाहजंयमहाननं ॥ पिंडाकरंचपंचैतान्ददुःस्कंदायचर्षयः ॥ ८७ ॥ नागजिह्वंचद्रभासंपाणिकूर्ममशिक्षकं ॥ चापव-
क्त्रंजंबकंददौतीर्थेपृथुदकं ॥ ८८ ॥ चक्रतीर्थसुचक्राख्यंमकराख्यंगयाशिरः ॥ गणपंचशिवनामददौकनखलंस्वकं
॥ ८९ ॥ बंधुदंतंचाजिशिराबाहुशालंचपुष्करं ॥ सर्वौजसंमाहिषकंमानसःपिंगलंतथा ॥ ९० ॥ रुद्रमौशनसःप्रादा-
नतोऽन्यान्मातरौददुः ॥ वसुदामंसोमतीर्थःप्रभासोनंदिनीमपि ॥ ९१ ॥ इंद्रतीर्थविशोकांचउदपानोघनस्वनं ॥ सप्त-

१ (श्रुतवर्णचपर्णासा) इति पा० । २ पत्रमिति पा० । ३ वेगेति पु० । ४ जिष्णुं मेघवती ददौ । इति पा०

सारस्वतः प्रादान्मातरश्चतुरोऽद्भुताः ॥ १२ ॥ गीतप्रियां माधवी च तीर्थे निमिस्मिताननं ॥ एकचूडानागतीर्थैः कुरुक्षेत्रं फ्र-
लास्पदं ॥ १३ ॥ ब्रह्मयोनिर्यशितां भद्रकाली त्रिविष्टपं ॥ रौंडीसेडी पोषभेंडी प्रादाद्विरदपावनः ॥ १४ ॥ मोपली-
यां महाप्रादाच्छालिकां नानसोहृदः ॥ अतथंटा शलानंददातथोल्लखलमेखलां ॥ १५ ॥ पद्मावतीं माधवी च ददौ बदरिका-
श्रमः ॥ सुषण्डमेकचूडं च देवीयमधमां तथा ॥ १६ ॥ उक्ताथनी वेदमंत्रा किंदारो मातरो ददौ ॥ सुनक्षत्रंकल्लांच सुप्र-
भातंसुमंगलं ॥ १७ ॥ देवि मंत्राचित्रसेनां ददौ रौद्रमहालयः ॥ कोटरामूर्द्ध्वे विचिश्रीमती बाहुपुत्रिकां ॥ १८ ॥ पति-
तांकमलाक्षीं च प्रयागे मातरो ददौ ॥ सुयमां भधुपिंगां च क्षातिं ददौ हंपरां ॥ १९ ॥ प्रादात् खटकरां चान्यां सर्वपापवि-
मोचनः ॥ संतानिकां च विकलां क्रमुकां वरवासिनीं ॥ १०० ॥ जले श्वरीं कुटिकां सुदामालोहमेखलां ॥ वपुष्मत्युः मु-
काक्षी च कोकनामा महासनी ॥ १०१ ॥ रौद्राकर्केटिका तुं शुभेत तीर्थे ददौ त्रिमां ॥ एतानि भूतानि गणांश्च मातरो ददौ
महात्मा विनतातनूजः ॥ १०२ ॥ ददौ मयूरं स्वस्तु महजवं तथा रुणस्ताम्रचूडं च पुत्रकं ॥ शाकं हुताशोऽद्रिसुता च वस्त्रं
दंडं गुरुः साकुटिला कमंडलुं ॥ १०३ ॥ मालां हरिः शूलधरः पताकं कंठे वहारं मघवानुरस्तः ॥ गणैर्वृतौ मातृभिरध्ययोतो
मयूरं संस्थो वरशक्तिपाणिः ॥ सेनाधिपत्ये सकृतो भवेन्न राजसूर्यो वै महावपुष्मान् ॥ १०४ ॥ इति श्री विष्णु पुराणे कार्तिके-
ये याज्ञिके सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥

पुलस्त्य उवाच ॥ सेनापत्येभिर्षिक्तस्तुकुमारो देवतैरथ ॥ प्राणिपत्यं भवं भक्त्या गरिजां पावकं धुविं ॥ १ ॥ षट्कृतिका-
श्च सरसा प्रणम्य कुटिलामपि ॥ ब्रह्माणं च नमस्कृत्य द्रवं च नमब्रवीत् ॥ २ ॥ कुमार उवाच ॥ नमो भगवते देवी नैन-

१. सूर्यः व इति च्छेदः वेतीवार्थ^१ ववागथातथवमिति कोशात् ।

मोऽस्तुतपोधनाः ॥ युष्मत्प्रसादाज्जेष्यामिशत्रून्महिपतारकौ ॥ ३ ॥ शिशुरस्मिनजानामिवकुङ्किचनदेवताः ॥ दीय-
 तांब्रह्मणासार्धमनुज्ञांमसांप्रतं ॥ ४ ॥ इत्येवमुक्तेवचनेकुमारेणमहात्मना ॥ मुखानिरीक्ष्यतसर्वाःसर्वेविगतसाध्वसाः
 ॥ ५ ॥ शंकरोपिसुतस्नेहात्समुत्थायप्रजापतिं ॥ आदायदक्षिणेपाणौस्कंदंतिक्तमुपाययौ ॥ ६ ॥ अथोमाप्राहतनयं
 पुत्रह्येहिशत्रुहन् ॥ वंदस्वचरणौदिव्यौविष्णोर्लोकनमस्कृतौ ॥ ७ ॥ ततोविहस्याहगुहःकोयमातर्वदस्वमां ॥ य-
 स्यादरात्रणामोयंक्रियतेमद्विधैर्जनैः ॥ ८ ॥ तंमाताप्राहवचनंकृतेकमणिपद्मभूः ॥ वक्ष्यतेतवयोयहिमहात्मागरुडध्व-
 जः ॥ ९ ॥ केवलंविहमांदेवत्वात्पिताप्राहशंकरः ॥ नान्यःपरतरोस्माद्विवयमन्यचेदेहिनः ॥ १० ॥ पार्वत्यागदितेस्कं-
 दःप्रणिपत्यजनार्दनं ॥ तस्थौकृतांजलिपुटस्वाज्ञांप्रार्थयतेऽच्युतात् ॥ ११ ॥ कृतांजलिपुटंस्कंदंभगवान्भूतभावनः ॥
 कृत्वास्वस्त्ययनंदेवोद्यनुज्ञांप्रददौततः ॥ १२ ॥ नारद उवाच ॥ यत्तत्स्वस्त्ययनंपुण्यंकृतवान्गरुडध्वजः ॥ शिखिध्व-
 जायविप्रर्षेतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ॥ १३ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ शृणुस्वस्त्ययनंपुण्यंयत्प्राहभगवान्हारिः ॥ स्कंदस्यवि-
 जयार्थायवधायमहिषस्यच ॥ १४ ॥ ॐस्वस्तिकुरुतांब्रह्मापद्मयोनीरजोगुणः ॥ स्वस्तिकक्रांतिकतकरोविष्णुस्तेविद-
 धात्वजः ॥ १५ ॥ स्वस्तितेशंकरोभक्त्यासपत्नीकोलुषध्वजः ॥ पावकःस्वस्तितुभ्यंचकरोतुशिखिवाहनः ॥ १६ ॥
 दिवाकरःस्वस्तिकरोस्तुतेसदासोमःसभौमःसबुधोगुरुश्च ॥ काव्यःसदास्वस्तिकरोस्तुतुभ्यंशानैश्वरःस्वस्त्ययनंकरोतु
 ॥ १७ ॥ मरीचिरत्रिःपुलहःपुलस्त्यःऋतुर्वेसिष्ठोभृगुरंगिराश्च ॥ मृगांजस्तिकुरुताद्विमंगलमहर्षयःसप्तदिविस्थि-
 ताश्चये ॥ १८ ॥ विश्वेश्विनौसाध्यमरुद्गणान्नयोदिवाकराःशूलधरामहेश्वराः ॥ यक्षाःपिशाचावसवोऽथकिन्नरास्ते
 स्वस्तिकुर्वंतुसदोद्यतास्त्वमी ॥ १९ ॥ नागाःसुपर्णाःसरितःसरसितीर्थानिपुण्यानिहृदाःसमुद्राः ॥ महाबलाभूतगणा

गणैर्द्रास्तेस्वस्तिकुर्वतुसदोघतास्त्वमी ॥ २० ॥ स्वस्तिद्विपादिकेभ्यश्चतुष्पादेभ्यएवच ॥ स्वस्तितेबहुपादेभ्यस्त्व-
 पादेभ्योस्त्वनामयं ॥ २१ ॥ प्राग्दिशंरक्षतांजीदक्षिणादंडनायकः ॥ पाशीप्रतीचीमवतुयक्षेःपातुचोत्तरां ॥ २२ ॥
 वन्दिर्दक्षिणपूर्वातुकुबेरोदक्षिणापरां ॥ प्रतीचीमुत्तरांवायुःशिवःपूर्वात्तरामपि ॥ २३ ॥ उपरिष्ठाद्भुवःपातुह्यधस्ताच्चधरा-
 धरः ॥ मुशलीलागलीवजीधनुष्मानंतरेषुच ॥ २४ ॥ वाराहोबुनिधौपातुदुर्गेपातुनृकेसरी ॥ सामवेदध्वनिःश्रीमान्
 सर्वतःपातुमाधवः ॥ २५ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ एवंकृतस्वस्त्ययनोगुहःशक्तिधरोऽग्रणीः ॥ प्रणिपत्यसुरान्सर्वान्स्व-
 मृत्युपातभूतलात् ॥ २६ ॥ तमन्येचगणाःसर्वेदेवाश्चमृनिदैवतैः ॥ अनुजग्मुःकुमारैतेकामरूपाविहंगमाः ॥ २७ ॥
 मातरश्चतथासर्वाःसमुत्पेतुर्नभस्तलं ॥ समस्कंदेनबलिनाहंतुकामामहासुरान् ॥ २८ ॥ ततःसुदीर्घमध्वानंगत्वास्कंदोऽ-
 ब्रवीद्गणान् ॥ भूम्यांतूर्णमहावीर्याःकुरुध्वमवतारणं ॥ २९ ॥ गणागुहवचःश्रुत्वाअवतीर्यमहीतलं ॥ आरात्पर्वतमभ्ये-
 त्यनादंचक्रुर्भयंकरं ॥ ३० ॥ तन्निनादोमहर्षिसर्वाभाषयंचनभस्तलं ॥ विवेशाणर्वरंध्रेणपातालंदानवालयं ॥ ३१ ॥
 श्रुतःसमहिषेणाथारकेणचधीमता ॥ विरोचनंकुंभेनकिंभेनासुरेणच ॥ ३२ ॥ श्रुत्वाचसहसानादंवज्रपातोपमंदं
 ॥ किमेतदितिमंचित्यतूर्णजग्मुस्तदांधकं ॥ ३३ ॥ तेसमेत्यांधकेनवसमंदानवपुंगवाः ॥ मंत्रयामासुरुद्विज्ञास्तच्छब्दं
 प्रतिनारद ॥ ३४ ॥ मंत्रयत्सुचदैत्येषुपातालात्सूकराननः ॥ पातालेकेतुदैत्यैःसंप्राप्तोऽथरसातलं ॥ ३५ ॥ सबा-
 णविद्धोव्यथितःकंपमानोमुहुमुहुः ॥ अब्रवीद्धचनदीनंसमभ्येत्यांधकासुरं ॥ ३६ ॥ पातालेकेतुरुवाच ॥ गतोऽहमासं
 दैत्यैर्द्रगालवस्याश्रमंप्रति ॥ तद्विध्वंसयितुंयत्नःसमारब्धोबलान्मया ॥ ३७ ॥ यावच्छूकररूपेणप्रविशामितदाश्रमम्
 ॥ नजानेहंनरंजन्येनमेप्राहितःशरः ॥ ३८ ॥ शरसंभिन्नजन्नुश्चभयार्तश्चमहाजवः ॥ प्रपलाय्याश्रमात्समात्सच

मांष्टुतोन्वगात् ॥ ३९ ॥ तुरंगखुरनिर्घोषः श्रूयते परमोऽसुर ॥ तिष्ठतिष्ठेति वदतः भूकरस्य च पृष्ठतः ॥ तद्वयादस्मिज-
 लधिं संप्राप्तो दक्षिणार्णवम् ॥ ४० ॥ यावत्पश्यामि तत्र स्थानान् वेषाकृतीन्निनान् ॥ केचिद्गर्जति घनवत् प्रत्यर्गजस्तथा
 परे ॥ ४१ ॥ अन्ये चोचुर्बयं न निहन्मोमहिषासुरं ॥ तारकं घातयामोद्यदन्त्ये सुतेजसः ॥ ४२ ॥ तच्छब्बासुतरां
 त्रासो मम जातोऽसुरेश्वर ॥ महार्णवं परित्यज्य प्रतितोऽस्मि भयादुरः ॥ ४३ ॥ धरण्यां विवृतं गर्तं समामन्वपतद्बली ॥ तद्ग-
 यात्सं परित्यज्य हिरण्यपुरमात्मनः ॥ ४४ ॥ तवांतिकमनुप्राप्तः प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ तच्छब्बाचांधको वाक्यं प्राह मेघस्व-
 नं वचः ॥ ४५ ॥ न मे तव्यं बयातस्मात् सत्यं गोप्तास्मि दानव ॥ महिषस्तारकश्चोग्रोबाणश्च बलिन्दनः ॥ ४६ ॥ अ-
 नारव्यायैव ते वीरास्त्वं धकं महिषादयः ॥ स्वपरिग्रहसंयुक्ता भूमियुद्धाय निर्ययुः ॥ ४७ ॥ यत्र तेदारुणाकाराणाश्च क्रु-
 हास्त्वनं ॥ तत्र दैत्याः समाजग्मुः सायुधाः सबलामुने ॥ ४८ ॥ दैत्यानां पतयो दृष्ट्वा कर्त्तिकेयगणारततः ॥ अभ्यद्रवन्त
 सहस्रासचोऽग्रो मातुमंडलः ॥ ४९ ॥ तेषां पुरस्सरः स्थाणुः प्रगृह्य परिघं बली ॥ न्यषदूयत्परबलं क्रुधोरुद्रः पशुनिव
 ॥ ५० ॥ तं निघ्नन्तं महादेवं निरीक्ष्य कलशोदरः ॥ कुठारं पाणिना दायहंति सर्वान्महासुरान् ॥ ५१ ॥ ज्वालामुखो भय-
 करः करेणा दायचासुरं ॥ सरथं सगजं सार्धं विस्तृते वदनेऽक्षिपत् ॥ ५२ ॥ दंडकश्चापि संक्रुद्धः प्रासपाणिं महासुरं ॥
 सवाहनं प्रक्षिपति समुत्पाठ्य महार्णवे ॥ ५३ ॥ शंकुर्कर्णश्च भुशुलीहलेनाहत्य दानवान् ॥ संचूर्णयति मंत्रो वराजानं हीन-
 पौरुषं ॥ ५४ ॥ खड्गचर्मधरो वीरः शुष्पदंतो गणेश्वरः ॥ द्विधा त्रिधा च बहुधा च क्रेदै ते दानवान् ॥ ५५ ॥ पिंगलो दंड-
 मूढैश्च यत्र यत्र प्रधावति ॥ तत्र तत्र दृश्यते राशयः सर्वदानवैः ॥ ५६ ॥ सहस्रनयनः कूलं धाम न्यवै गणाग्रणीः ॥ निज-
 धानासुरान् वीरः सवाजिरथकुंजरान् ॥ ५७ ॥ भीमो भीमशिलावर्षैः स पुरःसरिणोऽसुरान् ॥ निजघानयथैवेद्रो वज्रवृ-

श्रयानगोत्तमान् ॥ ५८ ॥ रौद्रः शकटचक्राख्योगणः पञ्चशिखो बली ॥ भ्रामयन्मुररेवेगान्निजघानबलाद्रिपून् ॥ ५९ ॥
 गिरिभेदी तलैव सारोहं कुंजरं ॥ भस्मचक्रमहोवेगोरथं चरथिना सह ॥ ६० ॥ नाडीजघोनिपातैश्च मुष्टिभिर्जानुना-
 मुरान् ॥ कीलाभिर्विज्रतुल्याभिर्जघान बलवान्मुने ॥ ६१ ॥ कूर्मग्रीवो हयग्रीवः शिरसा चरणेन च ॥ लुठनतदा दैत्यान्
 निजघान सवाहान् ॥ ६२ ॥ पिंडाकरस्तुंडेन शृंगाभ्यां च कलिप्रियः ॥ विदारयति संश्रामेदानवान्स्मरौद्धतान्
 ॥ ६३ ॥ ततस्तस्यैवमतुलं ध्वजमानं गणेश्वरैः ॥ प्रदुद्रावाथ महिपस्तारकश्च गणाग्रणीः ॥ ६४ ॥ तेहन्यमानाः प्रमथा
 दानवानां वरायुधैः ॥ परिवार्य समन्तान्ते युयुः कुपितास्तदा ॥ ६५ ॥ हंसास्यः पट्टिशेनाथजघान महिषासुरं ॥ षाट्श-
 ख्यस्त्रिशूलेन शतशोर्षिवरासिना ॥ ६६ ॥ श्रुतायुधस्तुग्दयाविशो कोमशूलेन च ॥ बंधुदत्तस्तु शूलेन मूर्ध्नि दैत्यमताडयत्
 ॥ ६७ ॥ तथान्यैः पाषैर्दुष्टशूलशक्त्यष्टिपट्टिशैः ॥ नाकपतुघमानोपि मेनाक इव पर्वतः ॥ ६८ ॥ तारको भद्रकाल्या
 चतथोलखल्यारणे ॥ बध्यते नेकचूडाया दार्यते परमायुधैः ॥ ६९ ॥ तौ ताड्यमानौ प्रमथौ मातृभिश्च महामुरैः ॥ नक्षोभं
 जग्मतुर्वीरौ क्षोभयतौ गणानपि ॥ ७० ॥ महिपोगदयातूर्णं प्रहारैः प्रमथानपि ॥ पराजित्य प्रयात्येव कुमारं प्रति सायुधः
 ॥ ७१ ॥ तमापतंतमहिषं सुचक्राक्षो निरीक्ष्य हि ॥ चक्रमुद्यम्य संक्रुद्धोरुरोधदनुनंदनं ॥ ७२ ॥ गदाचक्रांकितकरो ग-
 णासुरमहारथौ ॥ अयुध्येता तदा ब्रह्मन् लघुचिंचं च सुष्टुच ॥ ७३ ॥ गदां मुमोच महिषः समाविध्य गणायतु ॥ सुचक्राक्षो
 निजं चक्रमुस्समर्जयत् ॥ ७४ ॥ गदां छित्वा सुतीक्ष्णारं चक्रमहिपमाद्रवत् ॥ तत उच्चक्रुधुर्दय्याहा होमहिपस्त्विति
 ॥ ७५ ॥ तच्छ्वाभ्यद्रवद्वाणः पाशमाविध्य वेगवान् ॥ जघान चक्रं रक्षाक्षं पंचमुष्टि शतेन हि ॥ ७६ ॥ पंचबाहु शतेनापि
 सुचक्राक्षं बंधुसः ॥ बलवानपि बाणेन निष्प्रयत्न गतिः कृतः ॥ ७७ ॥ सुचक्राक्षं सुचक्रं हि बद्धं बाणासुरेण हि ॥ दध्ना द्र-

वद्गदापाणिर्मकराक्षोमहाबलः ॥ ७८ ॥ गदयामूर्ध्निपातेननिजघानमहाबलः ॥ सचापितेनसंयुक्तोब्रीडायुक्तोमहाम-
 नाः ॥ ७९ ॥ संसंश्रामंपरित्यज्यशालिग्राममुपाययौ ॥ बाणोपिमकराक्षेणताडितोभूत्पराङ्मुखः ॥ ८० ॥ बभञ्ज
 तदबलंसर्वदेत्यानांसुरतापस ॥ प्रभज्यतद्वलंसर्वदेत्यानांतिगणेश्वराः ॥ ८१ ॥ अतिष्ठंतभृशंक्रुद्धादैत्यान्विद्रावयन्रणे
 ॥ ततःस्वबलमीक्ष्यैवप्रभन्तारकोबली ॥ खड्गोद्यतकरोदैत्यःप्रदुद्रावगणेश्वरान् ॥ ८२ ॥ ततस्तुतेनाप्रतिमेनसासि-
 नातेहंसवक्त्रप्रमुखागणेश्वराः ॥ तामातरश्चापिपराजितारणस्कंदंभयार्ताःशरणंप्रेषिरे ॥ ८३ ॥ भस्मान्गणान्वी-
 क्ष्यमहेश्वरात्मजस्तंतारकंसासिनमापतंतं ॥ दृष्ट्वैवशक्त्याहृदयेविभेदसभिन्नमर्मोन्यपतत्पृथिव्यां ॥ ८४ ॥ तस्मिन्ह-
 तेऽत्रातरिभग्नदपैर्भयानुरोभून्महिषोमहर्षे ॥ संत्यज्यसंश्रामशिरोदुरात्माजगामशैलंसहिमाचलंच ॥ ८५ ॥ बाणोऽथवीरे
 निहतेऽथतारकेगतेहिमाद्रौमहिषेभयार्ते ॥ भयाद्विवेशोन्नमपांनिधानंगणैर्बलेविध्यतिसापराधे ॥ ८६ ॥ हत्वाकुमारो
 रणमूर्ध्नि तारकंप्रगृह्यशक्तिमहताजवेन ॥ मयूरमारुह्यशिखंडमंडितंययौनिहंतुंमहिषासुरस्य ॥ ८७ ॥ सपृष्ठतःप्रे-
 क्ष्यशिखंडिकेतनंसमापतंतंवरशक्तिपाणिनं ॥ कैलासमुत्सृज्यहिमाचलंतथाक्रौंचंसमभ्येत्यगुहांविवेश ॥ ८८ ॥ दैत्यं
 प्रविष्टसपिनाकिसूनुर्गोपयत्नाद्गगवान्गुहोपि ॥ स्वबंधुहंतंभविताकथंबहंविचिंतयन्नेवततःस्थितोभूत् ॥ ८९ ॥ ततो
 भ्यगात्पुष्करसंभवश्चहरोमुरारिस्त्रिदशेश्वरश्च ॥ अभ्येत्यचोचुर्महिषंशैलंभिंदस्वशक्त्याकुरुदेवकार्यं ॥ ९० ॥ तत्
 कार्तिकेयःप्रियमेवतथ्यंश्रुत्वावचःप्राहसुरान्निहस्य ॥ कथंहिमातामहनत्तृकंचस्वश्चातरंश्चात्सुतंचमातुः ॥ ९१ ॥ ए-
 षाश्रुतिश्चापिपुरातनीकिलगायंतियविदविदोमहर्षयः ॥ कृत्वाचयस्यांभतमुत्तमायांस्वर्गव्रजंतिलतिपापिनोपि ॥ ९२ ॥

गां ब्राह्मणं वृद्धमथापि चाढ्यं बालं स्वबन्धुलनान्सुदुष्टां ॥ कृतापराधामपि नैव वध्यादाचार्यमुखागुरवस्तथैव ॥ ९३ ॥
 एवं जानन् धर्ममर्थं सुरेंद्रानाहं वध्यां आतरं मातुल्यं ॥ यथा दैत्यो भिगमिष्यदुहातस्तथा शक्तया घातयिष्यामिशत्रुं ॥ ९४ ॥
 श्रुत्वा कुमारवचनं भगवान्महर्षेः कृत्वा मत्तं स्वहृदयं गृहमाह शक्रः ॥ मतो भवान्मतिमानवदसे किमिदं वाक्यं शृणुष्व हरि-
 णागदितं हि पूर्वं ॥ ९५ ॥ नैकस्यार्थे बहून् हन्यादिति शास्त्रेषु निश्चयः ॥ एकं हन्याद्बहूनां हिनयापि न जायते ॥ ९६ ॥
 एतच्छ्रुत्वा मया पूर्वसमयस्तेन चाग्निज ॥ निहतो न मुचिः पूर्वसो दरोऽपि सहानुजः ॥ ९७ ॥ तस्माद्बहूनामर्थयसक्रौंचम-
 हिषासुरं ॥ घातयस्व पदाक्रम्य शक्त्या पापावकदत्तया ॥ ९८ ॥ पुरंदरवचः श्रुत्वा क्रोधादारकलोचनः ॥ कुमारः प्राह वच-
 नं कं पमानः शतक्रतुं ॥ ९९ ॥ मूढं किं ते बलं बाहोः शरीरं वापि वृत्रहन् ॥ येनाधि क्षिपसे मालं भुवने मतिमानसि ॥ १०० ॥
 तमुवाच सहस्राक्षः स्वतो ह बलवान्गुह ॥ तं गुहः प्राह एद्वै हि युद्धं स्वबलवान् यदि ॥ १०१ ॥ शक्रः प्राहाथ बलवान् जा-
 यते कृत्तिकासुत ॥ प्रदक्षिणं शीघ्रतरं यः कुर्यात्क्रौंचमेव हि ॥ १०२ ॥ श्रुत्वा तद्वचनं स्कंदो मयूरं प्रोज्झ्य तत्क्षणात् ॥ प्रद-
 क्षिणं पादचारी कर्तुं तर्णतरोभ्यगात् ॥ १०३ ॥ शक्रो वतीर्य नागैर्द्रात्पादेनाथ प्रदक्षिणां ॥ कृत्वा तस्थौ गृहेभ्येत्यमूढ-
 किं स्विच्छिन्वितो भवान् ॥ १०४ ॥ तमिन्द्रः प्राह कौटिल्यान्मया पूर्वप्रदक्षिणा ॥ कृताऽस्य तत्त्वया पूर्वकुमारः शक्रमब्रवीत् ॥
 १०५ ॥ मया पूर्वमया पूर्वैव विवदं तौ परस्परं ॥ आगम्यो चुर्महे शाय ब्रह्मणे माधवाय च ॥ १०६ ॥ अथोवाच हरिः स्कंदं
 प्रष्टुमर्हसि पर्वतं ॥ योऽयं वक्ष्यति पूर्वसं भविष्यति महाबलः ॥ १०७ ॥ तन्माधववचः श्रुत्वा क्रौंचमभ्येत्य पावकः ॥ पप्र-
 च्छाद्रिमिदं केन कृतं पूर्वप्रदक्षिणं ॥ १०८ ॥ इत्येवमुक्तः क्रौंचस्तु प्राह पूर्वमहामतिः ॥ चकारोऽत्र भित्पूर्वैव लयाकृतमथो गु-
 ह ॥ १०९ ॥ एवं ब्रुवन्तं क्रौंचं स क्रोधात् प्रस्फुरिताधरः ॥ विभेदं शक्त्या कौटिल्यान्महिषेण समन्तदा ॥ ११० ॥ तस्मिन्

इतेऽथ तनये बलवान्सुनाभौ वेगेन भूमिधरपार्थिवजस्तथागात् ॥ ब्रह्मद्रुद्रमरुदश्विवसुप्रधानाजग्मुर्दिवमहिषमीक्ष्य हत-
 गुहेन ॥ १११ ॥ स्वमातुलंबोक्ष्य बलीकुमारशक्तिं समुत्पाठ्य निहतुकामः ॥ निवारितश्रक्रधरेण वेगादालिङ्ग्य दोभ्यां
 गुरु रित्युदीर्य ॥ ११२ ॥ सुनाभमभ्येत्य हिमाचलस्तु प्रगृह्य हस्तेन निनाय तंच ॥ हरिः कुमारं सशिखं डिन्नं नयेद्वगाद्विप-
 त्रगशत्रुपुत्रः ॥ ११३ ॥ ततो गुरुः प्राह हरिं सुरेशं मोहेन नष्टो भगवन् विवेकः ॥ भ्राता मयामातुलो यो निरस्तस्तस्मान् कुरि-
 ज्ये स्वशरीरशेषं ॥ ११४ ॥ तमाह विष्णुर्ब्रजतीर्थवर्यं पृथूदकं पापहरं कुमार ॥ स्नात्वा घवत्यां हरमीक्ष्य भक्त्या भविष्यसे
 मूर्धसमप्रभावः ॥ ११५ ॥ इत्येवमुक्तो हरिर्नाकुमारस्त्वभ्येत्य तीर्थप्रसमीक्ष्य शंभुं ॥ स्नात्वा च्येदेवान् सरविप्रकाशो ज-
 गाम शैलं सदनं हरस्य ॥ ११६ ॥ सुचक्रनेत्रोऽपि महाश्रमे तपश्च चारुशैले पवनाशनस्तु ॥ आराधयामास वृषध्वजं तथा ह-
 रोऽपि तुष्टो वरदो बभूव ॥ ११७ ॥ देवात्सवैर्वरमायुधार्थं क्रौंचांत कारीरिपुबाहुखंडं ॥ छिद्यां यथा तत्प्रतिमं करेण बाण-
 स्य तन्मे भगवान् ददातु ॥ ११८ ॥ तमाह शंभुर्ब्रजदत्तमेतद्वरं हि चक्रस्य तवायुधस्य ॥ बाणस्य तद्बाहुवनं प्रवृद्धं संछेत्यसे
 नात्र विचार्य मस्ति ॥ ११९ ॥ वरे प्रदत्ते त्रिपुरांतके न गणे श्वरः स्कंदमुपाजगाम ॥ निपत्य पादौ प्रतिवंद्य हृष्टो निवेदयामा-
 स हरप्रसादं ॥ १२० ॥ एवं तेषां कंमहिषासुरस्य वधस्त्रिनेत्रात्मजशक्तिभेदात् ॥ क्रौंचस्य मृत्युः शरणागतानां पापाप-
 ङ्गुण्यविघर्धनंच ॥ १२१ ॥ इति श्रीवामनपुराणे महिषासुरतारकोपाख्यानैर्क्रौंचभेदनं माष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥
 नारद उवाच ॥ यो सौमंत्रयतां प्राप्नोदैत्यानां शस्ताडितः ॥ स केन वदनिभिन्नः शरेण दितिजेश्वरः ॥ १ ॥ पुलस्त्य उवाच
 १. आसीन्नृपो रघुकुले रिपुजिन्महर्षे तस्यात्मजो गुणगणैकनिधिर्महात्मा ॥ शरैरिसेन्यदमनो बलवान्सुहृष्टा विप्रांधीन-
 हृपणातिशमः पृथिव्यां ॥ २ ॥ ऋतध्वजो नाम महामहीशः स गालवार्थे तुरगाधिरुदः ॥ पातालकेतुं निजघान पृष्ठे बाणै-

चंद्रार्धनिभेनवेगशः ॥३॥ नारदउवाच ॥ किमर्थं गालवस्यासौ साधयामास सत्तम ॥ येनासौ पीत्रिणातूर्णनिजघाननृपा-
त्मजः ॥ ४ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ पुरातपस्तप्यति गालवर्षो महांश्रमेस्वे स ततं निविष्टे ॥ पातालकेतुस्तपसास्य विघ्नकरोति
मौल्यत्स समाधिभंगं ॥ ५ ॥ न च ष्यते सौ तपसोऽप्ययं हि शक्रो तिकर्तुं त्वथ भ्रमसात्तं ॥ आकाशमीक्ष्याथ स दीर्घमण्ड-
मोचनिश्वासा मनुजं महि ॥ ६ ॥ ततोऽबराहजिवरः पपात बभूव वाणी त्वशरीरिणी च ॥ असौ तुरंगो बलवान् क्रमेतत्त्वद्वास-
हस्त्राणि तु योजनानां ॥ ७ ॥ स तं प्रगृह्याश्वरं तुरंगमृतध्वजं योज्यत दातुं शस्त्रं ॥ स्थितस्तपस्येव ततो महर्षिर्दत्तं स-
भ्येत्यनृपो विभेदः ॥ ८ ॥ नारदउवाच ॥ केनां बरतलाद्वाजीनिःसृष्टो वद सुव्रत ॥ वाक्स्यादेहि नीजाता परं कौतूहलं मम
॥ ९ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ विश्वावसुर्नाम महेंद्र गायनो गंधर्वराजो बलवान्यशस्वी ॥ निःसृष्टवान्भूवलये तुरंगमृतध्वजस्यैव
सुतार्थमाशु ॥ १० ॥ नारदउवाच ॥ कौर्थो गंधर्वराजस्य येनोपैषीन्महाजवं ॥ राज्ञाः कुवलयाश्वस्य कौर्थो नृपसुतस्य च
॥ ११ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ विश्वावसोः शीलगुणोपपन्ना आसीत्पुंरंध्री सुभगा त्रिलोके ॥ लवण्यराशिः शशिकांतितुल्या
मदालसानाममदालसेव ॥ १२ ॥ तानंदने देव रिपुस्तरस्वी स क्रीडन्तारूपवती ददर्श ॥ पाताले केतुस्तु जहार तन्वीतस्या-
र्थतः सोऽश्ववरः प्रदत्तः ॥ १३ ॥ हत्वारिदैत्यं नृपतेस्तनू लब्ध्या वरारूपा निःस्थितोऽभूत् ॥ दृष्ट्वा यथा देवपतिमहेन्द्रः श-
च्यातथाराजसुतो मृगाक्ष्या ॥ १४ ॥ नारदउवाच ॥ एवां निरस्ते महिषे तारके च महामासुरे ॥ हिरण्याक्षसुतो धीमान् किमचे-
ष्टतैव पुनः ॥ १५ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ तारकं निहतं दृष्ट्वा महिषं चरणेन्धकः ॥ कोपं चक्र मुदुर्बुद्धित्या नंदेव सैन्यहा-
॥ १६ ॥ ततः स्वल्पपरीवारः प्रगृह्य परिधंकरे ॥ निर्जगामाथ पातालाद्विचचार च मेदिनीम् ॥ १७ ॥ ततो विचरत ते नमं-
दरे चारु कंदरे ॥ दृष्ट्वा गौरी च गिरिजा सखी मध्यस्थिता शुभा ॥ १८ ॥ ततो भूकाम बाणार्तः सह सैवान्धकासुरः ॥ तां दृष्ट्वा

चारुसर्वाङ्गगिरिराजसुतावने ॥ १९ ॥ अथोवाचासुरोर्मूढोवचनंमन्मथांधकः ॥ कस्येयंचारुसर्वाङ्गीवनेचरतिसुदुरी
 ॥ २० ॥ इयंयदिभवेन्नैवममांतःपुरवासिनी ॥ तन्मदीधेनजीवेनक्रियतेनिष्फलेनकिं ॥ २१ ॥ यदस्यास्तनुमध्याया
 नपरिष्कंगवानहं ॥ अतोधिङ्ममरूपेणकिंस्थिरप्रयोजनं ॥ २२ ॥ समेबंधुःससचिवःसभ्रातासांपराधिकः ॥ योमा-
 मसितेकशीतायोजयेन्मृगलोचनां ॥ २३ ॥ इत्थंवदतिदेव्यैद्रप्रह्लादोबुद्धिसागरः ॥ पिधायकणौहस्ताभ्यांशिरःकंपंचोऽ-
 ब्रवीत् ॥ २४ ॥ मामैववदैत्यैद्रजगतोजननीलियं ॥ लोकनाथस्यभार्येशंकरस्यत्रिशूलिनः ॥ २५ ॥ माकुरुस्व
 सुदुर्बुद्धिसद्यःकुलविनाशनीं ॥ भवतःपरदारस्यमानिमज्जरसातले ॥ २६ ॥ सत्सुकृत्सितमेवंहिअसत्स्वपिहिकृत्सितं ॥
 शत्रवस्तेप्रकुर्वतुपरदाशगगहनं ॥ २७ ॥ किंश्रुतौदैत्यनाथेहकिंनुगीतःश्लोकोगाधिनापार्थिवेन ॥ दृष्ट्वासैन्यंवि-
 प्रयातंप्रसक्तंपथ्यंतथ्यंसर्वलोकेहितंच ॥ २८ ॥ वरंप्राणास्त्याज्यानवतपरहिंसात्वभिमतवरंमौनंकार्येनचवचन-
 मुक्तंयदनृतं ॥ वरंस्त्रीवैर्भाव्यंनचपरकलत्राभिगमनंवरंभिक्षार्थित्वंनचपरधनानांहिहरणं ॥ २९ ॥ सप्रह्ला-
 दवचःश्रुत्वाक्रोधांधोमदनानुरः ॥ इयंसाशत्रुजननीत्येवमुक्त्वाप्रदुद्रुवे ॥ ३० ॥ ततोऽन्वधावन्दैत्यायंत्रमुक्ताइवोपलाः
 ॥ तानब्रवीद्वलान्नदीचक्रोद्यतकरोऽव्ययः ॥ ३१ ॥ मयतारपुरेगास्तेवारिताद्रावितास्तथा ॥ कुलिशेनाहतास्तूर्णजम्भु-
 र्भीतादिशोदश ॥ ३२ ॥ तानर्दितान्रणेदृष्ट्वानर्दिनांधकदानवः ॥ परिघेणसमाहत्यपातयामासनर्दिनं ॥ ३३ ॥ शै-
 लेधंपतितंदृष्ट्वाधावमानंतथांधकं ॥ शतरूपाभवद्गौरीभयान्तस्यदुरात्मनः ॥ ३४ ॥ ततःसदेवीगणमध्यसंस्थितःपरिभ्र-
 मन्भतिमहासुरेन्द्रः ॥ यथावनेमत्तकरीपरिभ्रमन्करेणुमध्यमदलोदृष्टिः ॥ ३५ ॥ नपरिज्ञातवांस्तत्रकातुसागिरिक-
 न्यका ॥ नात्राश्रयंनपश्यतिचत्वारोऽमीसदैवहि ॥ ३६ ॥ नपश्यतीहजात्यन्धोरागांधोऽपिनपश्यति ॥ नपश्यतिमदो-

न्मत्तोलोभाक्रांतोनपश्यति ॥ सोऽपश्यमानो गिरिजापश्यन्नपितदन्धकः ॥ ३७ ॥ प्रदारस्नाददत्तासांयुवत्यइतिचिन्त-
 यन् ॥ ततोदेव्यासदुष्टात्माशतावर्गानिराकृतः ॥ ३८ ॥ कुट्टितः प्रवरैश्छैननिपिपातमहीतले ॥ वीक्ष्यान्धकंनिपतितं
 शतरूपाविभावरी ॥ ३९ ॥ तस्मात्स्थानादपाक्रम्यगतान्तर्धानमंबिका ॥ पतितंचान्धकं दृष्ट्वा देत्यदानवयूथपाः
 ॥ ४० ॥ कुर्वन्तः सुमहाशब्दं प्राद्रवंतरणार्थिनः ॥ तेषामापततां शब्दं श्रुत्वा तस्थौ गणेश्वरः ॥ ४१ ॥ आदाय वज्रबल-
 वान्मघवानिवकोपितः ॥ दानवान्समयान्वीक्ष्य पराजित्य गणेश्वरः ॥ ४२ ॥ समभ्येत्याम्बिकां दृष्ट्वा वदं चरणौ शुभौ ॥
 देवीवतानि जामूर्तीस्त्वाह गच्छध्वमिच्छया ॥ ४३ ॥ विहरध्वंमहीष्टेष्टपूज्यमानानरैरिह ॥ वसतिर्भवतीनांच उद्यानेषु
 वनेषु च ॥ ४४ ॥ वनस्पतिषु वृक्षेषु गच्छध्वं विगतज्वराः ॥ तास्त्वेवमुक्ताः शैलेभ्यः प्राणिपत्यां बिक्रमात् ॥ ४५ ॥
 दिक्षु सर्वासु जगमुस्तास्तूयमानाश्चर्किनरैः ॥ अन्धकोपि स्थितिलब्ध्वा अपश्यन्नद्रिर्नदिनीम् ॥ ४६ ॥ स्वबलनिजितं दृष्ट्वा
 ततः पातालमाद्रवत् ॥ ततो दुरात्मा स तदा धको मने पातालमभ्येत्य दिवानभुंक्ते ॥ रात्रौ न शेत मदनेषु ताडितो गौरीस्मर-
 त्कामबलाभिपन्नः ॥ ४७ ॥ इति श्रीवामनपुराणे भैरवप्रादुर्भावेन वपंचाशतमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥
 नारद उवाच ॥ कगतः शंकरो ह्यासीद्येनांबानंदिना सह ॥ अन्धकं यो धयामास एतन्मेव कुमहसि ॥ १ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥
 यदा वर्षसहस्रं तु महामोहे स्थितो भवः ॥ तदा त्रभृतिं निस्तेजा हीनवीर्यः प्रदृश्यते ॥ २ ॥ स्वमात्मानं निरीक्ष्याथ निस्तेजोऽ-
 शंमहेश्वरः ॥ तपो र्थाय तदा चक्रमतिं मतिमतं वरः ॥ ३ ॥ समहाव्रतमुत्पाद्य समाश्रयस्यां बिकां विभुः ॥ शैलादिस्थाप्य
 गोपतारं विचचारमहीतले ॥ ४ ॥ महामुद्रां पितृग्रीवो महार्हा हिकृतकुंडलः ॥ धारयंश्च कटीदेशे महारंशस्य मेखलां ॥ ५ ॥
 कपालं दक्षिणे हस्ते सव्ये गृह्य कर्मण्डलं ॥ एकाहवासी वृक्षाद्रिशैलसानुनदीषु च ॥ ६ ॥ स्थानत्रैलोक्यमास्थाय मूलाहारोऽम्ब-

भोजनः ॥ वाय्वाहारस्तथातस्थौनववर्षशतंक्रमात् ॥ ७ ॥ ततोवीटामुखेक्षिप्यनिरुच्छासोभवेद्यदि ॥ विस्तृतेहिमव-
 त्पृष्ठेभ्येसमशिलातले ॥ ८ ॥ ततोवीटांविदायैकपालंपरमेष्ठिनः ॥ सार्चिष्मतीजटामध्यान्निक्षिप्ताधरणीतले
 ॥ ९ ॥ वीटयानुपतत्याद्रिर्दोरितःक्षमासमोभवत् ॥ यावतीर्थवरःपुण्यःकेदारइतिविश्रुतः ॥ १० ॥ ततोहरोवरंप्रादात्
 केदारैवृषभध्वजः ॥ पुण्यवृद्धिकरंब्रह्मन्पापघ्नमोक्षसाधनं ॥ ११ ॥ येजलंतावकेतीर्थपीत्वांसंयमिनोनराः ॥ मधुमा-
 सनिवृत्तास्तुब्रह्मचारिव्रतेस्थिताः ॥ १२ ॥ षण्मासाद्वारयिष्यंतिनिवृत्ताःपरपाकतः ॥ तेषांहृत्यंकेजेष्वेतल्लिंगंभवि-
 ताध्रुवं ॥ १३ ॥ नचास्यपापेषुरतिर्भविष्यतिकदाचन ॥ पितॄणामक्षयंश्राद्धंभविष्यतिनसंशयः ॥ १४ ॥ स्नानदानत-
 पांसीहोमजप्यादिकाःक्रियाः ॥ भविष्यत्यक्षयानुणंसृतानामपुनर्भवः ॥ १५ ॥ एतद्वरंहरतीर्थप्राप्यमुष्णंतिदेवताः
 ॥ पुनातिपुंसकिदारश्चिनेत्रवचनंयथा ॥ १६ ॥ केदारायवरंदलाजगामत्वरितोहरः ॥ स्नातुंभानुसुतांदेवीकालिंदीपाप
 नाशिनीं ॥ १७ ॥ अवतीर्यततःस्नातुंनिमग्नश्चमहांभसि ॥ द्रुपदांनामगायत्रीजजापांतर्जलहरः ॥ १८ ॥ निमग्नश-
 करेदेव्यांसंस्वत्यांकलिप्रिय ॥ सार्धःसंवत्सरोयातो नचोन्मज्जनंदेश्वरः ॥ १९ ॥ एतस्मिन्नंतरेब्रह्माभुवनान्यर्णवास्त-
 था ॥ चेलुःपेतुर्धरण्यांचनक्षत्रांतरैःसह ॥ २० ॥ आसनेभ्यःप्रचलितादेवाःशक्रपुरोगमाः ॥ स्वस्त्यस्तुलोकैकभ्यइति
 जपंतःपरमर्षयः ॥ २१ ॥ क्षुब्धाश्चदेवालोकैषुब्रह्माणंप्रभुमागताः ॥ दृष्ट्वोचुःकिमिदंलोकाःक्षुब्धाःसंशयमागताः
 ॥ २२ ॥ तानाहपद्मसंभूतो नतद्वद्विचकारणं ॥ तदागच्छतवायुंकेद्रुंचक्रगदाधरं ॥ २३ ॥ पितामहेनैवमुक्तादेवाः
 शक्रपुरोगमाः ॥ पितामहंपुरस्कृत्यमुरारिसदनंगताः ॥ २४ ॥ नारदउवाच ॥ कोसौमुरारिर्देवर्षेदेवोयक्षो नुकिंनरः ॥
 दैत्यो वाराक्षसो वापि पार्थिवो वातदुच्यतां ॥ २५ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ योसौरजःसत्त्वमयोगुणवांश्चतमोमयः ॥ निर्गुणः

सर्वगोव्यापीमुरारिर्मधुसूदनः ॥ २६ ॥ योऽसौसुरइतिस्थितःकस्यपुत्रःसगीयते ॥ कथंचनिहतःसंख्यविष्णुनातद्रु-
 स्वमे ॥ २७ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ श्रूयतांकथयिष्यामिसुरासुरनिबर्हणं ॥ विचित्रमिदमाख्यानंपुण्यदंपापनाशनं
 ॥ २८ ॥ कश्यपस्यौरसःपुत्रोमुरोनामदनूब्रुवः ॥ स्वददर्शणेभग्नान्दितिपुत्रान्सुरोत्तमैः ॥ २९ ॥ ततःसमरणाद्गीत-
 स्तत्त्वावर्षणानब्रून् ॥ आराधयामासविभुब्रह्माणमपरजितं ॥ ३० ॥ ततोऽस्यतुष्टावरदःप्राहवत्सवरवृण ॥ सचव-
 त्रेवरैःत्योवरमेवांपितामहात् ॥ ३१ ॥ ययंकस्तलेनाहंस्पृशेयसमरेविभो ॥ सममद्वस्तसंस्पृष्टस्त्वमरोपिब्रियदज-
 ॥ ३२ ॥ बाढमित्याहभगवान्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ ततोऽभ्यागान्महातेजामुरुःसुरगिरिबली ॥ ३३ ॥ सभेत्याहुयते
 देवयक्षकिन्नरमेववा ॥ नकाश्चिद्युधैतेनसमदैत्येननारदः ॥ ३४ ॥ ततोऽमरावतीक्रुद्धःसगत्वाशक्रमाहुयत् ॥ ननेनस-
 हयोद्धुवैमतिंचेक्रपूरंदरः ॥ ३५ ॥ ततःसकरमुद्यम्यप्रविवेशामरावतीं ॥ प्राविशंतनंतकश्चिन्निवारयितुमुत्सहे ॥ ३६ ॥
 सगत्वाशक्रमदनंप्रोवाचेंद्रुमरस्तदा ॥ देहियुद्धंसहस्राक्षनोचेत्सर्गपरित्यज ॥ ३७ ॥ इत्येवमुक्तानुरुणाब्रह्मन्
 हरिहयस्तदा ॥ स्वर्गराज्यंपरित्यज्यभचरःसमजायत ॥ ३८ ॥ ततोर्गजेंद्रकूलिशौहृतांशक्रस्यशत्रुणा ॥ सकलत्राम-
 हातेजादैवैःसहसुतेनच ॥ ३९ ॥ कालिंदादक्षिणकूलनिविवेशपुरंहारिः ॥ मुरुश्यापिमहाभोगान्बुभुजेस्वर्गसंस्थि-
 तः ॥ ४० ॥ दानवाश्चापरेरौद्रामयतारपुरोगमाः ॥ मुरुमासाद्यमाद्यंतेस्वर्गमुत्कृतिनोयथा ॥ ४१ ॥ सकदाचिन्मही-
 पृष्ठंसमायातोमहासुरः ॥ एकाकीकुंजरारूढःसरयूनिमग्नगंगप्रति ॥ ४२ ॥ ससख्यास्तदेवीरंराजानंसूर्यवंशजं ॥ द-
 दृशेरघुनामानंदीक्षितंयज्ञकर्मणि ॥ ४३ ॥ तमुपेत्याब्रवीद्वैद्योयुद्धमेदीयतामिति ॥ नोचेन्नवर्ततांयज्ञानेष्टव्यादेवता-
 स्त्ववा ॥ ४४ ॥ तमुपेत्यमहातेजामित्रावरुणसंभवः ॥ प्रोवाचबुद्धिमान्ब्रह्मन्वसिष्टस्तपतांवरः ॥ ४५ ॥ किंतेजि-

तेनैरदृत्यअजिताननुशासय ॥ प्रहर्तुमिच्छसियदितंनिवारयचातकं ॥ ४६ ॥ सबलीशासनतेवैनकरोतिमहासुर ॥ त-
 स्मिन्जितेहिविजितं सर्वमन्यच्चभूतलं ॥ ४७ ॥ सतद्वसिष्ठवचनंनिशम्यदनुपुंगवः ॥ जगामधर्मराजानंविजेतुंदण्डपा-
 णिनं ॥ ४८ ॥ तमायांतयमःश्रुत्वाभवावध्यचसंयुगे ॥ ससमारुह्यमहिषं केशांतिकमागमत् ॥ ४९ ॥ समेत्यचाभिवा-
 द्यौनंप्रोवाचमुरचेष्टितं ॥ सचाहगच्छमामद्यप्रेषयस्वमहासुरं ॥ ५० ॥ सवासुदेववचनंश्रुत्वाचत्वरयान्वितः ॥ एतस्मि-
 न्नंतरेदृत्यःसंप्राप्तोनगरीमुरुः ॥ ५१ ॥ तमागतंयमःप्राहकिंमुरोक्तुमिच्छसि ॥ वदस्ववचनंकर्तृत्वदीयंदानवेश्वर ॥ ५२ ॥
 मरुरुवाच ॥ यमप्रजासंयमनास्त्रिवृत्तिकर्तुमर्हसि ॥ नोचेत्तवाद्यच्छित्वाहंमूर्धानंपातयेभुवि ॥ ५३ ॥ तमाहधर्मराड्वा-
 क्यंयदिसंयमसेभवान् ॥ गोपितासिमुरोनित्यकरिष्येवचनंतव ॥ ५४ ॥ मुरुस्तमाहभवतःकोऽधिकस्तंवदस्वमे ॥ अ-
 हमेवपरजित्यवारयामिनसंशयः ॥ ५५ ॥ यमस्तंप्राहमेविष्णुर्देवश्चक्रगदाधरः ॥ श्वेतद्वीपनिवासीयःसमांसंयमते
 व्ययः ॥ ५६ ॥ तमाहदृत्यशार्दूलःक्वासौवसतिकीर्तय ॥ स्वयंतत्रगमिष्यामितस्यसंयमनोद्यतः ॥ ५७ ॥ तमुवा-
 चयमोगच्छक्षीरोदंनमसागरं ॥ तत्रास्तेभगवान्विष्णुर्लोकनाथोजगन्मयः ॥ ५८ ॥ मुरुस्तद्वाक्यमाकर्ण्यप्राहग-
 च्छामिकेशवं ॥ किंतुलयानतावद्विसंयम्याधर्ममानवाः ॥ ५९ ॥ सप्राहगच्छत्वतोवाप्रवर्तिष्येजयंप्रति ॥ संयंतुवाय-
 थावांपिततोयुक्तंसमाचरे ॥ ६० ॥ इत्येवमुक्त्वावचनंदुग्धाब्धिभगमन्मुरुः ॥ यत्रास्तेशेषपर्यंकेचतुर्मूर्तिर्जनार्दनः ॥ ६१ ॥
 नारदउवाच ॥ चतुर्मूर्तिःकथंविष्णुरेकएवनिगद्यते ॥ सर्वगत्वात्कथमपिअव्यक्तत्वाच्चतद्वद ॥ ६२ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥
 अव्यक्तःसर्वगोऽपीहएकएवमहामुने ॥ चतुर्मूर्तिर्जगन्नाथथाब्रह्मस्तथाशृणु ॥ ६३ ॥ अप्रतर्क्यमनिर्देश्यशुक्लंशांतं
 परंपदं ॥ वासुदेवाख्यमव्यक्तंस्मृतंद्वादशपत्रकं ॥ ६४ ॥ नारदउवाच ॥ कथंशुक्लं कथंशांतमप्रतर्क्यमनिर्दिष्टं ॥ का-

न्यस्यद्वादशोक्तानिपत्रकाणिमहामुने ॥ ६५ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ शृणुष्ववचनगुह्यपरमेष्ठिप्रभाषितं ॥ श्रुतंसनत्कुमा-
रेणेतेनाख्यातंचयन्मम ॥ ६६ ॥ नारदउवाच ॥ कोऽयंसनत्कुमारैरितियथोक्तंब्रह्मणःस्वयं ॥ तवापितेनगतंवदाममानु
पूर्वशः ॥ ६७ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ धर्मस्यभार्याहिंसाख्यातस्यांपुत्रचतुष्टयं ॥ संजातमुनिशादूलयोगशास्त्रविचारक
॥ ६८ ॥ ज्येष्ठःसनत्कुमारोभिर्द्वितीयश्चसनातनः ॥ तृतीयःसनकोनामचतुर्थश्चसनंदनः ॥ ६९ ॥ सांख्यवेत्तारमपरं-
कपिलंबौदुमासुरं ॥ दृष्ट्वापंचशिखंश्रेष्ठयोगयुक्तपोनिधिं ॥ ७० ॥ ततस्तस्यासनंदद्याज्ज्ञायानपिकनीयसे ॥ मौन
गुह्यमहायोगंकपिलादीनुवाचसः ॥ ७१ ॥ सनत्कुमारश्चाभ्येत्यब्रह्माणंकमलोद्धवं ॥ अपृच्छद्योगविज्ञानंतमुवाचब्र-
जापतिः ॥ ७२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कथयिष्यामितेसाध्यदिपुत्रेतिमेवचः ॥ शृणोषिकुरुषेतच्चज्ञानंसांख्ययुतोभवान्
॥ ७३ ॥ सनत्कुमारउवाच ॥ पुत्रएवास्मिदेवेशयतःशिष्यास्म्यंहविभो ॥ नविशेषोऽस्तिपुत्रस्यशिष्यस्यचपितामह
॥ ७४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ विशेषःशिष्यपुत्राभ्यांविद्यतेधर्मनंदन ॥ धर्मकर्मसमायोगे तथापि गदतःशृणु ॥ ७५ ॥ पुन्ना-
म्नोनरकाच्चातिपुत्रस्तेनहगीयते ॥ शेषःपापहरःशिष्यइतीयंवैदिकीश्रुतिः ॥ ७६ ॥ सनत्कुमारउवाच ॥ कोऽयंपुन्ना-
मकोदेवयस्माच्चातिचपुत्रकः ॥ तस्माच्छेषं तथा पापं हरेच्छिष्यश्चतद्रद ॥ ७७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एतत्पुराणंपरममहर्षे
योगांगयुक्तंच तथा सद्वै ॥ तथैव चोग्रं भयहारिपुण्यंवदामिति शास्त्र्यतियेन पापम् ॥ ७८ ॥ इति श्रीवामनपुराणैश्वरव्राहु-
र्भविषष्टिमोऽध्यायः ॥ ६० ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ब्रह्मोवाच ॥ परदारभिव्रजनं पापिनानुपसेवनं ॥ पारुष्यं सर्वभूतानां प्रथमं न रकमतं ॥ १ ॥ फलस्तेयं महापापफल
हीनं तथा टनं ॥ छेदनं वृक्षजातीनां द्वितीयं न रकस्मृतं ॥ २ ॥ वर्ज्यादानं तथा दुष्टमवधवधबंधनं ॥ विवादो बांधवैः स्पर्धा

तृतीयनरकमतं ॥ ३ ॥ भयदंसर्वसत्त्वानांभवभूतिविनाशनं ॥ अशनंनिजधर्माणांचतुर्थनरकंस्मृतं ॥ ४ ॥ मारणंमि-
 त्रकौटिल्यंमिथ्याभिशंसनंचयत् ॥ मिष्टैकाशनमित्युक्तंपंचमंतुन्यातनं ॥ ५ ॥ यत्रफलादिहरणंयमनयोगनाशनं ॥
 यानयुग्मस्यहरणंपष्ठमुक्तंन्यातनं ॥ ६ ॥ राजभागहरंमंडराजजायानिषेवणं ॥ राज्ञामहितकर्तृत्वसप्तमंनरकंस्मृतं
 ॥ ७ ॥ लुब्धत्वंलोलुपत्वंलुब्धधर्मार्थनाशनं ॥ लालासंकीर्णमिवोक्तमष्टमंनरकंस्मृतं ॥ ८ ॥ विप्रोक्तंब्रह्महरणंब्रा-
 ह्मणानांविनिर्दिनं ॥ विरोधंबंधुभिश्चोक्तंनवमंनरयातनं ॥ ९ ॥ शिष्टाचारविनाशंचशिष्टद्वेषंशिशोर्वेधं ॥ शास्त्रस्तेयं
 धर्मस्तेयंदशमंपरिकीर्तितं ॥ १० ॥ षडंगनिधनंधोरंषाङ्गप्यप्रतिषेधनं ॥ एकादशतथैवोक्तंनरकंसंज्ञिरुतमं ॥ ११ ॥
 सत्सुनिंदासदाचौरमनाचारमसत्क्रिया ॥ संस्कारपरिहीनैर्निर्विमिदंद्वादशमुच्यते ॥ १२ ॥ हानिर्धर्मार्थकामानामपव-
 र्गस्यहारणं ॥ संवेदःसंविदामेतन्नयोदशममुच्यते ॥ १३ ॥ क्षपणंधर्मेहीनंचयद्वर्ज्ययच्चवद्भिदं ॥ चतुर्दशतथैवोक्तंनर-
 कंतद्विगर्हितं ॥ १४ ॥ अज्ञानंचाप्यसूयत्वमशौचमशुभावहं ॥ स्मृतंतत्पंचदशकमसत्यवचनानिच ॥ १५ ॥ आल-
 स्यवैषोडशकंसक्रोधंचविशेषतः ॥ सर्वस्यचाततायित्वमावासेष्वभिदापनं ॥ १६ ॥ इच्छाचपरदारेषुनरकायनिगद्यते
 ॥ ईर्ष्याभावश्चशास्त्रेषुउद्धृतत्वंविगर्हितं ॥ १७ ॥ एतैस्तुपापैःपुरुषःपुन्नामाद्यैर्नसंशयः ॥ संयुक्तःप्रीणयेद्देवंसंतत्याज-
 गतःपतिं ॥ १८ ॥ प्रीतःसृष्ट्यातुशुभयासमध्यास्तेतमच्युतं ॥ पुंनामनरकंधोरंविनाशयतिसर्वतः ॥ १९ ॥ एतस्मा-
 त्कारणात्साध्यततःपुत्रैतिगद्यते ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिशेषपापस्यलक्षणं ॥ २० ॥ देयं देवर्षिभूतानामनुजानांपितृ-
 न ॥ लिप्सापरधनेष्वेवमवर्णेषुचैकता ॥ २१ ॥ औंकारादपिनिर्दृतिःपापकारिस्मृतिश्चसः ॥ कुरोर्वादोमहापापम-
 गम्यागमनंतया ॥ २२ ॥ घृतादिविक्रयोधोरश्चश्रृंङालादिपरिग्रहः ॥ स्वदोषच्छादनंपापंपरदोषप्रकाशनं ॥ २३ ॥

मत्सरिखंवाग्दुष्टत्वंनिष्ठुरत्वंतथापरे ॥ टाकिलंतालवादिखंनान्नावाचाप्यधर्मजं ॥ २४ ॥ दारुणत्वमधार्मिखंनरकावह-
मुच्यते ॥ एतैश्चपापैःसंयुक्तःप्रीणयेद्यदिशंकरं ॥ २५ ॥ ज्ञानाधिकमशेषेणशेषपापजयेत्ततः ॥ शारीरंवाचिकंयच्चमा-
नसंसाधिकंचयत् ॥ २६ ॥ पितृमातृकृतंयच्चकृतंयच्चाश्रितैर्नरैः ॥ भ्रातृभिर्बांधवैश्चापितस्मिञ्जन्मनिधर्मज ॥ २७ ॥
तत्सर्वविलययातिसधर्मःसुतशिष्ययोः ॥ विपरीतेभवेत्साध्यविपरीतःपदक्रमः ॥ २८ ॥ तस्माच्चपुत्रशिष्याहिविधात-
व्यौविपश्चिता ॥ एतदर्थमभिध्यायशिष्याच्छेष्टतरःसुतः ॥ शेषांस्तारयेतशिष्यःसर्वतोपिहिपुत्रकः ॥ २९ ॥ पुलस्त्य-
उवाच ॥ पितामहवचःश्रुत्वासाध्यःप्राहृतपोधनः ॥ त्रिसत्यंतवपुत्रोहंदेवयोगंवदस्वमे ॥ ३० ॥ तमुवाचमहायोगीत-
न्मातापितरौयदि ॥ दास्येतेवततोयोगंदायादोह्यासिपुत्रक ॥ ३१ ॥ सनत्कुमारःप्रोवाचदायादपरिकल्पना ॥ येयं-
हिभगवताप्रोक्तातमिखंव्यातुमहसि ॥ ३२ ॥ तदुक्तंसाध्यमुख्येनवाक्यंश्रुत्वापितामहः ॥ प्राहप्रहस्यभगवान्शृणु
वत्सेतिनारद ॥ ३३ ॥ औरसःक्षेत्रजश्चैवदत्तःकृत्रिमएवच ॥ गढोत्पन्नोपविद्धश्चदायादाबांधवास्तुषट् ॥ ३४ ॥ अ-
मीषुषट्सुपुत्रेषुऋणपिण्डधनक्रियाः ॥ गोत्रसाम्यंकुलेवृत्तिःप्रतिष्ठाशाश्वतीतथा ॥ ३५ ॥ कानीनश्चसहोदश्चक्रीतःपौ-
नर्भवेत्स्तथा ॥ स्वयंदत्तःगारसवःषट्पुत्रास्तुप्रकीर्तिताः ॥ ३६ ॥ अमीषामृणपिण्डादिकथानेवैहविद्यते ॥ नामधारक-
एवैहगोत्रेचकुलसंमतः ॥ ३७ ॥ तत्तस्यवचनंश्रुत्वाब्रह्मणःसनकाग्रजः ॥ उवाचैवंविशेषंहिब्रह्मन्मेख्यातुमहसि ॥ ३८ ॥
ततोब्रवीत्सुरपतिर्विशेषंशृणुपुत्रक ॥ औरसोयस्वयंजातःप्रतिबिंबमिवात्मनः ॥ ३९ ॥ क्लीबोन्मतेव्यसनिनिपत्यौत-
स्याज्ञयातुयः ॥ भार्याह्यनातुरापुत्रजनयेक्षेत्रजस्तुसः ॥ ४० ॥ मातापितृभ्यांयोदत्तःसदत्तःपरिगीयते ॥ मित्रपुत्रंमित्र-
दत्तंकृत्रिमंप्राहुरुत्तमाः ॥ ४१ ॥ नज्ञायतेगृहेकेनजातस्त्वितिसगूढकः ॥ बाह्यतःस्वयमानीतःसोपविद्धःप्रकीर्तितः ॥ ४२ ॥

कन्याजातस्तुकानीनःसगर्भोऽसहोढजः ॥ मल्यैर्गृहीतःक्रीतःस्याद्विविधःस्यात्पुनर्भवः ॥ ४३ ॥ दत्ताप्यकस्ययाक-
 न्याभयोऽन्यस्यप्रदीयते ॥ तज्जातस्तनयोज्ञेयोलोकेपौनर्भवःस्मृतः ॥ ४४ ॥ दुर्भिक्षेव्यसनेचापियेनात्माविनिवेदितः ॥
 मस्वयंदत्तइत्युक्तस्तथान्यःकारणार्तरैः ॥ ४५ ॥ ब्राह्मणस्यसुतःशूद्रांजायतेयस्तुसुव्रत ॥ ऊढायांचाप्यनूढायांसपार-
 सवउच्यते ॥ ४६ ॥ एतस्मात्कारणाल्पुत्रनस्वयंदत्तमहसि ॥ स्वमात्मानंगच्छशीघ्रंपितरौसमुपाव्हय ॥ ४७ ॥ ततः
 समातापितरौसस्मारवचनाद्विभोः ॥ तावाजग्मतुरीशानंद्रुवेदंपतीमनो ॥ ४८ ॥ प्रणिपत्यतुब्रह्माणमदेशोदेवदीयताम्
 ॥ उपविष्टौसुखासीनौसाध्योवचनमब्रवीत् ॥ ४९ ॥ सनत्कुमारउवाच ॥ योगंजिगमिषुस्तातब्रह्माणंसमचूदं ॥ मा-
 म्कृत्वांस्तुपुत्रार्थेत्स्मात्त्वंदातुमहसि ॥ ५० ॥ तावेवमुक्तौपुत्रेणयोगाचार्यपितामहं ॥ उक्तवतौप्रभोयंहिआवयोस्तन-
 योऽस्तिच ॥ ५१ ॥ अद्यप्रभृत्ययंपुत्रस्तवब्रह्मन्भविष्यति ॥ इत्युक्त्वाजग्मतुःस्वर्ग्येनैवाभ्यागतौयथा ॥ ५२ ॥ पिता-
 महोपितंपुत्रंसाध्यंचविनयान्वितम् ॥ सनत्कुमारंप्रोवाचयोगंद्वादशपत्रकं ॥ ५३ ॥ शिखांसंस्थस्तुओंकारोमेघोस्यशि-
 रसिस्थितः ॥ पत्रवैशाखमासोहिप्रथमंपरिकीर्तितं ॥ ५४ ॥ नकारोमुखसंस्थोपिष्टपत्रप्रकीर्तितः ॥ ज्येष्ठमासश्च
 तत्पत्रद्वितीयंपरिकीर्तितं ॥ ५५ ॥ मोंकारोभुजयोर्गुर्ममिथुनस्तत्रसंस्थितः ॥ आषाढइतिविख्यातस्तृतीयंपत्रकंस्मृतं
 ॥ ५६ ॥ भकारंनैत्रयुगलंतत्रकटकःस्थितः ॥ मासःश्रावणइत्युक्तश्चतुर्थपत्रकंस्मृतं ॥ ५७ ॥ गकारंहृदयंप्रोक्तोसिं-
 होवसतितत्रच ॥ मासोभाद्रपदःप्रोक्तःपंचमंपरिगीयते ॥ ५८ ॥ वकारंकवचविद्याकृत्यातत्रप्रतिष्ठिता ॥ मासश्चाश्व-
 यजिप्रोक्तोषष्ठतत्पत्रकंस्मृतं ॥ ५९ ॥ तेकारंमनसिप्रोक्तंतुलातत्रचसंस्थिता ॥ मासश्चकार्तिकोनामसप्तमंपत्रकंस्मृतं
 ॥ ६० ॥ वाकारंनाभिसंयुक्तंस्थितस्तत्रतृष्टाश्विकः ॥ मासोमार्गशिरानामवष्टकंपत्रकंमुने ॥ ६१ ॥ सुकारंजघनंप्रो-

कंतत्रस्थश्चधनुर्धरः ॥ पौपोनिगदितोमासोनवमपरिकीर्तितं ॥ ६२ ॥ देकारश्चाग्निपुगलेतत्रस्थस्तिमिरुच्यते ॥
 मासोमाघेतिविख्यातोदशमंपत्रकंस्मृतं ॥ ६३ ॥ वाकारोजानुपुगमंचकुम्भस्तत्रादिसंस्थितः ॥ पत्रकंफाल्गुनःप्रोक्तंतेद-
 कादशमुत्तमं ॥ ६४ ॥ पादौयकारौमीनोऽपिसिचैत्रवसतेमुने ॥ इदंतुद्वादशंप्रोक्तंपत्रकैकेशवस्थहि ॥ ६५ ॥ द्वादशारं
 तथाचक्रंषण्णाभिर्द्वियुतं तथा ॥ त्रिव्यूहमेकमूर्तिश्चतथोक्तः परमेश्वरः ॥ ६६ ॥ तत्रचोक्तं देवस्वरूपं द्वादशपत्रकं ॥
 यस्मिन् ज्ञाते मुनिश्चेष्टनभूयो मरणं लेभेत् ॥ ६७ ॥ द्वितीयमुक्तं सत्त्वाद्यं चतुर्वर्णं चतुर्मुखं ॥ चतुर्बाहुमुदारंगं श्रीवत्सधर-
 मव्ययं ॥ ६८ ॥ तृतीयस्तामसो नाम शेषमूर्तिः सहस्रधा ॥ सहस्रवदनः श्रीमान् प्रजाप्रलयकारकः ॥ ६९ ॥ चतुर्थो
 राजसो नाम रक्तवर्णश्चतुर्मुखः ॥ द्विभुजो धारयन् मालां मृष्टिकृत्वादिपूरुषः ॥ ७० ॥ अव्यक्तात्संप्रवत्येते त्रयो व्यक्ता म-
 हात्मने ॥ अतो मरीचिप्रमुखास्तथा न्येपि सहस्रशः ॥ ७१ ॥ एतत्तत्त्वोक्तं मुनिवर्यरूपं विष्णोः पुराणं मतिपुष्टिवर्धनं ॥ च-
 तुर्भुजं चापि मरुदुरात्मा कृतांतं वाक्यात्पुनराससाद ॥ ७२ ॥ तमागतं प्राह मुनेन मधुप्रप्राप्तोऽसिकेनासुरकारणेन ॥ स प्रा-
 ह यद्दुःसह वै त्वया घातं प्राह भूयोऽसुरपूगहंता ॥ ७३ ॥ यदीह मां योद्धुमुपागतोऽसितत्कंपते ते हृदयं किमर्थम् ॥ ज्वरातुरस्येव
 मुहुर्मुहुर्वतन्नैव तस्ये सहकातरेण ॥ ७४ ॥ इत्येवमुक्तो मधुसूदनेन मरुस्तदास्य हृदयं स्वहस्तं ॥ कथं कस्येति मरुस्तदो-
 क्तवान्निपातयामास विपन्नबुद्धिः ॥ ७५ ॥ हरिश्चक्रं मरुदुल्लाघवेन मुनो चतुर्दृक्कमलं च शत्रोः ॥ चिच्छेद देवास्तु गतव्यथा-
 भवन् देवप्रशंसंति च पद्मनाभं ॥ ७६ ॥ एतत्तत्त्वोक्तं मरुदेत्यनाशं कृतां हि युत्तथा शितचक्रपाणिना ॥ अतः प्रसिद्धं समुपा-
 जगाम मुरारिरित्येव विमुर्च्छसिंहः ॥ ७७ ॥ इति श्रीवामनपुराणे भैरवप्रादुर्भावे विमुरुवधो नामैकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥
 पुलस्त्य उवाच ॥ ततो मुरारिभुवनं समभ्येत्य सुशस्ततः ॥ ऊचुर्देवं मस्कृत्य जगत्संक्षोभकारणम् ॥ १ ॥ तच्छृत्वा भगवान्

प्राहगच्छामोहरमंदिरं ॥ सवेत्यतिमहाज्ञानीजगत्सुबधचरं ॥ २ ॥ तथोक्तावासुदेवेनदेवाःशक्रपुरोगमाः ॥ ज-
 नार्हिनपुरस्कृत्यजगन्मर्मदभूधरं ॥ नतत्रदेववृषभनदेर्वीचननंदिनं ॥ ३ ॥ शून्यंगिरिमपश्यंतह्यज्ञानतिमिरावृताः ॥
 तान्मूढदृष्टीन्संप्रैश्यदेवोविष्णुर्महाद्युतिः ॥ ४ ॥ प्रोवाचकिंनपश्यध्वंमहेशंपुरतःस्थितं ॥ तमचूनेनवेवेशंपश्यामोगि-
 रिजापतिं ॥ ५ ॥ नविद्व्यःकारणंतच्चयेनदृष्टिर्हताहिनः ॥ तानुवाचजगन्मूर्तिर्यदेवस्यसागसः ॥ ६ ॥ पापिष्ठागर्भ-
 हंतारोमृडान्याःस्वार्थतत्पराः ॥ तेनज्ञानंविवेकोवाहतादेवेनशूलिना ॥ ७ ॥ येनाग्रतःस्थितमपिपश्यंतोपिनपश्यथ ॥
 तस्मात्कायविशुद्ध्यर्थदेवदृष्ट्यर्थमादरात् ॥ ८ ॥ तप्तकृच्छेणसंशुद्धाःकुरुध्वंज्ञानमीश्वरे ॥ क्षीरस्नानंप्रयुजीतसाग्रकुंभश-
 तंपुरा ॥ ९ ॥ दधिस्नानेचतुःषष्टिर्द्वात्रिंशद्विविषोऽहणे ॥ पंचगव्यस्यशुद्धस्यकुंभाःपोडशकीर्तिताः ॥ १० ॥ मधुनोऽ-
 द्यौजलस्योक्ताःसर्वेतेद्विगुणाःसुराः ॥ ततोरोचनयादेवमष्टोत्तरशतेनहि ॥ ११ ॥ अनुलिपेत्कुंकुमेनचंदनेनचभक्तितः
 ॥ बिल्वपत्रैःसकमलैःकपूरागरुचंदनैः ॥ १२ ॥ मंदारैःपारिजातैश्चअतिमुक्तैस्तथाचयेत् ॥ अगुरुंसहकालेयंचंदनेना-
 पिधयेत् ॥ १३ ॥ जप्तव्यंशतरुद्र्रीयमृगवेदोक्तंपदक्रमैः ॥ एवंकृतेतुदेवेशंपश्यध्वंनेतरेणहि ॥ १४ ॥ इत्युक्त्वावासुदे-
 वेनदेवाःकेशवमब्रुवन् ॥ विधानंतत्तत्कृच्छस्यकथ्यतांमधुसूदन ॥ यस्मिंश्चोर्णेकायशुद्धिर्भवतेसर्वकालिकी ॥ १५ ॥
 वासुदेवउवाच ॥ त्र्यहमुष्णाःपिबेच्चापल्यहमुष्णंपयःपिबेत् ॥ त्र्यहमुष्णंपिबेत्सर्पिविषोभक्षोदिनत्रयं ॥ १६ ॥ पलाह्वा-
 दशतोयस्यपलाशौपयसःसुराः ॥ षट्पलाःसर्पिषःप्रोक्तादिवसेदिवसेपिबेत् ॥ १७ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ इत्येवमुक्ते
 वचनेसुराःकायविशुद्ध्ये ॥ तप्तकृच्छरहस्यवैचक्रुःशक्रपुरोगमाः ॥ १८ ॥ ततोब्रतेसुराश्चीर्णविमुक्ताःपापतोऽभवन् ॥

१ शतरुद्रीयं नमस्तेरुद्रमन्यवइत्यादि । एकादशगुणान्वापि रुद्रानावत्यधर्मवित् । महापापैरपि स्पष्टौ मुच्यते नाव संशय इत्यादिस्मृते ।

२ चीर्णे आचरिते ।

विमुक्तपापादेवशंवासुदेवमथाब्रुवन् ॥ १९ ॥ कासौवदजगन्नाथशंभुस्तिष्ठतिकेशव ॥ यक्षीराद्याभिर्षेकेणस्नापयामो
विधानतः ॥ २० ॥ अथोवाचसुराचिणुरेषतिष्ठतिशंकरः ॥ मदेहेकिनपश्यध्वयोगंप्राप्यप्रतिष्ठितं ॥ २१ ॥ तमचूने-
नपश्यामःस्वतोर्वैत्रिपुरांतकं ॥ सत्यंवदसुरशानमहेशानःकतिष्ठति ॥ २२ ॥ ततोऽव्ययात्मासहरिःस्वहृत्पंकजशा-
यिनं ॥ दर्शयामासदेवानांमुरारिलग्नैश्वरं ॥ २३ ॥ ततोऽमराःक्रमेणैवक्षीरादिभिर्भुजन्तमैः ॥ स्नापयंचक्रिरेलिंगशश्व-
तंध्रुवमव्ययं ॥ २४ ॥ गोरोचनयात्कालिष्यचंदनेनसुगंधिना ॥ बिल्वपत्रांबुजैर्द्वैपूजयामासुरंजसा ॥ २५ ॥ धूपयि-
त्वागुरुभक्त्यनिवेद्यपरमौषधीः ॥ जह्वाष्टशतनामानिप्रणामंचक्रिरेततः ॥ २६ ॥ इत्येवंचितयंतस्तेदेवैवाहराच्युतौ ॥
कथंयौगत्वमापन्नौसत्त्वेनतमसावृतौ ॥ २७ ॥ सुराणांचितितज्ञात्वाविश्वमूर्तिरभूद्विभुः ॥ सर्वलक्षणसंयुक्तःसर्वायुध-
धरोव्ययः ॥ २८ ॥ सार्द्धद्विनेत्रकमलाहिकुंडलंजटागुण्डाकेशस्वर्गर्षभध्वजं ॥ समाधंवंहारभुजंगभूषणपीताजिनच्छिन्न-
कटिप्रदेशं ॥ २९ ॥ चक्रासिहस्तहलशार्ङ्गपाणिपिनाकशलाजगवान्वितंच ॥ कपर्दखट्वांगकपालघटंमशंसंस्वटकाररवं
महर्षे ॥ ३० ॥ दृष्ट्वैवदेवाहरिशंकरंतमोऽस्तुतेसर्वगताव्ययेति ॥ प्रोक्तप्रणामाःकमलासनाद्याश्चक्रुर्मूर्तिचैकतरांनिभु-
ज्य ॥ ३१ ॥ तानेकचित्तान्विज्ञायदेवान्देवपतिर्हरिः ॥ प्रगृह्याभ्यद्रवचूर्णकुरुक्षेत्रंस्वमाश्रमं ॥ ३२ ॥ ततःप्रस्थति
देवेशंस्थाणुभूतंजलेस्थितं ॥ दृष्ट्वानमःस्थानवेतुप्रोक्त्वासर्वेष्युपाविशन् ॥ ३३ ॥ ततोऽब्रवीत्सुरपतिरेहिनोदीयतां
वरः ॥ शुब्धंजगजगन्नाथउन्मज्जस्वप्रियातिथे ॥ ३४ ॥ ततस्तांमधुरांवाणींशुश्रावबृषभध्वजः ॥ श्रुत्वात्तस्थौचैवगेन
सर्वव्यापीनिरंजनः ॥ ३५ ॥ नमोस्तुदेवदेवेभ्यःप्रोवाचप्रहसनहरः ॥ सचागतःसुरैःसैद्रैःप्रणतोविनयान्वितः ॥ ३६ ॥

१ तंभुजकेशेगुरुद्वयंनच इति पुस्तकान्तरे ॥

तमचूर्देवताः सर्वास्यज्यतांशं करद्रुतं ॥ महाव्रतत्रयो लोकाः शुब्धास्ते तेजसा हिताः ॥ ३७ ॥ अथोवाच महादेवो मया
त्यक्ता महाव्रतः ॥ ततः सुरा दिवं जग्मुर्हृष्टाः प्रयतमानसाः ॥ ३८ ॥ ततो विकंपते पृथ्वी सा ब्धिद्वीपा महामुने ॥ ततो ह्यचित-
पद्भुद्रः किमर्थं भितामही ॥ ३९ ॥ ततः पर्यचरच्छूली कुरुक्षेत्रं समंततः ॥ ददशौघवती तीरे उशनसं तपोनिधिं ॥ ४० ॥
तता ब्रवीत्सुरपतिः किमर्थं तप्यते तपः ॥ जगत्क्षोभकरं विप्रतच्छीघ्रं कथ्यतां मम ॥ ४१ ॥ उशना उवाच ॥ तवाराधनकामा-
र्थं तप्यते हि महत्तपः ॥ तस्मात्संजीविनीं विद्यां ज्ञातुमिच्छेन्निलोचन ॥ ४२ ॥ हर उवाच ॥ तपसा परितुष्टोऽस्मि सुतसेन
तपोधन ॥ तस्मात्संजीविनीं विद्यां भवान्ज्ञास्यति तत्त्वतः ॥ ४३ ॥ वरं लब्ध्वा ततः शुक्रस्तपसः संन्यवर्त्तत ॥ तथापि चल-
ते पृथ्वी सा ब्धिभूभ्रगावृता ॥ ४४ ॥ ततो गमन्महादेवः सप्तसारं स्वतेशुचि ॥ ददर्शनृत्यमानं च ऋषिं मंकणसंज्ञितं
॥ ४५ ॥ भावेन पाशूयति बालवत्सं भुजौ प्रसायैव न नर्त्तवेगात् ॥ तस्यैव वेगेन समाहता तु च बालभूर्भूमिधरैः सहैव ॥ ४६ ॥
तं शं करोऽभ्येत्य करे निगृह्य प्रोवाच वाक्यं ग्रहसन्महर्षे ॥ किं भावितो नृत्यसि केन हेतुना वदस्व मामद्या किमत्र तुष्टिः ॥ ४७ ॥
स ब्राह्मणः प्राह ममाद्यतुष्टियेन हजाता शृणु तद्द्विजेंद्र ॥ तपस्यतो मे बहवो गता हि संवत्सराः कायविशोधनार्थं ॥ ४८ ॥
ततोऽनुपश्यामि करात् क्षतोत्थं निर्गच्छतं शंकरं सममेह ॥ तेनाति तुष्टोऽस्मि भृशं द्विजेंद्र येनास्मि नृत्यामि सुभावितात्मा ॥ ४९ ॥
तं प्राह शंभुर्द्विजपथ्यमह्यं भस्म प्रवृत्तं करतोतिशुक्लं ॥ संताडनादेव न च प्रहर्षां भामास्ति नूनं हि भवान्प्रमत्तः ॥ ५० ॥ श्रुत्वा थ
वाक्यं वृषभध्वजं तं न त्वामुनिर्मंकणकोमहर्षे ॥ नृत्यं परित्यज्य सुविस्मितोऽथ वंदं पादौ विनयानवधः ॥ ५१ ॥ तमाह
शंभुर्द्विजगच्छलोकांतं ब्रह्मणा दुर्गम एव यश्च ॥ इदं च तीर्थं प्रवरं पृथिव्यां पृथुदं कस्यात्सु महत्फलं हि ॥ ५२ ॥ सांनिध्य-
मत्रैव सुरासुराणां गंधर्वविद्याधरकिं नराणां ॥ सदास्तु धर्मस्य निधानमग्र्यं सारस्वतं पापमलापहारि ॥ ५३ ॥ सुप्रभा-

कांचनाक्षीवसुवेणुर्विमलोदका ॥ महोदराचौघवतीविशालाचसरस्वती ॥ ५४ ॥ एताः सप्तसरस्वत्योनिवासिष्यतिन-
त्यशः ॥ सोमपानफलं सर्वाः प्रयच्छन्ति सुपुण्यदाः ॥ ५५ ॥ भवानपिकुरुक्षेत्रे मूर्त्तस्थाप्य गरीयसी ॥ गमिष्यति महापुण्यं
ब्रह्मलोकं सुदुर्गम् ॥ ५६ ॥ इत्येवमुक्तो देवनशंकरेण तपोधन ॥ मूर्त्तस्थाप्य कुरुक्षेत्रे ब्रह्मलोकमगादृशी ॥ ५७ ॥ ग-
ते मकण्डके पृथ्वीनिश्चला समजायत ॥ अथागामन्दरं शंभुर्निजनावसथं शुचि ॥ ५८ ॥ एवं तवोक्तं द्विजशंकरस्तु तस्त-
दा सीत्तपसरत्तु गैले ॥ शून्येऽभ्यधाद्द्रष्टुमिति हि देव्या समयोजितो येन हिकारणेन ॥ ५९ ॥ इति श्रीशिवमनपुराणे भैरवत्राटु-
र्भवे द्विषष्ठिमाध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ॥ ॥

नारद उवाच ॥ गर्तो धकस्तु पातालिकमेचेष्ट दानवः ॥ शंकरो मन्दरस्थोऽपि यच्च कारतदुच्यतां ॥ १ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ पा-
तालस्थो धको ब्रह्मन् बाध्यते मदनाग्निना ॥ संतप्तविग्रहः सर्वान्दानवानि दमव्रीत् ॥ २ ॥ समे सहस्रमेवं युः स भ्राता स पिता
मम ॥ यस्तामद्रिसुतां शीघ्रं ममातिकमुपा नयेत् ॥ ३ ॥ एवं ब्रुवति द्वैत्येन्द्रे अध के मदनातुरे ॥ मेघगभीर निघोषं प्रह्लादो वाक्य-
मब्रवीत् ॥ ४ ॥ ये यंगिरिसुता वीरसा मातार्धमतस्तव ॥ पिता त्रिनयनो देवः श्रूयतामत्र कारणं ॥ ५ ॥ तव पित्रालपुत्रेण धर्मनि-
त्येन दानवः आराधितो होरो देवः पुत्रार्थाय पुरा किल ॥ ६ ॥ तस्मै त्रिलोचने नासीद्दत्तो धोप्येव दानवः ॥ पुत्रकः पुत्रकामस्य प्रो-
क्त्वैतथैव च न विभो ॥ ७ ॥ नेत्रत्रयं हि रण्याक्षसन्मसुतयामम ॥ पिहितयागं संस्थस्य ततोर्ध्वमभवत्तमः ॥ ८ ॥ तस्माच्च तमसो
जातो भूतो नीलि घनस्वनः ॥ तदिदं गृह्यतादैत्यतवोपयिकमात्मजं ॥ ९ ॥ यदा तु लोके विद्विष्टं कर्म धायं करिष्यति ॥ त्रैलो-
क्य जननी चापि लभिवांछिष्यतेऽधमः ॥ १० ॥ दातयिष्यति वा विप्रं यदा प्राक्षिप्य चासुर ॥ तदास्य स्वयमेवाहं करिष्ये कायशो-
षणं ॥ ११ ॥ एवमुक्त्वागतः शंभुः स्वस्थानं मन्दराचलां त्वत्पितापि समभ्यागात्त्वा मादायर सातलं ॥ १२ ॥ एतेन कारणेन बाहो-

लजातवदानव ॥ सर्वस्यापीहजगतोगुरुःशंभुःपिताश्रुवं ॥ १३ ॥ भवानपितथायुक्तःशास्त्रवेत्तागुणाद्भुतः ॥ नेदृशेपाप-
संकल्पेमतिकुर्याद्भवद्विधः ॥ १४ ॥ त्रैलोक्यप्रभुरव्यक्तोभवःसर्वेनमस्कृतः ॥ अजेयस्तस्यभार्येयंनलमहोऽमरादन ॥ १५ ॥
नचापिशक्तःसंप्राप्तुंशैलराजाल्मजांशुभां ॥ अजितासगणंरुद्रंसचकामोऽथदुर्लभः ॥ १६ ॥ यस्तरेत्सागरंदोभ्योपात-
येद्भुविभारकरं ॥ मेरुमुत्पाटयेद्वापिसजयेच्छूलपाणिनं ॥ १७ ॥ उताहोस्विदिमांशक्तःक्रियांकर्तुमहाबलः ॥ नचशक्यो
हरंजातुसत्यंसत्यमयोदितं ॥ १८ ॥ किलयानश्रुतैदत्ययथादंडोमहीपतिः ॥ परस्त्रीकामनामूढःसराष्ट्रोनाशमाप्तवान्
॥ १९ ॥ आसीदंडोनामनृपःप्रभूतबलवाहनः ॥ सचवब्रेमहातेजाःपौरोहित्यायभार्गवं ॥ २० ॥ ईजेचविविधैर्यज्ञैर्नप-
तिःशुक्रपालितः ॥ शुक्रस्यासीच्चिदुहिताअरजानामनामतः ॥ २१ ॥ शुक्रःकदाचिदगमद्वूषपर्वाणमासुरं ॥ तेनार्चित-
श्चिरंतत्रतस्थौभार्गवसतमः ॥ २२ ॥ अरजाःस्वगृहंवह्निंशुश्रूषंतीमहासुराअतिष्ठतसुचावर्गीततोभ्यागान्नराधिपः ॥ २३ ॥
सपप्रच्छकशुक्रेतिमयूःपरिचारिकाः ॥ ततःसभगवानशुक्रोयाजनायदनोःसुतं ॥ २४ ॥ पप्रच्छनृपतिःकातुतिष्ठतेभार्ग-
वाश्रमे ॥ तास्तमयूगुराःपुत्रीसंतिष्ठत्यरजानृप ॥ २५ ॥ तामाश्रमेशुक्रमुताद्रुमिध्वाकुनंदनः ॥ प्रविवेशमहाबाहुद-
दर्शारजसंततः ॥ २६ ॥ तांदृष्ट्वाकामसंततस्तक्षणादेवपार्थिवः ॥ सजातोऽधकदंडश्चकृतांतबलचोदितः ॥ २७ ॥ वि-
सर्जयामासतदभृत्यान्भ्रातृन्सुहृत्तमान् ॥ शुक्रशिष्यानपिबलीएकाकीपृष्ठआव्रजत् ॥ २८ ॥ तमागतंशुक्रमुताप्रत्यु-
त्थाययशस्विनी ॥ पूजयामाससहस्राभ्रातृभावेनदानव ॥ २९ ॥ ततस्तामाहनृपतिर्बलिकामाग्नितापितं ॥ मांसमा-
ह्लादयस्वाद्यस्वपरिष्वंगवारिणा ॥ ३० ॥ सापित्राहनश्चेष्टंसविनीतातमासुरं ॥ पितामममहाक्रोधीत्रिदशानपिनि-
र्दहेत् ॥ ३१ ॥ मूढबुद्धेभवान्भ्राताममापिस्वयमागतः ॥ भगिनीधर्मतस्तेहंभवान्शिष्यःपितुर्मम ॥ ३२ ॥ सोब्रवीद्वी-

रुमंशुक्रःकालेनपरिवक्ष्यति ॥ कामाग्निर्निर्दहतिमामद्यैवतनुमध्यमे ॥ ३३ ॥ साप्राहदंडंनृपतिमुद्रुतपरिपालय ॥
तमेवयाचस्वगुरुंसेदास्यत्यसंशयं ॥ ३४ ॥ दंडोब्रवीत्सुतं चंगिकालक्षेपोनमेक्षमः ॥ हुतावसरक्तवृषिघ्नमायातिमु-
दरि ॥ ३५ ॥ ततोब्रवीच्चविरजानाहंत्वांपार्थिवात्मज ॥ दातुंशक्तथात्मानमस्वतंत्राहिर्योपितः ॥ ३६ ॥ किंवातेबहु-
नोक्तेनमात्वंनाशंनराधिप ॥ गच्छस्वशुक्रशोपेनसभृत्यज्ञातिबांधवः ॥ ३७ ॥ ततोब्रवीन्नरपतिःसुतनुशुणचेष्टितं ॥चि-
त्रांगदायायद्वृतपुरादेवयुगेशुभे ॥ ३८ ॥ विश्वकर्मसुतासाध्वीनाम्नानाचित्रांगदाभवत् ॥ रूपयौवनसपत्नापद्महीनातु
पद्मिनी ॥ ३९ ॥ साकदाचिन्महारण्यंसखीभिःपरिवारिता ॥ जगामनिमिषंनामरुनातुं कमललोचना ॥ ४० ॥ सा-
रुनातुमवतीर्णाचअभ्यागान्नरेश्वरः ॥ सुदेवतनयोधीमानसुरथोनामनामतः ॥ ४१ ॥ संवृतासासखीःप्राहवचनंसत्वसं-
युतं ॥ असौनराधिपसुतोमदनेनकदर्थ्यते ॥ ४२ ॥ यदर्थचक्षमंमैस्यस्वप्रदानंसुरूपिणः ॥ सस्यस्तामब्रुवन्बाला
अप्रगल्भासिसुंदरि ॥ ४३ ॥ अस्वातंत्र्यंतवास्तोहप्रदानेस्वात्मनो नये ॥ पितातवास्तिधर्मिष्ठःसर्वशास्त्रविशारदः
॥ ४४ ॥ नतेयुक्तमिहात्मानंदानुंनरपतेःस्वयं ॥ एतस्मिन्नंतरेराजासुरथःसत्यकःशुचिः ॥ ४५ ॥ समभ्येत्याब्रवीदेनां-
कंदर्पशरपीडितः ॥ त्वंमुग्धेमोहयसिमांष्ट्यैवमदिरक्षणे ॥ ४६ ॥ त्वदृष्टिशरवोणनस्मरेणाभ्येत्यताडितः ॥ त-
न्मांकुचलेतल्पेअभिशायितुमर्हसि ॥ ४७ ॥ नोचेत्प्रवक्ष्यतेकामोभूयोतिदर्शनात् ॥ ततःसाचारुसर्वगीराज्ञो-
राजीवलोचना ॥ ४८ ॥ वार्यमाणासखीभिस्तुप्रादादात्मानमालम्ना ॥ एवंपुरातयान्यापरित्रातःसभूपतिः ॥ ४९ ॥
तस्मात्त्वमपिसुश्रोणिमांपरित्रातुमर्हसि ॥ अजरस्काब्रवीदंडंतस्यायद्वृतमुत्तमं ॥ ५० ॥ किंवयानपरिज्ञातंस्मात्तत्क-
थयाम्यहं ॥ तदातयातुतन्वंग्यासुरथस्यमहीपतेः ॥ ५१ ॥ आत्माप्रदत्तःस्वातंत्र्यंततस्तमशपिपिता ॥ यस्माद्धर्मप-

रित्यज्यस्त्रीभावान्मन्दचेतसे ॥ ५२ ॥ आत्माप्रदत्तस्तस्माद्धिनविवाहोर्भविष्यति ॥ विवाहरहितानवसुखं लभ्यसिभ-
 र्ततः ॥ ५३ ॥ नचपुत्रफलं नैवपतिनायोगमेष्यसि ॥ उत्सृष्टमात्रेणोपेतुह्यपोवाहसरस्वती ॥ ५४ ॥ अकृतार्थेनरप-
 तियोजनानित्रयोदश ॥ अपकृष्टेनरपतौ सापिमोहमुपागता ॥ ५५ ॥ ततस्ताः सिषिबुः सर्वाः सरस्वत्याजलेनहि ॥ सा
 सिच्यमाना सुतरां शिशिरेणाथवारिणा ॥ ५६ ॥ मृतकल्पामहोत्साहाविश्वकर्मसुताभवत् ॥ तांमृतामिवविज्ञायजग्मुः
 सख्यस्त्वरान्विताः ॥ ५७ ॥ आहर्तुमपराः काष्ठं वाह्मिमानेतुमाकुलाः ॥ साचतास्वपि सर्वा सुगता सुवनमुत्तमं ॥ ५८ ॥
 संज्ञालेभे सुचार्वंगीदिशश्चेत्यवलोक्य च ॥ अपश्यंती नरपतिं तथास्निग्धं सखीजनं ॥ ५९ ॥ निपपात सरस्वत्यावयोभि-
 स्त्वरितेक्षणा ॥ तां विगात्कांचनाक्षीं तु महानद्यानरेश्वर ॥ ६० ॥ गोमत्यां च परिक्षेपतरंगकुटिलेजले ॥ तथापितस्या-
 स्तद्भाव्यं विदित्वाथविशंपते ॥ ६१ ॥ महावने परिक्षितां सिंहव्याघ्रसमाकुले ॥ एवं तस्याः स्वयंतत्रया अवस्था श्रुताम-
 या ॥ ६२ ॥ तस्मान्नदास्याम्यात्मानं रक्षंती शीलमुत्तमं ॥ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा दंडशक्रसमो बली ॥ विहस्यत्वरजां प्रा-
 ह स्वार्थं मे गक्षयंकरं ॥ ६३ ॥ दंडोवाच ॥ तस्यायदुत्तरं वृत्तं तत्पितुश्च कृशोदरि ॥ सुरथस्य तथाराज्ञास्तच्छ्रेतं मतिमा-
 दधे ॥ ६४ ॥ यदा प्रकृष्टेनृपतौ पतिता सामहावनं ॥ तथा गगनसंचारी दृष्टवान्गुह्यक्रां जनः ॥ ६५ ॥ ततः सोभ्येत्यां
 बालां परिभाष्य प्रयत्नतः ॥ प्राह अगच्छ सुभगेनयाति सुरथं प्रति ॥ ६६ ॥ ध्रुवमेष्यसितेन त्वसंयोगमसितेक्षणे ॥
 तस्माद्गच्छ स्वशीघ्रं त्वष्टुं श्रीकंठमीश्वरं ॥ ६७ ॥ इत्येवमुक्ता सा तेन गुह्यकेन सुलोचना ॥ श्रीकंठमागता तूर्णं कालिंघा
 दक्षिणोत्तरं ॥ ६८ ॥ दृष्ट्वा महेशं श्रीकंठं स्नात्वा रविसुताजले ॥ अतिष्ठ तशिरो नम्राया वन्मध्ये स्थितो रविः ॥ ६९ ॥ अ-
 थ राजगामदेवस्य स्नानं कर्तुं तपोधनः ॥ शुभः पाशुपताचार्यः सामवेदी ऋतुध्वजः ॥ ७० ॥ रुद्रतीमिव स्थितां तामनंगपरि-

वर्जिता ॥ तांद्वाहसमुनिध्यानमगमकैयमित्यथ ॥ ७१ ॥ अथासातमृषिंद्वकृतांजलिरुपस्थिता ॥ तांप्राहुपुत्रिकस्या-
सिसुतासुरसुतोपमा ॥ ७२ ॥ किमर्थमागतासीहनिर्मनुष्यमृगेवने ॥ ततःआप्राहतमृषियथातथ्यकृशोदरी ॥ ७३ ॥
श्रुत्वर्षिःकोपमगमदशपच्छल्पितानवरं ॥ यस्मात्स्वतनुजातेयंपरदेयापियापिना ॥ ७४ ॥ योजितानैवभूतिनातस्मान्ना-
च्छास्वामृगोऽस्तुसः ॥ इत्युक्त्वासमहाभागोभूयःज्ञात्वाविधानतः ॥ ७५ ॥ उपास्यपश्चिमांसंध्यांप्रजयाभासशंकरं
संपूज्यदेवेदेशंयथोक्तविधिनाहरं ॥ ७६ ॥ उवाचागम्यतांसुभ्रूरुंदर्तीपतिलालसां ॥ गच्छस्वसुभ्रूरेक्षेष्टशस्त्रगोदावर
शुभ्रं ॥ ७७ ॥ तत्रोपास्यमहादेवंमहांतंह्राटेकेश्वरं ॥ तत्रस्थितायारंभोरुख्यातादेववतीशुभा ॥ ७८ ॥ आगमिष्य-
तिदैत्यस्यपुत्रीकंदरमालिनः ॥ तथान्यागुह्यकसुताद्रमयतीतिविश्रुता ॥ ७९ ॥ अंजनस्यापितत्रापिसमेप्यतितपरस्वि-
नी ॥ तथापरावेदवतीपर्जन्यदुहिताशुभा ॥ ८० ॥ यदातिन्मःसमर्प्यतिसप्तगोदावरेजले ॥ हाटकाख्येमहादेवेतदा
संयोगमेप्स्यसि ॥ ८१ ॥ इत्येवमुक्तामुनिनाबालाचित्रांगदातदा ॥ सप्तगोदावरंतीर्थमगमत्वरिताततः ॥ ८२ ॥ सं-
प्राप्यतत्रेदंशंप्रजयतीत्रिलोचनं ॥ समध्यास्तेशुचिपराफलमूलशानाभवत् ॥ ८३ ॥ सचर्षिर्ज्ञानसंपन्नःश्रीकिंठाग्रततो-
ऽलिखत् ॥ श्लोकंकेंकमहात्मानंतस्याश्रप्रियकाम्यया ॥ ८४ ॥ नसोऽस्तिकश्चित्रिदशोऽसुरोवायक्षेधमत्योरजननी-
चरोवा ॥ इदंदिदुःखंमृगाशावेनेत्यानिर्माणयेद्यःस्वपराक्रमेण ॥ ८५ ॥ इत्येवमुक्त्वासमुनिर्जगामद्रुपुंभिषुपुष्करनाथमीड्यं
॥ नदीपयोर्णामुनिद्वंद्वंदांसंचितयन्नेवविशालनेत्रां ॥ ८६ ॥ इतिश्रीवामनपुराणेभैरवत्रादुर्भवेदंडोपाख्यानेत्रि-
षष्टिमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दंडउवाच ॥ चित्रांगदायास्वरजेतत्रसत्यायथासुखं ॥ स्मरंत्याशश्रुथंवीरंमहान्कालःसमभ्यगात् ॥ १ ॥ विश्वकर्मा-

पिमुनिनाशतोवानरतांगतः ॥ न्यपतन्मेरुशिखराद्गुपुंविधिनादितः ॥ २ ॥ वनघोरं सुगुल्माब्जनदीं शालूकिनीमनु ॥
 सत्वेवंपर्वतश्रेष्ठं समावसतिसुंदरि ॥ ३ ॥ तत्रासतोऽस्य सुचिरं फलमूलान्यथाभ्रतः ॥ कालोत्पगाद्वारोर्हेबहुवर्षगणो
 वने ॥ ४ ॥ एकदा दैत्यशार्दूलः कंदराख्यः सुतांप्रियां ॥ प्रतिगृह्य समभ्यागात्ख्यातां विदवतीं दिवि ॥ ५ ॥ तांचतद्वन-
 मायातां समं पित्रावराननां ॥ दर्शवानरश्रेष्ठः प्रजग्राह बलात्करे ॥ ६ ॥ ततो गृहीतां कपिना स दैत्यः स्वसुतां शुभे ॥
 कंदरो वीक्ष्य संक्रुद्धः खड्गमुद्यम्य चाद्रवत् ॥ ७ ॥ तमापतंत दैत्येन्द्रं दृष्ट्वा शाखाभृगो बली ॥ तथैव सह चार्वाग्याहिमाचलमुपा-
 गमत् ॥ ८ ॥ ददर्श च महो देवं श्रीकंठयमुनातटे ॥ तस्या विदूरे गहनमाश्रमं ऋषिवर्जितं ॥ ९ ॥ तस्मिन् महाश्रमे पुण्ये
 स्थाप्य देववर्ती कपिः ॥ न्यमज्जत सकालिंचां पश्यतः कंदरस्य हि ॥ १० ॥ सोऽजानतमृतां पुत्रीं समं शाखाभृगेण हि ॥ ज-
 गाम च महातेजाः पातालं निलयं निजं ॥ ११ ॥ स चापि वानरो देव्या कालिंचां वेगतो भृशं ॥ नीतः शिवेति व्याख्यातं देशं
 स्फूर्तिजनाश्रितं ॥ १२ ॥ ततस्तीर्त्वा येन स कपिलवनं प्रति ॥ गंतुकामो महातेजा यत्र न्यस्ता सुलोचना ॥ १३ ॥
 अथापश्यत्समायातमं जनगुह्यकोत्तमं ॥ दमयंत्यासं पुत्र्या गत्वा जिगमिषुः कपिः ॥ १४ ॥ तां दृष्ट्वा मन्यत श्रीमान् स ये
 देववतीं ध्रुवं ॥ तन्मेष्टया श्रमो जातो जलमज्जनसंभवः ॥ १५ ॥ इति संचितयन्नेव समाद्रवत सुंदरि ॥ सा तद्भयाच्च न्यपतन्न-
 दीं चैव हिरण्वतीं ॥ १६ ॥ गुह्यको वीक्ष्य तनयां पतितामापगजले ॥ दुःखशोकसमायुक्तो जगामां जनपर्वतं ॥ १७ ॥
 तत्रासौ तप आस्थाय मौनव्रतधरः शुचिः ॥ समास्ते वै महातेजाः संवत्सरगणान् बहून् ॥ १८ ॥ दमयंत्यपि वेगेन हिरण्व-
 त्पापवाहिता ॥ नीता देशं महापुण्यं कोशलं साधुभिर्युतं ॥ १९ ॥ गच्छंती सा च रुदती दृशे वटपादपं ॥ प्ररोहं प्रावृत्त-
 नं जटाधरमिवेश्वरं ॥ २० ॥ तं दृष्ट्वा विपुलच्छायं विशाश्रमवरानना ॥ उपविष्टा शिलापट्टे तोवाचं प्रशुश्रुवे ॥ २१ ॥ न

सोस्तिपुरुषः कश्चिद्यस्त्वं ब्रूयात्तपोधनं ॥ यथासतनयस्तुभ्यमुद्बोधवटपादपै ॥ २२ ॥ साश्रुत्वा तं तदावार्णविशिष्टाक्षर-
 संयुतां ॥ तिर्यगूर्ध्वमधश्चैव समं तादवलो कयन् ॥ २३ ॥ दृष्टशेखशिखरे शिशुपंचाद्वकं स्थितं ॥ पिंगलाभिर्जटाभि-
 स्तु उद्बद्धयन्तः शुभे ॥ २४ ॥ तं विब्रुवंतं दृष्ट्वैव दमयंती सुदुःखिता ॥ प्राहेकनासि बद्धस्वपापिनावदपोतक ॥ २५ ॥ सतामा-
 हं महाभगे बद्धोऽस्मि कपिनावटे ॥ जटास्त्वेवं सुदुष्टेन जीवामितपसो बलात् ॥ २६ ॥ पुरामनुपुरै चैव तत्र देवो महेश्वरः ॥ तत्रा-
 स्तितपसोराशिः पिताममक्रुतध्वजः ॥ २७ ॥ तस्यास्मितपथमानस्य महायोगान्महात्मनः ॥ जातोऽलिष्टदं संयुक्तः सर्व-
 शस्त्रविशारदः ॥ २८ ॥ ततो मामब्रवीत्तातो नमस्कृत्य शुभानने ॥ जाबालीति परिज्ञायतच्छृणुष्व शुभानने ॥ २९ ॥ पंच-
 वर्षसहस्राणि बाल एव भविष्यति ॥ दशवर्षसहस्राणि कुमारत्वे भरिष्यति ॥ ३० ॥ विंशतिर्यौवनस्थायी स्थायिविद्यैर्द्विगुणं
 ततः ॥ पंचवर्षशतान् बालो भोक्ष्यसे बंधनं दृढं ॥ ३१ ॥ दशवर्षशतान्येव कौमारैः कायपीडनं ॥ यौवने परमान्भोगान् द्विस-
 हस्रं समास्तथा ॥ ३२ ॥ चलारिंशच्छतान्येव वार्धकेऽशमनुमं ॥ आप्यसे भूमि शय्यायां कदम्बाशनभोजनं ॥ ३३ ॥
 इत्येवमुक्तः पित्राहं बालः पंचाब्ददेशकः ॥ विचरामि महर्षिपुष्टं गच्छन् स्नातुं हिरण्वतीं ॥ ३४ ॥ ततोऽपश्यं कपिवरं सोवदन्मां
 क्रयास्थसि ॥ इमां देवतीं गृह्यामूढन्यस्तां महाश्रमे ॥ ३५ ॥ ततोऽसौ मां समादाय विस्फुरंतीं शिशुततः ॥ वटाग्रेऽस्मिन्नु-
 द्बद्धं जटाभिरपि सुंदरि ॥ ३६ ॥ तथा चरक्षा कपिना कृताभीरु निरंतरैः लतापार्श्वैर्माहायंत्रमध्यस्था दुष्टबुद्धिना ॥ ३७ ॥
 अभेद्योयमनाक्रम्य उपरिष्ठात्तथावधः ॥ दिशामुखेषु सर्वेषु कृत्यं त्रलतामयं ॥ ३८ ॥ संयम्य मां कपिवरः प्रयातोऽमरपर्वतं ॥
 यथेच्छयामयादृष्टमेतत्ते गदितं शुभे ॥ ३९ ॥ भवती कामहारण्ये ललनापतिवर्जिता ॥ समायाता सुचार्वी गेकि न कार्येण मां
 वद ॥ ४० ॥ सा ब्रवीदंजनो नाम गृह्यैर्कैः पितामम ॥ दमयंतीति मे नाम प्रम्लोचागर्भसंभवा ॥ ४१ ॥ तत्र मे जातेक

प्रोक्तमृषिणामुद्गलेनहि ॥ इयंनरैर्द्रमहिषीभिविष्यतिनसंशयः ॥ ४२ ॥ तद्वाक्यसमकालंनुनदद्विविदुर्दुभिः ॥ शि-
 वाश्चाशिवनिर्घोषास्ततोभूयोऽब्रवीन्मुनिः ॥ ४३ ॥ नसंदेहोनरपतेमहारज्ञीभविष्यति ॥ महान्तंसंशयघोरंकन्याभावे
 समेष्यसि ॥ ४४ ॥ ततोऽजगामसम्क्रुषिरेवमुक्त्वावचोद्धुतं ॥ पितामामपिचादयसमागतुमथैच्छत ॥ ४५ ॥ तीर्थततो
 हिरण्वत्यास्तीरात्कपिरथोत्पतत् ॥ तद्भयाच्चमयाह्यात्माक्षिप्तःसागरगाजले ॥ तयास्मिदेशमानीताइमंमानुपवर्जितं
 ॥ ४६ ॥ दंडउवाच ॥ श्रुत्वाजाबालिरथतद्वचनवैतयोदितं ॥ प्राहुमुदरिगच्छस्वश्रीकंठयमुनातटे ॥ ४७ ॥ तत्रागच्छ-
 तिमध्याह्नेमत्पिताशिवमर्चितुं ॥ तस्मैनिवेदयशुलंततःश्रेयोऽभिलिप्स्यसे ॥ ४८ ॥ ततस्तुवरिताकालेदमयंतीतपोनिधिं ॥
 परित्राणार्थमगमद्विमाद्रौयमुनांनदीं ॥ ४९ ॥ सात्वदीर्घेणकालेनकंदमूलफलाशना ॥ संप्राप्ताशंकरस्थानयंत्रा-
 गच्छतितापसः ॥ ५० ॥ ततःसादेवदेवेशश्रीकंठलोकवर्दितं ॥ प्रतिबंधततोऽपश्यदक्षराणिमहामुने ॥ ५१ ॥ तेषामर्थं
 हिविज्ञायसातदाचारुहासिनी ॥ जापमाल्युदितंश्लोकमलिखच्चान्यमात्मना ॥ ५२ ॥ मुद्गलेनास्मिगदिताराजपत्नी
 भविष्यति ॥ साचावस्थामिमांप्राप्ताकाश्चिन्मांत्रातुमीश्वरः ॥ ५३ ॥ इत्युल्लिख्यशिलापट्टेगतास्नातुयमानुजां ॥ ददृशे
 चाश्रमवरंमत्तकोकिलनादितं ॥ ५४ ॥ अतोमध्यमसाष्टर्षिर्नूततिष्ठतिसत्तमः ॥ इत्येवंचितयतिसासंप्रविष्टामहाश्रमं ॥ ५५ ॥
 ततोददृशेदेवानांस्थितादेववर्तीशुभां ॥ शुष्कास्यांचलनेत्रांतुपरिस्लानामिवाब्जिनीं ॥ ५६ ॥ साचापतंतीददृशेयक्षजां
 दैत्यनंदिनीं ॥ केयमित्येवसंचित्यसमृत्थायस्थिराभवत् ॥ ५७ ॥ ततोऽन्योऽन्यसमार्थिष्यगण्डाण्डसुहृत्तया ॥ पर्यट्ट-
 च्छत्तदान्योन्यंकथयामासतुस्ततः ॥ ५८ ॥ तेषांज्ञाततत्त्वार्थैरन्योन्यंललनोत्तमे ॥ समासातेकथाभिस्तेनानारूपाभि-
 रादरात् ॥ ५९ ॥ एतस्मिन्नंतरेप्रातःश्रीकंठमर्चितुंमुनिः ॥ ऋतध्वजोमुनिश्चेष्टस्ततोऽपश्यदथाक्षरान् ॥ ६० ॥ सदृष्ट्वा

वाचयित्वाचतदर्थमधिगम्य च ॥ मुहूर्तध्यानमास्थायव्यजानाच्चतपोनिधिः ॥ ६१ ॥ ततः संपूज्य देवेशं त्वरयामास ऋत-
 ध्वजः ॥ अयोध्यामगमत्क्षिप्रं द्रष्टुमिच्छाकामी श्वरं ॥ ६२ ॥ तं दृष्ट्वा नृपति श्रेष्ठं तापसो वाक्यमब्रवीत् ॥ श्रूयतां नर-
 शार्दूलविज्ञप्तिर्मम पार्थिव ॥ ६३ ॥ मम पुत्रा गुणैर्युक्तः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ उद्बद्धः कपिशेन विपयं तवैव हि ॥ ६४ ॥
 तं हि मोचयितुं नान्यः शक्तस्त्वत्तनयादृते ॥ शकुनिर्नाम राजेन्द्रसहस्रविधिपारगः ॥ ६५ ॥ तन्मुनेर्वाक्यमाकर्ण्य पिता भ-
 मकृशोदरि ॥ आदिदेश प्रियं पुत्रं शकुनिनामशांतये ॥ ६६ ॥ ततः प्रहसितः पिता आतामसमहाभुजः ॥ संप्राप्तो यवो-
 देशं समं हि परमर्षिणा ॥ ६७ ॥ दृष्ट्वा न्यग्रोधमत्युच्चं प्ररोहं श्वेतदिङ्मुखं ॥ ददर्श वृक्षां शिखरे उद्बद्धं दृष्ट्वा विपुत्रकम् ॥ ६८ ॥
 ततश्च लतापाशं दृष्ट्वा न ससमततः ॥ दृष्ट्वा समुनिपुत्रं तं स्वजटासंयतवटे ॥ ६९ ॥ धनुःशायय बलवानधिप्यं स च कारह ॥
 लाघवाद्दृष्ट्वा विपुत्रस्य समं चिच्छेद मार्गणैः ॥ ७० ॥ कपिनायकृतं पूर्व लतापाशं चतुर्दिशं ॥ पंचवर्षशतेकाले गते कृतं तदा श-
 रैः ॥ ७१ ॥ लताच्छन्नं ततस्तूर्णमारुरोहमुनिवटं ॥ प्राप्तं स्वपितरं दृष्ट्वा जाबालिः संयतोऽपि सन् ॥ ७२ ॥ आदरात्पित-
 रं मूधुर्न विवदे तु विधानतः ॥ संपरिष्वज्य समुनिर्मध्यं घ्राय समंततः ॥ ७३ ॥ उन्मोचयितुं मारुद्धानशशाकसुयंत्रितः ॥
 ततस्तूर्णधनुर्नाम्यबाणांश्च शकुनिबली ॥ ७४ ॥ आरुरोह वटं तूर्णं समुन्मोचयितुं जटाः ॥ न च शक्नोति संयतं दृढं कपि वरे-
 ण हि ॥ ७५ ॥ यदानशक्तिस्तैनसमं मोचयितुं जटाः ॥ तदा वतीर्णः शकुनिः सहितः परमर्षिणा ॥ ७६ ॥ जग्राह च धनुर्बा-
 णांश्च काशशरमंडपं ॥ लाघवाद्दर्शय च द्राभ्यां शाखां चिच्छेद सन्निधा ॥ ७७ ॥ शाखया कृत्या चासौ भारस्वाहीतपोधनः ॥
 शरसोपानमार्गेण अवतीर्णोऽथ पादपात् ॥ ७८ ॥ तस्मिंस्तथास्वेतनये ऋतुध्वजस्ततो नरेन्द्रस्य सुतेन धन्विना ॥ जाबालि-
 नां भारवहेन संयुतः समाजगामाथ नर्दसि सूर्यजां ॥ ७९ ॥ इति श्रीवामनपुराणे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥

दंडकउवाच ॥ एतस्मिन्तरेबालेयक्षसुरसुतेमुने ॥ समागतेहरंद्रष्टुतमुनियोगिनंवरं ॥ १ ॥ ददशतेपरिस्लानंसंशुष्क-
 कुसुमंविभुं ॥ बहुनिर्माल्यसंयुक्तंगतेतस्मिन्ऋतुध्वजे ॥ २ ॥ ततस्तुवीक्ष्यदेवेशतेउभेवरकन्यके ॥ स्नापयेतेविधाने-
 नपूजयेतेअहर्निशं ॥ ३ ॥ ताभ्यांस्थिताभ्यातत्रैवऋषिरभ्यागमद्वनं ॥ द्रष्टुंश्रीकंठमव्यक्तंगालवोनालनामतः ॥ ४ ॥
 सदृक्षकन्यकायुग्मंकस्येदमितिचिंतयन् ॥ प्रविवेशमुनिःस्नात्वाकालिंध्याविमलेजले ॥ ५ ॥ ततोपूजयत्सस्त्रीकंठु-
 गालवोमुनिः ॥ गायतेसुस्वरंगंतंयक्षसुरसुतेततः ॥ ६ ॥ ततः सगीतमाकर्ण्यगालवोद्वेअजानत ॥ गंधर्वकन्यकेक्षेत्रे-
 होनात्रविद्यते ॥ ७ ॥ संपूज्यदेवमीशानंगालवस्तुविधानतः ॥ कृतजप्यःसमध्यास्तोकन्याभ्यामभिवादितः ॥ ८ ॥
 ततःपत्रच्छसमुनिःकन्यकैकस्यकथ्यतां ॥ कुलालंकारकरणेभक्तियुक्तेभवस्वहि ॥ ९ ॥ तमचतुर्मुनिश्रेष्ठयाथातथ्यशु-
 भानने ॥ जातविदितवृत्तंगालवस्तपतांवरः ॥ १० ॥ समुष्यतत्ररजनीताभ्यांसंपूजितोभुनिः ॥ प्रातरन्यायगौरी-
 शंसंपूज्यचविधानतः ॥ ११ ॥ तेउपेत्याब्रवीद्यास्येपुष्करारण्यमुत्तमं ॥ आमंत्रयामिवांतन्यैभामनुज्ञातुमहथ ॥ १२ ॥
 ततस्तैजयतुर्ब्रह्मन्दुर्लभंदर्शनंतव ॥ किमर्थंपुष्करारण्येभवान्यास्यत्यथादरात् ॥ १३ ॥ तेउवाचमहतेजाअहंकार-
 समन्वितः ॥ कार्तिकीपुण्यदाभाविपुष्करेष्ण्वकार्तिके ॥ १४ ॥ तेऊचतुर्वयंयामोभवान्यत्रगमिष्यति ॥ नत्वयास्मविनाब्र-
 ह्मन्निहस्थांतुसमुत्सहे ॥ १५ ॥ बाढमाहमुनिश्रेष्ठस्तोनत्वामहेश्वर ॥ गतेचऋषिणासार्धंपुष्करारण्यमादरात् ॥ १६ ॥
 तथान्येऋषयस्तत्रसमायाताःसहस्रशः ॥ पार्थिवाजानपदाश्चमुक्त्वैकंतुऋतुध्वजं ॥ १७ ॥ ततःस्नातुंचकार्तिक्यामृपयः
 पुष्करेष्ण्वथ ॥ राजानश्चमहाभागानाभागेक्ष्वाकुसंयुताः ॥ १८ ॥ गालवोपिसमंताभ्यांकन्यकाभ्यामवातरत् ॥ स
 स्नातुंपुष्करजलेमध्यमेधनुपांशुतौ ॥ १९ ॥ निमग्नश्चापिददृशेमहामत्स्यजलेशयं ॥ बह्वोभिर्मत्स्यकन्याभिःश्रीधमाणंमु-

दुर्महः ॥ २० ॥ सताश्चाहविनिर्मुक्तमधर्मनजानथ ॥ जनापवादंघोरहिनशक्तः सोदुमल्वणं ॥ २१ ॥ तास्ताऽऽर्चुर्म-
 हामत्स्यं किंनपश्यामगालवं ॥ तापसंकन्यकाभ्याविविचरंतयेच्छया ॥ २२ ॥ यद्यसावपिधर्मात्मानविभेदितपोधनः ॥
 जनापवादात्किंविभेषिजलमध्यगः ॥ २३ ॥ ततश्चाप्याहसनिमिर्नैषवितितपोधनः ॥ रागांधोनापिचभयविजानाति
 सुबालिशः ॥ २४ ॥ तच्छ्रवामस्यवचनंगालवोब्रीडयायुतः ॥ नोत्तारनिमग्नापितस्थौसविविजैर्द्वयः ॥ २५ ॥ स्ना-
 त्वाद्ब्रह्मेतिर्भोरुसमुत्तीर्यैतैरस्थिते ॥ प्रतीक्षत्यौमुनिवरंतद्दर्शनसमुत्सुके ॥ २६ ॥ वृत्तापुष्करयात्रागतोलोकोयाथाग-
 तं ॥ ऋषयः पार्थिवाश्चान्येनानाजानपदास्तथा ॥ २७ ॥ तत्रस्थितैकामुदतीविश्वकर्मतनूरुहा ॥ चित्रांगदासुचावैगी
 वीक्षंतीतनुमध्यमा ॥ २८ ॥ तेस्थितेवापिबीक्षंत्यौगालवंमुनिसत्तमं ॥ संस्थितेनिर्जेनेतीर्थेगालवोतजलेतथा ॥ २९ ॥
 ततोभ्यगाद्देवतीनाम्नागंधर्वकन्यका ॥ पर्जन्यतनयासाध्वीघृताचीगर्भसंभवा ॥ ३० ॥ साचाभ्येत्यकुलेपुण्येस्नात्वा
 मध्यमपुष्करे ॥ ददर्शकन्यात्रितयमुभयोस्तटयोःस्थितं ॥ ३१ ॥ चित्रांगदांसमभ्येत्यपर्येष्टच्छदनिष्ठुरं ॥ कासिकेनच
 कार्येणनिर्जेनेस्थितवत्यसि ॥ ३२ ॥ सतामुवाचपुत्रीमांविदस्वसुरवर्धिके ॥ चित्रांगदेतिसुश्रोणिविख्यातांविश्वकर्मणः
 ॥ ३३ ॥ साहमभ्यागताभद्रेस्नातुंपुण्यांसरस्वतीं ॥ नैमिषकांचनाक्षीनुविख्यातांधर्ममातरं ॥ ३४ ॥ तत्रागतासुरा-
 हाहंपृष्ठावैदर्भकेणहि ॥ सुरथेनसकामार्तोभामिवशरणगतः ॥ ३५ ॥ मयात्मातस्यदत्तश्चसखीभिर्वार्यमाणया ॥ ततः
 शतास्मितेनवियुक्तास्मिचभूभुजा ॥ ३६ ॥ मर्तुकृतमतिभेद्वैरागिरितागुह्यकेनच ॥ श्रीकंठमगमंद्रुष्टुतोगोदावरीजलं
 ॥ ३७ ॥ तस्मादिदंसमायातार्थप्रवरमुत्तरं ॥ नचापिष्टः सुरथः समनोद्वादनः परितः ॥ ३८ ॥ भवतीचात्रकाबालेष्ट-
 नेयात्राफलेधुना ॥ समागताहितच्छंसमसत्येनभामिनि ॥ ३९ ॥ साब्रवीच्छयतांयास्मिमंदभाग्याकृशोदरी ॥

यथायात्राफलेवृत्तेसमायातास्मिपुष्करं ॥ ४० ॥ पर्जन्यस्यघृताच्यांतुजातावेदवतीतिहि ॥ रममाणवनोद्देशेदृष्टास्मि
 कपिनासखि ॥ ४१ ॥ सचाभ्येत्याब्रवीन्मांतुयासिवेदवतीकिहि ॥ आनीतास्याश्रमात्केनभूष्टष्ठानमेरुपर्वतं ॥ ४२ ॥ ततो
 मयोक्तेनास्मीतिकपेवेदवतीत्यहं ॥ नाम्नावेदवतीत्येवमेरावपिक्वताश्रया ॥ ४३ ॥ ततस्तेनातिदुष्टेनवानरेणाभिविद्भुता ॥
 समारूढास्मिसहसाबंधुजीवंनगोत्तमं ॥ ४४ ॥ तेनापिपृष्ठशस्तरसापादाक्रांतस्त्वभज्यत ॥ ततोस्यविपुलांशाखांसमालिं-
 ग्यस्थितात्वहं ॥ ४५ ॥ ततःछवंगमोवृक्षंभ्राक्षिपत्सागरांभसि ॥ सहतेनैववृक्षेणपतितास्म्यहमाकुला ॥ ४६ ॥ ततोऽ-
 म्बरतलाद्वृक्षनिपतंतयदृच्छया ॥ दृष्टशुःसर्वभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ ४७ ॥ ततोहाहाकृतंलोकैर्मापंततीनिरीक्ष्यहि ॥
 ऊचुश्चसिद्धगंधर्वाःकष्टंसेयंमहात्मनः ॥ ४८ ॥ इन्द्रधुम्मनस्यमहिषीगदिताब्रह्मणास्वयं ॥ मनोःपुत्रस्यवीरस्यसहस्रक्रतुया-
 जिनः ॥ ४९ ॥ तांवाणीमधुरांश्रुत्वामोहमस्म्यागताततः ॥ नचजानेसर्केनापिपृष्ठक्षश्छिन्नःसहस्रधा ॥ ५० ॥ ततो-
 स्मिवेगाद्वलिनाहूतानलसखेनहि ॥ समानीतास्म्यहमिमंत्वंदृष्टावाद्यसुंदरि ॥ ५१ ॥ ततउत्तिष्ठगच्छावःकेउभेसंस्थि-
 तेवरे ॥ कन्यकेअनुपश्येहपुष्करस्योत्तरेतटे ॥ ५२ ॥ एवमुक्त्वावरांगीसातयासुतनुकन्यया ॥ जगामकन्यकेद्रुष्टुप्र-
 षुंकार्यंतुकौतुकात् ॥ ५३ ॥ ततोगत्वापर्यपृच्छत्तेऊचतुरुभेअपि ॥ याथातथ्यंतयोस्ताभ्यांस्वमात्माननिवेदितं ॥ ५४ ॥
 ततस्ताश्रतुरोपीहसप्तगादावरंजलं ॥ संप्राप्यतीरेतिष्ठतिअर्च्येत्योहाटकेश्वरं ॥ ५५ ॥ ततोबहून्वर्षगणान्बध्नमुस्तेज-
 नास्त्रयः ॥ तासामर्थायशकुनिर्जाबालिःसक्रुतध्वजः ॥ ५६ ॥ भारवाहीततोभिन्नादशान्दशतिकेगते ॥ कालेजगाम
 निर्वेदात्समं पित्रानुशकलं ॥ ५७ ॥ तस्मिन्नरपतिःश्रीमानिन्द्रधुम्मनोमनोःसुतः ॥ समध्यास्तेसविज्ञायसार्धपाद्योवि-
 निर्ययो ॥ ५८ ॥ सम्यक्संपूजितस्तेनसजाबालिःक्रुतध्वजः ॥ सर्वेश्वाकसुतोधीमानशकुनिर्भातजोऽर्चितः ॥ ५९ ॥

ततावाक्यमुनःप्राहद्ब्रह्मन्मृतध्वजः ॥ राजन्नष्टासुतास्माकंनदयतीतिविश्रुता ॥ ६० ॥ तादर्थ्यैववसुधाअस्माभि-
 रटितानृप ॥ तस्मादुत्तिष्ठमार्गस्यसाहाय्यंकर्तुमर्हसि ॥ ६१ ॥ अथोवाचनृपब्रह्मन्ममापिललनोत्तमा ॥ नष्टाकृत-
 श्रमस्यापिकस्याहंकथयामितां ॥ ६२ ॥ आकाशात्पर्वताकारःपतमानोनगोत्तमः ॥ सिद्धानंवाक्यमाकर्ण्यबर्णेष्ट-
 न्नःसहस्रधा ॥ ६३ ॥ तेवैवसावररोहाविभिन्नालाघवान्मया ॥ नचजानामिसाकुत्रतस्माद्गच्छामिमार्गितुं ॥ ६४ ॥
 इत्येवमुक्त्वासनृपःसमुत्थायत्वरान्वितः ॥ स्पंदनानिद्विजाभ्यांसन्नात्पुत्रायचार्पयत् ॥ ६५ ॥ तेऽधिष्ठुदृश्यास्तूर्णमा-
 र्गैतेवसुधांक्रमात् ॥ बदर्याश्रममासाद्यदृष्टुस्तपसोनिधिं ॥ ६६ ॥ तपसाकर्शितंदीनंमलंपंकजटाधरं ॥ निव्यासा-
 यासपरमंप्रथमेवयसिस्थितं ॥ ६७ ॥ तमुपेत्याब्रवीद्राजाइन्द्रद्युम्नोमहामुजः ॥ तपस्विनृपवनेधोरअस्थितोऽ-
 सिसुदुश्चरं ॥ ६८ ॥ तपःकिमर्थतच्छंसिकिमभिप्रेतमुच्यतां ॥ सोब्रवीत्कोभवान्ब्रूहिममात्मानंसुहृत्तया ॥ ६९ ॥ प-
 रिपृच्छसिशोकात्परिदूनंतपोऽन्वितं ॥ सप्राहराजस्मिबलीतपस्विनृशाकलेपुरे ॥ ७० ॥ मनोःपुत्रप्रियोभ्राताइ-
 दृवाकोःकथितंतव ॥ सचास्मैपूर्वचरितंसर्वकथितवानृपः ॥ ७१ ॥ श्रुत्वाप्रोवाचराजर्षिर्मांमुचस्वकलेवरं ॥ आगच्छ
 यामितन्वंगोविचैरुन्नात्तुजोसिम ॥ ७२ ॥ इत्युक्त्वासंपरिष्वज्यनृपंधमनिंसतंतं ॥ समारोप्यरथंतूर्णतापसाभ्यांन्यवेद-
 यत् ॥ ७३ ॥ ऋतध्वजःसपुत्रस्तुतंदृष्ट्वापथिवीपतिं ॥ प्रोवाचराजन्नेहोहिकरिण्यामितवप्रियं ॥ ७४ ॥ यासौचि-
 त्रांगदानामबयादृष्टाहिर्नैमिषे ॥ सप्तगोदावरंतीर्थसामयैवविवर्जिता ॥ ७५ ॥ आगच्छचागमिष्यामोतस्मादेवहिक्का-
 रणात् ॥ तत्रास्माकंसमेप्यतिकन्यास्तिन्नस्तथापराः ॥ ७६ ॥ इत्येवमुक्त्वासाऋषिःसमाध्यास्यसुदेवजां ॥ शकु-
 निंपुरतःकृवासेन्द्रद्युम्नःसपुत्रकः ॥ ७७ ॥ स्पंदनेनाश्वयुकेनगंतुंसमुपचक्रमे ॥ सप्तगोदावरंतीर्थयत्रताःकन्यकागताः

॥ ७८ ॥ एतस्मिन्नंतरेतन्वीधृताचीशोकसंयुता ॥ विचचारोदयगिरिविचिन्वतीसुतानिजां ॥ ७९ ॥ तमाससादचक-
पिंपर्यष्टच्छद्यथाप्सराः ॥ किंबालानलयादृष्टाकपेसत्यंवदस्वमे ॥ ८० ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वासकपिप्राहबालिकां ॥ द-
ष्टादेववतीनामसाचन्यस्तामहाश्रमे ॥ ८१ ॥ कालिंघाविमलेतीरंमृगपक्षिसमन्विते ॥ श्रीकंठायतनस्याश्रेमयासत्यंत-
वोदितं ॥ ८२ ॥ साप्राहवानरवरंनान्नावेदवतीतिसा ॥ नहिदेववतीस्यातातदागच्छब्रजावहे ॥ ८३ ॥ घृताच्यास्तद्व-
चःश्रुत्वावानरस्वरितक्रमः ॥ पृष्ठतोस्याःसमागच्छन्नदीमन्वेवकौशिकीं ॥ ८४ ॥ प्राप्ताराजर्षिप्रवरास्त्रयस्तेचापिकौ-
शिकीं ॥ द्वितयंतापसाभ्यांचरथाःपंचाश्वेगभिः ॥ ८५ ॥ अवतीर्यरथेभ्यस्तेस्नातुमभ्यागमन्नदीं ॥ घृताच्यपिनदीं
स्नातुंमुपण्यामाजगामह ॥ ८६ ॥ तामन्वेवकपिःप्रायादृष्टोजाबालिनातथा ॥ दृष्ट्वैवपितरंप्राहपार्थिवंचमहाबलं ॥ ८७ ॥
सएषपुनरायातिवानरस्तातवेगवान् ॥ पूर्वजटार्वेवबलाधेनबद्धास्मिपादपे ॥ ८८ ॥ तज्जाबालिवचःश्रुत्वाशकुनिः
क्रोधसंयुतः ॥ सशरंधनुरानम्यइदंवंचनमब्रवीत् ॥ ८९ ॥ ब्रह्मन्प्रदीयतांमह्यमाज्ञातातवदस्वमां ॥ दायदेनंनिह-
न्म्यद्यशरैर्णैकेनवानरं ॥ ९० ॥ इत्येवमुक्तेवचनेसर्वभूतहितेरेतः ॥ महर्षिःशकुनिःप्राहहेतुयुक्तंवचोमहत् ॥ ९१ ॥ न
कश्चित्तातकेनापिवध्यतेबध्यतेपिवा ॥ वयंबंधौपूर्वकर्मवशौनृपतिनंदन ॥ ९२ ॥ इत्येवमुक्तःशकुनिर्ऋषिंपिवचनमब्रवीत् ॥
ममाज्ञादीयतांब्रह्मन्शाधिकिकंकरवाण्यहं ॥ ९३ ॥ इत्युक्तःप्राहसमुनिस्तवानरपतिंवचः ॥ ममपुत्रस्त्वथोद्वहोजटाभिर्वटपा-
दपे ॥ ९४ ॥ नचेन्मोचयितुंदृष्टाच्छक्रुयाच्चापियत्नतः ॥ तदनेननरेंद्रेणत्रिधाकृत्वातुशाखिनं ॥ ९५ ॥ शाखांवहतिसत्सूनुः
शिरसातांविमोचय ॥ दशवर्षशतान्यस्यशाखावैवहतोगताः ॥ ९६ ॥ नचास्तिपुरुषःकश्चिद्योद्युन्मोचयितुंभमः ॥ सरङ्ग-
पैर्वीक्ष्यमाकर्ण्यकपिर्जाबालिनोजटाः ॥ ९७ ॥ शनैरुन्मोचयामासक्षणदुन्मोचिताश्रताः ॥ ततःप्रीतोमुनिश्रेष्ठाद-

रदोभूतध्वजः ॥ ९८ ॥ कपिंप्राहृष्टणीज्वलंवरंयन्मनसोऽस्मिन्तं ॥ ऋतध्वजवचःश्रुत्वाइमंवरमयाचत ॥ ९९ ॥ विश्वक-
 र्ममहातेजाःकपित्वेप्रतिसंस्थितः ॥ ब्रह्मन्भवान्वरंमह्ययदिदातुंयेच्छसि ॥ १०० ॥ तच्चदत्तोमहायोराममशापो
 निवर्त्यतां ॥ चित्रांगदायाःपितरंमालश्रान्तपोधनं ॥ १०१ ॥ अभिजानीहिभवतःशापाद्धानरतांगतं ॥ सुबहूनिचपापा-
 निमयायानिष्ठतानिहि ॥ १०२ ॥ कपिचापल्यदोषेणतानिमेयांतुसक्षयं ॥ ततऋतध्वजःप्राहशापस्यातोभविष्यति ॥
 ॥ १०३ ॥ यदायुताय्यांतनयंजनिष्यसिमहाबलं ॥ इत्येवमुक्तःसहृष्टःसतथाकपिसन्तमः ॥ १०४ ॥ स्नातुंतूर्णमहान-
 द्यामवतीर्णःकृशोदरि ॥ ततस्तुसर्वैकमशःस्नात्वाचपितुदेवताः ॥ १०५ ॥ जग्मुर्हृष्टारथेभ्यस्तेघृताचीदिवमुत्पतत् ॥
 तामन्वेवमहावेगःसकपिःप्लवतांवरः ॥ १०६ ॥ ददृशेरूपसंपन्नांघृताचींसप्लवंगमः ॥ सापितंबलिनांश्रष्टद्वैवकपिकुंजरं
 ॥ १०७ ॥ ज्ञात्वाथविश्वकर्माणंकामयामासकामिनी ॥ ततोनुपवेतंश्रष्टेव्यातेकोलाहलेकपिः ॥ १०८ ॥ रमयामा-
 सतंतर्न्वासार्चतंवानरोत्तमं ॥ एवमंतौसुचिरंप्राप्तौतौविध्यपर्वतं ॥ १०९ ॥ रथेषुचापितत्तीर्थसंप्राप्तास्तनरोत्तमाः ॥
 मध्याह्नसमयेश्रांताःसप्तगोदावरंजलं ॥ ११० ॥ प्राप्ताविश्रामहेत्वर्थमवतेरुस्तृषादिताः ॥ तेषांसारथयोऽश्वाश्चस्नात्वा
 पीतोदाकाःप्लुताः ॥ १११ ॥ रमणीयवनोद्देशेप्रचारायसमुत्सृजन् ॥ शाडूलब्जेषुदेगेषुमहूर्तादिववाजिनः ॥ ११२ ॥ तृ-
 ताःसमाद्रवन्सर्वेदेवालयमनुत्तमं ॥ तुरंगखुरनिर्घोषंश्रुत्वातायोषितांवरः ॥ ११३ ॥ किमतदितिचोक्त्वैवप्रजग्मुर्हार्द-
 केभ्वरं ॥ आरुह्यवलर्भितास्तुसमुदक्षंतसर्वशः ॥ ११४ ॥ अपथंस्तीर्थसलिलआप्लुतांगान्नरोत्तमान् ॥ ततश्चित्रांगदा
 दृष्ट्वाजटामंडलधारिणं ॥ सुरथंहसतीप्राहसंगेहल्पुलकासखी ॥ ११५ ॥ योसौयुवानीलघनप्रकाशःसंलक्ष्यतेदीर्घभुजः

१ वलर्भञ्जिदने वक्रदारुणीतिकोशः । (छज्जा) इति भाषायां प्रसिद्धः ।

सूरूपः ॥ सएवन्ननरदेवसुनुवृतोमयापर्वपतिःपतिर्यः ॥ ११६ ॥ यश्चैषजाबनदतुल्यवर्णःश्वेतजटाभारमधारयि-
 प्यत् ॥ सएषन्नंतपतांवरिष्ठकृतध्वजोनात्रविचारणास्ति ॥ ११७ ॥ ततोऽब्रवीदथोहृष्टानंदयतीसखीजनं ॥ एषोऽपरोऽ-
 स्यैवसुतोजाबालिनात्रसंशयः ॥ ११८ ॥ इत्येवमुक्त्वाचनंवलभ्याअवतीर्यच ॥ समासन्नाग्रतःशंभोगीयंतीगीत-
 कानशुभान् ॥ ११९ ॥ ॐ नमोऽस्तु सर्वे शंभो त्रिनेत्र चारुगात्र त्रैलोक्यनाथ उमापते दक्षयज्ञविध्वंसकारक
 कामागनाशन घोरपापप्रणाशन महापुरुष महोद्यमते सर्वसत्त्वक्षयंकर शुभंकर महेश्वर त्रिशूलधर स्मरारे गु-
 हाधामन् दिग्वासः महाशंखशेखर जटाधर कपालमालाविभूषितशरीर वामचक्षुःक्षुभितदेवप्रजाध्यक्ष भगा-
 क्षणोःक्षयंकर भीमसेन नाथ पशुपते कामाङ्गदाहिन् चत्वरवासिन् शिव महादेव ईशान शंकर भीम
 भव वृषध्वज कंटभ प्रौढमहानाट्येश्वर भूतिरत अविमुक्तक रुद्र रुद्रेश्वर स्थाणो एकलिंग का-
 लिन्दीप्रिय श्रीकण्ठ नीलकंठ अपराजित रिपुभयंकर संतोषपते वामदेव अघोर तत्पुरुष महाघोर
 अघोरमते शांत सरस्वतीकांत सहस्रमूर्ते महोद्भव विभो कालाग्ने रुद्र रौद्र हर महीधर प्रिय सर्वतीर्थधिवास
 हंस कामेश्वर केदार अधिपते परिपूर्ण मुचुकुंद मधुनिवास कृपाणपणे भयंकर विद्याराज सोमराज कामराज
 महीधरराजकन्याहृदब्जवसते समुद्रशायिन् गयामुख गोकर्ण ब्रह्मयोने सहस्रवक्त्राक्षिचरण हाटकेश्वर नमस्ते ॥
 एतस्मिन्नंतरेप्राप्ताः सर्वएवविपार्थिवाः ॥ द्रष्टुंत्रैलोक्यकर्तारंत्र्यंबकंहाटकेश्वरं ॥ १२० ॥ समारूढाश्चसुस्नातादृशुर्धो-
 षितःशुभाः ॥ स्थितास्तुपुरतस्तस्यगायंत्योगेयमुत्तमं ॥ १२१ ॥ ततःसुदेवतनयोविश्वकर्मसुतांप्रियां ॥ दृष्ट्वाहपितृचि-

१ कटा (तीक्ष्णा) भा (कान्तिः) यस्य तत्संबुद्धिः । २ रजकन्यांजनवल्लवमते पु. पाठः ।

तस्तुसरोहप्लुकोबभौ ॥ १२२ ॥ ऋतध्वजोपितन्वर्गीदृष्ट्वाचित्रांगदास्थितां ॥ प्रत्यभिज्ञायगोत्माबालोमुदित-
मानसः ॥ १२३ ॥ ततःप्राहसमभ्येत्यदेशहाटकेश्वरं ॥ संपूजयंतश्चयक्षतेस्तनुवतःक्रमात्ततः ॥ १२४ ॥ चित्रांगदा-
पितान्दृष्ट्वाऋतध्वजपुरोगमान् ॥ संमताभिरुशंगीभिरभ्युत्थायाभ्यवादयत् ॥ १२५ ॥ सचताःप्रतिनधैवसमंपुत्रेण
तापसः ॥ समंनृपतिभिर्दृष्टःसंविशेयथासुखं ॥ १२६ ॥ ततःकपिवरःप्राप्तोघृताच्यासहसुंदरि ॥ स्नात्वागोदावरी-
तोर्यैदिदृक्षुर्हाटकेश्वरं ॥ १२७ ॥ ततोऽपश्यद्भ्युतान्तर्वाघृताचीशुभदर्शनां ॥ सापितामातरंदृष्ट्वाहृष्टाभूद्वरवीणिनी
॥ १२८ ॥ ततोघृताचीस्वांपुत्रीपरिष्वज्यन्यपीडयत् ॥ स्नेहात्सबाष्पनयनामुहुस्तांपरिजिघ्रती ॥ १२९ ॥ ततःऋ-
तध्वजःश्रीमान्कपिवचनमब्रवीत् ॥ गच्छानेतुंगुह्यकंत्वमंजनाद्रौमहाजनं ॥ १३० ॥ पातालादपिदैत्येश्वरंकरंदरमा-
लिनं ॥ स्वर्गाद्रंधवराजानंपर्जन्यंशीघ्रमानय ॥ १३१ ॥ इत्येवमुक्तेमुनिनाप्राहदेववतीकपि ॥ गालवंवानरश्चछद्म-
हानेतुंत्वमर्हसि ॥ १३२ ॥ इत्येवमुक्तेवचनेकर्पोद्रोमितविक्रमः ॥ गत्वांजनंसमामंत्र्यजगामामरपर्वतं ॥ १३३ ॥
पर्जन्यंतत्रचामंत्र्यप्रेषयित्वामहाश्रमे ॥ सप्तगोदावरीतीर्थेपातालमगमत्कपिः ॥ १३४ ॥ तत्रामंत्र्यमहावीर्यःकपिः
करंदरमालिनं ॥ पातालादतिनिष्क्रम्यमहोर्षयरज्जवी ॥ १३५ ॥ गालवंतपसेयोनिंदृष्ट्वामाहिष्मतीमनु ॥ समुत्प-
त्यानयच्छीघ्रंसप्तगोदावरीजलं ॥ १३६ ॥ तत्रस्नात्वाविधानेनसंप्राप्तोहाटकेश्वरं ॥ दृष्ट्वांनंदयंतंतींस्थितावेदवतीमपि
॥ १३७ ॥ तंदृष्ट्वागालवंचैवसमत्थायाभ्यवादयत् ॥ तेचापिनृपतिश्चेष्टास्तंसंपूज्यतपोधनं ॥ १३८ ॥ प्रहर्षमतुलं-
गत्वाउपविष्टायथासुखं ॥ तेषूपविष्टेषुतदावानरेणनिर्मिताः ॥ १३९ ॥ समायतामहात्मानोयक्षगंधर्वदानवाः ॥
तानागतान्समीक्ष्यैवपुत्र्यस्ताःपृथुलोचनाः ॥ १४० ॥ स्नेहाद्रनयनास्तावैतदासस्वजिरेपितृन् ॥ नंदयत्यादिकादृष्ट्वा-

सपितृकावरानना ॥ १४१ ॥ सबाष्पनयनाजाताविश्वकर्मसुतातदा ॥ अथतामाहसमुनिःसत्यंसत्यध्वजोविचः ॥ १४२ ॥
 माविषादंकृथाःपुत्रीपितायंतववानरः ॥ सातद्वचनमाकर्ण्यब्रीडोपहतचेतना ॥ १४३ ॥ कथंतुविश्वकर्मासौवानरत्वंग-
 तोऽधुना ॥ दुष्पुत्र्यांमयिजातायांतस्मात्यक्षयेकलेवरं ॥ १४४ ॥ इतिसंचित्यमनसाऋतध्वजमुवाचह ॥ परित्रायस्वमां
 ब्रह्मन्पापोपहतचेतसं ॥ १४५ ॥ पितृघ्नोमर्तुमिच्छामितदनुज्ञातुमर्हसि ॥ अथोवाचमुनिस्तन्वीमाविषादंकृथाधुना ॥
 ॥ १४६ ॥ संभाव्येनविनाशोस्तितन्मात्याक्षीःकलेवरं ॥ भविष्यतिपितातुभ्यंभूयोप्यमरवादिकि ॥ १४७ ॥ जातेऽ-
 पत्येधृताच्यांतुनात्रकार्याविचारणा ॥ इत्येवमुक्तेवचनेमुनिनाभावितात्मना ॥ १४८ ॥ घृताचीतांसमभ्येत्यप्राहचित्रांग-
 दांवचः ॥ परित्यजस्वशोकंलंभासैर्दशभिरात्मजः ॥ १४९ ॥ भविष्यतिपितुस्तुल्योमत्सकाशान्नसंशयः ॥ इत्येवमु-
 कासंहृष्टाबभौचित्रांगदातदा ॥ १५० ॥ स्वंप्रतीक्षतचार्वंगीविवाहंपितृदर्शनं ॥ सर्वास्ताअपितावंतंकालंसुतनुकन्य-
 काः ॥ १५१ ॥ प्रत्यैक्षंतविवाहंहितस्याएवप्रियेभ्यः ॥ ततोदशसुमासेषुसमतीतेष्वथाप्सराः ॥ १५२ ॥ तस्मिन्नगो-
 दावरीतीरेप्रसूतातनयनलं ॥ जातेऽपत्येकपित्वाच्चविश्वकर्माप्यमुच्यत ॥ १५३ ॥ समभ्येत्यप्रियांपुत्रीपयप्वजतचा-
 दरात् ॥ ततःप्रीतेनमनसासस्मारसुरवादकी ॥ १५४ ॥ सुराणामधिपशक्रंसहैवसुरकिन्नरैः ॥ त्वष्टाथसंस्मृतःप्रातः
 शक्रोऽमरणैर्वृतः ॥ १५५ ॥ सुरैर्महद्भैःसंप्रातस्तत्तीर्थहाटकाह्वयं ॥ समायतेषुदेवेषुगंधर्वेष्वप्सरेषुच ॥ १५६ ॥
 इंद्रद्युम्नोमुनिश्रेष्ठऋतध्वजमुवाचह ॥ जाबालेर्दायतांब्रह्मन्सुतांकंदरमालिनः ॥ १५७ ॥ गृह्णातुविधिवत्पाणिदैतेय-
 तनयातव ॥ नंदयंतीवशकुनिःपरिणेतास्वरूपवान् ॥ १५८ ॥ ममेयदेवत्यस्तुह्रुत्बाहव्यविधानतः ॥ बाढमित्यब्रवी-
 त्सोपिमुनिर्मनुतंचपं ॥ १५९ ॥ ततोनुजह्रूस्तंहृष्टाविवाहविधिमुत्तमं ॥ ऋत्विजो गालवाद्याश्चहुत्बाहव्यविधानतः ॥

॥ १६० ॥ गायंति तत्र गंधर्वानृत्यन्त्यप्सरसस्तथा ॥ आदौ जाबालिनः पाणिगृहोतौ दैत्यकन्यया ॥ १६१ ॥ इंद्रदुम्ने-
न तदनुवेदवत्याविधानतः ॥ ततः शकुनिना पाणिगृहीतौ यक्षकन्यया ॥ १६२ ॥ चित्रांगदायाः कल्याणि सुरथं पाणिमग्न-
हीत् ॥ एवं क्रमाद्विवाहस्तु निर्वृत्तस्तनुमध्यमे ॥ १६३ ॥ वृत्ते मुनिर्विवाहे तु शक्रादीन् ब्राह्मदानवान् ॥ अस्मिन्स्तौथे भव-
द्भिस्तु सप्तगोदावरे सदा ॥ १६४ ॥ स्थेयं विशेषतो मासमिमं माधवमुत्तमं ॥ बाढुमकुत्सासुराः सर्वजगद्बहुष्टादिवं क्रमात् ॥
॥ १६५ ॥ मुनयो मुनिमादाय सपुत्रं जमुरादरात् ॥ भार्याश्चादाय राजानः स्वस्वं नगरमागताः ॥ १६६ ॥ सहष्टा सं-
खंतस्थुर्भुजानां विषये द्वियान् ॥ चित्रांगदायाः कल्याणि पूर्ववृत्तं पुरा किल ॥ १६७ ॥ तस्मात्कमलपत्राक्षि भजस्वल-
नोत्तमे ॥ इत्येवमुक्त्वानरे देवसु तन्तां भूमिदेवस्य सुतां वंशरूं ॥ स्तुवन्मृगाक्षीमृदुना क्रमेण सा चापि वाक्यं नृपतिवभाष-
॥ १६८ ॥ इति श्रीवामनपुराणपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥

अरजा उवाच ॥ नात्मानं तव दास्यामि बहु नो क्तेन कितव ॥ रक्षंती भवतः शपादात्मानं च महीपते ॥ १ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥
इत्थं विवदमानां तां भार्गवैर्द्रसुतां बलात् ॥ कामोपहतचित्तात्मा विध्वंसयत मंदधीः ॥ २ ॥ तां कृत्वा च्युतचारित्र्यामदांधः
पृथिवीपतिः ॥ निश्चक्रामाश्रमात्तस्माद्गतश्च नगरं निजं ॥ ३ ॥ सापिशुकुलुता न्वी अरजारजसाजुता ॥ आश्रमादथ
निर्गत्य बहिस्तस्यावधोमुखो ॥ ४ ॥ चिंतयती स्वपितरं रुदती च मुहुर्मुहुः ॥ महाग्रहोपरुद्धे वरोहिणी शशिनः प्रिया ॥ ५ ॥
ततो बहुतिथे काले समप्ते यज्ञकर्मणि ॥ पातालादागमच्छुक्रः स्वमाश्रमपदं मुनिः ॥ ६ ॥ आश्रमान्ते च दृष्टे सुतामेत्यर-
जस्वलां ॥ मेघलेखा मिवाकाशे संध्या रागेण संजितां ॥ ७ ॥ तां दृष्ट्वा परिप्रच्छ पुत्रिकेनासि धर्षिता ॥ कः क्रीडति सर-
षेण सममाशी विशेषणहि ॥ ८ ॥ काद्यैव यामि क्व गतः पापकृत्सु मुदुर्मतिः ॥ कस्त्वांशुद्वसमाचारां विध्वंसयति पापकृत्

॥ १ ॥ ततः स्वपितरं दृष्ट्वा कं पमाना पुनः पुनः ॥ रुदती ब्रीडयोपेतामदं मदमुवाच ह ॥ १० ॥ तव शिष्येण दंडेन वार्यमाणे-
 न चासकृत् ॥ बलादनाथारुदती नीता हं वचनीयतां ॥ ११ ॥ एतत्पुत्र्यावचः श्रुत्वा क्रोधं संरक्लोचनः ॥ उपस्पृश्य शशि-
 भूत्वा इदं वचनमब्रवीत् ॥ १२ ॥ यस्मात्तेनाविनीतेन ममाज्ञाभयमुत्तमं ॥ गौरवं च तिरस्कृत्य च्युतधर्मारजाः कृता ॥ १३ ॥
 तस्मात्स शत्रूः सबलः समृत्यो वाहनैः सह ॥ सप्तरात्रांतरा द्रस्मनश्चादृष्ट्वा भविष्यति ॥ १४ ॥ इत्येवमुक्त्वामुनिपुंगवो सो-
 ग्राह्या स दंडं स्वसुतामुवाच ॥ त्वं पापमोक्षार्थमिहैव पुत्रितिष्ठस्व कल्याणि तपश्चरंती ॥ १५ ॥ शस्त्रेवं भगवान् शूक्रो दंड-
 मिक्ष्वाकुनंदनं ॥ जगाम स हि पातालं दानवालयमुत्तमं ॥ १६ ॥ दंडोऽपि भस्मसाद्भूतः सराष्ट्रबलवाहनः ॥ महता बलग-
 वण सप्तरात्रांतरे तदा ॥ १७ ॥ एवं ते दंडकारण्यं परित्यक्ष्यंति देवताः ॥ आलयं राक्षसानां तु कृतं देवेन शंभुना ॥ १८ ॥
 एवं परकलत्राणि नयंति सुकृतादपि ॥ भस्मभूतान् प्राकृतांस्तु महान्तं च पराभवं ॥ १९ ॥ तस्मादंधक दुर्बुद्धिर्न कार्या भवता
 त्वियं ॥ प्राकृतापि देहेन्नारी किमु ताहोद्विन्नं दिनी ॥ २० ॥ शंकरोऽपि नैवेत्येव शक्यो जेतुं सुरासुरैः ॥ न द्रष्टुमपि शक्यो सो-
 किमु यो धयितुरेण ॥ २१ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ इत्येवमुक्तेवचने क्रुद्धस्ताम्रेक्षणः श्वसन् ॥ वाक्यमाह महतेजाः प्रह्लादं चा-
 धकासुरः ॥ २२ ॥ किं मात्मसौरेण योऽहुं शक्तस्त्रिनयनासुर ॥ एकाकी धर्मरहितो भस्मारुणित विग्रहः ॥ २३ ॥ नाध-
 को विभियादिद्राह्मनरेभ्यः कथंचन ॥ सकथं पृथप त्राह्या द्विभेस्त्रिमुनेरेव क्षणात् ॥ २४ ॥ तच्छ्रुत्वा स्यवचो धारं प्रह्लादः प्राह
 नारद ॥ न स ह्यंगर्ह्यं भवता विरुद्धं धर्मतो र्थतः ॥ २५ ॥ हुताशनपतंगाभ्यां सिंहकोटुकयो र्षि ॥ गजेन्द्रमशकाभ्यां च रुक्म
 पाषाणयोरपि ॥ २६ ॥ एतेषामेव गदितं यावदंतरमंधक ॥ तावदेवांतरं नास्ति भवतो हि हरस्य च ॥ २७ ॥ वारितोऽ-
 सिमया वीरभूयो भूयश्च वार्यसे ॥ शृणुष्व वाक्यं देवर्षेरसितस्य महात्मनः ॥ २८ ॥ यो धर्मशीलो जितमानरोषो विद्याविनी-

तोनपरोतापी ॥ स्वदारतुष्टः परदारवर्जनतस्यलोकैकभयमस्तिकिंचित् ॥ २९ ॥ योधर्महीनः कलहप्रियः सदापरोपता-
 पी श्रुतशास्त्रवर्जितः ॥ परार्थदारेः सुरवर्णसंगमीमुखं सविद्विन्नपरत्रयेह ॥ ३० ॥ धर्मान्वितोऽभङ्गवान्प्रभाकरः संत्य-
 करोषश्चमुनिः सवारुणिः ॥ विद्यान्वितो भन्मनुरेकपुत्रः स्वदारसंतुष्टमनास्त्वगस्त्यः ॥ ३१ ॥ एतानि पुण्यानि कृतान्य-
 मोभिर्निपापबद्धानि कुलक्रमोक्त्या ॥ तेजोन्विताः शापवक्षसाश्च राजास्तु सवसुरसिद्धपूज्यः ॥ ३२ ॥ अधर्मयुक्तो द्वा मिता-
 बभूव विभुश्चानित्यं कलहप्रियो भूत् ॥ परोपतापी न मुचिदुरात्मा परावलेपी स न को हिराजा ॥ ३३ ॥ परार्थलिप्सुर्दिति-
 जो हिरण्यदृक्कर्मस्वश्च तस्याप्यनुजः सुदुर्मतिः ॥ सुवर्णहारी यदुरुत्तमौजा एते विने शुद्ध्य न यात्पुगहि ॥ ३४ ॥ तस्माद्धर्मो-
 न संत्याज्यो धर्मो हि परमागतिः ॥ धर्महोनानारायातिरौ रवं न रकं महत् ॥ ३५ ॥ धर्मस्तु गदितः पुंभिस्तारणं दिवि च हव ॥
 पतनाय तथा धर्म इह लोके परत्र च ॥ ३६ ॥ त्याज्यं धर्मान्वितैर्विष्यं परदारोपसेवनं ॥ नयति परदारास्तु न रकाने कविश-
 ति ॥ ३७ ॥ सर्वेषामेव वर्णानामेव धर्म इहोच्यते ॥ परार्थं परदारेषु यस्तु वाञ्छां करिष्यति ॥ ३८ ॥ सयाति न रकं घोरे-
 रौ रवं बहुलाः समाः ॥ एवं पुरासुरपते देवैर्पिरसितो व्ययः ॥ ३९ ॥ प्राह धर्मव्यवस्थानं खर्गेन्द्राया रुणाय हि ॥ तस्मान्नु-
 दस्तो वर्जेत् परदारान्विचक्षणः ॥ नयति निवृत्तप्रज्ञं परदाराः पराभवं ॥ ४० ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ इत्येवमुक्तेवचेन प्रह्ला-
 दं प्राह चांधकः ॥ भवानधर्मपरस्त्वेको नाहं धर्मसमाचरे ॥ ४१ ॥ इत्येवमुक्त्वा प्रह्लादं मंधकः प्राह शंबरं ॥ गच्छ शंबर-
 लेद्रं मंदरं वदंशकरं ॥ ४२ ॥ भिक्षोः किमर्थं शैलेन्द्रं स्वर्गतुल्यं सकंदरं ॥ परिरक्षसि केनाद्येते वदन्मोदस्व मां ॥ ४३ ॥ ति-
 ष्ठंति शासेन मह्यं देवाः शक्रपुत्रो गमाः ॥ तत्किमर्थं निवससि मामना हृत्य मंदरे ॥ ४४ ॥ यदीष्टस्त्वशैलेन्द्रः क्रियतां वचनं मम ॥
 येयं हि भवतः पत्नी सा मे शीघ्रं प्रदीयतां ॥ ४५ ॥ इत्युक्तः स तदा तेन शंबरं मंदरं द्रुतं ॥ जगाम तत्र यत्रास्ते सह देव्याः पिनाक-

धृक् ॥ ४६ ॥ गत्वोवाचांधकवशेयाथातथ्यंदनोःसुतः ॥ तमुत्तरंहरःप्राहशृण्वत्यागिरिकन्यया ॥ ४७ ॥ ममायंमंद-
 रोदत्तःसहस्राक्षेणधीमता ॥ तन्नशकोस्मिसंत्यक्तुंविनाज्ञांनृत्रवैरिणः ॥ ४८ ॥ यच्चाब्रवीद्दीयतामेगिरिपुत्रीतिदानवः ॥
 तदेषायतुस्वंकामनाहंधारयितुंक्षमः ॥ ४९ ॥ ततोऽब्रवीद्गिरिसुताशंबरंमुनिसत्तम ॥ ब्रूहिगत्वांधकवीरममवाक्यंवि-
 पश्चितं ॥ ५० ॥ अहंपदातिःसंग्रामेभवानीशस्तदाहिनौ ॥ प्राणदूतंपरिस्तीर्यजेज्यतिसलप्स्यते ॥ ५१ ॥ इत्येव-
 मुक्तेमतिमान्शंबरंधकमागमत् ॥ समागम्याब्रवीद्वाक्यंस्वर्गैर्यौचभाषितं ॥ ५२ ॥ तच्छ्रुत्वादानवपतिःक्रोधदीप्ते-
 क्षणःश्वसन् ॥ समाहूयाब्रवीद्वाक्यंदुर्योधनमिदंवचः ॥ ५३ ॥ गच्छशीघ्रंमहाबाहोभेरौसाम्नाहिर्कीदृढां ॥ ताडयस्वा-
 द्यविश्रब्धंदुःशीलामिवयोषितं ॥ ५४ ॥ समादिष्टांधकेनाथभेरौदुर्योधनोबलात् ॥ ताडयामासवेगेनयथाप्राणेनभूय-
 स्मा ॥ ५५ ॥ साताडिताबलवताभेरौदुर्योधनेनहि ॥ सस्वानभैरवाकारंरौश्वरासभीयथा ॥ ५६ ॥ तथातस्वरमाक-
 र्ण्यसर्वेवमहासुराः ॥ समायाताःसभांतूर्णिकिमेतदितिवादिनः ॥ ५७ ॥ याथातथ्यंचतान्सर्वानाहसेनापतिर्बली ॥ ते
 चापिबलिनांश्रेष्ठाःसन्नद्धायुद्धकाक्षिणः ॥ ५८ ॥ सहांधकानिर्ययुस्तेगजैरुह्रैर्यैरथैः ॥ अंधकोरथमास्थायपंचनल्वं
 प्रमाणतः ॥ ५९ ॥ त्र्यंबकस्यपराजेतुंकृतबुद्धिर्विनिर्णयौ ॥ जंभःकुजंभोहृंडश्रुतुहंडशंबरोर्बलिः ॥ ६० ॥ बाणःका-
 र्तस्वरोहस्तीसूर्यशत्रुर्महोदरः ॥ अयःशंकुःशिबिःशाल्वोष्टपर्वविरोचनः ॥ ६१ ॥ हयग्रीवःकालनेमिःसंह्रादःकालना-
 शनः ॥ सरभश्चैवसबलोबलोत्तृत्रश्चवीर्यवान् ॥ ६२ ॥ दुर्योधनश्चपाकश्चविपाकःकालशंबरौ ॥ एतेचान्येचबहवोमहावी-
 र्यामहाबलाः ॥ प्रजग्मुरुत्सुकायोद्धुनानायुधधारणे ॥ ६३ ॥ इत्थंदुरात्मादनुदैत्यपालस्तदांधकोयोद्धुमनाहरेण ॥
 महाचलंमंदरमभ्युपेयिवान्सकालपाशावशितोपिमंदधीः ॥ ६४ ॥ इतिश्रीवामनपुराणैरवप्रादुर्भवेअंधकसैन्यनिर्याणं

नामषट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
पुलस्त्यउवाच ॥ हरोपिसमरासन्नः समाहूयाथनंदिनं ॥ प्राहमंत्रयशैलादंये स्थितास्तवशासनं ॥ १ ॥ ततोमहेश्वर-
नान्नंदीतूर्णतरंगतः ॥ उपस्पृश्यजलं श्रीमान्स्मरणगणनायकान् ॥ २ ॥ नंदिना संस्मृताः सर्वे गणनाथाः सहस्रशः ॥
समुत्पत्य तरायुक्ताः प्रणतस्त्रिदशेश्वरे ॥ ३ ॥ आगतां शृणुणां द्वंद्वीकृतं जलिपुटो व्ययः ॥ सर्वोन्निवेद्य मामासंशकरा-
यमहात्मने ॥ ४ ॥ नंदिरुवाच ॥ येन तान् पश्यसे भो भ्रित्रिने त्वान् जटिलान् शुचीन् ॥ एते रुद्रा इति ख्याताः कोट्यस्त्वैकाद-
शैवतु ॥ ५ ॥ वानरास्थान् पश्यसे यान् शार्दूल समविक्रमान् ॥ एते पांडवारपालाश्च सज्जमाना यशोधनाः ॥ ६ ॥ पण्डु-
खान् पश्यसे यांश्च शक्तिपाणीन् शिशिविध्यजान् ॥ षट्षष्टिस्तथा कोट्यः स्कंदनाम्नः कुमारकान् ॥ ७ ॥ एतावत्सस्तथा को-
ट्यः शाखनाम्नः षडाननाः ॥ विशालास्तावदेवोक्तानैर्गमेयाश्च अंकुर ॥ ८ ॥ सप्तकोटिशतं शभो अभवि प्रमथेतमाः ॥
एकैकं प्रति देवेश तावत्स्योद्गापि मातरः ॥ ९ ॥ भस्मारुणि ते ददाश्च त्रिनेत्राः झूलपाणयः ॥ एते शैवा इति प्रोक्तास्तत्र चोक्ता
गणे श्वराः ॥ १० ॥ तथा पाशुपताश्चान्ये भस्मप्रहरणा विभो ॥ एते गणास्त्वसंख्याताः साहाय्यार्थं समागताः ॥ ११ ॥
पिनाकधारिणोरौद्रा गणाः कालमुखः परे ॥ तव भक्ताः समायाता जलामंडलिनोधुना ॥ १२ ॥ स्वदूगयो धिनो वीरारक्त-
चंद्रनभूषिताः ॥ इमे प्राप्ता गणायोद्धुं महाव्रतिन उत्तमाः ॥ १३ ॥ दिग्वाससो मौलिनश्च दंटा प्रहरणाः परे ॥ निराश्रया
नाम गणाः समायाताश्च हे विभो ॥ १४ ॥ सार्धं द्विनेत्राः गच्चाक्षाः श्रीवत्सां किंवक्षसः ॥ समायाताः खगरूढा वृषभध्वजि-
नोऽव्ययाः ॥ १५ ॥ महापाशुपतानामचक्र झूलधरास्तथा ॥ भैरवो विष्णुना साद्वभेदेनार्चितो हि यैः ॥ १६ ॥ इमे मृगेन्द्रवद-
नाः झूलबाणधनुर्धराः ॥ गणास्त्वद्रोमसंभूता वीरभद्रपुरोगमाः ॥ १७ ॥ एते चान्ये च बहवः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ साहा-

म्यार्थैतवायातायप्रीत्यादिशस्वतान् ॥ १८ ॥ ततोभ्येत्यगणाः सर्वे प्रणे समुत्प्रेषकेतनं ॥ सत्कारेणैव च गगान् स माश्वा-
 स्योपवेशयत् ॥ १९ ॥ महापाशुपतान् दृष्ट्वा समुत्थाप्य महेश्वरः ॥ संपरिष्वजताध्यक्षांस्ते प्रणे मुर्महेश्वरं ॥ २० ॥
 ततस्तदद्भुततमं दृष्ट्वा सर्वे गणेश्वराः ॥ सुविस्मितास्तदा ह्यासन् किमिदं चितयंस्त्विति ॥ २१ ॥ विस्मिताक्षान् गगान् दृष्ट्वा
 शैलादियोगिनां वरः ॥ ग्राहप्रहस्य देवेशं शूलपाणिं गणाधिपं ॥ २२ ॥ विस्मिताहिगणा देव सर्व एव महेश्वर ॥ महा-
 पाशुपतानां हि यत्त्वया लिङ्गं तदा ॥ २३ ॥ तेषां महादेव स्फुटत्रैलोक्य बृहंकं विकं ॥ रूपं ज्ञानं विवेकं च तद्वदस्वच्छया विभो
 ॥ २४ ॥ प्रमथाधिपते वाक्यं विदिता भूतभावनः ॥ बभूषे तान् गगान् सर्वान् भावाभावविचारिणः ॥ २५ ॥ रुद्र उवाच ॥
 भवद्भिर्भक्तिसंयुक्तैर्हरो भवेन पूजितः ॥ अहंकारविमूढैश्च निन्दद्भिर्वृष्णवंपदं ॥ २६ ॥ तेन ज्ञानेन भवतां सादृशं हि निवा-
 रितं ॥ यो हं स भगवान् विष्णुर्गुणैश्चासौ सोऽहमव्ययः ॥ २७ ॥ नावाभ्यां वै विशेषोऽस्ति एकामूर्तिर्द्विधा स्थिता ॥ तदमीभि-
 रनरव्याघ्रैर्भक्तिभावयुतैर्गणाः ॥ २८ ॥ यथाहं वै परिज्ञातो न भवद्भिस्तथा हरिः ॥ यथा विनिर्दितो ह्यस्माद्भवद्भिर्मूढबुद्धि-
 भिः ॥ २९ ॥ तेन ज्ञानं हि वो नष्टं नातस्त्वाल्लिङ्गितो मया ॥ इत्येवमुक्ते च ने गणाः प्रोचुर्महेश्वरं ॥ ३० ॥ कथं भवान्स-
 हं क्यं हि संस्थितो ज्ञाननिर्मलः ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशः शांतः शुक्लो निरंजनः ॥ ३१ ॥ स चाप्यंजनसंकाशः कथं तेनेह युज्यते ॥
 तेषां वचनमर्थार्थं श्रुत्वा जीमूतकेतनः ॥ ३२ ॥ विहस्य मेघगंभीरं गणानेव मुवाच ह ॥ श्रूयतां सर्वमाख्यया स्वयं शोबद्धं न
 वचः ॥ ३३ ॥ न त्वयोग्याश्च यूयं हि महाज्ञानस्य कर्हि चित् ॥ अपवाद्भयाद्बुद्ध्यां भवतां हि प्रकाशते ॥ ३४ ॥ प्रीत्यैव मापि
 वै ते नयम्येचेतसि नित्यशः ॥ एकरूपमेकदेहं कुरुष्व यत्र चाश्रिताः ॥ ३५ ॥ पयसा हि विषाद्यैश्च स्नापयेत्तत्प्रयत्नतः ॥
 चंदनादिभिरेवाथ्यैर्न मे प्रीतिः प्रजायते ॥ ३६ ॥ यत्नात्क्रकचमादाय छिदं ध्वं मम विग्रहं ॥ तथापि दृश्यते विष्णुर्मम दे-

हेसनातनः ॥ ३७ ॥ एकाहारोभवेद्यस्तुविष्णुभक्तश्चयोभवेत् ॥ उभौतौसदृशौलोकनात्रकार्याविचारणा ॥ ३८ ॥
 नायंविद्विष्यतेलोकोभेदैवैकदाचन ॥ अतीर्थनक्षिपाम्यद्यभवतो नरेद्धुते ॥ ३९ ॥ यन्निदध्वजगन्नाथं पुष्कराक्षं चम-
 न्मथं ॥ सदैव भगवान् सर्वसर्वव्यापी गणेश्वरः ॥ ४० ॥ नतस्य सदृशौ लोके विद्यते सचराचरे ॥ श्वेतमूर्तिः स भगवान् पी-
 तोरक्तोजगत्पतिः ॥ ४१ ॥ तस्मात्परतरलोकैकान्यस्सत्यं हि विद्यते ॥ साच्चिकं राजसं चैव तामसं मिश्रं कं तथा ॥ ४२ ॥
 स एव धत्ते भगवान् सर्वपूज्यः सदाशिवः ॥ शंकरस्य वचः श्रुत्वा शैलाद्याः प्रमथोत्तमाः ॥ ४३ ॥ प्रत्यचूर्णं भगवन् ब्रूहि स-
 दाशिवविशेषणं ॥ तेषां तद्भाषितं श्रुत्वा प्रमथानां सुरेश्वरः ॥ ४४ ॥ दर्शयामास तद्रूपं स च शैवं निरञ्जनं ॥ सहस्रच-
 क्रचरणं सहस्रभुजमैश्वरं ॥ ४५ ॥ दंडपाणिं सुदुर्दृश्यं लोकैर्व्याप्तं समंततः ॥ दंडं संस्थानि दृश्यं ते देव प्रहरणानि च
 ॥ ४६ ॥ ततस्त्वैकमुखं भूयो ददृशुः शंकरं गणाः ॥ शैवे श्रवणवैश्वैधवृत्तचिह्नैः सहस्रशः ॥ ४७ ॥ अर्द्धेन वैष्णवपुर्द्धेन
 हरविग्रहः ॥ खगध्वजं चृषारुढं खगारुढं च ध्वजं ॥ ४८ ॥ यथा यथा त्रिनयनो रूपं धत्ते गुणाग्रणीः ॥ तथा तथा च जायते
 महापाशुपतागणाः ॥ ४९ ॥ ततो भवच्चैकरूपी शंकरो बहुरूपवान् ॥ क्षणाच्छेत्तः क्षणाद्रक्तः पीतो नीलः क्षणादपि ॥ ५० ॥
 मिश्रको वर्णहीनश्च महापाशुपतस्तथा ॥ क्षणाद्भवति रुद्रः क्षणाच्छंभुः प्रभाकरः ॥ ५१ ॥ क्षणाद्वाच्छंकरो विष्णुः क्षणा-
 च्छर्वः पितामहः ॥ ततस्तदद्भुतमदृष्टशैवादयोगाः ॥ ५२ ॥ अथाजानंतचैकयेन ब्रह्मविष्णुवद्रभास्करं ॥ यदा त्वमे-
 देनाजानन् देवदेवं सनातनं ॥ ५३ ॥ तदानिर्धूतपापास्ते समजायंत पार्षदाः ॥ तेष्वेवं धूतपापेषु अभिन्नेषु हरीश्वरः ॥ ५४ ॥
 प्रीतात्मा विबभौ शंभुः प्रीत्या युक्तो ब्रवीद्वचः ॥ परितुष्टोऽस्मि सर्वेषां ज्ञानेनानेन सुव्रताः ॥ ५५ ॥ वृणु ध्वं वरमानं त्वं दास्य
 वोमनसेप्सितं ॥ ऊचुस्ते देहि भगवन् वरमस्माकमीश्वर ॥ भिन्नदृष्ट्या महत्याप्यं यदा तत्प्रयातुनः ॥ ५६ ॥ पुलस्त्य उवा-

च ॥ बाढमित्यब्रवीच्छर्वश्चक्रेनिर्धूतकल्मषान् ॥ संपर्यष्वजताव्यकस्तान्सर्वान्गणयूथपान् ॥ ५७ ॥ इतिविभुना
 प्रणतार्तिहरेणगणपतयः सहयोपिषमेघरथेनश्रुतिगदितान्नृगमेनविबुधावेतेनगिरिमवत्य ॥ ५८ ॥ आच्छादितोर्गि-
 रिवरः प्रमथैर्धानभैराभिगुह्यतनुरीश्वरपादजुष्टः ॥ नीलाजिनाततनुःशरदध्वणोयद्वद्विभातिबलवानृषभोहरस्य
 ॥ ५९ ॥ इतिश्रीवामनपुराणैश्वरादुर्भावेसदाशिवदर्शननामसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥
 पुलस्त्यउवाच ॥ एतस्मिन्नंतरेप्राप्तःसमदैत्यैस्तथांधकः ॥ मंदरंपर्वतश्रेष्ठप्रमथाश्रितकंदरं ॥ १ ॥ प्रमथादानवान्
 दृष्ट्वाचक्रुःकिलिकिलाध्वनिं ॥ प्रमथाश्चापिसंरब्धाजघ्नस्तूर्याण्यनेकशः ॥ २ ॥ सचावृणोन्महानादोरोदसीप्रलयोपमः ॥
 शुश्राववायुमार्गस्थोविघ्ननाथोविनायकः ॥ ३ ॥ समभ्ययात्समंक्रुद्धःप्रमथैरभिसंवृतः ॥ मंदरंपर्वतश्रेष्ठदृष्टोपितरं
 तथा ॥ ४ ॥ प्रणिपत्यतथाभक्त्यावाक्यमाहमेश्वरं ॥ किंतिष्ठसिजगन्नाथसमुत्तिष्ठरणोत्सुक ॥ ५ ॥ ततोविघ्नेश्वरव-
 चोजगन्नाथोम्बिकांवचः ॥ प्राहयामेंधकंहंतुंस्वयमेवाप्रमत्तया ॥ ६ ॥ ततोगिरिसुतादेवंसमालिङ्ग्यपुनःपुनः ॥ हर-
 निरीक्ष्यसस्नेहंप्राहगच्छतथांधकं ॥ ७ ॥ ततोमरुगुरोरीचंदनरोचनोज्ज्वलं ॥ प्रतिवंद्यसुसंप्रोतापादावेवत्वदं-
 त ॥ ८ ॥ ततोहरःप्राहवचोवयस्यामालिनीमिति ॥ जयांचविजयांचैवजयंतींचापराजितां ॥ ९ ॥ युष्माभिरप्रमत्ता-
 भिःस्थेयगेहेसुरक्षिते ॥ रक्षणीयाप्रयत्नेनगिरिपुत्रीप्रमादतः ॥ १० ॥ इतिसिदिश्यताःसर्वाःसमारुह्यवृषंभुः ॥ निर्ज-
 गामगृहाद्दृष्टाजग्मुस्तेष्टुष्टोगणाः ॥ ११ ॥ निर्गच्छंस्तस्यभवनादीश्वरस्यगणाधियाः ॥ समायाताःपरीवार्यजयश-
 ब्दांश्चचक्रिरे ॥ १२ ॥ रणायनिर्गच्छतिलोकपालेमहेश्वरेशूलधरेमहर्षे ॥ शुभानिसौम्यानिमुंगलानिचिह्नानिश्-
 संतिजयंहितस्य ॥ १३ ॥ शिवास्थितावामतरेचभागेप्रायात्तथाप्रेसुरसंनदंती ॥ कव्यादमंघ्राश्वतथामिषैषिणःप्रयांति

तेष्वाद्यमानादनुबाणजालैर्विनायकाद्याबलिनोपवीराः ॥ सिंहप्रणुत्ताष्टपभायैवभयानुरादुद्रुविरेसमंतात् ॥ ४९ ॥
 परस्परान्प्रेक्ष्यगणान्कुमारःशक्तिनिशातामथधारयित्वा ॥ तूर्णसमभ्येत्यरिपुंगवेषुप्रग्रहशक्तिहृदयविभेदः ॥ ५० ॥ श-
 क्तिनिभिन्नहृदयोहस्तीभूम्यांपपातह ॥ समरेचापिपुतनामध्येसौदनुपुंगवः ॥ ५१ ॥ तमरातिगणदृष्ट्वाभङ्गक्रुद्वागणे-
 श्वराः ॥ पुरतोर्नदिनं कृत्वाजिघांसंतश्चदानवान् ॥ ५२ ॥ तेवध्यमानाःप्रमथेत्याश्चापिपराडमुखाः ॥ भयो-
 निवृत्ताबलिनःकुर्वंतश्चपुरोगणान् ॥ ५३ ॥ तान्निवृत्तान्समीक्ष्यैवक्रोधदक्षिणःश्वसन् ॥ नंदिषेणोव्याघ्रमुखोनि-
 वृत्तश्चापिवेगवान् ॥ ५४ ॥ तस्मिन्निवृत्तेगणपेपद्विशक्रतेतदा ॥ कांतस्वरोपिविवृतेगदामादायनारदः ॥ ५५ ॥
 तमापतंतंज्वलनप्रकाशगणःसमीक्ष्यैवमहासुरेद्रं ॥ तंपद्विशंभ्राम्यजयानमूर्द्धिकांतस्वरंविस्वरमुन्नदंतं ॥ ५६ ॥ तस्मि-
 न्हृतेभ्रातरिमातुलेयपाशंसमाविध्यतुरंगकध्वजः ॥ बबंधवीरंसहपद्विशेनगणेश्वरंचाप्यथनंदिषेणं ॥ ५७ ॥ नंदिषेणं
 तथाबद्धंसमीक्ष्यबलिनान्वरः ॥ विषाणःकुपितोभ्येत्यशक्तिपाणिरुपस्थितः ॥ ५८ ॥ तंदृष्ट्वाबलिनान्श्रेष्ठःपाशपाणिरयः
 शिराः ॥ संयोधयामासबलिविशखंकुक्कुटव्रजं ॥ ५९ ॥ विशाखंसन्निरुद्धैरौरेणदृष्ट्वागणोत्तमाः ॥ शाखश्चनैगमेयश्च
 तूर्णदुद्रुवतुरिपुं ॥ ६० ॥ एकतोनैगमेयमग्नःशक्त्यक्षयःशिराः ॥ एकतश्चैवशाखेनविशाखप्रियकाम्यया ॥ ६१ ॥
 सन्निभिःशंकरस्मृतैःपीड्यमानोजहौरणम् ॥ सप्राप्यशंबरतूर्णैरक्षमांहिगणेश्वरात् ॥ ६२ ॥ पाशंशक्त्यासमाहत्यचतु-
 र्भिःशंकरात्मजैः ॥ जगामनिलयंतूर्णमाकाशादिवभूतलं ॥ ६३ ॥ पाशेनिकृतेयातेचशंबरःकातरेक्षणः ॥ दिशोथभेजेद-
 वर्षकुमारःसैन्यमर्दयत् ॥ ६४ ॥ सावध्यमानापुतनामहर्षसदानवशर्वसुतेर्गणैश्च ॥ विवर्णरूपाभयविह्वलांगीजगाम
 शुक्रंशरणंभयार्ता ॥ ६५ ॥ इतिश्रीवामनपुराणैतत्पराजयोनानामाष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥

पुलस्त्यउवाच ॥ ततःकुजंभेचयमालयंगतेहतेचसैन्येप्रमथैर्महारथः ॥ १ ॥ अन्धकोभ्येत्यशुक्रंतुइदंवचनमब्रवीत् ॥
 भगवंस्त्वांसमाश्रित्यवर्यबाधामदेवताः ॥ आधन्यानपिप्रिषेगंधर्वसुरकिन्नरान् ॥२॥ तदिमांपश्यभगवन्समगुप्तांवरु-
 थिनीं ॥ अनाथेवयथानारीप्रमथैरपिकाल्यते ॥ ३ ॥ कुजंभाद्याश्चनिहताश्चातरोममभार्गव ॥ असंख्याताःप्रमथा-
 स्तेकुरुक्षेत्रफलंयथा ॥ ४ ॥ तस्मात्कुरुष्वचतथायथानज्ञायतेपरैः ॥ जयेमचपरानयुद्धेत्थाल्वंकर्तुमर्हसि ॥ ५ ॥ पुल-
 स्त्यउवाच ॥ शुक्रोद्धकवचःश्रुत्वासांत्वयनपरमोगुरुः ॥ वचनंप्राहदेवर्षेहर्षयन्दानवेश्वरं ॥ ६ ॥ तद्धितीर्थगमिष्यामि
 करिष्यामितवप्रियं ॥ इत्येवमुक्त्वावचनंविद्यांसंजीवनीकविः ॥७॥ आवर्तयामासतदाविधानेनशुचिव्रतः ॥ तस्यामावर्त-
 मानायांविद्यायामसुरेश्वर ॥ ८ ॥ येहताःप्रमथैर्युद्धेतेचसर्वेसमुत्थिताः ॥ कुजंभादिषुदृत्येषुभूयएवोत्थितेष्वथ ॥ ९ ॥
 योद्धुंसमागतेष्वेवंदीक्षांकरमब्रवीत् ॥ येहताःप्रमथैर्युद्धेतेचसर्वेसमुत्थिताः ॥ १० ॥ तेसमुज्जीविताभ्योभागवैणा-
 थविद्यया ॥ तदिदंयन्महादेवमहत्कर्मकृतरणे ॥ ११ ॥ संजातंस्वल्पमेवेगशुक्रविद्याबलाश्रयात् ॥ इत्येवमुक्तेवचेन
 नदिनंकुलनंदिनं ॥ १२ ॥ प्रत्युवाचप्रभुःप्रीत्यास्वार्थसाधनमुत्तमम् ॥ गच्छशुक्रंगणपतेममान्तिकमुपानय
 ॥ १३ ॥ अहंतंसंयमिष्यामियथायोगंसेमर्त्याह ॥ इत्येवमुक्तेरुद्रेणनंदीगणपतिस्ततः ॥ १४ ॥ समाजगामदैत्या-
 नांचमंशुक्रजिघृक्षया ॥ तंददशांसुरश्रेष्ठोबलवांस्तुभयंकरः ॥ १५ ॥ सरुरोधतदामार्गंसिंहस्येवपशुर्वने ॥ समु-

१ (भगवन्येहतायुद्धेदृश्यतेतेसमुत्थिताः ॥ शंभुर्नादिवचःश्रुत्वाप्रमथानाहसत्वरं ॥ दृश्यतांकारणहेतुन्मृतानामुत्थितांगणाः ॥ प्रमथास्तत्रगत्वाचभागंवददशुस्तदा ॥ संजीविन्याजीव्य-
 तैर्मृतामृदैत्यान्सहस्रशः ॥ आगत्यावेदयन्सर्वभागवस्यविचोष्ठितं ॥ महादेववचोमत्तःशृणुष्वंपरमाद्भुतं ॥ आचिन्त्यंचाप्यसह्यंचमृतानांजीवनंपुनः ॥ ततःक्रुद्धोहरःप्राहृहोत्वानियतांकविः ॥
 तच्छ्रुत्वाप्रमथैःशुक्रमानीतमगिलङ्घरः ॥) येहताइत्यारभ्य भार्गवपुगवस्त्वित्यस्यस्थाने इदंपाठान्तरकाचिद् दृश्यते ।

पेत्याहतं नदीवज्रेणाशनितेजसा ॥ १६ ॥ संपपातार्थानिःसञ्ज्ञोययौ नदीतत्स्वरन् ॥ ततः कुजं भोजं भश्च-
 लोत्तत्त्वाक्षसाः ॥ १७ ॥ स्वयंचरणशार्दूलानंदिनं समुपाद्रवन् ॥ तथान्येदानवश्चेष्टामय-हादपुरोगमाः
 ॥ १८ ॥ नानाप्रहरणायुद्धे गणनाथमभिद्रवन् ॥ ततो गणानामधिपकुट्यमानं महाबलैः ॥ १९ ॥
 समपश्यंत देवास्तं पितामहपुरोगमाः ॥ तं दृष्ट्वा भगवान्प्राह देवान् शक्रपुरोगमान् ॥ २० ॥ साहाय्यं क्रियतां शोभो-
 रेतदंतरमुत्तमम् ॥ पितामहोक्तं वचनं श्रुत्वा देवाः सवासवाः ॥ २१ ॥ समापतंत वेगेन शिवसैन्यमथांबरान् ॥ तेषामापततं वि-
 गः प्रमथानां बले बभौ ॥ २२ ॥ अपगानां महावेगः पतंतीनां महार्णवे ॥ ततो हलहलाशब्दः समजायत चोभयोः ॥ २३ ॥
 बलयोर्धोरसंकाशो सुरप्रमथयोरथ ॥ तदन्तरमुपागम्य नदीसंगृह्य वेगवान् ॥ २४ ॥ कथं भागवमाक्रमस्ति हो वनमृ-
 गं यथा ॥ तमादाय हराम्या समागमद्वगनायकः ॥ २५ ॥ निपात्य रक्षिणः सर्वानथ शुक्रं न्यवेशयन् ॥ तमानीतं कविं श-
 र्वः प्राक्षिपद्वदने प्रभुः ॥ २६ ॥ भार्गवं व्यापृतं तु डेदृक्ष सर्वसुरारथः ॥ सशंभुना कविश्चेष्टोऽग्रस्तोजठरमास्थितः ॥
 तुष्टावभगवंतं वाग्मिभार्गवं आदरात् ॥ २७ ॥ शुक्र उवाच ॥ वरदाय नमस्तुभ्यं हराय गुणशालिने ॥ शंकराय महेशा-
 य विश्वेशाय नमो नमः ॥ २८ ॥ जीवनाय नमस्तुभ्यं लोकनाथ वृषाकपे ॥ मदनाग्ने कालशत्रो वा मदेवाय ते नमः ॥ २९ ॥
 सवित्रे विश्वरूपाय वामनाय सदागते ॥ महादेवाय शर्वार्याय ईश्वराय नमो नमः ॥ ३० ॥ त्रिनयन हर भव शंकर उमा-
 पते जीमूतकेतो गृहाश्मशाननिरत भूतिविलेपन शूलपाणे पशुपते गोपते तत्पुरुष सत्तम नमो नमस्ते ॥ १ ॥ इत्यं-
 स्तुतः कविवरेण हरोऽथ भक्त्या प्रीतो वरं वरय भार्गवं द्रव्युवाच ॥ तं प्राह देहि भगवंस्तु वरं ममाद्ययै द्वैतवैवजठरान्मम निर्गमो-
 स्तु ॥ ३१ ॥ ततो हरोऽक्षानितदानिरुध्य प्राह द्विजं द्विजं किल निर्गमस्व ॥ इत्युक्तमात्रो विभुना चारदेवो देवोदरे भार्गवं गुणवस्तु ॥ ३२ ॥

परिक्रमन्सोऽथ ददृशंशं करोऽस्थितस्तद्वैदरकोऽदरेकविः ॥ भुवनाणवपातालान्स्थितान्स्थावरजंगमैः ॥ ३३ ॥ आदित्य-
 वसुरुद्राश्च विश्वेदेव गणास्तथा ॥ यक्षान्किंपुरुषांश्चैव गंधर्वाप्सरसांगणान् ॥ ३४ ॥ मुनीन्मनुजसाध्यांश्च पशुकीट-
 पिपीलिकान् ॥ वृक्षगुल्मसरीसृपान्फलमूलौषधानि च ॥ ३५ ॥ जलस्थांश्च स्थलस्थांश्च निमेषान्निमिषानपि ॥ अव्य-
 क्तांश्चैव व्यक्तांश्च द्विपदोऽथ चतुष्पदः ॥ ३६ ॥ सदृष्ट्वा कौतुकाविष्टः परिबभ्रामभार्गवः ॥ तत्रास्यतोभार्गवस्य दिव्यः संवत्सरो गतः
 ॥ ३७ ॥ न चैवांतमसौ लेभेततः श्रुतोऽभवत्कविः ॥ स श्रांतं वीक्ष्य चात्मानं न च लेभेऽथ निर्गमं ॥ भक्तिनम्रो महादेवं ततस्तत्स-
 मुपागमत् ॥ ३८ ॥ शुक्र उवाच ॥ विश्वरूपमहारूपविश्वरूपाक्षरूपधृक् ॥ सहस्राक्षमहादेवत्वा महंशरणं गतः ॥ ३९ ॥
 नमोस्तु ते शंकर शर्वभोसहस्रनेत्रांघ्रिभुजं गभूषण ॥ दृष्ट्वैव सर्वभुवनं तवोदरे श्रुतो भवं तं शरणं प्रपन्नः ॥ ४० ॥ इत्येवमुक्ते
 वचने महात्मा शंभुर्वचः प्राह तदविहस्य ॥ निर्गच्छ पुत्रोऽसि ममाधुना त्वं शिशुश्चेन भोभार्गव वंशचंद्र ॥ ४१ ॥ नाम्ना तु शु-
 क्रेति च राचरास्त्वांस्तोऽप्यतिनोचात्र विचारणा स्यात् ॥ इत्येवमुक्त्वा भगवान्मुमोच शिशुश्चेन शुकः स च निर्जगाम ॥ ४२ ॥
 विनिर्गतो भार्गव वंशचंद्रः शुक्रत्वमासाद्य महानुभावः ॥ प्रणम्य शंभुं स जगाम तूर्णमहासुराणां बलमुत्तमौजाः ॥ ४३ ॥
 भार्गवो पुनरायाते दानवामुदिता भवन् ॥ पुनर्युद्धाय विदधुर्मतिं सह गणेश्वरैः ॥ ४४ ॥ गणेश्वरास्तान्सुरान्सहामर-
 गणैरथ ॥ युयुधुःसंकुलं युद्धं सर्व एव जयेऽभवः ॥ ४५ ॥ ततोऽसुरगणानां च युध्यतां दं द्रुपदं ॥ दं द्रुपदं समभवेद्वोरूप
 तपोधन ॥ ४६ ॥ अधकानां दिनं युद्धं शंकुर्लविः शिराः ॥ कुंभध्वजं बलिर्धौमानं नंदिषेणं विरोचनः ॥ ४७ ॥ अश्वघ्नी-
 वो विशाखं च शाखो वृत्रमयो धयत् ॥ बाणतथानैगमेयो बलराक्षसपुंगवः ॥ ४८ ॥ विनायकं महावीर्यं परश्वधरणं ॥

संक्रुद्धाराक्षसश्रेष्ठादानवाः प्रमथानथ ॥ ४९ ॥ संयोधयंतो ब्रह्मर्षे दद्यादानां शतानि षट् ॥ ५० ॥ शतक्रतु
समाधीतं वज्रपाणिमविस्थितं ॥ तंचापि दानश्रेष्ठस्तुहुडः समयोधयत् ॥ ५१ ॥ हस्तीचकुण्डजठरं हादोवीरघटोदरं ॥
एतोहिबलिनां श्रेष्ठादानवाः प्रमथानथ ॥ ५२ ॥ संयोधयंतो ब्रह्मर्षे देत्यानां शतानि षट् ॥ गणैर्लकटं समायातं वज्रपाणि-
मिवस्थितं ॥ ५३ ॥ वारयामास बलवान्जंभोनाम महासुरः ॥ शंभुर्नामा सुरपतिः स ब्रह्माणमयोधयत् ॥ ५४ ॥ मा-
यामयः कुजंभश्च विष्णुर्देव्याधियस्त्वयात् ॥ वैक्वत्वरणे सौल्कोवरुणं त्रिशिरस्तथा ॥ ५५ ॥ द्विमूर्धापवनं सोमं सह मि-
त्रं विरूपधृक् ॥ एकदृक् सरणैरौद्रः कालनोर्मिमहासुरः ॥ ५६ ॥ एकादशैर्वरुद्रांस्तु यच्चैकोपिरणोल्कटः ॥ योधयामास तेज-
स्वी विद्युन्माली महासुरः ॥ ५७ ॥ द्वावश्विनौ च नरकौ भास्करानेव शंबरः ॥ साध्यान्मरुद्गणांश्चैव निवातकवचादयः ॥ ५८ ॥
एवं ब्रह्मसहस्राणि प्रमथानां च दानवैः ॥ संजातानां सुराब्दानां शतानि षण्महामुने ॥ ५९ ॥ यदा योद्धुं न शक्तास्ते दानवै-
मरादयः ॥ मुखमादाय वेगेन ग्रसंते क्रमशो मरान् ॥ ६० ॥ ततोऽभवच्च तत्सैन्यं शून्यं प्रमथदेवतैः ॥ आवृतं वर्जितं सर्वैः प्रम-
थैरमरैरपि ॥ ६१ ॥ दृष्ट्वा शून्यं गिरिप्रस्थं ग्रस्तांश्च प्रमथामरान् ॥ क्रोधादुत्पादयामास रुद्रो जंभां विकां वशी ॥ ६२ ॥ तया-
कृष्टादनुसुता अलसामदंभां षिणः ॥ वदनं विकृतं कृत्वा मुक्तशस्त्रा विजृम्भरे ॥ ६३ ॥ विजृम्भमाणेषु तदा दानवेषु गणेश्वराः ॥
सुराश्च निययुस्तूँदैर्यदेहांस्तथा कुलाः ॥ ६४ ॥ मेघप्रभेभ्यो देवेभ्यो निर्गच्छंतीनरोत्तमाः ॥ शोभंते पद्मपत्राक्षामेव-
स्य इव विद्युतः ॥ ६५ ॥ ततो मगरणाः सर्वे निर्गताश्च तपोधन ॥ अप्रुध्यंत महात्मानो भूय एवाभिकोपिताः ॥ ६६ ॥
ततो देववरैः सर्वे दानवाः शर्वपालितैः ॥ पराजीयंत संप्रामेभ्यो भूयस्त्वहर्निशं ॥ ६७ ॥ तत्र त्रिनेत्रः स्वसंध्यां सप्ताष्टशति-

१ शतक्रतु । पा० । २ एकादृष्टिर्नित्यं भूतारौद्रः क्रूरः सः प्रसिद्ध इत्यर्थः । ३ तदा मायां समाश्रित्य पाठा० ।

केगते ॥ कालेह्युपासततदासोष्ठादशभुजोव्ययः ॥ ६८ ॥ संस्पृश्यापःसरस्वत्याःस्नात्वाचविधिनाहरः ॥ कृतार्थोभक्ति-
 मानमुद्धिपुष्पांजलिमथाक्षिपत् ॥ ६९ ॥ ततो ननामशिरसाततश्चक्रेप्रदक्षिणं ॥ हिरण्यगर्भेत्यादित्यमुपतस्थेजजापह
 ॥ ७० ॥ द्रष्टुं नमोनमस्तेस्तुसम्यगुच्चार्यशूलधृक् ॥ ननर्तभावगंभीरोदोर्दण्डंभ्रामयन्बली ॥ ७१ ॥ परिन्त्यतिदेवेशे
 गणाश्चैवासुरास्तथा ॥ नृत्यंतिभावयुक्तास्तुहस्यानुविधायिनः ॥ ७२ ॥ संध्यामुपास्यदेवेशःपरिन्त्ययथेच्छया ॥
 युद्धायदानवैःसार्धमतिभूयःसमादधे ॥ ७३ ॥ ततःसुरगणैःसर्वस्त्रिनेत्रभुजपालितैः ॥ दानवानिर्जिताःसर्वैर्बलि-
 भिर्भयवर्जितैः ॥ ७४ ॥ स्वबलंनिर्जितं तदृष्ट्वा मत्वा जयेयं चंकरं ॥ अंधकःसुंदमाहूयद्वंद्वचनमब्रवीत् ॥ ७५ ॥
 सुंदभ्रातासिमेवीरविश्वास्यःसर्ववस्तुषु ॥ तत्त्वांवदामियद्वाक्यंतच्छत्वाकुरुयत्क्षमं ॥ ७६ ॥ दुर्जयोसौरण-
 पटुर्महात्माकारणान्तरैः ॥ ममास्तेचापिहृदयेपद्माक्षीशैलनंदिनी ॥ ७७ ॥ तदुत्तिष्ठस्वगच्छावोयत्रास्तेचारु-
 हासिनी ॥ तत्रैनामोहयिष्यामिशंभुरूपेणदानव ॥ ७८ ॥ भवान्भवस्यानुचरोभवनंदीगणेश्वरः ॥ ततो गत्वाथ
 भुक्त्वा तं जिष्यामि प्रमथान्सुरान् ॥ ७९ ॥ इत्येवमुक्तेवचनेबाढं सुंदोऽभ्यभाषत ॥ समजायत शैलादिरंधकः शंकरोऽप्य-
 भूत् ॥ ८० ॥ नंदिरुद्रौ ततो भूत्वामहासुरचमपती ॥ संप्राप्तौ मंदरगिरिं प्रहारैः कृतविग्रहौ ॥ ८१ ॥ नंदिनो हस्तमा-
 लंब्य ह्यंधको हरमंदिरं ॥ विवेश निर्विशंकेन चितेनासुरसत्तमः ॥ ८२ ॥ ततो गिरिसुता दूरादायांतं वीक्ष्य चांधकं ॥ महे-
 श्वरवपुच्छन्नं प्रहारैर्जर्जरच्छविं ॥ ८३ ॥ सुंदः शैलादिरूपस्थमवष्टभ्या विशततः ॥ तदृष्ट्वा मालिनीं प्राह यशस्यां विजयां
 जयां ॥ ८४ ॥ जयेपश्यस्व देवस्य मदर्थे विग्रहं कृतं ॥ शत्रुभिर्दारुणतरैस्तदुत्तिष्ठस्व सत्वरं ॥ ८५ ॥ धृतमानयपौराणं
 चीरं चलवणं दधि ॥ व्रणभंगं करिष्यामि स्वयमेव पिनाकिनः ॥ ८६ ॥ कुरुष्व शीघ्रं यस्य त्वं भर्तुं व्रणयिनाशनं ॥ इत्येव-

मुक्त्वावचनं समुत्थाय वरासनात् ॥ ८७ ॥ अभ्युद्ययौ तदा भक्त्या मन्यमाना दृष्वजं ॥ शरपत्रेण तच्छित्त्वा भयश्चिह्न-
 नियन्तः ॥ ८८ ॥ अच्येषतदा पश्यन्तावुभौ पार्श्वतः स्थितौ ॥ साक्षात्वादानवरौ द्रुमायाच्छादितविग्रहं ॥ ८९ ॥
 अपयानंतदा चक्रे गिरिजसुतामने ॥ देव्याश्चित्तमाज्ञाय सुंदर्यत्वाधकोसुरः ॥ ९० ॥ समाद्रवत देगेन हरकान्ता-
 विभावरीम् ॥ समाद्रवत दैत्येन मार्गेण सागमत् ॥ ९१ ॥ कुर्वती च तिरस्कारं पादद्वुति निराकुला ॥ तमापतंतं दृष्ट्वा
 गिरिजा प्राद्रवद्भयात् ॥ ९२ ॥ गृहं त्यक्त्वा ह्युपवनं सखीभिः सहिता तदा ॥ तत्राप्यनुजगामासौ मदाधो भुनिपुंगव-
 ॥ ९३ ॥ तथापि न शशापै न तपसो गोपनाय यत् ॥ तद्भयादाविशद्वौ रीश्वेता क्वकुसुमं शुचि ॥ ९४ ॥ विजया दामाह ग-
 लमसंप्रयाता लयं मुने ॥ नष्टायामथ पार्वत्यां भूयो हरण्यलोचनिः ॥ ९५ ॥ सुंदरं हस्ते समादाय स्वसैन्यं पुनरागमत् ॥
 अधके पुनरायाते स्वबलं मुनि सत्तम ॥ ९६ ॥ प्रावर्तत महायुद्धं प्रथमा सुरयो रथ ॥ ततो रणे सुरश्रेष्ठो विष्णुश्चक्रगदाधरः ॥
 ॥ ९७ ॥ निर्जघाना सुरबलं शंकर प्रियकाम्यया ॥ शार्ङ्गचापच्युतैर्बाणैः संस्यूता दानवर्षभाः ॥ ९८ ॥ धंचपटसतचाष्टौ बा-
 ध्नपार्दैर्धना इव ॥ गदया कांश्चिदवधी च्चक्रेणान्यान् जनार्दनः ॥ ९९ ॥ खड्गेन च कर्तान्यान् दृष्ट्वा न्यान् भूभ्रमसात् कृता-
 न् ॥ हलेनाकृष्य चैवान्मुसलेनाप्यचूर्णयत् ॥ १०० ॥ गरुडः पक्षपाताभ्यां तु डेनाप्युरसाहनत् ॥ सर्वादिपुरुषो-
 धाता पुराणः प्रपितामहः ॥ १०१ ॥ भ्रामयन् विपुलं पद्ममभ्यर्पि च तवारिणा ॥ संस्पृष्टा ब्रह्मतोयेन सर्वतीर्थमयेन हि
 ॥ १०२ ॥ गणामरगणाश्चासन् नवागणशताधिकाः ॥ दानवास्ते च तोयेन संस्पृष्टाश्चाद्यहारिणा ॥ १०३ ॥ स-
 वाहना लयं गमुः कुलिशेनैव पर्वताः ॥ दृष्ट्वा ब्रह्महरी युद्धे घातयंतौ महासुरान् ॥ १०४ ॥ शतक्रतुश्च द्रुमावुद्धाय कृतनि-
 श्रयः ॥ तपापतंतं संप्रेक्ष्य बलो दानवसत्तमः ॥ १०५ ॥ नत्वा देवं गदापाणिं विमानस्थं च पद्मजं ॥ क्रमेण चाद्रवद्भयो-

छिमुद्यम्यनारद ॥ १०६ ॥ बलवान्दानवपतिरजेयोदेवदानवैः ॥ तमापतंतत्रिदशेश्वरस्तुदोष्णांसहस्रेणयाबलेन
 ॥ १०७ ॥ वज्रंपरिभ्राम्यबलस्यमूर्धनिनिपातयामाससुरेश्वरस्तु ॥ बाढंसचास्त्रप्रवरोपिवज्रोजगामतूर्णहिसहस्रध्व-
 मने ॥ १०८ ॥ बलोद्भवदेवपतिश्चभीतःपराङ्मुखोभूत्सुरारण्महर्षे ॥ तंचापिजंभोविमुखंनिरीक्ष्यभूतावृतावाक्यमुवा-
 चवेदं ॥ १०९ ॥ तिष्ठस्वरजासिचराचरस्यनराजधर्मगदितंपलायनं ॥ सहस्राक्षोजंभवाक्यंनिशम्यभोतस्तूर्णवि-
 ण्णुमागान्महर्षे ॥ उपेत्याथश्रूयतांवाक्यमीशत्वैनाथोभूतभव्यस्यविण्णो ॥ ११० ॥ जंभस्तर्जयेत्यर्थमानिरायुध-
 मीक्ष्यहि ॥ आयुधंदेहिभगवंस्त्वामहंशरणगतः ॥ १११ ॥ तमुवाचहरिःशक्रंत्यक्त्वावज्रंव्रजाधुना ॥ प्रार्थयस्वायुधं
 वह्निंसेतेदास्यत्यसंग्रयं ॥ ११२ ॥ जनार्दनवचःश्रुत्वाशक्रस्त्वमितविक्रमः ॥ शरणंपावकमगादिदंचोवाचनारद
 ॥ ११३ ॥ शक्रउवाच ॥ निघ्नतोमिबलंवज्रःकृशानोशतधागतः ॥ एषचाहूयेजंभस्तस्माद्देह्यायुधंमम ॥ ११४ ॥ पुल-
 स्त्यउवाच ॥ तमाहभगवान्वह्निःप्रीतोस्मितववासव ॥ यस्तुदुर्पपरिहृत्यमामेवशरणगतः ॥ ११५ ॥ इत्युच्चाधिस्वश-
 तयासशक्तिंनिष्क्राम्यभावतः ॥ प्रादादिद्रायभगवानरोचमानोदिवंगतः ॥ ११६ ॥ तामादायतदाशक्तिंशतघंटांसु-
 दारुणां ॥ प्रत्युद्ययौतदाजंभंहंतुं कामोरिमर्दनः ॥ ११७ ॥ तयाभिसहितःशक्रःसहस्रैर्यैरभिद्रुतः ॥ क्रोधंचक्रेतदाजं-
 भोनिजघानगजाधिपं ॥ ११८ ॥ जंभमुष्टिनिपातेनभग्नकुंभकटोगजः ॥ निपयातयथाशैलःशक्रवज्रहतःपुरा ॥ ११९ ॥
 पतमानंगजेंद्रंशुक्रश्चाहुत्यवेगवान् ॥ त्यक्त्वैवमंदरगिरिंप्रयातोवसुधातले ॥ १२० ॥ तंपतंतंहरिसिद्धाश्रयाणा-
 श्रतदाब्रुवन् ॥ मामाशक्रपतस्वाद्यभूतलेतिष्ठवासव ॥ १२१ ॥ सतेपांवचनंश्रुत्वायोगीतस्थौक्षणांतदा ॥ प्राहचैता-
 न्कथंयोस्येपतन्वैशत्रुभिःसह ॥ १२२ ॥ तमचूर्देवगंधर्वामाविषादंब्रजेश्वर ॥ युध्यस्वत्वंसमारुह्यप्रेषयामोजगद्रथं

॥ १२३ ॥ इत्येवमुक्त्वाविपुलंरथस्वस्तिकलक्षणं ॥ वानरध्वजसंयुक्तं संहतैर्हरिभिर्युतं ॥ १२४ ॥ शुद्धजांबूनदमयं
किंकिणीजालमंडितं ॥ शक्रायप्रपयामासुर्विश्वावसुरोगमाः ॥ १२५ ॥ तमागतमुदीक्ष्याथहीनंसारथिनाहरिः ॥
प्राहयोत्स्येकथंयुद्धेसंयमिष्येकथंहयान् ॥ १२६ ॥ यदिकश्चिच्चसारथ्यंकरिष्यतिममाधुना ॥ ततोहंघातयेद्यत्रान्य-
थेतिकथंचन ॥ १२७ ॥ ततोब्रुवंस्तेगंधर्वानास्माकंसारथिर्विभो ॥ विद्यतेस्वयमेवाश्वान्स्वयंसंयंतुमहसि ॥ १२८ ॥ इ-
त्येवमुक्तेभगांस्त्वक्त्वास्थंदनमुत्तमं ॥ क्षमातलंनिपयातैवपरिभ्रष्टः सुरेश्वरः ॥ १२९ ॥ चलन्मौलिकचपरिभ्रष्टा-
युधारूपदं ॥ तंपततंसहस्राक्षंदृष्ट्वाभः समकंपत ॥ १३० ॥ पृथिव्यांकंपमानायांसमीपस्थातपस्विनी ॥ भार्याब्रवीत्र-
भागांश्चैवहिकुरुयथासुखं ॥ १३१ ॥ सतुभार्यावचःश्रुत्वाकिमर्थमितिचाब्रवीत् ॥ साचाहश्रूयतांनार्थदेवज्ञपरिभाषि-
तं ॥ १३२ ॥ यदेयंकम्पतेभूमिस्तदाप्रक्षिप्यतेवहः ॥ यद्वाह्यतोमनिश्रेष्ठतद्भवद्विगुणंमने ॥ १३३ ॥ एतद्वाक्यंतदा
श्रुत्वाबालमादायपुत्रकम् ॥ निराशंकोवहिक्रीप्रं प्राक्षिपत्क्षमातलेद्विजः ॥ १३४ ॥ भूयोगोयुगलार्थयप्रविष्टोभार्यया
द्विजः ॥ निवारितोयदायासीतवहानिर्भविष्यति ॥ १३५ ॥ इत्येवमुक्तेदवर्षिर्वर्षिर्निर्गम्यवेगवान् ॥ ददर्शबालद्वित-
यंसमरूपमवस्थितं ॥ १३६ ॥ तंदद्वद्वदेवतापूज्यंभार्याचाद्रुतदर्शनाम् ॥ प्राहतत्वांनिर्विदामियत्पृच्छामिवदस्वत्
॥ १३७ ॥ बालस्यास्यद्वितीयस्यकेभविष्यदुणाः किल ॥ गालवेनतुयच्चोक्तं कर्मतत्कथयाधुना ॥ १३८ ॥ साब्रवीन्ना-
द्यवश्येवैवद्विष्यामिपुनः प्रभो ॥ सोऽब्रवीद्रदचाद्यैवनोचेन्नाश्नामिभोजनं ॥ १३९ ॥ साप्राहश्रूयतांब्रह्मन्वदि-
ष्येवचमंहितं ॥ कातरणाद्यत्पृष्ठभाव्यकाररयंकिल ॥ १४० ॥ इत्युक्तवतिवाक्येचबालएवत्वचेतनः ॥ हरेर्जगामसा-

१ परिप्रष्टायुवांरमिति पा० । २ शमीकर्वेल्ल इति पा० । ३ बालं इति पा० ।

हाय्यंकर्तुरथविशारदः ॥ १४१ ॥ तंत्रजंतहिगंधर्वाविश्ववसपुरोगमाः ॥ ज्ञात्वेन्द्रस्यैवसाहाय्यतेजसासमवर्धयन् ॥ १४२ ॥ गंधर्वतेजसायुक्तःशिशुःशक्रसमेत्यहि ॥ प्रोवाचाभ्येहिदेवशाप्रियोयंताभवामिते ॥ १४३ ॥ तच्छ्रुत्वाचहरिः प्राहकस्यपुत्रोसिबालक ॥ संयंतासिकथंचाश्वान्संशयःप्रतिभातिमे ॥ १४४ ॥ सोऽब्रवीच्छमीकपुत्रमाक्ष्मैभवंविद्धि वासव ॥ गंधर्वतेजसायुक्तंवाजियानविशारदं ॥ १४५ ॥ तच्छ्रुत्वाभगवानशक्रःखेवभैयोगिनावरः ॥ सचापिविप्रतनयोमातलिर्नामविश्रुतः ॥ १४६ ॥ ततोधिरूढःसुरथंशक्रस्त्रिदशपुंगवः ॥ रश्मीनशमीकतनयोमातलिःप्रगृहीतवान् ॥ १४७ ॥ ततोमंदरमागम्यविवेशरिपुवाहिनीं ॥ प्रविश्यदृष्टेश्रीमान्प्रथितकर्मकुमहत् ॥ १४८ ॥ सशरंपंचवर्णं तत्सितरकासितारुणं ॥ पांडुच्छायंमुरश्रेष्ठस्तज्जग्राहसमार्गणं ॥ १४९ ॥ ततस्तुमनसोदेवान् रजःसत्त्वतमोमयान् ॥ नमस्कृत्यशरंचापेसाधियेविनियोजयत् ॥ १५० ॥ ततोनिश्चैरुत्पुंगुशरावर्हणवाससः ॥ ब्रह्मेशविष्णुनामांकाः सुदूयंतोसुरान्रणे ॥ १५१ ॥ आकाशंविदिशःपृथ्वीदिशश्चसशरोत्करैः ॥ सहस्राक्षोऽरिपक्षांश्चछादयामासनारदः ॥ १५२ ॥ गजोविद्धोहयोभिन्नःपृथिव्यांपतितोरथी ॥ महामात्रोधरांप्राप्तोजंभश्चापिशरातुरः ॥ १५३ ॥ पदातिः पतितोभूमौशक्रमार्गणताडितः ॥ हतप्रधानंभूयिष्ठबलंतच्चाभवद्रणे ॥ १५४ ॥ तंशक्रबाणाभिहतंदुरासदंसैन्यंसमालक्ष्यतदाकुजंभः ॥ जंभासुरश्चापिसुरेशमव्ययंप्रजग्मतुर्गृह्यगदेसुघोरे ॥ १५५ ॥ तावापतंतौभगवान्निरोक्ष्यसुदर्शनेनारिविनाशनेन ॥ विष्णुःकुजंभंनिजघानवेगात्सस्यदनाद्वा अन्यपतद्गतासुः ॥ १५६ ॥ तस्मिन् हतेभ्रातारिमाधेवेनजंभस्ततःक्रोधवशंजगाम ॥ क्रोधान्वितःशक्रमुपाद्रवद्रणेसिंहयथैषोहि विपन्नबुद्धिः ॥ १५७ ॥ तमापतंतंप्रसमीक्ष्यश-

क्रस्यक्त्वैवचापसशरमहात्मा ॥ जग्राहशक्तिमदङ्कल्पपंथान्ततोऽजंभवधससर्ज ॥ १५८ ॥ शक्तिचवटारंरसरस्व-
 नावैदृष्टापतंतीगदयाजघान ॥ गदांचकृत्वासहसैवभस्मसाद्विभेदजंभहदयेचतूर्ण ॥ १५९ ॥ शक्त्यासन्निहोहदयेभू-
 रारिःशपातभूम्याविगतासुरेव ॥ तंवीक्ष्यभूमौपतितंविजज्ञैदत्यास्तुभीताविमुखाबभूवुः ॥ १६० ॥ जंभेहतेत्यबलेचभ-
 नेगणास्तुहृष्टाहरिमर्चयंतः ॥ वीर्यप्रशंसतिशतक्रतोश्चसगोत्रभित्सर्वमुपेत्यतस्थौ ॥ १६१ ॥ इति श्रीवामनपुराणे-
 खप्रादुर्भावेजंभकुंजंभवधोनामनवपथितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ॥
 पुलस्त्यउवाच ॥ तस्मिंस्तदादैत्यबलेचभभ्रशक्रोब्रवीदंधकमासुरेद्रं ॥ एद्योहिवीराद्यगतामहासुरायेत्यमभूयोहरमेत्य-
 शैलं ॥ १ ॥ तमुवाचांधकोब्रह्मन्सम्यक्चमवतोदितं ॥ रणात्रैवापयास्याभिकुलंव्यपदिशन्स्ववं ॥ २ ॥ पश्यत्वंद्विज-
 शार्दूलममवीर्यैःसुदुर्धरं ॥ देवदानवगंधर्वान्जेष्येसैद्रमहेश्वरान् ॥ ३ ॥ इत्येवमुक्त्वावचनंहरिण्याभिसुतोऽधकः ॥ समा-
 श्वास्यब्रवीत्क्रुद्धःसारथिमधुराक्षरं ॥ ४ ॥ सारथेवाहयथंहराभ्याशंमहाबल ॥ यावन्निहन्मिदाणौवैःप्रमथानथवा-
 हिनीं ॥ ५ ॥ इत्थंधक्वचःश्रुत्वासारथिस्तुरगांस्तदा ॥ कृष्णवर्णांन्महाकायान्प्रेषयामासतंमुने ॥ ६ ॥ तेपलतोपि
 तुरगाःप्रेर्यमाणाहरंप्रति ॥ जघनेष्ववसीदंतःकृच्छेणोहुश्चतंरथं ॥ ७ ॥ वहंतस्तुरगादैत्यंप्राप्ताःप्रमथवाहिनीं ॥ संवत्सर-
 णसाश्रेणवायुवेगसमापि ॥ ८ ॥ ततःकार्मुकमानम्यबालेदुसदृशदंढं ॥ नाराचैःसूदयामाससैद्रोपेंद्रमहेश्वरान् ॥ ९ ॥
 बाणैश्छादितमोक्षैवबलैःत्रैलोक्यरक्षिता ॥ सुरान्प्रोवाचभगवाश्चक्रपाणिर्जनार्दनः ॥ १० ॥ विष्णुरुवाच ॥ किंनिष्ठ-
 ध्वंसुरश्रेष्ठाहतेनानेनशोभनं ॥ तस्माद्यत्ताभवंबंधवरिताविजयेभस्वः ॥ ११ ॥ शास्यंतामस्यतुरगाःसमंरथकुटुंबिना ॥

१ रोषात्सशक्तिमदङ्कल्पांतामग्निदत्तारिपेवससर्ज इति पाठः पुस्तकान्तरयोः ।

भज्यतां स्यंदनश्चायं विरथः क्रियतां रिपुः ॥ १२ ॥ विरथं तु कृतं पश्चादेनं धक्ष्यति शंकरः ॥ नोपेक्ष्यः शत्रु रुरुद्रि को देवाचार्ये-
 ण धीमता ॥ १३ ॥ इत्येवमुक्ताः प्रमथावासुदेवेन सामराः ॥ चक्रुर्वै गंसहेद्रेण समं चक्रधरेण च ॥ १४ ॥ तुरगाणां सह-
 स्वं तु मेधाभानां जनार्दनः ॥ निमिषांतरमात्रेण गदया सव्यपोथयत् ॥ १५ ॥ समहास्यं दनात्स्कंदः प्रगृह्य रथसारथिं ॥
 शक्त्या बिभेद हृदये गतासुर्व्यसृजद्भुवि ॥ १६ ॥ विनायकाद्याः प्रमथाः समं शक्रेण देवैः ॥ सध्वजाक्षरं यंतूर्णमभंजंतं तपो-
 धनाः ॥ १७ ॥ सहसा समहाते जा विरथस्य क्तकर्मकः ॥ गदामादाय बलवानभिद्रुद्रावदेवताः ॥ १८ ॥ ततः सोऽष्टौ
 क्रमान् गत्वामेघगंभीर्यागिरा ॥ उवाच वाक्यं दैत्येद्रोमहादेवं सहेतुमत् ॥ १९ ॥ भिक्षो भवान्सहानीकस्त्वसहायो-
 स्मि सांप्रतं ॥ तथापि त्वां विजेष्यामि पश्य मेघपराक्रमं ॥ २० ॥ तद्वाक्यं शंकरः श्रुत्वा संद्रान्सुरगणान् गणान् ॥ ब्रह्म-
 णा सहितान्सर्वान् स्वशरीरे न्यवेशयत् ॥ २१ ॥ शरीरस्थास्तान् प्रमथान् कृत्वा देवांश्च शंकरः ॥ प्राह एहो हि दुष्टात्मन्
 ह मेकोऽपि संस्थितः ॥ २२ ॥ तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं सर्वा मरणाः क्षयं ॥ दैत्यशंकरमभ्यागाद्गदामादाय वेगवान् ॥ २३ ॥
 तमापतंतं भगवान् दृष्ट्वा त्यक्त्वा तृषोत्तमं ॥ शुलपाणिर्गिरिस्थे पदातिः प्रत्यतिष्ठत ॥ २४ ॥ वेगेनैवापतंतं च बिभेदोरसि
 भैरवः ॥ दारुणं सुमहद्बुद्धं कृत्वा त्रैलोक्यभीषणः ॥ २५ ॥ दंष्ट्राकरालं रविकोटिसनिभं मृगारिचर्मं भिवृतं जटाधरं ॥ भु-
 जंगहारं मलपंकधारिणं शार्दूलबाहुं शिखिलोचनं हरं ॥ २६ ॥ एतादृशेन रूपेण भगवान्भूतभावनः ॥ बिभेद शत्रून् शूलेन
 शुभदः शाश्वतः शिवः ॥ २७ ॥ सशूलैर्भयं गृह्य भिन्नेभ्युरसिदानवः ॥ विजहारति वेगेन क्रोशमात्रं महामुने ॥ २८ ॥
 ततः कथंचिद्भगवान्संस्तभ्यात्मानमात्मना ॥ तूर्णमुत्पाटयामास शूलेन सगदरिपुं ॥ २९ ॥ दैत्याधिपस्तु सगदाहरमग्नि-
 न्यपातयत् ॥ कराभ्यां गृह्य शूलं च समुत्पत्य तथा दानवः ॥ ३० ॥ संस्थितश्च महारायो गीसलाधारः प्रजापतिः ॥ गदापात-

क्षताद्भूरिमूर्धोऽस्यासृगपातत् ॥ ३१ ॥ पूर्वधारासमुद्भूतोभैरवोऽग्निसमप्रभः ॥ विद्याराजेति विख्यातः पद्ममालावि-
भूषितः ॥ ३२ ॥ अन्यस्माद्गुधिराजातोभैरवः शूलभूषितः ॥ रुद्रनामेति विख्यातः सर्वलोकैस्तुपूजितः ॥ ३३ ॥ अन्य-
रकात्समुद्भूतं भैरवाणां चतुष्टयं ॥ चंडाद्येव कपालयंतं ख्यातं भुवि यथावैधैः ॥ ३४ ॥ भूमिस्थान्द्रुधिराजातोभैरवः शूलभू-
षितः ॥ ख्यातोललितराजेति सोभांजनसमप्रभः ॥ ३५ ॥ एव हि सत्सुरूपोऽसौ कथ्यते भैरवो मने ॥ विघ्नराजोऽष्टमः प्रो-
क्तो भैरवाष्टकमुच्यते ॥ ३६ ॥ एवं महात्मना दैत्यः शूलप्रोतो महासुरः ॥ छत्रवदारितो ब्रह्मनिद्रायुधसमप्रभः ॥ ३७ ॥
तदस्त्रमल्बणं ब्रह्मनः शूलभेदादवापतत् ॥ येनाकंठं महादेवो मग्नः सप्तमूर्तिमात् ॥ ३८ ॥ ततः स्वदेभे भवद्भूरिनिश्रमः शं-
करस्य तु ॥ ललाटफलकात्तस्माज्जाता कन्यासुगुहता ॥ ३९ ॥ यद्भूम्यां न्यपतद्विप्रस्रवेदं बिंदुविनाशनात् ॥ तस्मादंगा-
रं पुंजालाबालकः समजायत ॥ ४० ॥ स चापि तृषितोत्यर्थं पौरोधिरमाधकं ॥ कन्याचोक्षतसंजाता असकृच्चालिहदद्रुता
॥ ४१ ॥ ततस्तामाह देवेशो बालार्कसदृशप्रभः ॥ शंकरो वरदोलोके श्रेयोर्धौ हवचो महत् ॥ ४२ ॥ त्वांपूजयिष्यंति सुरा-
महर्षिपतिरस्तथा ॥ यक्षविद्याधराश्चैव मानवाश्च यशुभंकरि ॥ ४३ ॥ त्वांस्तोष्यंति संदेहो बलिपुष्योत्करोत्करैः ॥ च-
ञ्चिकेति शुभं नाम यस्य माद्गुधिरचर्चिता ॥ ४४ ॥ इत्येवमुक्त्वा वरदेन चर्चिकाभूयऽनुयातागिरिविध्यवासिनी ॥ महींसमं-
ताद्विचचारसुंदरीस्थानं गता हिं गुल्काद्रिमुत्तमं ॥ ४५ ॥ तस्यांगतायां वरदः कुजस्य प्रादद्वरं सर्ववरोत्तमयत् ॥ ग्रहाधिप-
त्यंजगतः शुभाशुभं भविष्यते ते व्यसनं ग्रहांतरैः ॥ ४६ ॥ हरौ धं कं वर्षसहस्रमात्रं दिव्यं स्वनेत्रां कर्तुं हाशनेन ॥ चकार

१ अन्यस्मादित्याभ्य यथा बुधैरित्यन्तग्रन्थस्य पाठान्तरेभवं पुस्तकान्तरे दृश्यते । 'तथा दक्षिणधारोत्थोभैरवः प्रेतमंडितः ॥ कालराजेति विख्यातः कृष्णांजनसमप्रभः ॥ अन्यः
प्रतीचधारोत्थोभैरवः पत्रभूषितः ॥ अतसि कुसुमप्रख्यः कामराजेति विश्रुतः ॥ उदयधाराभवश्चान्योभैरवः श्वेतभूषितः ॥ सोमराजेति विख्यातः श्वेतमालावभूषितः ॥'

संशुष्कबलं सशोणितं त्वगस्थिशेषं भगवान्समैश्वरः ॥ ४७ ॥ तत्राग्निनाशं भुसमद्भवेन समुक्तपापोसुराडुबभूव ॥ ततः
 प्रजानां बहु रूपमीशं नाथं हि सर्वस्य चराचरस्य ॥ ४८ ॥ ज्ञात्वा तस्यैश्वर्यमीशमव्ययैत्रैलोक्यनाथं वरदं वरेण्यं ॥ सर्वैः
 सुराद्यैर्नतमीड्यमाद्यंतो धीकः स्तोत्रमिदं चकार ॥ ४९ ॥ अंधक उवाच ॥ नमोस्तु ते भैरवभीममूर्ते त्रैलोक्यगोप्त्रे सितशू-
 लपाणे ॥ कपालपाणे भुजगे शहारे त्रिनेत्रे मां पाहि विपन्नबुद्धिं ॥ ५० ॥ जयस्व सर्वेश्वर विश्वमूर्ते सुरासुरैर्विदितपादपीठे ॥
 त्रैलोक्यमातर्गुर्वेष्टपां कभीतः शरण्यं शरणागतोस्मि ॥ ५१ ॥ त्वानाथ देवाः शिवमीशयंति सिद्धाहरं स्थाणुमहर्षयश्च ॥
 भीमं च क्षामनुजामहेश्वरं भूतानि भूतधिपमुच्चरन्ति ॥ ५२ ॥ निशाचरास्तूग्रमुपाचरन्ति भवेति पुण्याः पितरो नमस्ते ॥
 दासोऽस्मि तुभ्यं हरपाहि मह्यं पापक्षयं मे कुरु लोकनाथ ॥ ५३ ॥ भवांस्त्रिदेवस्त्रियुगस्त्रिधर्मा त्रिपुष्करश्चासि विभो त्रिनेत्र ॥
 त्रय्यारुणिस्त्वं श्रुतिरव्ययात्मा पुनीहि मां त्वां शरणं गतोस्मि ॥ ५४ ॥ त्रिणाचिकेतस्त्रिपदप्रतिष्ठः षंडगवित्स्त्रीविषयेष्वलुब्धः ॥
 त्रैलोक्यनाथोऽसि पुनीहि शंभो दासोऽस्मि भीतः शरणागतस्ते ॥ ५५ ॥ कृतो महाशंकर ते पराधो मयामहाभूतपते गिरीश ॥
 कामारिणानिर्जितमानसेन प्रसादये त्वां शिरसानतोस्मि ॥ ५६ ॥ पापोऽहं पापकर्माहं पापात्मा पापसंभवः ॥ त्राहि
 मादि वदेवेश सर्वपापहरो भव ॥ ५७ ॥ मम नैवापराधोऽस्ति त्वया वैतादृशोऽप्यहं ॥ स्पृष्टः पापसमाचारो मां प्रसन्नो भवे-
 श्वर ॥ ५८ ॥ त्वं कर्त्ता चैव धाता च जय त्वं च महाजय ॥ त्वं मंगल्यस्त्वमोकारस्त्वमीशानोऽव्ययोऽध्रुवः ॥ ५९ ॥ त्वं ब्रह्मा
 सृष्टिकृन्नाथस्त्वं विष्णुस्त्वं महेश्वरः ॥ त्वमिन्द्रस्त्वं षट्कारो धर्मस्त्वं तुषि तोत्तम ॥ ६० ॥ सूक्ष्मस्त्वं व्यक्तरूपस्त्वं त्वमव्यक्त-
 श्वधीवरः ॥ त्वया सर्वमिदं व्याप्तं जगत्स्थायं वरजंगमं ॥ ६१ ॥ त्वमादिरं तोमध्यं च त्वमेव च सहस्रपात् ॥ विजयस्त्वं सह-

१ अत्र चतुर्थ्यन्तानां नमः पदार्थेन नमः, संबुध्यन्तानां हे शूलपाणे ते नमः इत्यन्वयो बोध्यः । २ कामपूवारीः कामारिस्ति तेत्यर्थः ।

स्त्राक्षोचितपाख्योमहाभुजः ॥ ६२ ॥ अनंतःसर्वगोठ्यापीहंसःपुण्याधिकोच्युतः ॥ गीर्वाणपतिरव्यग्रांरुद्रःपशुपतिः
 शिवः ॥ ६३ ॥ त्रैविध्यस्वर्वाजितक्रोधोजितारातिर्जितेन्द्रियः ॥ जयश्चशूलपाणिस्त्वंपाहिमांशरणगतं ॥ ६४ ॥ पुलस्त्य
 उवाच ॥ इत्थंमहेश्वरोब्रह्मन्स्तुतोदव्याधिपेनतु ॥ प्रीतियुक्तःपिंगलाक्षोहरण्याक्षमुवाचह ॥ ६५ ॥ प्रीतोस्मदा-
 नवपतेपरितुष्टोस्मिमांधक ॥ वरंवर्यभद्रंतेयमिच्छसिददामितं ॥ ६६ ॥ अंधकउवाच ॥ अंबिकाजननीमहंभवान्
 वैश्यंबकःपिता ॥ वंदामिचरणौमातुर्माननीयाममाधिकं ॥ ६७ ॥ वरदोहियदीशानस्तद्यातुविपुलंमम ॥ शारीरंमान-
 संवापिदुष्कृतंदुर्विचिर्तितं ॥ ६८ ॥ तथामेदानवोभावोव्यपयातुमहेश्वर ॥ स्थिरातुतवभक्तिश्चवरमेतंप्रयच्छमे ॥ ६९ ॥
 महादेवउवाच ॥ एवंभवतुदेत्येद्रपापंतेयातुसंक्षयं ॥ मुक्तोसिदेत्यभावाच्चभृंगीगणपतिर्भव ॥ ७० ॥ इत्येवमुक्त्वावर-
 दोमुद्राग्रादवतार्यतं ॥ निर्माजयित्वाहस्तेनकृत्वानिव्रणमंधकं ॥ ७१ ॥ ततश्चदेवतादेहाद्ब्रह्मादीनांजुहावसः ॥ तेनश्च-
 र्महात्मानोनमस्यंतस्त्रिलोचनं ॥ ७२ ॥ गणान्सनंदीनादहूयसंनिवेशयतथाग्रतः ॥ भृंगिणंदर्शयामासब्रुवन्नपेोधकेति
 हि ॥ ७३ ॥ तंदृष्ट्वादानवपतिसंगुष्कपिशितंरिपुं ॥ गणाधिपत्यमापन्नप्रशंशंसुष्टुषध्वजं ॥ ७४ ॥ ततस्तान्प्राहभ-
 गवान्संपरिष्वज्यदेवताः ॥ गच्छध्वंस्वानिधिष्यथानिभुंक्षध्वन्निविधंमुखं ॥ ७५ ॥ सहस्राक्षोपिसंयातुपर्वतंमलयशु-
 भं ॥ तत्रस्वकार्यैकृत्वपश्चाद्यातुन्निविष्टपं ॥ ७६ ॥ इत्येवमुक्त्वात्रिदशान्समाभाष्यव्यसर्जयत् ॥ पितामहंनम-
 स्कृत्यपरिष्वज्यजनार्दनं ॥ ७७ ॥ महेंद्रोमलयंगत्वाकृत्वाकाथिदिवंगतः ॥ गतेषुशक्रप्राश्येषुभगवान्संस्थितःशिवः
 ॥ ७८ ॥ विसर्जयामासगणान्तनुमध्ययथाहरः ॥ गणाश्चशंकरंदृष्ट्वास्वस्वंवाहनमास्थिताः ॥ ७९ ॥ जग्मुस्तेषुभ-
 लोकांश्चस्वस्वस्थानेषुनारद ॥ यत्रकामदुधागावःसर्वकामफलद्रुमाः ॥ ८० ॥ नद्यस्त्वसृत्वाहिन्योहदाःपायसकंद-

माः ॥ स्वांस्वांगतिप्रयातेषु प्रमथेषु महेश्वरः ॥ ८१ ॥ समादायांधकहस्तेनंदीक्षिलसमागतं ॥ द्वाभ्यां वर्षसहस्राभ्यां
 पुनरायाद्धरोष्ठं ॥ ८२ ॥ दृढशेचगिरेः पुत्रीं श्वेतार्ककुसुमस्थितां ॥ समायातं निरीक्ष्यैव सर्वलक्षणसंयुतं ॥ ८३ ॥ त्य-
 क्तवार्ककुसुमंतूर्णसखीस्ताः समुपाह्वयत् ॥ समाहूताश्च देव्याभाजयाद्यास्तूर्णमागमन् ॥ ८४ ॥ याभिः परिवृता तस्थौ ह-
 रदर्शनलालसा ॥ ततस्त्रिनेत्रागिरिजां दृष्ट्वा ह्यंधकदानवं ॥ ८५ ॥ नंदिनं च तथा हर्षादालिंगच्च गिरिः सुतां ॥ अथोवाचै-
 षदा सस्ते कृतो देवि मयांधकः ॥ ८६ ॥ पश्य स्वप्रतियातं हि स्वसुतं चारुहासिनि ॥ इत्युच्चायां ह्यंधकं पुत्रं ह्यहो हिसत्वरं
 ॥ ८७ ॥ ब्रजस्वशरणं मातुरेषा श्रेयस्करीतव ॥ इत्युक्तो विभु नानंदी अंधकश्चरणेश्वरः ॥ ८८ ॥ समागम्यां विकापा-
 दौ वंदतुरुभावपि ॥ अंधकोपितदागौरी भक्तिनम्रो महामुने ॥ ८९ ॥ स्तुतिचक्रे महामुण्यां पापघ्नीं श्रुति संमतां ॥ अंध-
 क उवाच ॥ अ नमस्तेऽस्तु भवानी भूतभव्यप्रियां लोकधात्रीं जनयित्रीं स्कंदमातरं महो देवप्रियां स्यंदिनीं चेतनां त्रै-
 लोक्यमातरं धरित्रीं देवतां मातरं श्रुतिं स्मृतिं दयां लज्जां कामसं प्रतिं सदापावनीं दैत्यसैन्यक्षयं करीं महामायां सु-
 मायां वैजयंतीं शुभां कालरात्रीं गोविंदजननीं शैलशरजपुत्रीं सर्वदेवार्चितां सर्वभूतार्चितां विद्यां सरस्वतीं त्रिनयन-
 महिषीं नमस्यामि मृडानीं शरण्यां शरणमुपयातो हं नमोनमस्ते ॥ ९० ॥ इत्थं स्तुता सांधकेन परितुष्टा विभावरी ॥ प्राह पुत्र-
 सन्नास्मि तृणेष्ववरमुत्तमम् ॥ ९० ॥ भृंगिरुवाच ॥ पापं प्रशममाया तु त्रिविधं मम पार्वति ॥ तयैश्वर्ये च सततं भक्तिरस्तु ममां बिके
 ॥ ९१ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ बाढमित्यब्रवीद्गौरी हरण्याक्षसुतततः ॥ ममाग्रे प्रजयन् शर्वगणानामधिपो भव ॥ ९२ ॥
 वपुर्देधानस्य तथा च तस्य महेश्वरेणाप्यविरूपदृष्ट्या ॥ कृत्वैव मुञ्चैर्भयदंतुं भैरवं भृंगमश्विनेन कृतास्वशक्त्या ॥ ९३ ॥ एत-
 वोक्तं हरकीर्तिवर्धनं पुण्यं पवित्रं शुभं महर्षे ॥ संकीर्तनीयं द्विजसत्तमेषु धर्मायुरारोग्यधनैर्षिणा सदा ॥ ९४ ॥ इति श्री-

वामनपुराणैरवप्रादुर्भावेअधकवरप्रदानं नामसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥
 नारदउवाच ॥ मलयपिमहेंद्रणयच्छतद्विजसत्तम ॥ निष्पादितस्वककार्यतन्मेत्वंख्यातमर्हसि ॥ १ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥
 श्रूयतां यन्महेंद्रणमलयपर्वतेमुने ॥ कृतं लोकहितं कार्यमात्मनश्च तथाहितं ॥ २ ॥ अथासुरस्यवचनान्मयतारपुरो-
 गमाः ॥ तेनिर्जिताः सुरगणैः पातालगमनोत्सुकाः ॥ ३ ॥ ददृशुर्मलयविप्रसिद्धैः सेवितकंदरं ॥ लताविमानसंघ्नमन्त-
 सत्त्वसमाकुलं ॥ ४ ॥ चंदनैरुरगाक्रतैः सुशीतैरतिसेवितं ॥ माधवीकुसुमामोदसुगंधितमहागिरिं ॥ ५ ॥ तंदृष्ट्वा
 शीतलच्छायं श्रंताव्यायामकशीताः ॥ मयतारपुरोगास्ते निवासं समरोचयन् ॥ ६ ॥ तेषु तत्र निविष्टेषु घ्राणतृप्तिप्रदो-
 निलः ॥ विवातिशीतः शनैर्कैर्दक्षिणोगंधसंयुतः ॥ ७ ॥ तत्रैव चरति चक्रुः सर्वे एव महासुराः ॥ कुर्वंतोलोकपूज्यानां
 विद्वेषं सर्ववाससां ॥ ८ ॥ तान् ज्ञात्वा शंकरः शक्रं मलयप्रेषितवानथ ॥ स चापि ददृशे गच्छन् पथि गोमातरं हरिः ॥ ९ ॥
 तस्याः प्रदक्षिणां कृत्वा दृष्ट्वा शैलं च सुप्रभं ॥ ददृशे दानवान् सर्वान् संहृष्टान् भोगसंयुतान् ॥ १० ॥ अथाजुहाव बलहासवो-
 नेव महासुरान् ॥ ते चाप्याय पुरव्यग्राः किरंतश्च शरोत्करान् ॥ ११ ॥ तानागतान् बाणजालैरथ स्थोद्रुतदर्शनः ॥ छा-
 दयामास विप्रपैर्गिरिदृष्ट्वा यथाधनः ॥ १२ ॥ ततो बाणैर्वच्छाद्य मया दीनदानवान् हरिः ॥ पाकं जघान तीक्ष्णाग्रैर्मार्गणैः
 कंकवाससैः ॥ १३ ॥ तत्र नाम विभुर्भेषासनाच्च शरैर्दृढं ॥ पाकशासन इत्येवं सर्वामरपतिर्विभुः ॥ १४ ॥ तथान्यं पुरना-
 मानं बाणासुरशतं शरैः ॥ सुपुंगवैर्दारयामास ततो भूतसुपुंगवैः ॥ १५ ॥ हत्वेत्यं समरैर्जैषीद्वोत्रभिदानवं बलं ॥ तच्चान-
 पि विजितं ब्रह्मन् रसातलमुपागमत् ॥ १६ ॥ एतदर्थं सहस्राक्षः प्रेषितो मलयाचलं ॥ त्र्यंबकेन मुनिश्रेष्ठकिमन्यच्छो-
 तुमिच्छसि ॥ १७ ॥ नारदउवाच ॥ किमर्थं देवतपतिर्गौत्रभिक्ष्यते हरिः ॥ अयं मे संशयो ब्रह्मन् हृदि संपरिवर्तते ॥ १८ ॥

पुलस्त्यउवाच ॥ श्रूयतां गोत्रभिच्छक्रः कीर्तितो हि यथा मया ॥ हते हि रण्यकशिपौ यच्च काराशरिर्मदनः ॥ १९ ॥
 दितिर्विनष्टुप्रातुकथ्यपंप्राहनारद ॥ विभो नाथोसि मे देहि शक्रं हतारमात्मजं ॥ २० ॥ कथयस्तानुवाचाथयदित्वम-
 सितेक्षणे ॥ शौचाचारसमायुक्तास्थास्यसे दशतीर्दश ॥ २१ ॥ संवत्सराणां दिव्यानां तत्स्त्रैलोक्यनायकम् ॥ जनयि-
 ष्यसि तं पुत्रं शत्रुघ्नं नान्यथा प्रिये ॥ २२ ॥ इत्येवमुक्तास्माभित्रा दितिर्नियममास्थिता ॥ गर्भाधानमृषिः कृत्वा जगामोदय-
 पर्वतं ॥ २३ ॥ गते तस्मिन्सुरश्रेष्ठः सहस्राक्षोऽपि सत्वरं ॥ तमाश्रममुपागम्य दितिं विचनमब्रवीत् ॥ २४ ॥ करिष्या-
 म्यनुशुश्रूगं भवत्यायदि मन्यसे ॥ बाढमित्यब्रवीत्सापि भाविकर्मप्रचोदिता ॥ २५ ॥ समिदाहरणादीनि तस्याश्चक्रपुं-
 दुरः ॥ विनीतात्मा चकार्यार्थी छिद्रान्वेषी भुजंगवत् ॥ २६ ॥ एकदा सा तपोयुक्ता शोके महति संस्थिता ॥ दशवर्षशतं ते
 तु शिरः स्नाता तपस्विनी ॥ २७ ॥ जानुभ्यामुपरि स्थाप्य मुक्तकेशीनिजं शिरः ॥ सुष्वापकेशप्रतिषु संस्थिष्ठचरणाभवत्
 ॥ २८ ॥ तमंतरमसौ ज्ञात्वा देवश्चापि सहस्रदृक् ॥ विवेश मातुरुदरे नासारं ध्रुवनारद ॥ २९ ॥ प्रविश्य जठरे वृद्धौ दैत्य-
 मातुः पुरंदरः ॥ ददर्शोर्ध्वमुखं बालं कटिन्यस्तं करं महत् ॥ ३० ॥ तथैवास्येथ ददृशे मांसपेशीं च वासवः ॥ गुद्धस्फटिकसं-
 काशं किराभ्यां जग्दृहे सतां ॥ ३१ ॥ ततः कोपसमाध्मा तोमांसपेशीं शतक्रतुः ॥ कराभ्यां मदयामास ततः सा कठिनाभवत्
 ॥ ३२ ॥ ऊर्ध्वेनार्धचवदधे लघोर्ध्ववदधे तथा ॥ शतपर्वोऽसकुलिशः संजातो मांसपेशितः ॥ ३३ ॥ तेनाभिर्गर्भैर्दितिं जं वज्रेण
 शतपर्वणा ॥ चिच्छेद सप्तधा ब्रह्मन् स चारुदस विस्तरं ॥ ३४ ॥ ततोऽप्यबुध्यत दितिरज्ञासीच्छक्रचेष्टितं ॥ शुश्रावा-
 चं पुनस्यरुदतो बालकस्य हि ॥ ३५ ॥ शक्रोऽपि प्राह मामूढरो दीर्स्वं चातिघर्षरं ॥ इत्येवमुक्त्वा चैकं भूयश्चिच्छेद सप्त-
 धा ॥ ३६ ॥ तेजातामरुतो नाम देवाभृत्याः शतक्रतोः ॥ नानासुखोपचारेण चलंतं ते पुरस्कृताः ॥ ३७ ॥ ततः सकुलिशः

शक्रोर्निर्गम्यजठराततः ॥ दितिकृतांजलिपुटः ॥ प्राहभीतस्तुशापतः ॥ ३८ ॥ ममनैवापराधोयमयमासीदरिर्मम ॥ अ-
तोहतोमयादेवितन्मेनक्रोदुर्महसि ॥ ३९ ॥ दितिरुवाच ॥ नतवात्रापराधोस्तिमन्येदिष्टमिदंपुरा ॥ संपूर्णवपिकाले
वैयोसौवधमुपागतः ॥ ४० ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ इत्येवमुक्त्वातान्बालान्परिसंख्यादितित्वरन् ॥ देवराजः सहैना-
स्तु प्रेषयामासभामिनी ॥ ४१ ॥ एवंपुरास्वा-
त्रभिस्त्वयातोमहर्षेभगवान्महेंद्रः ॥ ४२ ॥ इति श्रीवामनपुराणेशक्रचरिते मरुदुत्पत्तिनिर्मिकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥
नारदउवाच ॥ यद्यमीभवताप्रोक्तामरुतोदिति-
मतीतेषुसत्तम ॥ केत्वासन्वायुमार्गस्थास्तन्मे-
शयामिते ॥ स्वायंभुवंसमारभ्ययावन्मन्वन्तरं त्वि-
दं ॥ ३ ॥ स्वायंभुवस्यपुत्रोभून्मनुर्नामप्रियव्रतः ॥ तस्यासीत्सवनोनाम
पुत्रश्चैलोक्यविश्रुतः ॥ ४ ॥ सचानपत्योदेवर्षे-
नददातितथादग्धुसमालिंग्यस्थितापतिं ॥ नाथना-
प्रोवाचमाराजपत्नीहरौत्सीः ॥ यदस्ति ते सत्यमनुत्तम-
प्राहृक्छांताराजपत्नीसुवेदा ॥ शोचाम्येनं पार्थिवं पुत्रही-
त्रास्तेवैभूमिपालस्यसप्त ॥ भविष्यतिवह्निमारोहशीघ्रं स-
समारोप्यपतिं वराहं ॥ हुताशमासाद्यपतिव्रतासांसंचित-
स्थितोऽसौसहितस्तुभार्यया ॥ स्वमुत्पपाताथसकामचारा-
सममहिष्याचसुनाभपुत्र्या ॥ ११ ॥ तस्यापरपार्थिवपुंगवस्य

जातरंजस्तांमहिर्षीतुगच्छतः ॥ पुत्रास्तुश्रेष्ठाबलवीर्ययुक्ताःख्यातामहांतोभुविभूमिपालाः ॥ १२ ॥ सदिव्ययोगात्प्र-
 तिसंस्थितोबरेभार्यासहायोदिवसांश्रपंच ॥ ततस्तुषष्ठेऽहनिपार्थिवेनऋतुर्नवद्वयोद्योधभवेद्विचिंत्य ॥ ररामतन्यासहकाम-
 चारीतौबरात्प्राच्यवतास्यशुक्रम् ॥ १३ ॥ शुक्रोत्सर्गवसानेनतुपतिभार्ययासह ॥ जगामदिव्ययागत्याब्रह्मलोकं
 तपोधन ॥ १४ ॥ पुत्रास्तस्यावसन्शूराःकृतास्त्राःसत्यवादिनः ॥ तदंबरात्प्रचलितमश्वर्णशुक्रंसमादान्नालिनीवपु-
 ष्यती ॥ चित्राविशालाहरितालिनीलाःपत्न्योमनीनांददृशुर्थेच्छया ॥ १५ ॥ तद्वृष्टापुष्करेन्यस्तंप्रत्यचूर्नतपोधना-
 न् ॥ मन्यमानास्तदमृतंसदायौवनलिल्पसया ॥ १६ ॥ ततःस्नात्वातुविधिवत्संपूज्यचनिजान्पतीन् ॥ पतिभिःसमनुज्ञा-
 ताःपपुःपुष्करसंज्ञितं ॥ १७ ॥ तच्छुक्रंपार्थिवेन्द्रस्यमन्यमानास्तदामृतं ॥ पीतमात्रेणशुक्रेणपार्थिवेन्द्रोद्भवेनताः ॥ १८ ॥
 ब्रह्मतेजोविहोनास्ताजाताःपत्न्यस्तपस्विनां ॥ ततस्तुतत्यजुःसर्वेसदोषास्तेस्वपत्नयः ॥ १९ ॥ सुषुबुःसप्ततनयानुरु-
 दतोभैरवंमुने ॥ तेषारुदितशब्देनसर्वमापूरितंजगत् ॥ २० ॥ अथाजगामभगवान्ब्रह्मलोकपितामहः ॥ समभ्येत्या-
 ब्रवीद्बालान्मारुदध्वंमहाबलाः ॥ २१ ॥ मरुतोनामभवतांभविष्यतिवयःस्थिरं ॥ इत्येवमुक्त्वादेवेशोब्रह्मलोकपितामहः
 ॥ २२ ॥ तानादायवियच्चारीमारुतानादिदेशह ॥ तेषासन्मरुतस्त्वाद्यःमनोःस्वायंभुवैतरे ॥ २३ ॥ स्वारोचिषेतुमरुतो
 वक्ष्यामिशृणुनारद ॥ स्वारोचिषस्यपुत्रस्तुश्रीमान्नाम्नाऋतध्वजः ॥ २४ ॥ तस्यपुत्राबभूवुश्चसप्तदित्यपराक्रमाः ॥
 तपार्थितेगताःशैलंमहामेरुनरेश्वराः ॥ २५ ॥ आराधयंतोब्रह्माणंपदमैंद्रयथेप्सवः ॥ ततोविपश्चिन्नामाथसहस्राशोभ-
 यातुरः ॥ २६ ॥ पूतनांसोप्सरोमुख्यांप्राहनारदवाक्यवित् ॥ गच्छस्वपूतनेशैलंमहामेरुविलासिनि ॥ २७ ॥ तत्रत-
 प्यंतोहितपःऋतध्वजसुतामहत् ॥ यथाहितपसोविघ्नतेषांभवतिसुंदरि ॥ २८ ॥ तथाकुरुष्वमातेषांसिद्धिर्भवतुसुंदरि ॥

इत्येवमुक्ताशंक्रेणपूतनारूपशालिनी ॥ २९ ॥ तत्राजगामवरितायत्रैतस्तप्यतेतपः ॥ आश्रमस्याविविदूरतुनदीमंदोद-
वाहिनी ॥ ३० ॥ तस्यांस्नातुंसमायाताः सर्वे एवमहोदराः ॥ सातुस्नातुंसुचावर्गीवतीर्णामहानदीं ॥ ३१ ॥ दृष्टु-
स्तेनृपाः स्नातांततश्चक्षुभिर्मुने ॥ ततोह्यभ्यद्रवच्छक्रंतत्पौजलचारिणी ॥ ३२ ॥ शंखिनीग्राहमुख्यस्यमहाशंखस्य
वल्लभा ॥ तेऽतिविभ्रष्टतपसाजग्मुराज्यंचपैतृकं ॥ ३३ ॥ साचाप्सराशक्रमेत्यथातथ्यंयवेदयत् ॥ ततोबहुतिथेकाले
साग्राहीशंखरूपिणी ॥ ३४ ॥ समुद्रतामहाजालैर्मत्स्यबंधेनजालिना ॥ सतांदृष्टामहाशंखस्थलस्थान्मत्स्यजीवनः ॥
॥ ३५ ॥ निवेदयामासतदाऋतध्वजसुतेषुवै ॥ तथाभ्येत्यमहात्मानोयोगिनायोगधारिणः ॥ ३६ ॥ नीवासुमंदिरं स-
र्वैर्पुरवाध्यांसमुत्सृजन् ॥ ततः क्रमाच्छंखिनीसासुषुवेसप्तवैशिङ्गन् ॥ ३७ ॥ जातमात्रेषुपुत्रेषुमोक्षमार्गमगाच्चासा ॥
अमातृपितृकाबालाजलमध्येविचारिणः ॥ ३८ ॥ स्तन्यार्थिनोवैरुरुद्ररथाभ्यागात्पितामहः ॥ मारुदध्वमितीत्याह
स्वस्थास्तिष्ठतपुत्रकाः ॥ ३९ ॥ युयंदेवाभविष्यध्वंवायुस्कंधविचारिणः ॥ इत्येवमुक्त्वाव्यादायसर्वैस्तान्दैवतंप्रति
॥ ४० ॥ नियुज्यचमरुत्मार्गेविराजोभवनंगतः ॥ एवमाश्वास्यमरुतोमनोःस्वारोचिषेतेरे ॥ ४१ ॥ उत्तमेमरुतोयेचता-
नृशृणुष्वतपोधन ॥ उत्तमस्यान्वयेयस्तुराजसीन्निषाधिपः ॥ ४२ ॥ वपुष्मानिति विख्यातोवपुषाभास्करोपमः ॥
तस्यपुत्रोगुणश्रेष्ठोज्योतिष्मान्धार्मिकोऽभवत् ॥ ४३ ॥ सपुत्रार्थीतपस्तेपेनदीमंदंकिनीमनु ॥ तस्यभार्याचसु-
श्रोणीदेवाचार्यसुतातथा ॥ ४४ ॥ तपश्चरणयुक्तस्यबभूवपरिचारिका ॥ सानयत्फलपुष्पंचसमिक्कुशज-
लादितत् ॥ ४५ ॥ चकारपद्मपत्राक्षीसम्यक्चातिथिपूजनम् ॥ पतिंशुश्रूषमाणासाक्षाधमनिंसंतता ॥ ४६ ॥
तेजोयुक्तासुचावर्गीदृष्टासप्तभिर्भवेन ॥ तांतथाचारुसर्वीर्गदृष्टाथतपसाक्षां ॥ ४७ ॥ पप्रच्छुस्तपसोहेतुं तस्यास्तद्र-

तुरेवच ॥ साब्रवीत्तनयार्थायआवाभ्यांतपसःक्रिया ॥ ४८ ॥ तेचास्यैवरदाब्रह्मन्जाताःसप्तमहर्षयः ॥ ब्रजध्वंतनयाः
 सप्तमविष्यंतिनसंशयः ॥ ४९ ॥ युवयोगुणसंयुक्तामहर्षीणांप्रसादतः ॥ इत्येवमुक्त्वाजग्मुस्तेसर्वएवमहर्षयः ॥ ५० ॥
 सचापिराजर्षिरात्सभार्योनगरंनिजं ॥ ततोबहुतिथेकालेसारज्ञोमहिषीप्रिया ॥ ५१ ॥ अवापगर्भतन्वंगीतस्मान्नृप-
 तिसत्तमात् ॥ गुर्विण्यामथभार्यासममारनराधिपः ॥ ५२ ॥ साचाप्यारोढुमिच्छंतीभर्तारंपतिव्रता ॥ निवारितात-
 दामात्यैर्नतथापिप्रतिष्ठति ॥ ५३ ॥ समारोप्याथभर्तारंचितायामारुहच्चसा ॥ ततोऽग्निमध्यात्सालिलेमासमेवापत-
 न्मने ॥ ५४ ॥ तदंभसासुशीतेनसंसिक्तंसप्तधाभवत् ॥ तेजायंताथमरुतऔत्तमस्यांतरेमनोः ॥ ५५ ॥ तामसस्यांतरे
 येचमरुतोऽथाभवन्पुश ॥ तानहंकीर्तयिष्यामिगीतवाद्यकलिप्रिय ॥ ५६ ॥ तामसस्यामनोःपुत्रोदंतध्वजइतिश्रुतः ॥
 सपुत्रार्थीजुहावाग्नौस्वमांसंरुधिरंतथा ॥ ५७ ॥ अस्थीनिरोमकेशांश्रुनायुमज्जायकृद्धनं ॥ शुक्रचचित्रकोराजासुतार्थी
 इतिनःश्रुतं ॥ ५८ ॥ सप्तस्वैवार्चिषुततःशुक्रपातादनंतरं ॥ माप्रक्षिपस्वेत्यभवच्छब्दःसोऽपिमृतोन्नृपः ॥ ५९ ॥
 ततस्तस्माद्धुतवहात्सप्तधतेजसायुताः ॥ शिशवःसमजायंततेऽरुदन्मैरवंमुने ॥ ६० ॥ तेषांतुध्वनिमाकर्ण्यभगवान्
 पद्मसंभ्रः ॥ समागम्यविचार्यार्थसंचक्रेमरुतःसुरान् ॥ ६१ ॥ तेत्वासनमरुतोब्रह्मस्तामसेदेवतागणाः ॥ येऽभवन्
 रैवेतेतांश्रुणुष्वल्वंतपोधन ॥ ६२ ॥ रैवतस्यान्ववायेतुजासीद्विपुजिद्धनी ॥ रिपुजिह्नामतःख्यातो नतस्यासीत्सुतः
 किल ॥ ६३ ॥ ससमाराध्यतपसाभास्करतेजसांनिधिं ॥ अवापकन्यांसुरतितांप्रगृह्यग्रहंययौ ॥ ६४ ॥ तस्यापितृ-
 गृहेब्रह्मन्वंस्यांसपितामृतः ॥ सापिदुःखपरीतागीस्वांतंनृत्यकुमुदता ॥ ६५ ॥ ततस्तांवारयामासुर्ऋषयःसप्तनारद ॥
 तस्यामासकचितास्तुसर्वएवतपोधनाः ॥ ६६ ॥ अपारयंतीतद्दुःखप्रज्वाल्याग्निविवेशह ॥ तेचापश्यंतऋषयस्तच्चिता

भावितास्तथा ॥ ६७ ॥ तांमृतामृपयोदृष्ट्वाकण्टकष्टेतिवादिनः ॥ प्रजगमुज्ज्वलनाच्चाथसप्ताजायंतदारकाः ॥ ६८ ॥
 तेचमात्राविनाभूतारुरुस्तान्पितामहः ॥ निवारयित्वाकृतवान्लोकनाथोमरुद्गणान् ॥ ६९ ॥ रैवतस्यांतरेजातामरु-
 तोऽमीतपोधन ॥ शृणुष्वकीर्तिंयिष्यामिचाक्षुषस्यांतरेमनोः ॥ ७० ॥ आसीन्मंकिरितिख्यातस्तपस्वीसत्यवाकशुचिः ॥
 सप्तसारस्वतेतीर्थेसोऽतप्यतमहत्तपः ॥ ७१ ॥ विद्यार्थतस्यतुषितादेवाःसंप्रेषयन्मुने ॥ साचाभ्येत्यनदीतीरेक्षोभयामा-
 समाभिनी ॥ ७२ ॥ ततोऽस्यप्राच्यवच्छ्रुं सप्तसारस्वतेजले ॥ तांवाप्यशपन्मूढांमुनिर्मकणकोरिपुं ॥ ७३ ॥ गच्छ-
 स्वेवत्सिमुढंबपापस्यास्यमहत्फलं ॥ विध्वंसस्तेहिभवितासंप्राप्तियज्ञकर्मणि ॥ ७४ ॥ एवंशप्त्वाऋषिःश्रीमानूजगामा-
 थस्वमाश्रमं ॥ सरस्वतीभ्यःसप्तभ्यःसप्तवैमरुतोऽभवन् ॥ ७५ ॥ एततवोक्तामरुतोहिपूर्वेजाताजगद्व्याप्तिकरामहर्षे ॥
 येषांश्रुतेजन्मनिपातहानिर्भवेच्चधर्माभ्युदयोमहांश्च ॥ ७६ ॥ इतिश्रीवामनपुराणमरुदुत्पत्तिर्नामद्विसप्ततितमो-
 ऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 पुलस्त्यउवाच ॥ एतदर्थंबलिदत्तैःकृतोराजाकलिप्रियः ॥ मन्त्रप्रदाताप्रह्लादःशुक्रश्चासीत्पुरोहितः ॥ १ ॥ ज्ञात्वाभि-
 षिक्तंदैतयंविवोचनसुतंबलिम् ॥ दिदृक्षवःसमायातामराःसर्वएवहि ॥ २ ॥ तानागतान्निरोक्ष्यैवपूजयित्वायथाक्रमं ॥
 पप्रच्छकुलजान्सर्वान्किंनुश्रेयस्करंरम ॥ ३ ॥ ततस्तेप्रोचुरैवंशृणुष्वामरसुंदर ॥ यत्तेश्रेयस्करंकमयदस्माकंहितंतथा
 ॥ ४ ॥ पितामहस्तथैवासीद्विलीदानवपालकः ॥ हिरण्यकशिपुर्वारःसशक्रोऽभूजगत्रये ॥ ५ ॥ तमागत्यमरश्रेष्ठोवि-
 ण्णुःसिंहवपुर्धरः ॥ प्रत्यक्षंदानंवेद्राणान्स्वैविशकलीकृतः ॥ ६ ॥ अवकृष्टश्चराज्यात्सत्र्यंबकेनमहात्मना ॥ अस्मदर्थे

१ पातः पातकं तस्य नाश इत्यर्थः ।

महाबाहोशंकरेणनिशलिना ॥ ७ ॥ तथातवपितान्योपिजंभःशक्रेणघातितः ॥ कुजंभोविष्णुनाचापिप्रत्यक्षपशुवद्धतः ॥
॥ ८ ॥ शंखःपाकोर्महेंद्रेणभ्रातातवसुदर्शनः ॥ विरोचनस्तवपितानिहतःकथयामिते ॥ ९ ॥ श्रुत्वागोत्रक्षयंब्रह्मन्कु-
तंरोक्रेणदानवः ॥ उद्योगंकारयामाससहस्रैर्महासुरैः ॥ १० ॥ रथैरन्येगजैरन्येवाजिभिश्चापरेसुराः ॥ पदातयस्त-
थाप्यन्येजग्मर्षुद्वायदेवताः ॥ ११ ॥ ममाग्नेयातिबलवान्मेनानाथोभयंकरः ॥ सैन्यस्यमध्येबलिनःकालेनेमिश्चए-
ष्टतः ॥ १२ ॥ वामपार्श्वमवष्टभ्यशाल्वःप्रथितविक्रमः ॥ प्रयातिदक्षिणघोरंतारकाख्योभयंकरः ॥ १३ ॥ दानवानां
सहस्राणिप्रयुतान्यर्बुदानिच ॥ संप्रयातानियुद्धायदेवैःसहकलिप्रियः ॥ १४ ॥ श्रुत्वासुराणामुद्योगंशक्रःसुरपतिःसुरा-
न् ॥ उवाचयोगैर्दित्यानांयोद्धुंस्वबलसंयुताः ॥ १५ ॥ इत्येवमुक्त्वावचनंसुरराट्स्यदंनंबली ॥ समारुरोहभगवान्
यतमातलिवाजिनं ॥ १६ ॥ समारूढेसहस्राक्षेस्यदंनंदेवतागताः ॥ स्वस्वंवाहनमारुह्यनिश्चैरुयुद्धकांक्षिणः ॥ १७ ॥
आदित्यावसवोरुद्राःसाध्याविश्वेश्वरश्चिनौतथा ॥ विद्याधरागुह्यकाश्चयक्षराक्षसपन्नगाः ॥ १८ ॥ राजर्षयस्तथासिद्धाना-
नाभूताश्चसंघशः ॥ गजानन्येरथानन्येहयानन्येसमारुहन् ॥ १९ ॥ विमानानिचशुभ्राणिपक्षिवाह्यानिनारद ॥ समा-
रुह्याद्रवन्सर्वेयतोदैत्यबलंस्थितं ॥ २० ॥ एतस्मिन्नंतरेधीमानवैनतेयःसमागतः ॥ तस्मिन्विष्णुःसुरश्रेष्ठस्वधिरूढः
समभ्यगात् ॥ २१ ॥ तमागतंसहस्राक्षस्त्रैलोक्यपतिमव्ययं ॥ वंदंमधूनावनतःसहस्रैःसुरोत्तमैः ॥ २२ ॥ ततोऽग्नेदे-
वसैन्यस्यकार्तिकेयोगदाधरः ॥ पालयन्जघनंविष्णुर्यातिमध्यंसहस्रहृक् ॥ २३ ॥ वामपार्श्वमवष्टभ्यजयंतोवर्ततेमुने ॥
दक्षिणंधरुणःपार्श्वमवष्टभ्यागमद्वली ॥ २४ ॥ ततोऽमराणांपुतनायशस्विनीस्कंदेंद्रविष्णुरुपसूर्यपालिता ॥ नानास्त्र-
शस्त्रोद्यतदोःसमूहासमाससादारिवलंमहीध्रे ॥ २५ ॥ उदयाद्रितरेरन्येऽशुभेसमशिलातले ॥ निवृक्षेपक्षिरहितेजतो

देवासुरोरणः ॥ २६ ॥ सन्निधानात्तयोरौद्रः सेनयोरभवन्मुने ॥ महीश्रेष्ठांतरजसितद्धानवबलंमहत् ॥ २७ ॥ अभ्यद्र-
 वंतसहसामस्कंदेनदेवताः ॥ निजघ्नुर्दानवान्देवाः कुमारभुजपालिताः ॥ २८ ॥ देवान्निघ्नुर्दितिजामयगुप्ताः प्रहारिणः ॥
 महीधरोत्तमपूर्वथवावनरहस्तिनोः ॥ २९ ॥ रणरेणुरथोद्धूतः पिंगलोरणमुर्धनि ॥ संव्यानुरक्तः सदृशोमेघः खेसुरतापजः
 ॥ ३० ॥ तदासीत्तुमुलंयुद्धंनप्राज्ञायतकिंचन ॥ श्रूयंतत्त्वनिशंशब्दाश्छिंधिभिर्धीतिवाद्भिनां ॥ ३१ ॥ ततोविशसनरोद्रो
 दैत्यानदैवतैः सह ॥ जातोरुधिरनिप्यंदोरजसः क्षमनात्मकः ॥ ३२ ॥ शंतेरजसिदेवौघास्तद्धानवबलंमहत् ॥ अभ्यद्र-
 वन्नसहितासंस्कंदेनधीमता ॥ ३३ ॥ निजघ्नुर्दानवान्देवाः कुमारभुजपालिताः ॥ देवान्निजघ्नूंदैत्याश्चमयगुप्ताः प्रहा-
 रिणः ॥ ३४ ॥ ततोभूतरसास्वादाद्विनाभूताः सुरोत्तमाः ॥ निर्जिताः समरदैवैः समंस्येननारद ॥ ३५ ॥ विनिर्जितान्
 सुरानदृष्ट्वैवनेतेयध्वजोऽरिहा ॥ शार्ङ्गमुद्यम्यबाणौघैर्निजधानततस्ततः ॥ ३६ ॥ विष्णुनाहन्यमानास्तेदानवागरुडो-
 प्यथ ॥ दैतेयाः शरणंजग्मुः कालनेमिमहासुरं ॥ ३७ ॥ तेभ्यः सचाभयं दत्वा प्रययौ यत्रमाधवः ॥ विष्टद्वियगमद्रह्मन्य-
 थाव्याधिरुपेक्षितः ॥ ३८ ॥ ययंकरेणस्पृशतिदेवंयक्षंसकिन्नरं ॥ तंतमादायचिक्षेपविस्तृतवदनेबली ॥ ३९ ॥ संरं-
 भाद्वान्वेद्रोऽन्यमृदतदितिजैः संयुगे देवसैन्यं सेंद्रासकंसचंद्रकरचरणनखैरस्त्रहीनोऽपि वेगात् ॥ चक्रवैश्वानराभैस्त्वनिग-
 गनयोस्तिर्यग्धूर्ध्वसमंताद्घातंकलपांतवह्नेर्जगदखिलमिंद्रूपमासीद्विधक्षोः ॥ ४० ॥ तंदष्ट्वावर्धमानरिपुसतिबलिनंदेवगं-
 धर्वमुख्याः सिद्धाः साध्याश्चमुख्याभवतरलदृशः प्राद्रवन्दिक्षुसर्वे ॥ पोलूयतेचदैत्याहरिममरणैरचितंचारुमौलिनानारा-
 खास्त्रपातैर्विगलितयशसंचक्रुरुत्सिकदर्पाः ॥ ४१ ॥ तानित्यंप्रेक्ष्यदैत्यान्मयबलिप्रमुखान्कालनेमिप्रधानान् बाणै-
 राकृष्यशार्ङ्गैस्त्वनवरतमुरोभौदिभिर्वज्रकल्पैः ॥ कोपादारक्तदृष्टिः सरथगजहयान्दृष्टिनिर्धूतवोर्यान्नाराचारव्यैः सुपुर्वैजल्-

दद्वगिरिछादयामासविष्णुः ॥ ४२ ॥ तेबाणैश्छाद्यमानाहरिकरमुचितैःकालदंडप्रकाशैर्नारैर्वर्धचंद्रबलिमयपुरगामी-
 तभीतास्वरंतः ॥ प्रारंभेदानवेद्रंशतसखमथनं प्रैखयन्कालनेमिसप्रायेद्वैसन्यप्रभुममितबलकेशवलोकनाथं ॥ ४३ ॥
 दृष्ट्वांशतशीर्षमुद्यतगदंशैलेंद्रशृंगाकृतिविष्णुःशार्ङ्गमपास्यसत्वरभयोजग्राहचक्रंकरे ॥ देवैर्वैवसमेत्यदैत्यवितपप्रच्छे-
 दनंमालिनं प्रोवाचाथविहस्यतंचसुचिरैर्मघस्वनोदानवः ॥ ४४ ॥ अयंसदनुप्रजिह्वनुजसैन्यवित्रासकृद्भिः
 परमकोपनोममविघातकृत्वायुधि ॥ हिरण्यनयनंतकोविविधपुष्पपूजारतिःकयातिममगोचरेनिपतितःखलोऽसदृशः
 ॥ ४५ ॥ यदेषसंप्रतिममाहवमभ्युपैतिनूनयतिनिलयंनिजमंबुजाक्षः ॥ मन्मुष्टिपिष्टशिथिलांगमुपांतभस्मसद्ग-
 क्ष्यतेसुरजनोभयकातराक्षः ॥ ४६ ॥ इत्येवमुक्त्वामधुसूदनंवैवसकालनेमिःस्फुरिताधरोष्ठः ॥ गदांखगेंद्रोपरिजातरो-
 षोमुमोचशैलेकुलिशंयथैद्रः ॥ ४७ ॥ तामापतंतीप्रसमीक्ष्यविष्णुवर्गोरांगदांदानवबाहुमुकां ॥ चक्रणचिच्छेदमुदुर्गतस्यम-
 नोरथंपूर्वकृतांहिकर्म ॥ ४८ ॥ गदांछित्वातदाविष्णुर्दानवस्यसुदारुणां ॥ समुपेत्यभुजोपीनौसंप्रचिच्छेदवेगवान् ॥ ४९ ॥
 भुजाभ्यामथकृताभ्यांविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ कालनेमिस्तथाभातिदग्धःशैलइवापरः ॥ ५० ॥ ततोस्यमाधवःकोपा-
 छिरश्चक्रेणभूतले ॥ छित्त्वानिपातयामासपंकतालफलंयथा ॥ ५१ ॥ तथाविबाहुर्विशिरामुंडतालोयथावने ॥ तस्थौ
 मेरुरिवाकंप्यःकबंधःक्षमाधरेश्वरः ॥ ५२ ॥ तैवनेत्योप्पुर्साखगेंद्रोनिपातयामासमुनेधरण्यां ॥ यथांबराद्राहुशिरःप्र-
 नष्टंधन्यमहेंद्रःकुलिशेनभूम्यां ॥ ५३ ॥ तस्मिन्हेदानवसैन्यपालेसंसाध्यमानास्त्रिदशैश्वर्याः ॥ विमुक्तशस्त्रालक-
 वर्मवस्त्राःसंप्राद्रवन्बाणमृतेसुरेंद्राः ॥ ५४ ॥ इतिश्रीवामनपुराणेवामनप्रादुर्भाविकालनेमिवधोनामत्रिसप्ततितमो-
 ऽध्यायः ॥ ७३ ॥

पुलस्त्यउवाच ॥ संनिवृतबलेबाणेदानवाःसत्वरपुनः ॥ प्रयातादेवतासेनांसशश्रुधुधलालसाः ॥ १ ॥ विष्णुरप्यमितो-
 जास्तज्ञात्वाज्ञेयबलेःसुतं ॥ प्राहामंज्यसुरान्सुवानुधुध्वविगतज्वराः ॥ २ ॥ विष्णुनाथसमादिष्टादेवाःशक्रपुरोगमाः ॥
 पुपुधुर्दानवैःसार्धंविष्णुस्त्वन्तंरधीयत ॥ ३ ॥ माधवंगतमाज्ञायशक्रोबलिमुवाचह ॥ गोविंदेनसुरास्त्यक्तास्त्वज्यस्वा-
 धुनाबले ॥ ४ ॥ सपुराहितवाक्येनप्रीतोयातेजनार्दने ॥ गदामादायतेजस्वीदेवसैन्यमभिद्रुतः ॥ ५ ॥ बाणोबाहुसह-
 स्त्रेणगृह्यप्रहरणान्यथ ॥ देवसैन्यमभिद्रुत्यनिजघानसहस्रशः ॥ ६ ॥ मयोपिमायामास्थायतैस्तरूपांतरैर्मुने ॥ यो-
 धयामासबलवानमराणांवरूथिनीम् ॥ ७ ॥ विद्युज्जिह्वःपरोभद्रोदृष्टपर्वोसितक्षणः ॥ विपाकोविश्वरःसैन्यंतेपिदेवा-
 नुपाद्रवन् ॥ ८ ॥ तेहन्यमानादितिजैर्देवाःशक्रपुरोगमाः ॥ गतेजनार्दनेदेवप्रायशोविमुखाभवन् ॥ ९ ॥ तान्प्रम-
 न्नान्सुरगणान्बलिबाणपुरोगमाः ॥ पृष्ठतस्त्वद्रवन्सर्वैर्त्रैलोक्यविजिगीषवः ॥ १० ॥ संसाध्यमानादैतैर्देवाःसेन्द्रः
 भयानुराः ॥ त्रिविष्टपंपरित्यज्यब्रह्मलोकमुपागताः ॥ ११ ॥ ब्रह्मलोकंगतेष्वित्यंसेन्द्रेऽपिपुरेषुवै ॥ स्वर्गभोक्ताबलि-
 जर्तःसपुत्रभृत्यबांधवैः ॥ १२ ॥ शक्रोभूबलवान्ब्रह्मन्बलिर्वाणोयमोभवत् ॥ वरुणोभून्मथःसोमोराहुर्होदोमहासुर-
 ॥ १३ ॥ स्वर्भानुरभवत्सूर्यःशुक्रश्चासीद्बृहस्पतिः ॥ येन्येप्यधिकृतादेवास्तेभुजाताःसुरशयः ॥ १४ ॥ पंचमस्यकला-
 रादौद्वापारतिसुदारुणे ॥ देवासुरोभूत्संग्रामोयत्रशक्रोऽप्यभूद्वलिः ॥ १५ ॥ पातालास्तस्यसप्तासनश्शेखोलोकत्रयं तथा ॥
 भूर्भुवःस्वःपरिख्यातं दशलोकाधिपोबलिः ॥ १६ ॥ स्वर्गस्वयंनिवसतिभुजन्भोगान्सुदुर्लभान् ॥ तत्रोपासंतगंध-
 वीर्विश्रावसुपुरोगमाः ॥ १७ ॥ तिलोत्तमाद्याह्यप्सरसोऽनृत्यंतिसुरतापसाः ॥ वादयन्तिचवाद्यानियक्षविद्याधरादयः
 ॥ १८ ॥ त्रिविष्टपानसौभोगान्भुजन्दैत्येश्वरोबलिः ॥ सस्मरामनसाब्रह्मन्प्रह्लादंसपितामहं ॥ १९ ॥ संस्मृतश्च

रुषोत्तमाः ॥ येनैतेचगृहेस्माकंनिवसंतिमुनिर्वृता ॥ ३९ ॥ कुलजोव्यसेनमग्नःसखाज्ञातिबहिष्कृतः ॥ दृढोज्ञाति-
 र्गणोविप्रःकोर्तिश्चयशसासह ॥ ४० ॥ तस्माद्यथैतेनिवसंतिपुत्रराज्यस्थितस्येहकुलोद्भवस्य ॥ तथायतस्वामलसल-
 चेष्टयथायशस्वीभवितासिलोके ॥ ४१ ॥ भूम्यांसदाब्राह्मणभूषितायांक्षत्रान्वितायांदृढवापितायां ॥ शुश्रूषणासक्ति-
 समुद्भवायामृद्धिंप्रयातीहनराधिपेन्द्राः ॥ ४२ ॥ तस्माद्विजाभ्याःश्रुतिशास्त्रयुक्तानराधिपास्तेप्रतियाजयंतु ॥ यजंतुदि-
 व्यैःकृतुभिर्द्विजैर्द्राघज्ञान्निधुमेननृपस्यशांतिः ॥ ४३ ॥ तपोध्ययनसंपन्नायजनेध्यापनेरताः ॥ संतुविप्राःक्षत्रपूज्या-
 स्वतोनुज्ञामवाप्यहि ॥ ४४ ॥ स्वाध्याययज्ञनिरतादातारःशस्त्रजीवनः ॥ क्षत्रियाःसंतुदेल्येन्द्रप्रजापालनधर्मिणः ॥ ४५ ॥
 यज्ञाध्ययनसंपन्नादातारःकृषिकारिणः ॥ पाशुपाल्यंप्रकुर्वोणवैश्याविपणजीविनः ॥ ४६ ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशांसदा-
 गुश्रूषणेस्ताः ॥ शूद्राःसंतुसुरश्रेष्ठतवाज्ञाकारिणाःसदा ॥ ४७ ॥ यदावर्णाःस्वधर्मस्थाभ्रवतिदितिजेश्वराः ॥ धर्मवृद्धिरत-
 दास्यद्वैधर्मवृद्धौनृपादयः ॥ ४८ ॥ तस्माद्वर्णाःस्वधर्मस्थास्वयाकार्याःसदाबले ॥ तद्बद्धौभवतोवृद्धिस्तद्धानाहानिरु-
 च्यते ॥ ४९ ॥ इत्थंवचःश्राव्यनराधिपेन्द्रोबलिर्महात्मासबभूवतूर्णा ॥ ततोयदाज्ञापयसेकर्षिष्येद्वत्यंबलिःप्राहवचो
 महर्षे ॥ ५० ॥ इतिश्रीवामनपुराणवामनप्रादुर्भवेचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥
 पुलस्त्यउवाच ॥ ततोऽगतेषुदेवेषुब्रह्मलोकंतपोधन ॥ त्रैलोक्यंपालयामासबलिर्धर्मान्वितःसदा ॥ १ ॥ कलिस्तदा
 धर्मयुतंजगद्ब्रह्मकृतेयथा ॥ ब्रह्माणंशरणभेजेस्वभावस्यनिषेवणात् ॥ २ ॥ गत्वासदृशेदेवंसेन्द्रदेवैःसमन्वितं ॥ स्व-
 दीप्त्याद्योतयंतंचस्वदेशंसुरासुरं ॥ ३ ॥ प्रणिपत्यतमाहायकलिर्ब्रह्माणमीश्वरं ॥ ममस्वभावोबलिनानाशितोदेव-
 सत्तम ॥ ४ ॥ तंप्राहभगवान्ब्रह्मास्वभावंजगतोऽपिहि ॥ नकेवलंहिभवतोहतस्तेनबलीयसा ॥ ५ ॥ पश्यस्युतिष्ठदेवेंद्रवरु-

नीलवस्त्रालिसदृशायाचतुर्थीदृष्यता ॥ २५ ॥ सादानवाग्निर्भूताश्चद्राग्विद्याधरानपि ॥ विप्राद्याः श्वेतरूपं तां क-
 थयंतिसरस्वतीं ॥ २६ ॥ स्तुवंति ब्रह्मणासाधर्मखेमं त्रादिभिः सदा ॥ क्षत्रियारक्तवर्णं तां जयश्रीमिति शंसिरे ॥ २७ ॥
 साचंद्रेणासुरश्रेष्ठमनुनाचयशस्विनी ॥ वैश्यास्तां पीवतसनां कनकांगं सदैव हि ॥ २८ ॥ स्तुवंति लक्ष्मीमित्येव प्रजापा-
 लास्तथैव हि ॥ शूद्रास्तां नीलवर्णीं स्तुवंति हि सुभक्तिः ॥ २९ ॥ श्रियदेवीति नाम्ना तां सदैवैराक्षसैस्तथा ॥ एवं
 विभक्तास्तानां रथैस्तेन देवेन च क्रिया ॥ ३० ॥ एतासांच स्वस्वरूपस्थानि ति निधना व्ययाः ॥ इतिहासपुराणानि वेदाः
 सांगास्तथोक्तयः ॥ ३१ ॥ चतुःषष्टिकलाश्चैतामहापद्मो निधिः स्थितः ॥ रत्नानि स्वर्णरजतं गजाश्च रथभूषणं ॥ ३२ ॥
 शस्त्रास्त्रादिकवस्तूनि रक्तापद्मो निधिः स्मृतः ॥ गोमहिष्यः खरोश्चाश्वमुवर्णं वरभूमयः ॥ ३३ ॥ औषध्यः पशवः पीताम-
 हानी लो निधिः स्थितः ॥ सर्वसामपि जतीनां जातिरेका प्रतिष्ठिता ॥ ३४ ॥ अन्येषामपि सिंहर्त्री नीला शंखो निधिः स्थितः ॥
 एताभिश्च स्थितानां वयानिरूपाणि दानव ॥ ३५ ॥ भवंति पुरुषाणां वैतन्निबोधवदामिते ॥ सत्यशौचाभिः संयुक्ता बलदा-
 तोऽसवे रताः ॥ ३६ ॥ भवंति दानवपते महापद्माश्रितानराः ॥ यज्विनोऽसुभगा दृष्टा मालिनो बहुदक्षिणाः ॥ ३७ ॥ सर्वे-
 सामान्यमुखिनो नराः पद्माश्रिताः स्थिताः ॥ सत्यान्तसमायुक्ता दानाशरणयज्विनः ॥ ३८ ॥ न्यायान्यायव्ययोपेता
 महानीलाश्रितानराः ॥ नास्तिकाः शौचरहिताः कृपणाभोगवर्जिताः ॥ ३९ ॥ स्तेयान्तकथायुक्तानराः शंखाश्रिता बले ॥
 इत्येवं कथितस्तुभ्यमासां दानवर्णनयः ॥ ४० ॥ अहं साराणि नीनामजयश्रीस्वामपगता ॥ ममास्ति दानवपते प्रतिज्ञा
 साधुसंमता ॥ ४१ ॥ समाश्रयामि शौर्यांशनं च छीवं कथंचन ॥ न चास्ति तव तुल्यो न्यस्त्रैलोक्येऽपि बलान्वितः ॥ ४२ ॥ त्व-
 या बलवतारान् प्रीतिर्मे जनिता ध्रुवा ॥ यत्त्वया युधि विक्रम्य देवराजो विनिर्जितः ॥ ४३ ॥ अतो मे परमप्रतिजिता दानव

च्छत्वाकश्यपवचःप्राहशक्रःपितामहं ॥ विनाशपाप्मनोब्रूहिप्रायश्चित्तंप्रभोमम ॥ १ ॥ ब्रह्माप्रोवाचदेवेशवसिष्ठःकश्यप-
 स्तथा ॥ सर्वस्यजगतश्चापिशक्रस्यापिविशेषतः ॥ १० ॥ शंखचक्रगदापाणिर्माधवःपुरुषोत्तमः ॥ तंप्रपद्यस्वशरणंसते सर्वे
 विधास्यति ॥ ११ ॥ सहस्राक्षोपिवचनंगुरूणांनिशम्यवै ॥ प्रोवाचस्वल्पकालेनकश्चिदृष्टोमहोदयः ॥ १२ ॥ इत्ये-
 वमुक्तःसुरगर्द्धिरिचिनामरीचिपुत्रेणचकश्यपेन ॥ तथैवमित्रावरुणात्मजेनवेगान्महीपृष्ठमवाप्यतस्थौ ॥ १३ ॥ काले-
 जलस्यान्तरतःसुपुण्यस्तथाहिमाद्रेरपिदक्षिणस्थः ॥ कुशस्थलात्पूवतएवविश्रुतोवसोःपुरात्पश्चिमतोवतस्थे ॥ १४ ॥
 पर्वगतेननवरेणयत्रदृष्टोश्चमेघःशतशःसुदक्षिणः ॥ मनुष्यमेघोपिसहस्रकृत्वस्तथापुरादुर्जनःसुरारिभिः ॥ १५ ॥ स्या-
 तोमहामेघइतिप्रसिद्धोयथास्यचक्रेभगवान्मुरारिः ॥ द्वास्थत्वमव्यक्ततनुःसुमूर्तिःख्यातिंजगामाथगदाधरेति ॥ १६ ॥
 यस्मिन्द्विजैन्द्राःश्रुतिशान्त्रवर्जिताःसमत्वमार्पातिपितामहेन ॥ सकृत्पितृनृपूजयन्त्यत्रभक्त्यात्वनन्यभावेनहितचेत-
 साच ॥ १७ ॥ फलंमहामेधमस्वस्यमानवाद्धत्यनंतंभगवत्प्रसादात् ॥ महानदीयत्रसुरर्षिकन्याजलोपदेशाद्विमशै-
 लमेत्य ॥ १८ ॥ चक्रेजगत्पापविमुक्तमन्याःसंदर्शनप्राशनमज्जनेन ॥ तत्रशक्रःसमभ्येत्यमहानद्यास्तटेदृते ॥ १९ ॥
 आराधनायदेवस्यकृत्वाश्रममवस्थितः ॥ प्रातःस्नायीत्वधःशायीएकभुक्तोप्ययाचितः ॥ २० ॥ तपस्तेपेसहस्राक्षःस्तुव-
 न्देवंगदाधरं ॥ तस्यैवंतप्यतःसम्यग्जितसर्वेन्द्रियस्यतु ॥ २१ ॥ कामक्रोधविहीनस्यसाग्रःसंवत्सरोगतः ॥ ततोर्गदा-
 धरःप्रीतोवासवंप्राहनारद ॥ २२ ॥ गच्छप्रीतोस्मिभवतोमुक्तपापोसिसांप्रतं ॥ निजराज्यंचदेवेशप्राप्त्यसेनचिरादिव ॥
 यतिष्यामितथाशक्रभाविश्रेयोयथातव ॥ २३ ॥ इत्येवमुक्तेनगदाधरेणविसर्जितःस्नाप्यमनोहरायां ॥ स्नातस्यदेहस्य

१ स्नातस्य देवस्तर्द्धनमो नरास्तंभोचुरस्माननुशासयस्व । इति पुस्तकान्तरे ।

धृतार्चिः सूर्यमंडलात् ॥ विनिःसृत्याग्रतः स्थित्वा द्वंद्वचनमब्रवीत् ॥ ३९ ॥ अतएव निम्नुप्रातस्तथाहं दक्षनांदिन ॥ प्रा-
 ण्यमेतदुर्लभं कामं त्रसदा त्रसंशयः ॥ ४० ॥ राज्यं त्वत्तनयानं विदास्य देवि सुरारणि ॥ दानवान् ध्वंसं यिष्यामि संभूयै-
 वोदरे तव ॥ ४१ ॥ तद्वाक्यं वासुदेवस्य श्रुत्वा ब्रह्मन्सुरारणिः ॥ प्रोवाच जगतां यो निर्वपमाना पुनः पुनः ॥ ४२ ॥ कथं त्वा-
 म्मदरेणाहं वोदुःश्यामि दुर्धरं ॥ यस्योदरे जगत्सर्वमेतत्स्थायं जगमं ॥ ४३ ॥ कस्त्वाधारयितुं नाथ शक्तस्त्रैलोक्यधा-
 यसि ॥ यस्य सप्तार्णवाः कुक्षौ निवसन्ति सहा द्भिः ॥ ४४ ॥ तस्माद्यथासुरपतिः शक्रः स्यात्सुरागडिह ॥ यथा त्वथानमे
 छेद्यस्तथा कुरु जनार्दन ॥ ४५ ॥ विष्णुरुवाच ॥ सत्यमेतन्महाभागो दुर्धरोस्मि मुरासुरैः ॥ तथापि संभविष्यामि ह्यहं
 देव्युदरे तव ॥ ४६ ॥ आत्मानं भुवनं शैलान्त्वांच देवि समकल्पयां ॥ धारयिष्यामि योगेन माविषादं कथावृथा ॥ ४७ ॥
 तवोदरे ह्यहं दक्षिणं विषयं देव्यास्तदोदरे शक्राहिताय विप्राः ॥ ४८ ॥ इत्येवमुक्त्वा भगवान् स देव-
 स्तस्याश्वभूयो रिंगणप्रमर्दी ॥ स्वतेजसां गिषु विवेश देव्यास्तदोदरे शक्राहिताय विप्राः ॥ ४९ ॥ इति श्रीवामनपुराणो वाम-
 नप्रादुर्भावो दिव्यप्रदानं नाम षष्ठः सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ५० ॥
 पुलस्त्य उवाच ॥ देवमातुः स्थिते देवे उदरे वामनाकृतौ ॥ निस्तेजसोऽसुरा जाता यथोक्तं विश्वयोनिना ॥ १ ॥ निस्तेज-
 सोऽसुरान् दृष्ट्वा प्रह्लादं दानवेभ्यः ॥ बलिर्दानवशार्दूलं त्विदं वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥ बलिरुवाच ॥ तात निस्तेजसो देव्याः
 केन जातास्तु हेतुना ॥ कथ्यतां परमज्ञोऽसि शुभाशुभं विचारद ॥ ३ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ तत्पौत्रवचनं श्रुत्वा मुहुर्तं ध्यानमा-
 स्थितः ॥ किमर्थं तेजसो हानिरिति कस्मादतो ववा ॥ ४ ॥ स ज्ञात्वा वासुदेवोत्थं भयं देत्येष्वनुत्तमं ॥ चिंतयामास योगा-
 त्मा क्व विष्णुः सांप्रतं स्थितः ॥ ५ ॥ अधो नाभिः स पातालान् सप्तसंचित्य नारदः ॥ नाभिरुपरि भूरादीन् लोकान् श्वक्रमशौ वशी

पुत्रस्य तद्वचः श्रुत्वा प्रह्लादः क्रोधमूर्च्छितः ॥ धिग्धिगित्याह सबलिवंकुठक्षेपवादिनं ॥ २५ ॥ धिक्त्वां पापं समाचारदुष्ट-
बुद्धे सुबालिश ॥ हरिं निंदय तो जिह्वा कथं न पतिता तव ॥ २६ ॥ शोच्यस्त्वमसि दुर्बुद्धे निंदनीयश्च साधुभिः ॥ यत्रैलोक्य-
गुरुं विष्णुमभिनिंदसि दुर्मते ॥ २७ ॥ शोच्यश्चापि न संदेहो येन जातः पिता तव ॥ यस्य त्वंकर्कशः पुत्रो जातो देवावमानकृत्
॥ २८ ॥ भवान् किल विजानाति तथा चामी महासुराः ॥ यथानान्यः प्रियः कश्चिन्मम तस्माज्जनादेनात् ॥ २९ ॥ जान-
न्नापि प्रियतरं मम देवं जनार्दनं ॥ सर्वैश्चरेश्वरैर्देवं कथं निंदितवानसि ॥ ३० ॥ गुरुः पूज्यस्तत्र पिता पूज्यस्तस्याप्यहं गुरुः ॥
ममापि पूज्यो भवान् गुरुलोकगुरु हरिः ॥ ३१ ॥ गुरोर्गुरुं गुरुं न पूज्यं पूज्यतमस्य च ॥ पूज्यं निंदसि यत्पापकथं न पतितो-
स्य धः ॥ ३२ ॥ शोचनीयादुराचारादानवामी कृतास्त्वया ॥ येषां त्वंकर्कशो राजा वासुदेवो विनिंदकः ॥ ३३ ॥ यस्मात्पू-
ज्योर्चनीयश्च भवता निंदितो हरिः ॥ तस्मात्पाप समाचारं राज्यनाशमवाप्नुहि ॥ ३४ ॥ यथानान्यत्रियतरं विद्यते मम क-
थावात् ॥ मनसा कर्मणा वा वाशज्यं भ्रष्टं तथा पत ॥ ३५ ॥ यथानतस्मादपरं व्यतिरिक्तं हि विद्यते ॥ चतुर्दश सुलोकैषु
राज्यं भ्रष्टं स्तथा पत ॥ ३६ ॥ सर्वेषामपि भूतानां नान्यल्लोकैः पराणं ॥ यथा तथा नु पश्येयं भवंतराज्यं विच्युतं ॥ ३७ ॥
पुलस्त्य उवाच ॥ एवमुच्चरिते वाक्ये बलिः सबरितस्तदा ॥ अवतीर्या सनाद्ब्रह्म नृकृतां जलिपुटो बलिः ॥ ३८ ॥ शिरसा
प्रणिपत्त्या ह प्रसादं कुरु मे गुरो ॥ कृता पराधानपि हि क्षमंते गुरवः शिशून् ॥ ३९ ॥ तत्साधुयदं शतो भयतादानेन श्वर ॥
न बिभ्रोमि परेभ्योऽहं न च राज्ञ्यपरि क्षयात् ॥ ४० ॥ नैव दुःखं मम बिभोयदं हं राज्यं विच्युतः ॥ दुःखं कृतापराधत्वाद्भवतो
मेमहतमं ॥ ४१ ॥ क्षमस्व तत्तात कृतापराधं बालोस्मि नीवोस्मि मसु दुर्मतिश्च ॥ कृतेऽपि दोषे गुरवः शिशून् क्षाम्यन्ति दैन्यं स-
मुपागतानां ॥ ४२ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ इत्येवमुक्तेन च नेन हान्ता विमुक्तमोहो हरिपादभक्तः ॥ चिरं विचिंत्याद्भुतमेतदि-

च ॥ अणुष्वकथयिष्यामिपापंपंकप्रणाशिनीं ॥ ब्रह्मादतोर्यथात्रातैसर्वपपप्रणाशिनीं ॥ २ ॥ संत्यज्यमैरुंकनकाचलेन्द्र-
तीर्थजगामामरसंधजुष्टं ॥ ख्यातंष्टथिव्यांशुभदंहिमानसंयत्रस्थितोमत्स्यवपुःपुरेशः ॥ ३ ॥ तस्मिंस्तीर्थेवरेस्नात्वा
संतर्प्यपितृदेवताः ॥ संपूज्यचगन्नाथमच्युतंश्रुतिभिर्यतं ॥ ४ ॥ उपोष्यभूयःसंपूज्यदेवर्षिपितृमानवान् ॥ जगाम
कच्छपद्रुंशौशिक्यांपापनाशनं ॥ ५ ॥ तस्यांस्नात्वामहानद्यांसंपूज्यचगत्पतिं ॥ समुपोष्यशुचिर्भूत्वादत्ताविभ्रेषुद-
क्षिणां ॥ ६ ॥ नमस्कृत्यजगन्नाथमथकूर्मवपुधरं ॥ ततो जगामकृष्णशंद्रुवाजिमुखप्रभुं ॥ तत्रेदं देवदेस्नात्वा तर्पयित्वापि-
तनुमुरान् ॥ ७ ॥ संपूज्यहयशीर्षिचजगामगजसाव्हयं ॥ तत्रेदं जगन्नाथगोविंदचक्रपाणिनं ॥ ८ ॥ स्नात्वा संपूज्यविधि-
वज्रगामयमुनानदीं ॥ तस्यांस्नात्वा शुचिर्भूत्वा संतर्प्य षिसुरान्पितॄन् ॥ ददर्शेदं देवेशं लोकनाथं त्रिविक्रमं ॥ ९ ॥ नार-
दउवाच ॥ सांप्रतं भगवान् विष्णुस्त्रैलोक्या क्रमणं वपुः ॥ करिष्यति जगत्स्वामी बलिबंधनमीश्वरः ॥ १० ॥ तत्कथं पूर्व-
कालेऽपि विभुरासीत् त्रिविक्रमः ॥ कस्य वा बंधनं विष्णुः कृतवांस्तच्च मे वद ॥ ११ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ श्रूयतां कथयिष्यामि योऽयं
प्रोक्तस्त्रिविक्रमः ॥ यस्मिन्काले बभूवाथ यंच वंचितवानसौ ॥ १२ ॥ आसीद्धुरिति ख्यातः कश्यपस्यारसः सुतः ॥ द-
नोर्गर्भसमुद्भूतो महाबलपराक्रमः ॥ १३ ॥ स समाशय च तदा ब्रह्माणं तपसा सुरैः सैन्द्रैः प्रार्थयन् स तु ना-
रद ॥ १४ ॥ तस्य तंच वरं प्रादात् तपसा पंकजोद्भवः ॥ परितुष्टः स च बलीर्नर्जगाम त्रिविष्टपं ॥ १५ ॥ चतुर्थस्य कलेरादौ
जित्वा देवान् स वासवान् ॥ धुंधुः शक्रत्वमकरोद्धिरण्यकशिपौ सति ॥ १६ ॥ तस्मिन्काले स बलवान् हिरण्यकशिपुस्ततः ॥
चचार मंदरं गिरौ देव्यो धुंधुः समाश्रितः ॥ १७ ॥ ततोऽसुरा यथाकामं विचरन्ति त्रिविष्टपे ॥ ब्रह्मलोके च त्रिदशः संस्थिता

मासाद्यवाजिमेधान्यजामहे ॥ ३५ ॥ इत्यसुरार्वेचनं निशम्यासुरयाजकः ॥ बाढमित्यब्रवीद्दृष्टो निधीशं संदिदेशसः ॥
 ततो धुंधुर्देविकायां प्राचीने पापनाशने ॥ ३६ ॥ भार्गवे द्रेणशुक्रेण वाजिमेधाय दीक्षितः ॥ सदस्या ऋत्विजश्चापितत्रा-
 सन् भार्गवा द्विजाः ॥ शुक्रस्यानुमते ब्रह्मन् शुक्रशिष्याश्च पंडिताः ॥ ३७ ॥ यज्ञमागभुजस्तत्र स्वर्भानु प्रमुखा मुने ॥ कृता-
 श्वासुरनाथेन शुक्रस्यानुमतेऽसुराः ॥ ३८ ॥ ततः प्रवृत्तो यज्ञस्तु समुत्सृष्टस्तथा हयः ॥ हयस्यानुययो श्रीमानसिलोमामहा-
 सुरः ॥ ३९ ॥ ततोऽग्निधूमनेन महीसंश्लान्यात्तादिशो वै विदिशश्च पूर्णाः ॥ तेनोग्रगंधेन दिवस्पृशेन सरुद्रवो ब्रह्मलोकम-
 हर्ष ॥ ४० ॥ तंगंधमाघ्रायसुरा विषण्णां जानंत धुंधुहयमेध दीक्षितं ॥ ततः शरण्यं शरणं जानाद नंदनं जग्मुः सशक्रा जगतः पराय-
 णम् ॥ ४१ ॥ प्रणम्य वरदं देवपद्मनाभं जनार्दनं ॥ प्रोचुः सर्वे सुरगणाः भयगद्गदया गिरा ॥ ४२ ॥ भगवन्देव देवेश चराचर-
 परायण ॥ विज्ञातिः श्रूयतां विष्णोः सुराणामातिनाशन ॥ ४३ ॥ धुंधुर्नामा सुरपतिर्बलवान्बलसंवृतः ॥ सर्वान् सुरान् वि-
 निजित्य त्रैलोक्यमहरह्रलिः ॥ ४४ ॥ देवा ऊचुः ॥ ऋते पिनाकिनं देवांश्चातानो न्या न विद्यते ॥ अतो सौ च द्विमगमदधया
 व्याधिरुपेक्षितः ॥ ४५ ॥ सांप्रतं ब्रह्मलोकस्थानपि जेतुं समुद्यतः ॥ शुक्रस्य मतमादाय सोऽश्वमेधाय दीक्षितः ॥ ४६ ॥ शतं क्र-
 तूनामिष्ट्वा सौ ब्रह्मलोकं महासुरः ॥ आरोढुमिच्छति वशीविजेतुं त्रिदशानपि ॥ ४७ ॥ तस्मादकालहीनं तु चितयस्व जगद्गुरो ॥
 उपायं सखि ध्वंसे येन स्यान्नुत्पत्तिर्वृताः ॥ ४८ ॥ श्रुत्वा सुराणां वचनं भगवान्नुमधुसूदनः ॥ दत्त्वाभयं महाबाहुः प्रेषयामा-
 स सांप्रतं ॥ विसृज्य च तदा सर्वान् उत्पत्त्य क्त्वा जेयं महासुरम् ॥ ४९ ॥ बंधनाय मतिं चक्रे धुंधुर्धर्मध्वजस्य वै ॥ ततः कृत्वा सभ-
 गवान्नुमनं रूपमोश्वरः ॥ ५० ॥ देहं त्यक्त्वा निरालंबं काष्ठवद्वैविकाजले ॥ क्षणात् नमजंस्तयो न्मज्जन्मुक्ते शोय हृच्छ-
 या ॥ ५१ ॥ दृष्टो धैत्यपतिनादैते यश्च तथा पिभिः ॥ ततः कर्मपरित्यज्य यज्ञियं ब्राह्मणोत्तमाः ॥ ५२ ॥ समुत्तारयितुं विप्रमाद्रवं

दीयतामस्यदैत्यैर्द्रसर्वोपस्करसंयुतं ॥७२॥ श्रीमदावसथंदास्यरेत्नानिविविधानिच ॥ इतिद्विजानां वचनं श्रुत्वादैत्य-
 पतिस्ततः ॥ ७३ ॥ प्राहद्विजैर्द्रतेदद्वियस्वमिच्छसिस्वैधनं ॥ दासीर्गृहहिरण्यं च वाजिनः स्यंदनान् गजान् ॥ ७४ ॥
 गोभूमिराज्यवस्त्रादिस्वेच्छयाचैवैवैप्रभो ॥ तद्वाक्यं दानवपतेः श्रुत्वा देवो धावामनः ॥ ७५ ॥ प्राहासुरपतिं धुंधुस्वार्थसि-
 द्विकरवचः ॥ सोदरेणापि हिन्नात्राद्वियते यस्य संपदः ॥ ७६ ॥ किंतस्य नार्थो राजेद्रदीयते चार्थ एव हि ॥ दासीदासां-
 श्रभृत्यांश्च गृहं रत्नं परिच्छदान् ॥ ७७ ॥ समर्थेषु द्विजैर्द्रेषु प्रयच्छस्व महामुज ॥ मम प्रमाणमालोक्य मामकं च पदत्रयं
 ॥ ७८ ॥ स्वंप्रयच्छस्वदैत्यैर्द्रैर्द्रैतदेवार्थ एव हि ॥ इत्येवमुक्तं वचनं महात्मना विहस्य दैत्याधिपतिः सऋत्विजः ॥ ७९ ॥
 प्रादाच्च विप्राय पदत्रयं वशीय दासना न्यतः प्रगृह्योतवान् पुनः ॥ क्रमत्रयं तावदेक्ष्य दत्तं महसुरेण विभुर्यथाशशी ॥ ८० ॥
 चक्रे ततो लंघयितुं त्रिलोकीं त्रिविक्रमं रूपमनंतशक्तिः ॥ कृत्वा च रूपं दितिजांश्च हत्वा प्रणम्य चर्षांश्च सचक्रमेण ॥ ८१ ॥
 महीं महीध्रैः सहितां सहार्णवां जहार रत्नाकरपत्तनैर्युतां ॥ भुवं सनाकां त्रिदशाधिवासं सोमार्कं ऋक्षैरभिमंडितनभः ॥ ८२ ॥
 देवो द्वितीयेन जहारे वेगात् क्रमेण देवप्रतीयमीप्सुरीश्वरः ॥ क्रमंतृतीयं नयदास्यपूरितं तदा तिकोपाहनुपंगवस्य ॥ ८३ ॥
 पपात पृष्ठे भगवांस्त्रिविक्रमो मेरुप्रमाणेन तु विग्रहेण ॥ पतता वासुदेवेन दानवोपरि नारद ॥ ८४ ॥ त्रिंशद्योजनसा-
 हस्रो भूमिर्गते दृढीकृता ॥ ततो दैत्यं समुत्पाद्य तस्यां प्रक्षिप्य वेगतः ॥ ८५ ॥ ववर्ष सिकता वृष्ट्या तं च गर्तमपूरयत् ॥
 ततः स्वर्गं सहस्त्राशो वासुदेव प्रसादतः ॥ ८६ ॥ सुराश्च सर्वे त्रैलोक्यमवापुर्निरुपद्रवाः ॥ भगवानपि दैत्यैर्द्रैर्द्रक्षिप्य मि-
 तार्णवे ॥ ८७ ॥ कालिंद्यारूपमाधाय तत्रैवांतरधीयत ॥ एवं पुरा विष्णुरभूच्च वामनो धुंधुविजेतुं च त्रिविक्रमोऽभूत् ॥ य-
 स्मिन् सदैत्यैर्द्रसुतोजगाम महाश्रमे पुण्ययुते महर्षे ॥ ८८ ॥ इति श्रीवामनपुराणे वामनप्रादुर्भविधुंधुपराजयोनौ नामाष्ट-

मोतरुं ॥ क्षांतःश्रुतटपरीतात्मातस्यपार्श्वमुपाविशत् ॥ १८ ॥ सुप्तश्चापिसुविश्रांतोमध्याह्नेपुनरुत्थितः ॥ समपश्यद-
 थायातंप्रेतंप्रेतशतैर्दृतं ॥ १९ ॥ ऊह्यमानंतथान्येनप्रेतेनंप्रेतनायकं ॥ सुश्रातैःपुग्धावद्भिःप्रेतैस्तुल्लक्षविग्रहैः ॥ २० ॥
 अथाजगामप्रेतोसौपथटित्वाधरामिमां ॥ उपागम्यशमीमूलवणिक्पुत्रंददर्शसः ॥ २१ ॥ स्वागतनाभिवाद्येनंसमाभा-
 स्यपरस्परं ॥ सुखोपविष्टश्छायायांहृष्टःकुशलमाप्नवान् ॥ २२ ॥ प्रेताधिपतिनाष्टःसवतेनवणिकसखे ॥ कुतआगम्य-
 तेब्रूहिक्वासोवाभिष्यति ॥ २३ ॥ कथंचेदंमहारण्यंमृगपक्षिविजितं ॥ समापन्नोसिभद्रंतसवैमाख्यातुमर्हसि ॥ २४ ॥
 एवंप्रेताधिपतिनावणिकृष्टःसमासतः ॥ सर्वमाख्यातवानब्रह्मन्स्वदेशधनविच्युतिम् ॥ २५ ॥ तस्यश्रुत्वा
 सद्यतानंतस्यदुःखेनदुःखितः ॥ वणिकपुत्रंततःप्राहप्रेतपालःस्वबंधुवत् ॥ २६ ॥ एवंगतेऽपिमाशोकंकतुमर्हसिसुव्रत ॥
 भूयोऽप्यर्थाभिविष्यांतियदिभाग्यबलंतव ॥ २७ ॥ भाग्यक्षयेऽर्थाःक्षीयंतेभवत्सभ्युदयेपुनः ॥ क्षीणस्यास्यशरीरस्यचि-
 तयानोदयोभवेत् ॥ २८ ॥ इत्युच्चार्यसमाहूयस्वानभृत्यानवानवाक्यमब्रवीत् ॥ अद्यातिथिरयंपूज्यःसहजोदेशजोमम
 ॥ २९ ॥ अस्मिन्दृष्टेवणिकपुत्रेदृष्टाःस्वजनबांधवाः ॥ अस्मिन्समागतेप्रेताःप्रीतिर्जाताममातुला ॥ ३० ॥ एवंहिवदत-
 स्तस्यमृत्पात्रंसदृढनवं ॥ दध्योदनेनसंपूर्णमाजगामयथेप्सतं ॥ ३१ ॥ तथानवाचसदृढासंपूर्णपरमांभसा ॥ वारि-
 धानीवसंप्राप्ताप्रेतानामग्रतःस्थिता ॥ ३२ ॥ तामागतांससलिलांसान्नावीक्ष्यमहामतिः ॥ प्राहोत्तिष्ठवणिकपुत्रत्वमा-
 क्लिक्मुपाचर ॥ ३३ ॥ ततस्तुवारिधान्यास्तौसलिलेनविधानतः ॥ कृताक्लिकवुभौजातौवणिकप्रेतप्रभुस्तथा ॥ ३४ ॥ ततो
 वणिकसुतायासौदध्योदनमथेच्छया ॥ दत्त्वातेभ्यश्चसर्वेभ्यःशेषमन्नमधाततः ॥ ३५ ॥ भुक्त्वत्सुचसर्वेषुकामतोऽभिसिसेवितौ ॥
 अनंतरंसबुभुजेप्रेतपालोवराशनं ॥ ३६ ॥ प्रकामंतुप्रेतेऽथवारिस्थान्योदनंतथा ॥ अंतर्धानमगाद्रहस्यनवणिकपुत्रस्य

दंतंदिदमायातिमध्यान्हपिदिनेदिने ॥ ५७ ॥ यावन्नाहंभुजेन्ननतावक्ष्यमेतिच ॥ मयिभुक्तेचपतेचसर्वमंतहिं
 भवेत् ॥ ५८ ॥ आतपत्रप्रदानाच्चसोयंजातःशमीतरुः ॥ उपानद्युगुलेदत्तेप्रेतामेवाहनंभवेत् ॥ ५९ ॥ इदंतयोक्तंसर्वं
 वयथाकीर्त्ताशतात्मनः ॥ श्रवणद्वादशीपुण्यातथोक्तंपुण्यवर्धनं ॥ ६० ॥ इत्येवमुक्तेवचनेवणिक्पुत्रोऽब्रवीद्विचः ॥ यन्म-
 तातकर्त्तव्यंतदनुज्ञातुमहसि ॥ ६१ ॥ तत्तस्यवचनंश्रुत्वावणिक्पुत्रस्यनारद ॥ प्रेतपालोवचःप्राहस्वार्थसिद्धिकरंततः॥६२॥
 यवयातातकर्त्तव्यमद्वितीयमहामते॥ कथयिष्यामिस्म्यक्तेतवश्रेयस्करंममा॥६३॥ गयतीर्थंजुहुयात्स्नात्वाशौचसमन्वि-
 तः॥ ममनामसमुद्दिश्यपिंडनिर्वपणंकुरु॥६४॥ तत्पिंडप्रदानेनप्रेतभावादहसरे ॥ मुक्तस्तुसंवदातृणांयास्यामिसहलो-
 कतां॥६५॥ तिथिर्याद्वादशीपुण्यामासिप्रौष्ठपदसिता ॥ बुधश्रवणसंयुक्तासातिश्रेयस्करास्मृता॥६६॥ इत्येवमुक्त्वावणि-
 जंप्रेतराजोनुगैःसह ॥ सचमेनेयथान्यायंसम्यगाख्यातवानशुचिः ॥ ६७ ॥ प्रेतस्कंधेसमारोप्यत्याजितोमरुमंडलं ॥
 रम्येथसुरसेनाख्यदेशेप्राप्तःसवैवणिक् ॥ ६८ ॥ स्वकर्ममयोगेनधनमुच्चावचंबहु ॥ उपार्जयित्वाप्रययौ
 गयातीर्थमनुत्तमं ॥६९॥ पिंडनिर्वपणंतत्रप्रेतानामनुपूर्वकं ॥ चकाराथस्वबंधूनांपितृणांतदनंतरं ॥७०॥ आत्मनश्चस-
 माबुद्धिर्महच्छादितिलैर्विना ॥ पिंडनिर्वपणंचक्रेतथान्यानपिगोत्रजान् ॥ ७१ ॥ एवंप्रदत्तेष्वथचंपिंडेषुभावतः ॥
 विमुक्तास्तेद्विजाःप्राप्यब्रह्मलोकंततो गताः ॥ ७२ ॥ सचापिहिवणिक्पुत्रोनिजमालयमाव्रजत् ॥ श्रवणद्वादशी-
 कृत्वाकालधर्ममुपेयिवान् ॥ ७३ ॥ गंधर्वलोकसुचिरंभोगानभुक्त्वासुदुर्लभान् ॥ मानुष्यजन्ममासाद्यसचामूत्सकले-
 विराट् ॥७४॥ स्वधर्मकर्मवृत्तिस्थःश्रवणद्वादशीरतः ॥ कालधर्ममवाप्यासौगृह्यकावासमाश्रयत् ॥ ७५ ॥ तत्राप्य-
 सांचिरंकालंभोगानभुक्त्वाचकामतः ॥ मर्त्यलोकमनुप्राप्यराजन्यतनयोऽभवत् ॥७६॥ तत्रापिक्षत्रवृत्तिस्थोदानभोग-

द्विप्रद्रायचभोजनं ॥ ११ ॥ जानुनीतत्रसंयोगेपूजयेदथभक्तिः ॥ देहिदेवहविष्यान्नापूवचद्विजभोजनं ॥ १२ ॥ आपा-
 दाभ्यां तथा द्वाभ्यां द्विरूपं पूजयेद्बुधः ॥ सलिलं शिशिरं तत्र दोहदेच प्रकीर्तितं ॥ १३ ॥ फाल्गुनी द्वितये गुह्यं पूजनीयं विक्ष-
 णैः ॥ दोहदं च पयोगव्ययं च द्विजभोजनं ॥ १४ ॥ कृत्तिकासुकटिः पूज्या सोपवासो जितेन्द्रियः ॥ दोहदं च विभो देयं
 सुगंधं कुसुमोदकं ॥ १५ ॥ पार्श्वौ भाद्रपदा युग्मे पूजयित्वा विधानतः ॥ गुणशालेयं कंददा दोहदं देवप्रीतिदं ॥ १६ ॥
 द्रुकुक्षीरं वती योगे दोहदे मुद्रमोदकः ॥ अनुराधा सुवक्षोषष्ठिकां च दोहदे ॥ १७ ॥ धनिष्ठा यां तथा पूज्यः शालिभक्तं च दो-
 हदे ॥ भुजयुग्मं विशाखा सुदोहदे परमौदनं ॥ १८ ॥ हस्ते हस्तौ तथा पूज्या यावकंदोहदे स्मृतं ॥ पुनर्वसुं गलीयुग्मं पटो-
 लस्तत्र दोहदे ॥ १९ ॥ नखांशुषा सुसंपूज्या दोहदे तित्तिरामिषं ॥ ज्येष्ठा यां पूजयेद्ग्रीवां दोहदे तिलमोदकः ॥ २० ॥ श्र-
 वणे श्रवणौ पूज्यौ दधिभक्तं च दोहदे ॥ पुष्ये मुखं तु संपूज्य दोहदे घृतपायसं ॥ २१ ॥ स्वाति योगे च दशना दोहदे तिलशङ्कुली ॥
 दातव्यं के शवप्रीत्यै ब्राह्मणस्य च भोजनं ॥ २२ ॥ हनू शतभिषा योगे पूजयेच्च प्रयत्नतः ॥ प्रियं गुभक्तं देयं च दोहदे मधुघातिनि
 ॥ २३ ॥ मघा सुनासिका पूज्या मधुराज्यं च दोहदे ॥ मृगोत्तमं गेनयने मृगमांसं च दोहदे ॥ २४ ॥ चित्रा योगे ललाटच
 दोहदे चारुभोजनं ॥ भरणी पुशिरः पूज्यं चारुमक्ष्यं च दोहदे ॥ २५ ॥ संपूजनीया विद्वद्भिराद्रा योगे शिररुहाः ॥ वित्राश्च
 भोजयेद्भक्त्या दोहदे च गुडार्द्रकं ॥ २६ ॥ नक्षत्रयोगेष्वेतेषु संपूज्य जगतः पतिं ॥ पूजिते दक्षिणां दद्याद्ब्राह्मणे वेदपारगे
 ॥ २७ ॥ छत्रोपानच्छेत्तु गंसं सतधान्यं सकांचनं ॥ घृतपात्रं च गंदोघ्रां ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् ॥ २८ ॥ प्रतिनक्षत्रयोगे-
 न पूजनीया द्विजातयः ॥ नक्षत्रज्ञाया विप्राय एष्ट दद्याच्च दक्षिणां ॥ २९ ॥ नक्षत्रपुरुषां स्वं हि ब्रतानामुत्तमं व्रतं ॥ पूर्वकृतं
 हि भृगुणा सर्वपातकनाशनं ॥ ३० ॥ अंगोपांगानि देवेषु पूजनीयानि वै प्रभोः ॥ सुरूपाण्यभिजायंते प्रत्यंगांगानि च वै ह

संपूज्यचे श्वरं ॥ जगामासौ पयोऽप्यनु अखंडं द्रष्टुमच्युतं ॥ १० ॥ स्नात्वा पयोऽप्यणीसलिले पूज्याखंडं जगत्पतिं ॥ द्र-
ष्टुं जगाम मम तितमान् वितस्तायां कुमारिलं ॥ ११ ॥ तत्र स्नात्वा च ये देवेशं वालखिल्यैर्मरीचिभिः ॥ आराध्यमानोऽप्ययुतं
हृतं पापप्रणाशनं ॥ १२ ॥ यत्र सासुरभीदेवी स्वसुतां कपिलां शुभां ॥ देवप्रियार्थमसृजद्वितीयां जगत्स्तथा ॥ १३ ॥
तत्र देवहूदे स्नात्वा शुभं संपूज्य भक्तिः ॥ १४ ॥ विधिवच्च विधिं प्राप्य मणिमंतंतो ययौ ॥ तत्र तीर्थे वरे स्नात्वा प्राजापत्ये
महामतिः ॥ १५ ॥ ददंशुं भ्रंक्षाणं देवेशं च प्रजापतिं ॥ विधानतस्तनुदेवान् पूजयित्वा तपोधन ॥ १६ ॥ षड्भ-
वतं तत्र च स्थिता जगाम मधुर्नदिनीं ॥ मधुसलिले स्नात्वा च देवं चक्र धरंहरं ॥ शूलबाहुं च गोविंदं ददर्श दनुपुंगवः ॥ १७ ॥
नारद उवाच ॥ किमर्थं भगवान् शंभुर्हृदयाराधय सुदर्शनं ॥ शूलं तथा वासुदेवो ममैतद् ब्रूहि पृच्छतः ॥ १८ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥
श्रूयतां कथं यिष्यामि कथमेतां पुरातनीं ॥ कथयामास तां विष्णुर्भविष्यामव नो सुरा ॥ १९ ॥ जलोद्भवो नाम महासुरेन्द्रो
धोरं स तत्त्वा तप उग्रवीर्यः ॥ आराधयामास विरंचि मारात् स तस्य तुष्टो वरदो बभूव ॥ २० ॥ देवासुराणामजयो महाहवे
निजैश्च शस्त्रैरमरैरवध्यः ॥ अनन्यलंघ्यैर्न तु ब्रह्मणः पुरा न याति शपैः शममेष शक्रः ॥ २१ ॥ एवं प्रभावो दनुपुंगवो सौदे-
वान् महर्षीन् नृपतीन् समग्रान् ॥ प्रबाधमानो विचचार भूम्यां सर्वाः क्रियाः प्राक्षिप दुश्चर्मतिः ॥ २२ ॥ ततोऽमराभूमि तटे-
निषण्णा जग्मुः शरण्यं हरिमीशितारं ॥ तैश्चापि साधिभगवान् जगाम हिमालयं त्रहरस्त्रिनेत्रः ॥ २३ ॥ संमन्य देवर्षिहि-
तं च कार्यमतिचकृत्वा निधनाय शत्रोः ॥ निरायुधौ तावपि पर्यटौ देवाधिपौ चक्रतुरुग्रकर्म ॥ २४ ॥ ततश्चासौ दानवौ विष्णु-
शर्वौ समायातौ हंतुं कामौ सुरेशौ ॥ मत्वा जेयौ शत्रुभिर्धोररूपैर्भयान्तो ये निम्नगायां विवेश ॥ २५ ॥ ज्ञात्वा प्रविष्टं त्रिदि-
वेन्द्रशत्रुं नदीं विशालां द्विजमत्स्यपूर्णाम् ॥ तीरं समाश्रित्य स्थिता हि देवौ प्रच्छन्नमूर्ती सहसा बभूवतुः ॥ २६ ॥ दिवं समीक्ष-

दत्तेषिष्ठकरितं ॥ रुरोदचतथाबाल्यात्पार्थोचतकोयथा ॥९॥ तंमातारुदंतप्राहबाणगद्गदयागिरा ॥ उमापतापशु-
 पतौशूलधारिणिशंकरे ॥ १० ॥ अप्रसन्नेविरूपाक्षेकुक्षीरेणभोजनं ॥ यदीच्छसिपयोभोक्तुंसद्यःशुष्टिकरंसुत ॥११॥
 तदाराधयदेवेशं विरूपाक्षं त्रिशूलिनं ॥ तस्मिन्तेष्टजगद्दाम्नि सर्वकल्याणदायिनि ॥ १२ ॥ प्राप्यतेसुतपायिवं किंपुनः
 क्षीरभोजनं ॥ समातुर्वचनं श्रुत्वा वीतमन्युस्ततो ब्रवीत् ॥ १३ ॥ कोऽयं विरूपाक्ष इति त्वया राध्यस्तु कीर्तितः ॥ ततः सुत
 धर्मशोलाधर्माब्जं वाक्यमब्रवीत् ॥ १४ ॥ योग्यं विरूपाक्ष इति श्रूयतां कथयामितं ॥ आसीन्महासुरपतिः श्रीदास इति वि-
 श्रुतः ॥ १५ ॥ येनाभ्रम्यजगत्सर्वं श्रीदामा विष्णुवत्पुरा ॥ निःश्रीकास्तु त्रयो लोकाः कृतास्तेन दुरात्मना ॥ १६ ॥ श्री-
 वत्सं वासुदेवस्य हर्तुमिच्छन् महासुरः ॥ तस्य दुष्टसंभगवानभिप्रायं जनार्दनः ॥ १७ ॥ ज्ञात्वा तस्य वधाकांक्षीमहेश्वर-
 मुपागमत् ॥ एतस्मिन्नंतरे शंभुर्योगमूर्तिधरोऽव्ययः ॥ १८ ॥ तस्थौ हि माचलप्रस्थमाश्रित्य श्लक्ष्णभूपितं ॥ अथाभ्येत्यज-
 गन्नाथः सहस्रशिरसं विभुं ॥ १९ ॥ आराधयामास हरिः स्वयमात्मानमालम्बना ॥ आसीद्वर्षसहस्रं तु पादांगुष्ठेन तद्गिरौ
 ॥ २० ॥ गृणन् सनातनं ब्रह्मयोगिन्धेयमलक्षणं ॥ ततः प्रीतः प्रभुः प्रादाद्विष्णवे परमं पदं ॥ २१ ॥ प्रत्यक्षतेजसा युक्ते-
 दिव्यं चक्रं सुदर्शनं ॥ तद्वत्त्वादेव देवाय सर्वभूतमयः प्रभुः ॥ २२ ॥ कालचक्रनिभं चक्रं शंकरो विष्णुमब्रवीत् ॥ वरायुधं हि-
 देवेशं सर्वयुधिनिबर्हणं ॥ २३ ॥ सुदर्शनं द्वादशारं षण्णाभिद्विजज्जवे ॥ आरात्संस्थात्स्वमीत त्रदेवामासाश्वराशयः
 ॥ २४ ॥ शिष्टानां रक्षणार्थं यं संस्थिताः क्रतवश्च षट् ॥ अग्निः सोमस्तथा मित्रो वरुणश्च शचीपतिः ॥ २५ ॥ इंद्राग्नीवाप्य-
 थो विभ्ये प्रजापतय एव तु ॥ वायुश्च बलवान् देवो वैद्यो धन्वन्तरिस्तथा ॥ २६ ॥ तपस्यश्च तपश्च श्रोत्रो द्वादशेति प्रतिष्ठिताः ॥
 चैत्राद्याः फाल्गुनां ताश्च मासास्तत्र प्रतिष्ठिताः ॥ २७ ॥ तदेनमादाय विभो रथायुधशत्रुसुराणां जहि मां विशंकितः ॥ अमो-

मनप्रादुर्भावेऽश्रीदामचरितनामव्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥

॥

पुलस्त्यउवाच ॥ तस्मिंस्तीर्थे वरेरुनात्वा दृष्ट्वा देवत्रिलोचनं ॥ पूजयित्वा सुवर्णाक्षं निमिषं प्राययौ ततः ॥ ११ ॥ तत्र तीर्थं सहस्रा-
णि त्रिंशत्पापहराणि च ॥ गोमत्याः कांचनाक्ष्याश्च शुभदायाश्च मध्यतः ॥ २ ॥ तेषु रुनात्वा च्येदेवं शीतवासा समच्युतं ॥
ऋषीनपि च संपूज्य नैमिषारण्यवासिनः ॥ ३ ॥ देवदेवं तं शानं संपूज्य विधिना ततः ॥ गयायां गोपतिं द्रष्टुं जगाम समहासुरः
॥ ४ ॥ स्नात्वा ब्रह्मतडागतुकृत्वा चास्य प्रदक्षिणां ॥ पिंडानि वर्षणं पुण्यं पितृणां सचकार ह ॥ ५ ॥ उदपो न तं स्नात्वा तत्राभ्यर्च्य
पितृन् वशी ॥ गदापाणिं समभ्यर्च्य गोपतिं चापिशंकरं ॥ ६ ॥ इंद्रतीर्थं तथा स्नात्वा स तं र्थं पितृदेवताः ॥ महानदीजले
स्नात्वा शरयं च जगाम सः ॥ तस्यां स्नात्वा समभ्यर्च्य गोप्रतारं कुशेशं ॥ ७ ॥ उपोष्य रजनीमेकां विनाया वनतो ययौ ॥
स्नात्वा चाच्य रजस्तीर्थं दत्त्वा पिंडं पितृस्तथा ॥ ८ ॥ दर्शनार्थं ययौ श्रीमान्जितं पुरुषोत्तमं ॥ तं दृष्ट्वा पुंडरीकाक्षमक्षरं परमं शु-
चिः ॥ ९ ॥ षड्रात्रं समुपैष्यैव महद्द्रक्षिणं ययौ ॥ तत्र देववरं शुभ्रमर्धनारीधरं हरं ॥ १० ॥ दृष्ट्वा च संपूज्य पितृन् महद्भ-
चोत्तरं गतः ॥ तत्र देववरं शुभं गोपालं सोमपीडितं ॥ ११ ॥ दृष्ट्वा स्नात्वा सोमतीर्थं स ह्याचलमुपगतः ॥ तत्र स्नात्वा महो-
दक्यं वैकुंठं चाच्य भक्तिः ॥ १२ ॥ सुरान् पितृंश्च स तं र्थं पारियात्रं गिरिगतः ॥ तत्र स्नात्वा लंगलिन्यां पूजयित्वा पराजि-
तं ॥ १३ ॥ कशेरुदेशं चाभ्येत्य विश्वरूपं दर्शयः ॥ यत्र देववरं शुभं गुणानां तु संपूजितः ॥ १४ ॥ विश्वरूपमथात्मानं
दर्शयामास योगवित् ॥ तत्र मं कुणिका तोयं स्नात्वा भ्यर्च्य महेश्वरं ॥ १५ ॥ जगाम नित्यसौ गंधं प्रह्लादो मलयाचलं ॥
महाद्रुदतः स्नात्वा पूजयित्वा च शंकरं ॥ १६ ॥ ततो जगाम योगात्मा द्रुपं विध्ये सदाशिवं ॥ ततो विपाशासालिले स्नात्वा भ्य-
र्च्य सदाशिवं ॥ १७ ॥ त्रिनेत्रं समुपैष्य अर्च्य तं नरं रीययौ ॥ तत्र क्षिप्राजले स्नात्वा विष्णुं संपूज्य भक्तिः ॥ १८ ॥

कागिरसश्चैव तत्त्वज्ञाः कुरुजागलं ॥ ३ ॥ उत्तराशांप्रजग्मुस्तेन दीमनुशतद्रवीम् ॥ शातद्वेजलेस्नात्वा विवासं प्रयु-
स्ततः ॥ ४ ॥ विज्ञाय तत्रास्य रतिस्नात्वा च्यपितृदेवताः ॥ ततोपिकिरणांपुण्यां दिनेशकिरणच्युतां ॥ ५ ॥ तस्यां स्नात्वा च
देवैर्षसर्वेष्वमहर्षयः ॥ वेगवतीं सुपुण्योदां स्नात्वा जग्मु रमरथेश्वरीं ॥ ६ ॥ देविकायां जले स्नात्वा पयोण्यां च तापसः ॥
अवतीर्णान्मुनेस्नातुमाधवाद्यासुभानवीं ॥ ७ ॥ ततो निमग्ना ददृशुः प्रतिबिम्बमथात्मनः ॥ अंतर्जले द्विजश्रेष्ठमहदाश्चर्य-
कारकं ॥ ८ ॥ उन्मज्जंतश्च ददृशुः पुनर्विस्मितमानसाः ॥ ततः स्नात्वा समुतीर्णाः ऋषयः सर्वएव हि ॥ ९ ॥ पुष्करा-
क्षमयोगां धिब्रह्माणं चाप्यपूजयन् ॥ ततोभूयः सरस्वत्यास्तीर्थत्रैलोक्यविश्रुते ॥ १० ॥ कोटितीर्थैरुद्रकोटिदशैस्तृषभ-
ध्वजं ॥ नैमिषेयाद्विजवरामागधेयाः संसंधवाः ॥ ११ ॥ धर्मारण्याः पुष्करेयादंडकारण्यकास्तथा ॥ चापेयास्तारकच्छेया
देविकातीर्थकाश्च ये ॥ १२ ॥ ते तत्र शंकरं द्रष्टुं समायाता द्विजातयः ॥ कोटिसंख्यास्तपः सिद्धाहरदर्शनलालसाः ॥ १३ ॥
अहंपूर्वमहंपूर्वमित्येवंवादिनो मुने ॥ तानाकुलान्हरोदृष्ट्वा महर्षीन् दग्धकिल्बिषान् ॥ १४ ॥ तेषामेवानुकुपार्थकोटिम-
तिरभूच्छिवः ॥ ततस्ते मुनयः प्रीताः सर्वएव महेश्वरं ॥ १५ ॥ संपूजयंतस्ते तस्थुस्तीर्थकृत्वा पृथक् पृथक् ॥ इत्येवं रुद्रको-
टीभिर्नामशंभोरजायत ॥ १६ ॥ तंददर्शमहातेजाः प्रह्लादो भक्तिमानवशी ॥ कोटितीर्थततः स्नात्वा तपयित्वा वसून् पि-
तृन् ॥ १७ ॥ रुद्रकोटिसमभ्यर्च्य जगाम कुरुजागलं ॥ ततो देववरं स्थानं शंकरं पार्वतीप्रियं ॥ १८ ॥ सरस्वतीजले
मग्नं ददर्श सुरपूजितं ॥ सारस्वतैर्भसि स्नात्वा स्थानं संपूज्य भक्तिः ॥ १९ ॥ स्नात्वा दशाश्वमेधे च संपूज्य च सुरान्
पितृन् ॥ सहस्रत्रलिंगं संपूज्य स्नात्वा तस्मिन् हूद्गुचिः ॥ २० ॥ अभिवाद्य गुरुं शुक्रं सोमतीर्थजगाम ह ॥ तत्र स्नात्वा-
भ्यर्च्य पितृन् सोमं संपूज्य भक्तिः ॥ २१ ॥ क्षीरिकावासमभ्येत्य स्नानं च क्रैमहामतिः ॥ प्रदक्षिणीकृत्य तं रुरुं च गंगा-

हादेवमपूजयच्च ॥ ततस्त्रिकूटंगिरिमद्रिपुत्रं जगाम द्रष्टुं सह चक्रपाणिं ॥ ४२ ॥ तमर्च्य भक्त्या तु गजेन्द्रमोक्षणं जजाप
 जाप्यं परमं पवित्रं ॥ तत्रोष्यदैत्यैश्चरसूरादरान्मासत्रयं मूलफलां बुभक्षी ॥ ४३ ॥ निवेद्य विप्रवरेषु कांचनं जगाम
 घोरं सहिदं डकं वनं ॥ तत्र दिव्यं महाशाखं वनस्पतिवुर्धरं ॥ ४४ ॥ ददर्श पुंडरीकाक्षं महास्वापदवारणं ॥ तस्मादधस्थं
 त्रिरात्रं समहाभागवतोसुरः ॥ ४५ ॥ स्थितः स्थण्डिलशायी च पठन् सारस्वतं स्तवं ॥ तस्मात्तीर्थवरं विद्वान्सर्वपापप्रणा-
 शनं ॥ ४६ ॥ जगाम दानवो द्रष्टुं सर्वपापहरं हरिं ॥ तस्याश्रितो जगदासौ स्तवोपापप्रमोचनौ ॥ ४७ ॥ यौ पुरा भगवान्
 ब्राह्मक्रोडरूपी जनार्दनः ॥ तस्मादथागौ द्वैत्येन्द्रः शालग्रामं महाफलं ॥ ४८ ॥ यत्र संनिहितो विष्णुः स्तंभेषु स्यादवरेषु च ॥
 तत्र सर्वगतं विष्णुं मत्वा चक्रैरतिबली ॥ ४९ ॥ पूजयन् भगवत्पादौ महाभागवतो मुने ॥ इयंतवो कानि संघजुष्टा ब्रह्मा-
 दतीर्थानुगतिः सुपुण्या ॥ यत्कीर्तनानुच्छवणात् स्पर्शनाच्च विमुक्तपापामनुजाभवति ॥ ५० ॥ इति श्रीवामनपुराणवामन-
 प्रादुर्भावप्रह्लादतीर्थात्रानामचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ॥
 नारद उवाच ॥ यान्जप्यान् भगवद्भक्त्या प्रह्लादोदानवो जपत् ॥ गजेन्द्रमोक्षणादौ स्त्वं चतुरस्तां न्वदस्य मे ॥ १ ॥ पुल-
 स्य उवाच ॥ शृणुष्व कथं यिष्यामि जप्यामि जप्यानेतांस्तपोधन ॥ दुःस्वप्ननाशो भवति यैरुक्तैः संस्मृतैः श्रुतैः ॥ २ ॥ गजेन्द्रमो-
 क्षणं त्वादौ शृणुष्व तदनंतरं ॥ सारस्वतौ ततः पुण्यौ पापप्रशमनौ स्तवौ ॥ ३ ॥ सर्वरत्नमयः श्रीमांस्त्रिकूटो नाम पर्वतः ॥
 सुतः पर्वतराजस्य सुमेरो भस्करद्युतः ॥ ४ ॥ क्षीरोदजलवीच्यैर्धौतामलशिलातलः ॥ उत्थितः सागरं भित्त्वा देवर्षिग-
 णसेवितः ॥ ५ ॥ अप्सरोभिः परिवृतः श्रीमान् प्रस्रवणाकुलः ॥ गंधर्वैः किन्नरैर्यैक्षैः सिद्धचारुणगुह्यकैः ॥ ६ ॥ विद्याध-
 रैः सपत्निकैः संयतैश्च तपस्विभिः ॥ वृकद्वीपगजेन्द्रैश्च धृतगात्रो विराजते ॥ ७ ॥ पुष्पागैः कर्णिकारैश्च बिल्वामलकपाटलैः ॥

न्नारायणपरायणः ॥ तमेवशरणंदेवंगतःसर्वात्मनातदा ॥ २८ ॥ एकात्मानुग्रहीतात्माविशुद्धेनांतरात्मना ॥ जन्मज-
 न्मांतराभ्यासाद्भक्तिमानुग्रहध्वजे ॥ २९ ॥ आर्धदेवमहादेवंपूजयामासकेशवं ॥ मथितामृतफेनाभंश्वचक्रगदाधरं
 ॥ ३० ॥ सहस्रशुभनामानमानमादिदेवमर्जयिभुं ॥ प्रग्रह्यपुष्करांग्रेणकांचनकमलोद्भवं ॥ आपद्विमोक्षमन्विच्छन्नृजः
 स्तोत्रमदीरयन् ॥ ३१ ॥ गर्जेद्रुवाच ॥ अन्मोमलप्रकृतयेअजितायमहात्मने ॥ अनाश्रितायदेवायनिःस्पृहायन-
 मोस्तुते ॥ ३२ ॥ नमआद्यायवामायआर्षायादिप्रवर्तिने ॥ अनंतरायैवैकायअव्यक्तायनमोनमः ॥ ३३ ॥ नमोगु-
 ह्यायगुह्यायगुणायगुणवर्तिने ॥ अतर्क्यायाप्रमेयायअतुलायनमोनमः ॥ ३४ ॥ नमःशिवायशंतायनिश्चिंतायश-
 स्विने ॥ सनातनायपूर्वायपुराणायनमोनमः ॥ ३५ ॥ नमोस्तुतस्मैदेवायनिर्गुणायगुणात्मने ॥ नमोजगत्प्रतिष्ठाय
 गोविंदायनमोनमः ॥ ३६ ॥ नमोस्तुतस्मैभायसार्वभौमयोगोद्भवायच ॥ विश्वेश्वरायदेवायशिवायहरयेनमः ॥ ३७ ॥
 नमोस्तुतस्मैदेवायनिर्गुणायगुणात्मने ॥ नारायणायविश्वायदेवायपरमात्मने ॥ ३८ ॥ नमोनमःकरणवामनायनारा-
 यणायामितविक्रमाय ॥ श्रीगार्ह्यचक्रासिगदाधरायनमोस्तुतस्मैपुरुषोत्तमाय ॥ ३९ ॥ गुह्यायवेदनिलयायमहोरगाय
 सिंहायदैत्यनिधनायचतुर्भुजाय ॥ ब्रह्मेन्द्ररुद्रमुनिचारणसंस्तुतायदेवोत्तमायसकलायनमोऽच्युताय ॥ ४० ॥ नार्गेन्द्र-
 भोगशयनायचसुप्रियायगोक्षीरहेमशुकनीलघनोपमाय ॥ पीतांबरायमधुकूटभनाशनायविश्वाद्यचारुकुटायनमोऽक्ष-
 राय ॥ ४१ ॥ नाभिप्रजातकमलस्थचतुर्मुखायक्षीरोदकार्णविकेतयशोधराय ॥ नानाविचित्रकनकांगदभूषणायस-
 र्वेश्वरायवरदायनमोवराय ॥ ४२ ॥ भक्तिप्रियायवरदीप्तमुदर्शनायदेवद्रविष्मशमनोद्यतपौरुषाय ॥ फुल्लारविंदवि-
 मलायतलोचनाययोगेश्वरायवरदायनमोवराय ॥ ४३ ॥ ब्रह्मायनायत्रिदशायनायलोकत्रयायनायमाहितायनाय ॥

स्तपोधनः ॥ ६१ ॥ ग्राहग्रस्तं गजेन्द्रं ततश्चाहं जलशयात् ॥ उज्जहारा प्रमेयात्मा तरसामधुसूदनः ॥ ६२ ॥ जलस्थं
 दारयामास ग्राहं चैक्रेण माधवः ॥ मोक्षयामास नागं द्रुपदं शोभ्यः शरणागतं ॥ ६३ ॥ एवं हि देवशापेन द्रुहं धर्वसत्तमः ॥
 ग्राहं त्वमगमत् कृष्णान्मोक्षं प्राप्य दिवंगतः ॥ ६४ ॥ गजोऽपि विष्णुना पृष्टो जातो दिव्यपुःपुमान् ॥ पापद्विमुक्तो युगपद्
 जगंधर्वसत्तमौ ॥ ६५ ॥ प्रीतिमान् पुंडरीकाक्षः शरणागतवत्सलः ॥ अभवत्थे देवशस्ताभ्यां चैव प्रपूजितः ॥ ६६ ॥
 इदं च भगवानन्यो गीजेंद्रं शरणागतं ॥ प्रोवाच मुनिशार्दूलमधुरं मधुसूदनः ॥ ६७ ॥ भगवानुवाच ॥ यो मां वांच स-
 रश्चेदं ग्राहस्य च विदारणं ॥ गुल्मकीचक्रेण नारूपं मे रुसुतस्य च ॥ ६८ ॥ अश्वत्थभास्करं गंगानिमिषारण्यमेव च ॥ सं-
 स्मरिष्यंति मनूजाः प्रयाताः स्थिरबुद्धयः ॥ ६९ ॥ कीर्तयिष्यंति भक्त्या च श्रोष्यंति च शुचिव्रताः ॥ दुःस्वप्नो नश्यते ते पां-
 सु स्वप्नश्च भविष्यति ॥ ७० ॥ मात्स्यं कौर्मं च वाराहं वामनं तार्क्ष्यमेव च ॥ नारसिंहं च नागेंद्रं सृष्टिप्रलयकारकं ॥ ७१ ॥
 एतानि प्रातरुत्थाय संस्मरिष्यंति ये नराः ॥ सर्वपापैः प्रमुच्यंते पुण्यल्लोकानवाप्नुयुः ॥ ७२ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ एवमु-
 क्त्वा हृषीकेशो गजेन्द्रं गरुडध्वजः ॥ स्पर्शयामास हस्तेन गजं गंधर्वमेव च ॥ ७३ ॥ ततो दिव्यवपुर्भूत्वा गजेंद्रो मधुसूदनं ॥
 जगाम विष्णुं शरणं नारायणपरायणः ॥ ७४ ॥ ततो नारायणः श्रीमान्मोक्षयित्वा गजोत्तमं ॥ पापबंधाश्चापाञ्च ग्राहं
 चाद्भुतकर्मकृत् ॥ ७५ ॥ ऋषिभिः स्तूयमानश्च देवगुह्यपरायणैः ॥ ततः स भगवान् विष्णुर्दुर्विज्ञेय गतिः प्रभुः ॥ ७६ ॥
 गजेंद्रमोक्षं दृष्ट्वा देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ वंदिरे महात्मानं प्रभुं नारायणं हरिं ॥ ७७ ॥ महर्षयश्चाराणश्च दृष्ट्वा गजविमो-
 क्षणं ॥ विस्मयोत्कुल्लनयनाः संस्तुवंति जनार्दनं ॥ ७८ ॥ प्रजापतिपतिर्ब्रह्मा च क्रुपाणे विचेष्टितं ॥ गजेन्द्रमोक्षं दृष्ट्वा
 इंदवचनमब्रवीत् ॥ ७९ ॥ यद्गदं शृणुयान्नि त्वं प्रातरुत्थाय मानवः ॥ प्राप्नुयात् परमां सिद्धिं दुःस्वप्नश्च विनश्यति ॥ ८० ॥

चनिशाचराः ॥ प्रेताविनायकाः क्रूरामानुष्याजुंभकाः खगाः ॥ १५ ॥ सिंहादयो येष शोदं दशूकाश्च पन्नगाः ॥ सर्वे भवन्तु ते सौम्या विष्णुशंखरवाहताः ॥ १६ ॥ विततृत्तिहरा ये च ये जनाः स्मृतिहारकाः ॥ बलौ जसां च हतारश्चाया विभ्रंशकाश्च ये ॥ १७ ॥ येषोपभोगहर्तारो ये च लक्षणनाशकाः ॥ कूर्मण्डास्ते प्रणश्यन्तु विष्णुचक्ररयाहताः ॥ १८ ॥ बुद्धिस्वास्थ्यमनः-
स्वास्थ्यं स्वास्थ्यमैन्द्रियकं तथा ॥ ममास्तु वासुदेवस्य देवदेवस्य कीर्तनात् ॥ १९ ॥ छुष्टपुरस्तादथ दक्षिणोत्तरविकोणत-
श्चास्तु जनार्दनो हरिः ॥ तमीड्यमीशानमनंतमच्युतं जनार्दनं प्राणपतिं न सीदति ॥ २० ॥ यथा परं ब्रह्म हरिस्तथा परं ज-
गत्स्वरूपं च स एव कैशवः ॥ ऋतेन तेनाच्युतनामकीर्तनात् प्रणाशमेतच्चिदिवंममाशुभं ॥ २१ ॥ इत्येवं चात्सरक्षार्थं कृत्वैवै-
विष्णुपंजरं ॥ संस्थितो सावपि बलीराक्षसः समुपाद्रवत् ॥ २२ ॥ ततो द्विजनि युक्ता रक्षारजनीचरः ॥ निर्धू-
तवेगः सहसा तस्थौ मास चतुष्टयं ॥ २३ ॥ यावद्विजस्य देवर्षे समान्निर्वैसमाधितः ॥ ततो जप्यावसानेऽसौ तं
ददर्श निशाचरं ॥ २४ ॥ दीनं हतबलोत्साहं कांदिशिकं हतौजसं ॥ तं दृष्ट्वा कृपया विष्टः समाश्वस्य निशाचरं
॥ २५ ॥ पप्रच्छ गमने हेतुं समाचष्ट यथागतं ॥ स्वभावमात्मनो द्रष्टुं रक्षयते जसो नाशं ॥ २६ ॥ कथयित्वा
च तद्रक्षः कारणं विधिवत्ततः ॥ प्रसीदेत्यब्रवीद्विप्रं निर्विण्णः स्वेन कर्मणा ॥ २७ ॥ बहूनि पापानि मया कृतानि तथा
च संतो बहवो मया हाताः ॥ २८ ॥ कृताः स्त्रियो मया बहवो विधवाः पुत्रवर्जिताः ॥ अनागसांच सत्वानामनेकानां क्षयः
कृतः ॥ २९ ॥ तस्मात्पापादहं मोक्षमिच्छामि त्वत्प्रसादतः ॥ तत्पापप्रशमाया लंकुरु मे धर्मनाशनं ॥ ३० ॥ पाप-
स्यास्य क्षयकरमुपदेशं प्रयच्छ मे ॥ वचनं प्राह धर्मार्थं हेतुमच्च स्वभाषितं ॥ ३१ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा निशाटस्य द्विजोत्त-
माः ॥ कथं क्रूरस्वभावस्यासतस्तन्निशाचर ॥ सहसैव समायाता जिज्ञासा धर्मवर्मनि ॥ ३२ ॥ राक्षस उवाच ॥ त्वार्यै

दोषाद्विशेषतः ॥ निर्विकेनचित्तेनपापकर्मसदाकृतं ॥ ५१ ॥ आबाल्यान्ममपापेषुनधर्मेषुशर्मनः ॥ तत्पापसंक्षयान्मो-
 क्षं प्राप्नुयायेन्नतत्त्वतः ॥ ५२ ॥ यानियानिवकर्माणिबालाच्चास्मिन्निमित्तानिच ॥ दुष्टां योनिमिमां प्राप्नुवन्मूर्च्छितकथयद्विज ॥ ५३ ॥
 यद्येतद्विजपुत्रत्वं समाख्यास्यस्यशेषतः ॥ ततः क्षुधार्तान्मत्तत्त्वं नियतं मोक्षमाप्स्यसि ॥ ५४ ॥ न चैतत्पापशीलोऽहमद्वयमनु-
 त्पिषासितः ॥ षष्ठेष्टेष्टं सात्माभक्षयिष्यामिनिर्घणः ॥ ५५ ॥ एवमुक्तो मुनिस्तस्तेन घोरैरणरक्षसा ॥ चिन्तामवापमह-
 तीमशक्तस्तदुदीरणे ॥ ५६ ॥ सविमृश्यचिरं विप्रः शरणं जातवेदसं ॥ जगाम ज्ञानदानाय संशयपरमंगतः ॥ ५७ ॥ यदि शुश्रू-
 षितो वह्निर्गुरुश्रुषणादनु ॥ व्रतानि वासुचीर्णानि सप्ताचिः पातुमांततः ॥ ५८ ॥ न मातरं न पितरं गौरवेण यथागुरुं ॥ यथाहम-
 वगच्छामि तथामापातुं पावकः ॥ ५९ ॥ यथागुरुं न मनसा कर्मणामनसापिच ॥ अवजानाम्यहं तेन पातुमांतं तेन पावकः ॥ ६० ॥
 इत्येवं मनसा सत्यं कुर्वतः शपथान्मुने ॥ सप्ताचिं पासमादिष्टा प्रादुरासीत्सरस्वती ॥ ६१ ॥ सा प्रावाच द्विजसुतं राक्षस-
 ग्रहणाकुलं ॥ मा भैर्द्विजसुताहं त्वामोक्षयाम्यद्यसंकटात् ॥ ६२ ॥ यदस्य राक्षसः श्रेयो जिह्वाग्रे संस्थिता तव ॥ तत्सर्वकय-
 यिष्यामि ततो मोक्षमवाप्स्यसि ॥ ६३ ॥ अदृश्या राक्षसा तेन प्राक्त्वत्थं च सरस्वती ॥ अदृशं गता सोऽपि द्विजः प्राह निशा-
 चरम् ॥ ६४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ श्रूयतां तव यच्छ्रेयस्तथान्येषां च पापिनां ॥ समस्तपापशुद्ध्यर्थं पुण्योपचयदं च यत्
 ॥ ६५ ॥ प्रातरुत्थाय जतव्यं मध्याह्नेः क्षयेऽपि वा ॥ असंशयं सदा जापो जपतां पुष्टिशांतिदः ॥ ६६ ॥ अहं रिकृष्णह-
 रीकेशं वासुदेवं जनार्दनं ॥ प्रणतोऽस्मि जगन्नाथं समेषां पव्यपोहतु ॥ ६७ ॥ वराचरगुरुनाथं गोविंदं शेषशापिनं ॥ प्रण-
 तोऽस्मि परदेवं समेषां पव्यपोहतु ॥ ६८ ॥ शंखिनं च क्रिष्णशङ्खधारिणं स्रग्धरं परं ॥ प्रणतोऽस्मि पतिलक्ष्म्याः समेषां पव्य-
 पोहतु ॥ ६९ ॥ दामोदरमुदारं तं पुंडरीकाक्षमच्युतं ॥ प्रणतोऽस्मिस्तुतंस्तुत्यैः समेषां पव्यपोहतु ॥ ७० ॥ नारायणं नरं

चराचरं ॥ यच्च ज्ञानपरिच्छेदं पापं नश्यतु मे तथा ॥ ११ ॥ शुभाशुभानि कार्याणि राजः सत्त्वतमांसि च ॥ अनेकजन्मकर्मोत्थं पापं नश्यतु मे तथा ॥ १२ ॥ यन्निशायां च यत्रातर्यन्मध्याह्नापराह्णयोः ॥ संधयोश्च कृतं पापं कर्मणामनसागिरा ॥ १३ ॥ यत्तिष्ठतायद्भूजतायच्च शय्यागतेन मे ॥ कृतं यदशुभं कर्म कायेन मनसापि वा ॥ १४ ॥ अज्ञानतो ज्ञानतो वामदक्षालितमानसैः ॥ तत्क्षिप्रं विलयं तावत्सुदेवस्य कीर्तनात् ॥ १५ ॥ परदारपरद्रव्यं छाद्रोद्भवंच यत् ॥ परपीडोद्भवं निदं कुर्वतायन्महात्मनां ॥ १६ ॥ यच्च भोज्ये तथा पेयेभ्यश्चोष्ये विलहेने ॥ तद्यत्तु विलयं तोयथा लवणभाजनम् ॥ १७ ॥ यद्बालये यच्च कौमारयेत्पापं यौवनेन मे ॥ वयःपरिणतौ यच्च यज्जन्मांतरे कृतं ॥ १८ ॥ तन्मारायणगोविंदहरि कृष्णेति कीर्तनात् ॥ प्रयातु विलयं तोयथा लवणभाजनं ॥ १९ ॥ विष्णवे वा सुदेवाय हरये कैशवाय च ॥ जनार्दनाय कृष्णाय नमो भूयो नमो नमः ॥ १०० ॥ भविष्यन्नरकघ्नाय नमः कंसविधातिने ॥ अरिष्टकेशिचाणूरदेवारि क्षायिणे नमः ॥ १०१ ॥ कोऽन्यो बलवैचयिता त्वामृतैर्भविष्यति ॥ कोऽन्यो बलवान्नाशयिता द्रुपहहयभूपतेः ॥ १०२ ॥ कः करिष्यति चान्यो वैसागरसेतुबंधनं ॥ वधिष्यति दशग्रीवंकः सामात्यपुरःसरं ॥ १०३ ॥ कस्त्वामृतेऽन्यो नन्दस्य गोकुले रतिमेष्यति ॥ प्रलंबपूतनादीनां त्वामृते मधुसूदन ॥ १०४ ॥ नियंताप्यथवा शास्ता देवदेव भविष्यति ॥ जपत्येवं नरः पुण्यवैष्णवं धर्ममुत्तमं ॥ १०५ ॥ इष्टानिष्टप्रसंगेभ्यो ज्ञानतो ज्ञानतोऽपि वा ॥ कृते तेन तु यत्पापं सप्तजन्मांतरेण वै ॥ १०६ ॥ महापातकसंज्ञावात्थाचैवोपापातकं ॥ यज्ञादीनि च पुण्यानि जपहोमव्रतानि च ॥ १०७ ॥ नाशयेद्योगिनां सर्वमामपात्रमिवांभसि ॥ नरः संवत्सरं पूर्णतिलपात्राणि षोडश ॥ १०८ ॥ अहन्यहं नियोदद्यात्पठयेत्तच्च तत्समं ॥ अविष्टुतब्रह्मचर्यं संप्राप्य स्मरणं हरेः ॥ १०९ ॥ विष्णुलोकमवाप्नोति सत्यमेतन्मयोदितं ॥ तदेतत्सत्यमुक्तं मे न ह्यल्पमपि वैमृषा ॥ राक्षसशस्त्रसर्वांगं तथा मामेवमुचतु

जयनमोस्तुते ॥ ७ ॥ सृष्टिगर्भनमस्तुभ्यंशुचिश्चवःपृथुश्रवः ॥ नमोहिरण्यगर्भायपद्मगर्भायतेनमः ॥ ८ ॥ नमःक-
मलनेत्रायकालनेत्रायवैनमः ॥ कालनाभिनमस्तुभ्यंमहानाभिनमोस्तुते ॥ ९ ॥ दृष्टिमूलमहामूलमूलावासनमोस्तुते ॥
धर्मावासजलावासश्रीनिवासनमोस्तुते ॥ १० ॥ धर्माध्यक्षप्रजाध्यक्षलोकाध्यक्षनमोस्तुते ॥ सनाध्यक्षनमस्तुभ्यंका-
लाध्यक्षनमोस्तुते ॥ ११ ॥ गदाधरश्रुतिधरचक्रधारिन्श्रियोधर ॥ वनमालाधरहरेनमस्तेधरणीधर ॥ १२ ॥ आ-
र्षिसेनमहासेननमस्तेस्तुपुरुषुत ॥ बहुकल्पमहाकल्पनमस्तेकल्पनामुख ॥ १३ ॥ सर्वात्मनसर्वगविभोविरिचैवतेक-
शव ॥ नमोनीलमहानीलअनिरुद्धनमोस्तुते ॥ १४ ॥ द्वादशात्मककालात्मन्सामात्मन्परमात्मक ॥ व्योमाकार्मात्मक
सुब्रह्मन्सूक्ष्मात्मकनमोस्तुते ॥ १५ ॥ हरिकेशमहाकेशगुडाकेशनमोस्तुते ॥ मुंजकेशलृपिकेशसर्वनाथनमोस्तुते
॥ १६ ॥ सूक्ष्मस्थूलमहार्थूलमहार्सूक्ष्मभयंकर ॥ श्वेतपीतांबरधरनीलवासोनमोस्तुते ॥ १७ ॥ कुशेशयनमस्तेस्तुप-
क्षेशयजलेशय ॥ गोविंदप्रीतिकर्तश्रंहंसपीताम्बरप्रिय ॥ १८ ॥ अधोक्षजनमस्तेस्तुगार्धध्वजनादन ॥ वामनायनम-
स्तुभ्यंनमस्तेमधुसूदन ॥ १९ ॥ सहस्रशीर्षायनमोब्रह्मशीर्षायवैनमः ॥ नमःसहस्रनेत्रायसोमसूर्यानलेक्षण ॥ २० ॥
नमश्चाथर्वशिरसेमहाशीर्षायतेनमः ॥ नमस्तेधर्मेनेत्रायमहानेत्रायतेनमः ॥ २१ ॥ नमःसहस्रपादायसहस्रभुजमन्य-
वे ॥ नमोयज्ञवराहायमहारूपायतेनमः ॥ २२ ॥ नमस्तेविश्वदेवायविश्वात्मन्विश्वसंभव ॥ विश्वरूपनमस्तेस्तुवत्तो
विश्वमभूदिदम् ॥ २३ ॥ न्यग्रोधस्त्वंमहाशाखस्त्वंमूलकुसुमार्चितः ॥ स्कंधपत्रांकुरलतापल्लवायनमोस्तुते ॥ २४ ॥ मू-
लतेब्राह्मणाःस्कंधाः ॥ क्षत्रियाभ्रवतःप्रभोवैश्याःशाखास्त्वचःशूद्रावनस्पतेनमोस्तुते ॥ २५ ॥ ब्राह्मणाःसाम्नयोवक्त्रा-

१ कस्यते यस्यां कल्पनोपासनामैवमुखं प्राप्युपायोगस्यतत्संगोद्विः

कायोभूतादिर्महाभूतोऽप्युतोद्विजः ॥ ४५ ॥ त्वमूर्ध्वकतौर्ध्वधरऊर्ध्वरेतानमोस्तुते ॥ महापातकहर्त्तृत्वं उपपातकहा-
 था ॥ ४६ ॥ मुनीशः सर्वपापघ्नस्त्वामहंशरणंगतः ॥ इत्येतत्परमंस्तोत्रं सर्वपापप्रमोचनम् ॥ ४७ ॥ महेश्वरेण कथितं
 वाराणस्यापुरामुने ॥ केशवस्याग्रतो गत्वा स्नात्वा तीर्थोदकेशुभे ॥ ४८ ॥ उपशांतस्तदा जातो रुद्रः पापोपशान्तिदम् ॥ ए-
 तत्पवित्रं त्रिपुरघ्नभाषितं पठन्नरो विष्णुपुरमहर्षे ॥ विमुक्तपापोऽप्युपशान्तमूर्तिः संपूज्यते देववरैः स सिद्धैः ॥ ४९ ॥ इति श्री-
 वामनपुराणे वामनप्रादुर्भावि पापप्रशमनस्तवो नाम सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥
 पुलस्त्य उवाच ॥ द्वितीयपापशमनं स्तवं श्रद्धया मिते मुने ॥ येन सम्यगधीते न पापं नाशं तु गच्छति ॥ १ ॥ मत्स्यं नमस्कृत्य
 वेदं कर्म देवेश मेव च ॥ हयशीर्षं नमस्येहं भवविष्णुं त्रिविक्रमं ॥ २ ॥ नमस्ये माधवेशानो ह पीकेशकुमारिलौ ॥ नारायणं
 नमस्येहं नमस्ते गरुडासन ॥ ३ ॥ जयेश्वरसिंहं च रूपाङ्कुरुध्वजं ॥ कामपालमखंडं च नमस्ये ब्रह्माणप्रियं ॥ ४ ॥
 अजितं विश्वकर्माणं पुंडरीकं द्विजप्रियं ॥ हरिशंभुं नमस्ये च ब्रह्माणं सत्रजापतिं ॥ ५ ॥ नमस्ये शूलबाहुं च देवैश्च कथ्यते
 था ॥ शिवं विष्णुं सुवर्णाक्षं गोपतिं धोतवाससं ॥ ६ ॥ नमस्ये च गदाशालिनमस्ये च कुशेशवं ॥ अर्धनारीश्वरं देवनाभ-
 पापनाशनं ॥ ७ ॥ गोपालं च सैव कुंठनस्ये च जगद्धारिणं ॥ नमस्ये विष्णुं च जगत्पञ्चरत्नं ॥ ८ ॥ उपपात-
 नमस्येहं माकंडेयं सजंबुकं ॥ नमस्ये पद्माक्षिं रणं नमस्ये वडवामुखं ॥ ९ ॥ कांतिकं यं नमस्ये ह वाङ्मूलं हृदि निहितं ॥ न-
 मस्ये पद्माक्षिं रणं नमस्ये च कुशेशवं ॥ १० ॥ नमस्ये स्थाणुमनघं नमस्ये वनमालिनं ॥ नमस्ये लालशं च नमस्ये ह शिवः
 पतिं ॥ ११ ॥ नमस्ये च त्रिनयनं नमस्ये ह व्यवाहनं ॥ नमस्ये च त्रिसौवर्णं नमस्ये धरणीधरं ॥ १२ ॥ त्रिगायिकं तं ब्र-
 ह्माणं नमस्ये शशिभूषणं ॥ कपर्दिनं नमस्ये च सर्वामय विनाशनं ॥ १३ ॥ नमस्ये शशिनं सूर्यं ध्रुवं रुद्रं महोजसं ॥ पद्मना-

शिर्कांगिरसश्चैव तत्त्वज्ञाः कुरुजंगलान् ॥ ३ ॥ उत्तराशांप्रजग्मुस्तेन दीमनुगतद्रवीम् ॥ शातद्रवेजले स्नात्वा विप्रास्ते
 प्रययुस्ततः ॥ ४ ॥ विधाय तत्र सुस्नानं संपूज्य पितृदेवताः ॥ प्रजग्मुः किरणां पुण्यां दिनेशं किरणच्युतां ॥ ५ ॥ तस्यां स्ना-
 त्वा च देवर्षे सर्वेष्वमहर्षयः ॥ ऐरावतीं सपुण्यां दां स्नात्वा जग्मुरथे शरीं ॥ ६ ॥ देविकाया जले स्नात्वा पयोण्याश्चैव तापसाः ॥
 अवतीर्णा मुने स्नात्वा त्रैयाद्यास्तुतानदीं ॥ ७ ॥ ततो निमग्ना ददृशुः प्रतिबिम्बमथात्मनः ॥ अंतर्जले द्विजश्चेष्टमहादा-
 श्रयकारकं ॥ ८ ॥ उन्मज्जन्तश्च ददृशुः पुनर्विस्मितमानसाः ॥ ततः स्नात्वा समुत्तीर्णा ऋषयः सर्वएव हि ॥ ९ ॥ जग्मुस्त-
 तो पिते ब्रह्मन् कथयंतः परस्परं ॥ चिंतयंतश्च सततं किमेतदिति विस्मिताः ॥ १० ॥ ततो दूरादपश्यंस्ते नखंडं सुविस्तृतं ॥
 धनं घनदलश्यामं खगश्रमविनाशनं ॥ ११ ॥ अतितुंगतया व्योम आवृणानं नरोत्तम ॥ विस्तृता भिलता भिरनुअंतर्भूमि-
 च नारद ॥ १२ ॥ काननं पुष्पितैर्वृक्षैः फलितैश्च ततस्ततः ॥ दशार्धबाणसदृशैर्नभस्तारागणैरिव ॥ १३ ॥ तद्दृष्ट्वा कम-
 लैर्व्यासं पुंडरीकैश्च शोभितं ॥ तद्वल्कोकनदैर्व्यासं विनं पद्मवनं यथा ॥ १४ ॥ प्रजग्मुस्तुष्टिमतुलितेऽह्लादं परमं ययुः ॥ वि-
 विशुः प्रीतमनसो हंसा इव महासरः ॥ १५ ॥ तन्मध्ये ददृशुः पुण्यमाश्रमं लोकपूजितं ॥ चतुर्णालोकपालानां वर्गाणां मु-
 निसत्तमाः ॥ १६ ॥ धर्माश्रमं प्राङ्मुखं तु पलाशविटपावृतं ॥ प्रतीच्य भिमुखं ब्रह्मन्नथ पुण्यवनावृतं ॥ १७ ॥ दक्षिणा-
 भिमुखं काम्यं रंभाशोकवनावृतं ॥ उदङ्मुखं च मोक्षस्य शुद्धस्फटिकसंनिभं ॥ १८ ॥ कृतं तिवाश्रमी मोक्षकामश्चेतायु-
 गे स्थितः ॥ आश्रम्यर्थो द्वापरं तित्यज्यां ते धर्म आश्रमी ॥ १९ ॥ तमाश्रमं हि मुनयो ह्यष्टाश्च त्रयोऽस्ततो व्ययाः ॥ तत्रैव हि
 रतिचक्रुरखंडे सलिलास्रुते ॥ २० ॥ धर्माद्यो भगवान् विष्णुरखंड इति विश्रुतः ॥ चतुर्मुर्तिर्जगन्नाथः पूर्वमेव प्रतीतिष्ठतः
 ॥ २१ ॥ तमर्चयंति ऋषयो योगात्मानो बहुश्रुताः ॥ शुश्रूषया च तपसा ब्रह्मार्थेण नारद ॥ २२ ॥ एवं ते न्यवसंस्तत्र स-

त्थंस्तुतोजगन्नाथःसर्वात्मासर्वगोहरिः॥ प्रोवाचभगवान्मह्यं कुरुपनयनंविभो ॥४२॥ ततश्चकारदेवस्यजातकर्मादिकाः
 क्रियाः॥ भारद्वाजोमहर्तेजाबार्हस्पत्यस्तपोधनः॥४३॥ व्रतबंधतथेशस्यकृतवान्सर्वशस्त्रावित् ॥ ततोददुःप्रीतियुता
 सर्वैवयथाक्रमं ॥ ४४ ॥ यज्ञोपवीतंपुलहःपुलस्त्यःसितवाससी ॥ मृगानिनंकुम्भयोनिर्भरद्वाजस्तुमेखला ॥ ४५ ॥
 पालाशमददाद्वडंमरीचिर्ब्रह्मणःसुतः॥ अक्षसूत्रंवारुणिरस्तुकोशचीरमथांगिराः॥ ४६ ॥ छत्रंददौद्युराजश्चउषानहुः
 लंभगुः॥ कर्मडलंबुहर्तेजाःप्रादाद्विष्णोर्वहस्पतिः॥ ४७ ॥ एंवृकृतोपनयनोभगवान्भूतभावनः॥ संस्तूयमानंरुद्रि-
 भिवैदानुसांगानधीतवान् ॥ ४८ ॥ भारद्वाजात्संगिरसात्सामदेदंमहात्सरं॥ महादाह्यनसंयुक्तं गंधर्वसहितंभूतैः॥
 ४९ ॥ मासेनैकेनभगवान्ज्ञातश्रुतिसहार्णवः॥ लोकेश्वरश्चतुत्ययैर्नभूस्तुविहारदः॥ ५० ॥ चर्दितोऽप्यु-
 गत्वादेवोक्षयोऽव्ययः॥ प्रोवाचब्राह्मणश्चेष्टभारद्वाजनिदंश्वरः॥ ५१ ॥ वासनउवाच॥ ब्रह्मन्वृजमिमहाद्वाकुरक्षि-
 त्वमहोदयं॥ तत्रदैत्यपतेःपुण्योहयमेधःप्रवर्तते॥ ५२ ॥ समाविष्टानिपश्यत्वेजांसिपृथिवीतले॥ येसंविधानाःसततं
 मंदशाःपुण्यवर्धनाः॥ तेनाहंप्रतिजानामिकुरुक्षेत्रंगतोबलिः॥ ५३ ॥ भरद्वाजउवाच॥ स्वेच्छयातिष्ठगच्छाभोनाहमा-
 ज्ञापयामिते॥ गमिष्यामोवयंविष्णोर्बलेरध्वरमासिदः॥ ५४ ॥ यद्भवतमहंदेवपरिपृच्छामिदद्वद॥ केपुकेपुविभोनिस्त्व-
 स्थानेषुपुरुषोत्तम॥ सान्निध्यंभवतोब्रूहिज्ञातुमिच्छामितत्त्वतः॥ ५५ ॥ विष्णुरुवाच॥ श्रूयतांकथयिष्यामियेषुपुरु-
 रोबहं॥ निवसामिपुण्येषुस्थानेषुबहुरूपवान्॥ ५६ ॥ ममावतारैर्वसुधानभस्तलंपालंभभोनिधयोदिवंच॥ दिशः
 समस्तागिरयौबुद्राश्चव्याप्ताभरद्वाजमनारूपैः॥ ५७ ॥ येदिव्यायेयभौमाजलगगनचराःस्थावरायेचब्रह्मन्संभ्रा-
 सार्काःसंचंद्रायमवसुवरुणाद्यग्रयःसर्वपालाः॥ ब्रह्माद्याःस्थावरंताद्विजस्वगसहितामूर्तिमंतोद्यमुतेस्तेसर्वमत्प्रसूताबहु

मनवस्थानं च कुरु जंगले ॥ वनमालिनमाहुर्मार्किष्ठिकावासिनोजनाः ॥ १७ ॥ वीरकुवलयारूढशंखचक्रगदाधरं ॥
 श्रीवत्सांकमुदारगन्गनर्मदायां श्रियः पतिं ॥ १८ ॥ माहिष्मत्यात्रिनयनंतत्रैव बहुताशनं ॥ अबुदेचत्रिसौपर्णह्रस्माधरं शू-
 राचले ॥ १९ ॥ तृणाचिकेतं ब्रह्मर्षप्रभासे च कपर्दिने ॥ तत्रैवात्रापि च ख्यातं तृतीयशशिशेखरं ॥ २० ॥ उदये शशिनं
 सूर्यध्रुवचत्रितयस्थितं ॥ हेमकूटहिरण्याक्षरक्ष्णदंशरवणेभुजे ॥ २१ ॥ महालये स्मृतं तद्रुमुत्तरे पुरु कुरुष्वथ ॥ पद्मनाभं मु-
 निश्रिष्ठसर्वसौख्यप्रदायकं ॥ २२ ॥ सप्तगोदावरे ब्रह्मन् विख्यातं हाटके श्वरं ॥ तत्रैव च महाहंसं प्रयागेऽपि महेश्वरं ॥ २३ ॥
 शोणे च रुक्मकवचकुण्डिने घ्राणतर्पणं ॥ भिच्छीवेन महायोगं त्रैपुण्यरुपोत्तमं ॥ २४ ॥ ह्यक्षावतरणे विश्वश्रीनिवासं द्विजो-
 त्तमं ॥ सूर्यारके च तुर्बाहुं मगधायां सुधापतिं ॥ २५ ॥ गिरिव्रजे पशुपतिं श्रीकण्ठयमुनातटे ॥ वनस्पतिसमाख्यातं दंड-
 कारण्यवासिनं ॥ २६ ॥ कालिंजरे नीलकण्ठं सरस्वतीमनुमत्तमम् ॥ हंसयुक्तं महाकोश्यां सर्वपापप्रणाशनं ॥ २७ ॥ गो-
 कर्णे दक्षिणे शर्ववासुदेवं प्रजामुखे ॥ विध्यशंगे महागौरं कथायामधुसूदनं ॥ २८ ॥ त्रिकूटशिखरे ब्रह्मश्रकपाणिनमीश्वरं ॥
 लोहदंडे ऋषीकेशं कौशलायामहोदयं ॥ २९ ॥ महावासं सराष्टे च नवराष्ट्रे यशोधरं ॥ भूधरं देविकानद्यां विदेहायां कुशप्रि-
 यं ॥ ३० ॥ गोमत्यां लां दितगदंशं बोद्धारे च शंखिनं ॥ सुनेत्रं संधारण्यशरं शूरपुरस्थितं ॥ ३१ ॥ रुद्राख्यं च विहर-
 प्वत्यां वीरभद्रं त्रिविष्टपे ॥ शंकुकर्णे च लीनां भीमं शालवने विदुः ॥ ३२ ॥ विश्वामित्रं च घटितं कैलासे च पद्मध्वजं ॥ महेशं महि-
 लाशैले कामरूपं शशिप्रभम् ॥ ३३ ॥ वलभ्यामपि गोमित्रं कटाहं ब्राह्मणप्रियं ॥ उपेन्द्रं सिंहलद्वीपे शक्राहुकंदमालिनं
 ॥ ३४ ॥ रसातले च विख्यातं सहस्रशिरसं भुजे ॥ कालाशिकं पिलैव चैव तथान्यं कृत्वा ससं ॥ ३५ ॥ सुतेलेकममचलं वि-
 तले पंकजाननं ॥ महातेले गुरुख्यातं देवेशं पलेश्वरं ॥ ३६ ॥ तले महस्त्रचरणं सद्भुजमीश्वरं ॥ सहस्रारख्यं परि-

माचार्यमहीसशैलारंभेववाताभिहताचचाल ॥ किमासुरीयाश्चहुतानपीहभागान्नगृह्णातिहुताशनाच्च ॥ ५ ॥ क्षुब्धाकि-
 मर्थमकरालयाविभोक्त्राणिखैर्नवचरंतिपूर्ध्वत् ॥ दिशःकिमर्थतमसापरिहृतादोषेणकस्याद्यवदस्वमेगुरो ॥ ६ ॥ पु-
 स्त्यउवाच ॥ शुक्रस्तद्वाक्यमाकर्ण्यविरोचनसुतेरितं ॥ अथोज्ञात्वाकारणंचततोवचनमब्रवीत् ॥ ७ ॥ शुक्रउवाच ॥
 शृणुष्वदैत्येश्वर्येनभागान् नानामीप्रयच्छंतिमहासुरेभ्यः ॥ हुताशनानमंत्रहुतास्त्वमीभिर्नूनंसमागच्छतिवासुदेवः ॥ ८ ॥
 तदग्नौविभेक्षपमारयतीमहोसशैलचलिताद्रिशश्च ॥ तस्यांबलंगामकरालयाश्चउद्धृतवेलादितिजाद्यजाताः ॥ ९ ॥ पुल-
 स्त्यउवाच ॥ शुक्रस्यत्रचनंश्रुत्वाबलिभोगवमब्रवीत् ॥ धर्मसत्यंचपथ्यंचसत्वोत्साहसमन्वितं ॥ १० ॥ बलिरुवाच ॥
 आयातेवासुदेवेवदममगवन्धर्मकामार्थयुक्तंकिंकार्यंकिंचिदेयमणिकनकमथोरज्यमूर्वाधिनंवा ॥ किंवावाच्यंमुरारौन्नज-
 हितमथवातद्वितंवाप्रयुजेतथ्यंप्रयंप्रियंभोवदममशुभदंतत्कारिष्येनचान्यत् ॥ ११ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ तद्वाक्यंभार्गवः
 श्रुत्वादैत्यनाथेरितमहत् ॥ विचिंत्यनारदःप्राहभूतभव्यार्थमीश्वरः ॥ १२ ॥ शुक्रउवाच ॥ त्वयाकृतायज्ञभुजोसुरेन्द्रा-
 बहिष्कृतायेश्रुतिदृष्टमार्गाः ॥ श्रुतिःप्रमाणंमखभागभाजिनःसुरास्तदर्थहरिरभ्युपैति ॥ १३ ॥ तस्याध्वरंदैत्यसमाग-
 तस्यकार्यंकिंशृणुवंपरिपृच्छसेयत् ॥ कार्यंनदेयंहिविभोत्वाग्रयदध्वरंभूकनकादिकंवा ॥ १४ ॥ वाच्यं तथासामानिरर्थ-
 कंविभोक्स्त्वावर्दातुमलहिशकृयात् ॥ यस्यादेरभूभुवनाकपालरसातेलशानिवसंतिनित्यशः ॥ १५ ॥ बलिरुवाच ॥
 मयातयोक्तंचनंहिभार्गवनचायिनैकिंचनदत्तुमस्महे ॥ समागतेप्यर्थिनिहीनवृतेतद्विदेकथमागतेति ॥ १६ ॥ ज-
 नार्दनेलोकपतौमहर्षेसमागतेनास्तिकथंनवृच्चिम ॥ एवंचश्रूयतेलोकैस्तत्कथयतांविभो ॥ १७ ॥ सद्भावोब्राह्मणेष्वे-
 वकर्तव्योभूतिमिच्छता ॥ दृश्यतेऽपिपितातच्चसत्यब्राह्मणपुंगव ॥ १८ ॥ पुराभ्यासेनकर्मणि संभवति नृणांस्फुटं ॥ वा-

सांप्रतं ॥ कोऽप्यस्माकंछलयितुंस्वरूपीभुविसंस्थितः ॥ ३८ ॥ इत्युक्त्वावचनंपत्नीमैत्रस्तदक्षसात्मजं ॥ बबोधोल्लि-
 ख्यवसुधांसकुशेनाथपाणिना ॥ ३९ ॥ एतस्मिन्नन्तरेप्राताशूर्पक्षीविप्रबालकं ॥ अंतर्द्वानंगताभूमौ गृहेचिक्षेपदूरतः
 ॥ ४० ॥ सक्षिप्तमात्रंजग्राहकोशकारस्तुपुत्रकं ॥ साचाभ्येत्यग्रहीतुंस्वनाशकद्राक्षसीसुतं ॥ ४१ ॥ इतश्चेतश्चवि-
 भ्रष्टासामर्तोरमुपागता ॥ कथयामासयद्वृत्तस्वकीयात्मजहारणं ॥ ४२ ॥ एवंगतायांशक्षरयांब्राह्मणेनमहात्मना ॥
 सराक्षसशिंशुब्रह्मन्भार्थयैविनिवेदितः ॥ ४३ ॥ कपिलायाःसवत्सायाःपित्रात्मतनयस्तदा ॥ दग्धास्तोपि-
 तोत्पथैर्क्षीरेणक्षुरमेनच ॥ ४४ ॥ द्वावेववद्वितौबालोसंजातौसप्तवर्षिकौ ॥ पित्राचकृतनामानौनिशाकरदिवाकरो
 ॥ ४५ ॥ नैशाकरिर्द्विवाकीर्तिनिशाकीर्तिःस्वपुत्रकः ॥ तयोश्चकारविप्रौसौव्रतबंधाक्रियांक्रमात् ॥ ४६ ॥ व्रतबंधकृते
 वेदंपपाठासौदिवाकरः ॥ निशाकरोजडतयानपपोठितिनःश्रुतं ॥ ४७ ॥ तंबांधवाःस्वपितरौमाताध्यातागुरुस्तथा ॥
 पर्यनिर्दंस्तथान्येचजनामलयवासिनः ॥ ४८ ॥ ततःसपित्राक्रुद्धेनक्षितःकूपनिरूढके ॥ महाशिलांतदुपरिपतित-
 स्याथव्यक्षिपत् ॥ ४९ ॥ एवंक्षितस्तदाकूपेबहुवर्षगणान्स्थितः ॥ तत्रास्त्यामलकीगुल्मःपोपायफलितोभवत् ॥ ५० ॥
 ततोदशसुवर्षेषुसमतीतेषुभार्गव ॥ तस्यमातागमत्कूपंतमपश्यच्छिलान्वितं ॥ ५१ ॥ सादृष्ट्वानिचितंकुपशिलयागिरिक-
 ल्पया ॥ उच्चैर्प्रोवाचकेनयंकूपोपरिशिलाकृता ॥ ५२ ॥ कूपांतस्थःसुतोवर्णीश्रुत्वामार्तुनिशाकरः ॥ प्राहाम्बदन्तां
 तातेनकुपोपरिशिलात्वियं ॥ ५३ ॥ सातिभीताब्रवीत्कोसिकूपांतस्थाऽद्भुतस्वरः ॥ सोऽप्याहतवपुत्रास्मिनिशाकर
 इतिश्रुतः ॥ ५४ ॥ साब्रवीतनयोमस्तिनाम्नाख्यातोदिवाकरः ॥ निशाकरेतिनाम्नाचनकाश्चतनयोस्तिमे ॥ ५५ ॥ सचत-
 त्वूर्ध्वचरितंमातुःनिरवशेषतः ॥ कथयामासपुत्रोसौयद्वृत्तंपूर्वमेवहि ॥ ५६ ॥ साश्रुत्वातांशिलांसुभ्रूःसमुत्क्षिप्यान्यतोऽक्षि-

मां ॥ द्वारमुद्घाटयस्वाद्यनिर्गमिण्यामिसत्वरम् ॥ ७६ ॥ सायब्रवीद्विवाव्याघ्रलोकोऽयं परिपश्यति ॥ रात्रावुद्धाटयिष्या-
 मिततोरंस्यावचेच्छया ॥ ७७ ॥ तामेवाहमवोचैकालक्षेपोनमेक्षमः ॥ तस्मादुद्घाटयद्द्वारं मान्वाच्च विमोचय ॥ ७८ ॥
 ततः सापिक्वश्रोणीद्वारमुद्धाटयंचक्रे ॥ उद्घाटितेततोद्वारे निर्गतोऽहं बहिः क्षणात् ॥ ७९ ॥ निगडादयश्च पाशाश्च
 च्छिन्ना बलवतामया ॥ सातदानृपतेर्भायां गृहीतारं तुमिच्छता ॥ ८० ॥ ततोदृष्टोऽस्मिन्नुपतेर्भृत्यैरुत्तुल्यविक्रमैः ॥ शस्त्रह-
 स्तैः श्वरैश्च तैर्हं परिरोषितः ॥ ८१ ॥ महापाशैः शृङ्खलाभिः समाहृत्य च मुद्गरैः ॥ बद्धस्तानब्रवैवैमाहं नृत्यमहंत ॥
 ८२ ॥ ते च मद्वचनं श्रुत्वा मामेवं रजनीचरं ॥ वटवृक्षे समुद्ध्या घातयन्वैतपोधन ॥ ८३ ॥ भूयस्ततश्च नरकं परदारनि-
 पेवणात् ॥ गतो वर्षसहस्रांते जातोहं श्वेतगर्दभः ॥ ८४ ॥ ब्राह्मणस्याग्निवेश्यस्य गृहे बहुकलत्रिणः ॥ तत्रापि सर्ववि-
 ज्ञानं प्रत्यभासतमेतदा ॥ ८५ ॥ उपवाह्यः कृतश्चास्मिद्विजयोपि द्विरादरात् ॥ एकदानवशार्दूयाभायां तस्याग्रजन्मनः
 ॥ ८६ ॥ विमतिर्नामितः ख्यातांगं तुमैच्छद्गृहेऽपितुः ॥ तामुवाच परतिर्गच्छ आरुह्यै नंच गर्दभं ॥ ८७ ॥ मां सेनागमनं कार्यं
 नस्थेयं परतस्ततः ॥ इत्येवमुक्त्वा सा भर्त्रा तन्वीचिरुह्य गर्दभं ॥ ८८ ॥ बंधनादवमुच्यथ जगाम त्वरितामुने ॥ ततोर्द्धप-
 थिसा तन्वीमत्पृष्ठादवरुह्यै ॥ ८९ ॥ अवतीर्णानदीं स्नातुं सुरूपां दर्द्रवांसं ॥ सर्वैरंगैरुपवर्ती दृष्ट्वा तामहमाद्रव
 ॥ ९० ॥ मया चाभिहृता तूर्णपतिता पृथिवी तले ॥ तस्या उपरि भोता तपति तोऽहंत दातुरः ॥ ९१ ॥ दृष्टोऽभवंत दातस्या
 नृणा तदनुसारिणा ॥ तदोद्यम्य स यष्टिमां समधावत्वरान्वितः ॥ ९२ ॥ तद्गयातां परित्यज्य प्रद्रुतो दक्षिणामुखः ॥ ततोऽ-
 भिद्रवतस्तूर्णखली नरसनामुने ॥ ९३ ॥ समासन्ना तदा ब्रह्मन्ममासौ प्राणनाशने ॥ तत्रासकस्य पद्मात्रादभून्मे जीवि-
 तक्षयः ॥ ९४ ॥ ततोऽस्मिन् नरकं भूयतस्मान्मुकोऽभवं शुकः ॥ महारण्ये ततो बद्धः श्वरेण दुरात्मना ॥ ९५ ॥ पंजरैरन्य-

स्यविक्तीतोवणिकपुत्रायशालिने ॥ तेनाप्यंतःपुरतरेयुवतीनांसमीपतः ॥ ९६ ॥ सर्वशास्त्रविदित्येवदोषघ्नश्चेत्यवस्थि-
 तः ॥ तत्रासतस्तरुण्यस्ताओदनादिफलादिभिः ॥ ९७ ॥ पक्वैश्चदाडिमफलैःपोषयन्त्योदिनेदिने ॥ एकदापद्मपत्रा-
 क्षीश्यामापीनपयोधरा ॥ ९८ ॥ सुश्रोणीतनुमध्याचवणिकपुत्रीप्रियाशुभा ॥ नाम्नाचंद्रावलीनामसमुद्भूत्याथपजर
 ॥ ९९ ॥ मांजग्राहसुचार्वैगीकराभ्यांचारुहासिनी ॥ चकारोपरिपीनाभ्यांस्तनाभ्यांसातदाचर्मां ॥ १०० ॥ तताहकृतवान्
 भावंत्स्यां विलसितुंलवन् ॥ ततोनुल्लवमानोहं हारमर्कटबंधने ॥ १ ॥ तत्राहंपापसंयुक्तोमृतश्चतदनंतरं ॥ भूयोपि
 नरकंधोरप्रपन्नोस्मिसुर्दुर्मतिः ॥ २ ॥ तस्मान्मृतोवृषत्वंगतश्चांडालपकर्णे ॥ सचैकदामांशकटेनियुज्यस्वावि-
 लासिनीं ॥ ३ ॥ समारोप्यमहातेजागंतुकृतमतिर्वनं ॥ तत्राग्रतःसचांडालोगतःसाचास्यपृष्ठतः ॥ ४ ॥ गायंतीयाति
 तच्छत्वाजातोऽहंव्यथितेद्वियः ॥ पृष्ठतस्तुसमालोक्यविपर्यस्तस्तथास्रुतः ॥ ५ ॥ पतितोभूमिमगमक्षणेनक्षणविभ्र-
 मारुं ॥ योक्त्रेणवद्धएवास्मिपंचत्वमगमंततः ॥ ६ ॥ भूयोनिमग्नो नरकेशवर्षशतान्यहं ॥ जातस्तवगृहेतातसोऽहंजा-
 तिमनुस्मरन् ॥ तावत्येवाद्यजन्मानिस्मरामिचानुपूर्वशः ॥ ७ ॥ पूर्वोभ्यासाच्चशास्त्राणांविचनंचांगतमम ॥ तदहंशा-
 तविज्ञानोनाचरिष्येकथंचन ॥ ८ ॥ पापानिघोररूपाणिमनसाकर्मणागिरा ॥ शुभंवाप्यशुभंवापिस्वाध्यायंशास्त्रजी-
 विकां ॥ ९ ॥ बंधनंवावधोवापिपूर्वाभ्यासेनजायते ॥ जातियदापौर्विकीर्तुस्मरतेतातमानवः ॥ तदासेतभ्यःपापेभ्योनि-
 वृत्तिहिकरिष्यति ॥ १० ॥ तस्माद्गमिष्येशुभवर्धनायपापक्षयायाथमुनेह्यरण्यं ॥ भवान्दिवाकीर्तिमिमंसुपुत्रंगृहस्थ-
 धर्मेर्विनियोजयस्व ॥ ११ ॥ बलिरुवाच ॥ इत्येवमुक्तःसनिशाकरस्तदाप्रणम्यमातापितरौमहर्षे ॥ जगामपुण्यंसदनं

मुरारेः स्व्यातंबदयार्श्रममाद्यमैशं ॥ १२ ॥ एवंपुराभ्यासरतस्यपुंसो भवति दानाध्ययनादिकानि ॥ तस्मात्पुर्ववद्विजवये
 वेमयात्वव्यस्तमासीनून्तुते ब्रवीमि ॥ १३ ॥ दानंतपोवाध्ययनं महर्षेस्त्यं महापातकमग्निदाहः ॥ ज्ञानानि चैवाभ्य-
 सनाच्च पूर्ववति धर्मार्थशशांसि नान्यथा ॥ १४ ॥ इत्येवमुक्तो बलवान्सशुक्रदैत्येश्वरः स्वंगुरुमीशितारं ॥ ध्यायंस्तदा तं
 मधुकैटभारि नारायणं चक्रगदासिपाणिम् ॥ १५ ॥ इति श्रीवामनपुराणेशुक्रबलिसंवादो नामैकनवतितमोऽध्यायः ॥ ११ ॥
 पुलस्त्य उवाच ॥ एतस्मिन् नंतरे प्राप्ता भगवान् वामनाकृतिः ॥ यज्ञवाटसमीपे स उच्चैर्वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ उक्त्वा पूर्वोः
 श्रुतयो मखेऽस्मिंस्तिष्ठति रूपेण तपोधनानां ॥ यज्ञोऽव्यमेधः प्रवरः क्रतूनां युक्तं यथा स्यात्कुरुदैत्यनाथ ॥ २ ॥ इत्थं वचन-
 माकर्ण्य दानवाधिपतिर्वशी ॥ सार्वपात्रः समभ्यागाद्यत्र देवः स्थितोऽभवत् ॥ ३ ॥ ततः स देवदेवेशं पूजयित्वा विधानतः ॥
 प्रोवाच भगवन् ब्रूहि किं ददन्नि तव मानद ॥ ४ ॥ ततो ब्रवीन्मधुरिपुर्दत्त्य राजंतमव्ययः ॥ विहस्य सुचिरं कालं भरद्वाजमवे-
 क्ष्य च ॥ ५ ॥ गुरोर्मदीयस्य गुरुस्तस्यास्त्यग्निपरिग्रहः ॥ न स धारयते भूम्यां पारकयायां च पावकं ॥ ६ ॥ तदर्थमभि-
 याञ्च्यंममदानवपाथिव ॥ मेशरीरप्रमाणेन देहिराजन् क्रमत्रयं ॥ ७ ॥ मुरारिवचनं श्रुत्वा बलिर्भार्यामेवेक्ष्य च ॥ बाणं च
 तनयं वीक्ष्य इदं वचनमब्रवीत् ॥ ८ ॥ न केवलं प्रमाणेन वामनोऽयं लघुप्रियः ॥ येन क्रमद्वयचोक्तं याचितं मद्विधेपि च ॥ ९ ॥
 प्रायो विधाता लप्यधियानराणां बहिः क्रतूनां खलु दिव्यपुण्यैः ॥ धनादिकं भरि न वै ददाति यैव विष्णुर्न बहु प्रयासः ॥ १० ॥
 न ददाति विधिस्तस्य स्य भाग्यविपर्ययः ॥ मयि दातारि यश्चायं याचेत च क्रमत्रयं ॥ ११ ॥ इत्येवमुक्त्वा वचनं महात्मा भूयो-
 ऽब्रुवाचाथ हरि मुरारिः ॥ यावच्च विष्णो गजवाजिभूमिदासी हि रण्ययदपीप्सितं च ॥ १२ ॥ भवांश्च याचिता विष्णोर्बह-
 दा ता जगत्पतिः ॥ दातुं वैममलज्जं कथं न स्यात्पदत्रये ॥ १३ ॥ रसातलं स्वांष्टिर्वीभुवं नाकमथापि वा ॥ एतेभ्यः क-

तमदधास्वस्थोयाचस्ववामन ॥ १४ ॥ वामनउवाच ॥ गजाश्वभूहिरण्यादितदर्थिभ्यःप्रदीयताम् ॥ एतावदेवसंप्रा-
थीदेहिराजनपदत्रयं ॥ १५ ॥ इत्येवमुक्तेवचनेवामनेनमहात्मना ॥ बलिर्भृंगारमादायददौविष्णोःक्रमत्रयं ॥ १६ ॥
पाणौतुपतितेतोयेदिव्यरूपंचकारह ॥ त्रैलोक्यक्रमणार्थायवज्ररूपंजगन्मयं ॥ १७ ॥ पादेभिमिस्तथाजघेनभस्त्रैलो-
क्यवंदितम् ॥ सत्यंतपोजानुयुग्मेऊरुस्तोमैरुंदरौ ॥ १८ ॥ विश्वेदेवाःकटीभागेमरुतोबस्तिशीर्षयोः ॥ लिंगस्थितो
मन्मथश्चवृषणस्थःप्रजापतिः ॥ १९ ॥ कुक्षिस्थाअर्णवाःसप्तजठरेभुवनान्वयो ॥ वलिपुत्रिपुनद्यश्चयज्ञोऽतर्जठरेस्थि-
तः ॥ २० ॥ इष्टापूर्तोदयःसर्वाःक्रियामंत्राश्चसंस्थिताः ॥ पृष्ठस्थावसवोदेवाःस्कंधोरुद्रैरधिष्ठितः ॥ २१ ॥ बाहवश्च
दिशःसर्वावसवोष्टौकराःस्मृताः ॥ हृदयेसंस्थितोब्रह्माकुलिशोहृदयास्थिपु ॥ २२ ॥ श्रीसहस्रमुरोमध्येचंद्रमामनसि
स्थितः ॥ ग्रीवाऽदितिर्देवमाताविद्यास्तद्वलयेस्थिताः ॥ २३ ॥ मुखेतुसाग्नयोविप्राःसंस्कारादशनच्छदा ॥ धर्मकामार्थ
मोक्षाश्चशास्त्रैश्चैवसमन्विताः ॥ २४ ॥ लक्ष्म्यासहललाटस्थौश्रवणस्थौहिचाश्विनौ ॥ श्वासस्थोमातरिश्वाचमरुतः
सर्वसंधिषु ॥ २५ ॥ सर्वसूक्तानिदशनानिहृदेवीसरस्वती ॥ चंद्रादित्यौचनयेनेपक्षमस्थाःकृत्तिकादयः ॥ २६ ॥
विशाखादेवेवस्यभ्रुवोर्मध्येव्यवस्थिताः ॥ तारकारोमकूपेभ्योरोमाणिचमहर्षयः ॥ २७ ॥ गुणैःसर्वमयोभूबाभगवा-
न्भूतभावनः ॥ क्रमेणैकेनजगतींजहारसचराचरां ॥ २८ ॥ भूमिविक्रममाणस्यमहारूपस्यतस्यवै ॥ दक्षिणोऽभूत-
तश्चैदुःसूर्योभूत्सव्यतस्तथा ॥ २९ ॥ तृतीयक्रमेणनाथस्वर्महर्जेनतापसाः ॥ क्रांतास्त्वर्द्धेनवैराजन्नद्धेनापूर्यताम्बरं
॥ ३० ॥ ततःप्रवर्धितोब्रह्मन्विष्णुर्वदक्षिणांतरे ॥ ब्रह्मांडोदरमाहृत्यनिरालोकंजगामसः ॥ ३१ ॥ विश्वाघ्निघ्नात्रा-

१ सुवर्णपात्रविशेषः 'झारी' इतिभाषायाम् ।

सरताकटाहेभेदितेऽम्बरात् ॥ कुटिलाविष्णुपादानुसाराकुलिताततः ॥ ३२ ॥ तस्याविष्णुपदीत्येवंतास्तुवन्तिचता-
पसाः ॥ भगवानप्यसंपूर्णतृतीयनुक्रमेविभुः ॥ ३३ ॥ समभ्येत्यबलिप्राहर्डपत्रस्फुरिताधरः ॥ ऋणेभवतिदत्त्येद्व-
धनंधोरदर्शनं ॥ ३४ ॥ त्वंपर्यपदंतन्मेनोचेद्वधंप्रतीच्छमे ॥ तन्मुरारिवचःश्रुत्वाविहस्याथबलेःसुतः ॥ बाणःप्राहामरप-
तिंवचनंहेतुसंपुतं ॥ ३५ ॥ बाणासुरउवाच ॥ कृत्वामीमल्पतरंगत्पतेस्वयंविधाताभुवनेश्वराणां ॥ कथंवल्लिप्रार्थयसे
सुविस्तृतायांप्राग्भवाज्ञोविपुलांचकार ॥ ३६ ॥ विभोमहीयावतीवत्पदासृष्टासमेताभुवनंतराले ॥ दत्ताचतातेनिहि-
तावतीयांकिंवाक्छलेनैपनिबध्यतेऽद्य ॥ ३७ ॥ ययैवशक्त्याभवताहिपूवतयैवशक्त्यादितिजेश्वरोसौ ॥ शक्तस्तुसम्पूज-
यितुंमुरारेप्रसीदमाबंधनमादिशच्च ॥ ३८ ॥ प्रोक्तंश्रुतौभवतापीशवाक्यदानंपात्रेजायतेसौख्यदायि ॥ देशेपुण्येतद्वद-
वापिकालेतच्चाशेषंश्रयंतचक्रपाणौ ॥ ३९ ॥ दानंभूमिःसर्वकामप्रदाताभवान्पात्रंदेवदेवोऽजितात्मा ॥ कालोजेष्ठामूल-
योगेमृगांकःकुरुक्षेत्रंपुण्यदेशःप्रसिद्धः ॥ ४० ॥ किंवादेवैर्मद्विबुद्धिहीनैःशिक्षानियःसाधुवासाधुचैव ॥ स्वयंश्रुतीनामपि
चादिकर्ताव्यवस्थितःसदसद्योजगद्वै ॥ ४१ ॥ कृत्वाप्रमाणंस्वयमेवहीनंपदत्रयंयाचितंवास्तुयच्च ॥ किंवाहिगृह्णासि-वि-
भोमहात्मारूपेणलोकप्रतिवादितेन ॥ ४२ ॥ नात्राश्रयंयज्जगद्वैसमग्रंक्रमत्रयेणैवपूर्णतवाद्य ॥ क्रमेणभोलंघयितुंसम-
र्थोमहर्षिसमग्राननुलोकनाथ ॥ ४३ ॥ प्रमाणहीनांस्वयमेवकृत्वावसुंधरांमाधवपद्मनाभ ॥ विष्णोनिबध्नासिकथंवालित्वं
विभुर्यदेवेच्छसितकुरुष्व ॥ ४४ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ इत्येवमुक्तेवचेनबलिनाबलिस्मनना ॥ प्रोवाचभगवान्वाक्यं
ह्यादिकर्ताजनार्दनः ॥ ४५ ॥ त्रिविक्रमउवाच ॥ यान्युक्तानिवाचींस्थित्वयाबालेयसांप्रतं ॥ तेषांविहेतुसंयुक्तंशृणु
प्रत्युत्तरंमम ॥ ४६ ॥ पूर्वमुक्तस्तवपितामयाराजनपदत्रयं ॥ देहिमह्यंप्रमाणेनतदेतत्समनुष्ठितं ॥ ४७ ॥ किंनवे-

तिप्रमाणमेवल्लिस्तवपितासुरः ॥ प्रायच्छेदनिःशङ्कममानं पदत्रयं ॥ ४८ ॥ सत्यक्रमेणैकेनक्रमेणैर्भूवादि ॥
 बलेरपिहितार्थयुक्तमेतत्क्रमद्वयं ॥ ४९ ॥ तस्माद्यन्मबाल्यवत्पित्राम्बुकरमहत् ॥ दत्तं तेनायुरेतरस्य कल्पयाव-
 द्भविष्यति ॥ ५० ॥ इदमुक्त्वा बलिमुतवाणं देवस्त्रिविक्रमः ॥ प्रोवाच बलिमभ्येत्य वचनं मधुराक्षरं ॥ ५१ ॥ श्रीभगवानु-
 वाच ॥ आपूरणादक्षिणायागच्छराजन्महाफलं ॥ सुतलं नाम पातालं वसतत्र निरामयः ॥ ५२ ॥ बलिरुवाच ॥ सुतलं
 वसतो नाथ मम भोगाः कुतोऽव्ययाः ॥ भविष्यंति ते युनाहं वसिष्यामि निरामयः ॥ ५३ ॥ त्रिविक्रम उवाच ॥ सुतलं स्थ-
 स्य देवैर्द्रयानि भोग्यानि तेऽधुना ॥ भविष्यंति महाहार्णानि तानि वक्ष्यामि सर्वशः ॥ ५४ ॥ दानान्यविधिदत्तानि श्राद्धान्य-
 श्रोत्रियाणि च ॥ तथा धीतान्यत्र तिभिर्दास्यंति भवतः फलं ॥ ५५ ॥ तथान्यमुत्सवं पुण्यं वृत्ते शक्रमहोत्सवे ॥ दीपप्रदान-
 नामासौ तव भावी महोत्सवः ॥ ५६ ॥ तत्र त्वानं रशार्दूलहृष्टाः पुष्टाः स्वलंकृताः ॥ पुष्पदीपप्रदानेन अर्चयिष्यंति यत्नतः
 ॥ ५७ ॥ तत्रोत्सवो मुख्यतमो भविष्यति स चापिलोके तव नामाचिह्नितः ॥ यथैव राज्ञे भवतस्तु सांप्रतंतैव साभाव्यथको-
 मुदीति ॥ ५८ ॥ इत्येवमुक्त्वा मधुहादितीश्वरं विसर्जयित्वा सुततं सभार्यं ॥ उवाच समादाय जगाम तूर्णं स शक्र ब्रह्मा मरसंघ-
 जुष्टः ॥ ५९ ॥ दत्तामघो नमधुजि त्रिविष्टपं कृत्वा चेदवान् मखभागभोगिनः ॥ अंतर्देवि विश्वपतिर्महेशः स पश्यतामेव सुरा-
 धिपानां ॥ ६० ॥ स्वर्गगते धातरि वासुदेवे शास्त्रोऽसुराणां महता बलेन ॥ कृत्वा पुरं सौभिमिति प्रसिद्धं तदांतरिक्षे विचार-
 कामात् ॥ ६१ ॥ मयश्च कामा त्रिपुरं महात्मा सुवर्णताम्राय समग्रसौख्यं ॥ स तारकाख्यः सहैव द्युतेन संतिष्ठते मित्रकलत्र-
 वांश्चर्यः ॥ ६२ ॥ बाणोऽपि देवेऽथ गते त्रिविष्टपं बद्धबलौ चापिरसातलस्थे ॥ कृत्वा सुगुप्तं भुवि शोणिताख्यं पुरं स चास्ते सह-
 दानवैर्द्वेः ॥ ६३ ॥ एवं पुराचक्रधरेण विष्णुना बद्धो बलिर्वामनरूपधारिणा ॥ शक्रप्रियार्थं सुरकार्ये सिद्धये हि ताय विप्रर्षभ-

गोद्विजानां ॥ ६४ ॥ प्रादुर्भवस्तेकथितोमहर्षेण्यःशुचिर्वामनस्याद्यहारी ॥ श्रुतेयस्मिन्कीर्तितेसंस्मृतेचपापंयातिप्र-
 क्षयपुण्यमेति ॥ ६५ ॥ एतत्प्रोक्तंवामनीयंचरित्रंबद्वाबलिःपुण्यकीर्तिर्यथासौ ॥ यच्चैवान्यच्छेतुकामोऽसिप्रवित्तव-
 क्ष्येब्रूहिब्रह्मज्ञशेषम् ॥ ६६ ॥ इति श्रीवामनपुराणेलिलंबंधनंनमद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥
 नारदउवाच ॥ श्रुंतंयथाभगवताबलिर्बद्धोमहात्मना ॥ किमन्यच्चिहृष्टप्रव्यंतछत्वाकथयामिते ॥ १ ॥ भगवा-
 न्देवराजायविष्णुर्दत्त्वात्रिविष्टपं ॥ अंतर्धायगतःकासौसर्वात्मातातकथ्यतां ॥ २ ॥ परिचर्याथविविधिनाब्रह्मा-
 पूजादिनाहर्हि ॥ पत्रच्छकिंचिरेणाथभवतागमनंकृतं ॥ ३ ॥ अथेवाचजगत्स्वामीमयाकार्यमहत्कृतं ॥ सुराणारिपुभोगा-
 र्थस्वयंभोबलिबंधनं ॥ ४ ॥ पितामहस्तद्वचनंश्रुत्वामुदितमानसः ॥ कथंकथमितिप्राहत्वंमांद्रुष्टुमिहाहसि ॥ ५ ॥ इ-
 त्येवमुक्तेभगवान्वचनेगरुडध्वजः ॥ दर्शयामासतद्रूपंसर्वदेवमयंलघु ॥ ६ ॥ तंदृष्ट्वापुंडरीकाक्षयोजनायुतविस्तृतं ॥ तावा-
 नेवोर्ध्वमानेनततोयंप्रणतोभवत् ॥ ७ ॥ सम्यक्सुचरितंसाधुसाध्विद्व्युदीर्यच ॥ भक्तिंगतोमहादेवपद्मजःस्तोत्रमै-
 रयत् ॥ ८ ॥ अँनमस्ते देवाधिदेव वासुदेव एकगुंग बहुरूप दृषाकपे भूतभावन सुरासुरदृष सुरासुरमथन सुरपति-
 वास सुरनिर्माण अविघ्न कपिल महाकपिल विष्वक्सेन नारायण ध्रुवध्वज वैकुण्ठ पुरुषोत्तम वरेण्य वि-
 ष्णो अपरान्जित जय जयंत विजय कृतावर्त महादेव अनादे अनंत अनार्द्यतमम्यनिधन पूरंजय धनंजय सुरस्तुत
 पृथुश्रवः पृथिवीश्वर कमलगर्भ कमलायताक्ष कमलायताक्ष कमलायताक्ष कमलायताक्ष कमलायताक्ष कमलायताक्ष कमलायताक्ष
 श्रीधर वनमालाधर लक्ष्मीधर धरणीधर पद्मनाभ विरिंचि आर्णिसेन महासेन सेनाध्यक्ष परिशुत बहुकल्प महाकल्प

कल्पनामुख अनिरुद्ध सर्वग सर्वात्मक द्वादशात्मक सर्वात्मक सोमात्मक कलात्मक भूतात्मक रमात्मक सनातन मुंजकेश
 हरिकेश हरीकेश गुडाकेश केतुमन् नील मूढम् स्थूल पीत रक्त श्वेत श्वेताधिवास रक्तंबरप्रिय प्रीतिकर प्रीतिवास हंस
 सीरध्वज नीलवासः सर्वलोकाधिवास कुशेशय अधोक्षज गोविंद जनार्दन मधुसूदन वामन नमस्तेऽस्तु ॐ सहस्रशी-
 र्षासि सहस्रद्वगसि सहस्रपादोऽसि अधोमुखोसि महापुरुषोसि सहस्रबाहुरसि सहस्रमूर्तिसि त्वां वेदा प्राहुः सह-
 स्रवदनं नमस्ते नमस्ते ॐ नमस्ते विश्वदेवेश विश्वभूत विश्वात्मक विश्वरूप विश्वसंभव तत्तो विश्वमिदमभवद् ब्राह्म-
 णस्ते मुखमासीत् क्षत्रिया द्यौः समभूदुरुयुग्मद्विशोऽभवन् शूद्राश्चरणकमलेभ्यो नाभेस्तथांतरिक्षचंद्रादानीवक्रपंक-
 जात् मनसस्तु शरीजातः प्रसादात्तवचाप्यहं क्रोधाज्जातस्तु त्र्यंबकः प्राणाज्जातो मातरिश्वाशिरसोद्यौरजायत श्रोत्रो-
 द्रवादिशोऽभवन् स्वयंभो भूरियं चरणाज्जाता गोत्रोद्भवातिशोभिता त्वं न भस्त्वं च न क्षत्रं स्वेदोद्भिज्जास्तथाऽजः मूर्तोऽथैवाप्य-
 मूर्ताश्च सर्वैव ततः समुद्भवाः अतो विश्वात्मना द्यौसि ॐ नमस्ते पुष्पहासोसि परमोसि महाहासोसि ॐ कारोसि वषट्-
 कारोसि स्वाहाकारोसि मातरिश्वासि यज्ञचरोसि त्रिकोशिरसि होतासि होमोसि द्रव्यमानोसि पातासि पठिता-
 सि हंतासि हन्यमानोसि नीतिरसि मेधासि अग्निरसि विश्वधामासि अर्धोसि परमधामासि स्रग्भा-
 ढोसि अरणिरसि अरणीयोसि ज्ञानमयोसि ध्यानमसि ध्येयोसि यज्ञोसि इष्टोसि यष्टासि दानमसि पशु-
 रसि पूज्योसि इज्योसि होतासि गीतोसि उद्गातासि यजमानोसि गतिमानसि ज्ञानिनां ज्ञानमसि योगिनां
 योगोऽसि मोक्षगामिनां मोक्षोसि श्रीमतां श्रीरसि गृह्योसि धातासि परमसि सोमोसि सूर्योसि दक्षिणासि

१ सर्वः शिव आत्मा यस्येति व्याख्याय पौनरुक्त्यं परिहरणीयम् ।

दीक्षितोसि नरोसि त्रिनयनोसि आदित्यप्रभोसि शुचिरसि शुक्रोसि नभोसि नभस्योसि यज्ञोसि सहोसि
 स्योसि तपोसि तपस्योसि मधुरसि माधवोसि कालोसि संक्रमोसि विक्रमोसि पराक्रमोसि अश्वग्रीवोसि महामे-
 सि शंकरोसि हरीश्वरोसि सत्त्वमसि ब्रह्मचर्योसि स्वरसि मित्रावरुणोसि प्राग्वंशप्रकाशोसि भूतादिरसि महाभू-
 तोसि उर्ध्वकर्मातकतोसि व्याप्तोसि सर्वपापविमोचनोसि त्रिविक्रमोसि नमस्ते ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ इत्थंस्तुतोसौप्र-
 षितामहेनविष्णुःसदैवाद्भुतकर्मचारी ॥ प्रोवाचचेदंप्रपितामहंतुवंशंषीष्णामलसस्त्वृत्त ॥ ९ ॥ तमब्रवीत्प्रीतियुतःपि-
 त्तमहोवरंमहाद्यविभोप्रयच्छ ॥ रूपेणपुण्येनविभोरनेनसंस्थीयतामद्भवेनमुरारे ॥ १० ॥ इत्थंष्टुतेनवरंवरण्येदेवोऽ-
 प्यथार्चितमितमव्ययात्मा ॥ तस्थौस्वरूपेणहिवाग्मेनेनसंपूज्यमानःसदनेस्वयंभोः ॥ ११ ॥ नृत्यंतितत्रापसरसांसमूहा
 भार्यतिगीतानिसुरेंद्रनार्यः ॥ विद्याधरास्तूर्यमवादयंतस्तुवतिदेवामुरसिद्वसंधाः ॥ १२ ॥ ततःसमाराध्यविभुंमुरारिं
 पित्तमहोद्यौतमलःसुशुद्धः ॥ स्वर्गविरंचैःसदनात्सुपुण्यादानीयपूजांप्रचकारविष्णोः ॥ १३ ॥ स्वर्गेसहस्रंस्तुयोज-
 नानांविष्णुःप्रमाणेनहिवामनोऽभूत् ॥ तत्रास्यशक्रःप्रचकारपूजांस्वयंभुवस्तुल्यगुणामहर्षे ॥ १४ ॥ एतत्तवोक्तंभगवांस्त्रि-
 विक्रमश्चकारयद्देवहितंमहात्मा ॥ रसातलस्थंदिजिंहिकुर्वन्निवेदितंतेऽद्यमयाहिवित्र ॥ १५ ॥ इतिश्रीवामनपुराणे
 वामनप्रादुर्भविब्रह्मोक्तस्तवोनामत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥
 पुलस्त्यउवाच ॥ गत्वा रसातलं देवो महामणिविचित्रितं ॥ शुद्धस्फटिकसोपानं कारयामास वै पुरं ॥ १ ॥ तत्र मध्ये सु-
 विस्तोर्णे प्रासादो बहुवेदिकः ॥ मुक्ताजालांतरद्वारो निर्मितो विश्वकर्मणा ॥ २ ॥ तत्रास्ते विविधान् भोगान् भुजन् दिव्या-
 न् नृसमानुषान् ॥ नाम्ना विंध्यावलीत्येवं भार्यस्य दयिता भवत् ॥ ३ ॥ युवतीनां सहस्रस्य प्रधाना शीलमंडना ॥ तया स-

ह्रमहातेजारेमेवैरोचनिर्मुने ॥४॥ भोगासक्तस्यदैत्यस्यवसतःसुतलेतदा ॥ दैत्यतेजोहरप्राप्तपातालवैसुदर्शनं ॥ ५ ॥
 चक्रेप्रविष्टेपातालेदानवानाभयमहत् ॥ अभूद्वलहलाशब्दक्षुभितार्णवसंनिभः ॥ ६ ॥ तंश्रुत्वासुहृच्छब्दबलिःखड्ग
 समाददे ॥ आःकिमेतदित्यथचपप्रच्छासुरपुंगवः ॥ ७ ॥ ततोर्विंध्यावलिःप्राहसांत्वयंतीनिजपतिं ॥ कोशखड्गसमा-
 धायधर्मपत्नीशुचित्रता ॥ ८ ॥ उवाचमधुरवाक्यदैत्यराजंमुनिश्चितं ॥ एतद्भागवतं चक्रदैत्यचक्रक्षयंकरं ॥ ९ ॥ संपू-
 जनीयदैत्यैर्द्रवामनस्यमहात्मनः ॥ इत्येवमुक्त्वाचर्वांगीप्रयतासाविनिर्ययौ ॥ १० ॥ अथाभ्यागात्सहस्रारविष्णोश्चक्रं-
 सुदर्शनम् ॥ ततोऽसुरपतिःप्राहकृतांजलिपुटोमुने ॥ संपूज्यविधिवच्चक्रमिदंस्तोत्रमुदीरयन् ॥ ११ ॥ बलिरुवाच ॥ न-
 मस्यामिहरेश्चक्रदैत्यचक्रविदारणं ॥ सहस्रांशुसहस्राभसहस्रारसुदर्शनं ॥ १२ ॥ नमस्यामिहरेश्चक्रंयस्यानाभ्यां
 पितामहः ॥ तूंगेतिशूलधृक्शर्वअरामूलेमहाद्रयः ॥ १३ ॥ अरासुसंस्थितादेवाःसैद्रार्काश्चसपावकाः ॥ जवेयस्य
 स्थितोवायुरापोग्निःपृथिवीनभः ॥ १४ ॥ अरासंधिषुजीमूताःसौदाम्न्यक्ष्णितारकाः ॥ बाह्यतोमुनयोयस्यवाल-
 खिल्यादयस्तथा ॥ १५ ॥ तदायुधवरदैववासुदेवस्यभक्तिः ॥ त्रिधापापंशरीरोत्थंवाजंमानसमेवच ॥ १६ ॥ त-
 स्मैदहस्वदीप्तांशोविष्णोश्चक्रंसुदर्शनं ॥ यत्कलौबहुलपापं पितृकंमातृकं तथा ॥ १७ ॥ तन्मेहरस्वतरसानमस्तेत्वच्युता-
 युता ॥ आपदोममनश्यंतुव्याधयोऽंतुसंक्षयं ॥ त्वन्नामकीर्तनाच्चक्रदुरितंयातुसंक्षयं ॥ १८ ॥ इत्येवमुक्त्वामतिमान्
 समभ्यर्च्यार्थभक्तिः ॥ संस्मरन्पुंडरीकाक्षं सर्वपापविनाशनं ॥ १९ ॥ पूजितं बलिनाचक्रं कृत्वा निस्तेजसोसुरान् ॥
 मिथश्चक्रामाथपातालाद्विषुवेदक्षिणेमुने ॥ २० ॥ सुदर्शने विनिष्कृतिवलिर्विक्रवतांगतः ॥ परमामापदं प्राप्य स स्मरन् ॥

पितामहं ॥ २१ ॥ सचापि संस्मृतः प्रातः सुतलं दानवैश्वरः ॥ दृष्ट्वा तस्थौ महतेजाः सार्धपात्रबलिस्तदा ॥ २२ ॥ रत-
मभ्यर्च्य विधिना पितुः पीतरमीश्वरं ॥ कृतांजलिपुटो भूला इदं वचनमब्रवीत् ॥ २३ ॥ संस्मृतोऽपि समायातः सुविषण्णेन च-
तसा ॥ तन्मेहितं च पथ्यं च श्रेयांस्त्विदं तदाशुभे ॥ २४ ॥ किं कार्यता तसंसारिवसता पुरुषेण हि ॥ कृतेन येन वैनास्य बन्धः
समुपजायते ॥ २५ ॥ संसारार्णवमग्नानां नराणामल्पचेतसां ॥ तारणाय भवेद्यस्तु तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ २६ ॥ पुल-
स्त्य उवाच ॥ एतद्वचनमाकर्ण्य तत्पौत्राद्दानवैश्वरः ॥ विचिंत्य प्राह वचनं संसारैर्यद्विदं परं ॥ २७ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥
साधुदानवशार्दूलयेनेजातामतिस्त्वयं ॥ प्रवक्ष्यामि हितं तिद्यतथान्येषां नृणामपि ॥ २८ ॥ भवजलधिगतानां द्वंद्ववाताह-
तानां सुतदुहितृकलत्राणभारादितानां ॥ विषयविषमतो ये मज्जतामल्लवानां भवति शरणमेको विष्णुपतानराणां ॥ २९ ॥
ये संश्रिता हरिर्मनंतमनिधमाद्यं नारायणं सुरगुरुं शुभदं वरेण्यं ॥ शुद्धं खगेंद्रगमनं कमलालये शैतेधमराज शरणं न विंशति धी-
राः ॥ ३० ॥ स्वपुरुषमभिवीक्ष्य पाशहस्तं वदति यमः किल तस्य कर्णमूले ॥ परिहरमधुसूदनं प्रसन्नान् प्रभुरहमन्य नृणां
न वैष्णवानां ॥ ३१ ॥ तथान्यदुक्तं नरसत्तमेन इक्ष्वाकुणा भक्तियुक्तेन ननं ॥ ये विष्णुभक्ताः पुरुषाः पृथिव्यां यमस्य ते नि-
विषया भवन्ति ॥ ३२ ॥ साजिह्वाया हरिस्तौ तितत्रिं यत्तदपि तं ॥ तावैवैकवलोऽल्लाघ्यौ यौ तत्पूजा करौ कृतौ ॥ ३३ ॥ ननं नतौ
करौ प्रोक्तौ वृक्षशाखाग्रप्लवौ ॥ नयौ पूजयितुं शक्तौ हरिपादां भुजद्वयं ॥ ३४ ॥ ननं तत्कंठशालूकमथवा प्रतिजिह्व-
का ॥ रोगश्चान्योनसाजिह्वायानवक्ति हरिगुणान् ॥ ३५ ॥ शोचनीयः संबधूनां जीवन्नापि मृतो नरः ॥ यः पादपंकजं विष्णोर्न-
पूजयति भक्तिः ॥ ३६ ॥ येन रावासुदेवस्य सततं पूजेन रताः ॥ मृता अपि न शोच्यास्ते सत्यं सत्यं मयोदितं ॥ ३७ ॥

शारीरमानसंवागजंमूर्तामूर्तचराचरं । दृश्यंस्पृश्यमदृश्यंवातत्सर्वैकेशवात्मकं ॥ ३८ ॥ येनार्चिताहिभगवानचतुर्द्धापि
 त्रिविक्रमः ॥ तेनार्चितानसंदेहलोकाःसामरदानवाः ॥ ३९ ॥ यथारत्नानिजलधेरसंख्येयानिपुत्रक ॥ तथागुणाश्चदेव-
 स्यत्वसंख्येयाहिचक्रिणः ॥ ४० ॥ येशंखचक्राब्जकरंचशाङ्गिणंखगेन्द्रकेतुवरदंश्रियःपतिं ॥ समाश्रितास्तेनभवन्ति
 दुःखिताःसंसारगतेनपतंतितेपुनः ॥ ४१ ॥ येषामनसिगोविंदोनिवासीसततंभवेत् ॥ नेतेपरिभवंयातिनमृत्योरुद्विज-
 तित्व ॥ ४२ ॥ देवंशाङ्गधरंविष्णुंयेप्रपन्नाःपरायणं ॥ नेतेषामलोकोस्तिनचतेनरकौकसः ॥ ४३ ॥ सतांगतिंप्राप्नु-
 वंतिश्रुतिशास्त्रविशारदाः ॥ यातिदानवशार्दूलविष्णुभक्तव्रजंतितां ॥ ४४ ॥ यागतिर्देत्यशार्दूलसंग्रामेनिहतात्मनां ॥
 ततोधिगांगतिंयातिविष्णुभक्तानरोत्तमाः ॥ ४५ ॥ यागतिर्धर्मशीलानांसात्विकानामहात्मनां ॥ सागतिर्गदितादैत्यभ-
 गवद्भोदिनामपि ॥ ४६ ॥ सर्वावासवासुदेवंसूक्ष्ममव्यक्तविग्रहं ॥ प्रपश्यंतिमहात्मानस्तीर्थभूताभवच्छिदं ॥ ४७ ॥
 प्राणिपत्ययथान्यायंसंसारंनपुनर्भवेत् ॥ कृतेषुवसतेनित्यंक्रोडन्नास्तेमितद्युते ॥ ४८ ॥ आसीनःसर्वदेहेषुकर्मभिनसब-
 ध्यते ॥ येषांविष्णुःप्रियोनित्यंतेविष्णोःसततंप्रियाः ॥ ४९ ॥ नेतेपुनःसंभवंतितद्रक्तास्तत्परायणाः ॥ ध्यायेद्दामोदंरं
 यंस्मृभक्तिनम्रस्तथाचरेत् ॥ ५० ॥ नहिसंसारपेकास्मिन्मज्जतेदानवेश्वर ॥ कल्पमुत्थायेयभक्त्यास्मरंतिमधुसूदनं
 ॥ ५१ ॥ आबयंतिचशृण्वंतिदुर्गाण्यतितरंति ॥ हरिगाथामृतंपीत्वाबलेवैश्रोत्रभाजनैः ॥ ५२ ॥ प्रहृष्यतिमनोयेषादुर्गा-
 ण्यतितरंति ॥ येषांचक्रगदापाणौभक्तिरव्यभिचारिणी ॥ ५३ ॥ तेयांतिनियतंस्थानयंत्रयोगेश्वरोहरिः ॥ विष्णुध-
 मेप्रसक्तानिषांयापरमागतिः ॥ ५४ ॥ सातुजन्मसहस्रेणनतपोभिरवाप्यते ॥ किजप्यैस्तस्यमंत्रैर्वोक्तिपौभिःकि-
 माश्रमैः ॥ ५५ ॥ यस्यनास्तिपराभक्तिःसततंमधुसूदने ॥ वृथायज्ञोवृथादानंवृथाधर्मावृथाश्रमं ॥ ५६ ॥ वृथातपश्च

कीर्तिश्चयोद्वेष्टिमधुसूदनं ॥ कितस्यबहुभिर्मन्त्रैर्भक्तिर्यस्यजनार्दने ॥ ५७ ॥ नमोनारायणायेतिमन्त्रःसर्वार्थसाधकः ॥
विष्णुर्येषांजयस्तेषांकुतस्तेषांपराजयः ॥ ५८ ॥ येषामिदीवरइयामोहदयस्थोजनार्दनः ॥ सर्वमंगलमंगल्यवरेष्वं-
रदंप्रभुं ॥ ५९ ॥ नारायणंनमस्कृत्यसर्वकर्माणि कारयेत् ॥ विष्टयोव्यतिपाताश्चयेऽन्येदुर्नीतिसंभवाः ॥ ६० ॥ तेना-
मस्मरणाद्विष्णोर्नाशंशान्तिमहासुर ॥ तीर्थकोटिसहस्राणितीर्थकोटिशानिच ॥ ६१ ॥ नारायणप्रणामस्यकलानार्ह-
तिषोडशी ॥ पृथिव्यांयानितीर्थानिपुण्यान्यायतनानिच ॥ ६२ ॥ तानिसर्वोपयवाप्नोतिविष्णोर्नोमानुकीर्तनात् ॥ प्रा-
प्तुर्वन्तितांल्लोकान्ब्रतिनोवातपस्विनः ॥ ६३ ॥ प्राप्यैतेनुरुक्णस्यनमस्कारपरैर्नरैः ॥ योप्यन्यदेवताभक्तोमिध्या-
चयतिकेशवं ॥ ६४ ॥ सोपिगच्छतिसाधूनांस्थानंपुण्यकृतांमहत् ॥ सुसत्येनहृषीकेशंपूजयित्वातुयत्फलं ॥ ६५ ॥ सु-
चीर्णैतपसिनृणांतत्फलंनकदाचन ॥ त्रिसंध्यपद्मनाभंतुयेस्मरंतिसुमेधसः ॥ ६६ ॥ लभंतैतूपवासस्यफलंनारस्यत्रसं-
शयः ॥ सततंशास्त्रदृष्टेनकर्मणाहरिमर्चय ॥ ६७ ॥ तत्प्रसादात्परांसिद्धिबलेप्राप्स्यसिशाश्वती ॥ तन्मनाभवतद्भ-
क्तस्तद्याजीर्तनमस्कुरु ॥ तमेवाश्रित्यदेवेशंसुखंप्राप्स्यसिपुत्रक ॥ ६८ ॥ आद्यंद्वातंमजरंहरिमव्ययंचसवत्रंगंब्रह्मपरं
पुराणं ॥ तेषांतिवैष्णवपदंध्रुवमक्षयंचयेमानवाविगतरागपराभवति ॥ ६९ ॥ नारायणंमुखरंसततस्मरंतितेधौतपांडर-
पटाइवराजहंसाः ॥ संसारसागरजलस्यतरतिपारंध्यायंतियेसततमच्युतमीशितारं ॥ ७० ॥ निष्कल्मषंसपदिपद्मद-
लायताक्षंध्यानेनेतेनहतकिल्बिषचेतनास्ते ॥ मातुःपयोधररसनपुनःपिबंतियेकीर्तयितिवरदंवरपद्मनाभं ॥ ७१ ॥ शं-
खाब्जचक्रवरचापगदासिहस्तपद्मालयावदनंपंकजपटपदारव्यं ॥ नूनंप्रयातिसदनंमधुवातिनस्तेऽश्वत्थंतिर्येभक्तिपराम-
नुष्याः ॥ ७२ ॥ संकीर्त्यमानंभगवंतमाद्यमाजन्मपापंपदकारिरेस्तु ॥ तेमुक्तपापाःसुखिनोभवंतियथामृतप्राशनतपिता-

श्र ॥ ७३ ॥ तस्माद्दधानं स्मरणं कीर्तनं वानामश्रवणं पठतां सज्जनानां ॥ कार्यं विष्णोः श्रद्धा धानैर्मनुजैः पूजा तुल्यं तत्प्रशं-
 सति देवाः ॥ ७४ ॥ बाह्येन चांतःकरणेन योगिज्ज्वत्वाच्चैकेकशवमीशितारं ॥ पुष्पैश्च पत्रैश्च तु संभवैश्च नूनं संपूज्यो विधिव-
 न्नरेण ॥ ७५ ॥ इति श्रीवामनपुराणे भगवत्प्रशंसा नाम चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥
 बलिरुवाच ॥ भवता कथितं सर्वसमाराध्यजनार्दनं ॥ यागतिः प्राप्यते लोकसचाराध्यः कथंचन ॥ १ ॥ केनार्चनेन देवस्य प्री-
 तिः समुपजायते ॥ कानि दानानि शस्तानि प्रीणनाय जगद्गुरोः ॥ २ ॥ उपवासादिकं कार्यं कस्यातिथ्यां महोदयं ॥ का-
 नि पुण्यानि शस्तानि विष्णुपुष्टिकराणि वै ॥ ३ ॥ यच्चान्यदपि कर्तव्यं हृष्टरूपैरनालसैः ॥ तदप्यशेषदेत्येद्रममाख्यातु-
 मिहार्हसि ॥ ४ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ श्रद्धा धानैर्भक्तिपरैः समुद्दिश्य जनार्दनं ॥ दीयते यानि दानानि तानि याति न वै क्षयं ॥ ५ ॥
 ता एव तिथयः शस्तायास्वभ्यर्च्य जगत्पतिं ॥ तच्चित्तस्तन्मयो भूत्वा उपवासी नरो भवेत् ॥ ६ ॥ पूजितेषु द्विजैर्द्रुषु पूजित-
 स्तु जनार्दनः ॥ यस्तान् द्वेष्टि समूढात्मा स याति नरकं ध्रुवं ॥ ७ ॥ तानर्चयेन्नरो भक्त्या ब्राह्मणान् विष्णु तत्परः ॥ एवमा-
 ह हरिः पूर्वब्राह्मणामा मकीतनुः ॥ ८ ॥ ब्राह्मणो नावमंतव्यो बुधो वाप्यबुधोऽपि वा ॥ सोऽपि दिव्या तनुर्विष्णोस्तस्मान्महर्षे-
 येन्नरः ॥ ९ ॥ तान्येव प्रशस्तानि कुसुमानि महासुर ॥ यानि स्युर्वर्णयुक्ता निरसगंधयुतानि च ॥ १० ॥ विशेषतः प्रव-
 द्यामि पुण्यानि तिथिभिः सह ॥ दानानीह प्रशस्तानि माधव प्रीणनाय तु ॥ ११ ॥ जातीशताहासुमनाः कुंदं बहुपुटं तथा ॥
 बाणं च चंपकाशोकं करवीरं च यथिका ॥ १२ ॥ पारिभद्रं पाटलाचबकुलं गिरिशालिनी ॥ तिलकं जपाकुसुमं पीतकंतं गर-
 लपि ॥ १३ ॥ एतानि हि प्रशस्तानि कुसुमान्यच्युतार्चने ॥ सुरभीणि तथान्यानि वर्जयित्वा तु केतकी ॥ १४ ॥ बिल्वपत्रं श-
 मीपत्रं पत्रं भृंगमृगांकयोः ॥ तमालमालकीपत्रं शस्तं च हरिपूजने ॥ १५ ॥ एषामपि हि पुष्पाणि प्रशस्तान्यर्चने विभोः ॥

पृष्ठयान्यपि तेषां स्युः पत्राण्यर्चो विधौ हरेः ॥ १६ ॥ वीरुधांच प्रवालनेव हि पांचाच येन्नरः ॥ नानारूपैश्चानुभावैः कमलैर्दी-
वरादिभिः ॥ १७ ॥ प्रवालैः शुचिभिः सूक्ष्मजलप्रक्षालितैर्वले ॥ वनस्पतीनामश्चेत्तथा दूर्वाग्रपल्लवैः ॥ १८ ॥ तथैव प्रति-
पूज्योसौ पत्रकुड्मलपल्लवैः ॥ चंदनेनानुलिपेत्तं कुंभेन च यत्नतः ॥ १९ ॥ उशीरपद्मकान्धांसतथा कालीयकादिना ॥
महिषाख्यं कण्डारुसिंहुकं नगरं तथा ॥ २० ॥ शंखजातीफलं श्रीशेषधूपने स्युः प्रियाणि वै ॥ हविषा संस्कृता ये तु यवगो-
धूमशालयः ॥ २१ ॥ तिलमुद्रादयो माषाव्रीहयश्च प्रियाहरेः ॥ गोदानानि पवित्राणि भूमिदानानि यानि च ॥ २२ ॥
धन्वान्नस्वर्णदानानि प्रीतये मधुघातिनः ॥ माघमासे तिलाः शस्तास्ति लघेन शुश्रूष्य ॥ २३ ॥ इंधनानि च देयानि माधवः
प्रीयतामिति ॥ फाल्गुने ब्रीहयो वस्त्रं तथा कृष्णाजिनादिकं ॥ २४ ॥ गोविदप्रीणनार्थं च दातव्यं पुरुषर्षभैः ॥ चैत्रे विचित्र-
वस्त्राणि शयनान्यासनानि च ॥ २५ ॥ विष्णोः प्रीत्यर्थं मेतानि देयानि ब्राह्मणे पुत्र ॥ गंधशालीनि वस्तूनि वैशाखे सुरभीणि च
॥ २६ ॥ देयानि द्विजमुख्येभ्यो मधुसूदन तुष्टये ॥ उदकुंभावेधेन च तालवृत्तं संचंदनं ॥ त्रिविक्रमस्य प्रीत्यर्थं दातव्यं साधु-
भिः सदा ॥ २७ ॥ सदा भवेत्पुत्रधनेन भार्यया युतश्च यो विष्णुगतः सदा भवेत् ॥ २८ ॥ शृणोति नित्यं विधिवच्च भक्त्या संपूजयन्
यः प्रणतश्च विष्णुं ॥ स चाश्वमेधस्य स दक्षिणस्य फलं समग्रं किल हीनपापः ॥ २९ ॥ प्राप्नोति दत्तस्य सुवर्णभूमे रश्मिगो-
नागरस्य चैव ॥ नारीनरश्चापि च पादमेकं शृण्वन् शुचिः पुण्यतमः पृथिव्यां ॥ ३० ॥ स्नाने कृते तीर्थे वरे सुपुण्ये गंगाजले नै-
मिषपुष्करे वा ॥ कोकामुखे यत्प्रवदंति विप्राः प्रयागमासाद्य च माघमासे ॥ ३१ ॥ स तत्फलं प्राप्य च वामनस्य संकीर्तयन्
नान्यमनाः पदं हि ॥ गच्छेन्मयानारदं ते घोचोक्तं यद्राजस्य स्य फलं प्रयच्छेत् ॥ ३२ ॥ यद्भूमिलोके सुरलोकलभ्ये महत्सुखं
प्राप्य नरः समग्रं ॥ प्राप्नोति चास्य श्रवणान्महर्षेः सौत्रामर्णेन स्ति च संशयो मे ॥ ३३ ॥ रत्नस्य दानस्य च यत्फलं भवेत्सूर्य-

स्यचंद्रग्रहणेचराहोः ॥ अन्यस्यदानेनफलंयुक्तंबुभुक्षितेप्राप्तवरेचसाग्निके ॥ ३४ ॥ दुर्भिक्षसंपीडितपुत्रभार्यज्ञानी
 सदापोषणतत्परेच ॥ देवाग्निविप्रिर्षितेचपित्रोःसुतेतथाभ्रातरिज्येष्ठमासे ॥ ३५ ॥ यत्तेफलंतत्प्रवदतिदेवाःसतफलं
 लभतेचस्यपाठात् ॥ चतुर्दश्वामनमाहुरश्वश्रुतेचयस्याघचयानिनाशं ॥ ३६ ॥ प्रयातिनास्यवचसंशयोभेमहांति
 पापान्यपिनारदाशु ॥ पाठात्संश्रवणाद्विप्रश्रवणादपिकस्यच ॥ ३७ ॥ नश्यतिसर्वपापानिवामनस्यसदामुने ॥
 उपानद्युगलंछत्रंलवणामलकादिकं ॥ ३८ ॥ आपाढेवामनप्रीत्यैदातव्यानिविपश्चिता ॥ मासिभाद्रपदेदद्यात्पायसं
 मधुसर्पिणी ॥ ३९ ॥ हृषीकेशप्रीणार्थंलवणंसगुडौदनं ॥ नीलंतुरंगंषष्ठभंदधिताच्चायसादिकं ॥ ४० ॥ प्रीत्यर्थपद्म-
 नाभस्यदेयमाश्वयुजेनरैः ॥ रजतंकनकदीपान्मणिमुक्ताफलादिकं ॥ ४१ ॥ दामोदरस्यतुष्ट्यर्थंप्रदद्यात्कार्तिकेनरः ॥
 खरोष्ट्राश्वतरान्नागाब्धकटाघमजाविकं ॥ ४२ ॥ दातव्यंकेशवप्रीत्यैमासिमार्गेश्वरेनरैः ॥ प्रासादनगरादीनिगृहप्रा-
 वरणादिकं ॥ ४३ ॥ वामनस्यतुष्ट्यर्थंपोषेदयानिभक्तितः ॥ दासीदासमलंकारमन्नपंडुससंयुतं ॥ ४४ ॥ पुरुषोत्तम-
 स्यतुष्ट्यर्थंप्रदेयंसार्वकामिकं ॥ यद्यदिष्टतमंकिंचिद्यद्वाप्यस्यशुचिर्गृहे ॥ तत्तद्विदेयंप्रीत्यर्थैर्देवदेवस्यचक्रिणः ॥ ४५ ॥
 यःकारयेन्मंदिरंकेशवस्यपुण्यौल्लोकान्सजयेच्छाश्वतान्वा ॥ दत्तारामान्पुष्पफलाभिपन्नान्भोगान्सभुक्तिकामतः-
 श्लाघनीयान् ॥ ४६ ॥ पितामहस्यपुरतःकुलान्यष्टोत्तराणितु ॥ ४७ ॥ कारयेदात्मनासार्धंविष्णोर्मंदिरकारकः ॥ इमाश्च
 पितरोदेवागाथागायंतियोगिनः ॥ ४८ ॥ पुरतोयदुसिंहस्यह्रमोघस्यतपस्विनः ॥ अपिनःस्वकुलेकश्चिद्विष्णुभक्तोभ-
 विष्यति ॥ ४९ ॥ हरिर्मंदिरकर्तार्योभविष्यतिशुचिव्रतः ॥ अपिनःसंतौजायेद्विष्ण्वालयविलेपनः ॥ ५० ॥
 संमार्जनंचधर्मात्मारिष्यतिचभक्तितः ॥ अपिनःसंतौजातोध्वजंकेशवमंदिरं ॥ ५१ ॥ दास्यतेदेवदेवायदीपंपुष्पानु-

लेपनं ॥ अपिनःसकुलेभूयादेकादश्याहियोनरः ॥ ५२ ॥ करिष्यत्युपवासंचसर्वपातकहानिदं ॥ महापातकयुक्तोवा-
 पातकीचोपपातकी ॥ ५३ ॥ विमृक्तापोभवतिविष्णवावसथचित्रकृत् ॥ इत्थंपितृणांवचनंश्रुत्वानृपतिसतमः ॥ ५४ ॥
 देवतायतनंभूम्यांस्वयंचालिखतासुर ॥ विभूतिभिर्यशस्व्यैकशवस्यैकशवायतनान्यथ ॥ ५५ ॥ चित्रायामासुचिभिःपंचवर्णै-
 स्तुचित्रकैः ॥ दीपपात्राणिविधिवद्वासुदेवालयबले ॥ ५६ ॥ सुवर्णतैलपूर्णानिघृतपूर्णानिचस्वयं ॥ नानावर्णवैजयं-
 त्यामहारजनरजिताः ॥ ५७ ॥ मंजिष्ठानवरंगीयाःश्वेतपाटलिकाश्रिताः ॥ आरामाविविधाहृद्याःपुष्पाढ्याःफलशालि-
 नः ॥ ५८ ॥ लतापल्लवसंछन्नादेवदारुभिरावृताः ॥ कारितालंकृतामंचाधिष्ठिताःकुशलैर्जनैः ॥ ५९ ॥ रागगंध-
 र्वविधानज्ञैःरत्नसंस्कारिभिर्दृढैः ॥ तेषुनित्यंप्रपूज्यतेयतयोब्रह्मचारिणः ॥ ६० ॥ श्रोत्रियादानसंपन्नादीनांधिविकला-
 दयः ॥ इत्थंसन्तृपतिर्भूत्वाश्रद्धधानोजितेन्द्रियः ॥ ६१ ॥ ज्यामघोविष्णुनिलयंगतइत्यनुशुश्रुम ॥ सर्पपस्यस्तैलेनमधु-
 कालसिसंभवैः ॥ ६२ ॥ दीपप्रदानान्नरकानंधतामिस्त्रसंज्ञकान् ॥ तीर्त्वासभार्ययाब्रह्मनृविष्णुलोकमगान्ततः ॥ ६३ ॥
 तमेवचाद्यापिबलेमार्गंज्यामघकारितं ॥ व्रतंतिनरशार्दूलाविष्णुलोकंजिगीषवः ॥ ६४ ॥ तस्मात्त्वमपिराजेंद्रकारयस्वा-
 लयंहरेः ॥ तमर्चयस्वयत्नेनब्राह्मणांश्वबहुश्रुतान् ॥ ६५ ॥ पौराणिकान्विशेषेणसदाचाररतानुशुचीन् ॥ वासोभिर्भू-
 षणैरत्नैर्गोभिर्भूकनकादिभिः ॥ ६६ ॥ विभवेसतिदेवस्यप्रीणनंकुरुचक्रिणः ॥ एवंक्रियायोगरतस्यतेद्यननंपुरारिःशुभ-
 दोभविष्यति ॥ ६७ ॥ नरानसीदतिबलेसमाश्रिताविभुंजगन्नाथमनंतमच्युतं ॥ प्रह्लादःसतदाचोकत्वापुनर्नगरम-
 ध्यागात् ॥ ६८ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ इत्येवमुक्त्वावचनंदितीश्वरैरोचनंसत्यमनुमंहि ॥ संपूजितस्तेनविमुक्तिमा-
 ययौसंपूर्णकामोहरिपादभक्तः ॥ ६९ ॥ गतेहितस्मिन्मुदितेपितामहेबलबभौमंदिशमिंदुवर्णं ॥ महेंद्रशिलिपप्रवेशथ

केशवंसकारयामासमहामहीयान् ॥ ७० ॥ स्वयंस्वभार्यासहितश्चकारदेवालेयमार्जनलेपनादिकाः ॥ क्रियामहात्मा
 यवशर्कराद्याबलिचकाराश्रुतिममधुद्रुहः ॥ ७१ ॥ दीपप्रदानंस्वयमायताक्षीविंध्यावलीविण्णगृहेचकार ॥ गेयंसध-
 र्मग्रहणंचधीमान्पौराणिकैर्विप्रवरैरकारयत् ॥ ७२ ॥ तथाविधस्यासुरपुंगवस्यधर्मानुमागर्गप्रतिसंस्थितस्य ॥ जग-
 त्यतिर्दिव्यवपुर्जनार्दनस्तस्थौमहात्माबलिरक्षणाय ॥ ७३ ॥ सूर्यायुताभंमुसलंग्रह्मनिघ्नस्सदुष्टानरियूथपालान् ॥
 द्वारिस्थितोनप्रदौप्रवेशं प्राकारगुप्तौबलिनोगृहेतु ॥ ७४ ॥ द्वारिस्थितेधातरिरक्षपालेनाशयणैर्वर्गुणाभिरामे ॥
 प्राप्तादमध्येहरिमीशितारमभ्यर्चयामाससुरर्षिमुख्यं ॥ ७५ ॥ सएवमास्तेसुरराड्बलिरुतुसमर्चयन्वैहरिपादपंकजे ॥
 सस्मारनित्यंहरिभारिषितानिसतस्यजातोविनयांकुशस्तु ॥ ७६ ॥ इदंचतुतंसपपाठदैत्यराड्स्मरन्सुवाक्यानिगुरोः
 शुभानि ॥ तथ्यानिपथ्यानिपरत्रचेहपितामहस्यैद्रसमस्यवीरः ॥ ७७ ॥ घेष्टद्ववाक्यानिसमाचरतिश्रुत्वादुरुक्ता-
 न्यपिपूर्वतस्तु ॥ स्निग्धानिपश्चान्नवनीतशुद्धामोदंतितेनात्रविचार्यमस्ति ॥ ७८ ॥ आपद्भुजंगदष्टस्यमन्त्रहीनस्यस-
 र्वदा ॥ वृद्धवाक्यौषधान्येवकुर्वतिकिलनिर्विषं ॥ ७९ ॥ बृहद्वाक्यामृतंपीत्वातदुक्तान्यनुमन्यच ॥ यातृप्तिर्जायतेपु-
 सांसोमपानेकुतस्तथा ॥ ८० ॥ आपत्तौपतितानांयेषांवृद्धानसंतिशास्त्राः ॥ तेषोच्यबधूनांजीवंतोऽपीहमृतुतुल्याः
 ॥ ८१ ॥ आपद्ग्राहगृहीतानांवृद्धाःसंतिनपंडिताः ॥ एषामोक्षयितारैर्वैतेषांशान्तिर्निविद्यते ॥ ८२ ॥ आपज्जलनि-
 मग्नानांह्रियतांव्यसनोर्मिभिः ॥ वृद्धवाक्यैर्विनाननैर्वोत्तारःकथंचन ॥ ८३ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ तस्माद्योलुद्वक्त्रा-
 निशृणुयाद्विदधातिवा ॥ ससद्यःसिद्धिमाप्नोति यथावैरोचनिर्बलिः ॥ ८४ ॥ इतिश्रीवामनपुराणेश्रीत्रिविक्रमचरितं
 समाप्तम् ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ एतन्मयापुण्यतमपुराणंतुभ्यंतथानारदकीर्तितं ॥ श्रुत्वाचकीर्त्यापस्यासमेतोभक्त्याचवि-

एणोःपदमभ्युपैति ॥ ८५ ॥ यथापापानिपूर्यतेगंगारिविगाहनात् ॥ तथापुराणश्रवणादुरितानांहिनाशनं ॥ ८६ ॥
 नतस्यरोगाजायेतनविपंचाभिचारिकं ॥ शरीरेचकुलब्रह्मन्यःशृणोतीहवासनं ॥ ८७ ॥ इदंरहस्यंपरमंतवोक्तंनवा-
 च्यमेवंहरिभक्तिवर्जिते ॥ द्विजस्यनिंदारतिहीनतारतसेहेतुवाक्यादृतपापसत्त्वे ॥ ८८ ॥ नमोनमःकारणवासनायना-
 रायणायामितिविक्रमाय ॥ श्रीशार्ङ्गचक्रासिगदाधरायनमोस्तुतस्मैरुपोत्तमाय ॥ ८९ ॥ इत्थंवेदोन्नियंतमनुष्टु-
 कृष्णभावनः ॥ तस्यविष्णुपदंमोक्षंददातिसुरपूजितः ॥ ९० ॥ वाचकायब्रह्मतत्त्वंगोभूरुद्रर्णविभूषणं ॥ नितिशार्ङ्ग-
 नकर्तव्यंकुर्वन्श्रवणनामकं ॥ ९१ ॥ त्रिसंध्यंचपठन्शृण्वन्सर्वापापत्रणाशनं ॥ असूशरहितंदिनप्रःसर्वसंपन्नदायकम्
 ॥ ९२ ॥ इतिश्रीवामनपुराणेपुलस्त्यनारदसंवादेपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ शुभमस्तु ॥ श्रीकृष्णापितनस्तु ॥

॥ इदं वामनपुराणं संपूर्णम् ॥

इदं पुस्तकं गोनधळकरोपाव्हश्रीवगन्मजेन रावजीशर्मणा स्वीये जगद्विनेच्छुनांनि मुद्राणालये मुद्रितम् । अकाङ्क्षाः १८०८ श्रावणमासः ।

अथ वामनपुराणस्य शुद्धिपत्रिका ।

अध्या- याङ्काः	पत्रम् साङ्कम्	पत्रम् निरङ्कम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्.	शुद्धम्.
१	...	१	१	भ्यां	भ्यां
१	...	१	६	तन्मे	तन्मे
१	१	...	२	त्रिनेत्रश्रुति	त्रिनेत्रश्रुति
२	२	...	२	दक्षेण	दक्षेण
२	२	...	१५	प्रागभाव	प्रागभाव
२	३	...	६	सनद्ध	सनद्ध
२	३	...	११	ताडितस्त	ताडितस्त
२	३	...	१५	आगसे	आगसे
२	३	...	१६	बुध्यन्तं	बुध्यन्तं
३	...	३	७	दं.	दं.
३	...	५	६	तेन	तेन
३	...	५	११	प्रतिविम्बितेषु	प्रतिविम्बितेषु
३	५	...	११	क्वात्तस्य	क्वात्तस्य
३	५	...	१४	वृत्ताच्युति	वृत्ताच्युति
३	५	...	१४	नान्या	नान्या
३	५	...	१५	परिवारिना	परिवारिना
३	५	...	१५	मणिभि	मणिभि

अध्या- याङ्काः	पत्रम् साङ्कम्	पत्रम् निरङ्कम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्.	शुद्धम्.
३	५	...	१५	विशेषै	विशेषै
३	५	...	१५	भस्मधूसरः	भस्मधूसरः
३	५	...	१५	भुजङ्गैः	भुजङ्गैः
३	५	...	१६	शिवस्वरूपत्वं	शिवस्वरूपत्वं
३	...	६	१०	परिप्लुता	परिप्लुता
३	...	६	१२	पतितांष्ट्रा	पतितांष्ट्रा
३	...	६	१५	मखे	मखे
३	६	...	१	तल्लत्वा	तल्लत्वा
३	६	...	१	वेचारा	वेचारा
३	६	...	१	स्पृष्टो	स्पृष्टो
३	६	...	१	शुद्धःस्य	शुद्धःस्य
३	६	...	१	क्रोधात्रनेत्रस्य	क्रोधात्रनेत्रस्य
३	६	...	२	द्रवामुने	द्रवामुने
३	६	...	२	गणाःसिंह	गणाःसिंह
३	६	...	४	स्तस्थौ	स्तस्थौ
३	६	...	५	त्पित्व	त्पित्व
३	६	...	१२	गणेश्वरम्	गणेश्वरम्

015556

अध्या- याङ्काः	पत्रम् साङ्गम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्.	शुद्धम्.
८	१५	१	शुद्धम्.
८	१५	१४	शुद्धम्.
८	१५	१	शुद्धम्.
८	१६	१	शुद्धम्.
९	१६	१२	शुद्धम्.
९	१७	३	शुद्धम्.
१०	१९	२	शुद्धम्.
१०	१९	२	शुद्धम्.
१२	२२	३	शुद्धम्.
१२	२३	५	शुद्धम्.
१२	२३	५	शुद्धम्.
१२	२३	५	शुद्धम्.
१३	२६	१३	शुद्धम्.
१३	२८	४	शुद्धम्.
१३	२८	५	शुद्धम्.
१५	२९	१२	शुद्धम्.
१५	३१	१५	शुद्धम्.
१६	३२	१	शुद्धम्.
१६	३२	१३	शुद्धम्.
१७	३६	१५	शुद्धम्.

अध्या- याङ्काः	पत्रम् साङ्गम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्.	शुद्धम्.
४	६	१३	ग्रहानवसु	ग्रहानवसु
४	६	१३	रुद्रास्त्वे	रुद्रास्त्वे
४	७	१३	सूर्याद्रवाः	सूर्याद्रवाः
५	८	११	कर्त्तिते	कर्त्तिते
५	१३	प्रथमोय	प्रथमोय
६	९	७	ग्रामो	ग्रामो
६	१०	७	विद्वो	विद्वो
६	११	पुज्यः	पुज्यः
६	११	भर्तु	भर्तु
६	१२	१	पटा	पटा
६	१२	१०	सुंदरीम्	सुंदरीम्
७	१२	१४	सुंजगे	सुंजगे
७	१२	१५	विमक्ति	विमक्ति
७	१२	१५	सुर्वगे	सुर्वगे
७	१३	४	तीर्थे	तीर्थे
७	१३	९	उत्तिष्ठन्	उत्तिष्ठन्
७	२	काने	काने
७	१४	७	स्वरेणा	स्वरेणा
७	१४	८	सुनुःश्च	सुनुःश्च
७	८	षचःषह्	षचःषह्

१७	३३	६	कौमुदकी	कौमोदकी
१७	३३	८	मोदाय	मोदाय
१८	३६	९	शुल्काख्य	शुल्काख्य
१८	३६	१०	दद्यात्स्वि	दद्यात्स्वि
२०	३७	८	स्तुवंस	स्तुवंस
२०	३८	८	द्राय	द्राय
२०	३८	१३	प्रथिव्याम्	प्रथिव्याम्
२०	३८	६	विविशु	विविशु
२०	३८	१२	उज्जाता	उज्जाता
२१	३९	१५	सामर्थ्येन	सामर्थ्येन
२१	३९	७	कुमुदैः	कुमुदैः
२१	४०	४	समुत्तिष्ठ	समुत्तिष्ठ
२२	४१	७	हृषीकेश	हृषीकेश
२२	४२	२	सुरसत्तमाः	सुरसत्तमाः
२२	४२	८	कथ्यमानं	कथ्यमानं
३१	५०	१	सत्त्वस्थः	सत्त्वस्थः
३१	५१	९	संपन्नो	संपन्नो
३४	५४	१	त्वद्दृष्टा	त्वद्दृष्टा
३४	५५	५	गच्छे	गच्छे
३५	५६	१	दक्षिणाथ	दक्षिणाथ
३६	५७	५	देवदेवं	देवदेवं

३७	५९	१५	सास्यफलंलभेदिदी-	स्तस्यफलंलभेदिदिभावः
३८	६०	१५	भवः	भवः
४१	६३	१५	रधिरा	रधिरा
४३	६४	१४	प्राप्नुवति	प्राप्नुवति
४५	६८	१४	किमर्थपाशु	किमर्थपाशु
४५	६८	१२	निर्वृततपापा	निर्वृततपापा
४६	६९	७	पिबते	पिबति
४६	६९	६	प्रतिष्ठतं	प्रतिष्ठतं
४७	७२	९	रुद्धं	रुद्धं
४७	७४	९	मधुच्युता	मधुच्युता
४८	७५	७	मक्ति	यक्ति
४८	७५	९	शृणुया	शृणुया
५४	८४	१०	युक्त्वा	युक्त्वा
५४	८५	९	वक्ष	वक्ष
५७	९१	५	छुत्तिकाः	छुत्तिकाः
५७	९३	११	लाह	लाह
५७	९३	५	वेर्णाचि	वेर्णाचि
५८	९५	९	शुद्धो	शुद्धो
५८	९६	९	मुग्धि	मुग्धि
५९	९८	२	निपिपात	निपिपात
५९	९८	६	महीपृष्ठे	महीपृष्ठे
६०	९९	१	क्षिप्य	क्षिप्य

अध्या-	पत्रम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
याज्ञाः	साङ्गम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
६८	११७	१३	पापिदं	पापिदं
६८	११८	१	वलिनाप	वलिनापि
६९	...	२	अथ	अथ
६९	...	१२	गृग	गृग
६९	११९	६	अपगानां	अपगानां
६९	११९	७	कथ	कथ
६९	१२०	२	रुद्राश्च	रुद्राश्च
६९	१२०	२	गणाश्च	गणाश्च
६९	१२०	२	दानश्चष्टु	दानश्चष्टु
६९	१२०	१३	मगरगा-	मगरगा-
६९	...	३	भाति	भाति
७०	१२३	१२	मुत्तनं	मुत्तनं
७०	१२३	३	स्थागु	स्थागु
७१	१२६	२	महेद्रण	महेद्रण
७१	१२६	६	मोदंमु	मोदंमु
७१	१२६	१३	मपुंखि	मपुंखि
७१	१२७	१०	ततोत	ततोत
७२	१२७	१४	रूपतिः	रूपतिः
७२	१२७	११	देवता	देवता
७३	१२०	३	मधनि	मधनि

अध्या-	पत्रम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
याज्ञाः	साङ्गम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
६०	९९	३	मुरोनाम	मुरोनाम
६०	९९	९	त्सर्ग	त्सर्ग
६०	९९	१५	स्ववा	स्ववा
६०	१००	४	मुर	मुर
६१	१०२	११	मोकारो	मोकारो
६२	१०३	१५	स्पष्टो	स्पष्टो
६२	१३	६	भक्ता	भक्ता
६२	१०४	१३	विनयानवन्नः	विनयानवन्नः
६३	१०५	१	वक्ष्यति	वक्ष्यति
६३	१०५	१०	त्रदेवशं	त्रदेवशं
६३	१०६	१२	निर्माणयेत्	निर्माणयेत्
६३	१०६	१५	गुरथं	गुरथं
६३	१०७	१	मुद्रार्थो	मुद्रार्थो
६४	१०८	६	लिप्स्यसे	लिप्स्यसे
६४	...	१	मन्त्रिगम्य	मन्त्रिगम्य
६४	१०८	१	तदर्थवच	तदर्थवच
६५	११०	१	पीतोदाकाः	पीतोदाकाः
६५	१११	११	संमताभिः	संमताभिः
६५	११२	३	विषेण	विषेण
६५	११३	१५	मोः	मोः
६५	...	९	सौ	सौ

